رایس

پاسخ شد
بانرغالی

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت:	۱۰٤۰۰
رده‌بندی دیویی:	ز ۲۸۱ م ۲۹۷/۷۷۴ مرجع ☐
سرشناسه:	مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، ۱۰۳۷ - ۱۱۱۱ق.
عنوان قراردادی:	
عنوان:	زاد المعاد
شرح پدیدآور:	
کاتب:	عبدالرحیم تبریزی — تاریخ کتابت:
محل نشر:	[بی جا] ناشر: [بی نا] تاریخ نشر: [بی تا]
صفحه شمار:	۳۵۸ ص — مصور☐ درسی☐ گراور یا افست☐
زبان:	فارسی — ابعاد: ۱۸×۲۰ — نوع خط: نسخ
روش تهیه:	وقفی☑ اهدایی☐ خریداری☐ ارسالی☐
واقف:	علی چیبرانی نیشابوری — تاریخ ثبت: تیر ۱۳٤٦
یادداشتها:	دارای حواشی تصحیحی با رمز «خ» است.
موضوع(ها):	۱. دعاها. ۲. زیارتنامه‌ها.
شناسه(های) افزوده:	الف. تبریزی، عبدالرحیم، کاتب. ب. چیبرانی نیشابوری، علی، واقف. ج. عنوان.
فهرستنگار:	شیبانی — تاریخ فهرستنگاری: تیر ۴۶

کتابخانه آستان قدس
اسم کتاب زاد المعاد فارسی
مصنف ملا محمد باقر مجلسی
مؤلف
خط سنگ نسخ تبریز
چاپی
سال چاپ یا تحریر .... عدد اوراق ....
جزء کتب ادعیه شماره ....
شمارهٔ عمومی ۳۸۸۲۲ شمارهٔ قبض ....
واقف شیخ علی محمد ابن رانی نیشابوری تاریخ وقف تیر ۱۳۴۶
طول ۲۲ عرض ۱۵ گنجه ....
۳۵۸ صفحه
سال ۱۳۴۸ خورشیدی بازبینی شد
شماره کروی ۱۰۴۰۰
۵۹۴۷۶
۷۱۷
۲۸۷۱۷۷۲

زاد المعاد

سال ۱۳۴۸ خورشیدی
بازبینی شد

هذا کتاب بسم الله الرحمن الرحیم زاد المعاد

الحمد لله الذی جعل العبادة وسیلة لنیل السعادة فی الآخرة والاولی والصلوة علی سید
الوری محمد وعترته ائمة الهدی اما بعد بندهٔ خاطی محمد باقر بن محمد تقی عفی الله عن
جرائمهما بر الواح ارواح صافیه برادران ایمانی و اخلای روحانی مینگارد که چون
جناب مقدس ایزدی تعالی شانه برای هدایت گمگشتگان وادی ضلالت و جهالت طریق
صوم و صلوات و دعا و عبادات که اشرف طاعات و اقرب طریق نیل سعادات اند مقرر
گردانیده و از حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیه و علیهم اجمعین ادعیه و
اعمال بسیار منقول گردیده که کتب علما مشحونست از آنها و این خادم اخبار ائمه اطهار علیهم
صلوات الله الملک الغفار اکثر آنها را در کتاب بحار الانوار ایراد نموده ام و اکثر خلق را بسبب
اشتغال بانواع اشغال دنیویه و غیرها تحصیل آنها و عمل بجمیع آنها میسر نیست خواستم
منتخبی از اعمال سال و فضائل ایام و لیالی شریفه و اعمال آنها که باسانید صحیحه و معتبره
وارد شده است در این رساله ایراد نمایم که عامهٔ خلق از برکات آنها محروم نباشند و
شاید این بندهٔ عاصی را بدعای مغفرت یاد نمایند و مسمی گردانیدم آنرا بزاد المعاد عسی الله
ان یجعلها و ایاهم الی سبیل الرشاد و چون اتمام این رساله و آغاز و انجام این عجاله در زمان
دولت عدالت نمو و اوان سلطنت سعادت اثر اعلی حضرت سید سلاطین زمان و سرور
خواقین دوران شهزاده اورنگ ملت و دین نقاوهٔ احفاد سید المرسلین آب و رنگ گلستان
مصطفوی چشم و چراغ دودمان مرتضوی سلطان جم و خدم و خاقان فرشته حشم عالیجاه
نژادی که تیغ آبدارش برای سرهای کفار هر بیت بسوی ادبار و حسام آتشبارش برای

وقف کتابخانه آستانه مقدسه حضرت معصومه نمود شیخ علی اصغر نیشابوری
۳۰

خرمن حیات مخالفان و معاندان مصدر و فی رسل علیکما شواظ من نار در دستهای داعیان ۳
مزید نعمتشان در آستان رفیع البنیانش مانند کف الخضیب همه دستان و خروش صوفیان صفوت
نشان بزمزمهٔ خلود دولت ابد توامان با عندلیبان اغصان سدرة المنتهی همداستان هر که تیغ
خلاف از نیام کین برکشید چون بید بر خود لرزید و هر که چهار آیینهٔ نفاق در بر کشید چون ترک
مرگ خود در آن دید که جبین مهرش عقده‌کشای گرههای کار بستگان کشای کف دریا
نوالش سحاب مزارع املهای پژمردگان مؤسس قواعد ملت و دین مروج شریعت آبای طاهرین
حیاض ساحت درگاه خلایق پناهش از تقبیل شفاه سلاطین زمان لبریز و خواقین دوران
در صرح ممرد عزت و جلالش زبان بنداء فلما مسنا الضر ایها العزیز اعنی السلطان
الاعظم والخاقان الاعدل الاکرم ملجأ الاکاسرة وملاذ القیاصرة محیی مراسم الشریعة الغراء
ومشید قواعد الملة البیضاء السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان شاه سلطان
حسین الموسوی الصفوی بهادر خان لا زالت رایات دولته مرفوعة و هامات اعدائه مقموعة
میسر گردید تحفه‌ای به بارگاه خلایق امید نگاه گردانید امید که مقبول طبع اشرف گردد و آن
اعلیحضرت از فوائد آن منتفع گردند بمحمد و آله الطاهرین ص والله الموفق والمعین و آن
مشتملست بر چهارده باب و خاتمه باب اول در فضائل و اعمال ماه مبارک رجب است
و آن مشتمل است بر پنج فصل فصل اول در فضائل این ماه و عبادات آن است بدانکه این
ماه و ماه شعبان و ماه رمضان بهترین ماههای سال‌اند و از حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه و آله منقولست که هر که حرمت ماه رجب و شعبان و رمضان را بدارد و وصل نماید
روزهٔ آنها را بروزهٔ ماه مبارک رمضان این ماهها که مبارک در روز قیامت گواهان باشند
نزد حق تعالی و در آن روز منادی از فوق عرش ندا کند که ای رجب و شعبان و رمضان چگونه بود
عمل این بنده در شما از طاعت و از برای خدا ایشان ماهها گویند که این بنده توشه گرفت در
ماهها یاری بر طاعت تو و استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی
تو کرد و تا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه که موکلند بر این

ماهها که ما نیافتیم این بنده را مگر طلب کننده طاعت و خوشنودی تو و امیدوار رحمت
و آمرزش تو بود و آنچه را نهی کرده بودی ترک کرد و آنچه را از او طلبیده بودی بتوانائیها مساعی
نمود و روزه کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و گوش و چشم و سایر جوارح او از آنچه
بر او حرام کرده بودی اجتناب کردند و روزها را با تشنگی بشب رسانید و در شبها
خود را بتعب انداخت برای بندگی تو و تصدق بفقرا و مساکین بسیار داد و احسان بسیار
نسبت به بندگان تو نمود و با این ماهها مصاحبت نیکو کرد و چون از اینها جدا شد
وداع نیکو کرد و بعد از رفتن آنها پیرامون محرمات تو نگردید و نیکو بنده بود این بنده
پس حق تعالی فرماید میبرید این بنده را بسوی بهشت و استقبال کنند او را ملائکه خدا
بتحفها و کرامتها و او را بر شتران از جواهر با نور سوار کنند و ببرند بسوی نعمتی که هرگز زوال
ندارد و خانه که فانی نمیشود و سرایی که ساکنانش هرگز پیر نمیشوند و شادی و خوشحالی
آن زوال ندارد و هرگز ایشان را تعب نمیباشد و از عذاب ایمن گردند و مشقت حساب
از برای ایشان نیست و ایضا از آنحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خدا است
و ماهی در حرمت و فضیلت بآن نمیرسد و قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب
ماه خدا است و شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه امت منست کسی که یکروز از ماه
رجب روزه دارد مستوجب خشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد
و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام
منقولست که هر که یکروز از ماه رجب روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد
و هر که سه روز از آن را روزه دارد بهشت از برای او واجب گردد و ایضا فرمود که رجب
نام نهریست در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یکروز از رجب روزه
دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که حضرت رسول صلعم فرمود که رجب ماه استغفار امت منست پس بسیار در این ماه
طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت

خدا در اینماه بر امت من بسیار رنجه میشود پس بسیار بگویند استغفر الله واسئله التوبة
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه سه روز از ماه رجب روزه
دارد بهر روز ثواب روزه یکساله از برای او بنویسند و هرکه هفت روز از آن روزه
بدارد هفت در جهنم بروی او بسته گردد و هرکه هشت روز از آن روزه بدارد هشت
در بهشت بروی او گشوده گردد و هرکه پانزده روز از آن روزه بدارد حقتعالی حساب او را
آسان میکند و هرکه جمیع ماه رجب را روزه بدارد خداتعالی خشنودی خود را برای او بنویسد
و هرکه خدا خشنودی خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و ابن بابویه بسند معتبر
از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه
رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد پرسید که آیا روزه
گرفته در اینماه گفتم نه ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است
که قدر آنرا بغیر از خداتعالی کسی نمیداند بدرستیکه اینماهیست که خدا آنرا بر ماههای
دیگر فضیلت داده است و حرمت آنرا عظیم گردانیده است و از برای روزه داشتن آن
گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده است پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقی اینماه
روزه بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فائز میگردم فرمود که ای سالم هرکه یکروز
از آخر اینماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات موت و از هول بعد
از مرگ و از عذاب قبر و هرکه دو روز از آخر اینماه را روزه بدارد بر صراط بآسانی بگذرد و هر
که سه روز از آخر اینماه روزه بدارد ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها
و هولهای آنروز و برات بیزاری از آتش جهنم را باو عطا کنند و ایضا از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که هرکه یکروز از اول ماه رجب یا از وسط آن یا از
آخر آن روزه بدارد گناهان گذشته اش آمرزیده شود و هرکه سه روز اول ماه یا
میان ماه یا آخر ماه رجب روزه بدارد گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود و هرکه
یکشب از اینماه را احیا بکند حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد گرداند و قبول کند شفاعت

او را در هفتاد مرد گناهکار و هر که در این ماه تصدقی از برای خدا بکند خداوند عالمیان
در بهشت نعمتی چند باو عطا فرماید که چشمی ندیده و گوشی نشنیده باشد و بر خاطر
کسی خطور نکرده باشد و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده
است که چون روز قیامت شود منادی از میان عرش ندا کند که کجایند رجبیون پس
گروهی برخیزند که نور روبهای ایشان جمیع محشر را روشن کرده اند و تاج پادشاهی بر سر
ایشان باشد که مکلل باشد تاج ایشان بمروارید و یاقوت و با هر یک از ایشان هزار
ملک بوده باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و همه او را ندا کنند که گوارا
باد ترا کرامتهای حق تعالی ای بنده خدا پس خداوند رحمن ندا کند ایشان را که ای بندگان من
و کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را در مأوای نیکو ساکن گردانم
و عطاهای شما را بزرگ گردانم و عطا کنم بشما از بهشت غرفها که نهرها در زیر آنها
جاری باشد و همیشه در آن غرفها باشید و نیکو مزد نیست مزد کارکنان از برای من
بآنکه بر شما واجب گردانم روزه داشتید از برای من در ماهی که حرمت آنرا عظیم گردانیده
و حق او را واجب ساخته بودم ای ملائکه من بندگان و کنیزان مرا داخل بهشت گردانید
پس حضرت فرمود که همه این ثوابها برای کسی است که چیزی از ماه رجب را
روزه دارد اگرچه یکروز باشد از اولش یا میانش یا آخرش و بسند معتبر از حضرت امام
رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که روز اول ماه رجب را روزه دارد حق تعالی در
قیامت از او خشنود باشد و هر که دو روز روزه دارد خدا تعالی از او خشنود و راضی گردد
و او را خشنود گرداند و هر که سه روز روزه دارد خداوند کریم از او راضی گردد و خصمان
او را از او راضی گرداند در قیامت و هر که هفت روز از آن روزه بدارد چون بمیرد درهای
هفت آسمان برای روح او گشوده گردد تا بملکوت اعلی برسد و هر که هشت روز از آن روزه
بدارد هشت در بهشت برو گشوده شود و هر که پانزده روز از آن روزه
بدارد هر حاجتی که از حق تعالی بطلبد برآورد مگر آنکه سؤال او برای گناهی باشد یا متضمن

قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از
مادر متولد شده است و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت گردد با برگزیدگان
و نیکوکاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد
فصل دوم در بیان اعمالیست که کسی از روزه گرفتن عاجز باشد یا بر او دشوار باشد
بعوض آن بعمل آورد و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدل روزه
مستحبست که یک درهم تصدق بکند که موافق زرهای این زمانها تقریبا هفتاد دینار بوده
باشد و بروایت دیگر عوض روزه یک مد گندم یا جو وارد شده است و احوط در مد
صد درم شاهست و ظاهر آنست صد درم کهنه کافی باشد و در روایت در خصوص روزه
ماه رجب یک نان نیز وارد شده است اگر قادر بر روزه نباشد و حمل کرده اند بر کسی که
پریشان باشد و قادر بر درهم و مد نباشد و ایضا در خصوص روزه ماه رجب از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله وارد شده که بعوض روزه اگر قادر بر آن نباشد هر روز
صد مرتبه این تسبیح را بخواند تا ثواب روزه را دریابد سُبْحَانَ الْإِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ
مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ
و در روایات معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر مؤمن خود وارد شود و قصد
روزه سنت کرده باشد و او طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب افطار کردن
زیاده از روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر اظهار نکند که روزه ام ثوابش بیشتر
است و برابر یکسال روزه است و نیز از روزه سنت داشتن بی رخصت شوهر و
غلام و کنیز بی رخصت مالک و اولاد بی رخصت پدر و مادر و مهمان بی رخصت میهماندار
و میهماندار بی رخصت مهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست و مشهور میان
علما آنست که روزه سنت مملوک بدون اذن مالک باطلست و همچنین روزه سنت
زن بی رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر مشهور آنست که روزه سنت فرزند
بدون اذن ایشان مکروه هست و باطل نیست و بعضی گفته اند بی رخصت پدر باطلست

اعمال هر شب و هر روز ماه رجب

واحوط آنست که بدون اذن پدر و مادر روزهٔ سنت ندارد و روزهٔ سنت مهمان بدون
رخصت مهماندار نیز خلافست و احوط آنست که مهمان و مهماندار هیچیک بی رخصت
دیگری روزه مستحب ندارند اگرچه اظهر آنست که مکروه هست فصل سیم در بیان
اعمال هر شب و هر روز است بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین
علیه السلام در روز اول ماه رجب این دعا را خواندند و علما ذکر کرده اند که هر روز سنت است
خواندن یا مَنْ یَمْلِکُ حَوائِجَ السّائِلینَ وَ یَعْلَمُ ضَمیرَ الصّامِتینَ لِکُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْکَ سَمْعٌ
حاضِرٌ وَ جَوابٌ عَتیدٌ اَللّٰهُمَّ وَ مَواعیدُکَ الصّادِقَةُ وَ اَیادیکَ الْفاضِلَةُ وَ رَحْمَتُکَ
الْواسِعَةُ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَقْضِیَ حَوائِجی لِلدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ اِنَّکَ
عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب
این دعا را میخواندند خابَ الْوافِدُونَ عَلیٰ غَیْرِکَ وَ خَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ اِلّا لَکَ وَ ضاعَ الْمُلِمُّونَ
اِلّا بِکَ وَ اَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ اِلّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَکَ بابُکَ مَفْتُوحٌ لِلرّاغِبینَ وَ خَیْرُکَ مَبْذُولٌ
لِلطّالِبینَ وَ فَضْلُکَ مُباحٌ لِلسّائِلینَ وَ نَیْلُکَ مُتاحٌ لِلْآمِلینَ وَ رِزْقُکَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصاکَ
وَ حِلْمُکَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ ناواکَ عادَتُکَ الْاِحْسانُ اِلَی الْمُسیئینَ وَ سَبیلُکَ الْاِبْقاءُ عَلَی الْمُعْتَدینَ
اَللّٰهُمَّ فَاهْدِنی هُدَی الْمُهْتَدینَ وَ ارْزُقْنِی اجْتِهادَ الْمُجْتَهِدینَ وَ لا تَجْعَلْنی مِنَ الْغافِلینَ
الْمُبْعَدینَ وَ اغْفِرْ لی یَوْمَ الدّینِ و ایضا بسند معتبر منقولست که محمد بن ذکوان بخدمت
حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که فدای تو شوم این ماه رجبست مرا دعائی تعلیم نما
که حقتعالی مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمود که در هر روز ماه رجب در صبح و پسین در
بعد از همه نمازها در شب و روز این دعا را بخوان یا مَنْ اَرْجُوهُ لِکُلِّ خَیْرٍ وَ آمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ کُلِّ
شَرٍّ یا مَنْ یُعْطِی الْکَثیرَ بِالْقَلیلِ یا مَنْ یُعْطی مَنْ سَئَلَهُ یا مَنْ یُعْطی مَنْ لَمْ یَسْئَلْهُ وَ مَنْ لَمْ یَعْرِفْهُ
تَحَنُّناً مِنْهُ وَ رَحْمَةً اَعْطِنی بِمَسْئَلَتی اِیّاکَ جَمیعَ خَیْرِ الدُّنْیا وَ جَمیعَ خَیْرِ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنّی
بِمَسْئَلَتی اِیّاکَ جَمیعَ شَرِّ الدُّنْیا وَ شَرِّ الْآخِرَةِ فَاِنَّهُ غَیْرُ مَنْقُوصٍ ما اَعْطَیْتَ وَ زِدْنی مِنْ فَضْلِکَ
یا کَریمُ پس حضرت ریش مبارک خود را بدست چپ گرفته و انگشت سبابه دست راست

خود را بجانب راست و چپ حرکت میدادند و این دعا را میخواندند یا ذا الجلال و
الاکرام یا ذا النعماء و الجود یا ذا المن و الطول حرم شیبتی علی النار و دست بر نداشت
تا از آب دیده اش تر شد و شیخ طوسی ره بسند معتبر روایت کرده است که حضرت صادق
علیه السلام بمعلی بن خنیس گفت که در ماه رجب این دعا را بخوان اللهم انی اسئلک صبر الشاکرین
لک و عمل الخائفین منک و یقین العابدین لک اللهم انت العلی العظیم و انا عبدک البائس
الفقیر و انت الغنی الحمید و انا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد و آله و امنن بغناک علی
فقری و بحلمک علی جهلی و بقوتک علی ضعفی یا قوی یا عزیز اللهم صل علی محمد و آله
الاوصیاء المرضیین و اکفنی ما اهمنی من امر الدنیا و الآخرة یا ارحم الراحمین و از روایت
سید ابن طاوس ره ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاها است و در همه اوقات
میتوان خواند و شیخ طوسی ره و سید و دیگران بسند معتبر از حضرت صاحب الامر ع
روایت کرده اند که سنتست در هر روز از روزهای ماه مبارک رجب این دعا را بخوانند
اللهم انی اسئلک بالمولودین فی رجب محمد بن علی الثانی و ابنه علی بن محمد المنتجب و اتقرب
بهما الیک خیر القرب یا من الیه المعروف طلب و فیما لدیه رغب اسئلک سؤال مقترف
مذنب قد اوبقته ذنوبه و اوثقته عیوبه فطال علی الخطایا دؤوبه و من الرزایا خطوبه
یسئلک التوبة و حسن الاوبة و النزوع عن الحوبة و من النار فکاک رقبته و العفو عما
فی ربقته فانت یا مولای اعظم امله و ثقته اللهم و اسئلک بمسائلک الشریفة و
وسائلک المنیفة ان تتغمدنی فی هذا الشهر برحمة منک واسعة و نعمة وازعة و نفس بما
رزقتها قانعة الی نزول الحافرة و محل الآخرة و ما هی الیه صائرة و از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله منقولست که در جمیع ماه رجب هر بامداد و پسین هفتاد مرتبه بگوید استغفر
الله و اتوب الیه پس دستها را بسوی آسمان بردارد و بگوید اللهم اغفر لی و تب علی و این
استغفار در جمیع ایام سال سنتست و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد در جمیع ماه خواندن
ثواب بسیار دران وارد شده است اگر خواهد در یک روز بخواند و اگر خواهد هر روز قدری

بخواند که در تمام ماه هزار مرتبه خوانده باشد و ایضاً منقولست که هر که هزار مرتبه لا اله
الا الله در جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه برای او نوشته شود و حقتعالی در بهشت
شهری برای او بنا کند و در هر شب از شبهای ماه هزار مرتبه لا اله الا الله وارد شده است
و صد مرتبه این استغفار نیز منقولست و در جمیع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند فضیلت
بسیار دارد استغفر الله الذی لا اله الا هو وحده لا شریک له و اتوب الیه و از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر
شب یا روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه سوره حمد و آیة الکرسی و قل یا ایها
الکافرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند و سه
مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم و سه مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و سه مرتبه بگوید اللهم
اغفر للمؤمنین و المؤمنات و چهار صد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه بگوید گناهانش را
خدای تعالی بیامرزد اگر چه بعدد قطرهای باران و برگ درختان و کف دریاها باشد و در
روز عید حقتعالی او را ندا کند که براستی تو دوست منی و بهر حرفی تو را شفاعت دهم در
برادران و خواهران مؤمن تو حضرت فرمود اگر در عمری یکبار این را بعمل آورد حقتعالی بهر حرفی هفتاد
هزار حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع کوههای دنیا سنگینتر باشد و هفتصد حاجت
او را در وقت مردن و هفتصد حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت بیرون
آمدن از قبر و مثل آن را در وقت پرواز کردن نامههای اعمال و نزد سنجیدن اعمال در میزان
و نزد صراط بر آورد و او را در سایه عرش الهی خود جا دهد و حساب او را آسان کند و هفتاد
هزار ملک او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و باو عطا کند آنچه هیچ چشمی
ندیده باشد و گوشی نشنیده باشد فصل چهارم در بیان فضائل و اعمال شب و روز
اول تا روز پانزدهم در شب اول ماه غسل سنتست و منقولست که هر که در شب اول ماه
رجب و شب پانزدهم و شب آخر آن غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد

ذکر اعمال شب و روز اول تا پانزدهم

شده است و در وقت دیدن ماه دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین دعاها است و
هفت مرتبه سورهٔ حمد را بخواند تا از درد چشم ایمن گردد و در هر ماهی این سنّت است و منقول است
که چون ماه رجب را ببیند بگوید اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِیمانِ وَالسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ
رَبّی وَرَبُّكَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ و در شب اوّل و روز اوّل زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر وارد شده است که هر که در اوّل رجب آنحضرت را
زیارت کند البتّه بهشت او را واجب شود و احیاء شب اوّل سنّت است و از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که تا توانی محافظت نما بر احیاء شب عید رمضان و شب عید قربان
و شب اوّل محرّم و شب عاشورا و شب اوّل رجب و شب نیمه شعبان و در این شبها
دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار بکن و به سند معتبر از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام منقول است
که در شب اوّل بعد از نماز عشا این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلیكٌ وَ
اَنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ مُقْتَدِرٌ وَاَنَّكَ ما تَشاءُ یَكُنْ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ
صَلَواتُكَ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللّٰهِ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَی اللّٰهِ رَبّی وَرَبِّكَ لِیُنْجِحَ بِكَ طَلِبَتی
اَللّٰهُمَّ بِنَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِهِ اَنْجِحْ طَلِبَتی پس حاجات خود را طلب نماید
و بیست رکعت نماز وارد شده است هر دو رکعت به یک سلام در هر رکعت حمد و یک مرتبه
سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بخواند تا از بلاهای دنیا و عذاب آخرت ایمن گردد و شیخ و دیگران
به سند معتبر روایت کرده‌اند که حضرت امام موسی علیه السلام در شب اوّل ماه رجب بعد از آنکه
از نماز شب فارغ میشدند این دعا را در سجده میخواندند لَكَ الْحَمْدُ اِنْ اَطَعْتُكَ وَلَكَ
الْحُجَّةُ اِنْ عَصَیْتُكَ لا صُنْعَ لی وَلا لِغَیْری فی اِحْسانٍ اِلّا بِكَ یا كائِناً قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ وَیا مُكَوِّنَ
كُلِّ شَیْءٍ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدیلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ
الْمَرْجِعِ فِی الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدامَةِ یَوْمَ الْاَزِفَةِ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ
عَیْشی عیشَةً نَقِیَّةً وَمیتَتی میتَةً سَوِیَّةً وَمُنْقَلَبی مُنْقَلَباً كَریماً غَیْرَ مُخْزٍ وَلا فاضِحٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَئِمَّةِ یَنابیعِ الْحِكْمَةِ وَاُولِی النِّعْمَةِ وَمَعادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنی بِهِمْ

من كل سوء ولا تأخذني على غرة ولا على غفلة ولا تجعل عواقب أعمالي حسرة وارض عني
فان مغفرتك للظالمين وانا من الظالمين اللهم اغفر لي ما لا يضرك واعطني ما لا
ينقصك فانك الوسيع رحمته البديع حكمته واعطني السعة والدعة والامن والصحة
والنجوع والقنوع والشكر والمعافاة والتقوى والصبر والصدق عليك وعلى اوليائك
واليسر والشكر واعمم بذلك يا رب اهلي وولدي واخواني فيك ومن احببت واحبني
وولدت وولدني من المسلمين والمسلمات والمؤمنين والمؤمنات يا رب العالمين وايضا
بسند معتبر منقولست که مستحبست که بعد از سلام گفتن از نماز وتر چنانکه نشسته است
این دعا را بخواند الحمد لله الذي لا تنفد خزائنه ولا يخاف آمنه رب ان ارتكبت المعاصي
فذلك ثقة بكرمك انك تقبل التوبة عن عبادك وتعفو عن سيئاتهم وتغفر الزلل فانك
مجيب لداعيك ومنه قريب فانا تائب اليك من الخطايا وراغب اليك في توفير حظي من
العطايا يا خالق البرايا يا منقذي من كل شديدة يا مجيري من كل محذور وفر علي السرور
واكفني شر عواقب الامور فانت لله على نعمائك وجزيل عطائك مشكور ولكل خير فانك انت الله
مذخور وايضا از حضرت امام علي النقي عليه السلام منقولست که بعد از نماز وتر این دعا را
بخوان يا نور النور يا مدبر الامور يا مجري البحور يا باعث من في القبور يا كهفي حين تعييني
المذاهب ومكربي حين تحجزني المكاسب ومونسي حين يجفوني الاباعد ويملني الاقارب و
منزهي بمجالسة اوليائه ومرافقة احبائه في رياضه وساقي بموالاته من تسنيم حياضه
ودافعي بمجاورته من ورطة الذنوب الى بوع التقريب ومبدلي بولايته عزة العطايا
من ذلة الخطايا اسألك يا مولاي بالفجر والليالي العشر والشفع والوتر والليل اذا يسر
وبما جرى به قلم الاقلام بغير كف ولا ابهام وباسمائك العظام وبحجتك على جميع الانام وبحججك
عليهم منك افضل السلام وبما استحفظتهم من اسمائك الكرام ان تصلي عليهم وترحمنا
في شهرنا هذا وما بعده من الشهور والايام وان تبلغنا شهر الصيام في عامنا هذا
وفي كل عام يا ذا الجلال والاكرام والمنن الجسام وعلى محمد واله منا افضل السلام وتمام

وادعیه این شب بسیار است و روزه روز اول فضیلت بسیار دارد و از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام منقولست که در روز اول ماه رجب حضرت نوح علیه السلام بکشتی سوار شد و امر کرد
جمیع جن و انس را که با او در کشتی بودند که روزه بدارند و هر که این روز را روزه بدارد آتش
جهنم یکساله راه از او دور گردد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که روزه
بدارد روز اول ماه رجب را از برای رغبت در ثواب خدا بهشت از برای او واجب شود و هر که
یکروز از وسط این ماه روزه بدارد حقتعالی شفاعت او را قبول نماید در مانند ربیعه و مضر
که دو قبیله عظیم اند از قبائل عرب و هر که یکروز از آخر این ماه روزه بدارد حقتعالی او را
از پادشاهان بهشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در پدر و مادر و دختر و پسر و خواهر
و برادر و عمو و عمه و خالو و خاله او و جمیع همسایگان و آشنایان او و هر چند همه
مستوجب جهنم شده باشند و شیخ طوسی و دیگران از سلمان فارسی روایت کرده
اند که گفت در آخر روز جمادی الثانی رفتم بخدمت حضرت رسالت صلی الله علیه و آله حضرت
فرمود ای سلمان تو از ما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه که در ماه رجب
سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد و سه مرتبه سوره قل هو الله احد
و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند البته حقتعالی محو کند از نامه عمل او هر گناهی را
که در کودکی و بزرگی کرده و خدا عطا کند با و ثواب کسیرا که تمام ماه را روزه گرفته باشد
و تا سال آینده خدا او را از نماز گذارندگان بنویسد و در هر روز از برای او ثواب شهیدی از
شهیدان جنگ بدر برای او بنویسند و بهر روزی که در این ماه روزه بدارد عبادت یکساله
در نامه عمل او بنویسند و هزار درجه در بهشت از برای او بلند کنند و اگر تمام ماه را روزه
بدارد خدا او را از آتش جهنم نجات دهد و بهشت را برای او واجب گرداند ای سلمان جبرئیل
این نماز را برای من آورد و گفت یا محمد این علامتیست میان شما و منافقان زیرا که منافقان
این نماز را نمیکنند گفتم یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم و در چه وقت بجا آورم فرمود
که در روز اول رجب ده رکعت بجا می آوری یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت یکمرتبه

فضیلت نماز سلمان

سورهٔ حمد و سه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و سه مرتبه سورهٔ قل یا ایها الکافرون
میخوانی و بعد از هر سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله وحده لا شریک
له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر اللهم
لا مانع لما اعطیت و لا معطی لما منعت و لا ینفع ذا الجد منک الجد پس دستها را بر روی
خود میکشی و در روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت بهمان نحو بجا می آوری و بعد از هر
سلام دستها را بسوی آسمان بر میداری و میگوئی لا اله الا الله وحده لا شریک له له
الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر الها واحدا
احدا فردا صمدا لم یتخذ صاحبة و لا ولدا پس دستها را بروی خود میکشی و در روز
آخر ماه پانزده رکعت نماز بهمان نحو میکنی و بعد از هر سلام دست بر میداری و میگوئی
لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده
الخیر و هو علی کل شیء قدیر و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین و لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم پس دستها را بروی خود بمال و حاجت خود را بطلب که البته بر آورده است
و حقتعالی میان تو و جهنم هفت خندق قرار میدهد که عرض هر خندق بقدر ما بین آسمان
و زمین بوده باشد و بعدد هر رکعتی ثواب هزار هزار رکعت در نامه عمل تو بنویسند
و برات بیزاری از جهنم و گذشتن بر صراط برای تو مینویسند و منقولست که هر که در
جمعهٔ ماه رجب صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند حقتعالی او را در قیامت نوری
عطا کند که بآن نور داخل بهشت گردد و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت
امام محمد باقر علیه السلم در روز اول ماه رجب متولد شده و موجب زیادتی شرف این روز گردیده
و در روایتی وارد شده است که ولادت حضرت امام علی النقی علیه السلم در روز دوم ماه
رجب شده و بروایت دیگر در روز سیم ماه رجب واقعشده و بروایت ابراهیم بن هاشم وفات
آنحضرت در روز سیم واقعشده است و ابن عیاش گفته است که ولادت آنحضرت
در پنجم اینماه واقعشده است و ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلم در دهم اینماه شده است

فضیلت ایام البیض ماه رجب

وبعضی از روایات در خصوص فضیلت دهم وارد شده است ودر فضیلت ایام البیض ماه
رجب احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم وبسند معتبر
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که حقتعالی فضیلت سه ماه را باین امت
داده است که باحدی از امتهای گذشته نداده است ماه رجب وماه شعبان وماه رمضان
وسه شب باین امت داده است که بامتهای دیگر نداده است شب سیزدهم وشب چهاردهم
وشب پانزدهم وسه سوره باین امت داده است که مثل آنها را بامتهای دیگر نداده است
سوره یس وسوره تبارک وسوره قل هو الله احد پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت
جمیع فضائل این امت را جمع کرده خواهد بود پرسیدم که چگونه جمع کند فرمود که در شب
سیزدهم هر یک را از این سه ماه دو رکعت نماز بکند ودر هر رکعت بعد از سوره حمد این سه
سوره را بخواند ودر شب چهاردهم چهار رکعت نماز بکند بدو سلام ودر هر رکعت
بعد از حمد این سه سوره را بخواند ودر شب پانزدهم شش رکعت بجا آورد بسه سلام
ودر هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت این سه ماه را بیابد
وجمیع گناهانش آمرزیده شود بغیر از شرک بخدا واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
ایام البیض ماه رجب را روزه دارد حقتعالی بهر روزی عبادت یکساله برای او بنویسد ودر
قیامت او را در محل ایمنان بازدارد که هیچ بیم وخوف نداشته باشد ومشهور آنست
که ولادت باسعادت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در میان کعبه معظمه در
روز سیزدهم ماه رجب بود دوازده سال قبل از مبعوث شدن حضرت رسول صلی الله علیه وآله
وعلی بن ابراهیم ره گفته که ولادت حضرت امام علی النقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم ماه
رجب بود در سال دویست وچهارده از هجرت وشب پانزدهم از لیالی متبرکه است و
غسل در آن سنت است واحیا آن شب بعبادت فضیلت بسیار دارد واز حضرت رسول صلعم
منقولست که در شب نیمه رجب حقتعالی امر میکند ملائکه را که هر گناهی که در دیوان اعمال
مؤمنان باشد محو کنند وایضاً از آنحضرت منقولست که هر که در روز سیزدهم وچهاردهم

و پانزدهم رجب را روزه بدارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد از دنیا نرود مگر
با توبهٔ نصوح و بهره و نکه روزه باشد هفتاد گناه کبیرهٔ او آمرزیده شود و هفتاد حاجت
او بر آورده شود و در وقتیکه از قبر بیرون می آید نزد میزان و نزد صراط و چنان باشد
که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده باشد و شفاعت او را قبول کنند در هفتاد
نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهنم شده باشند و حقتعالی بنا کند از برای او در
جنات فردوس هفتاد هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر
قصری هفتاد هزار حوریه بوده باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد
و شیخ طوسی ره بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در شب نصف
رجب دوازده رکعت نماز بجا می آوری بدو تشهد و سلام با حمد و هر سوره که خواهی و
چون فارغ شوی هر یک از سورهٔ قُل اَعُوذُ بِرَبِّ الفَلَق و قُل اَعُوذُ بِرَبِّ النّاس و قُل هُوَ اللّه
اَحَد و آیة الکرسی را چهار مرتبه میخوانی پس چهار مرتبه میگوئی سُبحانَ اللّه وَالحَمدُ لِلّه وَ
لا اِلهَ اِلّا اللّهُ وَاللّهُ اَکبَر و پس میگوئی اللّه اللّه رَبّی لا اُشرِکُ بِهِ شَیئاً وَما شاءَ اللّهُ وَلا قُوَّةَ
اِلّا بِاللّه و در شب و روز زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت مؤکد است و بسند صحیح
از ابن ابی بصیر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کردم که زیارت امام
حسین علیه السلام در کدام وقت بهتر است فرمود که در شب نیمه رجب و نیمهٔ شعبان
و در روز پانزدهم نماز سلمان را باید کرد بکیفیتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در این روز چهار رکعت نماز
کرد و دستهای خود را گشود و این دعا را خواند پس فرمود که هر که بشدتی و غمی مبتلا
گردد این دعا را بخواند البته کرب و شدت او زایل گردد و این چهار رکعت را بدو سلام
میکند و هر سوره که خواهد میخواند و دعا اینست اَللّهُمَّ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ وَ مُعِزَّ المُؤمِنینَ
اَنتَ کَهفی حینَ تُعیینِی المَذاهِبُ وَاَنتَ بارِئُ خَلقی رَحمَةً بی وَقَد کُنتَ عَن خَلقی غَنِیّاً
وَلَولا رَحمَتُکَ لَکُنتُ مِنَ الهالِکینَ فَاَنتَ مُؤَیِّدی بِالنَّصرِ عَلی اَعدائی وَلَولا نَصرُکَ اِیّایَ

یا علی یا فاطمه

فضیلت دعای ام داود

لكنت من المفضوحين يا مرسل الرحمة من معادنها ومنشئ البركة من مواضعها يا من خص با
لشموخ والرفعة فاولياؤه بعزه يتعززون يا من وضعت له الملوك نير المذلة على اعناقهم
فهم من سطواته خائفون اسئلك بكينونيتك التي شققتها من كبريائك واسئلك
بكبريائك التي اشتققتها من عزتك واسئلك بعزتك التي استويت بها على عرشك
فخلقت بها جميع خلقك فهم لك مذعنون ان تصلي على محمد واهل بيته پس حاجات خود
از حق تعالی طلب نماید و بدانکه عمده اعمال نصف رجب دعای ام داود است که ابن بابویه
و شیخ طوسی و سید بن طاوس ره بسندهای معتبر روایت کرده اند و برای برآمدن حاجات
و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مجرب است و مجمل فضیلتش آنست که فاطمه مادر داود بن الحسن
پسر زاده حسن مجتبی علیه السلام دایه حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بود و بشیر داود آنحضرت را شیر
داده بود و چون محمد بن عبدالله بن الحسن در مدینه خروج کرد و منصور دوانیقی لشکر فرستاد
و او را کشتند و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و عبدالله بن الحسن و جمعی از سادات
حسنی را با غل از مدینه بعراق بردند داود نیز در میان آنها بود ام داود گفت چون
مدتی از حبس فرزندم گذشت و از او خبری بمن نمیرسید دعا و تضرع میکردم و از
صلحا و نیکان و برادران مؤمن استدعا مینمودم و ایشان تقصیر نمیکردند و مطلقا
اثر استجابت نمی یافتم و گاهی خبر بمن میرسید که داود را کشتند و گاهی میگفتند که او را با
پسران عم او در زیر عمارت گذاشتند و روز بروز مصیبت من عظیمتر و اندوه من بیشتر
میشد تا آنکه از غم گداختم و پیر شدم و از ملاقات او نا امید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم که
حضرت صادق علیه السلام را علتی عارض شده است بعیادت آنحضرت رفتم پس احوال
گفتم و دعا کردم و خواستم برگردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من شیر داود را
با آنحضرت داده بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم کجا است او
در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید کرده ام و از شما التماس میکنم که او را
دعا کنید او برادر رضاعی شما است حضرت فرمود که چرا غافلی از دعای استفتاح

ودعای اجابت ونجاح وآن دعائیست که درهای آسمان برای آن کشوده میشود و
وملائکه استقبال میکنند خواننده انرا وبشارت میدهند اورا باجابت وان دعا ثابت
که از مجیب الدعوات محجوب نمیکردد وخواننده انرا ثوابی نیست بغیر از بهشت ام داود
کفت ای فرزند طاهرین وراستکویان چکونه است آن دعا حضرت فرمود که ای مادر داود
ماه محرم یعنی رجب نزدیک شده است وان ماهیست مبارک وحرمت آن عظیمست و
دعاها دران مستجابست چون ماه درآید سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم آنرا که ایام البیض اند
روزه بدار پس حضرت کیفیت آن عمل را تعلیم او نمود وفرمود که این دعا را حفظ کن وبهمه کس
تعلیم مکن که میترسم مبادا بدست کسی افتد که از برای امر باطلی ونامشروعی این دعا را بخواند
وبدرستیکه این دعای بسیار شریفیست ومشتملست بر اسم اعظم خدا که هرکه بخواند البته
براورده میشود واکر درهای آسمان وزمینها بسته شود ودریاها حایل باشد میان تو
وحاجت تو چون این دعا را بخوانی البته حق تعالی آسان میکرداند رسیدن ترا بمطلب تو و
حاجات ترا برمی آورد وهرکه این دعا را بخواند خدا مستجاب میکرداند خواه مرد وخواه زن
واکر جن وانس همه دشمن فرزند تو باشند خداوند تعالی در کفایت شر ایشان میکند وزبان
ایشانرا می بندد وایشانرا منقاد فرزند تو میکرداند ام داود کفت که حضرت این دعا را
برای من نوشت وبخانه برکشتم وچون ماه رجب داخل شد آنچه حضرت فرموده بود بعمل آوردم
ودر شب شانزدهم نماز شام وخفتن را ادا کردم واز روزه افطار نمودم وبقدر دعا عبادت
کردم وبخواب رفتم در خواب دیدم جمیع ملائکه وپیغمبران وشهدا وعبادرا که من برایشان
صلوات فرستاده بودم وحضرت رسول صلعم مرا خطاب فرمودند که ای مادر داود بشارت
باد ترا که این جماعت که می بینی همه برادران ویاوران وشفیعان تواند واز برای تو طلب مغفرت می
کنند وبشارت میدهند ترا بر انکه حاجت تو برآورده است پس بشارت باد ترا بامرزش
خدا وخشنودی خدا وخدا ترا جزای خیر دهد وشاد باش که حق تعالی فرزند ترا حفظ می کند
وبتو بر میکرداند انشاء الله تعالی ام داود کفت که از خواب بیدار شدم وبعد از آن باندک

رجب ۱۹

زمان که سوار شد و از عراق بمدینه آمد داود بنزد من آمد و گفت ای مادر من در عراق در
زندان از بسیار تنگی و سنگینی بند و زنجیر بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب
نصف رجب شد در خواب دیدم که بلندیهای زمین پست شد ترا دیدم که بر روی حصیر نماز
خود نشسته بودی و بر دور تو مردانی چند بودند که سرهای ایشان در آسمان بود و پاهای
ایشان در زمین و تسبیح و تنزیه خدا میکردند پس یکی از ایشان که خوشروتر و خوشبوتر بود
و جامههای بسیار پاکیزه در بر داشت و گمان کردم که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
جل منست خطاب کرد با من که بشارت باد ترا ای فرزند عجوزه صالحه که حق تعالی دعای
مادر ترا در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصور دوانیقی در زندان
رسیده بطلب من آمده بودند و در میان شب مرا بنزد او بردند پس امر کرد که زنجیرها را
از من برداشتند و ده هزار درهم که زیاده از هزار تومان بوده باشد بحساب این زمان عطا
کرد و فرمود که مرا بر شتر رهواری سوار کنند و بنهایت سرعت بمدینه بیاورند
ام داود گفت که من داود را بخدمت حضرت صادق علیه السلام بردم حضرت فرمود که سبب
خلاصی تو آن بود که منصور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در خواب دید که با او فرمود
رها کن فرزند مرا و اگر نکنی ترا در این آتش می اندازم چون نظر کرد دریای آتشی در زیر پای
خود دید پس از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان گردید و ترا رها کرد ام گفتم کیفیت
این عمل شریف را تعلیم نما داود گفت که حضرت صادق علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رجب در روز سیزدهم
و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدار و در روز پانزدهم در وقت زوال غسل بکن و بروایت
دیگر نزدیک بزوال غسل بکن و چون زوال معلوم شود پاکیزهترین جامههای خود را بپوش
و بجای خلوتی برو سعی کن که کسی بتردد تو نباید که ترا مشغول گرداند و با تو سخن بگوید و هشت
رکعت نافله زوال را بعمل آور و رکوع و سجود آنها را خوب بعمل آور و بعد از نماز فریضه ظهر
دو رکعت نماز بکن بهر سوره که خواهی و بعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی حوائج الطالبین
پس هشت رکعت نافله عصر را با آداب بجا آوری و در بعضی از روایات وارد شده

کیفیت عمل ام داود

پس نماز ظهر را با آداب و شرایط بعمل آورد

که در هر رکعت از نافلهٔ عصر بعد از حمد سه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و یکمرتبه سورهٔ انا
اعطیناک الکوثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع و آداب بجا آورد و در روایتی وارد شده
که بر روی حصیر پاکیزه بنشین پس صد مرتبه سورهٔ حمد و صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد
بخوان و ده مرتبه آیة الکرسی بخوان پس هر یک از این سورها را یکمرتبه بخوان سورهٔ انعام
و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و الم سجده و یس و الصافات و حم سجده و حم عسق و حم دخان
و انا فتحنا و اذا وقعه و تبارک الذی بیده الملک و ن و القلم و هل اتی و اذا السماء انشقت
تا آخر قرآن و اگر نتوانی این سورها را از روی مصحف درست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه
سورهٔ قل هو الله احد بخوان و شیخ مفید ره گفته است که اگر ندانی و یا نتوانی این سورها
مخصوص را بخوانی صد مرتبه سورهٔ حمد و ده مرتبه آیة الکرسی و هزار مرتبه سورهٔ قل هو
الله احد بخوان و این احوط است و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه
بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بعد از آیة الکرسی صد مرتبه بگوید
اللهم صل علی محمد و آل محمد و اگر آیة الکرسی را نیز درست نتواند خواند صد مرتبه سورهٔ
حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد بخواند پس دعا را بخواند و آیة الکرسی تا بهتر آنست تا هم
فیها خالدون بخواند و دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَ الْمَلٰئِكَةُ وَ اُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَ بَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَ اَنَا عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمَجْدُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْإِسْلَامُ
وَ لَكَ الْعِزُّ وَ لَكَ الْفَخْرُ وَ لَكَ الْقَهْرُ وَ لَكَ النِّعْمَةُ وَ لَكَ الْعَظَمَةُ وَ لَكَ الرَّحْمَةُ وَ لَكَ الْمَهَابَةُ وَ لَكَ السُّلْطَانُ
وَ لَكَ الْبَهَاءُ وَ لَكَ الْاِمْتِنَانُ وَ لَكَ التَّسْبِيحُ وَ لَكَ التَّقْدِيسُ وَ لَكَ التَّهْلِيلُ وَ لَكَ التَّكْبِيرُ وَ لَكَ
مَا يُرٰى وَ لَكَ مَا لَا يُرٰى وَ لَكَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ الْعُلٰى وَ لَكَ مَا تَحْتَ الثَّرٰى وَ لَكَ الْاَرَضُونَ
السُّفْلٰى وَ لَكَ الْاٰخِرَةُ وَ الْاُولٰى وَ لَكَ مَا تَرْضٰى بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَ الْحَمْدِ وَ الشُّكْرِ وَ النَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى جَبْرَئِيلَ اَمِينِكَ عَلٰى وَحْيِكَ وَ الْقَوِيِّ عَلٰى اَمْرِكَ الْمُطَاعِ فِي سَمٰوَاتِكَ وَ مَحَالِّ كَرَامَاتِكَ

دعاء ام داوود

المحلل لكلماتك الناصر لانبيائك المدمر لاعدائك اللهم صل على ميكائيل ملك رحمتك
والمخلوق لرأفتك والمستغفر المعين لاهل طاعتك اللهم صل على اسرافيل حامل عرشك
وصاحب الصور المنتظر لامرك والوجل المشفق من خيفتك اللهم صل على عزرائيل قابض ارواح
جميع خلقك اللهم صل على حملة العرش الطاهرين وعلى ملائكة الذكر اهل التامين على دعاء
المؤمنين وعلى السفرة الكرام البررة الطيبين وعلى ملائكتك الكرام الكاتبين وعلى ملائكة
الجنان وخزنة النيران وملك الموت والاعوان يا ذا الجلال والاكرام اللهم صل على ابينا
آدم بديع فطرتك الذي كرمته بسجود ملائكتك وابحته جنتك اللهم صل على امنا حواء
المطهرة من الرجس المصفاة من الدنس المفضلة من الانس المترددة بين محال القدس اللهم صل
على هابيل وشيث وادريس ونوح وهود وصالح وابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب و
يوسف والاسباط ولوط وشعيب وايوب وموسى وهرون ويوشع وميشا والخضر وذي القرنين
ويونس والياس واليسع وذي الكفل وطالوت وداود وسليمان وزكريا وشعيا ويحيى وتورخ
ومتى وارميا وحيقوق ودانيال وعزير وعيسى وشمعون وجرجيس والحواريين والاتباع
وخالد وحنظلة اللهم صل على محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد
كما صليت ورحمت وباركت على ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد اللهم صل على الاوصياء
والسعداء والشهداء وائمة الهدى اللهم صل على الابدال والاوتاد والسياح والعباد
والمخلصين والزهاد واهل الجد والاجتهاد واخصص محمدا واهل بيته بافضل صلواتك واجزل
كراماتك وبلغ روحه وجسده مني تحية وسلاما وزده فضلا وشرفا وكرما حتى تبلغه اعلى
درجات اهل الشرف من النبيين والمرسلين والافاضل المقربين اللهم وصل على من سميت و
من لم اسم من ملائكتك وانبيائك ورسلك واهل طاعتك واوصل صلواتي اليهم والى
ارواحهم واجعلهم اخواني فيك واعواني على دعائك اللهم اني استشفع بك اليك وبكرمك
الى كرمك وبجودك الى جودك وبرحمتك الى رحمتك وباهل طاعتك اليك واسألك اللهم
بكل ما سألك به احد منهم من مسألة شريفة مسموعة غير مردودة وبما دعوك به من دعوة

زمنه
اللبس
وارميا و
ولقمان
الاولياء
باجزل
نقصا

مُجَابَةٍ غَيْرَ مُحْتَجَبَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ يَا
وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مَنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ
يَا بَرُّ يَا طُهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيظُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ
يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا
قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي، يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِي
يَا وَاقِي يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا
نَفَّاعُ يَا رَؤُوفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي يَا وَفِيُّ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ
يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا
مُونِسُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِئُ يَا مُتَعَالِي يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَحَبِّبُ يَا قَائِمُ
يَا دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِئُ يَا بَارُّ يَا سَارُّ يَا عَدْلُ يَا فَاصِلُ يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ
يَا مَنَّانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيمُ يَا مُسَهِّلُ يَا مُيَسِّرُ
يَا مُمِيتُ يَا مُحْيِي يَا نَافِعُ يَا رَازِقُ يَا مُقْتَدِرُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُغِيثُ يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا خَالِقُ
يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا قَابِضُ يَا مُبِينُ
يَا طَاهِرُ يَا مُجِيبُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُسْتَجِيبُ يَا عَادِلُ يَا بَصِيرُ يَا مُؤَمِّلُ يَا مُسَدِّدُ يَا أَوَّابُ يَا وَفِيُّ
يَا رَاشِدُ يَا مَالِكُ يَا رَبُّ يَا مُذِلُّ يَا مُعِزُّ يَا مَاجِدُ يَا رَازِقُ يَا وَلِيُّ يَا فَاضِلُ يَا سُبْحَانُ يَا مَنْ
عَلَا فَاسْتَعْلَى فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرُبَ فَدَنَا وَبَعُدَ فَنَأَى وَعَلِمَ السِّرَّ وَأَخْفَى يَا مَنْ
إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَلَهُ الْمَقَادِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلَ
الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ
يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَارْحَمْ

يَا هَادِي
يَا بَصِيرُ
يَا مُعَبِّرُ
يَا كَرِيمُ
يَا مُبَشِّرُ
يَا مُقْتَدِرُ
يَا مُسَدِّدُ
يَا مُثِيبُ
يَا مُغْنِي
يَا فَائِضُ
يَا بَاسِطُ

ذُلّي وَفاقَتي وَفَقْري وَانْفِرادي وَوَحْدَتي وَخُضُوعي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمادي عَلَيْكَ
وَتَضَرُّعي اِلَيْكَ اَدْعُوكَ دُعاءَ الْخاضِعِ الذَّليلِ الْخاشِعِ الْخائِفِ الْمُشْفِقِ الْبائِسِ الْمَهينِ الْحَقيرِ
استسلمه الْجائِعِ الْفَقيرِ الْعائِذِ الْمُسْتَجيرِ الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَكينِ لِرَبِّهِ دُعاءَ مَنْ اَسْلَمَتْهُ
حزين مستكين ثِقَتُهُ وَرَفَضَتْهُ اَحِبَّتُهُ وَعَظُمَتْ فَجيعَتُهُ دُعاءَ حَرِقٍ حَزينٍ ضَعيفٍ مَهينٍ بائِسٍ مُسْتَكينٍ بِكَ
ملك يكون مُسْتَجيرٍ اَللّٰهُمَّ وَاَسْأَلُكَ بِاَنَّكَ مَليكٌ وَاَنَّكَ ما تَشاءُ مِنْ اَمْرٍ يَكُونُ وَاَنَّكَ عَلى ما تَشاءُ قَديرٌ
فَاَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هذَا الشَّهْرِ الْحَرامِ وَالْبَيْتِ الْحَرامِ وَالْبَلَدِ الْحَرامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقامِ وَالْمَشاعِرِ الْعِظامِ
وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ يا مَنْ وَهَبَ لِآدَمَ شَيْثاً وَلِاِبْراهيمَ اِسْمعيلَ وَاِسْحقَ وَيا مَنْ
رَدَّ يُوسُفَ عَلى يَعْقُوبَ وَيا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلاءِ ضُرَّ اَيُّوبَ وَيا رادَّ مُوسى عَلى اُمِّهِ وَيا زائِدَ
الْخِضْرِ في عِلْمِهِ وَيا مَنْ وَهَبَ لِداوُدَ سُلَيْمانَ وَلِزَكَرِيّا يَحْيى وَلِمَرْيَمَ عيسى يا حافِظَ بِنْتِ
الذي موسى شُعَيْبٍ وَيا كافِلَ وَلَدِ اُمِّ مُوسى اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لي ذُنُوبي كُلَّها وَتُجيرَني مِنْ
عَذابِكَ وَتُوجِبَ لي رِضْوانَكَ وَاَمانَكَ وَاِحْسانَكَ وَغُفْرانَكَ وَجِنانَكَ وَاَسْأَلُكَ اَنْ
حلقة بيني تَفُكَّ عَنّي كُلَّ حَلْقَةٍ ضيقٍ بَيْني وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذيني وَتَفْتَحَ لي كُلَّ بابٍ وَتُلَيِّنَ لي كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لي
بيوتي كُلَّ عَسيرٍ وَتُخْرِسَ عَنّي كُلَّ ناطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكُفَّ عَنّي كُلَّ باغٍ وَتَكْبِتَ عَنّي كُلَّ عَدُوٍّ لي وَحاسِدٍ
حاجة وَتَمْنَعَ مِنّي كُلَّ ظالِمٍ وَتَكْفِيَني كُلَّ عائِقٍ يَحُولُ بَيْني وَبَيْنَ وَلَدي وَيُحاوِلُ اَنْ يُفَرِّقَ بَيْني
وَبَيْنَ طاعَتِكَ وَيُثَبِّطَني عَنْ عِبادَتِكَ يا مَنْ اَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدينَ وَقَهَرَ عُتاةَ الشَّياطينِ وَاَذَلَّ
رِقابَ الْمُتَجَبِّرينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُتَسَلِّطينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفينَ اَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلى ما تَشاءُ وَ
ان تد تَسْهيلِكَ لِما تَشاءُ كَيْفَ تَشاءُ اَنْ تَجْعَلَ قَضاءَ حاجَتي فيما تَشاءُ پس بسجده برود وپهلوهاى
روى خود را بر خاك بگذارد وبگويد اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلّي وَفاقَتي وَاجْتِهادي
وَتَضَرُّعي وَمَسْكَنَتي وَفَقْري اِلَيْكَ يا رَبِّ پس حضرت فرمود كه سعى كن كه آب از ديده‌ات
بيرون آيد اگرچه بقدر سر مگسى بوده باشد كه آن علامت استجابت دعا است ودر روايت
ديگر وارد شده است كه در سجده اين دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ
ذُلّي وَخُضُوعي بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَقْري وَفاقَتي اِلَيْكَ وَارْحَمْ اِنْفِرادي وَخُشُوعي وَاجْتِهادي بَيْنَ يَدَيْكَ

وتوکل علیها اللهم بک استفتح و بک استنجح و بمحمد عبدک و رسولک و آله اتوجه الیک
اللهم سهل لی کل حزونة و ذلل لی کل صعوبة و اعطنی من الخیر اکثر مما ارجو و عافنی من الشر
و اصرف عنی السوء و بروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگوید یا قاضی حوائج الطالبین
اقض حاجتی بلطفک یا خفی الالطاف و در روایت معتبره وارد شده است که مادر
داود بحضرت عرض کرد که ای سید و آقای من آیا این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواند
حضرت فرمود در روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش
فارغ نمیشود مگر آنکه خدا او را می آمرزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض را روزه بدارد
و در روز پانزدهم این دعا را بخواند بنحوی که ذکر کردم حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر
وارد است که حضرت فرمود که در روز عرفه و هر روز این دعا را بخواند برآورده میشود
مؤلف گوید که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه ایام البیض یعنی سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم را روزه بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد مطلوب او برآورده میگردد و دور
نیست اگر در روز عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه نیز این عمل را بدون روزه بعمل آورد خوب
باشد و اگر در غیر اشهر حرم که ذی القعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است این دعا را بخواند
بجای بحرمة هذا الشهر الحرام بگوید بحرمة الشهر الحرام و هذا را نبرد از ذکر بهتر باشد فصل
در بیان فضائل و اعمال نصف آخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران ره گفته اند که در
روز هفدهم ابراهیم پسر رسول خدا صلعم از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که در
این مصیبت شماتت کردند خصوصا عایشه لعنها الله و ابن عیاش که یکی از محدثین شیعه است
گفته است که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم
قدس ارتحال نمود اگرچه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و ظالمان آن جگرگوشه
حضرت رسالت صلعم که عمده آنها عمر بن الخطاب است لعنه الله و زیارت آنحضرت احتیاطا مناسب است
بنحوی که مذکور خواهد شد و شیخ مفید ره گفته است که در روز بیست و دوم این ماه
معویه لعنه الله بجهنم واصل شده است مستحب است که این روز را روزه بدارند بشکر این نعمت

بیان فضائل و اعمال نصف آخر ماه رجب

۲۵ رجب

و در روز بیست و ششم این ماه خارجیان حمزه بصری در ساحل الود بر روان مبارک امام حسن مجتبی علیه السلم
زدند زیارت آنحضرت و لعن بر قاتلان و ظالمان او مناسبست و در روز بیست و پنجم این ماه
فتح خیبر بر دست معجزنمای اسد الله الغالب علی بن ابی طالب صلوات الله علیه جاری
شد و مرحب یهودی بر دست آنحضرت کشته شد گفته اند روزه آن روز بشکر این نعمت
و زیارت آنحضرت مستحبست و شیخ ره ذکر کرده است که شهادت حضرت امام موسی کاظم
علیه السلم در روز بیست و پنجم ماه رجب واقع شد اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و
ثواب روزه اش وارد شده است و در روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت
رسول خدا صلی الله علیه و آله در روز بیست و هفتم رجب مبعوث برسالت شد و این مخالف
مشهور و احادیث بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزه اش
شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلم منقولست که روزه اش کفاره گناهان دویست
سال است و بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا علیه السلم مرویست که هر که روز بیست و
پنجم ماه رجب روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هفتاد سال گناه کرده اند و ایضا از
حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که روز بیست و ششم ماه رجب را روزه دارد
حق تعالی روزه او را کفاره هشتاد سال گناه کرده اند و روز بیست و هفتم این ماه از جمله عیدهای
عظیمه است و روزیست که حضرت رسول صلعم در آن روز برسالت بر امت مبعوث گردید و
جبرئیل علیه السلم به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارک و بسندهای معتبر
از حضرت امام محمد تقی علیه السلم منقولست که در ماه رجب شبی هست که بهتر است از برای
مردم از آنچه آفتاب بر آن می تابد و آن شب بیست و هفتم این ماه هست و در صبح آن شب
حضرت رسول صلعم برسالت مبعوث شد و کسی که عبادت کند این شب را مثل اجر عبادت شصت
سال خدا با و عطا میفرماید پرسیدند که عمل این شب چیست فرمود که چون نماز
خفتن کردی بخواب هر وقت که بیدار میشوی خواه پیش از نصف شب و خواه بعد از آن
برخیز و دوازده رکعت نماز بکن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد

بیان فضایل اعمال روز مبعث

سوره از سورهای کوچك بخوان وبعد از آن کس بخوان وچون از همه فارغ شوی چنانکه
نشسته سورهٔ حمد وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس وقل هو الله احد وقل یا ایها
الکافرون وانا انزلناه فی لیلة القدر وآیة الکرسی هر یك را هفت مرتبه بخوان پس این دعا
بخوان الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریك فی الملك ولم یکن له ولی من الذل و
کبره تکبیرا اللهم انی اسئلك بمعاقد عزك علی ارکان عرشك ومنتهی الرحمة من کتابك
وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم وذکرك الاعلی الاعلی الاعلی وبکلماتك التامات کلها
ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تفعل بی ما انت اهله پس هر حاجت که خواهی بطلب که هر
بطلبی مستجاب میشود مگر آنکه حرامی بطلبی یا قطع رحمی یا هلاك جمعی از مؤمنان را طلب کنی
و روز شانزدهم مبارك که از برای تو حسنه میشود بروزه یکسال و بسند معتبر بکر از حضرت
موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که در شب بیست وهفتم رجب هر وقت که باشد دوازده
رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ قل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس
وقل هو الله احد چهار مرتبه بخوان وچون از دوازده رکعت نماز فارغ شوی در همان
مکان چهار مرتبه بگو لا اله الا الله والله اکبر والحمد لله وسبحان الله ولا حول ولا قوة
الا بالله العلی العظیم پس هر حاجتی که خواهی بطلب مؤلف گوید که بهر یك از این دو روایت
که عمل کند خوبست واگر هر دو را بکند خوبتر است واگر نماز شب نصف رجب را که بسند
صحیح مذکور شد در اینشب بجا آورد خوبست و در آن روایت وارد شده است که در این
شب نیز بجا آورد و شیخ طوسی ره گفته است که غسل در این شب مستحبست و زیارت
حضرت رسول وامیر المؤمنین صلی الله علیهما والهما در اینشب مناسبست و این دعا نیز وارد
شده است که در اینشب بخوانند اللهم انی اسئلك بالتجلی الاعظم فی هذه اللیلة من
الشهر المکرم ان تصلی علی محمد واله وان تغفر لنا ما انت به منا اعلم یا من یعلم ولا یعلم
اللهم بارك لنا فی لیلتنا هذه التی شرفت لرسالة فضلتها وبکرامتك جللتها وبالمحل
الشریف احللتها اللهم فانا نسئلك بالمبعث الشریف والسید اللطیف والعنصر

التجلی
المعظم والمرسل

العفيف ان تصلي على محمد واله وان تجعل اعمالنا في هذه الليلة وفي سائر الليالي مقبولة
وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشكورة وسيئاتنا مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة (ر: القبول)
وارزاقنا من لدنك باليسر مدرورة اللهم انك ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى وان اليك
الرجعى والمنتهى وان لك الممات والمحيا وان لك الاخرة والاولى اللهم انا نعوذ بك ان
نذل ونخزى وان ناتي ما عنه تنهى اللهم انا نسئلك الجنة برحمتك ونستعيذ بك من النار
فاعذنا منها بقدرتك ونسئلك من الحور العين فارزقنا بعزتك واجعل اوسع ارزاقنا
عند كبر سننا واحسن اعمالنا عند اقتراب اجالنا واطل في طاعتك وما يقرب اليك و
يحظي عندك ويزلف لديك اعمارنا واحسن في جميع احوالنا وامورنا معرفتنا ولا تكلنا الى
احد من خلقك فيمن علينا وتفضل علينا بجميع حوائجنا للدنيا والاخرة وابدء بآبائنا وابنائنا (ر: امهاتنا)
وجميع اخواننا المؤمنين في جميع ما سئلناك لانفسنا يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك
باسمك العظيم وملكك القديم ان تصلي على محمد وال محمد وان تغفر لنا الذنب العظيم انه لا
يغفر العظيم الا العظيم اللهم وهذا رجب المكرم الذي اكرمتنا به اول اشهر الحرم اكرمتنا به
من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود والكرم فاسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم
الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد و
اهل بيته الطاهرين وان تجعلنا من العاملين فيه بطاعتك والاملين فيه لشفاعتك اللهم
اهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل وملك جزيل فانك حسبنا
ونعم الوكيل اللهم اقلبنا مفلحين منجحين غير مغضوب علينا ولا ضالين برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم اني اسئلك بعزائم مغفرتك وبواجب رحمتك السلامة من كل اثم والغنيمة من كل بر
والفوز بالجنة والنجاة من النار اللهم دعاك الداعون ودعوتك وسئلك السائلون و
سئلتك وطلب اليك الطالبون وطلبت اليك اللهم انت الثقة والرجاء واليك منتهى
الرغبة والدعاء اللهم فصل على محمد واله واجعل اليقين في قلبي والنور في بصري والنصيحة
في صدري وذكرك في الليل والنهار على لساني ورزقا واسعا غير ممنون ولا محظور فارزقني

وبارك لي فيما رزقتني واجعل غناي في نفسي ورغبتي فيما عندك برحمتك يا ارحم الراحمين
پس سجده کند و بگوید الحمد لله الذی هدانا لمعرفته وخصنا بولایته ووفقنا لطاعته پس بگوید
شکرا شکرا صد مرتبه پس سر از سجده بردارد و بگوید اللهم انی قصدتک بحاجتی واعتمدت
علیک بمسئلتی وتوجهت الیک بائمتی وسادتی اللهم انفعنا بحبهم واوردنا موردهم و
ارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة فی زمرتهم برحمتک یا ارحم الراحمین و در روز بیست و هفتم
غسل سنتست و روزه اش فضیلت بسیار دارد و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که روزه اش برابر است با روزه هفتاد سال و بروایتی برابر شصت سال و ایضا منقولست
که حسن بن راشد از حضرت صادق علیه السلام سؤال کرد که آیا غیر عیدهای مشهور عیدی هست
حضرت فرمود که شریفتر و فاضلتر همه روزیست که حضرت رسالت صلی الله علیه و آله برسالت مبعوث
گردید و آن بیست و هفتم ماه رجبست و باید که روزه بداری و صلوات بر محمد و آل
محمد بسیار بفرستی و زیارت حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما والهما در این روز
منقولست و نماز این روز بطریق مختلف وارد شده است اکثر گفته اند که پیش از زوال
باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که بکند خوبست و بسند معتبر
از ریان بن الصلت منقولست که چون حضرت امام محمد تقی علیه السلام ببغداد تشریف آوردند
در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را
امر فرمودند که این دو روز را روزه بدارند و در هر یک دوازده رکعت نماز بکنند یعنی
هر دو رکعت بیک سلام و هر رکعت الحمد و هر سوره که خواهند بکنند و چون از همه فارغ شوند
سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس هر یک را چهار
مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند لا اله الا الله والله اکبر و سبحان الله والحمد لله و لا
حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم پس چهار مرتبه بگویند الله الله ربی ولا اشرک به شیئا
پس چهار مرتبه بگویند لا اشرک بربی احدا و بسند معتبر دیگر از حضرت صاحب الامر علیه السلام
منقولست که در این روز دوازده رکعت نماز بجا می آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره که

بسر شود میخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا را میخوانی اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي لَمْ
يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً يا عُدَّتي في
مُدَّتي وَيا صاحِبي في شِدَّتي يا وَلِيّي في نِعْمَتي يا غِياثي في رَغْبَتي يا نَجاحي في حاجَتي يا حافِظي
في غَيْبَتي يا كالِئي في وَحْدَتي يا اُنْسي في وَحْشَتي اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتي فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُقيلُ
عَثْرَتي فَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرْعَتي فَلَكَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ عَوْرَتي وَآمِنْ
رَوْعَتي وَاَقِلْني عَثْرَتي وَاصْفَحْ عَنْ جُرْمي وَتَجاوَزْ عَنْ سَيِّئاتي في اَصْحابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ
الَّذي كانُوا يُوعَدُونَ و چون از نماز و دعا فارغ شوی سوره حمد و قل هو الله و قل اعوذ
برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و آیة الکرسی هر یک
را هفت مرتبه میخوانی پس هفت مرتبه میگوئی لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَاللّهُ اَكْبَرُ وَسُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ
وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ پس هفت مرتبه میگوئی اَللّهُ اَللّهُ رَبّي لا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً پس هر چه خواهی
از خدا بطلب و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که سنتست در
روز مبعث این دعا را بخوانند يا مَنْ اَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالتَّجاوُزِ وَضَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوَ وَالتَّجاوُزَ يا
مَنْ عَفى وَتَجاوَزَ اُعْفُ عَنّي وَتَجاوَزْ يا كَريمُ اَللّهُمَّ وَقَدْ اَكْدَى الطَّلَبُ وَاَعْيَتِ الْحيلَةُ وَالْمَذْهَبُ
وَدَرَسَتِ الْآمالُ وَانْقَطَعَ الرَّجاءُ اِلّا مِنْكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ اَللّهُمَّ اِنّي اَجِدُ سُبُلَ
الْمَطالِبِ اِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَناهِلَ الرَّجاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً وَاَبْوابَ الدُّعاءِ لِمَنْ دَعاكَ مُفَتَّحَةً
وَالْاِسْتِعانَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ بِكَ مُباحَةً وَاَعْلَمُ اَنَّكَ لِداعيكَ بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَلِلصّارِخِ
اِلَيْكَ بِمَرْصَدِ اِغاثَةٍ وَاَنَّ فِي اللَّهْفِ اِلى جُودِكَ وَالضَّمانِ بِعِدَتِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلينَ
وَمَنْدُوحَةً عَمّا في اَيْدِي الْمُسْتَأثِرينَ وَاَنَّكَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلّا اَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمالُ دُونَكَ
وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ اَفْضَلَ زادِ الرّاحِلِ اِلَيْكَ عَزْمُ اِرادَةٍ وَقَدْ ناجاكَ بِعَزْمِ الْاِرادَةِ قَلْبي فَاَسْأَلُكَ
بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعاكَ بِها راجٍ بَلَّغْتَهُ اَمَلَهُ اَوْ صارِخٍ اِلَيْكَ اَغَثْتَ صَرْخَتَهُ اَوْ مَلْهُوفٍ مَكْرُوبٍ
فَرَّجْتَ عَنْ قَلْبِهِ اَوْ مُذْنِبٍ خاطِئٍ غَفَرْتَ لَهُ اَوْ مُعافًى اَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ اَوْ فَقيرٍ اَهْدَيْتَ
غِناكَ اِلَيْهِ وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةِ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنْزِلَةٌ اِلّا صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وقضيت حوائجي الدنيا والآخرة وهذا رجب المرجب المكرم الذي اكرمتنا به اول اشهر الحرم
واكرمتنا به من بين الامم يا ذا الجود والكرم فاسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم
الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد
واهل بيته الطاهرين وتجعلنا من العاملين فيه بطاعتك والآملين فيه لشفاعتك
اللهم واهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل فانك
حسبنا ونعم الوكيل والسلام على عباده المصطفين وصلواته عليهم اجمعين اللهم
وبارك لنا في يومنا هذا الذي فضلته وبكرامتك جللته وبالمنزل العظيم منك انزلته
وصل على من فيه الى عبادك ارسلته وبالمحل الكريم احللته اللهم صل عليه صلوة
دائمة تكون لك شكرا ولنا ذخرا واجعل لنا من امرنا يسرا واختم لنا بالسعادة الى منتهى
اجالنا وقد قبلت اليسير من اعمالنا وبلغنا برحمتك افضل امالنا انك على كل شيء قدير
وصلى الله على سيدنا محمد واله وسلم و بسند معتبر از حضرت امام رضا عليه السلام منقولست
که هر که روز بیست وهشتم ماه رجب را روزه بدارد کفارهٔ نود ساله گناهان او گردد و هر که
روز بیست ونهم را روزه بدارد کفارهٔ صد ساله گناه او باشد و هر که روز سی ام اینماه را
روزه بدارد حق تعالی گناهان گذشته و اینده اورا بیامرزد و در روز اخر نماز سلمان رض
سنتست بنحویکه در اول مذکور شد واگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست ونهم
احتیاطا نیز بکند و در کتب دعوات از برای هر شب اینماه نماز مخصوصی ذکر کرده اند چون سند
معتبری بنظر نرسیده نخواستم ایراد نمایم و چون بسیار مشهور است ایراد مینمایم بر سبیل اجمال
واگر کسی بقصد انکه مطلق صلوة خوبست بکند باینیت شب اول سی رکعت در هر رکعت
بعد از حمد سه مرتبه سورهٔ جحد یعنی قل یا ایها الکافرون وسه مرتبه توحید یعنی قل هو الله احد
دوم ده رکعت با حمد و جحد سیم ده رکعت با حمد و پنج مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله در
هر رکعت چهارم صد رکعت و در هر رکعت در اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم
بعد از حمد قل اعوذ برب الناس پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه

نماز هاي شب ماه رجب

توحید ششم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت نوبت آیة الکرسی هفتم چهار رکعت
در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات
و ده مرتبه تسبیحات اربعه هشتم بیست رکعت در هر رکعت یک حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه
نهم دو رکعت بحمد و پنج مرتبه الهیکم التکاثر دهم دوازده رکعت بعد از مغرب با حمد
و سه مرتبه توحید یازدهم دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه آیة الکرسی دوازدهم
دو رکعت با حمد و آیه آمن الرسول ده مرتبه سیزدهم ده رکعت در هر رکعت اول بعد
از حمد سوره والعادیات و در دوم سوره الهیکم التکاثر چهاردهم سی رکعت در هر رکعت
بعد از حمد سوره توحید و آیه قل انما انا بشر مثلکم تا آخر سوره پانزدهم شانزدهم و هفدهم
سی رکعت با حمد و ده مرتبه سوره توحید در هر رکعت هیجدهم دو رکعت در هر رکعت بعد
از حمد توحید و معوذتین هر یک ده مرتبه نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد
پانزده مرتبه توحید و آیة الکرسی بیستم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوره انا انزلناه
پنج مرتبه بیست و یکم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکوثر و ده مرتبه
توحید بیست و دوم هشت رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه قل یا ایها الکافرون
و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار بیست و سیم
دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره والضحی بیست و چهارم چهل رکعت در هر رکعت
بعد از حمد آیه آمن الرسول و سوره توحید یک مرتبه بیست و پنجم بیست رکعت در میان
نماز شام و خفتن در هر رکعت آیه آمن الرسول و سوره توحید یک مرتبه بیست و ششم دوازده
رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید بیست و هفتم و بیست و هشتم و بیست و نهم
دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه سوره انا انزلناه و بعد
از تمام کردن رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار سی ام
ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از این نمازها ثوابهای
بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتماد بر سند ذکر نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود

هر دو رکعت بیک سلام است و بعضی که طولی دارد و میان شام و خفتن واقع شده است و باید که بعد از داخل شدن وقت واقع شود کردنش خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور رغایب را در این رساله ایراد ننمودم با آنکه از طریق عامه نقل شده است و معتبر نیست

باب دویم در بیان فضائل و اعمال ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی آنست و در آن پنج فصلست فصل اول در بیان فضیلت ماه و ثواب روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان زیاده از ماه رجب است و منسوبست بحضرت سید انبیا صلی الله علیه و آله چنانکه منقولست از حضرت صادق علیه السلام که چون حضرت رسول ص ماه شعبان را مشاهده مینمود امر میفرمود منادی را که ندا کند که در میان مردم که ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا بسوی شما و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که از روزیکه ندای منادی آنحضرت را شنیدم روزه شعبان را ترک نکردم و ترک نخواهم کرد ان شاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه شعبان و ماه رمضان توبه است از جانب خدا برای جمیع گناهان و ایضا از ام سلمه منقولست که حضرت رسول ص هیچ ماهی را تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان را که او را وصل میکرد بماه رمضان و ایضا منقولست که از آنحضرت سؤال کردند که کدام روزه از روزها بعد از روزه ماه رمضان افضلست فرمود که روزه شعبان برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله شعبان را روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خدا است و روزه هر دو کفاره گناهان گذشته و آینده است و ایضا از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که ماه شعبان را روزه دارد خود را پاک کرده است از هر لغزشی و از رتبه های معصیت و از قسمتهای درد وقت غضب و از حضرت رسالت صلی الله علیه و آله منقولست که ماه شعبان ماهیست شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی آنرا تعظیم مینمایند و حق حرمت آنرا میشناسند و آن ماهیست که زیاده میشود در آن روزیهای بندگان از برای ماه رمضان و زینت میکنند در آن بهشتها را و آنرا شعبان نام کرده اند

باب در بیان فضائل و اعمال ماه شعبان

یا علی یا محمد

شعبان

از برای آنکه منشعب و بسیار میکردد در آن روزهای مؤمنان و حسنه در آن ماه مضاعف
میکردد هفتاد برابر و گناه در آن پست میکردد و آمرزیده میشود و اعمال خیر در آن مقبول
میکردد و خداوند جبار نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندکان این ماه پس
مباهات میکند با ایشان با حاملان عرش پس در فضیلت روزه این ماه آنقدر فرموده که
ذکرش موجب تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه
شعبان ذخیره بنده است از برای روز قیامت و هر بنده که در شعبان روزه بسیار بگیرد
البته حق تعالی امر معیشت او را باصلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را و کمتر ثوابی
که بروزه دار روزی از شعبان میدهد آنست که بهشت از برای او واجب گردد و بسندهای معتبر
از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و رمضان
ماه خدا است پس هر که یکروز از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم در قیامت و هر که دو
روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده شود و هر که سه روز از ماه من روزه
بدارد با او ندا کنند که عمل از سر گیر یعنی هیچ گناه نداری و بسند عالی از حضرت امام رضا
علیه السلام منقولست که هر که یکروز شعبان را از برای خدا روزه بدارد داخل بهشت شود و هر که
در یکروز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در زمره حضرت رسول صلعم محشور میگردد
و گرامی داشتن خدا او را واجب شود و هر که در شعبان تصدق بکند و اگرچه بنصف دانه
خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه
بدارد و وصل کند بماه رمضان خدا ثواب روزه دو ماه متصل برای وی بنویسد و ابن بابویه
روایت کرده است که از اسامه پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
زیاده از ماههای دیگر روزه میگرفت گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند
و آن ماهیست که در آن ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست میدارم که عمل من بالا رود
در وقتیکه روزه باشم و ایضا روایت کرده اند که از آنحضرت پرسیدند از روزه رجب
فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان یعنی افضلست از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر

از حضرت خیر البشر که فرمود که شعبان ماه منست و هرکه از ماه من یکروز روزه بدارد بهشت
او را واجب شود و هرکه دو روز روزه دارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد
و هرکه تمام ماه را روزه دارد و پیوند کند بماه رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک
و بزرگ هر چند داخل خون حرام شده باشد که او را نفع میدهد و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که هرکه سه روز از ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را
واجب گردد و رسول خدا صلعم شفیع او باشد در قیامت و ایضاً بسند بسیار معتبر از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین
علیه السلام اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود که ای گروه اصحاب من میدانید که این چه ماهیست
این ماه شعبانست و حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود که شعبان ماه منست پس
روزه بدارید در این ماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق
آن خداوندی که جان علی بن الحسین بدست قدرت اوست سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم
حسین بن علی علیهما السلام که گفت شنیدم از امیر المؤمنین علیه السلام که هرکه روزه دارد شعبان را
از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت
خود در روز قیامت و بهشت را از برای او واجب گرداند و ایضاً از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و ماه رمضان
ماه خدا است پس هرکه ماه مرا روزه بدارد من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هرکه روزه
بدارد ماه خدا را حقتعالی مونس او گردد در وحشت قبر او و از تنهائی نگاه دارد و از قبر بیرون
آید در قیامت با روی سفید نورانی و نامه عمل او را بدست راستش دهند و نامه مخلد
بودن در بهشت را بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حقتعالی
او را ندا کند که ای بنده من و بگوید لبیک ای خداوند من پس خدا فرماید که روزه داشتی
از برای من گوید بلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه را که بگیرید دست
بنده مرا و ببرید بنزد پیغمبر من پس بیاورند او را بنزد من با او بگویم ماه مرا روزه داشتی

او بگوید بلی من بگویم با او که من امروز شفاعت تو میکنم پس حقتعالی فرماید که من حقوق خود را
به بندهٔ خود بخشیدم امّا حقوق خلق من هر که از او عفو کند من انقدر عوض باو بدهم
که او راضی باشد پس من دست او را بگیرم و بیاورم بنزد صراط و ببینم که صراط لغزنده
است و میلرزد و پای گناهکاران بر آن بند نمیشود پس دست او را بگیرم ملکی که موکّلست
بر صراط گوید کیست این مرد من گویم که این فلان کس است از امّت من در دنیا ماه مرا روزه
گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای طلب وعدهٔ
خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را به بهشت برسانم پس رضوان
گوید که امروز روزیست که در را برای امّت تو میگشایم و او را داخل بهشت کنم پس حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که روزه بدارید ماه حضرت رسالت را تا او شفیع شما گردد
در روز قیامت و روزه بدارید ماه خدا را تا بیاشامید از شراب سربمهر بهشت فصل ثانی عشر

در اعمال هر روز ماه شعبان

در بیان اعمال هر روز ماه شعبانست بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعدد
ستارهای آسمان باشد و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست پس در این ماه بسیار صلوات
بفرستید بر من و بر آل من و شعبان را ماه شعبان میگویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند
بسیار که در این ماه صلوات بر او و بر آل او بفرستند و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان استغفار
کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد هزار مرتبه استغفار کرده باشد
مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود که بگو اَسْتَغْفِرُ اللّهَ وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و بسند معتبر
از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللّهَ وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ بنویسد حقتعالی برای او برات بیزاری از آتش جهنم و برات گذشتن
او را از صراط و داخل بهشت گرداند او را و بسندهای معتبر منقولست که هر که در هر روز

ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذی لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ اَتُوبُ
اِلَیْهِ حقتعالی او را در افق مبین جا دهد و افق فضای وسیعی است در پیش عرش و در آن
فضا نهرها جاریست و قدحها در کنار آن نهرها هست که بعدد ستارهای آسمانست
و در بعضی از روایات اَلْحَیُّ الْقَیُّومُ پیش از اَلرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ است و هر دو خوبست و بسند معتبر
منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب
نیمه آن این صلوات را میخواندند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَ مَوْضِعِ الرِّسالَةِ
وَ مُخْتَلَفِ الْمَلائِکَةِ وَ مَعْدِنِ الْعِلْمِ وَ اَهْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
الْفُلْکِ الْجارِیَةِ فِی اللُّجَجِ الْغامِرَةِ یَاْمَنُ مَنْ رَکِبَها وَ یَغْرَقُ مَنْ تَرَکَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مارِقٌ وَ الْمُتَاَخِّرُ
عَنْهُمْ زاهِقٌ وَ اللّازِمُ لَهُمْ لاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْکَهْفِ الْحَصینِ وَ غِیاثِ
الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَکینِ وَ مَلْجَاِ الْهارِبینَ وَ مُنْجِی الْخائِفینَ وَ عِصْمَةِ الْمُعْتَصِمینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ المضطرین و المساکین ۷
وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلوٰةً کَثیرَةً تَکُونُ لَهُمْ رِضاً وَ لِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَداءً وَ قَضاءً بِحَوْلٍ مِنْکَ
وَ قُوَّةٍ یا رَبَّ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبینَ الْاَبْرارِ الْاَخْیارِ الَّذینَ اَوْجَبْتَ
لَهُمْ حُقُوقَهُمْ وَ فَرَضْتَ طاعَتَهُمْ وَ وِلایَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اعْمُرْ قَلْبی بِطاعَتِکَ
وَ لا تُخْزِنی بِمَعْصِیَتِکَ وَ ارْزُقْنی مُواساةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَیْهِ مِنْ رِزْقِکَ بِما وَسَّعْتَ عَلَیَّ مِنْ
فَضْلِکَ وَ نَشَرْتَ عَلَیَّ مِنْ عَدْلِکَ وَ اَحْیَیْتَنی تَحْتَ ظِلِّکَ وَ هٰذا شَهْرُ نَبِیِّکَ سَیِّدِ رُسُلِکَ شَعْبانُ صلواتک علیه و آله ع
الَّذی حَفَفْتَهُ مِنْکَ بِالرَّحْمَةِ وَ الرِّضْوانِ الَّذی کانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ یَدْاَبُ
فی صِیامِهِ وَ قِیامِهِ فی لَیالیهِ وَ اَیّامِهِ بُخُوعاً لَکَ فی اِکْرامِهِ وَ اِعْظامِهِ اِلٰی مَحَلِّ حِمامِهِ اَللّٰهُمَّ
فَاَعِنّا عَلَی الْاِسْتِنانِ بِسُنَّتِهِ فیهِ وَ نَیْلِ الشَّفاعَةِ لَدَیْهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهُ لی شَفیعاً مُشَفَّعاً وَ
طَریقاً اِلَیْکَ مَهْیَعاً وَ اجْعَلْنی لَهُ مُتَّبِعاً حَتّٰی اَلْقاکَ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ عَنّی راضِیاً وَ عَنْ ذُنُوبی غاضِیاً
قَدْ اَوْجَبْتَ لی مِنْکَ الرَّحْمَةَ وَ الرِّضْوانَ وَ اَنْزَلْتَنی دارَ الْقَرارِ وَ مَحَلَّ الْاَخْیارِ و سید بن طاوس
بسند معتبر از ابن خالویه روایت کرده است که این مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان
از فرزندان او است علیهم السلام که در ماه شعبان میخواندند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

واسمع ندائي إذا ناديتك واقبل عليّ إذا ناجيتك فقد هربت إليك ووقفت بين يديك
مستكيناً متضرعاً إليك راجياً لما لديك ثوابي وتعلم ما في نفسي وتخبر حاجتي وتعرف ضميري
ولا يخفى عليك أمر منقلبي ومثواي وما أريد أن أبدئ به من منطقي وأتفوه به من طلبتي و
أرجوه لعاقبتي وقد جرت مقاديرك عليّ يا سيدي فيما يكون مني إلى آخر عمري من سريرتي وعلانيتي
وبيدك لا بيد غيرك زيادتي ونقصي ونفعي وضري إلهي إن حرمتني فمن ذا الذي يرزقني
وإن خذلتني فمن ذا الذي ينصرني إلهي أعوذ بك من غضبك وحلول سخطك إلهي إن كنت
غير مستأهل لرحمتك فأنت أهل أن تجود عليّ بفضل سعتك إلهي كأني بنفسي واقفة بين يديك
وقد أظلها حسن توكلي عليك فقلت ما أنت أهله وتغمدتني بعفوك إلهي إن عفوت فمن أولى
منك بذلك وإن كان قد دنا أجلي ولم يدنني منك عملي فقد جعلت الإقرار بالذنب إليك
وسيلتي إلهي قد جرت على نفسي في النظر لها فلها الويل إن لم تغفر لها إلهي لم يزل برك عليّ
أيام حياتي فلا تقطع برك عني في مماتي إلهي كيف آيس من حسن نظرك لي بعد مماتي وأنت
لم تولني إلا الجميل في حياتي إلهي تولّ من أمري ما أنت أهله وعد بفضلك على مذنب قد
غمره جهله إلهي قد سترت عليّ ذنوباً في الدنيا وأنا أحوج إلى سترها عليّ منك في الأخرى
إلهي قد أحسنت إليّ إذ لم تظهرها لأحد من عبادك الصالحين فلا تفضحني يوم القيامة على
رؤوس الأشهاد إلهي جودك بسط أملي وعفوك أفضل من عملي إلهي فسرّني بلقائك يوم تقضي
فيه بين عبادك إلهي اعتذاري إليك اعتذار من لم يستغن عن قبول عذره فاقبل عذري
يا أكرم من اعتذر إليه المسيئون إلهي لا ترد حاجتي ولا تخيب طمعي ولا تقطع عنك رجائي
وأملي إلهي لو أردت هواني لم تهدني ولو أردت فضيحتي لم تعافني إلهي ما أظنك تردني في
حاجة قد أفنيت عمري في طلبها منك إلهي فلك الحمد أبداً أبداً دائماً سرمداً يزيد ولا يبيد
كما تحب وترضى إلهي إن أخذتني بجرمي أخذتك بعفوك وإن أخذتني بذنوبي أخذتك بمغفرتك
وإن أدخلتني النار أعلمت أهلها أني أحبك إلهي إن كان صغر في جنب طاعتك عملي فقد كبر
في جنب رجائك أملي إلهي كيف أنقلب من عندك بالخيبة محروماً وقد كان حسن ظني بجودك

واسمع دعائي
دعوتك
مستكيناً اليك
نعماً
بفضلك وسعتك
فعلت
ولم يدنني
الآخرة

ان تقلبني بالنجاة مرحوما الهي وقد افنيت عمري في شرة السهو عنك وابليت شبابي في
سكرة التباعد منك الهي فلم استيقظ ايام اغتراري بك وركوني الى سبيل سخطك الهي
وانا عبدك وابن عبدك قائم بين يديك متوسل بكرمك اليك الهي انا عبد اتنصل
اليك مما كنت اواجهك به من قلة استحيائي من نظرك واطلب العفو منك اذ العفو نعت
لكرمك الهي لم يكن لي حول فانتقل به عن معصيتك الا في وقت ايقظتني لمحبتك وكما اردت من كرمك
ان اكون كنت فشكرتك بادخالي في كرمك ولتطهير قلبي من اوساخ الغفلة عنك الهي
انظر الي نظر من ناديته فاجابك واستعملته بمعونتك فاطاعك يا قريبا لا يبعد عن
المغتر به ويا جوادا لا يبخل عمن رجا ثوابه الهي هب لي قلبا يدنيه منك شوقه ولسانا
يرفع اليك صدقه ونظرا يقربه منك حقه الهي ان من تعرف بك غير مجهول ومن لاذ بك برضه
غير مخذول ومن اقبلت عليه غير مملول الهي ان من انتهج بك لمستنير وان من اعتصم بك لمستجير
وقد لذت بك يا الهي فلا تخيب ظني من رحمتك ولا تحجبني عن رأفتك الهي اقمني في اهل باسمك
ولايتك مقام من رجا الزيادة من محبتك الهي والهمني ولها بذكرك الى ذكرك واجعل
همتي الى روح نجاح اسمائك ومحل قدسك الهي بك عليك الا الحقتني بمحل اهل طاعتك
والمثوى الصالح من مرضاتك فاني لا اقدر لنفسي دفعا ولا املك لها نفعا الهي انا
عبدك الضعيف المذنب ومملوكك المنيب المعيب فلا تجعلني ممن صرفت عنه وجهك
وحجبه سهوه عن عفوك الهي هب لي كمال الانقطاع اليك وانر ابصار قلوبنا بضياء نظرها
اليك حتى تخرق ابصار القلوب حجب النور فتصل الى معدن العظمة وتصير ارواحنا
معلقة بعز قدسك الهي واجعلني ممن ناديته فاجابك ولاحظته فصعق لجلالك
فناجيته سرا وعمل لك جهرا الهي لم اسلط على حسن ظني قنوط الاياس ولا انقطع رجائي
من جميل كرمك الهي ان كانت الخطايا قد اسقطتني لديك فاصفح عني بحسن توكلي عليك الهي
ان حطتني الذنوب من مكارم لطفك فقد نبهني اليقين الى كرم عطفك الهي ان انامتني
الغفلة عن الاستعداد للقائك فقد نبهتني المعرفة بكرم آلائك الهي ان دعاني الى النار

عظيم عقابك فقد دعاني الى الجنة جزيل ثوابك الهي فلك اسئل واليك ابتهل وارغب
واسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعلني ممن يديم ذكرك ولا ينقض عهدك
ولا يغفل عن شكرك ولا يستخف بامرك الهي والحقني بنور عزك الابهج فاكون لك عارفا وعن
سواك منحرفا ومنك خائفا مراقبا يا ذا الجلال والاكرام وصلى الله على محمد رسوله وآله
الطاهرين وسلم تسليما واين از مناجاتهای جليل القدر است و بر مضامين عاليه مشتملست
و در اوقات که حضور قلبی بوده باشد خواندن مناسبست و از حضرت رسول صلى الله
عليه وآله منقولست که هر که در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه بگويد لا اله الا الله ولا نعبد
الا اياه مخلصين له الدين ولو كره المشركون حق تعالی عبادت هزار ساله در نامه عمل
او بنويسد وگناه هزار ساله از او محو کند و از قبرش بيرون آيد با روی نورانی مانند ماه شب چهار
و او را صديق نويسند و بسند معتبر منقولست که از حضرت صادق عليه السلام سؤال کردند
از فضيلت روزه رجب حضرت فرمود که چرا غافل گرديد از روزه شعبان راوی گفت يابن
رسول الله چه ثواب دارد کسيکه يکروز از شعبان را روزه دارد حضرت فرمود که والله بهشت
ثواب اوست گفت يابن رسول الله بهترين عملها در اينماه چيست فرمود که تصدق کردن
وطلب آمرزش نمودن هر که در اينماه تصدق بکند حق تعالی آنرا تربيت ميکند چنانچه يکی از شماها
شتر بچه خود را تربيت ميکند تا آنکه در قيامت مانند کوه احد بصاحبش برسد فصل سيم
در فضائل و اعمال ايام مخصوصه اول ماه است تا ايام البيض بسندهای معتبر منقولست از حضرت
صادق عليه السلام که هر که روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب گردد البته و از
حضرت امام رضا عليه السلام منقولست مستحب است روزه سه روز اول و سه روز ميان و سه روز آخر ماه
و از حضرت امير المؤمنين عليه السلام منقولست که رسول خدا صلى الله عليه وآله فرمود که در هر پنجشنبه
ماه شعبان زينت ميکنند آسمانها را پس ملائکه ميگويند خداوندا بيامرز روزه داران اين روز را
و دعای ايشانرا مستجاب گردان و در روز سيم ماه شعبان روز بسيار مبارکيست و موافق مشهور
روز ولادت حضرت امام حسين عليه السلام است پس روزه بدارند و اين دعا را بخوانند اللهم اني

والحقني

ذکر فضائل و اعمال ایام مخصوصه
اول ماه شعبان تا ایام البیض

أسألك بحق المولود في هذا اليوم الموعود بشهادته قبل استهلاله وولادته بكته السماء و ٤
من فيها والأرض ومن عليها ولمّا يطأ لابتيها قتيل العبرة وسيد الأسرة الممدود بالنصرة
يوم الكرة المعوض من قتله أن الأئمة من نسله والشفاء في تربته والفوز معه في أوبته
والأوصياء من عترته بعد قائمهم وغيبته حتى يدركوا الأوتار ويثأروا الثار ويرضوا
الجبار ويكونوا خير أنصار صلى الله عليهم مع اختلاف الليل والنهار اللهم فبحقهم إليك أتوسل
وأسأل سؤال مقترف معترف مسيء إلى نفسه مما فرط في يومه وأمسه يسألك العصمة إلى
محل رمسه اللهم صل على محمد وعترته واحشرنا في زمرته وبوئنا معه دار الكرامة ومحل
الإقامة اللهم وكما أكرمتنا بمعرفته فأكرمنا بزلفته وارزقنا مرافقته وسابقته واجعلنا
ممن يسلم لأمره ويكثر الصلاة عليه عند ذكره وعلى جميع أوصيائه وأهل اصطفائه الممدودين
منك بالعدد الاثني عشر النجوم الزهر والحجج على جميع البشر اللهم وهب لنا في هذا اليوم خير
موهبة وأنجح لنا فيه كل طلبة كما وهبت الحسين لمحمد جده وعاذ فطرس بمهده فنحن عائذون
بقبره من بعده نشهد تربته وننتظر أوبته آمين رب العالمين وزيارت مخصوص وغسل در
این روز مستحب است وکیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی وشیخ طوسی ره
روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین ع در روز پنجم این ماه متولد شده است اگر احتیاطا
هر دو روز را حرمت بدارند واعمال را در این دو روز بعمل آورند خصوصا زیارت بهتر است وبعض
شیخ ره بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین ع در روز هفتم
ماه شعبان متولد شده است اگرچه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر
وفق این روایت روزه وزیارت آنحضرت وسایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند مناسب است
فصل چهارم در اعمال ایام البیض ماه شعبان است یعنی سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم در اعمال ٥
ماه رجب مذکور شد که سنت است در شب سیزدهم دو رکعت ودر شب چهاردهم چهار رکعت
ودر شب پانزدهم شش رکعت نماز بجا آورند ودر هر رکعت بعد از حمد سوره یس وتبارک
الذی بیده الملک وقل هو الله احد بخوانند ودر نماز سنت سورهای که از حفظ نتوانند خواند

از روی قرآن میتواند خواند و روزه هر سه روز سنتست و فضائل و اعمال شب پانزدهم
زیاده از آنست که در این رساله احصا توان نمود و اکتفا مینمائیم بانچه صحیح است از حضرت
امیر المؤمنین ع منقولست که حضرت رسول صلعم فرمود که چون شب نصف شعبان شود شب را
بعبادت بایستید و روزش را روزه بدارید بدرستیکه از اول اینشب تا آخر آن از جانب حق
تعالی ندا میرسد که آیا استغفار کننده هست که طلب آمرزش کند از گناهان خود و ما گناه
او را بیامرزیم آیا کسی هست که از ما طلب روزی کند ما روزی او را فراخ گردانیم و غسل در
اینشب سنتست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه بدارید ماه شعبان را و در
نیمه آن غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را دریابد و از جمله اعمال
اینشب زیارت حضرت امام حسین ع است و از حضرت امام زین العابدین ع منقولست که هر که
خواهد که با او مصافحه کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند حضرت امام
حسین ع را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در اینشب از خدا رخصت مطلبند
که بزیارت آنحضرت بیایند و رخصت می یابند پس خوشا حال کسیکه این بزرگواران با او
مصافحه کنند و از جمله ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد ص
که مبعوث گردیده اند بمشرق و مغرب زمین جنیان و آدمیان و از حضرت صادق ع منقولست
که در شب نیمه شعبان می آمرزند جمیع گناهان کسیرا که زیارت آنحضرت کند در آنشب و اقل
زیارت آنحضرت آنست که بیاید ببام صحن گشاده در آید و بجانب راست آسمان و جانب چپ و
بالای سر نظر کند پس بانگشت اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید السلام علیک
یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک و رحمة الله و برکاته و اگر
یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد بهتر است و از جمله آنها اینست السلام علیک یا وارث
آدم صفوة الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث ابراهیم
خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی روح
الله السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله السلام علیک یا وارث امیر المؤمنین ولی الله

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ابْنَ فاطِمَةَ
الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ابْنَ خَديجَةَ الْكُبْرى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللهَ
وَرَسُولَهُ حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ
بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِاللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَ
الْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِيابِها وَاَشْهَدُ
اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّينِ وَاَرْكانِ الْمُؤْمِنينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهادِي
الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوى وَاَعْلامُ الْهُدى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ
عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَاُشْهِدُ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ وَاَنْبِيائَهُ وَرُسُلَهُ اَنّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ
بِشَرايِعِ ديني وَخَواتيمِ عَمَلي وَقَلْبي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْري لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلى اَرْواحِكُمْ
وَعَلى اَجْسادِكُمْ وَعَلى اَجْسامِكُمْ وَعَلى شاهِدِكُمْ وَعَلى غائِبِكُمْ وَعَلى ظاهِرِكُمْ وَعَلى باطِنِكُمْ پس
دو رکعت نماز زیارت میکند واگر نماز را پیش از زیارت بکند نیز خوبست واگر از دور
زیارت بکند پس قصد زیارت علی بن الحسین شهید بکند و بگوید اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهيدُ وَابْنُ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَ
ابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ پس قصد زیارت سایر شهدا رضی الله
عنهم بکند و بگوید اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَوْلِياءَ اللهِ وَاَحِبّائَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَصْفِياءَ اللهِ وَ
اَوِدّائَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دينِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ
يا اَنْصارَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ
يا اَنْصارَ اَبي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النّاصِحِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبي عَبْدِاللهِ بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي
طِبْتُمْ وَطابَتِ الْاَرْضُ الَّتي فيها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً عَظيماً فَيا لَيْتَني كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ
و در شب اول و پانزدهم ماه رجب و در نیم ماه شعبان و شبهای ماه مبارک رمضان و شبهای

عید و سائر ایامی که زیارت آنحضرت مستحب است بهمین طریق زیارت میتوان کرد و زیارات
مبسوطه و مخصوصه را در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام و هر که خواهد بآن کتاب رجوع نماید
و از جمله برکات این شب آنست که ولادت با سعادت حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه
در این شب واقع شده و باین سبب سنتست که این دعا را در این شب بخوانند که بمنزله زیارت
آنحضرتست اللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا هٰذِهِ وَمَوْلُودِهَا وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا الَّتِي قَرَنْتَ إِلَىٰ فَضْلِهَا
فَضْلاً فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقاً وَعَدْلاً لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مُعَقِّبَ لِآيَاتِكَ نُورُكَ الْمُتَأَلِّقُ
وَضِيَاؤُكَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ فِي طَخْيَاءِ الدَّيْجُورِ الْغَائِبُ الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكَرُمَ مَحْتِدُهُ وَ
الْمَلَائِكَةُ شُهَّدُهُ وَاللّٰهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ إِذَا آنَ مِيعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةُ أَمْدَادُهُ سَيْفُ اللّٰهِ الَّذِي لَا
يَنْبُو وَنُورُهُ الَّذِي لَا يَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَصْبُو مَدَارُ الدَّهْرِ وَنَوَامِيسُ الْعَصْرِ وَوُلَاةُ الْأَمْرِ
وَمَا يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَصْحَابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَرَاجِمَةُ وَحْيِهِ وَوُلَاةُ أَمْرِهِ وَنَهْيِهِ اللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلَىٰ خَاتِمِهِمْ وَقَائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمْ وَأَدْرِكْ بِنَا أَيَّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ
أَنْصَارِهِ وَاقْرِنْ ثَارَنَا بِثَارِهِ وَاكْتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ وَأَحْيِنَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبِصُحْبَتِهِ
غَانِمِينَ وَبِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَمِنَ السُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى
اللّٰهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَعِتْرَتِهِ النَّاطِقِينَ وَالْعَنْ
جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَاحْكُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ و ابو یحیی روایت کرده است که
بدعا امام زین العابدین علیه السلام ما را در شب نیمه شعبان نزد خود جمع میکرد و شب را
سه حصه میکرد در ثلث اول نماز میکرد و در ثلث دوم دعا میکرد و ما آمین میگفتیم بر دعای
او و ثلث آخر را استغفار بطلب آمرزش میکرد و ما نیز استغفار میکردیم تا صبح طالع میشد
و نمازهای این شب بسیار است و از جمله آنها چهار رکعتست هر دو رکعت بیک سلام و سی
نفر از اصحاب صادق علیه السلام این نماز را از آنحضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد
صد مرتبه سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ بخواند و بعد از نماز این دعا را بخواند اللّٰهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ
فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلِ اسْمِي وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي رَبِّ لَا تَجْهَدْ بَلَائِي

رَبِّ لا تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ فِيكَ و بروایت دیگر
چهار رکعتست بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد دویست و پنجاه مرتبه قل هو الله احد
یا صد یا پنجاه مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَإِنِّي مِنْ عَذَابِكَ
خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لا تُبَدِّلِ اسْمِي وَلا تُغَيِّرْ جِسْمِي رَبِّ لا تَجْهَدْ بَلائِي اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ
مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ
لا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلا أُحْصِي مِدْحَتَكَ وَلا الثَّنَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ
وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا و بجای افعل بی کذا
وکذا حاجات خود را یاد کند و اگر این نماز را با پنجاه مرتبه قل هو الله بعمل آورد موافق مشهور
با نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در فضیلت آن احادیث بسیار است و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقولست که شب نیمهٔ شعبان بهترین شبهاست بعد از شب قدر و حق تعالی
فضل خود را در این شب بر بندگان عطا مینماید و باحسان خود گناهان ایشان را می آمرزد پس
سعی کنید در عبادت در این شب که این شبیست که حق تعالی بذات خود سوگند یاد کرده است
که سائلی را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و این شب را خدا از برای
ما اهل بیت قرار داده است بازای شب قدر که از برای پیغمبر ما قرار داده است پس اهتمام
نمائید در این شب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدرستیکه هر که در این شب صد مرتبه سُبْحَانَ
اللهِ و صد مرتبه لا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه اَللهُ أَكْبَرُ بگوید حق تعالی از گناهان
گذشته او بگذرد و حاجتهای دنیا و آخرت او را بر آورد خواه طلب نماید و خواه نماید
راوی پرسید که بهترین دعاها در این شب کدامست فرمود که بعد از نماز خفتن دو رکعت
نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در رکعت دوم قل هو الله
احد بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه سُبْحَانَ اللهِ و سی و سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و سی و چهار
مرتبه اَللهُ أَكْبَرُ بگو و اگر بترتیب تسبیح فاطمهٔ زهرا علیها السلام بخواند ظاهرا خوب باشد پس این دعا

وان یا من الیه ملجا العباد فی المهمات والیه یفزع الخلق فی الملمات یا عالم الجهر والخفیات
یا من لا یخفی علیه خواطر الاوهام وتصرف الخطرات یا رب الخلائق والبریات یا من بیده
ملکوت الارضین والسموات انت الله لا اله الا انت امتّ الیک بلا اله الا انت فیا لا اله الا
انت اجعلنی فی هذه اللیلة ممن نظرت الیه فرحمته وسمعت دعاءه فاجبته وعلمت استقالته
فاقلته وتجاوزت عن سالف خطیئته وعظیم جریرته فقد استجرت بک من ذنوبی ولجأت
الیک فی ستر عیوبی اللهم فجد علیّ بکرمک وفضلک واحطط خطایای بحلمک وعفوک و
تغمدنی فی هذه اللیلة بسابغ کرامتک واجعلنی فیها من اولیائک الذین اجتبیتهم لطاعتک
واخترتهم لعبادتک وجعلتهم خالصتک وصفوتک اللهم اجعلنی ممن سعد جده وتوفر
من الخیرات حظه واجعلنی ممن سلم فنعم وفاز فغنم واکفنی شر ما اسلفت واعصمنی من الا
زدیاد فی معصیتک وحبب الیّ طاعتک وما یقربنی منک ویزلفنی عندک سیدی الیک
یلجا الهارب ومنک یلتمس الطالب وعلی کرمک یعول المستقیل التائب ادبت عبادک
بالتکرم وانت اکرم الاکرمین وامرت بالعفو عبادک وانت الغفور الرحیم اللهم فلا تحرمنی ما
رجوت من کرمک ولا تؤیسنی من سابغ نعمک ولا تخیبنی من جزیل قسمک فی هذه اللیلة لاهل
طاعتک واجعلنی فی جنة من شرار بریتک رب ان لم اکن من اهل ذلک فانت اهل الکرم
والعفو والمغفرة وجد علیّ بما انت اهله لا بما استحقه فقد حسن ظنی بک وتحقق رجائی
لک وعلقت نفسی بکرمک وانت ارحم الراحمین واکرم الاکرمین اللهم واخصصنی من
کرمک بجزیل قسمک واعوذ بعفوک من عقوبتک واغفر لی الذنب الذی یحبس علیّ الخلق
ویضیق علیّ الرزق حتی اقوم بصالح رضاک وانعم بجزیل عطائک واسعد بسابغ نعمائک
فقد لذت بحرمک وتعرضت لکرمک واستعذت بعفوک من عقوبتک وبحلمک من
غضبک فجد لی بما سئلتک وانل ما التمست منک اسئلک بک لا بشیء هو اعظم منک پس
بسجده میروی ومیگوئی یا رب بیست مرتبه یا الله هفت مرتبه لا حول ولا قوة الا بالله هفت مرتبه
ما شاء الله لا قوة الا بالله ده مرتبه لا قوة الا بالله ده مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد بفر

انچه خواهی و حاجت خود را از خدا بطلب بخدا سوگند که اگر بعدد قطرهای باران حاجت بطلبی
حقتعالی ترا بآنها برساند بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از ده مرتبه یا الله ده مرتبه بگو
یا رب محمد و شیخ ره گفته است پس بگو الهی تعرض لك فی هذا الليل المتعرضون وقصدك فيه
القاصدون وامل فضلك ومعروفك الطالبون ولك فی هذا الليل نفحات وجوائز وعطايا
ومواهب تمن بها على من تشاء من عبادك وتمنعها من لم تسبق له العناية منك وها انا ذا عبيدك
الفقير اليك المؤمل فضلك ومعروفك فان كنت يا مولای تفضلت فی هذه الليلة على احد
من خلقك وعدت عليه بعائدة من عطفك فصل على محمد وآل محمد الطيبين الطاهرين
الخيرين الفاضلين وجد علی بطولك ومعروفك يا رب العالمين وصل على محمد وآله الطاهرين خاتم النبيين
وسلم تسليما ان الله حميد مجيد اللهم انی ادعوك كما امرت فاستجب لی كما وعدت انك لا تخلف
الميعاد مؤلف گوید که این دعا بسیار خوبیست و از دعاهای این شبست ما خلاصه اجر و آن
عمل سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام روایت کرده است که جبرئیل ع
بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمه شعبان
ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله
احد بخوانند پس بسجده روند و در سجده بگویند اللهم لك سجد سوادی وخيالی وبياضی
يا عظيم كل عظيم اغفر لی ذنبی العظيم فانه لا يغفره غيرك يا عظيم پس هر که این عمل را بجا آورد
محو کند از او حقتعالی هفتاد و دو هزار گناه را و مثل آن حسنه در نامه اعمال او بنویسد و محو کند
از پدر و مادرش هفتاد و دو هزار گناه را و نماز دیگر نمازیست که خاصه و عامه از حضرت رسول
روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیمه شعبان در خواب بودم که جبرئیل ع بر من نازل
شد و گفت ای محمد آیا بخواب میروی در این شب گفتم این چه شبست گفت شب نیمه شعبان است
پس برخیزانید مرا و برد بسوی قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستیکه این
شبیست که درهای آسمان در آن گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای خوشنودی
خدا و درهای آمرزش گناهان و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت و درگاه جود

وبخشش وی می‌آمرزد حق تعالی از بندگان در این شب بعدد موهای چهارپایان وپشمهای ایشان
ای محمد هرکه احیا کند این شب را بگفتن الله اکبر وسبحان الله ولا اله الا الله ونماز کردن و
قرآن خواندن وطلب آمرزش کردن واستغفار نمودن بهشت در آخرت جای او باشد وگناهان
گذشته وآینده او آمرزیده شود ای محمد هرکه در این شب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت
بیک سلام در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند وچون از همه فارغ
شود ده مرتبه آیة الکرسی وده مرتبه سوره حمد بخواند وصد مرتبه سبحان الله بگوید حق
تعالی صد گناه کبیره هلاک کننده او را بیامرزد وبعدد هر سوره وتسبیحی قصری در بهشت باو
عطا کند وشفاعت او را قبول کند در صد نفر از اهل خانه وخویشان وو شریک گرداند
او را در ثواب شهیدان وثواب روزه داران وعبادت کنندگان اینها را باو عطا کند
بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم شود پس احیا کن این شب را ای محمد وامر کن امت خود را که احیا
کنند آن را وتقرب جویند بسوی خدا بعبادت این بدرستیکه آن شبی است بسیار شریف
یا محمد من چون بنزد تو می‌آمدم جمیع ملائکه آسمانها پاهای خود را صف کرده بودند ونزد خدا
بعبادت خدا مشغول بودند وبعضی ایستاده بودند وبعضی در رکوع بودند وبعضی در سجود
وبعضی مشغول بودند بدعا وبعضی بتکبیر وبعضی بتسبیح وبعضی باستغفار یا محمد بدرستی
که حق تعالی در این شب نظر رحمت بسوی بندگان می‌افکند ومی‌آمرزد هر مؤمنی را که بنماز ایستاده
باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع وسجود باشد یا مشغول یاد خدا باشد
واین شبی است هرکه دعا کند البته دعایش مستجاب میشود وهرکه سؤال کند باو عطا کرده
میشود وهرکه استغفار کند آمرزیده میشود وهرکه توبه کند توبه اش مقبول میگردد محروم
کسیست که از خیر این شب محروم گردد واز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که هرکه در
شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعتی ده
مرتبه بخواند نمیرد دل او در روزی که دلها از ترس مرده باشند ونمیرد تا آنکه صد ملک را ببیند
که او را ایمن گردانند از عذاب الهی سی نفر ایشان بشارت دهند او را به بهشت وسی نفر

آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میداشته اند و سی نفر آنها باشند که در
شب و روز برای او استغفار میکردند در ساعات شب و روز و ده نفر که او را حفظ میکردند
از شر دشمنان و منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله در این شب این دعا را میخواندند
اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنا مِنْ خَشْیَتِكَ ما یَحُولُ بَیْنَنا وَبَیْنَ مَعْصِیَتِكَ وَمِنْ طاعَتِكَ ما تُبَلِّغُنا بِهِ
رِضْوانَكَ وَمِنَ الْیَقینِ ما یَهُونُ عَلَیْنا بِهِ مُصیباتُ الدُّنْیا اَللّٰهُمَّ امْتِعْنا بِاَسْماعِنا وَ
اَبْصارِنا وَقُوَّتِنا ما اَحْیَیْتَنا وَاجْعَلْهُ الْوارِثَ مِنّا وَاجْعَلْ ثارَنا عَلی مَنْ ظَلَمَنا وَانْصُرْنا عَلی
مَنْ عادانا وَلا تَجْعَلْ مُصیبَتَنا فی دینِنا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْیا اَكْبَرَ هَمِّنا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنا وَلا تُسَلِّطْ
عَلَیْنا مَنْ لا یَرْحَمُنا بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و این دعا جامع کمالیست و متضمن جمیع مطالب
دنیا و آخرتست و بهترین دعا کمیل بن زیاد که از خواص اصحاب حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
است و بهترین دعاها است و از دعاهای این شب است و در اوقات دیگر نیز میتوان خواند
با ترجمه در اینجا ایراد مینمائیم که در وقت خواندن سعی کنند که معنی آنرا بشنوند تا فایده اش تمامتر
و ثوابش عظیمتر باشد بدانکه سید علی بن طاوس ره در کتاب اقبال روایت کرده است
که کمیل بن زیاد گفت روزی با مولای خود حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد بصره نشسته بودیم
شب نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده آنشب را بعبادت احیا کند و دعای حضرت
خضر علیه السلام را در آنشب بخواند البته دعا او مستجاب گردد چون حضرت بمنزل مراجعت نمود
شب بخدمتش رفتم چون مرا دید پرسید که بچه کار آمده ای کمیل گفتم یا امیر المؤمنین بطلب
دعای خضر آمده ام فرمود بنشین ای کمیل چون این دعا را حفظ نمائی در هر جمعه یا در هر ماه
یا در سالی یکمرتبه یا در عمر خود یکمرتبه بخوان تا کفایت شر دشمنان تو بشود و یاری کرده شوی
و روزی داده شوی و البته آمرزیده شوی ای کمیل طول صحبت و خدمت تو موجب آن شد که ترا
بچنین نعمتی و کرامتی ممتاز و سرافراز کردانم پس گفت بنویس و دعا را تلقین من نمود پس اینست دعا کمیل
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتی وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتی قَهَرْتَ
بنام خداوند بخشنده مهربان خداوندا بدرستی من سؤال میکنم ترا بحق رحمت تو آن رحمتی که فرا گرفته هر چیزی را و بتوانائی تو که قهر کرد

بها كل شيء وخضع لها كل شيء وذل لها كل شيء وبجبروتك التي غلبت بها كل شيء وبعزتك التي

بآن هر چیز را و خاضع گردیده است برای آن هر چیز و خوار شده است برای آن همه چیز و ببزرگواری تو که غلبه کرده بآن همه چیز را و بعزت تو که

لا يقوم لها شيء وبعظمتك التي ملأت كل شيء وبسلطانك الذي علا كل شيء وبوجهك الباقي

در برابر آن نمی ایستد چیزی و بعظمت تو که پر کرده است هر چیز را و بپادشاهی تو که برتر است بر هر چیز و بذات تو که باقی است

بعد فناء كل شيء وباسمائك التي ملأت اركان كل شيء وبعلمك الذي احاط بكل شيء و

بعد از فنای همه چیز و بنامهای تو که پر کرده اند اجزا و ارکان همه چیز را و بدانائی تو که فرا گرفته است هر چیز را و

بنور وجهك الذي اضاء له كل شيء يا نور يا قدوس يا اول الاولين ويا آخر الآخرين اللهم

بنور ذات تو که روشن گردیده است برای او همه چیز ای روشنی ای بسیار منزه ای ابتدای پیشینیان و ای پسترین پسینیان خداوندا

اغفر لي الذنوب التي تهتك العصم اللهم اغفر لي الذنوب التي تنزل النقم اللهم اغفر لي

بیامرز برای من گناهانی را که میدرد پرده های عصمت را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که فرود می آورد عذابها را خداوندا بیامرز برای

الذنوب التي تغير النعم اللهم اغفر لي الذنوب التي تحبس الدعاء اللهم اغفر لي الذنوب التي

من گناهانی را که تغییر میدهد نعمتها را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که حبس میکند دعا را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را

تنزل البلاء اللهم اغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء اللهم اغفر لي كل ذنب اذنبته

نازل میکند بلا را خداوندا بیامرز مرا گناهانی را که قطع میکند امید را خداوندا بیامرز مرا هر گناهی را که کرده ام آنرا

وكل خطيئة اخطأتها اللهم اني اتقرب اليك بذكرك واستشفع بك الى نفسك واسألك

و هر خطائی که بخطا بجا آورده ام آنرا خداوندا بدرستیکه من تقرب میجویم بسوی تو بیاد تو و شفیع میکنم ترا بسوی تو و سؤال میکنم

بجودك ان تدنيني من قربك وان توزعني شكرك وان تلهمني ذكرك اللهم اني اسألك

بجنشش تو آنکه نزدیک گردانی مرا بقرب خود و آنکه قسمت من کنی شکر خود را و الهام نمائی مرا یاد خود را خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم

سؤال خاضع متذلل خاشع ان تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك راضيا قانعا وفي

مانند کسیکه با خضوع باشد و اظهار مذلت نماید و با خشوع باشد آنکه مسامحه کنی با من و رحم نمائی و بگردانی مرا بقسمت خود خوشنود راضی و در

جميع الاحوال متواضعا اللهم واسألك سؤال من اشتدت فاقته وانزل بك عند

همه حالها تواضع کننده خداوندا و سؤال میکنم ترا مانند سؤال کسیکه سخت شده است حاجت او و نازل کرده بتو

الشَّدائِدِ حاجَتُهُ وَعَظُمَ فيما عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ سُلْطانُكَ وَعَلا مَكانُكَ وَخَفِيَ

سختیها حاجت او را و بزرگ شده است در آنچه نزد توست رغبت او خداوندا بزرگست پادشاهی تو و بلندست مرتبه تو و پنهانست

مَكْرُكَ وَظَهَرَ اَمْرُكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلا يُمْكِنُ الْفِرارُ مِنْ حُكُومَتِكَ اَللّٰهُمَّ

مکر تو و ظاهرست امر تو و غالبست قهر تو و جاریست قدرت تو و نیست ممکن گریختن از حکومت تو خداوندا

لا اَجِدُ لِذُنُوبي غافِراً وَلا لِقَبائِحي ساتِراً وَلا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِيَ الْقَبيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلاً غَيْرَكَ لا اِلٰهَ

نمی یابم برای گناهان خود آمرزنده و نه برای قبایح خود پوشنده و نه برای چیزی از عمل قبیح خود به نیکی بدل کننده غیر تو را نیست خدایی

اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسي وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلي وَسَكَنْتُ اِلىٰ قَديمِ ذِكْرِكَ لي وَمَنِّكَ عَلَيَّ

جز تو پاکی یاد میکنم ترا و به حمد تو مشغولم ستم کردم بر نفس خود و دلیری کردم به نادانی خود و آرام گرفتم بر قدیم یاد کردن تو مرا و انعام تو بر من

اَللّٰهُمَّ مَوْلايَ كَمْ مِنْ قَبيحٍ سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ فادِحٍ مِنَ الْبَلاءِ اَقَلْتَهُ وَكَمْ مِنْ عِثارٍ وَقَيْتَهُ وَكَمْ

خداوندا ای آقای من و بسا قبیح که پوشیدی آنرا و بسیار گران از بلا که زایل کردی آنرا و بسیار لغزش که نگاه داشتی از آن و بسیار

مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ ثَناءٍ جَميلٍ لَسْتُ اَهْلاً لَهُ نَشَرْتَهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ بَلائي وَاَفْرَطَ بي سُوءُ

ناخوش طبع و دفع کردی آنرا و بسیار از ثنای نیکو که نبودم من سزاوار آن پهن کردی آنرا خداوندا بزرگ شد مصیبت من و زیاد شد کردار بدی

حالي وَقَصُرَتْ بي اَعْمالي وَقَعَدَتْ بي اَغْلالي وَحَبَسَني عَنْ نَفْعي بُعْدُ اَمَلي وَخَدَعَتْنِي آمالي

حال من و نارسا است از بزرگی گناهان من عملهای من و باز داشت مرا غلهای من و منع کرد مرا از نفع خود دوری آرزوهای من و بازی داد مرا

الدُّنْيا بِغُرُورِها وَنَفْسي بِخِيانَتِها بجنايتها وَمِطالي يا سَيِّدي فَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ اَنْ لا يَحْجُبَ عَنْكَ

دنیا بفریب خود و نفس من به خیانت خود و پس انداختن وعده من ای آقای من پس سؤال میکنم ترا به عزت تو که محجوب نکند از تو

دُعائي سُوءُ عَمَلي وَفِعالي وَلا تَفْضَحْني بِخَفِيِّ مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرّي وَلا تُعاجِلْني بِا

دعای مرا بدی عمل من و کردار من و رسوا مکن مرا به پنهان آنچه مطلع شده بر آن از راز من و در مکن تعجیل مرا

لْعُقُوبَةِ عَلىٰ ما عَمِلْتُهُ في خَلَواتي مِنْ سُوءِ فِعْلي وَاِساءَتي وَدَوامِ تَفْريطي وَجَهالَتي وَكَثْرَةِ

بعقوبت برآنچه کرده ام آنرا در خلوتهای خود از بدی کردار خود و گناه خود و همیشگی از حد گذشتن خود و نادانی خود و بسیاری

شَهَواتي وَغَفْلَتي وَكُنِ اللّٰهُمَّ بِعِزَّتِكَ لي فِي الْاَحْوالِ كُلِّها رَؤُفاً وَعَلَيَّ في جَميعِ الْاُمُورِ عَطُوفاً

شهوتهای خود و غفلت خود و باش خداوندا به عزت خود مرا در احوال همه رحم کننده و بر من در همه کارها مهربان

إلهي وربّي من لي غيرك أسأله كشف ضرّي والنظر في أمري إلهي ومولاي أجريت عليّ حكماً

ای خداوند من و پروردگار من کیست مرا جز تو که مسئلت کنم از او گشودن بدحالی خود را و نظر کردن در کار خود ای خداوند من و آقای من جاری ساختی بر من حکمی را

اتّبعت فيه هوى نفسي ولم أحترس فيه من تزيين عدوّي فغرّني بما أهوى وأسعده على ذلك

پیروی کردم در آن خواهش نفس خود و محافظت نکردم در آن حکم از زینت دادن دشمن خود پس فریب داد مرا بآنچه خواهش داشتم و یاری کرد او را بر آن

القضاء فتجاوزت بما جرى عليّ من ذلك بعض حدودك وخالفت بعض أوامرك فلك الحمد

قضا پس درگذشتم بسبب آنچه جاری شد بر من از قضا پاره از حدهای تو و مخالفت کردم پاره امرهای تو پس تراست حمد

عليّ في جميع ذلك ولا حجّة لي فيما جرى عليّ فيه قضاؤك وألزمني حكمك وبلاؤك وقد أتيتك

بر من در همه اینها و نیست حجتی مرا در آنچه جاری گشته بر من در آن قضای تو و الزام کرده مرا حکم تو و امتحان تو و بتحقیق که آمدم ترا

يا إلهي بعد تقصيري وإسرافي على نفسي معتذراً نادماً منكسراً مستقيلاً مستغفراً منيباً مقرّاً

ای خداوند من بعد از تقصیر خود و بسیار ضرر رسانیدن خود بر خود عذر خواهنده پشیمان شکسته عفو طلب کننده آمرزش خواهنده توبه کننده اقرار نماینده

مذعناً معترفاً لا أجد مفرّاً ممّا كان منّي ولا مفزعاً أتوجّه إليه في أمري غير قبولك عذري

تصدیق کننده اعتراف نماینده نمی‌یابم گریزگاهی از آنچه سر زده از من و نه پناهی که رو کنم بسوی آن در کار خود جز قبول کردن تو عذر مرا

وإدخالك إيّاي في سعة من رحمتك اللّهمّ فاقبل عذري وارحم شدّة ضرّي وفكّني من

و داخل کردن تو مرا در وسعت از رحمت تو خداوندا پس قبول کن عذر مرا و رحم کن شدت بدحالی مرا و رها کن مرا از بند

شدّ وثاقي يا ربّ ارحم ضعف بدني ورقّة جلدي ودقّة عظمي يا من بدأ خلقي وذكري وتربيتي

بستن محکم کردن ای پروردگار من رحم کن بر ناتوانی بدن من و نازکی پوست و باریکی استخوان من ای آنکه ابتدا کرد آفریدن مرا و یاد مرا و پرورش مرا

وبرّي وتغذيتي هبني لابتداء كرمك وسالف برّك بي يا إلهي وسيّدي وربّي أتراك معذّبي

و نیکی مرا و غذا دادن مرا ببخش مرا برای ابتدای کرم خود و نیکیهای پیش که بمن کردی ای خداوند من و آقای من و پروردگار من آیا خواهی بود عذاب کننده

بنارك بعد توحيدك وبعد ما انطوى عليه قلبي من معرفتك ولهج به لساني من ذكرك

بآتش خود بعد از اقرار بیگانگی تو و بعد از آنچه پیچیده شده بر آن دل من از شناسایی تو و گویا شده زبان من از یاد تو

واعتقده ضميري من حبّك وبعد صدق اعترافي ودعائي خاضعاً لربوبيّتك هيهات

و محکم کرده است آنرا دل من از محبت تو و بعد از اقرار درست من و دعای من از روی خضوع برای پروردگاری تو دور است این

أنت أكرم من أن تضيّع من ربّيته أو تبعّد من أدنيته أو تشرّد من آويته أو تسلّم إلى البلاء من

تو بزرگتری ازانکه ضایع کردانی کسی را که خود پرورش کرده یا دور کنی کسی را که نزدیک کرده یا برانی کسی را که جا داده یا بگذاری بسوی بلا کسی را

كفيته ورحمته وليت شعري يا سيّدي وإلهي ومولاي أتسلّط النار على وجوه خرّت لعظمتك

که دفع شر ازاو کرده و رحم کرده او را و کاش میدانستم ای آقای من و پروردگار من و مولای من آیا مسلط خواهی کرد آتش را بر رویها که افتاده اند برای عظمت تو

ساجدة وعلى ألسن نطقت بتوحيدك صادقة وبشكرك مادحة وعلى قلوب اعترفت

سجده کنان و بر زبانها که گویا شده اند بیگانگی تو راست گویان و بشکر تو مدح گویان و بر دلها که اعتراف کرده اند

بإلهيّتك محقّقة وعلى ضمائر حوت من العلم بك حتّى صارت خاشعة وعلى جوارح سعت

بخدایی تو از روی یقین و بر خاطرها که احاطه کرده اند از دانش تو تا آنکه گردیده اند با خشوع و بر اعضایی که سعی کرده اند

إلى أوطان تعبّدك طائعة وأشارت باستغفارك مذعنة ما هكذا الظنّ بك ولا

بسوی جاهای بندگی تو بطوع و رغبت و اشاره کرده اند بطلب آمرزش از تو از روی اعتقاد نیست چنین گمان با تو و چنین

أخبرنا بفضلك عنك يا كريم يا ربّ وأنت تعلم ضعفي عن قليل من بلاء الدنيا وعقوباتها

خبر نداده ما را بفضل تو از تو ای کریم ای پروردگار و تو میدانی ناتوانی مرا از اندکی از بلاهای دنیا و عقوبتهای آن

وما يجري فيها من المكاره على أهلها على أنّ ذلك بلاء ومكروه قليل مكثه يسير بقاؤه

و آنچه جاری میشود در دنیا از مکروهات بر اهل آن با آنکه آن بلا و ناخوشی است که اندک است ماندن آن کم است بقای آن

قصير مدّته فكيف احتمالي لبلاء الآخرة وجليل وقوع المكاره فيها وهو بلاء تطول

کوتاه است مدت آن پس چگونه است تحمل من بلای آخرت را و بزرگی واقع شدن ناخوشیها که در آن است و حال آنکه آن بلائیست

مدّته ويدوم مقامه ولا يخفّف عن أهله لأنّه لا يكون إلّا عن غضبك وانتقامك و

مدت آن دراز است و دایم است اقامت آن و تخفیف نمی یابد از اهلش زیرا که آن نمیشود مگر از غضب تو و انتقام تو و

سخطك وهذا ما لا تقوم له السماوات والأرض يا سيّدي فكيف بي وأنا عبدك الضعيف

سخط تو و این چیزیست که در برابر آن نمی ایستد آسمانها و زمین ای آقای من پس چه رسد مرا و حال آنکه منم بنده ناتوان

الذليل الحقير المسكين المستكين يا إلهي وربّي وسيّدي ومولاي لأيّ الأمور إليك

خوار و بیمقدار و شکسته دل و متضرع کننده ای خدای من و پروردگار من و آقای من و صاحب من برای کدام یک از کارها بتو

اشكو

أَشْكُو أَوْ لِمَا مِنْهَا أَضِجُّ وَأَبْكِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ أَوْ لِطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي

شکوه کنم و برای کدام یک از اینها بنالم و گریه کنم برای عذاب دردناک و سختی آن و یا درازی بلا و مدت آن پس اگر گردانی مرا

فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بَلَائِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّائِكَ

در عقوبتها با دشمنان خود و جمع کنی میان من و میان اهل بلای خود و جدا کنی میان من و میان دوستان خود

وَأَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ

و اولیای خود پس گرفتم ای خدای من و آقای من و مولای من و پروردگار من صبر کنم بر عذاب تو پس چگونه صبر کنم بر جدایی تو

وَهَبْنِي صَبَرْتُ عَلَى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي

و گرفتم که صبر کنم بر گرمی آتش تو پس چگونه صبر کنم از نظر بسوی کرامت تو یا چگونه ساکن شوم در آتش و حال آنکه امید من

عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أُقْسِمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَكْتَنِي نَاطِقًا لَأَضِجَّنَّ إِلَيْكَ بَيْنَ

گذشت تو بود پس بعزت تو ای آقای من و مولای من قسم میخورم براستی که اگر بگذاری مرا گویا هر آینه خروش بر آورم بسوی تو میان

أَهْلِهَا ضَجِيجَ الْآمِلِينَ وَلَأَصْرُخَنَّ إِلَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَأَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاءَ

اهل جهنم خروش امیدواران و ناله کنم بسوی تو ناله استغاثه کنندگان و هر آینه گریه میکنم گریه محرومان

الْفَاقِدِينَ وَلَأُنَادِيَنَّكَ أَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

که دوست خود را گم کرده باشند و هر آینه فریاد میکنم ترا که کجایی ای صاحب اختیار مؤمنان ای نهایت آرزوی عارفان ای فریادرس یاری جویان

يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ أَفَتُرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلٰهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا

ای دوست دلهای راستان و ای پروردگار عالمیان آیا خواهی دید خود را منزه از آن ای خدای من و بحمد تو شنوم که میشنوی

صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا

صدای بنده مسلمانی را که حبس شده در آن بسبب مخالفت او و چشیده باشد مزه عذاب آن را بنافرمانی خود و بند کرده باشند او را میان طبقات آن

بِجُرْمِهِ وَجَرِيرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ إِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ

بجرم او و خیانت او و حال آنکه او خروش میکند بسوی تو خروش امیدوار رحمت تو و فریاد میکند ترا بزبان اهل توحید تو

وَيَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ

و توسل جوید بسوی تو به پروردگاری تو ای مولای من پس چگونه میماند در عذاب و حال آنکه امید دارد آنچه را که پیش دیده

حِلْمِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ اَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النّارُ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ اَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ

حلم تو و مهربانی تو و رحمت تو آیا چگونه بدرد می‌آورد او را آتش و او امید دارد فضل تو و رحمت ترا آیا چگونه می‌سوزاند

لَهيبُها وَاَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرى مَكانَهُ اَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفيرُها وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ

او را زبانه آتش و حال آنکه تو میشنوی صدای او را و می‌بینی جای او را آیا چگونه مشتمل شود بر او زبانهای صدا کننده آن و تو میدانی ناتوانی او را

اَمْ كَيْفَ يَتَغَلْغَلُ بَيْنَ اَطْباقِها وَاَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ اَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبانِيَتُها وَهُوَ يُناديكَ يا رَبَّهُ

آیا چگونه مضطرب شود میان طبقات آن و تو میدانی راستی او را آیا چگونه زجر نمایند او را زبانیه‌های آن و او فریاد میکند ای پروردگار

اَمْ كَيْفَ تُنْزِلُهُ فيها وَهُوَ يَرْجُو فَضْلَكَ في عِتْقِهِ مِنْها فَتَتْرُكُهُ فيها هَيْهاتَ ما ذلِكَ الظَّنُّ

آیا چگونه نازل میکنی او را در آن و او امید دارد تفضل ترا در آزاد کردن او از آن پس وا میگذاری او را در آن دور است این و نیست این گمان

بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلا مُشْبِهٌ لِما عامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدينَ مِنْ بِرِّكَ وَاِحْسانِكَ

بتو و نشناخته شده است از فضل تو و نه شبیه است بآنچه معامله کردی با آن یگانه پرستان از نیکوئی تو و احسان تو

فَبِالْيَقينِ اَقْطَعُ لَوْلا ما حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذيبِ جاحِديكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ اِخْلادِ مُعانِديكَ

پس بیقین قطع دارم که اگر نه آن بود که حکم کرده‌ای به عذاب کردن منکران خداوندی خود را و حکم کرده بر آن از همیشه کردن معاندین خود را

لَجَعَلْتَ النّارَ كُلَّها بَرْداً وَسَلاماً وَما كانَتْ لِاَحَدٍ فيها مَقَرّاً وَلا مُقاماً لكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ

هر آینه میگردانیدی آتش را همه سرد و سلامت و نبود احدی را در آن محل قرار و نه جای اقامت لکن تو که مقدس است

اَسْماۤؤُكَ اَقْسَمْتَ اَنْ تَمْلَاَها مِنَ الْكافِرينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّاسِ اَجْمَعينَ وَاَنْ تُخَلِّدَ فيهَا

نامهای تو قسم یاد کرده‌ای که پر کنی جهنم را از کافران از جن و انسان همه و آنکه همیشه در جهنم

الْمُعانِدينَ وَاَنْتَ جَلَّ ثَناۤؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئاً وَتَطَوَّلْتَ بِالْاِنْعامِ مُتَكَرِّماً اَفَمَنْ كانَ مُؤْمِناً

معاندان را و تو که بزرگوار است ستایش تو گفته‌ای ابتدا کننده و بخشش کرده به انعام از روی کرم آیا کسی که باشد مؤمن

كَمَنْ كانَ فاسِقاً لا يَسْتَوُونَ اِلهي وَسَيِّدي فَاَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتي قَدَّرْتَها وَبِالْقَضِيَّةِ

مانند کسی است که فاسق باشد مساوی نیستند ای خداوند من و آقای من پس سؤال میکنم ترا بقدرتی که مقدر کرده آن را و بحکمی

الَّتي حَتَمْتَها وَحَكَمْتَها وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ اَجْرَيْتَها اَنْ تَهَبَ لي في هذِهِ اللَّيْلَةِ وَفي هذِهِ

که حتم کرده آن را و محکم داشته آن را و غالب شده بر کسیکه جاری کرده آن را بر او ببخشی مرا در این شب و در این

السّاعة كلّ جرمٍ اجرمته وكلّ ذنبٍ اذنبته وكلّ قبيحٍ اسررته وكلّ جهلٍ عملته كتمته او
ساعت هر جرمی که کرده ام آنرا و هر گناهی را که مرتکب آن شده ام و هر قبیحی که پنهان کرده ام آنرا و هر نادانی که بعمل آورده ام آنرا خواه پنهان
اعلنته اخفيته او اظهرته وكلّ سيّئةٍ امرت باثباتها الكرام الكاتبين الّذين وكّلتهم
خواه آشکار خواه مخفی کرده ام آنرا خواه ظاهر کرده ام آنرا و هر بدی که امر کردهٔ بنوشتن آنها کرام کاتبین را که موکل گردانیدهٔ آنهارا
بحفظ ما يكون منّي وجعلتهم شهوداً عليّ مع جوارحي وكنت انت الرّقيب عليّ من ورائهم
بمحافظت آنچه صادر میشود از من و گردانیدهٔ آنهارا گواهان بر من بعلاوهٔ اعضای من و بودی تو مراقب بر من بغیر ایشان
والشّاهد لما خفي عنهم وبرحمتك اخفيته وبفضلك سترته وان توفّر حظّي من كلّ خيرٍ
و شاهد بر آنچه پنهان است از ایشان و برحمت خود پنهان کردهٔ آنرا و بفضل خود پوشیدهٔ آنرا و اینکه وافر کنی نصیب مرا از هر نیکی
تنزله او احسانٍ تفضله او برٍّ تنشره او رزقٍ تبسطه او ذنبٍ تغفره او خطاءٍ تستره يا ربّ
که نازل میکنی آنرا و یا احسانی که تفضل مینمائی آنرا و یا خوبی که پهن میکنی آنرا یا روزی که بسط میدهی آنرا یا گناهی که میآمرزی آنرا یا خطائی که میپوشانی آنرا ای پروردگار
يا ربّ يا ربّ يا الهي وسيّدي ومولاي ومالك رقّي يا من بيده ناصيتي يا عليماً بضرّي و
ای پروردگار ای پروردگار ای خدای من و آقای من و مولای من و مالک بندگی من ای آنکه در دست اوست موی پیشانی من ای دانا بپریشانی من
مسكنتي يا خبيراً بفقري وفاقتي يا ربّ يا ربّ يا ربّ اسئلك بحقّك وقدسك و
و بیچارگی من ای آگاه بر فقیری من و احتیاج من ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار من سؤال میکنم ترا بحق تو و پاکی تو و
اعظم صفاتك واسمائك ان تجعل اوقاتي في اللّيل والنّهار بذكرك معمورة وبخدمتك
بزرگترین صفات تو و نامهای تو اینکه بگردانی اوقات مرا در شب و روز بیاد تو آباد و بخدمت تو
موصولة واعمالي عندك مقبولة حتّى تكون اعمالي واورادي كلّها ورداً واحداً
پیوند شده و عملهای مرا نزد خود پسندیده تا اینکه بوده باشد کارهای من و وردهای من همگی یک ورد
وحالي في خدمتك سرمداً يا سيّدي يا من عليه معوّلي يا من اليه شكوت احوالي يا ربّ
و حال من در خدمت تو همیشگی ای آقای من ای آنکه بر اوست اعتماد من ای آنکه بسوی او شکایت کردم حال خود را ای
يا ربّ يا ربّ قوّ على خدمتك جوارحي واشدد على العزيمة جوانحي وهب لي الجدّ في خشيتك
ای پروردگار ای پروردگار من قوی کن بر خدمت تو اعضای مرا و محکم گردان بر عزم بستگی خود دل مرا و ببخش برای من سعی در ترس تو

وَالدَّوامَ فِي الاِتِّصالِ بِخِدْمَتِكَ حَتّى اَسْرَحَ اِلَيْكَ فِي مَيادِينِ السّابِقِينَ وَاُسْرِعَ اِلَيْكَ فِي

و مداومت در متصل بودن در خدمت تو تا اینکه روان شوم بسوی تو در میدانهای پیش روان و تند روم بسوی تو در

الْمُبادِرِينَ وَاَشْتاقَ اِلى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتاقِينَ وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصِينَ وَاَخافَكَ مَخافَةَ

پیش گیرندگان و مشتاق شوم بقرب تو در میان مشتاقان و نزدیک شوم از تو نزدیک مخلصان و بترسم از تو ترسیدن

الْمُوقِنِينَ وَاَجْتَمِعَ فِي جِوارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرادَنِي بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ كادَنِي

صاحبان یقین و مجتمع شوم در جوار رحمت تو با مؤمنان خداوندا و هر که اراده کند مرا ببدی پس آن بدی را باو برگردان و هر که مکر کند

فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَحْسَنِ عَبِيدِكَ نَصِيباً عِنْدَكَ وَاَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً

پس مکر او را باو برگردان و بگردان مرا از بهترین بندگان خود در بهره نزد تو و نزدیکترین ایشان در منزلت از تو و مخصوص ترین ایشان در قرب

لَدَيْكَ فَاِنَّهُ لا يُنالُ ذلِكَ اِلّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي

نزد تو زیرا که نمیتوان رسید باین مرتبه مگر بفضل تو و بخشش کن بمن بجود خود و مهربانی کن بر من ببزرگی خود و نگاه دار مرا

بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسانِي بِذِكْرِكَ لَهِجاً وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُتَيَّماً وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ اِجابَتِكَ وَاَقِلْنِي عَثْرَتِي

برحمت خود و بگردان زبان مرا بیاد خود گویا و دل مرا بدوستی خود شیدا و منت گذار بر من بنیکی اجابت خود و درگذر از لغزش من

وَاغْفِرْ زَلَّتِي فَاِنَّكَ قَضَيْتَ عَلى عِبادِكَ بِعِبادَتِكَ وَاَمَرْتَهُمْ بِدُعائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الاِجابَةَ

و بیامرز گناه مرا پس بدرستیکه تو حکم کرده بر بندگان خود ببندگی خود و امر نموده ایشان را بخواندن خود و ضامن شده برای ایشان قبول را

فَاِلَيْكَ يا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَاِلَيْكَ يا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعائِي وَبَلِّغْنِي مُنايَ

پس بسوی تو ای پروردگار من باز داشته ام روی خود را و بسوی تو ای پروردگار من کشیده ام دست خود را پس بعزت خود مستجاب کن دعای مرا و برسان مرا بآرزوی من

وَلا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجائِي وَاكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَعْدائِي يا سَرِيعَ الرِّضا اِغْفِرْ لِمَنْ

و قطع مکن از فضل خود امید مرا و کفایت کن مرا از شر جن و آدمیان از دشمنان من ای زود خشنود شونده بیامرز برای آنکه

لا يَمْلِكُ اِلَّا الدُّعاءَ فَاِنَّكَ فَعّالٌ لِما تَشاءُ يا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَذِكْرُهُ شِفاءٌ وَطاعَتُهُ غِنىً

مالک نیست مگر دعا را پس بدرستیکه تو کننده آنچه را که میخواهی ای آنکس که نام او دواست و یاد او شفاست و طاعت او توانگریست

اِرْحَمْ مَنْ رَاْسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ الْبُكاءُ يا سابِغَ النِّعَمِ يا دافِعَ النِّقَمِ يا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ

رحم کن کسی را که سرمایه او امید است و حربه اش گریه است ای صاحب نعمتهای کامل ای دفع کننده عذابها ای روشنی وحشت زدگان

فِی الظُّلَمِ یا عالِماً لا یُعَلَّمُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی رَسُولِهِ
در تاریکیها ای دانائی که یاد داده نمیشود رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بکن بمن آنچه تو سزاوار آنی و درود فرستد خدا بر پیغمبر خود و
وَالْاَئِمَّةِ الْمَیامینِ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلیماً کَثیراً فصل پنجم در اعمال بقیهٔ ماه شعبان است از حضرت
پیشوایان صاحب میمنت از اولاد او و سلام فرستد سلام فراوان امام رضا علیه السلام منقولست که هر که سه روز
آخر شعبان را روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل نماید حق تعالی ثواب روزه دو ماه متوالی
برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در آخر جمعهٔ شعبان بخدمت حضرت
امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعهٔ آخر آنست
پس تدارک و تلافی کن در آنچه از این ماه مانده است تقصیرها را که در ایام گذشتهٔ این ماه
کرده و بر تو باد که رو آوری بر آنچه نافعست برای تو و بسیار دعا و استغفار بسیار بکن
و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی حق تعالی از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک
در آید خالص گردانیده باشی خود را از برای خدا مگذار در گردن خود امانتی و حقی مگر آنکه
مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینهٔ کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده
مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکارا در امور خود و هر که
بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیهٔ این ماه این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ درایه ۱۵
تَکُنْ غَفَرْتَ لَنا فیما مَضی مِنْ شَعْبانَ فَاغْفِرْ لَنا فیما بَقِیَ مِنْهُ بدرستی که حق تعالی آزاد میکرداند
بندهای بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و بسند بسیار معتبر منقولست
که حضرت صادق علیه السلام در شب آخر ماه شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا را میخواندند
اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبارَکَ الَّذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرْآنُ هُدیً لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی
وَالْفُرْقانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنا فیهِ وَسَلِّمْهُ لَنا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا فی یُسْرٍ مِنْکَ وَعافِیَةٍ یا مَنْ اَخَذَ الْقَلیلَ
وَشَکَرَ الْکَثیرَ اِقْبَلْ مِنِّی الْیَسیرَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اَنْ تَجْعَلَ لی اِلی کُلِّ خَیْرٍ سَبیلاً وَمِنْ کُلِّ ما لا
یُحِبُّ مانِعاً یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا مَنْ عَفی عَنّی وَعَمّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّیِّئاتِ یا مَنْ لَمْ یُؤاخِذْنی
بِارْتِکابِ الْمَعاصی عَفْوَکَ عَفْوَکَ عَفْوَکَ یا کَریمُ اِلٰهی وَعَظْتَنی فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَنی عَنْ مَحارِمِکَ

فلم ارج فما عذري فاعف عني يا كريم عفوك عفوك اللهم اني اسئلك الراحة عند الموت
والعفو عند الحساب عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو من عندك يا اهل التقوى ويا اهل
المغفرة عفوك عفوك اللهم اني عبدك ابن عبدك ابن امتك ضعيف فقير الى رحمتك
وانت منزل الغنى والبركة على العباد قاهر مقتدر احصيت اعمالهم وقسمت ارزاقهم
وجعلتهم مختلفة السنتهم والوانهم خلقا من بعد خلق لا يعلم العباد علمك ولا يقدر
العباد قدرك وكلنا فقراء الى رحمتك ولا تصرف عني وجهك واجعلني من صالح خلقك
في العمل والامل والقضاء والقدر الهي ابقني خير البقاء وافنني خير الفناء على موالاة
اوليائك ومعاداة اعدائك والرغبة اليك والرهبة منك والخشوع والوفاء و
التسليم لك والتصديق بكتابك واتباع سنة رسولك اللهم ما كان في قلبي من شك
او ريبة او جحود او قنوط او فرح او بذخ او بطر او خيلاء او رياء او سمعة او شقاق او نفاق
او كفر او فسوق او عصيان او عظمة او شيء لا تحب فاسئلك يا رب ان تبدلني مكانه ايمانا
بوعدك ووفاء بعهدك ورضى بقضائك وزهدا في الدنيا ورغبة فيما عندك واثرة
وطمانينة وتوبة نصوحا اسئلك ذلك يا رب العالمين الهي انت من حلمك تعصى فكانك
لم تر ومن جودك وكرمك تطاع فكانك لم تعص وانا ومن لم يعصك سكان ارضك فكن
علينا بالفضل جوادا وبالخير عوادا يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد واله صلوة دائمة
لا تحصى ولا تعد ولا يقدر قدرها غيرك يا ارحم الراحمين واما نمازها مخصوص شبها كه
باسانيد معتبره وارد شده وعلما ذكر كرده اند شب اول صد ركعت با حمد وتوحيد
يكمرتبه وبعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه سوره حمد بخواند دوم پنجاه ركعت با حمد وتوحيد
ومعوذتين هر يك سه مرتبه سيم دو ركعت در هر ركعت حمد وبيست وپنج مرتبه توحيد
چهارم چهار ركعت در هر ركعت حمد وبيست وپنج مرتبه توحيد پنجم دو ركعت در هر ركعت
حمد وپانصد مرتبه توحيد وبعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد ششم
چهار ركعت در هر ركعت حمد وده مرتبه توحيد هفتم دو ركعت در هر ركعت حمد و

صد مرتبه توحید هشتم دو رکعت در رکعت اول حمد و آیه آمَنَ الرَّسُولُ تا آخر سوره و پانزده
مرتبه توحید و در دوم حمد و آیه قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِثْلُکُمْ و پانزده مرتبه توحید نهم چهار
رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ دهم چهار رکعت در هر رکعت
حمد و آیة الکرسی و سوره اِنَّا اَعْطَیْنَاکَ الْکَوْثَرَ سه مرتبه یازدهم هشت رکعت در هر
رکعت حمد و ده مرتبه قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ دوازدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد
و ده مرتبه سوره اَلْهٰیکُمُ التَّکَاثُرُ سیزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره وَالتِّینِ
چهاردهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنجمرتبه سوره وَالْعَصْرِ پانزدهم چهار رکعت
در میان نماز شام و خفتن و در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه
یا رَبِّ اغْفِرْ لَنَا و ده مرتبه یا رَبِّ ارْحَمْنَا و ده مرتبه یا رَبِّ تُبْ عَلَیْنَا و بیست و یکمرتبه
توحید و ده مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِی یُحْیِی الْمَوْتٰی وَ یُمِیتُ الْاَحْیَاءَ وَ هُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
شانزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه آیة الکرسی و پانزده مرتبه توحید هفدهم
دو رکعت در هر رکعت حمد و هفتاد و یکمرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه استغفار
هیجدهم ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجمرتبه توحید نوزدهم دو رکعت در هر رکعت
حمد و پنجمرتبه آیه قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِکَ الْمُلْکِ بیستم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه
سوره اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ بیست و یکم هشت رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه توحید و معوذتین
بیست و دوم دو رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ و پانزده مرتبه توحید
بیست و سیم سی رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره اِذَا زُلْزِلَتْ بیست و چهارم دو رکعت در هر
رکعت حمد و یکمرتبه سوره اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ بیست و پنجم ده رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه
اَلْهٰیکُمُ التَّکَاثُرُ بیست و ششم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه آیه آمَنَ الرَّسُولُ بیست و هفتم
دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره سَبِّحِ اسْمَ رَبِّکَ الْاَعْلٰی بیست و هشتم چهار رکعت
در هر رکعت حمد و یکمرتبه توحید و معوذتین بیست و نهم ده رکعت در هر رکعت حمد و یکمرتبه
و هر یک از اَلْهٰیکُمُ التَّکَاثُرُ و توحید و معوذتین ده مرتبه سیام دو رکعت در هر رکعت حمد

و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد
باب سیم در بیان مجملی از فضائل و اعمال ماه مبارک رمضان است و در آن هست فصلست
فصل اول در بیان فضیلت این ماه مبارک است باید دانست که ماه مبارک رمضان ماه خداوند
عالمیانست و شریفترین ماهها است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت
کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آخر ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند ایها
الناس بدرستیکه رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهیست که نزد
خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است
و ساعتهای آن بهترین ساعتها است آن ماهیست که خوانده اند شما را بسوی ضیافت خدا و گردیده
اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت
دارد و عملهای شما در آن مقبولست و دعای شما در آن مستجابست پس سؤال کنید از پروردگار
خود به نیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای
روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدرستیکه شقی و بد عاقبت کسیست که محروم
گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در این ماه گرسنگی و تشنگی
روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم
کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید
گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید
گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان خود تا مهربانی
کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید بسوی
خدا دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها است
نظر میکند حقتعالی در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هر گاه او را
مناجات کنند و لبیک میگوید ایشان را هر گاه او را ندا کنند و مستجاب میگرداند هر گاه او را
دعا کنند ای گروه مردمان بدرستیکه جانهای شما در گرو کردهای شما است پس از گرو بدر ک

در بیان فضائل و اعمال ماه مبارک رمضان

یا محمد یا علی یا فاطمه

۶۱

آورید بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گران بار است از گناهان شما پس سبک گردانید
آنها را بطول دادن سجده ها و بدانید که حقتعالی سوگند یاد کرده است بعزت خود که عذاب
نکند نمازگزارندگان و سجده کنندگان را و نترساند ایشان را باتش جهنم در روز قیامت ایها
الناس هرکه از شما افطار کند روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا
ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه
ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود بپرهیزید از آتش جهنم با فطار فرمودن روزه داران
اگرچه بنصف دانه خرما باشد اگرچه بیک شربت آب باشد بدرستیکه خدا این ثواب را
میدهد کسی را که چنین کند اگرچه قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هرکه خلق خود را
در این ماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزی که قدمها بر آن لغزد و هرکه سبک گرداند
در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را حقتعالی در قیامت حساب او را آسان گرداند و هرکه در این ماه
شر خود را از مردم باز دارد حقتعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هرکه در این ماه
یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هرکه در این ماه صله و احسان
کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هرکه در این ماه قطع احسان
خود از خویشان خود بکند خدای عز و جل در روز قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هرکه
نماز سنتی در این ماه بکند حقتعالی برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هرکه در این ماه
نماز واجبی ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر بجا کرده شود
و هرکه در این ماه بسیار صلوات بفرستد بر من و بر آل من خدا سنگین گرداند ترازوی
اعمال او را در روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسیکه یک آیه از قرآن در این ماه
بخواند ثواب کسی داشته باشد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس
بدرستیکه درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بروی
شما نبندد و درهای جهنم در این ماه بسته است از خدا سؤال کنید که بر شما نگشاید و
شیاطین را در این ماه غل میکنند پس سؤال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند و

وایضا از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که در ماه رمضان خطبه خواندند و فرمودند
ایها الناس اینماه هیست که خدا از بر ماهها دیگر فضیلت و زیادتی داده است مانند
فضیلت ما اهل بیت بر سایر مردم و در اینماه گشوده میشود درهای آسمان و درهای بهشت
و درهای رحمت و بسته میشود درهای جهنم و در این ماه شنیده میشود نداهای مؤمنان
و مستجاب میگردد دعاهای ایشان و رحم میکند گریهای ایشانرا و در اینماه شبی هست که در آن
شب ملائکه از آسمان بزمین می آیند و سلام میکنند بر مردمان و زنان روزه دار بر خصوص پروردگار
خود تا طلوع صبح و آن شب قدر است که حقتعالی مقدر کرده است در آنشب ولایت ما
ما را پیش از آنکه ادم عم خلق کند بدو هزار سال عبادت آنشب بهتر است از عبادت هزار ماه
و روزه روزش بهتر است از روزه هزار ماه ایها الناس بدرستیکه آفتابهای رمضان و ماههای
آن طالع میشوند بر مردان و زنان روزه دار برحمت و اینماه شما مانند ماههای دیگر نیست
روزهایش بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و دیوان و شیاطین در
اینماه غل کرده در زنجیر اند و زیاده میکنند در اینماه روزیها و عمرها را و مینویسند و
مقدر میگردانند در اینماه حاجیان بیت الله را و در اینماه حقتعالی رو میکند اهل ایمانرا بامرزش
و فرو ریزد رحمت و روزی و خشنودی خداوند ندا دهنده ای روزه دار پس تدبیر کار خود
بکن بدرستیکه در اینماه مهمان پروردگار خودی نظر کن و تأمل نما که چگونه خواهی بود در شب
خود و روز خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را پس نظر کن که شبها در خواب
نباشی و در روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون رود ماه و گناهان تو باقی مانده باشد پس در
هنگامیکه روزه داران مزدهای خود را بگیرند تو از جمله زیانکاران باشی و در وقتیکه بکرامت
آقای خود فایز گردند تو از جمله محرومان باشی و در روزیکه سعادتمند میگردند بمجاورت
دوستان پروردگار خود تو از رانده شدگان باشی ای روزه دار اگر ترا آقای تو از درگاه
خود براند بکدام درگاه رو خواهی آورد و اگر محروم گرداند ترا پروردگار تو که روزی خواهد
داد ترا و اگر او ترا خوار کند کی ترا گرامی خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل گرداند که ترا عزیز

۶۳
رمضان

خواهد کرد و اگر او ترا واگذارد که ترا یاری خواهد کرد و اگر او ترا از بندگان خود بتول کند
بنده کی کدام خداوند را اختیار خواهی کرد و اگر او لغزشها و گناهان ترا نیامرزد امید آمرزش از که
داشت برای آمرزش گناهان خود و اگر حق خود را که بر تو واجب کرده است از تو طلب نماید
چه جواب در برابر خواهی گفت ای روزه دار تقرب بجوی بسوی خدا بتلاوت کردن کتاب خدا در
شبها و روزهای این ماه زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده ایست که شفاعت او را قبول
میکنند و در قیامت شفاعت میکند برای آنها که تلاوت آن کرده اند پس بالا میروند بر درجات
بهشت بقدر تلاوت آیات قرآن ای روزه دار بشارت باد ترا که هر نفسی که در این ماه میکشی
ثواب تسبیحی در نامهٔ عمل تو مینویسند و خواب تو در این ماه عبادتست و طاعت تو در این ماه
مقبولست و گناهان تو در این ماه آمرزیده است و آوازهای تو در این ماه باعلا شنیده میشود از تضرع
و مناجات و رازی که با خدا میگوئی و بر تو رحم میکنند بدرستیکه شنیدم از حبیب خود حضرت
رسول صلی الله علیه و آله که خداوند عالمیانرا نزد هر افطاری از شبهای ماه مبارک رمضان
آزاد کردهای هست از آتش جهنم که عدد ایشانرا بغیر از خدا کسی نمیداند و چون شب آخر
میشود در آن شب می آمرزد مثل آنچه در جمیع ماه آمرزیده است و ایضا فرمود که هر که ماه
رمضانرا روزه بدارد و نفس خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است نگاه دارد البته بهشت
او را واجب گردد و هر که در این ماه روزه دارد و در هیچ شب از شبهای آن افطار بحرام نکند
البته داخل بهشت میشود پس امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که شنیده ام از سید انبیا صلی الله
علیه و آله که فرمود که بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها شهید خواهد شد گفتم
بهترین ماهها کدامست و بهترین اوصیا کیست فرمود که بهترین ماهها ماه رمضانست
و بهترین اوصیا توئی یا علی گفتم یا رسول الله این البته خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگار
بدرستی که بر انگیخته میشود بدبخت ترین امتی من جفت پی کنندهٔ ناقهٔ صالح و ضربتی بر سر
خواهد زد که ریش ترا از خون سر خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و حضرت
از منبر بزیر آمدند و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست بسندهای معتبر که

ایها الناس هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روز آنرا و بایستد بنماز و عبادت
قدر مقرری از شب آنرا و نمازها را در اوقات فضیلت بجا آورد و مبادرت کند بنماز جمعه
آن و بامداد بنماز عید آن حاضر شود پس دریافته خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز
میگردد بجایزها و بخششهای بزرگ خدا و بخششهای خدا مانند بخششهای بندگان نیست
فصل دوم در بیان حقیقت صوم است و آنچه در آن معتبر است بدانکه روزه بازداشتن
خود است از چیزی چند که روزه را میشکند از طلوع صبح تا برطرف شدن سرخی از جانب مشرق
بنا بر مشهور یا پنهان شدن قرص آفتاب و برطرف شدن شعاع آن از کوهها و عمارات مرتفعه
و قول اول احوط است با نیت قربت پس باید که بداند آن چیزها را تا نیت تواند کرد و چون
میان علما اختلاف بسیار است در آنها اگر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهراً
کافی باشد اما بهتر آنست که آنچه متیقن باشد وجوب آنها قصد ترک آنها کند بعنوان وجوب و
و آنچه خلافی باشد قصد ترک آنها کند احتیاطا و آنچه بی دغدغه مکروه باشد قصد ترک
آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع محرمات از اعم کند بهتر است و اما آنها که واجبست
ترک آنها کردن اول و دوم چیزی خوردن و چیزی آشامیدنست و چیزیکه خوردن و آشامیدن
آنها متعارف و معتاد باشد در آن خلافی نیست که مبطل صومست و موجب قضا و کفاره
هر دو میشود اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغیر معتاد بوده باشد مانند آنکه در دماغ یا گوش
بچکاند چیزی را و بحلق داخل شود محل خلافست و همچنین خلافست در خوردن و آشامیدن
چیزی چند که معتاد مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها مانند سنگ و چوب و خاک و
گیاهها و آب فشرده شده از گیاهها غیر معتاد و اظهر آنست که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب
از آن واجبست و احوط آنست که اگر بکند قضا و کفاره هر دو را بعمل آورد سیم جماع کردن
در قبل زنست مطلقا خواه انزال شده باشد خواه نه و فعل آن موجب قضا و کفاره می شود
بی خلاف و جماع در دبر زن هرگاه انزال شود روزه را باطل میکند و قضا و کفاره لازم
میشود و مشهور آنست که جماع در دبر بدون انزال نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است

فرض

وبعضی مبطل نمیدانند و اول اقوی نیست چهارم باقی ماندنست بر جنابت تا صبح واشهر و
اقوی آنست که مبطلست و موجب قضا و کفاره است وبعضی مبطل ندانسته‌اند وبعضی
قضای تنها واجب دانسته‌اند و احوط آنست که اگر زن حایض پاک شود پیش از صبح غسل بکند
و اگر نکند احوط آنست که غسل بکند بعد از صبح و آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند
و اگر جنب را غسل متعذر باشد احوط آنست که تیمم بکند و تیمم را نشکند تا صبح بشود و خواب
اول بعد از جنابت در حالی که نیت غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن رود
جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار نشود قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی
واجب دانسته‌اند و آن احوطست و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صباح و نیت غسل نداشته
باشد بر او قضا و کفاره لازم است و این احوطست اگرچه در دلیلش سخنی هست و مشهور
در خواب دویم وجوب قضاست و این قول اقوی نیست بلکه خلافی ظاهر نیست و جمعی از اصحاب
اعتقاد دارند که در خواب سیم جنب هرگاه بصبح رسد قضا و کفاره هر دو واجبست و اقوی
عدم وجوب کفاره است و بعضی از متاخرین را اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن
از احتلام حکم خواب دویم دارد چنانچه والد مرحوم فقیر اختیار نموده و این احوطست بلکه خالی
از قوتی نیست و بدانکه در روزهای دیگر غیر ماه مبارک رمضان خلافست که آیا باید صبح را پاک
دریابد یا نه و حق اینست که در قضای ماه رمضان باید صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط
آنست که اگر صبح پاک نباشد و واجب معین نباشد آن روز را روزه ندارد و اگر معین باشد
آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند اما اگر عمداً کرده باشد دور نیست که کفاره در کار
نباشد و اگر بدهد احوطست و در روزه سنت اگر بر جنابت عمداً بماند تا صبح و پیش از زوال
غسل بکند و نیت روزه کند بگمان فقیر روزه‌اش صحیح است و در واجب معین اگر عمداً نیت را
ترک کند و پیش از زوال نیت کند مشهور آنست که روزه‌اش باطلست و قضا میکند و کفاره
واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت را ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر
معین تا زوال نیت میتواند کرد اگرچه قضای ماه رمضان باشد و در روزه سنت خلافی نیست

که اگر در شب نیت نکرده باشد و مفطری بعمل نیاورده باشد تا اول زوال نیت میتواند کرد و
بعد از زوال خلافست بعضی گفته اند تا نزدیک بشام نیت میتواند کرد و جمعی از محققین علما
باین قائلند و نزد فقیر اقوی نیست و بعضی گفته اند بعد از زوال نیت نمی تواند کرد و بعضی
گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام روز را می یابد و اگر بعد از زوال نیت
کند ثواب روزه بعد از نیت تا شام را می یابد پنجم رسانیدن غبار غلیظ است بحلق و بعضی
آنرا موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی قضا تنها و بگمان فقیر مبطل نیست و احوط رعایت
مشهور است و بعضی از متاخرین ملحق ساخته اند بغبار غلیظ دود غلیظ و بخار غلیظ را که
از آن اجزا منفصل شود چون دود تنباکو و بخار دیگ و اظهر عدم بطلان است و احوط اجتناب
حتی از دود تنباکو ششم استمنا است یعنی طلب نزول منی کردن با حصول آن و موجب قضا
و کفاره است و مشهور آنست که هرگاه ملامسه کند و ملاعبه کند و انزال شود روزه آن باطل
میشود و قضا و کفاره لازم است و بعضی در این تامل نموده اند خصوصاً وقتیکه نسبت بحلال
خود باشد و عادت او انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است مطلقاً
و در نظر کردن بزن حلال یا حرام یا صدای او شنیدن یا بخیال خود در آوردن هرگاه باعث آمدن
منی شود و قصد انزال نداشته باشد و یا معتاد نباشد خلافست و اظهر عدم وجوب قضا
و کفاره است هفتم قی کردنست عمدا و اکثر موجب قضا تنها میدانند و بعضی قضا و
کفاره هر دو را واجب میدانند و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند و مسئله مشکلست و وجوب
قضا تنها خالی از قوتی نیست و مشهور آنست که هرگاه قی بی اختیار آید بر او قضای نیست
و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیف است هشتم حقنه است و بعضی موجب
قضا و کفاره هر دو دانسته اند و بعضی موجب قضا تنها و بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب
هیچیک ندانسته اند و بعضی حقنه مایع را موجب قضا دانسته اند و بعضی مطلقا مکروه
دانسته اند و این قول اقوی نیست و احوط آنست که بدون ضرورت حقنه بمایع نکند و اگر بکند
قضا بکند و اشهر و اقوی آنست که چکانیدن دوا در گوش موجب فساد صوم نمیشود و صعود

دهن

در بینی هرگاه تعدّی بحلق نکند ایضاً اقوی آنست که جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اگر بحلق رسد احوط اجتناب است هشتم دروغ گفتن بر خدا و رسول خدا و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم است با آنکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقعی بگوید بلکه کسیکه اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد مسئله بگوید و در حرمت این شکی نیست و بعضی روزه را موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی میگویند موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست و احوط آنست که اگر بکند قضا کند و کفاره بدهد دهم سر فرو بردن در آبست و جمعی این را موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی موجب قضا تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچیک نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرمت و عدم وجوب قضا و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را باب فرو برد تا گردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوطست و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را دفعة هر چند منابت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوطست و احوط آنست که در روزه سنت نیز سر را باب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترکست یازدهم بلغمی که از سینه بر آید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن آن علما را سه قولست اول جواز ابتلاع آنچه بیرون می آید از سینه مادامیکه از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر دوم جواز ابتلاع هر دو قسم مادامیکه بدهن نرسد و تحریم ابتلاع هر دو هرگاه بدهن برسد سیم جواز کشیدن از سینه و سر و جواز فرو بردن مادامیکه از دهن جدا نشود و جمعی حکم بفساد کرده اند و بعضی بقضای تنها قائل شده اند و بعضی کفاره را نیز واجب میدانند و بعضی بکفاره جمع قائل شده اند و گمان فقیر آنست که هیچیک لازم نمیشود اما احتیاط آنست که بعد از آنکه بفضای دهن بیاید فرو نبرد دوازدهم مشهور میان علما آنست که مکروه است زن روزه دار در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه تا کمر در آب بنشیند قضا بر او لازم است و بعضی کفاره را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است و خاییدن کندر و مصطکی اگر آبش فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور

میان علما آنست که اگر کسی گمان داشته باشد که شب باقیست بلکه اگر شک هم داشته باشد
جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم شود که صبح بوده است آن وقت
که خورده یا آشامیده اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه
نکرده و خورده باشد قضا واجبست و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه کند بجهة وضوی نماز
واجب و آب بی اختیار بحلق او فرو رود قضا بر او واجب نیست و اگر جهة نافله باشد بعضی گفته‌اند
قضا بر او لازمست و اگر بعبث مضمضه کند و آب بحلقش رود جمعی قضا را واجب دانسته‌اند
و این احوطست و اظهر عدم وجوبست مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه
سه مرتبه آب دهان را بیندازد و این احوطست فصل سیم در بیان سنتها و آداب روزه است — ذکر سنتها و آداب روزه
مکروهست روزه دار را بوسیدن زنان و دست ببدن ایشان مالیدن و دست بازی کردن
با ایشان و اقرب آنست که کراهت مخصوص بصورتی نیست که اینها محرک شهوت او باشد و خوف
وقوع در جماع داشته باشد و مکروهست چشم کشیدن چیزی که از او طعمی باشد که بحلق
برسد یا در آن مشک باشد و مشهور کراهت بیرون آوردن خون است از بدن که باعث
ضعف باشد و در حجامت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین داخل شدن حمام که مضعف باشد
و مکروهست بوییدن گلها خصوصا نرگس و بهتر آنست که مشک را نبوید و سایر بوهای
خوش مکروه نیست بلکه سنتست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که طیب تحفه صایم است
و فرمود که هر روزه داری که در اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نگردد و اشهر و اقوی
آنست که بوییدن رایحه غلیظ مفطر نیست و بعضی گفته‌اند بوییدن رایحه غلیظ که بجوف
رسد موجب قضا و کفاره میشود و احوط آنست که بوی خوش بحیثیتی که بمبالغه بالا رود نبوید
چنانکه در روایت وارد شده است و مکروهست که صایم جامه که ملاصق بدنست تر
کند و مکروهست زن صایمه را که در آب نشیند چنانکه گذشت و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هرگاه روزه دار میباید روزه باشد گوش تو و چشم تو و موی تو و پوست تو و
جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و فرمود که باید روز روزه تو مانند روز افطار

نو نباشد وایضا از آنحضرت منقولست که فرمود روزه نه همین از خوردن وآشامیدنست
تنها بلکه باید که در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ وبپوشانید چشمهای
خود را از حرام وبا یکدیگر نزاع مکنید وحسد مبرید وغیبت مکنید ومجادله مکنید
وسوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست مخورید ودشنام مدهید وفحش مگوئید
وستم مکنید وبیخردی مکنید ودلتنگ مشوید وغافل مشوید از یاد خدا واز نماز و
خاموش باشید از آنچه نباید گفت وصبر کنید وراست گو باشید ودوری کنید از اهل شر
واجتناب کنید از گفتار بد دروغ وافترا وخصومت کردن با مردم وگمان بد بردن وغیبت
کردن وسخن چینی کردن وخود را مشرف بر آخرت دانید وخود را منتظر فرج وظهور قائم آل
محمد ص باشید وآرزومند ثوابهای آخرت باشید وتوشه اعمال صالحه برای سفر
آخرت بردارید وبر شما باد بآرام دل وآرام تن وخضوع وخشوع وشکستگی ومذلت و
مانند بنده که از آقای خود ترسد ترسان باشید از عذاب خدا امیدوار باشید رحمت او را
وباید پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها وباطن تو از حیلها ومکرها وپاکیزه باشد
بدن تو از کثافتها وبیزاری جوئی بسوی خدا از آنچه غیر اوست ودر روز ولایت خود را
خالص گردانی از برای او وخاموش باشی از آنچه حق تعالی نهی کرده است ترا از آن در آشکار
وپنهان وبترسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن اوست در پنهان وآشکار وببخشی
روح وبدن خود را بخدای عز وجل در ایام روزه خود وفارغ گردانی دل خود را از برای
محبت او ویاد او وبدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا ترا امر کرده است بآن وخوانده
است بسوی آن اگر همه اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده وفرموده
خدا را اطاعت کرده وآنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزه تو کم
میشود از فضل آن وثواب آن بدرستیکه پدرم گفت که رسول خدا ص شنید که زنی در
روز روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید وآنزن را گفت بخور او گفت من
روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه وجاریه خود را دشنام دادی روزه از خوردن

آشامیدن تنها نیست بلکه درستیکه حق تعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور
قبیحه از کردار بد و گفتار بد چه کم‌اند روزه‌داران و بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که چه بسیار روزه‌دار که بهره نیست او را از روزه بغیر تشنگی و
گرسنگی و چه بسیار عابد که بهره نیست او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب
زیرکان که بهتر از بیداری و عبادت احمقانست و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر
از روزه داشتن بیخردانست زیرا که خواب مقربان چون بنیت صحیح و قلب طاهر واقع میشود
از جملهٔ عبادات ایشانست بلکه ارواح ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خلص
مؤمنان محشور میگردند و بر اسرار غیب بر رؤیاهای مطلع میگردند و راهی از راههای قرب ایشانست
و افطار خردمندان چون از روی دانائیست و بوجهی که حق تعالی خواسته افطار مینمایند بهتر است
از روزهای احمقان که روزه را دستگاه خودفروشی خود کرده مانند ریا و عجب ممزوج میگردانند
و بشرایط صوم عمل نمیکنند فصل چهارم در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضانست سنت
است طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته‌اند و از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقولست که چون هلال ماه رمضان را دیدی اشاره بسوی هلال مکن و رو بقبله
کن و دستها را بسوی خدا بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو رَبّی وَ رَبُّکَ اللهُ رَبُّ العالَمینَ اللّهُمَّ
اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَ الْایمانِ وَ السَّلامَةِ وَ الْاِسْلامِ وَ الْمُسارَعَةِ اِلی ما تُحِبُّ وَ تَرْضی اللّهُمَّ
بارِکْ لَنا فی شَهْرِنا هذا وَ ارْزُقْنا خَیْرَهُ وَ عَوْنَهُ وَ اصْرِفْ عَنّا ضُرَّهُ وَ شَرَّهُ وَ بَلائَهُ وَ فِتْنَتَهُ و
بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است و ابن ابی عقیل رحمه الله دعا را در وقت رؤیت هلال
ماه مبارک واجب دانسته اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی خَلَقَنی وَ خَلَقَکَ وَ قَدَّرَ مَنازِلَکَ وَ جَعَلَکَ مَواقیتَ
لِلنّاسِ اللّهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا اِهْلالاً مُبارَکاً اللّهُمَّ اَدْخِلْهُ عَلَیْنا بِالسَّلامَةِ وَ الْاِسْلامِ وَ الْیَقینِ
وَ الْایمانِ وَ الْبِرِّ وَ التَّقْوی وَ التَّوْفیقِ لِما تُحِبُّ وَ تَرْضی و در شب اول جماع با حلال خود سنت است
و غسل در شب اول ماه رمضان در نهر جاری و سی کف آب بر سر ریزد تا طهارت معنوی
باشد تا ماه رمضان آینده و در حدیث دیگر فرمود که هرکه در شب اول ماه رمضان غسل

آداب دخول ماه رمضان

کند

کند خارش بدن در آن سال باو نرسد و ایضاً منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت
صادق علیه السلام فرزندان خود را وصیت میفرمود که اهتمام کنید و سعی نمایید در اینماه در
عبادت که در اینماه روزیها قسمت میشود و اجلها و عمرها نوشته میشود و حاجیان در اینماه
مقرر میشوند و در اینماه شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که بر شما باد در ماه رمضان باستغفار و دعا بدرستی که دعا دفع میکند بلا را
از شما و استغفار محو کند گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در شب اول ماه
رمضان سنتست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان یا شب
میان یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان از او بریزد مانند برگ از درختان و از گناه بیرون
آید مانند روزی که از مادر متولد شده است و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضاً
از آنحضرت منقولست که هر که در هر شب ماه سوره انا فتحنا در نماز نافله بخواند در آن سال
از بلاها محفوظ گردد و بروایتی دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک دو
رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سؤال کند که حقتعالی
از او کفایت شر و دفع بکند خدا او را کفایت کند از آنچه میترسد و از بیماریها و ترسها و دردها
و نماز را نشسته میتوان کرد و سوره را از روی قرآن میتواند خواند و اگر در شب اول ماه
نیت روزه تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت چنین کند که قصد
میکند که فردا روزه ماه مبارک رمضان میدارم واجب بقربت بخدا و در روز اول ماه سنت
است که غسل کند در آب جاری و سی کف آب بر سر ریزد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که چون در اول سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد و ایضاً
از آنحضرت منقولست که هر که در روز اول اینماه کفی از گلاب بر رو بزند از خواری و پریشانی
نجات یابد و اگر هر روز بکند در آن روز از این بلاها ایمن گردد و هر که یک کف از گلاب در
روز اول ماه بر سر ریزد در آنسال از مرض سرسام ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد
تقی علیه السلام منقولست که هر که در اول هر ماه دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از

حمد سه مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد
از نماز تصدق کند بآنچه میسر شود سلامتی آنماه را خریده است و در روز اول این دعا
سنتست اللهم قد حضر شهر رمضان وقد افترضت علینا صیامه وانزلت فیه القرآن
هدی للناس وبینات من الهدی والفرقان اللهم اعنا علی صیامه وتقبله منا وتسلمه
منا وسلمه لنا فی یسر منک وعافیة انک علی کل شیء قدیر وایضا از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که چون ماه مبارک داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه وآله این دعا را می
خواندند اللهم انه قد دخل شهر رمضان اللهم رب شهر رمضان الذی انزلت فیه
القرآن وجعلته هدی للناس وبینات من الهدی والفرقان اللهم فبارک لنا فی شهر
رمضان واعنا علی صیامه وصلوته وتقبله منا وایضا بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان یعنی روز اول یا شب اول دو
رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و در رکعت دوم هر
سوره که خواهد حق تعالی جمیع بدیها را از او در آنسال دور گرداند و در حفظ خدا باشد
تا سال آینده و در شب اول یا روز اول دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین دعاهاست
فصل پنجم در اعمال هر روز و هر شب ماه مبارک رمضانست کلینی و شیخ طوسی و دیگران
به سند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم فرمود که در ماه مبارک رمضان
در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوانند و فرمود که هر که
این دعا را از برای رضای خدا و بی شایبه اغراض فاسده دنیا بخواند در آنسال باو نرسد فتنه
و گمراهی و نه آفتی که ضرر رساند بدین او و نه ببدن او و حق تعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن
سال واقع میشود از بلاها و دعا اینست اللهم انی اسئلک باسمک الذی دان له کل
شیء وبرحمتک التی وسعت کل شیء وبعظمتک التی تواضع لها کل شیء وبعزتک التی قهرت
کل شیء وبقوتک التی خضع لها کل شیء وبجبروتک التی غلبت کل شیء وبعلمک الذی احاط
بکل شیء یا نور یا قدوس یا اول قبل کل شیء ویا باقی بعد کل شیء یا الله یا رحمن صل علی محمد

[illegible] ماه مبارک

وآل محمّد واغفر لي الذنوب التي تغيّر النعم واغفر لي الذنوب التي تنزل النقم واغفر لي
الذنوب التي تقطع الرجاء واغفر لي الذنوب التي تديل الأعداء واغفر لي الذنوب التي
تردّ الدعاء واغفر لي الذنوب التي يستحقّ بها نزول البلاء واغفر لي الذنوب التي تحبس غيث
السماء واغفر لي الذنوب التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب التي تعجّل الفناء واغفر
لي الذنوب التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم والبسني درعك الحصينة
التي لا ترام وعافني من شرّ ما أحاذر بالليل والنهار في مستقبل سنتي هذه اللهمّ ربّ
السماوات السبع وربّ الأرضين السبع وما فيهنّ وما بينهنّ وربّ العرش العظيم وربّ
السبع المثاني والقرآن العظيم وربّ إسرافيل وميكائيل وجبرئيل وربّ محمّد صلّى الله عليه وآله
سيّد المرسلين وخاتم النبيّين أسألك بك وبما سمّيت به يا عظيم أنت الذي تمنّ بالعظيم (سمّيت به نفسك)
وتدفع كلّ محذور وتعطي كلّ جزيل وتضاعف الحسنات بالقليل وبالكثير وتفعل ما تشاء
يا قدير يا الله يا رحمن صلّ على محمّد وأهل بيته وألبسني في مستقبل سنتي هذه سترك و
نضّر وجهي بنورك وأحبّني بمحبّتك وبلّغني رضوانك وشريف كرامتك وجسيم عطيّتك
وأعطني من خير ما عندك ومن خير ما أنت معطيه أحداً من خلقك وألبسني مع ذلك
عافيتك يا موضع كلّ شكوى ويا شاهد كلّ نجوى ويا عالم كلّ خفيّة ويا دافع ما تشاء
من بليّة يا كريم العفو يا حسن التجاوز توفّني على ملّة إبراهيم وفطرته وعلى دين محمّد صلّى الله
عليه وآله وسنّته وعلى خير الوفاة فتوفّني موالياً لأوليائك ومعادياً لأعدائك اللهمّ
وجنّبني في هذه السنة كلّ عمل أو قول أو فعل يباعدني منك واجلبني إلى كلّ عمل أو
قول أو فعل يقرّبني منك في هذه السنة يا أرحم الراحمين وامنعني من كلّ عمل أو قول أو فعل
يكون منّي أخاف ضرر عاقبته وأخاف مقتك إيّاي عليه حذار أن تصرف وجهك
الكريم عنّي فأستوجب به نقصاً من حظّ لي عندك يا رؤوف يا رحيم اللهمّ اجعلني في مستقبل
سنتي هذه في حفظك وفي جوارك وفي كنفك وجلّلني ستر عافيتك وهب لي كرامتك عزّ جارك
وجلّ ثناؤك ولا إله غيرك اللهمّ اجعلني تابعاً لصالحي من مضى من أوليائك وألحقني بهم

يا اجعلني مسلماً لمن قال بالصدق عليك منهم واعوذ بك اللهم ان تحيط بي خطيئتي وظلمي
واسرافي على نفسي واتباعي لهواي واشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني وبين رحمتك و
رضوانك فاكون منسياً عندك متعرضاً لسخطك ونقمتك اللهم وفقني لكل عمل
صالح ترضى به عني وقربني اليك زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمداً صلى الله عليه واله
هول عدوه وفرجت همه وكشفت غمه وصدقته وعدك وانجزت له عهدك اللهم فبذلك
فاكفني هول هذه السنة وآفاتها واسقامها وفتنتها وشرورها واحزانها وضيق ا
لمعاش فيها وبلغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي الى منتهى اجلي اسئلك
سؤال من اساء وظلم واستكان واعترف واسئلك ان تغفر لي ما مضى من الذنوب التي
حصرتها حفظتك واحصتها كرام ملائكتك علي وان تعصمني الهي من الذنوب فيما بقي
من عمري الى منتهى اجلي يا الله يا رحمن يا رحيم صل على محمد واهل بيت محمد وآتني كل ما سألتك
ورغبت اليك فيه فانك امرتني بالدعاء وتكفلت لي بالاجابة يا ارحم الراحمين و از حضرت
صادق و كاظم صلوات الله عليهما منقولست كه بعد از هر نماز در ماه مبارك اين دعا را بخوانند
يا علي يا عظيم يا غفور يا رحيم انت الرب العظيم الذي ليس كمثله شيء وهو السميع البصير
وهذا شهر عظمته وكرمته وشرفته وفضلته على الشهور وهو الشهر الذي فرضت
صيامه علي وهو شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى
والفرقان وجعلت فيه ليلة القدر وجعلتها خيراً من الف شهر فيا ذا المن ولا يمن عليك
من علي بفكاك رقبتي من النار فيمن تمن عليه وادخلني الجنة برحمتك يا ارحم الراحمين
و دعای بسیار خوبیست اقلاً شبی یکمرتبه خواندن خوبست خوانده شود و بسند صحیح منقولست که
هر که در هر شب از ماه مبارك اين دعا را بخواند گناه چهل ساله او آمرزيده شود اللهم رب
شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن وافترضت على عبادك فيه الصيام صل على محمد
وآل محمد وارزقني حج بيتك الحرام في عامي هذا وفي كل عام واغفر لي تلك الذنوب العظام
فانه لا يغفرها غيرك يا رحمن يا علام وايضاً هر شب هزار مرتبه سوره انا انزلناه سنتست

خواندن و صد مرتبه حم دخان اگر میسر شود و سحور خوردن در سحر هر شب ماه مبارک
مستحبست و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که ترک نکند امت من سحور خوردن را
اگر چه بیک دانه خرمای نبودن باشد و ایضاً از آنحضرت منقولست که حقتعالی و ملائکه صلوات
میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند پس سحور بخورید اگر چه بیک
شربت آب باشد و بهترین سحورها قاووت و خرما و ایضا فرمود که سحور بخورید اگر چه بیک
جرعه آبی باشد و خدا صلوات و رحمت میفرستد بر سحور خورندگان و از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ انا انزلناه در وقت سحور و در وقت افطار بخواند
در ما بین این دو حالت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون
خود غلطیده باشد و گفته اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است و از اول
شب تا آخر شب نیت میتوان کرد و همین که قصد دارد که فردا روزه میگیرد و از برای خدا
میگیرد بس است و اما آداب افطار سنتست که اول نماز شام را بکند و بعد از آن افطار کند
مگر آنکه جمعی انتظار او برند یا آنکه گرسنگی و تشنگی بر او غالب باشد و مانع حضور قلب
او باشد در نماز که در این دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است و در وقت افطار سوره
انا انزلناه خواندن سنتست چنانچه دانستی و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست
که هر که در وقت افطار بگوید یا عظیم یا عظیم انت الهی لا اله لی غیرک اغفر لی الذنب العظیم
انه لا یغفر الذنب العظیم الا العظیم از گناهان بیرون رود مانند روزیکه از مادر متولد
شده است و از حضرت امام حسن علیه السلام منقولست که هر روزه داری را در وقت افطار دعای
مستجابی هست پس باید در لقمهٔ اول بگوید بسم الله الرحمن الرحیم یا واسع المغفرة اغفر لی و در
حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که در وقت افطار بگو اللهم
لک صمت و علی رزقک افطرت و علیک توکلت تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کسی را که در
این روز روزه داشته است و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در وقت
افطار بدو زانو می نشستند چون خوان را میگذاشتند میگفتند اللهم لک صمنا و علی رزقک

آداب افطار

أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ و در احادیث معتبره وارد شده است که حضرت
رسالت صلی الله علیه و آله افطار میکردند بر خرما و آب یا بر رطب و آب و در حدیث دیگر
منقولست که آنحضرت در وقت افطار اهل حلوا میفرمودند و اگر نمی یافتند به نبات یا قند
یا خرما افطار میکردند و اگر حاضر نبود باب نیم گرم افطار میکردند و میفرمودند که آب
نیم گرم پاک میکند معده را و قوت میدهد حدقه را و بینائی را زیاد میکند و گناهانرا
میشوید عروق را ساکن میگرداند و صفرای غالب را فرو می نشاند و قطع میکند بلغم را
و اطفای حرارت میکند و صداع را برطرف میکند و ایضاً از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
منقولست که هرکه بر خرمای حلال افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف گردد و از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که افطار کردن باب گناهان دل را میشوید و در حدیث
دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام دوست میداشت که افطار فرماید بشیر و از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که هرکه در وقت افطار یک گرده نان تصدق کند بر مسکینی
خدا گناهان او را بیامرزد و ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان اسمعیل در نامهٔ عمل
او نوشته شود و بهترین اعمال در روزها و شبهای ماه مبارک رمضان تلاوت قرآنست و
بسیار باید خواند چون قرآن در اینماه نازل شده است و در حدیث است که هر چیزی را
بهاری هست و بهار قرآن ماه رمضانست و در ماههای دیگر در هر ماهی یک ختم سنتست و اقلش
شش روز است و در ماه مبارک رمضان سه روز یک ختم سنتست و اگر هر روز یک ختم تواند کرد
خوبست و در حدیث است که بعضی از ائمه ع در اینماه چهل ختم و زیاده میکرده اند و اگر
هر ختمی را ثوابش را بروح مقدس امامی و رسول خدا و فاطمه زهرا صلوات الله علیهم هدیه
کند ثوابش مضاعف میگردد و صلوات بر محمد و آل او بسیار باید فرستاد و استغفار بسیار
باید کرد و لا اله الا الله بسیار باید گفت و نافلههای شب و روز را نباید ترک کرد و در
شبهای طاق ماه مبارک غسل سنتست خصوصاً شب اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم
و بیست و یکم و بیست و سیم و در دههٔ آخر در شبهای جفت نیز غسل سنتست خصوصاً

شب آخر و در روایتی وارد شده که در جمیع ماه در هر شب غسل مستحب است و کفعمی
از حضرت صاحب الامر علیه السلام منقولست که بشیعیان خود نوشتند که در هر شب ماه مبارک
رمضان این دعا بخوانید که دعا های اینها را ملائکه میشنوند و برای صاحبش استغفار
میکنند و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الثَّناءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَنِّكَ وَ
اَیْقَنْتُ اَنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ فی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعاقِبینَ فی مَوْضِعِ
النَّكالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرینَ فی مَوْضِعِ الْكِبْرِیاءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لی فی دُعائِكَ
وَمَسْئَلَتِكَ فَاسْمَعْ یا سَمیعُ مِدْحَتی وَاَجِبْ یا رَحیمُ دَعْوَتی وَاَقِلْ یا غَفُورُ عَثْرَتی فَكَمْ
یا اِلٰهی مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَها وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَها وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَها وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَها وَحَلْقَةِ
بَلاءٍ قَدْ فَكَكْتَها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَریكٌ فِی الْمُلْكِ
وَلَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبیراً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَمیعِ مَحامِدِهِ كُلِّها عَلی جَمیعِ نِعَمِهِ كُلِّها
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا مُضادَّ لَهُ فی مُلْكِهِ وَلا مُنازِعَ لَهُ فی اَمْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا شَریكَ لَهُ فی
خَلْقِهِ وَلا شَبیهَ لَهُ فی عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفاشی فِی الْخَلْقِ اَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظّاهِرِ بِالْكَرَمِ
مَجْدُهُ الْباسِطِ بِالْجُودِ یَدَهُ الَّذی لا تَنْقُصُ خَزائِنُهُ وَلا تَزیدُهُ كَثْرَةُ الْعَطاءِ اِلّا جُوداً وَ
كَرَماً اِنَّهُ هُوَ الْعَزیزُ الْوَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ قَلیلاً مِنْ كَثیرٍ مَعَ حاجَةٍ بی اِلَیْهِ
عَظیمَةٍ وَغِناكَ عَنْهُ قَدیمٌ وَهُوَ عِنْدی كَثیرٌ وَهُوَ عَلَیْكَ سَهْلٌ یَسیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ
عَنْ ذَنْبی وَتَجاوُزَكَ عَنْ خَطیئَتی وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمی وَسَتْرَكَ عَلی قَبیحِ عَمَلی وَحِلْمَكَ عَنْ كَثیرِ
جُرْمی عِنْدَ ما كانَ مِنْ خَطائی وَعَمْدی اَطْمَعَنی فی اَنْ اَسْئَلَكَ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ
الَّذی رَزَقْتَنی مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَرَیْتَنی مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَّفْتَنی مِنْ اِجابَتِكَ فَصِرْتُ اَدْعُوكَ
آمِناً وَاَسْئَلُكَ مُسْتَاْنِساً لا خائِفاً وَلا وَجِلاً مُدِلّاً عَلَیْكَ فیما قَصَدْتُ فیهِ اِلَیْكَ فَاِنْ
اَبْطَأَ عَنّی عَتَبْتُ بِجَهْلی عَلَیْكَ وَلَعَلَّ الَّذی اَبْطَأَ عَنّی هُوَ خَیْرٌ لی لِعِلْمِكَ بِعاقِبَةِ الْاُمُورِ
فَلَمْ اَرَ مَوْلیً كَریماً اَصْبَرَ عَلی عَبْدٍ لَئیمٍ مِنْكَ عَلَیَّ یا رَبِّ اِنَّكَ تَدْعُونی فَاُوَلّی عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ
اِلَیَّ فَاَتَبَغَّضُ اِلَیْكَ وَتَتَوَدَّدُ اِلَیَّ فَلا اَقْبَلُ مِنْكَ كَاَنَّ لِیَ التَّطَوُّلَ عَلَیْكَ فَلَمْ یَمْنَعْكَ ذلِكَ

مِنَ الرَّحمَةِ بي وَالاِحسانِ اِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارحَم عَبدَكَ الجاهِلَ وَجُد
عَلَيهِ بِفَضلِ اِحسانِكَ اِنَّكَ جَوادٌ كَرِيمٌ اَلحَمدُ لِلّهِ مالِكِ المُلكِ مُجرِي الفُلكِ مُسَخِّرِ الرِّياحِ
فالِقِ الاِصباحِ دَيّانِ الدِّينِ رَبِّ العالَمِينَ اَلحَمدُ لِلّهِ عَلى حِلمِهِ بَعدَ عِلمِهِ وَالحَمدُ لِلّهِ عَلى
عَفوِهِ بَعدَ قُدرَتِهِ وَالحَمدُ لِلّهِ عَلى طُولِ اَناتِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قادِرٌ عَلى ما يُرِيدُ اَلحَمدُ لِلّهِ خالِقِ
الخَلقِ باسِطِ الرِّزقِ فالِقِ الاِصباحِ ذِي الجَلالِ وَالاِكرامِ وَالفَضلِ وَالاِنعامِ الَّذِي بَعُدَ
فَلا يُرى وَقَرُبَ فَشَهِدَ النَّجوى تَبارَكَ وَتَعالى اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذِي لَيسَ لَهُ مُنازِعٌ يُعادِلُهُ وَلا شَبِيهٌ
يُشاكِلُهُ وَلا ظَهِيرٌ يُعاضِدُهُ قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الاَعِزّاءَ وَتَواضَعَ لِعَظَمَتِهِ العُظَماءُ فَبَلَغَ بِقُدرَتِهِ
ما يَشاءُ اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ اُنادِيهِ وَيَستُرُ عَلَيَّ كُلَّ عَورَةٍ وَاَنا اَعصِيهِ وَيُعَظِّمُ النِّعمَةَ
عَلَيَّ فَلا اُجازِيهِ فَكَم مِن مَوهِبَةٍ هَنِيئَةٍ قَد اَعطانِي وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَد كَفانِي وَبَهجَةٍ مُونِقَةٍ
قَد اَرانِي فَاُثنِي عَلَيهِ حامِداً وَاَذكُرُهُ مُسَبِّحاً اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذِي لا يُهتَكُ حِجابُهُ وَلا يُغلَقُ بابُهُ
وَلا يُرَدُّ سائِلُهُ وَلا يُخَيَّبُ آمِلُهُ اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذِي يُؤمِنُ الخائِفِينَ وَيُنَجِّي الصّالِحِينَ وَيَرفَعُ
المُستَضعَفِينَ وَيَضَعُ المُستَكبِرِينَ وَيُهلِكُ مُلُوكاً وَيَستَخلِفُ آخَرِينَ وَالحَمدُ لِلّهِ قاصِمِ
الجَبّارِينَ مُبِيرِ الظّالِمِينَ مُدرِكِ الهارِبِينَ نَكالِ الظّالِمِينَ صَرِيخِ المُستَصرِخِينَ مَوضِعِ حاجاتِ
الطّالِبِينَ مُعتَمَدِ المُؤمِنِينَ اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذِي مِن خَشيَتِهِ تَرعَدُ السَّماءُ وَسُكّانُها وَتَرجُفُ الاَرضُ
وَعُمّارُها وَتَمُوجُ البِحارُ وَمَن يَسبَحُ فِي غَمَراتِها اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذِي هَدانا لِهذا وَما كُنّا لِنَهتَدِيَ لَولا
اَن هَدانا اللّهُ اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذِي يَخلُقُ وَلَم يُخلَق وَيَرزُقُ وَلا يُرزَقُ وَيُطعِمُ وَلا يُطعَمُ وَيُمِيتُ الاَحياءَ
وَيُحيِي المَوتى وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الخَيرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ عَبدِكَ وَ
رَسُولِكَ وَاَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِن خَلقِكَ وَحافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسالاتِكَ
اَفضَلَ وَاَحسَنَ وَاَجمَلَ وَاَكمَلَ وَاَزكى وَاَنمى وَاَطيَبَ وَاَطهَرَ وَاَسنى وَاَكثَرَ ما صَلَّيتَ وَبارَكتَ وَتَرَحَّمتَ
وَتَحَنَّنتَ وَسَلَّمتَ عَلى اَحَدٍ مِن اَنبِيائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفوَتِكَ وَاَهلِ الكَرامَةِ عَلَيكَ مِن خَلقِكَ عِبادِكَ وَ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِيٍّ اَمِيرِ المُؤمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ العالَمِينَ عَبدِكَ وَوَلِيِّكَ وَاَخِي رَسُولِكَ
وَحُجَّتِكَ عَلى خَلقِكَ وَآيَتِكَ الكُبرى وَالنَّبَاِ العَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الطّاهِرَةِ فاطِمَةَ

سيدة نساء العالمين وصل على سبطي الرحمة وامامي الهدى الحسن والحسين سيدي شباب
اهل الجنة وصل على ائمة المسلمين علي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر
وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الهادي المهدي حججك
على عبادك وامنائك في بلادك صلوة كثيرة دائمة اللهم وصل على ولي امرك القائم المؤمل
والعدل المنتظر وحفه بملائكتك المقربين وايده بروح القدس يا رب العالمين اللهم
اجعله الداعي الى كتابك والقائم بدينك استخلفه في الارض كما استخلفت الذين من قبله
مكن له دينه الذي ارتضيته له ابدله من بعد خوفه امنا يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم
اعزه واعزز به وانصره وانتصر به وانصره نصرا عزيزا وافتح له فتحا يسيرا واجعل له من
لدنك سلطانا نصيرا اللهم اظهر به دينك وسنة نبيك حتى لا يستخفي بشيء من الحق
مخافة احد من الخلق اللهم انا نرغب اليك في دولة كريمة تعز بها الاسلام واهله وتذل
بها النفاق واهله وتجعلنا فيها من الدعاة الى طاعتك والقادة الى سبيلك وترزقنا
بها كرامة الدنيا والآخرة اللهم ما عرفتنا من الحق فحملناه وما قصرنا عنه فبلغناه اللهم
المم به شعثنا واشعب به صدعنا وارتق به فتقنا وكثر به قلتنا واعزز به ذلتنا واغن به
عائلنا واقض به عن مغرمنا واجبر به فقرنا وسد به خلتنا ويسر به عسرنا وبيض به وجوهنا
وفك به اسرنا وانجح به طلبتنا وانجز به مواعيدنا واستجب به دعوتنا واعطنا به سؤلنا
واعطنا به من الدنيا والآخرة امالنا واعطنا به فوق رغبتنا يا خير المسؤولين واوسع
المعطين اشف به صدورنا واذهب به غيظ قلوبنا واهدنا به لما اختلف فيه من الحق با
ذنك انك تهدي من تشاء الى صراط مستقيم وانصرنا به على عدوك وعدونا يا اله الحق
امين اللهم انا نشكو اليك فقد نبينا صلواتك عليه واله وغيبة ولينا وكثرة عدونا
وقلة عددنا وشدة الفتن بنا وتظاهر الزمان علينا فصل على محمد واله واعنا على ذلك
بفتح منك تعجله وبضر تكشفه ونصر تعزه وسلطان حق تظهره ورحمة منك تجللناها وعافية
منك تلبسناها برحمتك يا ارحم الراحمين وبسند بسيار معتبر بلكه صحيح از حضرت صادق عليه السلام

منقولست که هر که در هر شب این ماه مبارک این دعا بخواند اللّهمّ انّی اسئلک ان تجعل فیما
تقضی و تقدّر من الامر المحتوم فی الامر الحکیم من القضاء الّذی لا یردّ و لا یبدّل ان تکتبنی من
حجّاج بیتک الحرام المبرور حجّهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفّر عن سیّئاتهم و ان
تجعل فیما تقضی و تقدّر ان تطیل عمری فی خیر و عافیة و توسّع فی رزقی و تجعلنی ممّن تنتصر
به لدینک و لا تستبدل بی غیری و این دعا غالبهٔ المضامین نیز در هر شب وارد شده است
اللّهمّ برحمتک فی الصّالحین فادخلنا و فی علّیّین فارفعنا و بکأس من معین من عین
سلسبیل فاسقنا و من الحور العین برحمتک فزوّجنا و من الولدان المخلّدین کأنّهم لؤلؤ
مکنون فاخدمنا و من ثمار الجنّة و لحوم الطّیر فاطعمنا و من ثیاب السّندس و الحریر و
الاستبرق فالبسنا و لیلة القدر و حجّ بیتک الحرام و قتلا فی سبیلک فوفّق لنا و صالح الدّعاء
و المسئلة فاستجب لنا و اذا جمعت الاوّلین و الآخرین یوم القیمة فارحمنا و براءة من النّار
فاکتب لنا و فی جهنّم فلا تغلّنا و فی عذابک و هوانک فلا تبتلنا و من الزّقّوم و الضّریع
فلا تطعمنا و مع الشّیاطین فلا تجعلنا و فی النّار علی وجوهنا فلا تکبّنا و من ثیاب النّار
و سرابیل القطران فلا تلبسنا و من کلّ سوء یا لا اله الّا انت بحقّ لا اله الّا انت فنجّنا و امّا

دعای سحر

دعاهای سحر بدانکه بسیار معتبر وارد شده که حضرت امام رضا علیه السّلام فرمود که این دعائیست
که حضرت امام محمّد باقر علیه السّلام در سحرها میخواندند و میفرمودند که اگر مردم بدانند عظمت
این دعا را نزد خدا و سرعت اجابت آنرا هر آینه بشمشیر برای طلب این دعا با یکدیگر قتال
کنند و اگر سوگند یاد کنم که اسم اعظم خدا در این دعاست راست گفته‌ام پس چون این دعا را
بخوانید با اهتمام و تضرّع بخوانید و از غیر اهلش پنهان دارید و آن دعا اینست اللّهمّ انّی
اسئلک من بهائک بابهاه و کلّ بهائک بهیّ اللّهمّ انّی اسئلک ببهائک کلّه اللّهمّ انّی
اسئلک من جمالک باجمله و کلّ جمالک جمیل اللّهمّ انّی اسئلک بجمالک کلّه اللّهمّ انّی
اسئلک من جلالک باجلّه و کلّ جلالک جلیل اللّهمّ انّی اسئلک بجلالک کلّه اللّهمّ انّی
اسئلک من عظمتک باعظمها و کلّ عظمتک عظیمة اللّهمّ انّی اسئلک بعظمتک کلّها

اللهم اني اسئلك من نورك بانوره وكل نورك نير اللهم اني اسئلك بنورك كله اللهم
اني اسئلك من رحمتك باوسعها وكل رحمتك واسعة اللهم اني اسئلك برحمتك كلها
اللهم اني اسئلك من كلماتك باتمها وكل كلماتك تامة اللهم اني اسئلك بكلماتك كلها
اللهم اني اسئلك من كمالك باكمله وكل كمالك كامل اللهم اني اسئلك بكمالك كله
اللهم اني اسئلك من اسمائك باكبرها وكل اسمائك كبيرة اللهم اني اسئلك باسمائك كلها
اللهم اني اسئلك من عزتك باعزها وكل عزتك عزيزة اللهم اني اسئلك بعزتك كلها
اللهم اني اسئلك من مشيتك بامضاها وكل مشيتك ماضية اللهم اني اسئلك بمشيتك
كلها اللهم اني اسئلك من قدرتك بالقدرة التي استطلت بها على كل شيء وكل قدرتك
مستطيلة اللهم اني اسئلك بقدرتك كلها اللهم اني اسئلك من علمك بانفذه وكل
علمك نافذ اللهم اني اسئلك بعلمك كله اللهم اني اسئلك من قولك بارضاه و
كل قولك رضي اللهم اني اسئلك بقولك كله اللهم اني اسئلك من مسائلك باحبها
اليك وكل مسائلك اليك حبيبة اللهم اني اسئلك بمسائلك كلها اللهم اني اسئلك
من شرفك باشرفه وكل شرفك شريف اللهم اني اسئلك بشرفك كله اللهم اني اسئلك
من سلطانك بادومه وكل سلطانك دائم اللهم اني اسئلك بسلطانك كله اللهم
اني اسئلك من ملكك بافخره وكل ملكك فاخر اللهم اني اسئلك بملكك كله اللهم اني
اسئلك من علوك باعلاه وكل علوك عال اللهم اني اسئلك بعلوك كله اللهم اني اسئلك
من منك باقدمه وكل منك قديم اللهم اني اسئلك بمنك كله اللهم اني اسئلك من
اياتك باكرمها وكل اياتك كريمة اللهم اني اسئلك باياتك كلها اللهم اني اسئلك بما
انت فيه من الشأن والجبروت واسئلك بكل شأن وحده وجبروت وحدها اللهم اني اسئلك
بما تجيبني حين اسئلك فاجبني يا الله پس هر حاجت که خواهد از حق تعالی بطلبد که البته بر آورده شود
و از جمله ادعیه مشهوره سحر دعائیست که شیخ طوسی ره و دیگران از ابو حمزه ثمالی روایت کرده اند
که حضرت امام زین العابدین ع در شبهای ماه مبارک رمضان اکثر شب را دعا میکردند و چون سحر میشد

اِنما عادا امحوانا بنا اِلٰهى لا تُؤَدِّبنى بِعُقوبَتِكَ وَلا تَمكُر بى فى حيلَتِكَ مِن اَينَ لِىَ الخَيرُ يا رَبِّ وَ
لا يُوجَدُ اِلّا مِن عِندِكَ وَمِن اَينَ لِىَ النَّجاةُ وَلا تُستَطاعُ اِلّا بِكَ لَا الَّذى اَحسَنَ استَغنىٰ عَن عَونِكَ وَ
رَحمَتِكَ وَلَا الَّذى اَساءَ وَاجتَرَءَ عَلَيكَ وَلَم يُرضِكَ خَرَجَ عَن قُدرَتِكَ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ
اِنقَد ربكويد كه نفس منقطع شود بِكَ عَرَفتُكَ وَاَنتَ دَلَلتَنى عَلَيكَ وَدَعَوتَنى اِلَيكَ وَلَولا
اَنتَ لَم اَدرِ ما اَنتَ اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى اَدعوهُ فَيُجيبُنى وَاِن كُنتُ بَطيئاً حينَ يَدعونى وَالحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى
اَسئَلُهُ فَيُعطينى وَاِن كُنتُ بَخيلاً حينَ يَستَقرِضُنى وَالحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى اُناديهِ كُلَّما شِئتُ لِحاجَتى
وَاَخلو بِهِ حَيثُ شِئتُ لِسِرّى بِغَيرِ شَفيعٍ فَيَقضى لى حاجَتى وَالحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى اَدعوهُ وَلا اَدعو غَيرَهُ
وَلَو دَعَوتُ غَيرَهُ لَم يَستَجِب لى دُعائى وَالحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى اَرجوهُ وَلا اَرجو غَيرَهُ وَلَو رَجَوتُ غَيرَهُ
لَاَخلَفَ رَجائى وَالحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى وَكَلَنى اِلَيهِ فَاَكرَمَنى وَلَم يَكِلنى اِلَى النّاسِ فَيُهينونى وَ
الحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى تَحَبَّبَ اِلَىَّ وَهُوَ غَنِىٌّ عَنّى وَالحَمدُ لِلّٰهِ الَّذى يَحلُمُ عَنّى حَتّىٰ كَاَنّى لا ذَنبَ لى فَرَبّى اَحمَدُ شَيءٍ
عِندى وَاَحَقُّ بِحَمدى اَللّٰهُمَّ اِنّى اَجِدُ سُبُلَ المَطالِبِ اِلَيكَ مُشرَعَةً وَمَناهِلَ الرَّجاءِ اِلَيكَ لديك
مُترَعَةً وَالاِستِعانَةَ بِفَضلِكَ لِمَن اَمَّلَكَ مُباحَةً وَاَبوابَ الدُّعاءِ اِلَيكَ لِلصّارِخينَ مَفتوحَةً
وَاَعلَمُ اَنَّكَ لِلرّاجى بِمَوضِعِ اِجابَةٍ وَلِلمَلهوفينَ بِمَرصَدِ اِغاثَةٍ وَاَنَّ فِى اللَّهفِ اِلىٰ جودِكَ وَالرِّضا وللملهوفين
بِقَضائِكَ عِوَضاً مِن مَنعِ الباخِلينَ وَمَندوحَةً عَمّا فى اَيدِى المُستَأثِرينَ وَاَنَّ الرّاحِلَ اِلَيكَ
قَريبُ المَسافَةِ وَاَنَّكَ لا تَحتَجِبُ عَن خَلقِكَ اِلّا اَن تَحجُبَهُمُ الاَمالُ دونَكَ وَقَد قَصَدتُ اِلَيكَ بِطَلِبَتى
وَتَوَجَّهتُ اِلَيكَ بِحاجَتى وَجَعَلتُ بِكَ استِغاثَتى وَبِدُعائِكَ تَوَسُّلى مِن غَيرِ استِحقاقٍ لِاستِماعِكَ
مِنّى وَلَا استيجابٍ لِعَفوِكَ عَنّى بَل لِثِقَتى بِكَرَمِكَ وَسُكونى اِلىٰ صِدقِ وَعدِكَ وَلَجائى اِلَى
الاِيمانِ بِتَوحيدِكَ وَيَقينى بِمَعرِفَتِكَ مِنّى اَن لا رَبَّ لى غَيرُكَ وَلا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ وَحدَكَ لا شَريكَ ويقيني
لَكَ اَللّٰهُمَّ اَنتَ القائِلُ وَقَولُكَ حَقٌّ وَوَعدُكَ صِدقٌ وَاسئَلُوا اللّٰهَ مِن فَضلِهِ اِنَّ اللّٰهَ كانَ بِكُم
رَحيماً وَلَيسَ مِن صِفاتِكَ يا سَيِّدى اَن تَأمُرَ بِالسُّؤالِ وَتَمنَعَ العَطِيَّةَ وَاَنتَ المَنّانُ بِالعَطِيّاتِ
عَلىٰ اَهلِ مَملَكَتِكَ وَالعائِدُ عَلَيهِم بِتَحَنُّنِ رَأفَتِكَ اِلٰهى رَبَّيتَنى فى نِعَمِكَ وَاِحسانِكَ صَغيراً
وَنَوَّهتَ بِاسمى كَبيراً فَيا مَن رَبّانى فِى الدُّنيا بِاِحسانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعَمِهِ وَاَشارَ لى فِى الاٰخِرَةِ

إلى عفوه وكرمه معرفتي يا مولاي بدلني عليك وحبي لك شفيعي إليك وأنا واثق من دليلي
بدلالتك وساكن من شفيعي إلى شفاعتك أدعوك يا سيدي بلسان قد أخرسه ذنبه رب
أناجيك بقلب قد أوبقه جرمه أدعوك يا رب راهبا راغبا راجيا خائفا إذا رأيت مولاي
ذنوبي فزعت وإذا رأيت كرمك طمعت فإن عفوت فخير راحم وإن عذبت فغير ظالم
حجتي يا الله في جرأتي على مسألتك مع إتياني ما تكره جودك وكرمك وعدتي في شدتي
مع قلة حيائي رأفتك ورحمتك وقد رجوت أن لا تخيب بين ذين وذين منيتي فحقق رجائي
واسمع دعائي يا خير من دعاه داع وأفضل من رجاه راج عظم يا سيدي أملي وساء عملي
فأعطني من عفوك بمقدار أملي ولا تؤاخذني بأسوء عملي فإن كرمك يجل عن مجازاة
المذنبين وحلمك يكبر عن مكافاة المقصرين وأنا يا سيدي عائذ بفضلك هارب
منك إليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن أحسن بك ظنا وما أنا يا رب وما خطري هبني
بفضلك وتصدق علي بعفوك أي رب جللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك
فلو اطلع اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته ولو خفت تعجيل العقوبة لاجتنبته لا لأنك أهون
الناظرين إلي وأخف المطلعين علي بل لأنك يا رب خير الساترين وأحكم الحاكمين وأكرم
الأكرمين ستار العيوب غفار الذنوب علام الغيوب تستر الذنب بكرمك وتؤخر العقوبة
بحلمك فلك الحمد على حلمك بعد علمك وعلى عفوك بعد قدرتك ويحملني ويجرئني على
معصيتك حلمك عني ويدعوني إلى قلة الحياء سترك علي ويسرعني إلى التوثب على محارمك
معرفتي بسعة رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر الذنب يا قابل التوب
يا عظيم المن يا قديم الإحسان أين سترك الجميل أين عفوك الجليل أين فرجك القريب أين
غياثك السريع أين رحمتك الواسعة أين عطاياك الفاضلة أين مواهبك الهنيئة أين
صنائعك السنية أين فضلك العظيم أين منك الجسيم أين إحسانك القديم أين كرمك يا كريم
به وبمحمد وآل محمد فاستنقذني وبرحمتك فخلصني يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل لست
أتكل في النجاة من عقابك على أعمالنا بل بفضلك علينا لأنك أهل التقوى وأهل

المغفرة تبدئ بالاحسان نعماً وتعفو عن الذنب كرماً فما ندري ما نشكر أجميل ما تنشر
أم قبيح ما تستر أم عظيم ما ابليت واوليت أم كثير ما منه نجيت وعافيت يا حبيب من تحبب
اليك ويا قرة عين من لاذ بك وانقطع اليك انت المحسن ونحن المسيئون فتجاوز يا رب
عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك واي جهل يا رب لا يسعه جودك او اي زمان اطول من
اناتك وما قدر اعمالنا في جنب نعمك وكيف نستكثر اعمالاً نقابل بها كرمك بل كيف
يضيق على المذنبين ما وسعهم من رحمتك يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فو
عزتك يا سيدي لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما انتهى الي من
المعرفة بجودك وكرمك وانت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء بما تشاء كيف تشاء وترحم
من تشاء بما تشاء كيف تشاء ولا تسئل عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في
امرك ولا تضاد في حكمك ولا يعترض عليك احد في تدبيرك لك الخلق والامر تبارك الله
رب العالمين يا رب هذا مقام من لاذ بك واستجار بكرمك وألف احسانك ونعمك
وانت الجواد الذي لا يضيق عفوك ولا ينقص فضلك ولا تقل رحمتك وقد توثقنا منك
بالصفح القديم والفضل العظيم والرحمة الواسعة افتراك يا رب تخلف ظنوننا او تخيب
امالنا كلا يا كريم فليس هذا ظننا بك ولا هذا فيك طمعنا يا رب ان لنا فيك املاً طويلاً كثيراً
ان لنا فيك رجاءً عظيماً عصيناك ونحن نرجو ان تستر علينا ودعوناك ونحن نرجو ان تستجيب
لنا فحقق رجاءنا يا مولانا فقد علمنا ما نستوجب باعمالنا ولكن علمك فينا وعلمنا بانك
لا تصرفنا عنك حثنا على الرغبة اليك وان كنا غير مستوجبين لرحمتك فانت اهل ان تجود
علينا وعلى المذنبين بفضل سعتك فامنن علينا بما انت اهله وجد علينا فانا محتاجون
الى نيلك يا غفار بنورك اهتدينا وبفضلك استغنينا وبنعمتك اصبحنا وامسينا ذنوبنا
بين يديك نستغفرك اللهم منها ونتوب اليك تتحبب الينا بالنعم ونعارضك بالذنوب
خيرك الينا نازل وشرنا اليك صاعد ولم يزل ولا يزال ملك كريم يأتيك عنا في كل يوم
بعمل قبيح فلا يمنعك ذلك من ان تحوطنا بنعمك وتتفضل علينا بآلائك فسبحانك ما احلمك

وكيف نستكثر اعمالاً يقابل بها كرمك

نهرتني

تبارك يا رب

بسعة فضلك

واعظمك

وأعظمت وأكرمت مبدئاً ومعيداً تقدّست أسماؤك وجلّ ثناؤك وكرم صنائعك وفعالك — وأكرم
أنت إلهي أوسع فضلاً وأعظم حلماً من أن تقايسني بفعلي وخطيئتي فالعفو العفو العفو سيّدي
سيّدي سيّدي اللّهمّ اشغلنا بذكرك وأعذنا من سخطك وأجرنا من عذابك وارزقنا من
مواهبك وأنعم علينا من فضلك وارزقنا حجّ بيتك وزيارة قبر نبيّك صلواتك ومغفرتك
ورحمتك وبركاتك ورضوانك عليه وعلى أهل بيته إنّك قريب مجيب وارزقنا عملاً
بطاعتك وتوفّنا على ملّتك وسنّة نبيّك صلّى الله عليه وآله اللّهمّ اغفر لي ولوالديّ و
ارحمهما كما ربّياني صغيراً واجزهما بالإحسان إحساناً وبالسيّئات غفراناً اللّهمّ اغفر للمؤمنين
والمؤمنات الأحياء منهم والأموات تابع بيننا وبينهم بالخيرات اللّهمّ اغفر لحيّنا وميّتنا و
شاهدنا وغائبنا ذكرنا وأنثانا صغيرنا وكبيرنا حرّنا ومملوكنا كذب العادلون بالله وضلّوا — وأنانينا
ضلالاً بعيداً وخسروا خسراناً مبيناً اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد واختم لي بخير واكفني
ما أهمّني من أمر دنياي وآخرتي ولا تسلّط عليّ من لا يرحمني واجعل عليّ منك واقية باقية
ولا تسلبني صالح ما أنعمت به عليّ وارزقني من فضلك رزقاً واسعاً حلالاً طيّباً اللّهمّ
احرسني بحراستك واحفظني بحفظك واكلأني بكلائتك وارزقني حجّ بيتك الحرام في
عامنا هذا وفي كلّ عام وزيارة قبر نبيّك والأئمّة عليهم السلام ولا تخلني يا ربّ من تلك
المشاهد الشريفة والمواقف الكريمة اللّهمّ تب عليّ حتّى لا أعصيك وألهمني الخير والعمل به
وخشيتك بالليل والنهار ما أبقيتني يا ربّ العالمين اللّهمّ إنّي كلّما قلت قد تهيّأت وتعبّأت — أبداً
وقمت للصلاة بين يديك وناجيتك ألقيت عليّ نعاساً إذا أنا صلّيت وسلبتني مناجاتك
إذا أنا ناجيتك ما لي كلّما قلت قد صلحت سريرتي وقرب من مجالس التوّابين مجلسي عرضت — ناجيت
لي بليّة أزالت قدمي وحالت بيني وبين خدمتك سيّدي لعلّك عن بابك طردتني
عن خدمتك نحّيتني أو لعلّك رأيتني مستخفّاً بحقّك فأقصيتني أو لعلّك رأيتني معرضاً
عنك فقليتني أو لعلّك وجدتني في مقام الكاذبين فرفضتني أو لعلّك رأيتني غير شاكر
لنعمائك فحرمتني أو لعلّك فقدتني من مجالس العلماء فخذلتني أو لعلّك رأيتني في الغافلين

فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي آلِفَ مَجَالِسِ الْبَطَّالِينَ فَبَيْنِي وَبَيْنَهُمْ خَلَّيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ
تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بِجُرْمِي وَجَرِيرَتِي كَافَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ حَيَائِي
مِنْكَ جَازَيْتَنِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنِ الْمُذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنَّ كَرَمَكَ أَيْ رَبِّ
يَجِلُّ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقَصِّرِينَ وَأَنَا عَائِذٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ
الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنّاً إِلٰهِي أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلاً وَأَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ تُقَايِسَنِي بِعَمَلِي أَوْ أَنْ
تَسْتَزِلَّنِي بِخَطِيئَتِي وَمَا أَنَا يَا سَيِّدِي وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ يَا سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ
بِعَفْوِكَ وَجَلِّلْنِي بِسَتْرِكَ وَاعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ
وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتَهُ وَأَنَا الْخَائِفُ
الَّذِي آمَنْتَهُ وَأَنَا الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَهُ وَالْعَطْشَانُ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ
وَالْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي أَعْزَزْتَهُ وَالسَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ
وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَالْمُذْنِبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَالْخَاطِئُ الَّذِي أَقَلْتَهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَّرْتَهُ
وَالْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَأَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي آوَيْتَهُ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلَاءِ
وَلَمْ أُرَاقِبْكَ فِي الْمَلَاءِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِهِ اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ
جَبَّارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرُّشَى أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ
إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمْهَلْتَنِي فَمَا ارْعَوَيْتُ وَسَتَرْتَ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَعَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ
وَأَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ أَمْهَلْتَنِي وَبِسَتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَمِنْ
عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِي إِلٰهِي لَمْ أَعْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ
جَاحِدٌ وَلَا بِأَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِوَعِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ وَلٰكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ
وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَنِي هَوَايَ وَأَعَانَنِي عَلَيْهَا سَتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَخَالَفْتُكَ شِقْوَتِي وَغَرَّنِي
بِجُهْدِي فَالْآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَمِنْ أَيْدِي الْخُصَمَاءِ غَداً مَنْ يُخَلِّصُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ
أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَا سَوْأَتَاهُ عَلَى مَا أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو
مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ إِيَّايَ عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنَطْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ

دعاه داعٍ وافضل من رجاه راجٍ اللّهم انّي بذمّة الاسلام اتوسّل اليك وبحرمة القرآن
اعتمد عليك وبحبّي النبيّ الامّيّ القرشيّ الهاشميّ العربيّ التهاميّ المكّيّ المدنيّ ارجو الزلفة
لديك فلا توحش استيناس ايماني ولا تجعل ثوابي ثواب من عبد سواك فانّ قوماً آمنوا
بالسنتهم ليحقنوا به دماءهم فادركوا ما املوا وانّا آمنّا بك بالسنتنا وقلوبنا لتعفو
عنّا فادرك بنا ما املنا وثبّت رجاءك في صدورنا ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انّك انت الوهّاب فوعزّتك لو انتهرتني ما برحت من بابك
ولا كففت عن تملّقك لما الهم قلبي من المعرفة بكرمك وسعة رحمتك الى من يذهب
العبد الّا الى مولاه والى من يلتجئ المخلوق الّا الى خالقه الهي لو قرنتني بالاصفاد ومنعتني
سيبك من بين الاشهاد ودللت على فضائحي عيون العباد وامرت بي الى النار وحلت
بيني وبين الابرار ما قطعت رجائي منك وما صرفت وجه تأميلي للعفو عنك ولا اخرج
حبّك عن قلبي انا لا انسى اياديك عندي وسترك عليّ في دار الدنيا يا سيّدي صلّ
على محمّد وآل محمّد واخرج حبّ الدنيا من قلبي واجمع بيني وبين المصطفى وآله خيرتك
من خلقك وخاتم النبيّين محمّد صلّى الله عليه وآله وانقلني الى درجة التوبة اليك
واعنّي بالبكاء على نفسي فقد افنيت بالتسويف والآمال عمري وقد نزلت منزلة الآيسين
من خيري فمن يكون اسوء حالاً منّي ان انا نقلت على مثل حالي الى قبر لم امهّده لرقدتي و
لم افرشه بالعمل الصالح لضجعتي وما لي لا ابكي ولا ادري الى ما يكون مصيري وارى نفسي
تخادعني وايّامي تخاتلني وقد خفقت عند راسي اجنحة الموت فما لي لا ابكي ابكي لخروج
نفسي ابكي لظلمة قبري ابكي لضيق لحدي ابكي لسؤال منكر ونكير ايّاي ابكي لخروجي من
قبري عرياناً ذليلاً حاملاً ثقلي على ظهري انظر مرّة عن يميني واخرى عن شمالي اذ
الخلائق في شأن غير شأني لكلّ امرئ منهم يومئذ شأن يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة
مستبشرة ووجوه يومئذ عليها غبرة ترهقها قترة وذلّة سيّدي عليك معوّلي ومعتمدي
ورجائي وتوكّلي وبرحمتك تعلّقي تصيب برحمتك من تشاء وتهدي بكرامتك من تحبّ

فادركنا

فلك الحمد على ما نقيت من الشرك قلبي ولك الحمد على بسط لساني أفبلساني هذا الكال
أشكرك أم بغاية جهدي في عملي أرضيك وما قدر لساني يا رب في جنب شكرك وما قدر
عملي في جنب نعمك وإحسانك إلهي إن جودك بسط أملي وشكرك قبل عملي سيدي
إليك رغبتي ومنك رهبتي وإليك تأميلي وقد ساقني إليك أملي وعليك يا واحدي
عكفت همتي وفيما عندك انبسطت رغبتي ولك خالص رجائي وخوفي وبك أنست
محبتي وإليك ألقيت بيدي وبحبل طاعتك مددت رهبتي يا مولاي بذكرك عاش
قلبي وبمناجاتك بردت ألم الخوف عني فيا مولاي ويا مؤملي ويا منتهى سؤلي صل على
محمد وآل محمد وفرق بيني وبين ذنبي المانع لي من لزوم طاعتك فإنما أسألك لقديم
الرجاء فيك وعظيم الطمع منك الذي أوجبته على نفسك من الرأفة و
الرحمة والأمر لك وحدك لا شريك لك والخلق كلهم عيالك وفي قبضتك وكل شيء
خاضع لك تباركت يا رب العالمين إلهي ارحمني إذا انقطعت حجتي وكل عن جوابك لساني
وطاش عند سؤالك إياي لبي فيا عظيم رجائي لا تخيبني إذا اشتدت فاقتي إليك — فيا عظيما يرجى لكل عظيم أنت رجائي
ولا تردني لجهلي ولا تمنعني لقلة صبري أعطني لفقري وارحمني لضعفي سيدي عليك معتمدي
ومعولي ورجائي وتوكلي وبرحمتك تعلقي وبفنائك أحط رحلي وبجودك أقصد طلبتي و
بكرمك أي رب أستفتح دعائي ولديك أرجو جبر فاقتي وبغناك أجبر عيلتي وتحت ظل عفوك
قيامي وإلى جودك وكرمك أرفع بصري وإلى معروفك أديم نظري فلا تحرقني بالنار وأنت
موضع أملي ولا تسكني الهاوية فإنك قرة عيني يا سيدي لا تكذب ظني بإحسانك و
معروفك فإنك ثقتي ورجائي ولا تحرمني ثوابك فإنك العارف بفقري إلهي إن كان
قد دنا أجلي ولم يقربني منك عملي فقد جعلت الاعتراف إليك بذنبي وسائل عللي إلهي إن
عفوت فمن أولى منك بالعفو وإن عذبت فمن أعدل منك في الحكم ارحم في هذه — اللهم فارحم
الدنيا غربتي وعند الموت كربتي وفي القبر وحدتي وفي اللحد وحشتي وإذا نشرت للحساب
بين يديك ذل موقفي واغفر لي ما خفي على الآدميين من عملي وأدم لي ما به سترتني و

ارحمني صريعاً على الفراش تقلبني ايدي احبتي وتفضل علي ممدوداً على المغتسل يغسلني يقلبني

صالح جيرتي وتحنن علي محمولاً قد تناول الاقرباء اطراف جنازتي وجد علي منقولاً قد نزلت

بك وحيداً في حفرتي وارحم في ذلك البيت الجديد غربتي حتى لا استانس بغيرك يا سيدي

فانك ان وكلتني الى نفسي هلكت سيدي فبمن استغيث ان لم تقلني عثرتي والى من افزع ان

فقدت عنايتك في ضجعتي والى من التجئ ان لم تنفس كربتي سيدي من لي ومن يرحمني ان لم ترحمني

وفضل من اؤمل ان عدمت فضلك يوم فاقتي والى من الفرار من الذنوب اذا انقضى اجلي

سيدي لا تعذبني وانا ارجوك اللهم حقق رجائي وآمن خوفي فان كثرة ذنوبي لا ارجو فيها الا لها

عفوك سيدي انا اسألك ما لا استحق وانت اهل التقوى واهل المغفرة فاغفر لي والبسني

من نظرك ثوباً يغطي علي التبعات وتغفرها لي ولا اطالب بها انك ذو من قديم

وصفح عظيم وتجاوز كريم الهي انت الذي تفيض سيبك على من لا يسألك وعلى الجاحدين

بربوبيتك فكيف سيدي بمن سألك وايقن ان الخلق لك والامر اليك تباركت وتعاليت

يا رب العالمين الهي وسيدي عبدك ببابك اقامته الخصاصة بين يديك يقرع باب

احسانك بدعائه ويستعطف جميل نظرك بمكنون رجائه فلا تعرض بوجهك الكريم عني

واقبل مني ما اقول فقد دعوتك بهذا الدعاء وانا ارجو ان لا تردني معرفة مني برأفتك دعوت

ورحمتك الهي انت الذي لا يحفيك سائل ولا ينقصك نائل انت كما تقول وفوق ما نقول يقول

اللهم اني اسألك صبراً جميلاً وفرجاً قريباً وقولاً صادقاً واجراً عظيماً اسألك يا رب

من الخير كله ما علمت منه وما لم اعلم اسألك اللهم من خير ما سألك منه عبادك الصالحون

يا خير من سئل واجود من اعطى اعطني سؤلي في نفسي واهلي وولدي ووالدي واهل حزانتي

واخواني فيك وارغد عيشي واظهر مروتي واصلح جميع احوالي واجعلني ممن اطلت عمره

وحسنت عمله واتممت عليه نعمتك ورضيت عنه واحييته حيوة طيبة في ادوم السرور

واسبغ الكرامة واتم العيش انك تفعل ما تشاء ولا يفعل ما يشاء غيرك اللهم وخصني

منك بخاصة ذكرك ولا تجعل شيئاً مما اتقرب به في آناء الليل واطراف النهار رياء ولا سمعة

وَلَا اَشَرًا وَلَا بَطَرًا وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِي السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَالْاَمْنَ فِي الْوَطَنِ
وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْاَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ وَالْمُقَامَ فِي نِعَمِكَ عِنْدِي وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ
فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ اَوْفَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ
خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ وَتُنْزِلُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا اَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ
تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا وَبَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَارْزُقْنِي
حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَ
اصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْاَسْوَاءَ وَاقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَالظُّلَامَاتِ حَتّٰى لَا اَتَاَذّٰى بِشَيْءٍ مِنْهُ وَ
خُذْ عَنِّي بِاَسْمَاعِ وَاَبْصَارِ اَعْدَائِي وَحُسَّادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ وَانْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَاَقِرَّ عَيْنِي وَفَرِّحْ — و تحوّطني
قَلْبِي وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ مَنْ اَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ
قَدَمَيَّ وَاكْفِنِي شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا
وَاَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ وَاَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِفَضْلِكَ وَ
اَلْحِقْنِي بِاَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْاَخْيَارِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ — صلواتك
عَلَيْهِمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ
لَئِنْ طَالَبْتَنِي بِذُنُوبِي لَاُطَالِبَنَّكَ بِعَفْوِكَ وَلَئِنْ طَالَبْتَنِي بِلُؤْمِي لَاُطَالِبَنَّكَ بِكَرَمِكَ وَلَئِنْ
اَدْخَلْتَنِي النَّارَ لَاُخْبِرَنَّ اَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي اِنْ كُنْتَ لَا تَغْفِرُ اِلَّا لِاَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ
طَاعَتِكَ فَاِلٰى مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ وَاِنْ كُنْتَ لَا تُكْرِمُ اِلَّا اَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَبِمَنْ يَسْتَغِيثُ الْمُسِيئُونَ
اِلٰهِي اِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي ذٰلِكَ سُرُورُ عَدُوِّكَ وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذٰلِكَ سُرُورُ نَبِيِّكَ
وَاَنَا وَاللّٰهِ اَعْلَمُ اَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ اَحَبُّ اِلَيْكَ مِنْ سُرُورِ عَدُوِّكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ اَنْ تَمْلَاَ
قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ وَاِيمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا اِلَيْكَ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ حَبِّبْ اِلَيَّ لِقَاءَكَ وَاَحْبِبْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ — ادخلني
وَالْكَرَامَةَ اَللّٰهُمَّ اَلْحِقْنِي بِصَالِحِ مَنْ مَضٰى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ

الصالحين

الصالحين واعني على نفسي بما تعين به الصالحين على انفسهم واختم عملي باحسنه واجعل
ثوابي منه الجنة برحمتك يا رب العالمين واعني على صالح ما اعطيتني وثبتني يا رب ولا
تردني في سوء استنقذتني منه اللهم اني اسئلك ايمانا لا اجل له دون لقائك احيني
ما احييتني عليه وتوفني اذا توفيتني عليه وابعثني اذا بعثتني عليه وابرء قلبي من الرياء
والشك والسمعة في دينك حتى يكون عملي خالصا لك اللهم اعطني بصيرة في دينك و
فهما في حكمك وفقها في علمك وكفلين من رحمتك وورعا يحجزني عن معصيتك و
بيض وجهي بنورك واجعل رغبتي فيما عندك وتوفني في سبيلك وعلى ملة رسولك
صلى الله عليه واله اللهم اني اعوذ بك من الكسل والفقر والفشل والهم والجبن والبخل
والغفلة والقسوة والذلة والمسكنة والفقر والفاقة وكل بلية والفواحش ما ظهر منها
وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع وقلب لا يخشع ودعاء لا يسمع وعمل لا
ينفع وصلوة لا ترفع واعوذ بك يا رب على نفسي وولدي وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني
من الشيطان الرجيم انك انت السميع العليم اللهم انه لا يجيرني منك احد ولا اجد من دونك
ملتحدا فلا تجعل نفسي في شيء من عذابك ولا تردني بهلكة ولا تردني بعذاب اليم اللهم
تقبل مني واعل ذكري وارفع درجتي وحط وزري ولا تذكرني بخطيئتي واجعل ثواب
مجلسي وثواب منطقي وثواب دعائي رضاك والجنة واعطني يا رب جميع ما سئلتك
وزدني من فضلك اني اليك راغب يا رب العالمين اللهم انك انزلت في كتابك العفو
وامرتنا ان نعفو عمن ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا فانك اولى بذلك منا
وامرتنا ان لا نرد سائلا عن ابوابنا وقد جئتك سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرتنا
بالاحسان الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك فاعتق رقابنا من النار يا مفزعي عند كربتي
ويا غوثي عند شدتي اليك فزعت وبك استغثت ولذت لا الوذ بسواك ولا اطلب
الفرج الا منك فاغثني وفرج عني يا من يقبل اليسير ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف
عني الكثير انك انت الغفور الرحيم اللهم اني اسئلك ايمانا تباشر به قلبي ويقينا صادقا ح

يا ارحم الراحمين
عليه
معاصيك
لن يجيرني

اَعلَمَ اَنَّهُ لَن يُصيبَني اِلّا ما كَتَبتَ لي وَرَضِّني مِنَ العَيشِ بِما قَسَمتَ لي يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ و منتهى
دعاهاى سحر اينست يا مَفزَعي عِندَ كُربَتي وَيا غَوثي عِندَ شِدَّتي اِلَيكَ فَزِعتُ وَبِكَ
اِستَغَثتُ وَبِكَ لُذتُ لا اَلوذُ بِسِواكَ وَلا اَطلُبُ الفَرَجَ اِلّا مِنكَ فَاَغِثني وَفَرِّج عَنّي يا
مَن يَقبَلُ اليَسيرَ وَيَعفو عَنِ الكَثيرِ اِقبَل مِنِّي اليَسيرَ وَاعفُ عَنِّي الكَثيرَ اِنَّكَ اَنتَ الغَفورُ الرَّحيمُ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ ايماناً تُباشِرُ بِهِ قَلبي وَيَقيناً حَتّى اَعلَمَ اَنَّهُ لَن يُصيبَني اِلّا ما كَتَبتَ لي
وَرَضِّني مِنَ العَيشِ بِما قَسَمتَ لي يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ يا عُدَّتي في كُربَتي وَيا صاحِبي في شِدَّتي يا
وَلِيّي في نِعمَتي وَيا غايَتي في رَغبَتي اَنتَ السّاتِرُ عَورَتي وَالآمِنُ رَوعَتي وَالمُقيلُ عَثرَتي فَاغفِر
لي خَطيئَتي يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ واما دعاهاء هر روز ماه مبارك بسند معتبر منقولست كه
حضرت امام زين العابدين وامام محمد باقر صلوات الله عليهما در هر روز ماه مبارك اين
دعا ميخواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا شَهرُ رَمَضانَ الَّذي اَنزَلتَ فيهِ القُرآنَ هُدىً لِلنّاسِ وَ
بَيِّناتٍ مِنَ الهُدىٰ وَالفُرقانِ وَهٰذا شَهرُ الصِّيامِ وَهٰذا شَهرُ القِيامِ وَهٰذا شَهرُ الاِنابَةِ
وَهٰذا شَهرُ التَّوبَةِ وَهٰذا شَهرُ المَغفِرَةِ وَالرَّحمَةِ وَهٰذا شَهرُ العِتقِ مِنَ النّارِ وَالفَوزِ بِالجَنَّةِ
وَهٰذا شَهرٌ فيهِ لَيلَةُ القَدرِ الَّتي هِيَ خَيرٌ مِن اَلفِ شَهرٍ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَعِنّي عَلىٰ صِيامِهِ وَقِيامِهِ وَسَلِّمهُ لي وَسَلِّمني فيهِ وَاَعِنّي عَلَيهِ بِاَفضَلِ عَونِكَ وَوَفِّقني فيهِ
لِطاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسولِكَ وَاَولِيائِكَ صَلَواتُ اللهِ عَلَيهِم وَفَرِّغني فيهِ لِعِبادَتِكَ وَ
دُعائِكَ وَتِلاوَةِ كِتابِكَ وَعَظِّم لي فيهِ البَرَكَةَ وَاَحسِن لي فيهِ العافِيَةَ وَاَحرِز لي فيهِ
التَّوبَةَ وَاَصِحَّ لي فيهِ بَدَني وَاَوسِع لي فيهِ رِزقي وَاكفِني فيهِ ما اَهَمَّني وَاستَجِب فيهِ دُعائي
وَبَلِّغني فيهِ رَجائي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَذهِب عَنّي فيهِ النُّعاسَ وَالكَسَلَ وَ
السَّأمَةَ وَالفَترَةَ وَالقَسوَةَ وَالغَفلَةَ وَالغِرَّةَ وَجَنِّبني فيهِ العِلَلَ وَالاَسقامَ وَالهُمومَ
وَالاَحزانَ وَالاَعراضَ وَالاَمراضَ وَالخَطايا وَالذُّنوبَ وَاصرِف عَنّي فيهِ السّوءَ وَالفَحشاءَ
وَالجَهدَ وَالبَلاءَ وَالتَّعَبَ وَالعَناءَ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَعِذني فيهِ مِنَ الشَّيطانِ الرَّجيمِ وَهَمزِهِ وَلَمزِهِ وَنَفثِهِ وَنَفخِهِ وَوَسوَسَتِهِ وَتَثبيطِهِ وَ

دعاهاء روز ماه رمضان

اعظم

كيده ومكره وحبائله وخدعه وأمانيه وغروره وفتنته وشركه وأحزابه وأتباعه وأشياعه
وأوليائه وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا قيامه وصيامه
وبلوغ الأمل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني صبرا واحتسابا وإيمانا ويقينا
ثم تقبل ذلك مني بالأضعاف الكثيرة والأجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل
محمد وارزقني الحج والعمرة والجد والاجتهاد والقوة والنشاط والإنابة والتوبة والتوفيق
والقربة والخير المقبول والرهبة والرغبة والتضرع والخشوع والرقة والنية الصادقة
وصدق اللسان والوجل منك والرجاء لك والتوكل عليك والثقة بك والورع عن
محارمك مع صالح القول ومقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني و
بين شيء من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل با
لتعاهد والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك ووعدك يا ارحم
الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي فيه أفضل ما تقسمه لعبادك الصالحين
وأعطني فيه أفضل ما تعطي أولياءك المقربين من الرحمة والمغفرة والتحنن والإجابة
والعفو والمغفرة الدائمة والعافية والمعافاة والعتق من النار والفوز بالجنة وخير
الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآل محمد واجعل دعائي فيه إليك واصلا و
رحمتك وخيرك إلي فيه نازلا وعملي فيه مقبولا وسعيي فيه مشكورا وذنبي فيه مغفورا
حتى يكون نصيبي فيه الأكثر وحظي فيه الأوفر اللهم صل على محمد وآل محمد ووفقني
فيه لليلة القدر على أفضل حال تحب أن يكون عليها أحد من أوليائك وأرضاها
لك ثم اجعلها لي خيرا من ألف شهر وارزقني فيها أفضل ما رزقت أحدا ممن بلغته إياها
وأكرمته بها واجعلني فيها من عتقائك من جهنم وطلقائك من النار وسعداء خلقك
بمغفرتك ورضوانك يا أرحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا في شهرنا
هذا الجد والاجتهاد والقوة والنشاط وما تحب وترضى اللهم رب الفجر وليال عشر
والشفع والوتر ورب شهر رمضان وما أنزلت فيه من القرآن ورب جبرئيل وميكائيل

وَاِسْرافيلَ وَجَميعِ الْمَلٰئِكَةِ الْمُقَرَّبينَ وَرَبَّ اِبْراهيمَ وَاِسْمٰعيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ
مُوسٰى وَعيسٰى وَجَميعِ النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَ
عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظيمِ عَلَيْهِمْ لَمّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ وَنَظَرْتَ اِلَيَّ نَظْرَةً رَحيمَةً تَرْضىٰ بِها عَنّي رِضًا لا سَخَطَ عَلَيَّ بَعْدَهُ اَبَدًا وَ
اَعْطَيْتَني جَميعَ سُؤْلي وَرَغْبَتي وَاُمْنِيَّتي وَاِرادَتي وَصَرَفْتَ عَنّي ما اَكْرَهُ وَاَحْذَرُ وَاَخافُ
عَلىٰ نَفْسي وَما لا اَخافُ وَعَنْ اَهْلي وَمالي وَاِخْواني وَاَخَواتي وَذُرِّيَّتي اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ فَرَرْنا
مِنْ ذُنُوبِنا فَاْوِنا تائِبينَ وَتُبْ عَلَيْنا مُسْتَغْفِرينَ وَاغْفِرْ لَنا مُتَعَوِّذينَ وَاَعِذْنا مُسْتَجيرينَ
وَاَجِرْنا مُسْتَسْلِمينَ وَلا تَخْذُلْنا راهِبينَ وَآمِنّا راغِبينَ وَشَفِّعْنا سائِلينَ وَاَعْطِنا اِنَّكَ
سَميعُ الدُّعاءِ قَريبٌ مُجيبٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبّي وَاَنَا عَبْدُكَ وَاَحَقُّ مَنْ سَئَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ وَلَمْ يَسْئَلِ
الْعِبادُ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا يا مَوْضِعَ شَكْوَى السّائِلينَ وَيا مُنْتَهىٰ حاجَةِ الرّاغِبينَ وَيا
غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ وَيا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ وَيا مَلْجَاَ الْهارِبينَ وَيا صَريخَ الْمُسْتَصْرِخينَ
وَيا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفينَ وَيا كاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبينَ وَيا فارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومينَ وَيا كاشِفَ
الْكَرْبِ الْعَظيمِ يا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ يا رَحيمُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي ذُنُوبي
وَعُيُوبي وَاِسائَتي وَظُلْمي وَجُرْمي وَاِسْرافي عَلىٰ نَفْسي وَارْزُقْني مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَاِنَّهُ
لا يَمْلِكُها غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنّي وَاغْفِرْ لي كُلَّ ما سَلَفَ مِنْ ذُنُوبي وَاعْصِمْني فيما بَقِيَ مِنْ
عُمْري وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلىٰ والِدَيَّ وَوَلَدي وَقَرابَتي وَاَهْلِ حُزانَتي وَمَنْ كانَ مِنّي بِسَبيلٍ
مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ فَاِنَّ ذٰلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ واسِعُ الْمَغْفِرَةِ
فَلا تُخَيِّبْني يا سَيِّدي وَلا تَرُدَّ دُعائي وَلا تَرُدَّ يَدي اِلىٰ نَحْري حَتّىٰ تَفْعَلَ ذٰلِكَ بي وَتَسْتَجيبَ لي
جَميعَ ما سَئَلْتُكَ وَتَزيدَني مِنْ فَضْلِكَ فَاِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَنَحْنُ اِلَيْكَ راغِبُونَ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنىٰ وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ اِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ الْمَلٰئِكَةِ وَالرُّوحِ فيها اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمي في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني

في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وايماناً لا يشوبه شك وترضيني
بما قسمت لي وآتني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني عذاب النار وان لم تكن
قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها فأخرني الى ذلك وارزقني فيها ذكرك
وشكرك وطاعتك وحسن عبادتك فصل على محمد وآل محمد بأفضل صلواتك يا
ارحم الراحمين يا احد يا صمد يا رب محمد وآل محمد اغضب اليوم لمحمد ولأبرار عترته
واقتل اعداءهم بدداً واحصهم عدداً ولا تدع على ظهر الأرض منهم احداً ولا تغفر لهم
ابداً يا حسن الصحبة يا خليفة النبيين انت ارحم الراحمين البدئ البديع الذي ليس
كمثله شئ والدائم غير الغافل والحي الذي لا يموت انت كل يوم في شأن انت خليفة
محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسألك ان تنصر وصي محمد وخليفة محمد والقائم
بالقسط من اوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم اعطف عليهم نصرك يا لا اله الا
انت بحق لا اله الا انت صل على محمد وآل محمد واجعلني معهم في الدنيا والآخرة واجعل
عاقبة امري الى غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك نسبت نفسك يا سيدي
باللطيف بلى انك لطيف فصل على محمد وآل محمد والطف لي انك لطيف لما تشاء اللهم
صل على محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة في عامنا هذا وفي كل عام وتطول علي
بجميع حوائج الدنيا والآخرة پس بگو استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي قريب مجيب
استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي رحيم ودود استغفر الله ربي واتوب اليه انه
كان غفاراً اللهم اغفر لي انك ارحم الراحمين رب اني عملت سوءً وظلمت نفسي فاغفر لي
انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم الحليم العظيم العليم
الكريم الغفار للذنب العظيم واتوب اليه استغفر الله ان الله كان غفوراً رحيماً سه مرتبه
اللهم اني اسألك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل فيما تقضي وتقدر من الأمر
العظيم المحتوم في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك
الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم وان تجعل

فیما تقضی و تقدّر ان تطیل عمری و توسّع رزقی و تؤدّی عنّی امانتی و دینی آمین ربّ
العالمین اللّهمّ اجعل لی فرجاً و مخرجاً و ارزقنی من حیث احتسب و من حیث لا احتسب
و احرسنی من حیث احترس و من حیث لا احترس و صلّی اللّه علی محمّد و آله و سلّم تسلیماً
و این تسبیحات نیز بسند معتبر از حضرت صادق علیه السّلام منقولست که در هر روز اینها بخوانند
سبحان اللّه بارئ النّسم سبحان اللّه المصوّر سبحان اللّه خالق الازواج کلّها سبحان اللّه
جاعل الظّلمات و النّور سبحان اللّه فالق الحبّ و النّوی سبحان اللّه خالق کلّ شیء سبحان
اللّه خالق ما یری و ما لا یری سبحان اللّه مداد کلماته سبحان اللّه ربّ العالمین سبحان
اللّه الّذی لیس شیء اسمع منه یسمع من فوق عرشه ما تحت سبع ارضین و یسمع ما فی
ظلمات البرّ و البحر و یسمع الانین و الشّکوی و یسمع السّرّ و اخفی و یسمع وساوس الصّدور
و لا یصمّ سمعه صوت سبحان اللّه بارئ النّسم سبحان اللّه المصوّر سبحان اللّه خالق
الازواج کلّها سبحان اللّه جاعل الظّلمات و النّور سبحان اللّه فالق الحبّ و النّوی
سبحان اللّه خالق کلّ شیء سبحان اللّه خالق ما یری و ما لا یری سبحان اللّه مداد کلماته
سبحان اللّه ربّ العالمین سبحان اللّه البصیر الّذی لیس شیء ابصر منه یبصر من فوق
عرشه ما تحت سبع ارضین و یبصر ما فی ظلمات البرّ و البحر لا تدرکه الابصار و هو یدرک
الابصار و هو اللّطیف الخبیر لا تغشی بصره الظّلمة و لا یستتر منه بستر و لا یواری منه
جدار و لا یغیب عنه برّ و لا بحر و لا یکنّ منه جبل ما فی اصله و لا قلب ما فیه و لا جنب ما
فی قلبه و لا یستتر منه صغیر و لا کبیر و لا یخفی علیه شیء فی الارض و لا فی السّماء هو
الّذی یصوّرکم فی الارحام کیف یشاء لا اله الّا هو العزیز الحکیم سبحان اللّه بارئ النّسم
سبحان اللّه المصوّر سبحان اللّه خالق الازواج کلّها سبحان اللّه جاعل الظّلمات و النّور
سبحان اللّه فالق الحبّ و النّوی سبحان اللّه خالق کلّ شیء سبحان اللّه خالق ما یری و
ما لا یری سبحان اللّه مداد کلماته سبحان اللّه ربّ العالمین سبحان اللّه الّذی ینشئ
السّحاب الثّقال و یسبّح الرّعد بحمده و الملائکة من خیفته و یرسل الصّواعق فیصیب

مضان
ويرسل

بها من يشاء ويرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته وينزل الماء من السماء بكلماته و
ينبت النبات بقدرته ويسقط الورق بعلمه سبحان الله الذي لا يعزب عنه مثقال
ذرة في الارض ولا في السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب مبين سبحان الله
بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل
الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله
خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله
الذي يعلم ما تحمل كل انثى وما تغيض الارحام وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار عالم الغيب
والشهادة الكبير المتعال سواء منكم من اسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل
وسارب بالنهار له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من امر الله سبحان
الله الذي يميت الاحياء ويحيي الموتى ويعلم ما تنقص الارض منهم ويقر في الارحام ما
يشاء الى اجل مسمى سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج
كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله
خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان
الله رب العالمين سبحان الله مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن
تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير تولج الليل في النهار
وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير
حساب سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق
كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب
العالمين سبحان الله الذي عنده مفاتح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما
تسقط من ورقة الا يعلمها ولا حبة في ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين
سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله

جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبحانَ اللهِ فالِقِ الحَبِّ وَالنَّوىٰ سُبحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيءٍ سُبحانَ
اللهِ خالِقِ ما يُرىٰ وَما لا يُرىٰ سُبحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبحانَ اللهِ رَبِّ العالَمِينَ سُبحانَ
اللهِ الَّذي لا يُحصي مِدحَتَهُ القائِلُونَ وَلا يَجزِي بِآلائِهِ الشّاكِرُونَ وَالعابِدُونَ وَهُوَ كَما
قالَ وَفَوقَ ما نَقُولُ وَاللهُ سُبحانَهُ كَما أَثنىٰ عَلىٰ نَفسِهِ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيءٍ مِن عِلمِهِ إِلّا بِما
شاءَ وَسِعَ كُرسِيُّهُ السَّماواتِ وَالأَرضَ وَلا يَؤُدُهُ حِفظُهُما وَهُوَ العَلِيُّ العَظِيمُ سُبحانَ
اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبحانَ اللهِ المُصَوِّرِ سُبحانَ اللهِ خالِقِ الأَزواجِ كُلِّها سُبحانَ اللهِ جاعِلِ
الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبحانَ اللهِ فالِقِ الحَبِّ وَالنَّوىٰ سُبحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيءٍ سُبحانَ اللهِ
خالِقِ ما يُرىٰ وَما لا يُرىٰ سُبحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبحانَ اللهِ رَبِّ العالَمِينَ سُبحانَ اللهِ
الَّذي يَعلَمُ ما يَلِجُ فِي الأَرضِ وَما يَخرُجُ مِنها وَما يَنزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما يَعرُجُ فِيها وَلا يَشغَلُهُ ما
يَلِجُ فِي الأَرضِ وَما يَخرُجُ مِنها عَمّا يَنزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما يَعرُجُ فِيها وَلا يَشغَلُهُ ما يَنزِلُ مِنَ
السَّماءِ وَما يَعرُجُ فِيها عَمّا يَلِجُ فِي الأَرضِ وَما يَخرُجُ مِنها وَلا يَشغَلُهُ عِلمُ شَيءٍ عَن عِلمِ شَيءٍ وَلا
يَشغَلُهُ خَلقُ شَيءٍ عَن خَلقِ شَيءٍ وَلا حِفظُ شَيءٍ عَن حِفظِ شَيءٍ وَلا يُساوِيهِ شَيءٌ وَلا يَعدِلُهُ شَيءٌ
لَيسَ كَمِثلِهِ شَيءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ سُبحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبحانَ اللهِ المُصَوِّرِ سُبحانَ اللهِ خالِقِ البَصِيرُ
الأَزواجِ كُلِّها سُبحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبحانَ اللهِ فالِقِ الحَبِّ وَالنَّوىٰ سُبحانَ
اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيءٍ سُبحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرىٰ وَما لا يُرىٰ سُبحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبحانَ
اللهِ رَبِّ العالَمِينَ سُبحانَ اللهِ فاطِرِ السَّماواتِ وَالأَرضِ جاعِلِ المَلائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجنِحَةٍ
مَثنىٰ وَثُلاثَ وَرُباعَ يَزِيدُ فِي الخَلقِ ما يَشاءُ إِنَّ اللهَ عَلىٰ كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ ما يَفتَحِ اللهُ لِلنّاسِ
مِن رَحمَةٍ فَلا مُمسِكَ لَها وَما يُمسِك فَلا مُرسِلَ لَهُ مِن بَعدِهِ وَهُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ سُبحانَ اللهِ
بارِئِ النَّسَمِ سُبحانَ اللهِ المُصَوِّرِ سُبحانَ اللهِ خالِقِ الأَزواجِ كُلِّها سُبحانَ اللهِ جاعِلِ
الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبحانَ اللهِ فالِقِ الحَبِّ وَالنَّوىٰ سُبحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَيءٍ سُبحانَ اللهِ
خالِقِ ما يُرىٰ وَما لا يُرىٰ سُبحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبحانَ اللهِ رَبِّ العالَمِينَ سُبحانَ اللهِ
الَّذي يَعلَمُ ما فِي السَّماواتِ وَما فِي الأَرضِ ما يَكُونُ مِن نَجوىٰ ثَلاثَةٍ إِلّا هُوَ رابِعُهُم وَلا

تحميد

حتماً إلا هو سادسهم ولا أدنى من ذلك ولا أكثر إلا هو معهم أينما كانوا ثم ينبئهم بما
عملوا يوم القيمة إن الله بكل شيء عليم وايضاً مستحب است كه اين صلوات را در هر روز
ماه مبارك ودر هر روز جمعه در تمام سال بخواند إن الله وملائكته يصلون على
النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما لبيك يا رب وسعديك سبحانك اللهم
صل على محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد أفضل ما صليت وباركت على ابراهيم
وآل ابراهيم إنك حميد مجيد اللهم ارحم محمداً وآل محمد كما رحمت على ابراهيم وآل
ابراهيم إنك حميد مجيد اللهم سلم على محمد وآل محمد أفضل ما سلمت على نوح في العالمين
اللهم امنن على محمد وآل محمد أفضل ما مننت على موسى وهرون اللهم صل على محمد و
آل محمد كما هديتنا به اللهم صل على محمد وآل محمد وابعثه مقاماً محموداً يغبطه به
الأولون والآخرون على محمد وآله السلام كلما طلعت شمس أو غربت على محمد وآله
السلام كلما طرفت عين أو برقت على محمد وآله السلام كلما طرفت عين أو ذرفت على
محمد وآله السلام كلما ذكر السلام على محمد وآله السلام كلما سبح الله ملك أو قدسه
السلام على محمد وآله في الأولين السلام على محمد وآله في الآخرين السلام على محمد وآله
في الدنيا والآخرة السلام على محمد وآله ورحمة الله وبركاته اللهم رب البلد الحرام ورب
الركن والمقام ورب الحل والحرام أبلغ نبيك محمداً وآله عنا السلام اللهم أعط محمداً من
البهاء والنضرة والكرامة والغبطة والوسيلة والمقام والشرف والرفعة والشفاعة
عندك يوم القيمة أفضل ما تعطي أحداً من خلقك وأعط محمداً فوق ما تعطي الخلائق من
الخير أضعافاً كثيرة لا يحصيها غيرك اللهم صل على محمد وآل محمد أطيب وأطهر وأزكى وأنمى
وأفضل ما صليت على أحد من الأولين والآخرين وعلى أحد من خلقك يا أرحم الراحمين
اللهم صل على علي أمير المؤمنين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب
على من شرك في دمه اللهم صل على فاطمة بنت نبيك محمد عليه وآله السلام والعن
من آذى نبيك فيها اللهم صل على الحسن والحسين إمامي المسلمين ووال من والاهما

وعاد من عاداهما وضاعف العذاب على من شرك فى دمهما اللهم صل على على بن
الحسين امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه
اللهم صل على محمد بن على امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد
من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على موسى بن جعفر امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك فى دمه اللهم صل على
على بن موسى امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من
شرك فى دمه اللهم صل على محمد بن على امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على على بن محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد من
عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على الحسن بن على امام المسلمين ووال
من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على الخلف من بعده
امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وعجل فرجه اللهم صل على القاسم والطاهر
ابنى نبيك اللهم صل على رقية بنت نبيك والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على
ام كلثوم بنت نبيك والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على ذرية نبيك اللهم اخلف
نبيك فى اهل بيته اللهم مكن لهم فى الارض اللهم اجعلنا من عددهم ومددهم وانصارهم
على الحق فى السر والعلانية اللهم اطلب بذحلهم ووترهم ودمائهم وكف عنا وعنهم
وعن كل مؤمن ومؤمنة باس كل باغ وطاغ وكل دابة انت آخذ بناصيتها انك انت اشد
باسا واشد تنكيلا و در اقبال و بعضى نسخهاى ديگر دعا از حضرت على بن الحسين تا حضرت
امام حسن عسكرى عليهم السلام بجاى على من ظلمه چنين است على من شرك فى دمه و از جمله
دعاهاى هر روز ماه مبارك رمضان دعائيست كه سيد بن طاوس رحمه الله فضيلت بسيار
از جهت آن روايت كرده است و در استجابت دعوات مجربست و بر مضامين عاليه
مشتملست و آن دعا اينست اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى

مضمون بهی

اللهم إني أسألك من بهائك بأبهاه وكل بهائك بهي اللهم إني أسألك ببهائك كله
اللهم إني أسألك من جلالك بأجله وكل جلالك جليل اللهم إني أسألك بجلالك
كله اللهم إني أسألك من جمالك بأجمله وكل جمالك جميل اللهم إني أسألك بجمالك كله
پس سه مرتبه بگوید اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم
إني أسألك من عظمتك بأعظمها وكل عظمتك عظيمة اللهم إني أسألك بعظمتك
كلها اللهم إني أسألك من نورك بأنوره وكل نورك نير اللهم إني أسألك بنورك كله
اللهم إني أسألك من رحمتك بأوسعها وكل رحمتك واسعة اللهم إني أسألك برحمتك
كلها پس سه مرتبه بگوید اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید
اللهم إني أسألك من كمالك بأكمله وكل كمالك كامل اللهم إني أسألك بكمالك
كله اللهم إني أسألك من كلماتك بأتمها وكل كلماتك تامة اللهم إني أسألك بكلماتك
كلها اللهم إني أسألك من أسمائك بأكبرها وكل أسمائك كبيرة اللهم إني أسألك
بأسمائك كلها پس سه مرتبه بگوید اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني
پس بگوید اللهم إني أسألك من عزتك بأعزها وكل عزتك عزيزة اللهم إني أسألك
بعزتك كلها اللهم إني أسألك من مشيتك بأمضاها وكل مشيتك ماضية اللهم
إني أسألك بمشيتك كلها اللهم إني أسألك بقدرتك التي استطلت بها على كل شيء
وكل قدرتك مستطيلة اللهم إني أسألك بقدرتك كلها پس سه مرتبه بگوید اللهم
إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم إني أسألك من علمك بأ
نفذه وكل علمك نافذ اللهم إني أسألك بعلمك كله اللهم إني أسألك من قولك بأ
رضاه وكل قولك رضي اللهم إني أسألك بقولك كله اللهم إني أسألك من مسائلك
بأحبها إليك وكل مسائلك إليك حبيبة اللهم إني أسألك بمسائلك كلها پس سه مرتبه
بگوید اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم إني أسألك
من شرفك بأشرفه وكل شرفك شريف اللهم إني أسألك بشرفك كله اللهم إني أسألك

من سلطانك بادومه وكل سلطانك دائم اللهم اني اسئلك بسلطانك كله اللهم اني
اسئلك من ملكك بافخره وكل ملكك فاخر اللهم اني اسئلك بملكك كله پس سه مرتبه
بگوید اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم اني اسئلك من
علائك باعلاه وكل علائك عال اللهم اني اسئلك بعلائك كله اللهم اني اسئلك
من منك باقدمه وكل منك قديم اللهم اني اسئلك بمنك كله اللهم اني اسئلك
من آياتك باعجبها وكل آياتك عجيبة اللهم اني اسئلك بآياتك كلها پس سه مرتبه
بگوید اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم اني اسئلك
من فضلك بافضله وكل فضلك فاضل اللهم اني اسئلك بفضلك كله اللهم اني
اسئلك من رزقك باعمه وكل رزقك عام اللهم اني اسئلك برزقك كله اللهم اني
اسئلك من عطائك باهنئه وكل عطائك هنيء اللهم اني اسئلك بعطائك كله
اللهم اني اسئلك من خيرك باعجله وكل خيرك عاجل اللهم اني اسئلك بخيرك كله اللهم
اني اسئلك من احسانك باحسنه وكل احسانك حسن اللهم اني اسئلك باحسانك
كله اللهم اني اسئلك بما تجيبني به حين ادعوك فاجبني يا الله نعم دعوتك يا الله
اللهم اني اسئلك بما انت فيه من الشؤون والجبروت اللهم اني اسئلك بكل شأن و
جبروت اللهم اني اسئلك بشأنك وجبروتك كلها اللهم اني اسئلك بما تجيبني
حين اسئلك فاجبني يا الله صل على محمد وآل محمد پس هر حاجت كه دارى بطلب پس بگو
اللهم صل على محمد وآل محمد وابعثني على الايمان بك والتصديق برسولك والولاية
لعلي بن ابي طالب عليه السلام والائتمام بالائمة من آل محمد والبرائة من اعدائهم فاني
قد رضيت بذلك يا رب اللهم صل على محمد وآل محمد واسئلك خير الخير رضوانك
والجنة واعوذ بك من شر الشر سخطك والنار اللهم صل على محمد وآل محمد واحفظني
من كل مصيبة ومن كل بلية ومن كل عقوبة ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر
ومن كل مكروه ومن كل مصيبة ومن كل آفة نزلت او تنزل من السماء الى الارض في

هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم
صل على محمد وآل محمد واقسم لي من كل سرور ومن كل بهجة ومن كل استقامة ومن كل
فرج ومن كل عافية ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع حلال طيب ومن
كل نعمة ومن كل حسنة نزلت او تنزل من السماء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه الليلة
وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم ان كانت ذنوبي قد اخلقت
وجهي عندك وحالت بيني وبينك او غيرت حالي عندك فاني اسئلك بنور وجهك
الكريم الذي لم يطفأ وبوجه حبيبك محمد المصطفى وبوجه وليك علي المرتضى وبحق اوليائك
الذين انتجبتهم ان تصلي على محمد وآل محمد وان تغفر لي ولوالدي وما ولدا وللمؤمنين و
المؤمنات وما توالدوا ذنوبنا كلها صغيرها وكبيرها وان تختم لنا بالصالحات وان تقضي
لنا الحاجات والمهمات وصالح الدعاء والمسئلة فاستجب لنا بحق محمد وآله اللهم صل
على محمد وآل محمد امين امين امين ما شاء الله كان لا حول ولا قوة الا بالله سبحان ربك
رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين پس دستها را
بجانب آسمان بلند کن و میل ده گردنت را بسوی دوش چپ خود و گریه بکن و اگر نیاید
خود را بگریه بدار پس بگو یا لا اله الا انت اسئلك بحق من حقه عليك عظيم بلا اله الا
انت اسئلك ببهاء لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بجلال لا اله الا انت يا لا اله
الا انت اسئلك بجمال لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بنور لا اله الا انت يا لا اله
الا انت اسئلك بكمال لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بعزة لا اله الا انت يا لا اله
الا انت اسئلك بعظم لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بعلو لا اله الا انت يا لا اله
الا انت اسئلك بشرف لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بعلاء لا اله الا انت يا
لا اله الا انت اسئلك بلا اله الا انت يا لا اله الا انت يا رباه يا رباه يا رباه آنقدر
بگوید که بنفس وفا کند پس بگوید بر همان حالتیکه بود گردن کج کرده بسوی دوش چپ
اسئلك يا سيدي پس بگوید یا الله یا رباه آنقدر که بنفس وفا کند پس بگوید یا سیدی

يا مولاه يا غياثاه يا ملجاه يا منتهى غاية رغبتاه يا ارحم الراحمين اسئلك بك فليس
كمثلك شيء واسئلك بكل دعوة مستجابة دعاك بها نبي مرسل او ملك مقرب او عبد
مؤمن امتحنت قلبه للايمان واستجبت دعوته منه واتوجه اليك بمحمد نبيك نبي الرحمة
واقدمه بين يدي حوائجي يا محمد يا رسول الله بابي انت وامي اتوجه بك الى ربك وربي و
اقدمك بين يدي حوائجي يا رباه يا رباه يا رباه اسئلك بك فليس كمثلك شيء واتوجه اليك
بمحمد حبيبك وبعترته الهادية واقدمهم بين يدي حوائجي واسئلك اللهم بحياتك التي
لا تموت وبنور وجهك الذي لا يطفا وبعينك التي لا تنام واسئلك بحق من حقه عليك
عظيم ان تصلي على محمد وآل محمد قبل كل شيء وبعد كل شيء وعدد كل شيء وزنة كل شيء و
ملأ كل شيء اللهم اني اسئلك ان تصلي على محمد عبدك المصطفى ورسولك المرتضى و
امينك المصطفى ونجيبك دون خلقك وحبيبك وخيرتك من خلقك اجمعين النذير
البشير السراج المنير وعلى اهل بيته الطيبين الطاهرين المطهرين الاخيار الابرار وعلى ملائكتك
الذين استخلصتهم لنفسك وحجبتهم عن خلقك وعلى انبيائك الذين ينبؤن بالصدق
عنك وعلى عبادك الصالحين الذين ادخلتهم في رحمتك الائمة المهتدين الراشدين
المطهرين وعلى جبرئيل وميكائيل واسرافيل وملك الموت ورضوان خازن الجنة ومالك
خازن النار والروح القدس وحملة العرش ومنكر ونكير وعلى الملكين الحافظين علي
بالصلوة التي تحب ان تصلي بها عليهم صلوة كثيرة طيبة مباركة زاكية نامية طاهرة
شريفة فاضلة تبتبن بها فضلهم على الاولين والآخرين اللهم اني اسئلك ان تسمع صوتي تبين
وتجيب دعوتي وتغفر ذنوبي وتنجح طلبتي وتقضي حاجاتي وتقبل قصتي وتنجز لي ما
وعدتني وتقيلني عثرتي وتتجاوز عن خطيئتي وتصفح عن ظلمي وتعفو عن جرمي وتقبل
علي ولا تعرض عني وترحمني ولا تعذبني وتعافيني ولا تبتليني وترزقني من اطيب الرزق
واوسعه واسرعه واسبغه واكثره ولا تحرمني يا رب النظر الى وجهك الكريم والفوز بالجنة واهنأه
والعتق من النار وافض عني ديني واماناتي وضع عني وزري ولا تحملني ما لا طاقة لي به يا ربّ

يا مولاي وادخلني في كل خير ادخلت فيه محمدا وآل محمد واخرجني من كل سوء اخرجتهم منه
ولا تفرق بيني وبينهم طرفة عين ابدا في الدنيا والآخرة پس سه مرتبه بگوید اللهم اني
ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم اني اسئلك قليلا من كثير
مع حاجتي اليه عظيمة وغناك عنه قديم وهو عندي كثير وهو عليك سهل يسير
فامنن به علي انك على كل شيء قدير اللهم برحمتك في الصالحين فادخلنا وفي عليين
فارفعنا وبكاس من معين من عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور العين برحمتك فزوجنا
ومن الولدان المخلدين كانهم لؤلؤ مكنون فاخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم الطير فاطعمنا
ومن ثياب السندس والحرير والاستبرق فالبسنا وليلة القدر وحج بيتك الحرام و
قتلا في سبيلك مع وليك فوفق لنا وصالح الدعاء والمسئلة فاستجب لنا يا خالقنا اسمع
واستجب لنا واذا جمعت الاولين والآخرين يوم القيمة فارحمنا وبراءة من النار واما نا
من العذاب فاكتب لنا وفي جهنم فلا تجعلنا ومع الشياطين في النار فلا تقرنا وفي هوانك
وعذابك فلا تقلبنا ومن الزقوم والضريع فلا تطعمنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبنا
ومن ثياب النار وسرابيل القطران فلا تلبسنا ومن كل سوء يا لا اله الا انت بحق لا اله
الا انت فنجنا اللهم اني اسئلك ولم يسئل مثلك وارغب اليك ولم يرغب الى مثلك
يا رب انت موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين اسئلك اللهم بافضل
اسمائك كلها وانجحها يا الله يا رحمن وباسمك المخزون المصون الاعز الاجل الاكرم الذي الأعظ
تحبه وتهواه وترضى عمن دعاك به وتستجيب له دعاءه وحق عليك يا رب ان لا تحرم سائلك
اللهم اني اسئلك بكل اسم هو لك دعاك به عبد هو لك في بر او بحر او سهل او جبل او عند
بيتك الحرام او في شيء من سبلك فادعوك يا رب دعاء من قد اشتدت فاقته وعظم
جرمه وضعف كدحه واشرفت على الهلكة نفسه ولم يثق بشيء من عمله ولم يجد لما هو فيه
سادا ولا لذنبه غافرا ولا لعثرته مقيلا غيرك هاربا اليك متعوذا بك متعبدا لك
غير مستنكف ولا مستكبر ولا مستحسر ولا متجبر ولا متعظم بل بائس فقير خائف مستجير

اسئلك يا الله يا رحمن يا حنان يا منان يا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام
ان تصلي على محمد وال محمد صلوة كثيرة طيبة مباركة نامية زاكية شريفة اسالك اللهم
ان تغفر لي في شهري هذا وترحمني وتعتق رقبتي من النار وتعطيني فيه خير ما اعطيت
احدا من خلقك وخير ما انت معطيه ولا تجعله اخر شهر رمضان صمته لك منذ
اسكنتني الى يومي هذا بل اجعله على اتم نعمة واتمه عافية واوسعه رزقا واجزله
واهناه اللهم اني اعوذ بك وبوجهك الكريم وملكك العظيم ان تغرب الشمس من يومي على ائمة
هذا او تنقضي بقية هذا اليوم او يطلع الفجر من ليلتي هذه او يخرج هذا الشهر ولك
قبلي تبعة او ذنب او خطيئة تريد ان تقايسني بها او تؤاخذني بها او توقفني بها موقف
خزي في الدنيا والاخرة او تعذبني بها يوم القاك يا ارحم الراحمين اللهم اني ادعوك لهم
لا يفرجه غيرك ولرحمة لا تنال الا بك ولكرب لا يكشفه الا انت ولرغبة لا تبلغ الا بك
ولحاجة لا تقضى دونك اللهم فكما كان من شانك ما اردتني به من مسئلتك ورحمتني اربتني
به من ذكرك فليكن من شانك الاستجابة لي فيما دعوتك به والنجاة لي فيما فزعت اليك
منه ايا ملين الحديد لداود ويا كاشف الضر والكرب العظام عن ايوب ومفرج غم يعقوب
ومنفس كرب يوسف صل على محمد وال محمد وافعل بي ما انت اهله فانك اهل التقوى
واهل المغفرة اللهم انت ثقتي في كل كرب ورجائي في كل شدة وانت لي في كل امر نزل
بي ثقة وعدة كم من كرب يضعف منه الفؤاد وتقل فيه الحيلة ويخذل فيه الصديق
ويشمت فيه العدو انزلته بك وشكوته اليك رغبة مني فيه اليك عمن سواك
ففرجته وكشفته وكفيتنه فانت ولي كل نعمة وصاحب كل حسنة ومنتهى كل رغبة اعوذ
بكلمات الله التامات من شر ما خلق من شيء اللهم عافني في يومي هذا حتى امسي اللهم
اني اسئلك بركة يومي هذا وما نزل فيه من عافية ومغفرة ورحمة ورضوان ورزق
واسع حلال تبسطه علي وعلى والدي وولدي واهل حزانتي ومن احببت واحبني وولدت
وولدني اللهم اني اعوذ بك من الشك والشرك والحسد والبغي والحمية والغضب اللهم

ربّ السّموات السّبع وربّ الأرضين السّبع وما فيهنّ وما بينهنّ وربّ العرش العظيم
صلّ على محمّد وآله واكفني المهمّ من أمري بما شئت وكيف شئت پس بخوان سورهٔ حمد
و آية الكرسي را و بگو اللّهمّ انّك قلت لنبيّك صلّى الله عليه وآله ولسوف يعطيك
ربّك فترضى اللّهمّ انّ نبيّك ورسولك وحبيبك وخيرتك من خلقك لا يرضى
بان تعذّب احدا من امّته دانت بموالاته وموالاة الأئمّة من اهل بيته وان كان
مذنبا خاطئا في نار جهنّم فاجرني يا ربّ من جهنّم وعذابها وهبني لمحمّد وآل محمّد يا ارحم
الرّاحمين يا جامعا بين اهل الجنّة على تآلف من القلوب في شدّة المحبّة ونازع الغلّ
من صدورهم وجاعلهم اخوانا على سرر متقابلين يا جامعا بين اهل طاعته وبين من
خلقها له ويا مفرّج حزن كلّ محزون ويا مسهّل كلّ غريب ويا راحمي في غربتي وفي كلّ
احوالي بحسن الحفظ والكلاءة لي يا مفرّج ما بي من الضّيق والخوف صلّ على محمّد وآل
محمّد واجمع بيني وبين احبّتي وقادتي وسادتي وهداتي وموالي يا مؤلّفا بين الأحبّاء
صلّ على محمّد وآل محمّد ولا تفجعني بانقطاع ذويّ محمّد وآل محمّد عنّي ولا بانقطاع رؤيتي
عنهم فبكلّ مسائلك يا ربّ ادعوك الهي فاستجب دعائي يا ارحم الرّاحمين اللّهمّ
انّي اسئلك بانقطاع حجّتي ووجوب حجّتك ان تغفر لي اللّهمّ انّي اعوذ بك من خزي
يوم المحشر ومن شرّ ما بقي من الدّهر ومن شرّ الأعداء وصغير الفناء وعضال الدّاء
وخيبة الرّجاء وزوال النّعمة وفجاءة النّقمة اللّهمّ اجعل لي قلبا يخشاك كانّه يراك الى
يوم يلقاك و دور نيست كه در اوقات ديگر هر گاه شدّتى رو دهد يا حاجت ضرورى
بهم رسد اين دعا را تواند خواند فصل ششم در اعمال مختصرهٔ شبها و روزهاى مخصوص
اين ماه مبارك است و در روايتى وارد شده است كه انجيل بر حضرت عيسى ع در ششم اين ماه
نازل شد و در روايت ديگر در ششم و بر روايت معتبر ديگر در دوازدهم و شيخ مفيد ره نقل
كرده است كه در روز ششم اين ماه مامون خاين ملعون با حضرت امام رضا عليه السلام بيعت
كرد و روايت شده كه هر كه در آن روز دو ركعت نماز بكند و در هر ركعت بعد از حمد

بیست و پنج مرتبه قل هو الله بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حق آنحضرت را ذاکر خواهد
بود و بروایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در شب سیزدهم دو رکعت
نماز بگذارند در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله
و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت
بسه سلام بهمین کیفیت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت
امام حسین علیه السلام مستحب است در آن چنانچه مذکور شد و بحدیث معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در شب
نیمه ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت
بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله بخواند حق تعالی ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع
کنند از او شر دشمنان او را از جنیان و آدمیان و در هنگام مرگ او سی ملک بفرستد که او را
بشارت دهند ببهشت و سی ملک او را ایمن گردانند از جهنم و ایضا از آنحضرت منقولست
که هر که در شب نصف ماه رمضان زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بکند و بعد از
نماز عشا ده رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند و در هر رکعت سوره حمد و ده مرتبه
سوره قل هو الله بخواند نمیرد تا در خواب ببیند ملکی چند را که او را بشارت دهند
ببهشت و ملکی چند را که او را ایمن گردانند از جهنم و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارکیست
و در آن شب لشکر حضرت رسول صلعم با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روزش
جنگ شد و حق تعالی لشکر آنحضرت را بر کافران ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود و غسل
و عبادت در آن شب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و حق تعالی
میفرماید اِنّا اَنزَلناهُ فی لَیلَةِ القَدرِ یعنی ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی که
نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در این شب میشود یا زمین تنگ
میشود از بسیاری نزول ملائکه وَما اَدریکَ ما لَیلَةُ القَدرِ و چه چیز ترا اعلام کرده است
که چه چیز است شب قدر لَیلَةُ القَدرِ خَیرٌ مِن اَلفِ شَهرٍ شب قدر بهتر است از هزار

ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت در هزار ماه تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
فِيهَا فرود می آیند ملائکه و روح که از همه ملائکه اعظمست در اینشب بِإِذْنِ رَبِّهِمْ برخصت
پروردگار ایشان مِنْ كُلِّ أَمْرٍ بسبب تقدیر هر امر احادیث بسیار وارد شده است که
ملائکه و روح در اینشب بر امام زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس در اینشب
مقدّر شده است بر امام علیه السلام عرض میکنند سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامت
است اینشب از جمیع بدیها تا طلوع صبح یا سلام میکنند بر امام و بر مؤمنان که در این
شب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان سنّی و شیعه در شب قدر خلاف بسیار
است بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول صلعم بود و بعد از
آن برطرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقیست پس بعضی گفته اند که در
تمام سال پنهانست و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند
و بعضی گفته اند در ماه شعبان و ماه رمضان پنهانست و بعضی گفته اند شب نیمه شعبان است
و بعضی گفته اند اول شب ماه رمضانست و بعضی گفته اند شب نیمه رمضان و بعضی
شب هفدهم و بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست و سیم و بعضی شب بیست
و نهم و بعضی شب آخر گفته اند و اکثر سنیان در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و
هفتم و علمای شیعه امامیه اجماع کرده اند بر آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست
و سیم بیرون نیست و بعضی مردّد میان بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و بسیاری
از احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه از این سه شب بیرون نیست و این سه شب
یعنی نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم را احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر را در
یابند و در بعضی احادیث معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم شده و در بعضی تعیین
خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقولست که آن شب جهنی است و آن اعرابی
بود بحضرت رسول صلعم عرض کرد که منزل من دور است از مدینه میخواهم شبی را از برای من
تعیین کنی که بهترین شبها باشد که در آن شب بخدمت تو برسم حضرت شب بیست و سیم را

و اهل و خدم

از برای او تعیین فرموده و پیوسته در آن شب با خیل و حشم خود داخل مدینه میشد
و چون صبح میشد بر میگشت و از بعضی از احادیث ظاهر میشود که هر سه شب دخل دارد
و در شب اوّل تقدیر امور میشود و در شب دوم بکثرت دعا و عبادات ممکنست بعضی
تغییر یابد و در شب بیست و سیم حتم میشود و تغییر نمی یابد یا بسیار کم تغییر می یابد بلا
تشبیه مانند ارقام پادشاهان که اوّل تعلیقه میشود و تغییرش آسانست بعد از آن ثبت
دفاتر میشود و تغییرش دشوار است امّا تا بمهر مهر آثار مزیّن نگردیده باز ممکنست که تغییر یابد
و چون بمهر اشرف رسید بمنزله حتم است و تغییرش در غایت صعوبتست و حق تعالی
را حکمتها در ابهام بعضی از امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه است
و نماز وسطی که بهترین نمازهاست و ساعت استجابت دعا در هر شب و روز جمعه و عمل
مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک حکمت در مبهم ساختن اینها آنست که بر همه
اسماء مقدّسه الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همه نمازها بکنند و در همه ساعات
شب و روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین
در شب قدر شبهای که احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت دیگر در بعضی
از اینها میتواند بود مثل آنکه اگر اسم اعظم همه کس بدانند گاه باشد بعضی از نفوس
شریره آنرا وسیله حصول مطالب دنیّه کنند چنانچه از بلعم نقل کرده اند و همچنین شب قدر
و ساعات استجابت اگر بخصوص آنها را بدانند ممکنست که امور غیر مشروعه یا ضررهای
عظیم نسبت ببعضی از مسلمانان استدعا کنند اگر بخصوص دانند البته باید مستجاب
گردد دیگر آنکه مغرور باعمال خود نگردند و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله
گنجایش ذکر آنها ندارد پس باید که مؤمن این سه شب را احیا کند و اهتمام در عبادت
و دعا بکند تا فضیلت شب قدر را دریابد و در دو شب آخر اهتمام بیشتر بکنند
و در شب بیست و سیم که احادیث معتبره بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب
قدر است سعی بیشتر بکنند و فواید عبادت شب قدر بسیار است از جمله آنکه چون

عبادت شب قدر را دریابد بنص قرآن زیاده از عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد
سال است زیرا ی او مقرر میفرمایند دیگر آنکه چون تقدیرات جمیع امور از عمر و مال
و فرزند و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در اینشب میشود اصلاح احوال
تمام سال خود را در این شب کرده خواهد بود و ممکنست که نام او در دیوان اشقیا نوشته
باشد و در اینشب تغییر بیابد و از زمرهٔ سعادتمندان نوشته شود چنانچه این مضمون در
اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده است دیگر آنکه چون امام او حضرت صاحب الامر
علیه السلام در تمام اینشب با ملائکهٔ مقربین محشور است و فوج فوج بخدمت او می آیند و بر او
سلام میکنند و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده است بر او عرض میکنند سزاوار
نیست که در چنین شبی ناسق با امام خود نکند و بغفلت بسر آورد و از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که چون شب قدر میشود فرود می آیند ملائکه که در سدرة
المنتهی ساکنند و از جملهٔ ایشان جبرئیل علیه السلام است و جبرئیل با خود علمها می آورد و یک
علم را بر قبر منوّر من نصب میکند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را
در طور سینا و نمیگذارند مرد مؤمن و زن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند و ایضاً
از حضرت رسول ص منقولست که بهشت را هر سال برای داخل شدن ماه مبارک رمضان
زینت میکنند چون شب اول ماه میشود نسیمی از زیر عرش میوزد که آنرا مثیره میگویند و
بصدا می آورد درختان و حلقهای درهای بهشت را پس نغمهٔ از آن میشنوند که هرگز
شنوندگان از آن خوشاینده تر نغمهٔ نشنیده اند پس حوریان از غرفهای بهشت بیرون
می آیند و ندا میکنند که آیا کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا با عمال صالحه
خود پس از رضوان خازن بهشت میپرسند که این چه شبی است رضوان میگوید لبیک
ای [illegible] حوریان نیکوکاران اینشب اول ماه رمضانست درهای بهشت گشوده شده است
برای روزه داران از امت محمد ص پس حقتعالی میفرماید که ای رضوان بگشای درهای بهشت
را ای مالک ببند درهای جهنم را از روزه داران امت محمد ص ای جبرئیل برو بسوی زمین

و در زنجیر کنند شیاطین متمرّد را و غلها در گردن ایشان کنند و ایشان را در لجّهای دریا
بیندازند تا فاسد نگردانند بر امت حبیب من محمّد روزهای ایشان را و حضرت فرمود
که حق تعالی در هر شب از شبهای ماه رمضان سه مرتبه ندا میفرماید که آیا سؤال
کننده هست که سؤال او را عطا کنم آیا توبه کننده هست که توبهٔ او را قبول کنم آیا استغفار
کنندهٔ هست که گناهش را بیامرزم کیست که قرض دهد بخدا و خدا مالداری که هرگز درویش
نمیشود و وفا کننده ایست بوعدهای خود و ستم نمیکند و فرموده که در آخر هر روز از
روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند
و چون شب جمعه و روز جمعه میشود حق تعالی در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم
آزاد میکند که همه مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر و روز آخر ماه بعدد
آنچه در تمام آزاد کرده است آزاد میکند و چون شب قدر میشود حق تعالی امر میکند جبرئیل
را که بزمین می آید با لشکر عظیمی از ملائکه و با خود علم سبزی می آورد و بر بالای کعبه معظمه
... او ششصد بال دارد و دو بال را نمیگشاید مگر در شب قدر و چون در
شب قدر هر دو بال ... میگشاید از مشرق تا مغرب میکشد و پهن میکند جبرئیل آن ملائکه
را در این شب اذن ... سلام میکنند بر هر ایستاده و نشسته که مشغول نماز
و ذکر خدا باشند و ... و چون ایشان دعا میکنند ملائکه آمین میگویند
و پیوسته مشغول این کارند ... صبح طالع میشود ندا میکند جبرئیل
که ای گروه ملائکه روانه جانب آسمان ... ندا ای جبرئیل خدا چه کرد
در حوائج مؤمنان از امت محمد صلعم جبرئیل میگوید خدا ... مگر کسی که همیشه
شراب خورده یا عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم کند یا با مو... ن
شب عید فطر میشود و آن را شب جوائز میگویند خدا مزد میدهد عمل کنندگان
بیحساب و چون بامداد روز عید میشود حق تعالی ملائکه بسیار در جمیع شهرها میفرستد که
بزمین می آیند و بر سر کوچها و راههای ایستند و میگویند ای امت محمد بیرون روید بسوی

درگاه پروردگار کریمی که عطاهای بزرگ می‌بخشد و گناهان عظیم را می‌آمرزد پس چون
بمصلی میروند برای نماز عید حق تعالی بملائکه میگوید ای ملائکه من چیست جزای مزدوری که
عمل خود را تمام بکند ملائکه میگویند ای خداوند ما جزای او آنست که مزدش تمام داده
شود حق تعالی میفرماید ای ملائکه من شما را گواه میگیرم که ثواب ایشان را از روزه روزهای
ماه رمضان و عبادت شبهای آن عطا کردم که از ایشان راضی شدم و گناهان ایشان را
آمرزیدم پس ندا میفرماید مؤمنان را که در آن مجمع حاضر شده‌اند که ای بندگان من هرچه
خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که در این مجمع شما هر حاجت
که برای آخرت و دنیای خود سؤال کنید البته عطا میکنم و عیبهای شما را میپوشانم تا از
من روگردان نشوید و مزدهای شما را ضایع نمیکنم و شما را در دنیا با گناهکاران رسوا
نمیگردانم برگردید از مصلی آمرزیده بدرستیکه خوشنود گردانیدید مرا و خشنود شدم از
شما پس ملائکه مسرور و شاد میشوند و بیکدیگر بشارت میدهند بآنچه حق تعالی بامت محمد
عطا کرده و به حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که احیا کند شب
قدر را گناهان او آمرزیده شود هرچند بعدد ستاره‌های آسمان و سنگینی کوهها و
کیل دریاها باشد و اما اعمال این شب بر دو نوع است اول آنکه در هر سه شب باید کرد
دوم آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که
در شب قدر دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعتی بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله احد
بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بگوید از جای خود
برنخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد و ملکی چند بفرستد که حسنات برای او بنویسند
تا سال آینده و ملکی بفرستد بسوی بهشت که درختها برای او غرس نمایند و قصرها برای
او بنا کنند و نهرها برای او جاری گردانند و از دنیا بیرون نرود تا همه را مشاهده نماید
و غسل در این شب سنت مؤکد است و غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب بکند
بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است که در این شبها قرآن مجید را بدست بگیرد

وآقای ماه

اعمال شبهای قدر

و بگشاید و این دعا را بخواند اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِكِتابِكَ الْمُنْزَلِ وَ ما فیهِ وَ فیهِ اِسْمُكَ
الْاَكْبَرُ وَ اَسْماۤؤُكَ الْحُسْنی وَ ما یُخافُ وَ یُرْجی اَنْ تَجْعَلَنی مِنْ عُتَقاۤئِكَ مِنَ النّارِ وَ تَقْضی حَواۤئِجی
لِلدُّنْیا وَ الْاٰخِرَةِ پس حاجات خود را از حق تعالی بطلبد که ان شاء الله برآورده است و این دعا
از حضرت امام محمد باقر و حضرت امام جعفر صادق علیهما السلام منقولست که مصحف را بگیرد
و بر سر خود بگذارد و بگوید اَللّهُمَّ بِحَقِّ هذَا الْقُرْاٰنِ وَ بِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ وَ بِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ
فیهِ وَ بِحَقِّكَ عَلَیْهِمْ فَلا اَحَدَ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بگوید بِكَ یا اَللّهُ و ده مرتبه
بِمُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِعَلِیٍّ و ده مرتبه بِفاطِمَةَ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ و ده مرتبه بِالْحُسَیْنِ
و ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده
مرتبه بِمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُوسی و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه
بِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت که داری طلب کن
و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در هر یک از این سه شب مستحب مؤکد است و در
هر یک خصوصاً شب بیست و سیم صد رکعت نماز سنتست هر دو رکعت بیک سلام و در
هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند و در بعضی از روایات وارد
شده است که بهفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله اکتفا می تواند کرد
و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید این صد رکعت غیر
نافلهٔ شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته هم میتواند کرد و بهترین اعمال
در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و پدر و مادر و
خویشان خود و برادران مؤمن زنده و مردهٔ ایشان و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد
صلوات الله علیهم آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای
جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخواند و امّا بقیّه پس اعمال مخصوص شب
نوزدهم آنست که صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ و صد مرتبه بگوید
اَللّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ و این دعا بخواند اَللّهُمَّ اجْعَلْ فیما تَقْضی وَ تُقَدِّرُ مِنَ

الأمرِ المحتومِ وفيما تفرُقُ مِن الأمرِ الحكيمِ في ليلةِ القدرِ مِن القضاءِ الذي لا يُرَدُّ ولا يُبدَّلُ
أن تكتُبَني مِن حُجّاجِ بيتِكَ الحرامِ المبرورِ حجُّهُمُ المشكورِ سعيُهُمُ المغفورِ ذنوبُهُمُ المكفَّرِ
عنهُم سيّئاتُهُم واجعَل فيما تقضي وتُقدِّرُ أن تُطيلَ عُمري وتُوسِّعَ عليَّ في رزقي وتفعلَ
بي في جميعِ أموري ما هو خيرٌ لي في دُنيايَ وآخرتي يا أرحمَ الراحمين پس حوائج خود را از حق
تعالی طلب نماید و شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب سابقست و غسل و اعمال سابقه
را هم باید بعمل آورد و در این دههٔ آخر اعتکاف در مساجد جامعه سنّتست و دهه
استجابت دعاست و بسند بسیار معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که در شب
بیست و یکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت ده مرتبه سورهٔ قل هو
الله احد بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام این دو
شب را احیا میکرد و در نصف اول مشغول دعا میشد و در نصف آخر مشغول نماز و بسند
موثق از حضرت صادق علیه السلام منقولست که اگر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سیم
ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بغیر از سیزده رکعت نماز شب و نافلهٔ صبح
و تا صبح بیدار باش و مستحبست که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی بدرستیکه امید
شب قدر در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از هزار ماه فرمود یعنی بهتر است
از عمل در هزار ماه و هر امری که در آن سال واقع میشود در شب قدر مقدر میگردد و دعای
اینشب در ضمن دعاهای دههٔ آخر ماه مذکور خواهد شد انشاء الله و اما شب بیست و سیم
اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه آن شب قدر است و در آن دو غسل سنتست
یکی در اول شب و یکی در آخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب بیست و سیم
شب جهنی است و در آنشب مقدر میگردد مرگها و بلاها و اجلها و روزیها و قضاها
و آنچه در اینسال واقع میشود تا شب قدر آینده پس خوشا حال بنده که احیا کند آنشب را
و بیدار باشد بعبادت و گاه در رکوع و گاه در سجود و گناهان خود را در برابر دیدهای
خود متمثل گرداند و بر آنها بگرید و چون چنین کند امید دارم که از فضیلت شب قدر

محروم نگردد ان شاء الله و فرمود که حق تعالی امر میکند ملکی را که ندا میکند در هر روز ماه
رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای بندگان من که بخشیدم گناهان گذشته شما را
در شب قدر و شفاعت شما را در حق یکدیگر قبول میکنم مگر کسی که افطار کند روزه را
بر مست کننده یا کینه مؤمن را در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سوره عنکبوت و روم را در شب بیست و سیم بخواند والله که او
از اهل بهشت است و استثنا نمی کنم در آن احدی را و نمی ترسم که خدا در این سوگند بر من
گناهی بنویسد و این دو سوره را نزد خدا منزلت عظیم هست و ایضا از آنحضرت بسند
معتبر منقولست که هر که در شب بیست و سیم ماه رمضان هزار مرتبه سوره انا انزلناه
را بخواند هر آینه صبح کند با یقین شدید باعتراف بآنچه مخصوص ماست از کرامتها
در اینشب بسبب آنچه در خواب ببیند و سوره حم دخان را نیز سنت است که در این شب
بخواند و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین
علیه السلام در شب بیست و سیم که امید قدر در آن هست و در آن هر امری مقدر میشود
مصافحه میکند با او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه در اینشب رخصت میطلبند
از حق تعالی در زیارت آنحضرت و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است
که هر که احیا کند شب بیست و سیم ماه مبارک را و صد رکعت نماز بکند حق تعالی روزی
او را فراخ گرداند در دنیا و شر دشمنان را از او کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن
و خانه بر سرش خراب شدن و لقمه در گلو گرفتن و از شر درندگان و دفع کند از او هول
منکر و نکیر را و از قبر بیرون آید و او را نوری باشد که روشنی بخشد اهل محشر را و نامه اش
را بدست راستش دهند و بنویسند برای او برات بیزاری از آتش جهنم و گذشتن بر
صراط او ایمنی از عذاب را و داخل بهشت شود بی حساب و در بهشت او را از رفیقان پیغمبران
و صدیقان و شهیدان و صالحان گرداند و نیکو رفیقانند ایشان و دعای اینشب از جمله
دعاهای دهه آخر بخواند و ایضا این دعا را بخواند اللهم امدد لی فی عمری و اوسع لی

فِي رِزْقِي وَاصِحَّ جِسْمِي وَبَلِّغْنِي أَمَلِي وَإِنْ كُنْتُ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ فَامْحُنِي مِنَ الْأَشْقِيَاءِ وَاكْتُبْنِي
مِنَ السُّعَدَاءِ فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ
وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ وایضاً بگوید اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِيباً مِنْ كُلِّ
خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ أَوْ أَنْتَ مُنْزِلُهُ مِنْ نُورٍ تَهْدِي بِهِ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ رِزْقٍ
تَقْسِمُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَاكْتُبْ لِي مَا كَتَبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ
اسْتَوْجَبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ وَأَمِنُوا بِرِضَاكَ عَنْهُمْ مِنْكَ الْعِقَابَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وهر مقدار از قرآن که ممکن باشد
در اینشب بخواند و دعای صحیفه کامله را بخواند خصوصاً دعای مکارم اخلاق و
دعای توبه و روزهای اینشب را نیز باید حرمت داشت و بعبادت و دعا و تلاوت بسر
آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر در فضیلت نیز مثل شب قدر
است و در شب بیست و چهارم نیز بخصوص غسل سنّتست و در شب بیست و پنجم
نیز غسل سنّتست و احادیث معتبره در استحباب غسل در آن وارد شده است و منقولست
که خدای عزّ و جلّ در اینشب دفع میکند بدیها و گناهان و جمیع انواع بلاها را از روزه
داران ماه رمضان پس عطا میکند حق تعالی بایشان نوری در گوشها و دیدهای ایشان و در
شب بیست و هفتم نیز غسل بخصوص وارد شده است و منقولست که حضرت امام زین
العابدین علیه السلام در اینشب مکرّر این دعا را میخواند از اوّل شب تا آخر شب اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي
التَّجَافِيَ عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْإِنَابَةَ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالْاسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ
و در شب بیست و نهم نیز غسل بخصوص وارد شده است و همچنین در شب آخر غسل
سنّتست و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنّتست و وداع ماه مبارک رمضان
سنّت مؤکّد است برای اظهار آنکه روزه و عبادات اینماه بر ما گران و دشوار نبود و ما
خواهان وی بودیم و از مفارقت آن آزرده و محزونیم و هر که لذّت عبادت الهی را یافته است
و فواید آنرا در دنیا و عقبی دانسته است عاشق عبادت و بندگی میباشد پس باید

بماه وافر البرکات بنحوی وداع کند که عزیزی از اهل خود را در هنگام مفارقت وداع
میکند و معلوم است که غلامیکه از خدمت آقای خود شاد و خوشحال باشد و از ترك
خدمت دلگیر باشد مثل غلامی نیست که از ترس خدمت کند و بآن راضی نباشد و دعا
های وداع را در شب آخر سنّتست خواندن و اگر در روز آخر نیز بخوانند خوبست و در حدیث
است که اگر آخر ماه مشتبه باشد در شب بیست و نهم احتیاطاً سنّتست خواندن و دعاهای
وداع بسیار است و بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است و بسندهای معتبر بسیار از
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام این دعای وداع منقولست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِی کِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰی لِسَانِ نَبِیِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَقَوْلُكَ
حَقٌّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِی اُنْزِلَ فِیهِ الْقُرْآنُ هُدًی لِلنَّاسِ وَبَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ وَ
هٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ قَدْ تَصَرَّمَ وَانْقَضَتْ اَیَّامُهُ وَلَیَالِیهِ فَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْکَرِیمِ وَ
کَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ اِنْ کَانَ بَقِیَ عَلَیَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِی اَوْ تُرِیدُ اَنْ تُعَذِّبَنِی عَلَیْهِ اَوْ تُقَایِسَنِی
بِهِ اَنْ یَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ یَتَصَرَّمَ هٰذَا الشَّهْرُ اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِی یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ کُلِّهَا اَوَّلِهَا وَآخِرِهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَمَا قَالَ لَكَ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُونَ
الْمُجْتَهِدُونَ الْمُعَدِّدُونَ الْمُوَقِّرُونَ ذِکْرَكَ وَالشُّکْرَ لَكَ الَّذِینَ اَعَنْتَهُمْ عَلٰی اَدَاءِ حَقِّكَ مِنْ
اَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلٰئِکَةِ الْمُقَرَّبِینَ وَالنَّبِیِّینَ وَالْمُرْسَلِینَ وَاَصْنَافِ النَّاطِقِینَ
الْمُسَبِّحِینَ لَكَ مِنْ جَمِیعِ الْعَالَمِینَ عَلٰی اَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَیْنَا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا
مِنْ جَزِیلِ قِسَمِكَ وَاِحْسَانِكَ وَتَظَاهُرِ امْتِنَانِكَ بِذٰلِكَ لَكَ مُنْتَهَی الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّاکِدِ
الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِی لَا یَنْفَدُ طُولَ الْاَبَدِ جَلَّ ثَنَاؤُكَ اَعَنْتَنَا عَلَیْهِ حَتّٰی قَضَیْتَ عَنَّا صِیَامَهُ
وَقِیَامَهُ مِنْ صَلٰوةٍ وَمَا کَانَ مِنَّا فِیهِ مِنْ بِرٍّ اَوْ شُکْرٍ اَوْ ذِکْرٍ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِاَحْسَنِ قَبُولِكَ
وَتَجَاوُزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ وَحَقِیقَةِ رِضْوَانِكَ حَتّٰی تُظْفِرَنَا فِیهِ بِکُلِّ خَیْرٍ
مَطْلُوبٍ وَجَزِیلِ عَطَاءٍ مَوْهُوبٍ وَتُؤْمِنَنَا فِیهِ مِنْ کُلِّ اَمْرٍ مَرْهُوبٍ وَذَنْبٍ مَکْسُوبٍ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُكَ بِعَظِیمِ مَا سَئَلَكَ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ کَرِیمِ اَسْمَائِكَ وَجَزِیلِ ثَنَائِكَ وَخَاصَّةِ

دعائک

رمضان
وتشفعني

دعائك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل شهرنا هذا اعظم شهر رمضان مرّ علينا منذ
انزلتنا الى الدنيا بركة في عصمة ديني وخلاص نفسي وقضاء حوائجي وتشفعني في مسائلي
وتمام النعمة عليّ وصرف السوء عني ولباس العافية لي وان تجعلني برحمتك ممن حزت
له ليلة القدر وجعلتها له خيراً من الف شهر في اعظم الاجر وكرائم الذخر وطول العمر
وحسن الشكر ودوام اليسر اللهم واسئلك برحمتك وطولك وعفوك ونعمائك
وجلالك وقديم احسانك وامتنانك ان لا تجعله آخر العهد منا لشهر رمضان حتى
تبلغناه من قابل على احسن حال وتعرفني هلاله مع الناظرين اليه والمعترفين له في
اعفى عافيتك وانعم نعمتك واوسع رحمتك واجزل قسمك اللهم يا ربي الذي ليس لي
رب غيره لا يكون هذا الوداع مني وداع فناء ولا آخر العهد من اللقاء حتى ترينيه
من قابل في اسبغ النعم وافضل الرجاء وانا لك على احسن الوفاء انك سميع الدعاء اللهم لأ
اسمع دعائي وارحم تضرعي وتذللي لك واستكانتي وتوكلي عليك وانا لك مسلّم لا
ارجو نجاحا ولا معافاة ولا تشريفا ولا تبليغا الا بك ومنك فامنن عليّ جلّ ثناؤك
وتقدست اسمائك بتبليغي شهر رمضان وانا معافى من كل مكروه ومحذور ومن
جميع البوائق الحمد لله الذي اعاننا على صيام هذا الشهر وقيامه حتى بلغنا آخر ليلة منه
اللهم اني اسئلك بأحبّ ما دعيت به وارضى ما رضيت به عن محمد صلى الله عليه وآله
ان تصلي على محمد وآل محمد ولا تجعل وداعي شهر رمضان وداع خروجي من الدنيا ولا
وداع آخر عبادتك فيه ولا آخر صومي لك وارزقني العود فيه ثم العود فيه برحمتك
يا ولي المؤمنين ووفقني فيه لليلة القدر واجعلها لي خيراً من الف شهر رب الليل
والنهار والجبال والبحار والظلم والانوار والارض والسماء يا بارئ يا مصور يا حنان
يا منان يا الله يا رحمن يا رحيم يا حي يا قيوم يا بديع السموات والارض لك الاسماء الحسنى
والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم ان تصلي
على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء

وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه شك
ورضى بما قسمت لي وان تؤتيني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وان تقيني عذاب
النار الحريق اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم وفيما تفرق من الامر الحكيم
في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ولا يغير ان تكتبني من حجاج بيتك
الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم واجعل فيما
تقضي وتقدر ان تطيل عمري وان تعتق رقبتي من النار يا ارحم الراحمين اللهم اني
اسئلك ولم يسئل العباد مثلك جودا وكرما وارغب اليك ولم يرغب الى مثلك انت
موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين اسئلك باعظم المسائل كلها و
افضلها وانجحها التي ينبغي للعباد ان يسئلوك بها يا الله يا رحمن وباسمائك ما علمت
منها وما لم اعلم وباسمائك الحسنى وامثالك العليا ونعمك التي لا تحصى وباكرم
اسمائك عليك واحبها اليك واشرفها عندك منزلة واقربها منك وسيلة واجزلها
منك ثوابا واسرعها لديك اجابة وباسمك المكنون المخزون الذي تحبه وتهواه وترضى
به عمن دعاك وتستجيب له دعائه وحق عليك ان لا تخيب سائلك واسئلك بكل اسم
هو لك في التورية والانجيل والزبور والفرقان وبكل اسم دعاك به حملة عرشك وملائكة
سمواتك وجميع الاصناف من خلقك من نبي او صديق او شهيد وبحق الراغبين
اليك القريبين منك المتعوذين بك وبحق مجاوري بيتك الحرام حجاجا ومعتمرين و
مقدسين والمجاهدين في سبيلك وبحق كل عبد متعبد لك في بر او بحر او سهل او
جبل ادعوك دعاء من قد اشتدت فاقته وكثرت ذنوبه وعظم جرمه وضعف كدحه
دعاء من لا يجد لنفسه سادا ولا لضعفه مقويا ولا لذنبه غافرا غيرك هاربا اليك
متعوذا بك متعبدا لك غير مستكبر ولا مستنكف خائفا بائسا فقيرا مستجيرا بك
اسئلك بعزتك وعظمتك وجبروتك وسلطانك وملكك وبهائك وجودك
وكرمك وبآلائك وحسنك وجمالك وبقوتك على ما اردت من خلقك ادعوك يا رب

والقرآن

ومقربين

وبهائك

لا اله الا انت

خوفا وطمعا ورهبة ورغبة وتخشعا وتملقا وتضرعا والحافا خاضعا لك وحدك
لا شريك لك يا احد يا احد يا قدوس يا قدوس يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا رحمن يا رحمن
يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رب يا رب يا رب اعوذ بك يا الله الواحد الاحد الصمد الوتر
المتكبر المتعال واسئلك بجميع ما دعوتك به وباسمائك التي تملأ اركانك كلها ان
تصلي على محمد وال محمد واغفر لي ذنبي وارحمني واوسع علي من فضلك العظيم وتقبل
مني شهر رمضان وصيامه وقيامه وفرضه ونوافله واغفر لي وارحمني واعف عني
ولا تجعله آخر شهر رمضان صمته لك وعبدتك فيه ولا تجعل وداعي اياه وداع
خروجي من الدنيا اللهم اوجب لي من رحمتك ومغفرتك ورضوانك وخشيتك
افضل ما اعطيت احدا من عبيدك فيه اللهم لا تجعلني اخسر من سالك فيه واجعلني
ممن اعتقته في هذا الشهر من النار وغفرت له ما تقدم من ذنبه وما تأخر واوجبت
له افضل ما رجاك وامل منك يا ارحم الراحمين اللهم ارزقني العود في صيامه لك و
عبادتك فيه واجعلني من كتبته في هذا الشهر من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم
المغفور لهم ذنبهم المتقبل عملهم امين امين امين رب العالمين اللهم لا تدع لي فيه
ذنبا الا غفرته ولا خطيئة الا محوتها ولا عثرة الا اقلتها ولا دينا الا قضيته ولا عيلة
الا اغنيتها ولا هما الا فرجته ولا فاقة الا سددتها ولا عريانا الا كسوته ولا مريضا الا
شفيته ولا داء الا اذهبته ولا حاجة من حوائج الدنيا والآخرة الا قضيتها على افضل
املي ورجائي فيك يا ارحم الراحمين اللهم لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا ولا تذلنا
بعد اذ اعززتنا ولا تضعنا بعد اذ رفعتنا ولا تهنا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا بعد اذ
اغنيتنا ولا تمنعنا بعد اذ اعطيتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقتنا ولا تغير شيئا من نعمك
علينا واحسانك الينا لشيء كان من ذنوبنا ولا لما هو كائن منا فان في كرمك وعفوك
وفضلك سعة لمغفرة ذنوبنا فاغفر لنا وتجاوز عنا ولا تعاقبنا عليها يا ارحم الراحمين
اللهم اكرمني في مجلسي هذا كرامة لا تهينني بعدها ابدا واعزني عزا لا تذلني بعده

أبداً وعافني عافية لا تبتليني بعدها أبداً وارفعني رفعة لا تضعني بعدها أبداً و
اصرف عني شر كل شيطان مريد وشر كل جبار عنيد وشر كل قريب أو بعيد وشر
كل صغير أو كبير وشر كل دابة أنت آخذ بناصيتها إن ربي على صراط مستقيم اللهم
ما كان في قلبي من شك أو ريبة أو جحود أو قنوط أو فرح أو مرح أو بطر أو بذخ أو خيلاء
أو رياء أو سمعة أو شقاق أو كفر أو فسوق أو معصية أو شيء لا تحب عليه ولياً لك
فأسألك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تمحوه من قلبي وتبدلني مكانه إيماناً بوعدك
ورضى بقضائك ووفاء بعهدك ووجلاً منك وزهداً في الدنيا ورغبة فيما
عندك وثقة بك وطمأنينة إليك وتوبة نصوحاً إليك اللهم إن كنت بلغتناه وإلا
فأخر آجالنا إلى قابل حتى تبلغناه في يسر منك وعافية يا أرحم الراحمين وصلى الله عنا
على محمد وآله كثيراً ورحمة الله وبركاته عليهم و در جمعه آخر نیز وداع جمعها بد نیست
و از جابر بن عبدالله انصاری منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلی الله
علیه وآله در جمعه آخر ماه رمضان چون نظر آن حضرت بر من افتاد فرمود که این آخر جمعه است
از ماه مبارک رمضان پس آنرا وداع کن و بگو اللهم لا تجعله آخر العهد من صيامنا
إياه فإن جعلته فاجعلني مرحوماً ولا تجعلني محروماً زیرا که هر که این دعا را در این روز
بخواند بیکی از دو خصلت نیکو ظفر یابد یا برسد بماه رمضان آینده یا بآمرزش خدا
و رحمت بی انتها و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب آخر
ماه رمضان این دعا بخواند اللهم لا تجعله آخر العهد من صيامي لشهر رمضان و
أعوذ بك أن يطلع فجر هذه الليلة إلا وقد غفرت لي پس حقتعالی پیش از صبح او را بیامرزد
و او را توبه و انابه روزی کند و ایضاً سنتست که این دعا را بخواند اللهم إني
أسألك بأحب ما دعيت به وأرضى ما رضيت به عن محمد وعن أهل بيت محمد
عليه وعليهم السلام أن تصلي عليه وعليهم ولا تجعل وداع شهري هذا وداع
خروجي من الدنيا ولا وداع آخر عبادتك وتوفقني فيه لليلة القدر واجعلها لي

خیراً من الف شهر مع تضاعف الأجر والأجابة والعفو عن الذنب برضی الرب و از جمله
چیزها که سنتست در شب آخر آزاد کردن بنده هاست زیرا که شبی است که حقتعالی
بندهٔ بسیار از آتش جهنم آزاد میکرداند هرگاه بندهٔ ضعیف فرومایه بندگان را از قید
رقیت آزاد کند امید هست که خداوند قادر بی‌زوال با آن وسعت و کمال او را از آتش
جهنم آزاد کرداند ونام او را از جرائد عاصیان محو نماید چنانچه منقولست که حضرت امام
زین العابدین علیه السلام بنده هائی که در عرض سال تحصیل مینمود تا بیست نفر و زیاده و کم در شب
آخر ماه رمضان آزاد مینمود ومیفرمود که شما ها را آزاد کردم بامید آنکه خداوند رحیم
از تقصیرات من بگذرد ومرا از آتش جهنم آزاد کرداند وچون روز عید میشد جایزه‌های
عظیم بایشان می‌بخشید که ایشان بی‌نیاز باشند از سؤال کردن از مردم ومیگفت که
حقتعالی در هر شب ماه رمضان در هنگام افطار هفتاد هزار هزار کس را آزاد میکند
از آنها که مستوجب جهنم شده باشند و در شب آخر مثل آنچه در همه ماه آزاد کرده است
آزاد میکند وحضرت هیچ غلام وکنیز را زیاده از یکسال خدمت نفرمود و در روز عرفه
در عرفات نیز بنده‌های خود را آزاد میفرمود ودر روایتی وارد شده است که سنت
است که در شب آخر سورهٔ کهف وانعام ویس را بخوانند و صد مرتبه بگویند استغفر
الله واتوب الیه فصل هفتم در دعاهای مخصوصهٔ دههٔ آخر ماه مبارکست بسند
بسیار معتبر از حضرت صادق علیه السلام که آنحضرت در هر شب از شبهای دههٔ آخر این دعا را
میخواندند اللّهم انک قلت فی کتابک شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن هدی
للناس وبینات من الهدی والفرقان فعظّمت حرمة شهر رمضان بما انزلت فیه القرآن
وخصصته بلیلة القدر وجعلتها خیراً من الف شهر اللّهم وهذه ایام شهر رمضان
قد انقضت ولیالیه قد تصرّمت وقد صرت یا الهی منه الی ما انت اعلم به منی واحصی
لعدده من الخلق اجمعین فاسئلک بما سئلک به ملائکتک المقربون وانبیاؤک المرسلون
وعبادک الصالحون ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تفک رقبتی من النار وتدخلنی

الجنة برحمتك وان تتفضل علي بالامن يوم الخوف من كل هول اعددته ليوم القيمة
الهي واعوذ بوجهك الكريم وبجلالك العظيم ان ينقضي ايام شهر رمضان ولياليه
ولك قبلي تبعة او ذنب تؤاخذني به او خطيئة تريد ان تقتصها مني لم تغفرها لي سيدي
سيدي سيدي اسئلك يا لا اله الا انت اذ لا اله الا انت ان كنت رضيت عني في
هذا الشهر فازدد عني رضى وان لم تكن رضيت عني فمن الان فارض عني يا ارحم الراحمين
يا الله يا احد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد و نيز رمیکفتند یا
ملين الحديد لداود عليه السلام يا كاشف الضر والكرب العظام عن ايوب عليه السلم
اي مفرج هم يعقوب عليه السلم اي منفس غم يوسف عليه السلام صل على محمد وال
محمد كما انت اهله ان تصلي عليهم اجمعين وافعل بي ما انت اهله ولا تفعل بي ما انا اهله
و بسند معتبر دیکر از آنحضرت منقولست که در هر شب از دهه اخر اين دعا بخوانند اعوذ
بجلالك وجهك الكريم ان ينقضي عني شهر رمضان او يطلع الفجر من ليلتي هذه ويبقي
لك عندي تبعة او ذنب تعذبني عليه يوم القاك و بسند معتبر در هر شب از دهه
آخر دعای مخصوصی از حضرت صادق عليه السلام وارد شده است و بر مطالب دنیا و اخرت
مشتملست دعای شب بیست و یکم يا مولج الليل في النهار ومولج النهار في الليل ومخرج
الحي من الميت ومخرج الميت من الحي يا رازق من يشاء بغير حساب يا الله يا رحمن يا الله
يا رحيم يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال
العليا والكبرياء والالاء اسئلك ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه
الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان
تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي واتنا
في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك و
شكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمدا وال محمد عليه
وعليهم السلام دعای شب بیست و دوم يا سالخ النهار من الليل فاذا هم مظلمون

وَمُجْرِيَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّها بِحِسابٍ بِلُطْفِكَ يا عَزِيزُ يا عَلِيمُ وَمُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنازِلَ حَتّى عادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ يا نُورَ كُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهى كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ يا اَللّهُ يا قُدُّوسُ
يا اَحَدُ يا واحِدُ يا فَرْدُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَ
الْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمي فِي هذِهِ
اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني في عِلِّيّينَ وَاِسائَتي مَغْفُورَةً وَ
اَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَايماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَتُرْضِيَني بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا
فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ
وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ دُعاى شب بيست و نهم يا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجاعِلَها خَيْراً مِنْ
اَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَالْجِبالِ وَالْبِحارِ وَالظُّلَمِ وَالْاَنْوارِ وَالْاَرْضِ وَالسَّماءِ
يا بارِئُ يا مُصَوِّرُ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ يا اَللّهُ يا قَيُّومُ يا اَللّهُ يا بَديعُ يا اَللّهُ يا
اَللّهُ يا اَللّهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَ
اِحْساني في عِلِّيّينَ وَاِسائَتي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَايماناً يُذْهِبُ
الشَّكَّ عَنّي وَتُرْضِيَني بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ
النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ
لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ صَلَواتُكَ دُعاى شب بيست و نهم يا فالِقَ
الْاِصْباحِ وَجاعِلَ اللَّيْلِ سَكَناً وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْباناً يا عَزِيزُ يا عَلِيمُ يا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ
وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعامِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ يا اَللّهُ يا فَرْدُ يا
وِتْرُ يا اَللّهُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا حَيُّ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَ
الْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني في عِلِّيّينَ وَاِسائَتي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لي

يقيناً تباشر به قلبي وايماناً يذهب الشك عني ورضىً بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة و
في الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك
والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد صلوات الله عليه وعليهم دعای
شب بيست و پنجم يا جاعل الليل لباساً والنهار معاشاً والارض مهاداً والجبال اوتاداً يا الله
يا قاهر يا الله يا جبار يا الله يا سميع يا الله يا قريب يا الله يا مجيب يا الله يا الله يا الله
لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل
محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في
عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وايماناً يذهب الشك عني
ورضىً بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق
وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت
له محمداً وآل محمد صلوات الله عليه وعليهم السلام دعای شب بيست و ششم يا جاعل
الليل والنهار آيتين يا من محى آية الليل وجعل آية النهار مبصرة لتبتغوا فضلاً منه
ورضواناً يا مفصل كل شيء تفصيلاً يا ماجد يا وهاب يا الله يا جواد يا الله يا
الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي
على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء
واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وايماناً
يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة و
قنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة
والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد عليه وعليهم السلام دعای شب بيست و هفتم يا مادّ
الظل ولو شئت جعلته ساكناً وجعلت الشمس عليه دليلاً ثم قبضته اليك قبضاً
يسيراً يا ذا الحول والطول والكبرياء والآلاء لا اله الا انت عالم الغيب والشهادة
الرحمن الرحيم لا اله الا انت يا قدوس يا سلام يا مؤمن يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر

صلى الله عليه و
عليهم اجمعين

يا الله يا خالق يا بارئ يا مصوّر يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال
العليا والكبرياء والآلاء أسألك أن تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تجعل اسمي في هذه
الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في علّيّين وإساءتي مغفورة وأن تهب
لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً يذهب الشكّ عنّي وترضيني بما قسمت لي وآتنا في
الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك
والرغبة إليك والإنابة والتوبة والتوفيق لما وفّقت له محمّداً وآل محمّد صلّى الله عليه
وعليهم دعای شب بیست و هشتم يا خازن الليل في الهواء وخازن النور في السماء
ومانع السماء أن تقع على الأرض إلّا بإذنه وحابسهما أن تزولا يا عليم يا غفور يا دائم يا عظيم
يا الله يا وارث يا باعث من في القبور يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأ
مثال العليا والكبرياء والآلاء أسألك أن تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تجعل اسمي
في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في علّيّين وإساءتي
مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً يذهب الشكّ عنّي وترضيني بما وارزقنا
قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني
فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والرهبة منك والإنابة والتوبة والتوفيق لما اجمعين
وفّقت له محمّداً وآل محمّد صلّى الله عليه وعليهم السلام دعای شب بیست و نهم
يا مكوّر الليل على النهار ومكوّر النهار على الليل يا عليم يا حكيم يا ربّ الأرباب وسيّد السادة
السادات لا إله إلّا أنت يا من هو أقرب إليّ من حبل الوريد يا الله يا الله يا الله لك
الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسألك أن تصلّي على محمّد وآل
محمّد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في علّيّين
وإساءتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً يذهب الشكّ عنّي وترضيني
بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقنا
فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والرهبة منك والتوبة والإنابة والتوفيق لما

وَفِقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ دُعَاي شب سي‌ام اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ
لَهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدْسِ يَا
سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ يَا رَحْمٰنُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اَللّٰهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اَللّٰهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ
يَا اَللّٰهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ
وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ
وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ
قَلْبِي وَاِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ
وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ فصل هشتم
در بيان نمازهاى شبها و دعاهاى روزها است كه مشهور است و علما ره در كتب
دعا ذكر كرده‌اند و نزد فقير معتبر نيست نماز شب اول چهار ركعت در هر ركعت بعد
از حمد پانزده مرتبه توحيد دوم چهار ركعت در هر ركعت بعد از حمد بيست مرتبه
اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ سيم دو ركعت در هر ركعت حمد و پنجاه مرتبه توحيد چهارم هشت ركعت
در هر ركعت حمد و بيست و پنج مرتبه اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ پنجم دو ركعت در هر ركعت حمد و پنجاه مرتبه
توحيد و بعد از سلام صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ششم چهار ركعت در هر
ركعت حمد و تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ هفتم چهار ركعت در هر ركعت حمد و سيزده مرتبه
اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ هشتم دو ركعت در هر ركعت حمد و ده مرتبه توحيد و بعد از سلام هزار مرتبه
سُبْحَانَ اللّٰهِ نهم شش ركعت ميان نماز شام و خفتن و در هر ركعت حمد و هفت مرتبه
آيَةُ الْكُرْسِيِّ و بعد از تمام پنجاه مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ دهم بيست ركعت
در هر ركعت حمد و سى مرتبه توحيد يازدهم دو ركعت در هر ركعت حمد و بيست
و پنج مرتبه اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ دوازدهم هشت ركعت در هر ركعت حمد و سى مرتبه
اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ سيزدهم چهار ركعت در هر ركعت حمد و بيست و پنج مرتبه توحيد چهاردهم

ودر

شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت پانزدهم چهار رکعت در دو رکعت
اول حمد و صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید شانزدهم دوازده
رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهیکم التکاثر هفدهم دو رکعت در رکعت
اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از
سلام صد مرتبه لا اله الا الله هیجدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه
انا اعطیناک الکوثر نوزدهم پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا
مراد از آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخوانند زیرا که مشکلست در یک شب و هزار و پانصد
مرتبه اذا زلزلت بخواند بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سیم و بیست و
چهارم در هر یک هشت رکعت بهر سوره که میسر شود بیست و پنجم هشت رکعت در
هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید بیست و ششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد
مرتبه توحید بیست و هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک و اگر نتواند
حمد و بیست و پنج مرتبه توحید بیست و هشتم شش رکعت در هر رکعت بعد از
حمد صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد
مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بیست و نهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست
و پنج مرتبه توحید سی ام دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید
و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه مذکور
شد هر دو رکعت بیک سلامست و اما دعاهای روزها از ابن عباس روایت کرده است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک
رمضان بیان فرموده و از برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار
برای آن دعا ذکر کرده و ما باصل دعا اکتفا مینمائیم دعای روز اول اللّهمّ اجعل
صِیامی فیهِ صِیامَ الصّائمینَ وَقیامی فیهِ قیامَ القائمینَ وَنَبّهنی فیهِ عن نَومَةِ
الغافِلینَ وَهَبْ لی جُرمی یا اِلهَ العالَمینَ واعْفُ عَنّی یا عافِیاً عَنِ المُجرِمینَ دعای روز دوم

اللهم قربني فيه الى مرضاتك وجنبني فيه من سخطك ونقماتك ووفقني فيه
لقراءة اياتك برحمتك يا ارحم الراحمين سیم اللهم ارزقني فيه الذهن والتنبيه
وباعدني فيه من السفاهة والتمويه واجعل لي نصيبا من كل خير ينزل فيه يا اجود
الاجودين چهارم اللهم قوني فيه على اقامة امرك واذقني فيه حلاوة ذكرك واوزعني
فيه لاداء شكرك بكرمك واحفظني بحفظك وسترك يا ابصر الناظرين پنجم اللهم
اجعلني فيه من المستغفرين واجعلني فيه من عبادك الصالحين القانتين واجعلني
فيه من اوليائك المقربين برأفتك يا ارحم الراحمين ششم اللهم لا تخذلني فيه لتعرض
معصيتك ولا تضربني بسياط نقمتك وزحزحني فيه من موجبات سخطك بمنك
واياديك يا منتهى رغبة الراغبين هفتم اللهم اعني على صيامه وقيامه وجنبني
فيه من هفواته واثامه وارزقني فيه ذكرك بدوامه بتوفيقك يا هادي المضلين هشتم
اللهم ارزقني فيه رحمة الايتام واطعام الطعام وافشاء السلام وصحبة الكرام بطولك
يا ملجا الاملين نهم اللهم اجعل لي فيه نصيبا من رحمتك الواسعة واهدني فيه
لبراهينك الساطعة وخذ بناصيتي الى مرضاتك الجامعة بمحبتك يا امل المشتاقين
دهم اللهم اجعلني فيه من المتوكلين عليك واجعلني فيه من الفائزين لديك و
اجعلني فيه من المقربين اليك باحسانك يا غاية الطالبين يازدهم اللهم حبب الي
فيه الاحسان وكره الي فيه الفسوق والعصيان وحرم علي فيه السخط والنيران بعونك
يا غياث المستغيثين دوازدهم اللهم زيني فيه بالستر والعفاف واسترني فيه
بلباس القنوع والكفاف واحملني فيه على العدل والانصاف وامني فيه من كل ما
اخاف بعصمتك يا عصمة الخائفين سیزدهم اللهم طهرني فيه من الدنس والاقذار
وصبرني فيه على كائنات الاقدار ووفقني فيه للتقى وصحبة الابرار بعونك يا قرة
عين المساكين چهاردهم اللهم لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه من الخطايا
والهفوات ولا تجعلني فيه غرضا للبلايا والافات بعزتك يا عز المسلمين پانزدهم

بجودك يا ارحم الراحمين

يا اكرم الاكرمين

بدوام هدايته يا هادي المؤمنين

يا امل

يا غوث
زيني فيه الستر

ونجني فيه مما احذر واخاف

اللّهمّ ارزقني فيه طاعة الخاشعين واشرح فيه صدري بإنابة المخبتين بأمانك يا
أمان الخائفين شانزدهم اللّهمّ وفّقني فيه لموافقة الأبرار وجنّبني فيه مرافقة
الأشرار وآوني فيه برحمتك إلى دار القرار بإلهيّتك يا إله العالمين هفدهم اللّهمّ
اهدني فيه لصالح الأعمال واقض لي فيه الحوائج والآمال يا من لا يحتاج إلى التفسير
والسؤال يا عالماً بما في صدور العالمين هيجدهم اللّهمّ نبّهني فيه لبركات أسحاره
ونوّر فيه قلبي بضياء أنواره وخذ بكلّ أعضائي إلى اتّباع آثاره بنورك يا منوّر قلوب
العارفين نوزدهم اللّهمّ وفّر حظّي من بركاته وسهّل سبيلي إلى خيراته ولا تحرمني قبول
حسناته يا هادياً إلى الحقّ المبين بيستم اللّهمّ افتح لي فيه أبواب الجنان وأغلق عنّي فيه
أبواب النيران ووفّقني فيه لتلاوة القرآن يا منزل السكينة في قلوب المؤمنين
بيست ويكم اللّهمّ اجعل لي فيه إلى مرضاتك دليلاً ولا تجعل للشيطان فيه عليّ سبيلاً
واجعل الجنّة لي منزلاً ومقيلاً يا قاضي حوائج الطالبين بيست و دوم اللّهمّ افتح لي فيه
أبواب فضلك وأنزل عليّ فيه بركاتك ووفّقني فيه لموجبات مرضاتك وأسكنّي
فيه بحبوحات جنّاتك يا مجيب دعوة المضطرّين بيست و سيم اللّهمّ اغسلني فيه من
الذنوب وطهّرني فيه من العيوب وامتحن قلبي فيه بتقوى القلوب يا مقيل عثرات
المذنبين بيست و چهارم اللّهمّ إنّي أسئلك فيه ما يرضيك وأعوذ بك فيه ما يؤذيك
وأسئلك التوفيق فيه لأن أطيعك ولا أعصيك يا جواد السائلين بيست و پنجم
اللّهمّ اجعلني فيه محبّاً لأوليائك ومعادياً لأعدائك مستنّاً بسنّة خاتم أنبيائك
يا عاصم قلوب النبيّين بيست و ششم اللّهمّ اجعل سعيي فيه مشكوراً وذنبي فيه
مغفوراً وعملي فيه مقبولاً وعيبي فيه مستوراً يا أسمع السامعين بيست و هفتم
اللّهمّ ارزقني فيه فضل ليلة القدر وصيّر أموري فيه من العسر إلى اليسر واقبل معاذيري
وحطّ عنّي الوزر يا رؤوفاً بعباده الصالحين بيست و هشتم اللّهمّ وفّر حظّي من النوافل
وأكرمني فيه بإحضار المسائل وقرّب فيه وسيلتي إليك من بين الوسائل يا من لا

صل على محمد وآل

بحبوحه

بِشَنَامِ الْحَاحِ الْمُلِحِّينَ بيست و نهم اَللّٰهُمَّ غَشِّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَ
الْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَاهِبِ التُّهَمَةِ يَا رَحِيمًا بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ سی ام اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأُصُولِ بِحَقِّ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که در تقدیم و تاخیر
دعاها و عبارات هر یک در کتب دعا مختلف ذکر کرده اند چون روایتش را معتبر نمی
دانم متعرض ذکر آنها نشدم و دعای روز بیست و هفتم را کفعمی در بیست و نهم ذکر
کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست و سیم خواندن دو رکعت که
انسب باشد والله تعالی یعلم باب چهارم در اعمال لیالی و ایام متبرکهٔ ماه شوال و ماه ذی
القعده است از جملهٔ ایام متبرکهٔ ماه شوال روز عید فطر است و شبش از جملهٔ لیالی
شریفه است در فضیلت و ثواب عبادت و احیاء آن احادیث بسیار است
و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که احیا کند شب عید را نمیرد
دل او در روزی که دلها از ترس بمیرند و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست
که گفت پدرم علی بن الحسین علیهما السلام شب عید را احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام
آن شب در مسجد میماند و میگفت ای فرزند امشب کمتر از شب قدر نیست و غسل
در این شب سنتست و شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که مردم میگویند
که آمرزش نازل میشود بر کسی که روزه دارد ماه رمضان را در شب قدر حضرت فرمود
که کارگر را مزد شرا نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن از کار و آن شب عید است
راوی گفت پس کار سزاوار است که در آنشب بکنم فرمود که چون آفتاب غروب کند
غسل بکن و چون فریضهٔ مغرب و نافله اش را بجا آوری دستها بسوی آسمان بلند کن
و بگو يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يَا ذَا الْجُودِ يَا مُصْطَفِيَ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَحْصَيْتَهُ وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس بسجده برو و صد مرتبه
در سجده بگو أَتُوبُ إِلَى اللّٰهِ پس هر حاجت که داری از حقتعالی طلب کن که انشاء الله

در ذکر اعمال ایام متبرکهٔ ماه شوال و ذی القعده

برآورده است و بسند معتبر منقولست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در شب عید
فطر دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله
احد و در رکعت دوم یکمرتبه میخواندند پس برکوع و بسجود میرفتند و بعد از سلام
بسجده میرفتند و صد مرتبه میگفتند اتوب الی الله پس میگفتند یا ذا المنّ و الجود یا ذا
المنّ و الطول یا مصطفی محمد صلی الله علیه و آله صلّ علی محمد و آله پس حاجات
خود را از خدا میطلبیدند پس سر از سجود برمیداشتند و میفرمودند بحق خداوندی
که جانم بدست قدرت اوست هر که این نماز را بکند هر حاجت که از حقتعالی بطلبد
البته او را عطا کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد
و بعد از نماز سنتست که این دعا را بخوانند یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا الله یا ملک
یا الله یا قدوس یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله یا مهیمن یا الله یا عزیز یا الله
یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا خالق یا الله یا باری یا الله یا مصور یا الله یا عالم
یا الله یا عظیم یا الله یا کریم یا الله یا حلیم یا الله یا حکیم یا الله یا سمیع یا الله یا بصیر
یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا واجد یا الله یا ولی یا الله یا
وفی یا الله یا مولی یا الله یا قاضی یا الله یا سریع یا الله یا شدید یا الله یا رؤف
یا الله یا رقیب یا الله یا مجید یا الله یا جواد یا الله یا ماجد یا الله یا علی یا الله یا
حفیظ یا الله یا محیط یا الله یا سید السادات یا الله یا اول یا الله یا آخر یا الله یا
ظاهر یا الله یا باطن یا الله یا فاخر یا الله یا قاهر یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا
ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ودود یا الله یا
نور یا الله یا دافع یا الله یا مانع یا الله یا فاتح یا الله یا نفاع یا الله یا جلیل یا الله یا
جمیل یا الله یا شهید یا الله یا شاهد یا الله یا حبیب یا الله یا فاطر یا الله یا مطهر یا الله
یا ملک یا الله یا مقتدر یا الله یا قابض یا الله یا باسط یا الله یا محیی یا الله یا ممیت
یا الله یا مجیب یا الله یا باعث یا الله یا معطی یا الله یا مفضل یا الله یا منعم یا الله

يا حيّ يا الله يا مبين يا الله يا طبيب يا الله يا محسن يا الله يا مبدئ يا الله يا معيد يا الله
يا بارئ يا الله يا بديع يا الله يا هادي يا الله يا كافي يا الله يا شافي يا الله يا عليّ يا
الله يا حنّان يا الله يا منّان يا الله يا ذا الطول يا الله يا متعالي يا الله يا عدل يا الله
يا ذا المعارج يا الله يا صادق يا الله يا ديّان يا الله يا باقي يا الله يا ذا الجلال يا الله
يا ذا الإكرام يا الله يا معبود يا الله يا محمود يا الله يا صانع يا الله يا معين يا الله يا مكوّن
يا الله يا فعّال يا الله يا لطيف يا الله يا جليل يا الله يا غفور يا الله يا شكور يا الله يا
نور يا الله يا حنّان يا الله يا قدير يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه
يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله أسئلك أن تصلّي على محمّد و
آل محمّد وتمنّ عليّ برضاك وتعفو عنّي بحلمك وتوسّع عليّ من رزقك الحلال الطيّب
من حيث أحتسب ومن حيث لا أحتسب فإنّي عبدك ليس لي أحد سواك ولا أحد أسئله
غيرك يا أرحم الراحمين ما شاء الله لا قوّة إلّا بالله العليّ العظيم پس بسجده میروی و
میگوئی يا الله يا الله يا ربّ يا الله يا ربّ يا الله يا ربّ يا الله يا منزل البركات بك
تنزل كلّ حاجة أسئلك بكلّ اسم في مخزون الغيب عندك المكنونة على سرادق
عرشك أن تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تتقبّل منّي شهر رمضان وتكتبني في الوافدين
إلى بيتك الحرام وتصفح لي عن الذنوب العظام وتستخرج يا ربّ كنوزك يا رحمن ودر
روايت ديگر بجاى هزار مرتبه قل هو الله صد مرتبه نيز وارد شده است و بعضى
سنّت مؤكّد است كه بعد از نماز شام و خفتن و صبح شب عيد اين تكبير را بخواند
الله أكبر الله أكبر لا إله إلّا الله والله أكبر الله أكبر ولله الحمد الله أكبر على ما هدينا
امّا اعمال روز عيد پس زكوة فطر واجب مؤكّد است و تركش با تحقّق شرايط وجوب
گناه كبيره است و شرط قبول روزه ماه مبارك است چنانچه از حضرت صادق عليه السلام
منقولست كه تمامی روزه دادن زكوتست يعنى فطره چنانچه صلوات بر محمّد و آل محمّد
از تمامی نماز است زيرا كه هر كه روزه بدارد و زكوة فطر ندهد روزه او مقبول نيست

واگر صلوات بر محمد بفرستد وآل محمد را ترک کند در تشهد نمازش مقبول نیست و
خدا زکوة را پیش از نماز ذکر کرده است در آنجا که فرموده است قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ وَذَكَرَ
اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ یعنی بتحقیق که رستگاری یافت هر که زکوة فطره داد و پروردگار خود را
یاد کرد بآن تکبیرات که مذکور شد پس نماز عید را بجا آورد چنانکه زکوة مال باعث
پاکیزگی مال میشود ومال از تلف محفوظ میماند چنانکه منقولست که هیچ مال در
دریا و صحرا تلف نمیشود مگر بندادن زکوة همچنین فطره زکوة بدنست وبدنرا پاکیزه
میگرداند از بخل و سایر کثافات معنویه و اورا تا سال دیگر از بلاها حفظ میکند
چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام با معتب وکیل خرج خود فرمود
که برو و فطره جمیع عیال ما و غلامان و کنیزان ما را بده و یکی از ایشانرا ترک مکن که زکوة
اورا ندهی زیرا که اگر یکیرا ترک کنی میترسم که در عرض سال بمیرد و معنی آنکه زکوة فطره
بر مال و نابالغ و دیوانه و بنده واجب نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند
بر او واجبست که فطره ایشانرا بدهد و زکوة بنده را آقا میدهد بنا بر مشهور مگر
آنکه در آنشب عیال دیگری باشد و اشهر و اقوی آنست که در وجوب فطره توانگری
شرطست و آن موافق مشهور آنست که قوت سالیانه خود و عیال خود را داشته
باشد یا قادر بر کسبی باشد که وفا بمعیشت او و عیال او کند و بعضی گفته اند که اگر
در شب عید زیاده بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره داشته باشد بر او واجبست
واظهر آنست که بر او سنتست و اگر فقیر یک فطره را با عیال خود دست بدست بگردانند
بعد از آن بفقیر دیگر بدهند همه ثواب فطره را می یابند و باید که غنی اخراج فطره
کند از خود و از هر کس که واجب النفقه او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشد در
شب فطر که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجبست و همچنین باید که بدهد از
هر کس که در خانه او باشد از مهمان و غیر آن که آخر روز آخر ماه رمضان پیش از نماز
شام در آنخانه باشد و افطار کند و اگر بعد از نماز شام داخل شود و افطار کند یا نکند

واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل شود و افطار از مال او نکند احوط
آنست که هر دو بدهند یا یکی از ایشان باذن دیگری بقصد قربة الی الله و اگر
شخصی عیال او نباشد اما نفقه و کسوه او را دهد و در خانه دیگری باشد زکوة او
بر معطی نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جهت همسایها طعامی بفرستد
یا فقیر را چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد و در شب عید جای
دیگر افطار کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانه او آید یا چیزی نخورده باشد و
بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست و احوط آنست که در صورت اخر هر دو بدهند
بلکه مطلقا همچنین اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است و وقت بیرون کردن فطره
موافق مشهور شام شب عید است تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند تا شام روز
عید و احوط آنست که در شب جدا کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا
کند نیز خوبست و اگر پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز تا آن روز یا دو روز دیگر برای انتظار
نبودن مستحق یا علت دیگر تاخیر کند قصور نکرده و اگر جدا نکند تا ظهر روز عید
احوط آنست که تا شام بقصد ادا و قضا نکند و اگر از روز عید بگذرد بقصد قربة بدهد
و قصد خصوص فطره نکند یا آنکه تصدق کند که امید هم که اگر قضای فطره بر من
واجب باشد فطره باشد و الا تصدق باشد و باید از روی مادر و جد و جده و فرزندان
و فرزندزادگان هرگاه فقیر باشند نفقه ایشان بر او واجب است پس اگر نفقه او را ندهد
فطره بر او است و اگر عیال شخص دیگر باشند بر آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری نیز
نباشند اشهر و احوط آنست که او فطره ایشان را بدهد و اما جنس فطره مشهور آنست
که هر چه قوت غالب او باشد میتوان داد و احوط آنست که جو یا گندم یا خرما یا مویز یا
کشک بدهد و بهتر آنست که خرما بدهد و بعد از آن مویز است و بعد از آن هر چه
قوت غالب باشد چنانچه مردم شهر چون قوت غالب ایشان نان گندم است بهتر آنست
که گندم بدهد و در حدیث است که اگر یکصاع خرما در فطره بدهم دوست تر میدارم

از آنکه یکصاع طلا بدهم و امّا مقدار فطره از هر شخصی یکصاع باید داد و صاع سوانو
مشهور ظاهرا یکمن تبریز و چهارده مثقال و ربع مثقال است و احوط آنست که یکمن و نیم
تبریز بدهند و نهایت احتیاط آنست که یکمن شاه بدهند و باید بکسی بدهند که
قوت سالیانه خود و عیال خود را نداشته باشد و سائل بکف نباشد و احوط آن
است که متظاهر بفسوق نباشد و صالح باشد و احوط آنست که در زمان غیبت امام
علیه السلام بمجتهد جامع الشرائط عادل بدهند که او بمستحقان برساند چون او مصادف را
بهتر میداند و بعضی از علما این را واجب دانسته اند و احوط آنست که فقیر را کمتر از
یکصاع ندهند و بیک کس چند سر میتوان داد و فطره را بواجب النفقه نمیتوان داد
و بخویشان غیر واجب النفقه دادن بهتر است و بعد از آن بهمسایگان پریشان و
بعد از آن بکسانیکه فاضلتر و صالحتر و پریشانتر باشند و فطره غیر سیّد را بسیّد
نمیتوان داد و فطره سیّد را بسیّد و غیر سیّد هر دو میتوان داد و سنّتست که در
روز عید پیش از نماز عید در اوّل روز افطار کنند و سنّتست که بر خرما افطار کنند
و غسل روز عید سنّت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اللّهمّ
ایماناً بک و تصدیقاً بکتابک و اتّباع سنّة نبیّک صلّی اللّه علیه و آله پس بسم اللّه
بگو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو اللّهمّ اجعله کفّارة لذنوبی و طهّر دینی
اللّهمّ اذهب عنّی الدّنس و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام نیز در این روز سنّت
مؤکد است و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز عید در زمان حضور
امام علیه السلام واجبست و در زمان غیبت امام اکثر علما سنّت میدانند و بجماعت
کردن را سنّت میدانند و میگویند تنها نیز میتوان کردن و بگمان فقیر واجب است که
بجماعت بکنند و بنماز مجتهد عادل حاضر شوند و اگر نتوانند حاضر شدن تنها کردن
سنّتست و نماز عید دو رکعتست و در هر رکعت اوّل بعد از قرائت پنج تکبیر میگویند

و بعد از هر تکبیر یک قنوت میخوانند و در رکعت دوّم بعد از قرائت چهار تکبیر میگویند
و چهار قنوت میخوانند و قنوت مخصوصی دارد و اگر کسی آنرا نداند آنچه در قنوتهای
نمازهای دیگر میخواند بخواند و هر گاه بجماعت بکنند پیشنماز دو خطبه بعد از نماز
میخواند و قنوت مخصوص نماز عید اینست اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعَظَمَةِ وَ اَهْلَ
الْجُودِ وَ الْجَبَرُوتِ وَ اَهْلَ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اَهْلَ التَّقْوىٰ وَ الْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا
الْيَوْمِ الَّذي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمينَ عيداً وَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ ذُخْراً وَ مَزيداً اَنْ تُصَلِّيَ
عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُدْخِلَني في كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فيهِ مُحَمَّداً وَ اٰلَ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُخْرِجَني مِنْ
كُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَ اٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ ما سَئَلَكَ بِهِ عِبادُكَ الصّالِحُونَ وَ اَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعاذَ
مِنْهُ عِبادُكَ الْمُخْلَصُونَ و بعد از نماز دعای بسیاری وارد شده است و بهترین
دعاها دعای صحیفهٔ کامله است و بسند صحیح از حضرت امام محمّد باقر علیه السّلام منقول است
که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان در هنگامیکه مهیّای رفتن بسوی نماز
جمعه و عید میشوی این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّاَ في هٰذَا الْيَوْمِ اَوْ تَعَبَّاَ اَوْ اَعَدَّ وَ
اسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ اِلىٰ مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ وَ نَوافِلِهِ وَ فَواضِلِهِ وَ عَطاياهُ فَاِنَّ اِلَيْكَ يا
سَيِّدي تَهْيِئَتي وَ تَعْبِئَتي وَ اِعْدادي وَ اسْتِعْدادي رَجاءَ رِفْدِكَ وَ جَوائِزِكَ وَ نَوافِلِكَ
وَ فَواضِلِكَ وَ فَضائِلِكَ وَ عَطاياكَ وَ قَدْ غَدَوْتُ اِلىٰ عيدٍ مِنْ اَعْيادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ لَمْ اَفِدْ اِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَ لا تَوَجَّهْتُ
بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَ لٰكِنْ اَتَيْتُكَ خاضِعاً مُقِرّاً بِذُنُوبي وَ اِسائَتي اِلىٰ نَفْسي فَيا عَظيمُ يا عَظيمُ
اِغْفِرْ لِيَ الْعَظيمَ مِنْ ذُنُوبي فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظامَ اِلّا اَنْتَ يا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ يا
اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و به حدیث معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السّلام منقول است که بعد از
نماز صبح روز عید فطر این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنّي تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمامي وَ عَلِيٍّ
مِنْ خَلْفي وَ عَنْ يَميني وَ اَئِمَّتي عَنْ يَساري اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذابِكَ وَ اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ زُلْفىٰ

لا اجد احداً اقرب اليك منهم فهم ائمتي فآمن بهم خوفي من عقابك وسخطك وادخلني
برحمتك في عبادك الصالحين اصبحت بالله مؤمناً موقناً مخلصاً على دين محمد وسنته
وعلى دين علي وسنته وعلى دين الاوصياء وسنتهم امنت بسرهم وعلانيتهم وارغب
الى الله فيما رغب فيه اليه محمد وعلي والاوصياء ولا حول ولا قوة الا بالله ولا
عزة ولا منعة ولا سلطان الا لله الواحد القهار العزيز الجبار توكلت على الله ومن
يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره اللهم اني اريدك فاردني واطلب ما عندك
فيسره لي واقض لي حوائجي فانك قلت في كتابك وقولك الحق شهر رمضان الذي
انزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان فعظمت حرمة شهر
رمضان بما انزلت فيه من القرآن وخصصته وعظمته بتصييرك فيه ليلة القدر
خير من الف شهر تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام هي
حتى مطلع الفجر اللهم وهذه ايام شهر رمضان قد انقضت ولياليه قد تصرمت
وقد صرت يا الهي منه الى ما انت اعلم به مني واحصى بعدده من عددي فاسئلك
يا الهي بما سئلك به عبادك الصالحون ان تصلي على محمد وآل محمد واهل بيت محمد
وان تتقبل مني ما تقربت به اليك وتتفضل علي بتضعيف عملي وقبول تقربي و
قرباتي واستجابة دعائي وهب لي منك عتق رقبتي من النار ومن علي بالفوز
بالجنة والامن يوم الخوف من كل فزع ومن كل هول اعددته ليوم القيمة اعوذ
بحرمة وجهك الكريم وبحرمة نبيك وحرمة الصالحين ان ينصرم هذا اليوم و
لك قبلي تبعة تريد ان تؤاخذني بها او ذنب تريد ان تقايسني به وتشقيني وتفضحني
به او خطيئة تريد ان تقايسني بها وتقتصها مني لم تغفرها لي واسئلك بحرمة
وجهك الكريم الفعال لما يريد الذي يقول للشيء كن فيكون لا اله الا هو اللهم
اني اسئلك بلا اله الا انت ان كنت رضيت عني في هذا الشهر ان تزيد فيما بقي من عمري
رضا وان كنت لم ترض عني في هذا الشهر فمن الآن فارض عني الساعة الساعة

الساعة واجعلني في هذه الساعة وفي هذا اليوم من عتقائك من النار وطلقائك
من جهنم وسعداء خلقك بمغفرتك ورحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسألك
بحرمة وجهك الكريم ان تجعل شهري هذا خير شهر رمضان عبدتك فيه وصمته
لك وتقربت به اليك منذ اسكنتني فيه اعظمه اجرا واتمه نعمة واعمه مغفرة واكمله
رضوانا واقربه الى ما تحب وترضى اللهم لا تجعله آخر شهر رمضان صمته لك وارزقني
العود فيه ثم العود حتى ترضى وبعد الرضا وحتى تخرجني من الدنيا سالما وانت عني
راض وانا لك مرضي اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم الذي لا يرد و
لا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام في هذا العام وفي كل عام المبرور حجهم
المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المتقبل مناسكهم المعافين على اسفارهم المقبلين
على نسكهم المحفوظين في انفسهم واموالهم وذراريهم وكل ما انعمت به عليهم اللهم
اقلبني من مجلسي هذا في شهري هذا في يومي هذا في ساعتي هذه مفلحا منجحا
مستجابا لي مغفورا ذنبي معافا من النار ومعتقا منها عتقا لا رق بعده ابدا ولا
رهبة يا رب الارباب اللهم اني اسألك ان تجعل فيما شئت واردت وقضيت
وقدرت وحتمت وانفذت ان تطيل عمري وتنسئ في اجلي وان تقوي ضعفي وان
تغني فقري وان تجبر فاقتي وان ترحم مسكنتي وان تعز ذلي وان ترفع ضعتي وان تغني
عائلتي وان تونس وحشتي وان تكثر قلتي وان تدر رزقي في عافية ويسر وخفض و
ان تكفيني ما اهمني من امر دنياي وآخرتي ولا تكلني الى نفسي فاعجز عنها ولا الى الناس
فيرفضوني وان تعافيني في ديني وبدني وروحي وجسدي وولدي واهلي واهل
مودتي واخواني وجيراني من المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء
منهم والاموات وان تمن علي بالامن والايمان ما ابقيتني فانك وليي ومولاي
وثقتي ورجائي ومعدن مسألتي وموضع شكواي ومنتهى رغبتي فلا تخيبني في
رجائي يا سيدي ومولاي ولا تبطل طمعي ورجائي فقد توجهت اليك بمحمد وال

بمعرفتهم

محمدٍ وقد قدّمتهم الیک امامی وامام حاجتی وطلبتی وتضرعی ومسئلتی فاجعلنی بهم
وجیهاً فی الدنیا والآخرة ومن المقربین فانک مننت علیّ بهم فاختم بالسعادة والسلا
والامن والایمان والمغفرة والرضوان والسعادة والحفظ یا الله انت لکل حاجة لنا
فصل علی محمد وآله وعافنا ولا تسلط علینا احداً من خلقک لا طاقة لنا به واکفنا
کل امر من امر الدنیا والآخرة یا ذا الجلال والاکرام صل علی محمد وآل محمد وترحم علی محمد
وآل محمد وسلم علی محمد وآل محمد افضل ما صلیت وبارکت وترحمت وتحننت علی
ابراهیم وآل ابراهیم انک حمید مجید واستحباب روزه داشتن شش روز بعد از عید
در بعضی از روایات وارد شده است ونهی نیز از آن وارد شده است وظاهر آن روزه
داشتن محمول بر تقیه است چنانکه در میان سنیان مشهور است وترکش بهتر است
وهمچنین کراهت نکاح کردن در میان عید فطر وعید اضحی اصلی ندارد وشاید
اصلش از عامه بوده باشد ودر ماه شوال چون عقد نمودن عایشه در آن واقع شده است
اکثر مفاسد اسلام بران مترتب شد واز بعضی روایات کراهت مستفاد میشود
اگر در خصوص شوال احتراز کنند بهتر است واما اعمال ماه ذی القعده بدانکه آن اول
ماههای حرام است که حقتعالی در قرآن مجید یاد فرموده است وآن ذو القعده وذو
الحجه ومحرم وماه رجبست ودر این ماهها ابتدای قتال با کافران نباید کرد وشیخ مفید
وغیر او از حضرت رسول صلی الله علیه وآله روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای
حرام پنجشنبه وجمعه وشنبه را متوالی روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای
او نوشته شود وبه روایتی از حضرت رسول ص منقولست که در شب پانزدهم ماه
ذی القعده حقتعالی بسوی بندگان مؤمن نظر رحمت میکند وهر کسیکه آنشب را بعبادت بسر
آورد ثواب صد عابد باو عطا کنند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکرده باشد چون
نصف شب بگذرد شروع کن بعبادت ونماز وحاجات خود را از حقتعالی طلب کن که
هر حاجت که طلب کنی مستجاب میگردد وبعضی از علما گفته اند که در روز بیست وپنجم

ماه ذی القعده زیارت حضرت امام رضا علیه السلام از نزدیک و دور سنتست و روز
بیست و پنجم ذی القعده روز دحو الارض است یعنی پهن شدن زمین از زیر کعبه بر
روی آب و روز بسیار مبارکیست و کلینی ره از محمد بن عبد الله روایت کرده است
که حضرت امام رضا علیه السلام در شهر مرو در روز بیست و پنجم ذی القعده بیرون آمدند
و فرمودند که این روز را روزه بدارید که من نیز روزه ام گفتیم فدای تو شویم امروز چه روز
یست فرمود که روزیست که رحمت در این روز منتشر گردیده است و زمین در این روز
پهن شده است و کعبه در این روز نصب شده است و حضرت آدم علیه السلام در این روز
بزمین فرود آمده است و ابن بابویه روایت کرده است از حسن وشا که گفت من با پدرم
در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و پنجم ذی القعده
پس فرمود که امشب حضرت ابراهیم و حضرت عیسی علیهما السلام متولد شده اند و زمین از
زیر کعبه پهن شده است پس هر که روز را روزه بدارد چنانست که شصت ماه را روزه
داشته باشد و حضرت قائم علیه السلام در این روز ظاهر خواهد شد و از حضرت رسول صلعم
منقولست که حقتعالی رحمت خود را بر بندگان در این روز فرستاده است و روزه اش
مثل روزه هفتاد سالست و بروایتی هر رحمت از آسمان در این شب نازل شده است
و تعظیم کعبه برادم ع در این روز نازل شده است هر که روزه بدارد هر چه در میان آسمان
و زمین است برای او استغفار کنند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت امیر المؤمنین ع
مرویست که اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل شد در بیست و پنجم ذی القعده بود
و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را بعبادت بایستد از برای او عبادت صد سال
نوشته شود که روزها را روزه داشته باشد و شبها را بعبادت بسر آورده باشد
و هر جماعتی که در این روز جمع شوند برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق گردند
حاجت ایشان برآورده شود و در این روز هزار هزار رحمت از جانب حق تعالی بر بندگان
نازل میگردد نود و نه رحمت از آنها مخصوص جمعیست که مجتمع گردند و بذکر خدا مشغول

این روز را

کردند

کردند و روزش را روزه بدارند و شبش را عبادت کنند و در روایتی وارد شده است
که مستحبست که در این روز در وقت چاشت دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد
از حمد پنج مرتبه سوره والشمس بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ أَقِلْنِي عَثْرَتِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ أَجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ
الْأَصْوَاتِ اسْمَعْ صَوْتِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ و شیخ طوسی
گفته است که مستحبست که در این روز این دعا را بخوانند اللّٰهُمَّ دَاحِيَ الْكَعْبَةِ وَفَالِقَ
الْحَبَّةِ وَصَارِفَ اللَّزْبَةِ وَكَاشِفَ كُلِّ كُرْبَةٍ أَسْئَلُكَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ أَيَّامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ
حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيعَةً وَإِلَيْكَ ذَرِيعَةً وَبِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِقِ كُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ
إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوُلَاةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَ
أَعْطِنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا مِنْ عَطَائِكَ الْمَخْزُونِ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَ
حُسْنَ الْأَوْبَةِ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يَا كَفِيُّ يَا وَفِيُّ يَا مَنْ لُطْفُهُ خَفِيٌّ الْطُفْ لِي بِلُطْفِكَ
وَأَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَأَيِّدْنِي بِنَصْرِكَ وَلَا تُنْسِنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوُلَاةِ أَمْرِكَ وَحَفَظَةِ سِرِّكَ
وَاحْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَأَشْهِدْنِي أَوْلِيَائَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي
وَحُلُولِ رَمْسِي وَانْقِطَاعِ أَمَلِي وَانْقِضَاءِ أَجَلِي اللّٰهُمَّ اذْكُرْنِي عَلَى طُولِ الْبِلَى إِذَا حَلَلْتُ
بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَنَسِيَنِي النَّاسُونَ مِنَ الْوَرَى وَأَحْلِلْنِي دَارَ الْمُقَامَةِ وَبَوِّئْنِي مَنْزِلَ
الْكَرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَاصْطِفَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ
وَارْزُقْنِي حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ بَرِيئاً مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الْخَطَلِ اللّٰهُمَّ وَأَوْرِدْنِي حَوْضَ
نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَباً رَوِيّاً سَائِغاً هَنِيئاً لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ
وَلَا أُحَلَّأُ وِرْدَهُ وَلَا عَنْهُ أُذَادُ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَأَوْفَى مِيعَادٍ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ اللّٰهُمَّ
وَالْعَنْ جَبَابِرَةَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَبِحُقُوقِ أَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَأْثِرِينَ اللّٰهُمَّ وَاقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ
وَأَهْلِكْ أَشْيَاعَهُمْ وَعَامِلَهُمْ وَعَجِّلْ مَهَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ

آمَلِي

والعن مساهيهم ومشاركهم اللهم وعجل فرج اوليائك واردد عليهم مظالمهم واظهر
بالحق قائمهم واجعله لدينك منتصرا وبامرك في اعدائك مؤتمرا اللهم احففه بملئكة
النصر وبما القيت اليه من الامر في ليلة القدر منتقما لك حتى ترضى ويعود دينك
به وعلى يديه جديدا غضا ويمحض الحق محضا ويرفض الباطل رفضا اللهم صل عليه
وآله وعلى جميع آبائه واجعلنا من صحبه واسرته وابعثنا في كرته حتى نكون في زمانه من
اعوانه اللهم ادرك بنا قيامه واشهدنا ايامه وصل عليه واردد الينا سلامه و
السلام عليهم ورحمة الله وبركاته **باب پنجم** دربيان فضائل واعمال ماه مبارك ذي
الحجه است ودرآن پنج فصلست **فصل اول** دربيان فضائل ماه ذي الحجه است ودهه
اول واعمال آنست ايام اين دهه هم درنهايت فضيلت وبركتند وحق تعالى ميفرمايد
واذكروا الله في ايام معدودات يعني ياد كنيد خدا را در روزچند شمرده شده يعني كم و
باز فرموده است ويذكروا اسم الله في ايام معلومات على ما رزقهم من بهيمة الانعام
يعني اعلام كنيد مردم را كه بيايند بحج تا آنكه بيابند منفعتهاى دنيا وآخرت را وياد كنند
خدا را در روزچند معلوم براى آنكه روزى كرده است ايشانرا از گوشت چهارپايان
كه گاو وشتر وگوسفند وبز است ودر احاديث معتبره از ائمه ع منقولست كه ايام معلومات
ده روز اول ذي الحجه است وايام معدودات روز دهم ويازدهم ودوازدهم وسيزدهم
ماه ذي الحجه است واز حضرت رسول صلى الله عليه وآله منقولست كه عمل خير وعبادت
هيچ ايامى نزد خداى تعالى محبوبتر نيست از ده روز اول ذي الحجه وچون اين ماه داخل مى
شد صلحاى صحابه وتابعان اهتمام عظيم در عبادت ميكردند وبسند معتبر از حضرت
امام جعفر صادق عليه السلم منقولست كه پدرم امام محمد باقر عليه السلم بامن گفت اى فرزند
گرامى البته درهر شب از دهه اول ذي الحجه دو ركعت نماز بجا آور درميان شام وخفتن
ودرهر ركعت يكمرتبه سورهٔ حمد وسورهٔ قل هو الله احد واين آيه را بخوان وواعدنا موسى
ثلثين ليلة واتممناها بعشر فتم ميقات ربه اربعين ليلة وقال موسى لاخيه هرون اخلفني

ذكر فضائل واعمال ماه ذي الحجة الحرام

فِی قَوْمِی وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیلَ الْمُفْسِدِینَ چون چنین کنی با حاجیان در ثواب حج
شریک خواهی بود هر چند بحج نروی و روز اول ذی الحجه روز مبارکیست و در روایتی
وارد شده است که حضرت ابراهیم خلیل ع در این روز متولد شده است و در این روز
حقتعالی حضرت ابراهیم ع را خلیل خود گردانید و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام منقولست که هر که روز اول ذی الحجه را روزه بدارد حقتعالی برای او ثواب
هشتاد ماه روزه بنویسد و از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که هر که نه روز اول ذی
الحجه را روزه بدارد حقتعالی ثواب روزه تمام عمر او را از برای او بنویسد و شیخ طوسی ره
گفته است که روزه از روز اول ذی الحجه تا نهم سنتست و اگر نتواند روز اول را
روزه بدارد و در روز اول حضرت رسول حضرت فاطمه را بحضرت امیر المؤمنین صلوات
الله علیهم تزویج نمود و بروایت دیگر در روز ششم تزویج نمود و بدانکه قضای روزه
ماه مبارک رمضان را از اول ماه تا روز عرفه میتوان کرد چنانچه علما گفته اند و احادیث
صحیحه بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات که بر منع وارد شده است مستند آنها
معتبر نیست و محمولند بر تقیه چنانکه در کتب مبسوطه دلائل آنرا ایراد نموده ام و باز
شیخ ره گفته است که مستحبست که در روز اول نماز حضرت فاطمه علیها السلام را بجا آورد
و روایت شده است که آن چهار رکعتست مثل نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بدو
سلام و در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه سوره قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ بخواند و بعد از سلام
تسبیح حضرت فاطمه ع را میخواند تسبیح اینست سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ سُبْحَانَ
ذِی الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ سُبْحَانَ مَنْ یَرَی اَثَرَ النَّمْلَةِ
فِی الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا وَلَا هٰکَذَا غَیْرُهُ
مؤلف گوید که بعد از این انشاء الله مذکور خواهد شد که نماز حضرت فاطمه علیها السلام
دو رکعتست و در رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه انا انزلناه است و در رکعت دوم
صد مرتبه قل هو الله احد و اگر هر دو را بعمل آورد و آن دعا را بعد از هر یک بخواند بهتر است

واگر بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه ع را بخواند و بعد از آن این دعا را بخواند
بهتر باشد و در بعضی از روایات وارد شده است که مستحب است که در روز اول
نهم ساعت پیش از زوال دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره
توحید و ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایتی دیگر وارد شده
است که هر که از ظالمی ترسد در روز اول ذی الحجه بگوید حَسْبِی حَسْبِی حَسْبِی مِنْ سُؤَالِی
عِلْمُكَ بِحَالِی حق تعالی کفایت شر آن ظالم را از او بکند و شیخ و تلعکبری و سید بن طاوس ره
بسندهای معتبر روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در روز اول ذی
الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از نماز شام این دعا
میخواندند اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَیَّامُ الَّتِی فَضَّلْتَهَا عَلَی غَیْرِهَا مِنَ الْاَیَّامِ وَشَرَّفْتَهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِیهَا
بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَاَنْزِلْ عَلَیْنَا فِیهَا مِنْ بَرَکَاتِكَ وَاَسْبِغْ عَلَیْنَا فِیهَا مِنْ نَعْمَائِكَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِیهَا وَاَنْ تَهْدِیَنَا فِیهَا سَبِیلَ الْهُدٰی وَتَرْزُقَنَا
فِیهَا التَّقْوٰی وَالْعَفَافَ وَالْغِنٰی وَالْعَمَلَ فِیهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ یَا مَوْضِعَ
کُلِّ شَکْوٰی وَیَا سَامِعَ کُلِّ نَجْوٰی وَیَا شَاهِدَ کُلِّ مَلَاءٍ وَیَا عَالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَکْشِفَ عَنَّا فِیهَا الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِیبَ لَنَا فِیهَا الدُّعَاءَ وَتُقَوِّیَنَا فِیهَا
وَتُعِینَنَا وَتُوَفِّقَنَا فِیهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰی وَعَلٰی مَا افْتَرَضْتَ عَلَیْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ
رَسُولِكَ وَاَهْلِ وِلَایَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهَبَ لَنَا فِیهَا الرِّضَا اِنَّكَ سَمِیعُ الدُّعَاءِ وَلَا تَحْرِمْنَا خَیْرَ مَا تُنْزِلُ فِیهَا مِنَ السَّمَاءِ
وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ یَا عَلَّامَ الْغُیُوبِ وَاَوْجِبْ لَنَا فِیهَا دَارَ الْخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَتْرُكْ لَنَا فِیهَا ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا دَیْنًا اِلَّا قَضَیْتَهُ وَلَا
غَائِبًا اِلَّا اَدَّیْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ اِلَّا سَهَّلْتَهَا وَیَسَّرْتَهَا اِنَّكَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ یَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ یَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ یَا مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ یَا رَبَّ الْاَرَضِینَ وَ
السَّمٰوَاتِ یَا مَنْ لَا تَتَشَابَهُ عَلَیْهِ الْاَصْوَاتُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِیهَا مِنْ

عُتَقائِكَ وَطُلَقائِكَ مِنَ النّارِ وَالْفائِزينَ بِجَنَّتِكَ النّاجينَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَ
صَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً و شیخ مفید ره و سید بن طاوس بسند
معتبر از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که جبرئیل از جانب خداوند جلیل برای حضرت
عیسی علیه السلام پنج دعا را هدیه آورد و گفت یا عیسی این پنج دعا را در دهه اول ماه ذی
الحجه بخوان بدرستیکه هیچ عبادتی نزد حقتعالی محبوبتر نیست از عبادت کردن در این
دهه اول اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ
عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ دوم اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً
وَلا وَلَداً سیم اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ چهارم اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ پنجم حَسْبِيَ اللّٰهُ وَكَفى
سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعا لَيْسَ وَراءَ اللّٰهِ مُنْتَهى اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِما دَعا وَاَنَّهُ بَريءٌ مِمَّنْ تَبَرَّءَ وَاَنَّ لِلّٰهِ الْآخِرَةَ
وَالْاُولى پس حواریان گفتند یا روح الله چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت
عیسی گفت هر که دعای اول را صد مرتبه بخواند عمل هیچیك از اهل زمین بهتر از
عمل او نباشد در آنروز و در روز قیامت حسنات او زیاده از همه کس باشد و هر که دعای دوم را
صد مرتبه بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توریه و انجیل را خوانده باشد و ثواب
آنها را یافته باشد حضرت عیسی گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توریه و انجیل چیست
جبرئیل گفت طاقت برداشتن یك حرف توریه و انجیل نداشت هر که در آسمانهای هفت
گانه است از ملائکه تا آنکه مبعوث شدم من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود که
گفت لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّٰهِ و هر که دعای سیم را صد مرتبه بخواند حقتعالی بنویسد از برای
او یا بنویسد ده هزار هزار حسنه و محو کند از او ده هزار هزار گناه و فرود آیند از آسمان
هفتاد هزار ملك که دستها برداشته باشند و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را
باین عدد خوانده است پس عیسی ع گفت ای جبرئیل آیا ملائکه صلوات میفرستند بر

غیر پیغمبران جبرئیل گفت هر که ایمان آورد بآنچه پیغمبران از جانب خدا آورده اند و تغییر
ندهد شریعت ایشان را حقتعالی ثواب پیغمبران با و عطا میفرماید و هر که دعای چهارم
را صد مرتبه بخواند آن دعا را استقبال کنند ملکی و بالا رود بسوی حقتعالی پس خدا نظر
کند بسوی گوینده آن دعا برحمت و هر که را خدا نظر رحمت بر او بکند هرگز شقی و بدعاقبت
نگردد پس حضرت علی ع گفت یا جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست جبرئیل گفت آن دعائیست
و حقتعالی مرا رخصت نداده است که ثواب آنرا بگویم مؤلف گوید که اگر هر روز هر یک از
این دعاها را ده مرتبه بخواند دور نیست که عمل باین روایت کرده باشد و اگر هر یک را
هر روز صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود و شیخ و ابن بابویه و سید بن طاوس از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده اند که هر که در هر روز از دهه اول ذی الحجه این تهلیلات را
ده مرتبه بخواند حقتعالی عطا کند او را بهر تهلیلی درجه در بهشت از مروارید و یاقوت
و از میان هر درجه تا درجه دیگر صد ساله راه باشد برفتار سواری که بتازد و در هر
درجه شهری بوده باشد و در آن شهر قصری باشد از یک جوهر که در آن فصلی نباشد
و در هر شهری از آن شهرها از انواع جواهر و غرفها و خانها و فرشها و کرسی و تختها
و حوریان و نهالها و متکاها و خانها و خدمتکاران و درختها و نهرها و زیورها و
حلها بوده باشد که وصف کننده قادر بر وصف آنها نباشد و چون از قبر بیرون آید
از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و مبادرت نمایند بسوی او هفتاد هزار ملک
و از پیش رو و از جانب راست و چپ او راه روند تا او را بدر بهشت برسانند و چون داخل
بهشت شوند او را مقدم دارند و ملائکه از عقب او روند تا آنکه بشهری برسد که
بیرونش از یاقوت سرخ باشد و اندرونش از زبرجد سبز و در آن شهر بوده باشد از هر نعمتی
که حقتعالی در بهشت خلق کرده است پس با او گویند که ای دوست خدا میدانی که این شهر
چیست گوید نه و شما کیستید گویند ما ملکی چند بودیم که حاضر میشدیم در هنگامیکه تو
آن تهلیلات را میخواندی در دنیا و این شهر و آنچه در آن هست از نعمتهای الهی بیک ثواب

برخواندن آن تهلیلها و بشارت باد ترا بهتر از این ثوابها و پیوسته در جوار رحمت الهی
خواهی بود در دار السلام که بلائی و غمی و مکروهی در آن نمیباشد و نعمتها و رحمتهای
خدا هرگز از تو منقطع نمیگردد و تهلیلات اینست لا اله الا الله عدد اللیالی و الدهور
لا اله الا الله عدد امواج البحور لا اله الا الله و رحمته خیر مما یجمعون لا اله الا الله عدد
الشوک و الشجر لا اله الا الله عدد الشعر و الوبر لا اله الا الله عدد الحجر و المدر لا اله الا
الله عدد لمح العیون لا اله الا الله فی اللیل اذا عسعس و الصبح اذا تنفس لا اله الا الله عدد
الریاح فی البراری و الصخور لا اله الا الله من الیوم الی یوم ینفخ فی الصور و از بعضی
روایات مستفاد میشود که بیکمرتبه نیز اکتفا میتوان کرد و الله یعلم فصل دوم در اعمال
روز ترویه و روز عرفه است روز ترویه روز هشتم ذی الحجه است و روز مبارکیست
و ابن بابویه از حضرت امام موسی علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرمود که حقتعالی برگزیده است از روزها چهار روز را روز جمعه و روز ترویه و روز
عرفه و روز عید قربان و ایضاً از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که روزه
روز ترویه کفاره شصت سال گناهست و شب عرفه از لیالی متبرکه است و از حضرت
رسول صلعم منقولست که در شب عرفه دعا مستجابست و کسی که آنشب را بعبادت بسر آورد
اجر هفتاد سال عبادت دارد و آنشب مناجات با قاضی الحاجاتست و هر که در آنشب
توبه کند توبه اش مقبولست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب عرفه
یا در شبهای جمعه این دعا را بخواند حقتعالی گناهانش را بیامرزد اللهم یا شاهد کل نجوی
و موضع کل شکوی و عالم کل خفیة و منتهی کل حاجة یا مبتدئاً بالنعم علی العباد یا کریم
العفو یا حسن التجاوز یا جواد یا من لا یواری منه لیل داج و لا بحر عجاج و لا سماء ذات
ابراج و لا ظلم ذات ارتتاج یا من الظلمة عنده ضیاء اسئلک بنور وجهک الکریم الذی
تجلیت به للجبل فجعلته دکا و خر موسی صعقا و باسمک الذی رفعت به السموات بلا
عمد و سطحت به الارض علی وجه ماء جمد و باسمک المکنون المخزون المکتوب الطاهر

اعمال شب و روز عرفه

الذي اذا دعيت به اجبت واذا سئلت به اعطيت وباسمك السبوح القدوس
البرهان الذي هو نور على كل نور ونور من نور يضيئ منه كل نور اذا بلغ الارض
انشقت واذا بلغ السموات فتحت واذا بلغ العرش اهتز وباسمك الذي ترتعد منه
فرائص ملائكتك واسئلك بحق جبرئيل وميكائيل واسرافيل وبحق محمد المصطفى
صلى الله عليه واله وعلى جميع الانبياء وجميع الملائكة وبالاسم الذي مشى به
الخضر على قلل الماء كما مشى على جدد الارض وباسمك الذي فلقت به البحر لموسى و جلود
اغرقت فرعون وقومه وانجيت به موسى بن عمران ومن معه وباسمك الذي دعاك
به موسى بن عمران من جانب الطور الايمن فاستجبت له والقيت عليه محبة منك و
باسمك الذي احيا به عيسى بن مريم الموتى وتكلم اليوم في المهد صبيا وابرء الاكمه
والابرص باذنك وباسمك الذي دعاك به حملة عرشك وجبرئيل وميكائيل واسرافيل
وحبيبك محمد صلى الله عليه واله وملائكتك المقربون وانبياؤك المرسلون وعبادك
الصالحون من اهل السموات والارضين وباسمك الذي دعاك به ذو النون اذ ذهب
مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني
كنت من الظالمين فاستجبت له ونجيته من الغم وكذلك ننجي المؤمنين وباسمك العظيم
الذي دعاك به داود وخر لك ساجدا فغفرت له ذنبه وباسمك الذي دعتك به
اسية امرات فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون وعمله
ونجني من القوم الظالمين فاستجبت لها دعائها وباسمك الذي دعاك به ايوب اذ حل
به البلاء فعافيته واتيته اهله ومثلهم معهم رحمة من عندك وذكرى للعابدين
وباسمك الذي دعاك به يعقوب فرددت عليه بصره وقرة عينه يوسف وجمعت
شمله وباسمك الذي دعاك به سليمان فوهبت له ملكا لا ينبغي لاحد من بعده
انك انت الوهاب وباسمك الذي سخرت به البراق لمحمد صلى الله عليه واله وسلم
اذ قال تعالى سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى و

وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون وباسمك
الذي نزل به جبرئيل على محمد صلى الله عليه وآله وسلم وباسمك الذي دعاك به
آدم فغفرت له ذنبه واسكنته جنتك واسئلك بحق القرآن العظيم وبحق محمد خاتم
النبيين وبحق ابراهيم وبحق فصلك يوم القضاء وبحق الموازين اذا نصبت والصحف
اذا نشرت وبحق القلم وما جرى واللوح وما احصى وبحق الاسم الذي كتبته على سرادق
العرش قبل خلقك الخلق والدنيا والشمس والقمر بالفي عام واشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله واسئلك باسمك المخزون في
خزائنك الذي استأثرت به في علم الغيب عندك لم يظهر عليه احد من خلقك لا ملك
مقرب ولا نبي مرسل ولا عبد مصطفى واسئلك باسمك الذي شققت به البحار
وقامت به الجبال واختلف به الليل والنهار وبحق السبع المثاني والقرآن العظيم و
بحق الكرام الكاتبين وبحق طه ويس وكهيعص وحم عسق وبحق توراة موسى وانجيل
عيسى وزبور داود وفرقان محمد صلى الله عليه وآله وعلى جميع الرسل وباهيا شراهيا
اللهم اني اسئلك بحق تلك المناجات التي كانت بينك وبين موسى بن عمران فوق
جبل طور سيناء واسئلك باسمك الذي علمته ملك الموت لقبض الارواح واسئلك
باسمك الذي كتب على ورق الزيتون فخضعت النيران لتلك الورقة فقلت يا نار كوني بردا
وسلاما واسئلك باسمك الذي كتبته على سرادق المجد والكرامة يا من لا يحفيه
سائل ولا ينقصه نائل يا من به يستغاث واليه يلجأ اسئلك بمعاقد العز من عرشك
ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك الاعظم وجدك الاعلى وكلماتك التامات العلى
اللهم رب الرياح وما ذرت والسماء وما اظلت والارض وما اقلت والشياطين و
ما اضلت والبحار وما جرت وبحق كل حق هو عليك حق وبحق الملائكة المقربين و
الروحانيين والكروبيين والمسبحين لك بالليل والنهار لا يفترون وبحق ابراهيم
خليلك وبحق كل ولي يناديك بين الصفا والمروة وتستجيب له دعاءه يا مجيب اسئلك

بِهٰذِهِ الأَسْمَاءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا
أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَأَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ مّا
الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ
يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ
كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ
يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالأَرَضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ
دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجْوَدَ الأَجْوَدِينَ
يَا أَكْرَمَ الأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِي
الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ
وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِي
الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ
مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا وَأَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ
فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُوَ غَيْرَكَ اللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي هذا
وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيلَ
وَأَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي
الأُمُورِ وَلَقِّنِّي كُلَّ سُرُورٍ وَاقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ مَحْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالآجِلِ بما
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي علم
فِي طَاعَتِكَ وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَاقْلِبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللّٰهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نَقِمَاتِكَ وَمِنْ نُزُولِ
عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الأَعْدَاءِ

ومن شرّ

وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَ
لَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي وَفَاةً طَيِّبَةً
تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ
لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي
خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ هِدَايَتِي
فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى إِنْعَامِكَ عَلَيَّ قَدِيماً وَحَدِيثاً فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَمْ
مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي
قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَثْوًى وَ
زَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقَامٍ وَعَلٰى هٰذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ
نَصِيباً فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ أَوْ سُوءٍ تَصْرِفُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ
خَيْرٍ تَسُوقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا فَإِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطِي الَّذِي لَا يُرَدُّ سَائِلُهُ وَلَا يُخَيَّبُ آمِلُهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ
وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ يَزْدَادُ كَثْرَةً وَطِيباً وَعَطَاءً وَجُوداً وَارْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا
تَفْنٰى وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُوراً وَأَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ واحاديث بسيار در فضيلت زيارت حضرت امام حسين عليه السّلام در
شب و روز عرفه وارد شده است و زيارت نزديك را در تحفة الزائر ذكر كرده ام
و زيارت دور بعد از ان شاء الله مذكور خواهد شد و پيشتر نيز زيارت آنحضرت
مذكور شد و امّا روز عرفه از اعياد عظيمه است و كسيكه توفيق يابد كه در عرفات باشد
ادعيه و اعمال بسيار دارد و بهترين اعمال در اين روز دعا ست حتى مستحبست كه جمع كند
ميان نماز ظهر و عصر در اوّل وقت و نافله و اذان ساقط ميشود و بعد از نماز عصر
مشغول دعا بايد شد تا شام و دعا از براى برادران مؤمن از زنده و مرده بسيار بايد

کرد چنانچه در حدیث صحیح منقولست که ابراهیم بن هاشم گفت من عبد الله بن جندب را
دیدم در موقف عرفات و حال هیچکس را از او بهتر ندیدم پیوسته دستهای خود بسوی
آسمان بلند کرده بود و آب دیده اش بر رویش جاری بود تا بزمین میرسید چون مردم
فارغ شدند گفتم وقوف هیچکس را بهتر از وقوف تو ندیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم
مگر برادران مؤمن خود را زیرا که از حضرت امام موسی علیه السلام شنیدم که هر که دعا کند
از برای برادران مؤمن خود در غیبت او از عرش ندا باو رسد که از برای تو صد هزار
برابر او باد پس من نخواستم که دست بردارم از صد هزار برابر دعای ملک که البته مستجاب است
برای یک دعای خود که نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در روز
عرفه در تحت قبه مقدسه حضرت امام حسین علیه السلام باشد ثوابش کمتر نیست از کسیکه
در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانکه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
در روز عرفه بزیارت آنحضرت برود و حق او را بشناسد و او را امام واجب الطاعه داند
بنویسد حق تعالی از برای او ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره مقبول و دو هزار جهاد
که با پیغمبر مرسلی کرده باشد یا امام عادلی راوی گفت کجاست وقوف عرفات حضرت
از روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود بدرستیکه چون بنده مؤمن در روز عرفه نزد
قبر آنحضرت حاضر شود و در نهر فرات غسل کند و متوجه زیارت شود هر گامی که بردارد
ثواب یک حج و عمره برای او مینویسند و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حقتعالی اول
نظر رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین علیه السلام میکند و گناهان ایشان را می آمرزد و
حاجات ایشان را بر می آورد و بعد از آن متوجه اهل عرفات میگردد زیرا که در میان زوار
آنحضرت حرامزاده و فرزند زنا نیست و در میان اهل عرفات هست و کسیکه توفیق
هیچیک از اینها نیافته باشد باید که در سایر بلاد غسل کند و در مجمع مؤمنان
حاضر شود و زیارت آنحضرت بکند و اگر در بام بلندی یا صحرای گشاده باشد بهتر است
پس مشغول دعا شوند و تا شام مشغول دعا و ذکر باشند تا در ثواب آنها شریک گردند

چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست واحادیث در باب روزه روز عرفه مختلف است
واکثر علما جمع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباهی در ماه نباشد و اورا
از دعا کردن ضعیف نکرداند سنتست والا مکروه هست یعنی ثوابش کمتر است و در
روایتی وارد شده است که روزه روز عرفه برابر است با روزه یکسال و اگر اشتباه
در ماه باشد یا با روزه از دعا ضعیف شود نگرفتن بهتر است و از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که در روز عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز
بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف کند نزد خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطاهای
خود فایز گردد بثواب اهل عرفات و گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده گردد و
شیخ مفید ره این نماز را بعد از عصر ذکر کرده است و گفته است که این نماز مخصوص
جمعیتست که در اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه اللّٰه اکبر
وصد مرتبه الحمد للّٰه وصد مرتبه سبحان اللّٰه وصد مرتبه لا اله الا اللّٰه وصد مرتبه
قل هو اللّٰه احد وصد مرتبه سوره انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر فرموده که صد
مرتبه آیة الکرسی بخواند وصد مرتبه لا حول ولا قوة الا باللّٰه وصد مرتبه اللهم
صل علی محمد وآل محمد بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها دعای صحیفه
کامله است آنرا با خشوع و خضوع و تأنی و رقت بخواند که مشتملست بر جمیع مطالب
دنیا و آخرت و شیخ طوسی ره بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
که حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود میخواهی ترا تعلیم
کنم دعای روز عرفه را و آن دعای پیغمبران پیش از منست میگوئی لا اله الا اللّٰه وحده
لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء وفوق
قدیر اللهم لک الحمد کالذی تقول وخیرا مما نقول وفوق ما یقول القائلون اللهم ترائی
لک صلوتی ونسکی ومحیای ومماتی ولک براثی وبک حولی ومنک قوتی اللهم

وَشُؤْمِ مَا جَرَتْ بِهِ الرِّيَاحُ

اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَمِنْ وَسَاوِسِ الصَّدْرِ وَمِنْ شَتَاتِ الْاَمْرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ الرِّيَاحِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَجِيءُ وَاَسْئَلُكَ خَيْرَ اللَّيْلِ وَخَيْرَ
النَّهَارِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَفِي لَحْمِي نُورًا وَفِي
دَمِي وَعِظَامِي وَعُرُوقِي وَمَقَامِي وَمَقْعَدِي وَمَدْخَلِي وَمَخْرَجِي نُورًا وَاَعْظِمْ لِيَ النُّورَ
يَا رَبِّ يَوْمَ اَلْقَاكَ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که این
دعا را در روز عرفه بخوانند اَللّٰهُمَّ كَمَا سَتَرْتَ عَلَيَّ مَا لَمْ اَعْلَمْ فَاغْفِرْ لِي مَا تَعْلَمُ وَكَمَا وَسِعَنِي
عِلْمُكَ فَلْيَسَعْنِي عَفْوُكَ وَكَمَا بَدَأْتَنِي بِالْاِحْسَانِ فَاَتِمَّ نِعْمَتَكَ بِالْغُفْرَانِ وَكَمَا اَكْرَمْتَنِي
بِمَعْرِفَتِكَ فَاشْفَعْهَا بِمَغْفِرَتِكَ وَكَمَا عَرَّفْتَنِي وَحْدَانِيَّتَكَ فَاَكْرِمْنِي بِطَاعَتِكَ وَكَمَا
عَصَمْتَنِي مِمَّا لَمْ اَكُنْ اَعْتَصِمُ مِنْهُ اِلَّا بِعِصْمَتِكَ فَاغْفِرْ لِي مَا لَوْ شِئْتَ عَصَمْتَنِي مِنْهُ يَا
جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ و از حضرت امام موسی علیه السلام این دعا منقولست
اَللّٰهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ اِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِاُمُورٍ قَدْ سَلَفَتْ مِنِّي وَاَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ
بِرُمَّتِي وَاِنْ تَعْفُ عَنِّي فَاَهْلُ الْعَفْوِ اَنْتَ يَا اَهْلَ الْعَفْوِ يَا اَحَقَّ مَنْ عَفَى اغْفِرْ لِي وَلِاِخْوَانِي
مؤلف گوید که این جزئیست از دعای طولانی که از حضرت صادق علیه السلام منقولست
و ادعیهٔ عرفه بسیار است و در کتاب بحار الانوار و رسالهٔ علیحده جمع کرده‌ام و اکثر
خلق را آنچه مذکور شده در این رساله کافیست و از جملهٔ دعاهای مشهور روز عرفه
دعای حضرت سید الشهداء امام حسین صلوات الله علیه است بشر و بشیر پسران غالب
اسدی روایت کرده‌اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس
از خیمهٔ خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان خود با نهایت
تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و رو مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و
دستها را برابر رو داشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند دعا
اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ
وَلَا كَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ اَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَاَتْقَنَ بِحِكْمَتِهِ الصَّنَائِعَ

ولا تخفى عليه الطلايع ولا تضيع عنده الودايع جازي كل صانع ورائش كل قانع وراحم
كل ضارع ومنزل المنافع والكتاب الجامع بالنور الساطع وهو للدعوات سامع وللمطيعين
نافع وللدرجات رافع وللكربات دافع وللجبابرة قامع وراحم عبرة كل ضارع ودافع
ضرعة كل ضارع فلا اله غيره ولا شيء يعدله وليس كمثله شيء وهو السميع البصير اللطيف
الخبير وهو على كل شيء قدير اللهم اني ارغب اليك واشهد بالربوبية لك مقرا بانك
ربي وان اليك مردي ابتدأتني بنعمتك قبل ان اكون شيئا مذكورا وخلقتني من التراب
ثم اسكنتني الاصلاب آمنا لريب المنون واختلاف الدهور فلم ازل ظاعنا من صلب
الى رحم في تقادم الايام الماضية والقرون الخالية لم تخرجني لرأفتك بي ولطفك
بي واحسانك الي في دولة ايام الكفرة الذين نقضوا عهدك وكذبوا رسلك لكنك
اخرجتني رأفة منك وتحننا علي للذي سبق لي من الهدى الذي يسرتني وفيه انشأتني
ومن قبل ذلك رؤفت بي بجميل صنعك وسوابغ نعمتك فابتدعت خلقي من مني يمنى
ثم اسكنتني في ظلمات ثلث بين لحم وجلد ودم ولم تشهرني بخلقي ولم تجعل الي شيئا من
امري ثم اخرجتني الى الدنيا تاما سويا وحفظتني في المهد طفلا صبيا ورزقتني
من الغذاء لبنا مريا وعطفت علي قلوب الحواضن وكفلتني الامهات الرحائم وكلأتني
من طوارق الجان وسلمتني من الزيادة والنقصان فتعاليت يا رحيم يا رحمن حتى اذا
استهللت ناطقا بالكلام اتممت علي سوابغ الانعام فربيتني زائدا في كل عام حتى
اذا اكملت فطرتي واعتدلت سريرتي اوجبت علي حجتك بان الهمتني معرفتك وروعتني
بعجائب فطرتك وانطقتني لما ذرأت في سمائك وارضك من بدايع خلقك و وايقظني
نبهتني لذكرك وشكرك وواجب طاعتك وعبادتك وفهمتني ما جاءت به رسلك
ويسرت لي تقبل مرضاتك ومننت علي في جميع ذلك بعونك ولطفك ثم اذ خلقتني تقبل
من خير الثرى لم ترض لي يا الهي بنعمة دون اخرى ورزقتني من انواع المعاش وصنوف
الرياش بمنك العظيم علي واحسانك القديم الي حتى اذا اتممت علي جميع النعم وصرفت

عَنّي كُلَّ النِّقَمِ لَمْ تَمْنَعْكَ جَهْلي وَجُرْأَتي عَلَيْكَ اَنْ دَلَلْتَني عَلى ما يُقَرِّبُني اِلَيْكَ وَوَفَّقْتَني لِما
يُزْلِفُني لَدَيْكَ فَاِنْ دَعَوْتُكَ اَجَبْتَني وَاِنْ سَئَلْتُكَ اَعْطَيْتَني وَاِنْ اَطَعْتُكَ شَكَرْتَني وَاِنْ
شَكَرْتُكَ زِدْتَني كُلُّ ذلِكَ اِكْمالاً لِاَنْعُمِكَ عَلَيَّ وَاِحْساناً اِلَيَّ فَسُبْحانَكَ سُبْحانَكَ مِنْ مُبْدِئٍ
مُعيدٍ حَميدٍ مَجيدٍ تَقَدَّسَتْ اَسْماؤُكَ وَعَظُمَتْ آلاؤُكَ فَاَيَّ نِعَمِكَ يا اِلهي اُحْصي عَدَداً اَوْ
ذِكْراً اَمْ اَيُّ عَطاياكَ اَقُومُ بِها شُكْراً وَهِيَ يا رَبِّ اَكْثَرُ مِنْ اَنْ يُحْصِيَهَا الْعادُّونَ اَوْ يَبْلُغَ عِلْماً
بِهَا الْحافِظُونَ ثُمَّ ما دَرَأْتَ وَصَرَفْتَ عَنّي اَللّهُمَّ مِنَ الضُّرِّ وَالضَّرّاءِ اَكْثَرُ مِمّا ظَهَرَ لي مِنَ
الْعافِيَةِ وَالسَّرّاءِ وَاَنَا اَشْهَدُ يا اِلهي بِحَقيقَةِ ايماني وَعَقْدِ عَزَماتِ يَقيني وَخالِصِ
صَريحِ تَوْحيدي وَباطِنِ مَكْنُونِ ضَميري وَعَلائِقِ مَجاري نُورِ بَصَري وَاَساريرِ صَفْحَةِ
جَبيني وَخُرْقِ مَسارِبِ نَفْسي وَخَذاريفِ مارِنِ عِرْنيني وَمَسارِبِ صِماخِ سَمْعي وَما
ضُمَّتْ وَاَطْبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَتايَ وَحَرَكاتِ لَفْظِ لِساني وَمَغْرَزِ حَنَكِ فَمي وَفَكّي وَمَنابِتِ
اَضْراسي وَبُلُوغِ حَبائِلِ بارِعِ عُنُقي وَمَساغِ مَأْكَلي وَمَشْرَبي وَحِمالَةِ اُمِّ رَأْسي وَجُمَلِ
حَمائِلِ حَبْلِ وَتيني وَمَا اشْتَمَلَ عَلَيْهِ تامُورُ صَدْري وَنِياطِ حِجابِ قَلْبي وَاَفْلاذِ حَواشي كَبِدي
وَما حَوَتْهُ شَراسيفُ اَضْلاعي وَحِقاقُ مَفاصِلي وَاَطْرافُ اَنامِلي وَقَبْضُ عَوامِلي وَلَحْمي وَدَمي
وَشَعْري وَبَشَري وَعَصَبي وَقَصَبي وَعِظامي وَمُخّي وَعُرُوقي وَجَميعُ جَوارِحي وَمَا انْتَسَجَ عَلى
ذلِكَ اَيّامَ رِضاعي وَما اَقَلَّتِ الْاَرْضُ مِنّي وَنَوْمي وَيَقْظَتي وَسُكُوني وَحَرَكاتِ
رُكُوعي وَسُجُودي اَنْ لَوْ حاوَلْتُ وَاجْتَهَدْتُ مَدَى الْاَعْصارِ وَالْاَحْقابِ لَوْ عُمِّرْتُها اَنْ اُؤَدِّيَ
شُكْرَ واحِدَةٍ مِنْ اَنْعُمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذلِكَ اِلاّ بِمَنِّكَ الْمُوجَبِ عَلَيَّ شُكْراً اَبَداً جَديداً وَ
ثَناءً طارِفاً عَتيداً اَجَلْ وَلَوْ حَرَصْتُ اَنَا وَالْعادُّونَ مِنْ اَنامِكَ اَنْ نُحْصِيَ مَدى اِنْعامِكَ
سالِفِهِ وَآنِفِهِ لَما حَصَرْناهُ عَدَداً وَلا اَحْصَيْناهُ اَبَداً هَيْهاتَ اَنّى ذلِكَ وَاَنْتَ الْمُخْبِرُ عَنْ
نَفْسِكَ في كِتابِكَ النّاطِقِ وَالنَّبَأِ الصّادِقِ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللهِ لا تُحْصُوها صَدَقَ
كِتابُكَ اَللّهُمَّ وَاِنْباؤُكَ وَبَلَّغَتْ اَنْبِياؤُكَ وَرُسُلُكَ ما اَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ
لَهُمْ مِنْ دينِكَ غَيْرَ اَنّي يا اِلهي اَشْهَدُ بِجِدّي وَجَهْدي وَمَبالِغِ طاقَتي وَوُسْعي وَاَقُولُ مُؤْمِناً مُوقِناً

نذر المجيد

مؤمنًا الحمد لله الذي لم يتّخذ ولدًا فيكون موروثًا ولم يكن له شريك في الملك فيضادّه
فيما ابتدع ولا وليّ من الذلّ فيرفده فيما صنع سبحانه سبحانه سبحانه لو كان فيهما آلهة
إلّا الله لفسدتا وتفطّرتا فسبحان الله الواحد الأحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن
له كفوًا أحد الحمد لله حمدًا يعدل حمد ملائكته المقرّبين وأنبيائه المرسلين وصلّى الله
على خيرته من خلقه محمّد خاتم النبيّين وآله الطيّبين الطاهرين المخلصين پس شروع
فرمود آنحضرت در سؤال واهتمام نمود در دعا وآب از دیدهای مبارکش جاری بود پس
گفت اللهمّ اجعلني أخشاك كأنّي أراك وأسعدني بتقواك ولا تشقني بمعصيتك وخر
لي في قضائك وبارك لي في قدرك حتّى لا أحبّ تعجيل ما أخّرت ولا تأخير ما عجّلت اللهمّ
اجعل غناي في نفسي واليقين في قلبي والإخلاص في عملي والنور في بصري والبصيرة
في ديني ومتّعني بجوارحي واجعل سمعي وبصري الوارثين منّي وانصرني على من ظلمني
وأرني فيه ثاري ومآربي وأقرّ بذلك عيني اللهمّ اكشف كربتي واستر عورتي و
اغفر لي خطيئتي واخسأ شيطاني وفكّ رهاني واجعل لي يا إلهي الدرجة العليا في
الآخرة والأولى اللهمّ لك الحمد كما خلقتني فجعلتني سميعًا بصيرًا ولك الحمد كما خلقتني
فجعلتني حيًّا سويًّا رحمة بي وكنت عن خلقي غنيًّا ربّ بما برأتني فعدّلت فطرتي ربّ بما
أنشأتني فأحسنت صورتي يا ربّ بما أحسنت بي وفي نفسي عافيتني ربّ بما كلأتني
ووفّقتني ربّ بما أنعمت عليّ فهديتني ربّ بما آويتني ومن كلّ خير آتيتني وأعطيتني ربّ
بما أطعمتني وسقيتني ربّ بما أغنيتني وأقنيتني ربّ بما أعنتني وأعززتني ربّ بما
ألبستني من ذكرك الصافي ويسّرت لي من صنعك الكافي صلّ على محمّد وآل محمّد و
أعنّي على بوائق الدهر وصروف الأيّام والليالي ونجّني من أهوال الدنيا وكربات الآخرة
واكفني شرّ ما يعمل الظالمون في الأرض اللهمّ ما أخاف فاكفني وما أحذر فقني وفي
نفسي وديني فاحرسني وفي سفري فاحفظني وفي أهلي ومالي وولدي فاخلفني وفيما
رزقتني فبارك لي وفي نفسي فذلّلني وفي أعين الناس فعظّمني ومن شرّ الجنّ والإنس

الحق

اعززتني

يسّرلة

فسلّمني وبذنوبي ولا تفضحني وبسريرتي ولا تخزني وبعملي فلا تبتلني ونعمك فلا تسلبني والى
غيرك فلا تكلني الى من تكلني الى القريب فيقطعني ام الى البعيد فيتجهمني ام الى المستضعفين
لي وانت ربي ومليك امري اشكو اليك غربتي وبعد داري وهواني على من ملّكته امري
اللّهمّ فلا تحلل بي غضبك فان لم تكن غضبت عليّ فلا اُبالي سواك غير ان عافيتك
اوسع لي فاسئلك بنور وجهك الذي اشرقت له الارض والسموات وانكشفت به
الظلمات وصلح عليه امر الاولين والآخرين ان لا تميتني على غضبك ولا تنزل بي سخطك
لك العتبى حتى ترضى قبل ذلك لا اله الا انت ربّ البلد الحرام والمشعر الحرام والبيت
العتيق الذي احللته البركة وجعلته للناس امناً يا من عفى عن العظيم من الذنوب
بحلمه يا من اسبغ النعمة بفضله يا من اعطى الجزيل بكرمه يا عدّتي في شدّتي يا صاحبي
في وحدتي يا غياثي في كربتي يا وليّي في نعمتي يا الهي واله آبائي
ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب وربّ جبرئيل وميكائيل واسرافيل وربّ محمّد
خاتم النبيين وآله المنتجبين ومنزل التورية والانجيل والزبور والفرقان ومنزل
كهيعص وطه ويس والقرآن الحكيم انت كهفي حين تعييني المذاهب في سعتها و
تضيق عليّ الارض برحبها ولولا رحمتك لكنت من الهالكين وانت مقيل عثرتي ولولا
سترك اياي لكنت من المفضوحين وانت مؤيّدي بالنصر على الاعداء ولولا نصرك
اياي لكنت من المغلوبين يا من خصّ نفسه بالسموّ والرفعة فاولياؤه بعزّه يتعزّزون
يا من جعلت له الملوك نير المذلّة على اعناقهم فهم من سطواته خائفون تعلم خائنة
الاعين وما تخفي الصدور وغيب ما تأتي به الازمان والدهور يا من لا يعلم كيف
هو الا هو يا من لا يعلم ما يعلمه الا هو يا من كبس الارض على الماء وسدّ الهواء بالسماء
يا من له اكرم الاسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع ابداً يا مقيّض الركب ليوسف في
البلد القفر ومخرجه من الجبّ وجاعله بعد العبودية ملكاً يا رادّ يوسف على يعقوب
بعد ان ابيضّت عيناه من الحزن فهو كظيم يا كاشف الضرّ والبلاء عن ايّوب يا ممسك

ن خ الحجة

١٦١

كبر سنه وفناء عمره

خلق

لا يجد

حين لا حي

انت

بدل ابراهيم من الذبح عن ابنه بعد ان كبر سنه وفنى عمره يا من استجاب لزكريا فوهب
له يحيى ولم يدعه فردًا وحيدًا يا من اخرج يونس من بطن الحوت يا من فرق البحر
لبني اسرائيل فانجيهم وجعل فرعون وجنوده من المغرقين يا من ارسل الرياح مبشرات
بين يدي رحمته يا من لم يعجل على من عصاه من خلقه يا من استنقذ السحرة من بعد
طول الجحود وقد غدوا في نعمته يأكلون رزقه ويعبدون غيره وقد حادّوه ونادّوه
وكذّبوا رسله يا الله يا الله يا بديء لا بدء لك يا دائمًا لا نفاد لك يا حيّ يا محيي الموتى يا من
هو قائم على كل نفس بما كسبت يا من قلّ له شكري فلم يحرمني وعظمت عنده خطيئتي
فلم يفضحني ورآني على المعاصي فلم يخذلني يا من حفظني في صغري يا من رزقني
في كبري يا من اياديه عندي لا تحصى يا من نعمه عندي لا تجازى يا من عارضني بالخير
والاحسان وعارضته بالاساءة والعصيان يا من هداني بالايمان قبل ان اعرف
شكر الامتنان يا من دعوته مريضًا فشفاني وعريانًا فكساني وجائعًا فاطعمني و
عطشانًا فارواني وذليلًا فاعزّني وجاهلًا فعرّفني ووحيدًا فكثّرني وغائبًا فردّني
ومقلًّا فاغناني ومنتصرًا فنصرني وغنيًّا فلم يسلبني وامسكت عن جميع ذلك فابتدأني
فلك الحمد يا من اقال عثرتي ونفّس كربتي واجاب دعوتي وستر عورتي وغفر ذنوبي
وبلّغني طلبتي ونصرني على عدوّي وان اعدّ نعمك ومننك وكرائم منحك لا احصيها
يا مولاي انت الذي انعمت انت الذي احسنت انت الذي اجملت انت الذي افضلت
انت الذي مننت انت الذي اكملت انت الذي رزقت انت الذي اعطيت انت الذي
اغنيت انت الذي اقنيت انت الذي آويت انت الذي كفيت انت الذي هديت انت
الذي عصمت انت الذي سترت انت الذي غفرت انت الذي اقلت انت الذي مكّنت
انت الذي اعززت انت الذي اعنت انت الذي عضدت انت الذي ايّدت انت
الذي نصرت انت الذي شفيت انت الذي عافيت انت الذي اكرمت تباركت ربي
وتعاليت فلك الحمد دائمًا ولك الشكر واصبًا ابدًا ثم انا يا الهي المعترف بذنوبي فاغفرها

لي أنا الذي أسأت أنا الذي أخطأت أنا الذي أغفلت أنا الذي جهلت أنا الذي هممت
أنا الذي سهوت أنا الذي اعتمدت أنا الذي تعمدت أنا الذي وعدت أنا الذي
أخلفت أنا الذي نكثت أنا الذي أقررت أنا أعترف بنعمك عندي وأبوء بذنوبي
فاغفرها لي يا من لا تضره ذنوب عباده وهو الغني عن طاعتهم والموفق من عمل
منهم صالحا بمعونته ورحمته فلك الحمد إلهي أمرتني فعصيتك ونهيتني فارتكبت
نهيك فأصبحت لا ذا براءة فأعتذر ولا ذا قوة فأنتصر فبأي شيء أستقبلك
يا مولاي أبسمعي أم ببصري أم بلساني أم بيدي أم برجلي أليس كلها نعمك عندي
وبكلها عصيتك يا مولاي فلك الحجة والسبيل علي يا من سترني من الآباء و
الأمهات أن يزجروني ومن العشائر والإخوان أن يعيروني ومن السلاطين أن
يعاقبوني ولو اطلعوا يا مولاي على ما اطلعت عليه مني إذا ما أنظروني ولرفضوني
وقطعوني فها أنا ذا بين يديك يا سيدي خاضعا ذليلا حقيرا لا ذو براءة فأ
عتذر ولا ذو قوة فأنتصر ولا حجة لي فأحتج بها ولا قائل لم أجترح ولم أعمل سوءا
وما عسى الجحود لو جحدت يا مولاي ينفعني فكيف وأنى ذلك وجوارحي كلها
شاهدة علي بما قد عملت وعلمت يقينا غير ذي شك أنك سائلي عن عظائم
الأمور وأنك الحكيم العدل الذي لا يجور وعدلك مهلكي ومن كل عدلك مهربي
فإن تعذبني فبذنوبي يا إلهي بعد حجتك علي وإن تعف عني فبحلمك وجودك وكرمك
لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من
المستغفرين لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الموحدين لا إله إلا أنت سبحانك
إني كنت من الخائفين لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الوجلين لا إله إلا أنت
سبحانك إني كنت من السائلين لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الراجين
الراغبين لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من المهللين المسبحين لا إله إلا أنت ربي
ورب آبائي الأولين اللهم هذا ثنائي عليك ممجدا وإخلاصي لذكرك موحدا

غفلت
يا إلهي
فركبت
أستقبلك
حصيرا
ذو حجة
الحكم

واقراري بآلائك معدّداً وان كنت مقرّاً انّي لا احصيها لكثرتها وسبوغها وتظاهرها
وتقادمها الى حادث ما لم تزل تتعهّدني به معها منذ خلقتني وبرأتني من اوّل العمر
من الاغناء بعد الفقر وكشف الضرّ وتسبيب اليسر ودفع العسر وتفريج الكرب
والعافية في البدن والسّلامة في الدين ولو رفدني على قدر ذكر نعمتك جميع
العالمين من الاوّلين والآخرين لما قدرت ولا هم على ذلك تقدّست وتعاليت
من ربّ عظيم كريم رحيم ولا تحصى آلاؤك ولا يبلغ ثناؤك ولا تكافى نعماؤك صلّ
على محمّد وآل محمّد واتمم علينا نعمك واسعدنا بطاعتك سبحانك لا اله الّا انت
اللّهمّ انّك تجيب دعوة المضطرّ اذا دعاك وتكشف السّوء وتغيث المكروب وتشفي
السّقيم وتغني الفقير وتجبر الكسير وترحم الصّغير وتعين الكبير وليس دونك ظهير
ولا فوقك قدير وانت العليّ الكبير يا مطلق المكبّل الاسير يا رازق الطّفل الصّغير
يا عصمة الخائف المستجير يا من لا شريك له ولا وزير صلّ على محمّد وآل محمّد واعطني
في هذه العشيّة افضل ما اعطيت وانلت احداً من عبادك من نعمة توليها وآلاء
تجدّدها وبليّة تصرفها وكربة تكشفها ودعوة تسمعها وحسنة تتقبّلها وسيّئة
تتغمّدها انّك لطيف خبير وعلى كلّ شيء قدير اللّهمّ انّك اقرب من دعي واسرع
من اجاب واكرم من عفى واوسع من اعطى واسمع من سئل يا رحمن الدّنيا والآخرة
ورحيمهما ليس كمثلك مسؤول ولا سواك مأمول دعوتك فاجبتني وسئلتك
فاعطيتني ورغبت اليك فرحمتني ووثقت بك فنجّيتني وفزعت اليك فكفيتني
اللّهمّ فصلّ على محمّد عبدك ورسولك ونبيّك وعلى آله الطّيّبين الطّاهرين
اجمعين وتمّم لنا نعماءك وهنّئنا عطاءك واجعلنا لك شاكرين ولآلائك
ذاكرين آمين آمين ربّ العالمين اللّهمّ يا من ملك فقدر وقدر فقهر وعصي
فستر واستغفر فغفر يا غاية رغبة الرّاغبين ومنتهى امل الرّاجين يا من احاط
بكلّ شيء علماً ووسع المستقيلين رأفة ورحمة وحلماً اللّهمّ انّا نتوجّه اليك في

قدر نعمتك

آولائها

هذه العشية التى شرفتها وعظمتها بمحمد نبيك ورسولك وخيرتك من خلقك و
امينك على وحيك البشير النذير السراج المنير الذى انعمت به على المسلمين وجعلته
رحمة للعالمين اللهم فصل على محمد وآله كما محمد اهل ذلك يا عظيم صل عليه
وعلى آل محمد المنتجبين الطيبين الطاهرين اجمعين وتغمدنا بعفوك عنا فاليك
عجت الاصوات بصنوف اللغات واجعل لنا فى هذه العشية نصيبا فى كل خير
تقسمه ونور تهدى به ورحمة تنشرها وعافية تجللها وبركة تنزلها ورزق تبسطه
يا ارحم الراحمين اللهم اقلبنا فى هذا الوقت منجحين مفلحين مبرورين غانمين و
لا تجعلنا من القانطين ولا تخلنا من رحمتك ولا تحرمنا ما نؤمله من فضلك ولا
تردنا خائبين ولا من بابك مطرودين ولا تجعلنا من رحمتك محرومين ولا لفضل ما
نؤمله من عطاياك قانطين يا اجود الاجودين و يا اكرم الاكرمين اليك اقبلنا موقنين
ولبيتك الحرام آمين قاصدين فاعنا على مناسكنا واكمل لنا حجنا واعف اللهم عنا
وعافنا فقد مددنا اليك ايدينا وهى بذلة الاعتراف موسومة اللهم فاعطنا
فى هذه العشية ما سألناك واكفنا ما استكفيناك فلا كافى لنا سواك ولا رب
لنا غيرك نافذ فينا حكمك محيط بنا علمك عدل فينا قضاؤك اقض لنا الخير و
اجعلنا من اهل الخير اللهم اوجب لنا بجودك عظيم الاجر وكريم الذخر ودوام
اليسر واغفر لنا ذنوبنا اجمعين ولا تهلكنا مع الهالكين ولا تصرف عنا رافتك
برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اجعلنا فى هذا الوقت ممن سألك فاعطيته و
شكرك فزدته وتاب اليك فقبلته وتنصل اليك من ذنوبه كلها فغفرتها له يا ذا
الجلال والاكرام اللهم وفقنا وسددنا واعصمنا واقبل تضرعنا يا خير من سئل
ويا ارحم من استرحم يا من لا يخفى عليه اغماض الجفون ولا لحظ العيون ولا ما
استقر فى المكنون ولا ما انطوت عليه مضمرات القلوب الا كل ذلك قد احصاه
علمك ووسعه حلمك سبحانك وتعاليت عما يقول الظالمون علوا كبيرا نسبح

اللهم فصل على

هو

موقنين

تجنا

لك

لَكَ السَّمٰواتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ
الْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ وَالْأَيَادِي الْجِسَامِ وَأَنْتَ
الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَعَافِنِي فِي بَدَنِي
وَدِينِي وَآمِنْ خَوْفِي وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي وَلَا
تَخْذُلْنِي وَادْرَءْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ پس سر و دیده خود را بسوی آسمان بلند
کرد و از دیدهای مبارکش آب میریخت مانند دو مشک و بصدای بلند میگفت
يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَيَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ وَأَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ حَاجَتِيَ الَّتِي إِنْ أَعْطَيْتَنِيهَا
لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي وَإِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي أَسْئَلُكَ فَكَاكَ رَقَبَتِي
مِنَ النَّارِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ پس مکرر میگفت یا رب و صداها بگریه بلند شد
و بازگردیدند و روانه جانب مشعر الحرام شدند و سید بن طاوس ره بسند معتبر
روایت کرده است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که در روز عرفه چون زوال
شمس بشود نماز ظهر و عصر را بکن پس رو بمحل وقوف و صد مرتبه اللّٰهُ أَكْبَرُ و صد
مرتبه الْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ و صد مرتبه لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ و صد مرتبه قُلْ
هُوَ اللّٰهُ و صد مرتبه سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخوان پس این دعا را بخوان لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ
الْكَرِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ
السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُثْنِيَ عَلَيْكَ وَمَا عَسَى أَنْ أَبْلُغَ مِنْ مَدْحِكَ
مَعَ قِلَّةِ عَمَلِي وَقِصَرِ رَأْيِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَ
أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَ
أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْخَاطِئُ وَأَنْتَ

لا اله الا انت

الحي الذي لا يموت وانا خلق اموت اللهم انت الله رب العالمين وانت الله لا اله
الا انت العزيز الحكيم وانت الله لا اله الا انت العلي العظيم وانت الله لا اله الا انت
الغفور الرحيم وانت الله لا اله الا انت مالك يوم الدين وانت الله لا اله الا انت
منك بدء الخلق واليك يعود وانت الله لا اله الا انت لم تزل ولا تزال وانت الله
لا اله الا انت خالق الجنة والنار وانت الله لا اله الا انت خالق الخير والشر و
انت الله لا اله الا انت الواحد الاحد الفرد الصمد لم تلد ولم تولد ولم يكن لك
كفوا احد وانت الله لا اله الا انت عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم وانت الله
لا اله الا انت الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله
عما يشركون وانت الله لا اله الا انت الخالق البارئ المصور لك الاسماء الحسنى
يسبح لك ما في السموات والارض وانت العزيز الحكيم وانت الله لا اله الا انت الكبير
المتعال والكبرياء رداؤك اللهم انك سابغ النعماء حسن البلاء جزيل العطاء
مقسط القضاء باسط اليدين بالخيرات نفاع بالخيرات كاشف الكربات رفيع الدرجات
منزل الآيات من فوق سبع سموات عظيم البركات مخرج من في الظلمات الى
النور مبدل السيئات حسنات وجاعل الحسنات درجات اللهم انك دنوت
في علوك وعلوت في دنوك فدنوت فليس دونك شيء وارتفعت فليس فوقك شيء
ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى فالق الحب والنوى لك ما في السموات العلى ولك
الكبرياء في الآخرة والاولى اللهم انت غافر الذنب شديد العقاب ذو الطول
لا اله الا انت اليك المصير وسعت رحمتك كل شيء وبلغت حجتك ولا معقب لحكمك
وانت لا تخيب سائلك انت الذي لا رافع لما وضعت ولا واضع لما رفعت انت الذي
اثبت كل شيء بحكمتك واحصيت كل شيء بعلمك وابرمت كل شيء بحكمك ولا يفوتك
شيء بعلمك ولا يمتنع عنك شيء انت الذي لا يعجزك هارب ولا يرتفع صريعك و
لا ينجي قبلك انت علوت فقهرت وملكت فقدرت وبطنت فخبرت وعلى كل شيء

بديء كل شيء

فتاح

مخرج من النور
الى الظلمات

الذنوب

ظهرت علمت خائنة الأعين وما تخفي الصدور وتعلم ما تحمل كل أنثى وما تضع وما تغيض
الأرحام وما تزداد وكل شيء عندك بمقدار أنت الذي لا تنسى من ذكرك ولا تضيع
من توكل عليك أنت الذي لا يشغلك ما في جو أرضك عما في جو سماواتك ولا يشغلك
ما في جو سماواتك عما في جو أرضك أنت الذي تعززت في ملكك ولم يشركك
أحد في جبروتك أنت الذي علا كل شيء ملكك وملك كل شيء أمرك أنت الذي ملكت
الملوك بعقد ربك واستعبدت الأرباب بعزتك وأنت الذي قهرت كل شيء بقوتك
وعلوت كل شيء بفضلك أنت الذي لا يستطاع كنه وصفك ولا منتهى لما عندك
أنت الذي لا يصف الواصفون عظمتك ولا يستطيع الزائلون تحويلك أنت شفاء
لما في الصدور وهدى ورحمة للمؤمنين أنت الذي لا يحفيك سائل ولا ينقصك
نائل ولا يبلغ مدحتك مادح ولا قائل أنت الكائن قبل كل شيء والمكون لكل شيء و
الكائن بعد كل شيء أنت الواحد الأحد الصمد الذي لم تلد ولم تولد ولم يكن لك كفوا
أحد ولم تتخذ صاحبة ولا ولدا السماوات ومن فيهن لك والأرضون ومن فيهن لك بقية
وما بينهن وما تحت الثرى أحصيت كل شيء وأحطت به علما وأنت تزيد في الخلق ما
تشاء وأنت لا تسئل عما تفعل وهم يسئلون وأنت الفعال لما تريد وأنت القريب
وأنت البعيد وأنت السميع وأنت البصير وأنت الماجد وأنت الواحد وأنت العليم ١
وأنت الحكيم وأنت الغني وأنت الكريم وأنت البار وأنت الرحيم وأنت القادر وأنت
القاهر لك الأسماء الحسنى كلها وأنت الجواد الذي لا تبخل وأنت العزيز الذي لا تذل
وأنت ممتنع لا ترام يسبح لك ما في السماوات والأرض وأنت بالخير أجود منك بالشر
أنت ربي ورب آبائي الأولين أنت تجيب المضطر إذا دعاك أنت نجيت نوحا من
الغرق وأنت غفرت لداود ذنبه وأنت نفست عن ذي النون كربه وأنت كشفت
عن أيوب ضره وأنت رددت موسى على أمه وأنت صرفت قلوب السحرة إليك
حتى قالوا آمنا برب العالمين وأنت ولي نعمة الصالحين لا بد كرمك إلا الحسن

الجميل وما لا يُذكر اكثر لك الآلاء والنعم وانت المحسن المجمل الابلغ مدحتك ولا الثناء
عليك انت كما اثنيت على نفسك سبحانك وبحمدك تباركت اسماؤك وجل ثناؤك
ما اعظم شانك واجل مكانك وما اقربك من عبادك والطفك بخلقك وامنعك
بقوتك انت اعز واجل واسمع وابصر واعلى واكبر واطهر واشكر واقدر واعلم
واجبر واكبر واعظم واقرب واملك واوسع وامنع واعطى واحكم وافضل واحمد واخبر
من ان يدركه العيان عظمتك او يصف الواصفون صفتك او يبلغوا غايتك اللهم يدركه العيون
انت الله الذي لا اله الا انت اجل من ذكر واشكر من عبد وارأف من ملك واجود
من سئل واوسع من اعطى خلم بعد ما تعلم وتعفو وتغفر بعد ما تقدر لم تطع
قط الا باذنك ولم تعص قط الا بعلمك تطاع ربنا فتشكر وتعصى ربنا فتغفر
اللهم انت اقرب حفيظ وادنى شهيد حلت بين القلوب واخذت بالنواصي
واحصيت الاعمال وعلمت الاخبار وبيدك المقادير والقلوب اليك مقصدة مفضية
والسر عندك علانية والمهتدي من هديت والحلال ما حللت والحرام ما حرمت
والدين ما شرعت والامر ما قضيت تقضي ولا يقضى عليك اللهم انت الاول
فليس قبلك شيء وانت الآخر فليس بعدك شيء وانت الظاهر فليس فوقك شيء وانت
الباطن فليس دونك شيء وانت العزيز الحكيم اللهم بيدك مقادير الليل والنهار و
بيدك مقادير الشمس والقمر وبيدك مقادير النصر والخذلان وبيدك مقادير الدنيا
والآخرة وبيدك مقادير الموت والحياة وبيدك مقادير الخير والشر صل على محمد و
آل محمد واغفر لي كل ذنب اذنبته في ظلم الليل وضوء النهار عمداً او خطأً سراً او
علانية انك على كل شيء قدير وهو عليك سهل يسير ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم اللهم اني اثني عليك باحسن ما اقدر عليه واشكرك بما مننت به
علي وعلمتني من شكرك اللهم لك الحمد بمحامدك كلها على نعمائك كلها علي و
على جميع خلقك حتى ينتهي الحمد لك الى ما تحب ربنا فترضى اللهم لك الحمد عدد ما خلقت

وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا بَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا ذَرَأْتَ وَ
عَدَدَ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ وَلَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس ده مرتبه بگو لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و ده مرتبه بگو اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ
اِلَيْهِ پس بگو يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ ده مرتبه يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ ده مرتبه يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
ده مرتبه يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ده مرتبه يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ده مرتبه يَا حَنَّانُ
يَا مَنَّانُ ده مرتبه يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ ده مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ده مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه پس بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلِيَّ الْحَمْدِ مُنْتَهَى الْحَمْدِ وَفِيَّ الْعَهْدِ
عَزِيزَ الْجُنْدِ قَدِيمَ الْمَجْدِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ حِينَ لَا شَمْسٌ تُضِيءُ وَلَا قَمَرٌ
يَسْرِي وَلَا بَحْرٌ يَجْرِي وَلَا رِيَاحٌ تَذْرِي وَلَا سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلَا اَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلَا لَيْلٌ يَجِنُّ
وَلَا نَهَارٌ يَكِنُّ وَلَا عَيْنٌ تَدْمَعُ وَلَا صَوْتٌ يُسْمَعُ وَلَا جَبَلٌ مُرْسًى وَلَا سَحَابٌ مُنْشَأٌ وَلَا
اِنْسٌ مَبْرُوءٌ وَلَا جِنٌّ مَذْرُوءٌ وَلَا مَلَكٌ كَرِيمٌ وَلَا شَيْطَانٌ رَجِيمٌ وَلَا ظِلٌّ مَمْدُودٌ وَلَا شَيْءٌ
مَعْدُودٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَحْمَدَ اِلٰى مَنِ اسْتَحْمَدَهُ مِنْ اَهْلِ مَحَامِدِ الْحَمْدِ وَسَمّٰى مَا بَذَلَ
مِنْ نَوَافِلِهِ الَّذِي فَاقَ مَدْحَ الْمَادِحِينَ مَآثِرُ مَحَامِدِهِ وَعَلَا وَصْفَ الْوَاصِفِينَ هَيْبَةُ
جَلَالِهِ هُوَ اَهْلٌ لِكُلِّ حَمْدٍ وَمُنْتَهٰى كُلِّ رَغْبَةٍ وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ الْوَاحِدُ الَّذِي لَا بَدْءَ
لَهُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ الرَّفِيعُ الَّذِي لَيْسَ فَوْقَهُ نَاظِرٌ ذُو الْمَغْفِرَةِ ذُو الرَّحْمَةِ الْمَحْمُودُ لِبَذْلِ
نَوَافِلِهِ الْمَعْبُودُ لِهَيْبَةِ جَلَالِهِ الْمَذْكُورُ بِحُسْنِ آلَائِهِ الْمَنَّانُ بِسَعَةِ فَوَاضِلِهِ الْمَرْغُوبُ اِلَيْهِ
فِي تَمَامِ الْمَوَاهِبِ مِنْ خَزَائِنِهِ الْعَظِيمُ الشَّانِ الْكَرِيمُ فِي سُلْطَانِهِ الْعَلِيُّ فِي مَكَانِهِ الْمُحْسِنُ
فِي امْتِنَانِهِ الْجَوَادُ فِي فَوَاضِلِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَارِئِ خَلْقِ الْمَخْلُوقِينَ بِعِلْمِهِ وَمُصَوِّرِ اَجْسَادِ الْعِبَادِ
بِقُدْرَتِهِ وَمُخَالِفِ صُوَرِ مَنْ خَلَقَ مِنْ خَلْقِهِ وَنَافِخِ الْاَرْوَاحِ فِي خَلْقِهِ بِعِلْمِهِ وَمُعَلِّمِ مَنْ خَلَقَ
مِنْ عِبَادِهِ مَا شَاءَ وَمُدَبِّرِ خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بِعَظَمَتِهِ الَّذِي وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقُ كُرْسِيِّهِ
وَعَلَا بِعَظَمَتِهِ فَوْقَ الْاَعْلَيْنَ وَقَهَرَ الْمُلُوكَ بِجَبَرُوتِهِ الْجَبَّارِ الْاَعْلَى الْمَعْبُودِ فِي سُلْطَانِهِ

بشعاع

المتسلط بقوته المتعالي في دنوه المتداني من كل شيء في ارتفاعه الذي نفذ بصره في
خلقه وحارت الأبصار بشعاع نوره الحمد لله الحليم الرشيد القوي الشديد المبدئ
المعيد الفعال لما يريد الحمد لله منزل الآيات وكاشف الكربات ومؤتي السؤلات
الحمد لله في كل مكان وفي كل زمان وفي كل أوان الحمد لله الذي لا ينسى من ذكره
ولا يخيب من دعاه ولا يذل من والاه الذي يجزي بالإحسان إحسانا وبالصبر نجاة
الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الأرض وله الحمد في الآخرة وهو الحكيم الخبير
الحمد لله فاطر السموات والأرض جاعل الملائكة رسلا أولي أجنحة مثنى وثلث
ورباع يزيد في الخلق ما يشاء إن الله على كل شيء قدير سبحان الله والحمد لله ولا إله
إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم فسبحان الله حين تمسون و
حين تصبحون وله الحمد في السموات والأرض وعشيا وحين تظهرون وسبحان
الله آناء الليل وأطراف النهار وسبحان الله بالغدو والآصال سبحان ربك رب
العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين والحمد لله كما يحب
ربنا ويرضى حمدا كثيرا طيبا وسبحان الله كلما سبح الله شيء وكما يحب الله أن يسبح
والحمد لله كلما حمد الله شيء وكما يحب الله أن يحمد ولا إله إلا الله كلما هلل الله شيء
وكما يحب الله أن يهلل والله أكبر كلما كبر الله شيء وكما يحب الله أن يكبر ولا حول ولا
قوة إلا بالله العلي العظيم پس بخوان اين دعاى محزونرا اللهم إني أسئلك يا الله يا
رحمن هفت مرتبه بأسمائك الرضية المرضية المكنونة يا الله اللهم إني أسئلك بأسمائك
الكبيرة الكبيرة يا أبيه اللهم إني أسئلك بأسمائك العزيزة المنيعة وأسئلك بأسمائك
التامة الكاملة المشهورة يا الله وأسئلك بأسمائك التي هي رضاك يا الله وأسئلك
بأسمائك التي لا يردها دونك أحد يا الله وأسئلك من مسائلك بما عاهدت وفي
العهد يا الله أن لا تخيب سائلك يا الله وأسئلك بجملة مسائلك التي لا يفي بحملها
شيء غيرك يا الله هفت مرتبه وأسئلك بكل اسم أوجبته وكل اسم هو لك وكل

مسئلة

مسئلة حتى ينتهى الى اسمك الاعظم الاعظم الاكبر الاكبر العلى الاعلى الذى استويت
به على عرشك واستقللت به على كرسيك وهو اسمك الفاضل الكامل الذى
فضلته على جميع اسمائك يا رحمن هفتم ربه واسئلك بما لا اعلمه ما لو علمته
لسئلتك به يا الله وبكل اسم استاثرت به فى علم الغيب عندك يا رحمن ان تصلى
على محمد عبدك ورسولك ونبيك وامينك وحبيبك وصفوتك من خلقك
وخاصتك من بريتك ونجيك ونجيبك وحبيبك وصفيك وعلى اهل بيت
محمد وترحم على محمد واهل بيت محمد كافضل واجمل وازكى واطهر واعظم واكثر
واتم ما صليت على احد من انبيائك ورسلك يا ذا الجلال والاكرام اللهم
صل على محمد وال محمد فى الاولين وصل على محمد وال محمد فى الآخرين وصل
على محمد وال محمد فى الملأ الاعلى وصل على محمد فى النبيين والمرسلين اللهم
اعط محمدا صلواتك عليه واله الوسيلة والفضيلة والشرف والدرجة الرفيعة
اللهم اكرم مقامه وشرف بنيانه وعظم نوره وبرهانه وبيض وجهه واعل
كعبه وافلج حجته واظهر عذره ودعوته وتقبل شفاعته كما بلغ رسالاتك
صلو وتلا اياتك وامر بطاعتك وائتمر بها ونهى عن معصيتك وانتهى عنها فى سره وعلانيته
دعا وجاهد حق الجهاد فيك وعبدك مخلصا حتى اتيه اليقين اللهم ابعثه مقاما
محمودا يغبطه عليه الاولون والآخرون من النبيين والمرسلين اللهم استعملنا
بسنته وتوفنا على ملته وابعثنا فى شيعته واحشرنا فى زمرته واجعلنا ممن يتبعه
ولا تحجبنا عن رؤيته ولا تحرمنا مرافقته حتى تسكننا غرفه وتخلدنا فى جواره رب
انى احببته فاحببنى لذلك ولا تفرق بينى وبينه طرفة عين فى الدنيا والآخرة اللهم
صل على محمد وال محمد الذين اذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا اللهم افتح
لهم فتحا يسيرا وانصرهم نصرا عزيزا واجعل لهم من لدنك سلطانا نصيرا اللهم
مكن لهم فى الارض واجعلهم ائمة واجعلهم الوارثين اللهم ارهم فى عدوهم

ما يأملون وادعد وهم منهم ما يحذرون اللهم اجمع بينهم في خير وعافية اللهم عجّل
الروح والفرج لآل محمد اللهم اجمع على الهدى أمرهم واجعل قلوبهم على قلوب
خيارهم وأصلح ذات بينهم إنك حميد مجيد اللهم إني أسألك أن تصلي على محمد و
آل محمد وأن تغفر لي ولوالدي وما ولدا وأعتقهما من النار وارحمهما وارضهما
عني واغفر لكل والدي دخل في الإسلام ولأهلي وولدي وجميع قراباتي إنك على كل
شيء قدير اللهم اجعلني وجميع ورثتي وإخواني فيك من أهل ولايتك ومحبتك ومحبتك
فإنه لا يقدر على ذلك غيرك يا رحمن اللهم أوزعني أن أشكرك وأشكر نعمتك التي
أنعمت علي وعلى والدي وأن أعمل صالحا ترضيه وأصلح لي في ذريتي إني تبت إليك
وإني من المسلمين واجز والدي خير ما جزيت والدا عن ولده واجعل ثوابهما عني
جنات النعيم واغفر لنا ولإخواننا الذين سبقونا بالإيمان ولا تجعل في قلوبنا غلا
للذين آمنوا ربنا إنك رؤوف رحيم واغفر لنا وللمؤمنين والمؤمنات الأحياء منهم
والأموات اللهم أصلح ذات بينهم واجمع على الهدى أمرهم واجعلني وإياهم
على طاعتك ومحبتك اللهم والمم شعثهم واحقن دماءهم وولّ أمرهم خيارهم
أهل الرأفة والمعدلة عليهم إنك على كل شيء قدير يا رب يا رب يا رب اللهم بديع
السموات والأرض عالم الغيب والشهادة ذا الجلال والإكرام والجود والقوة و
السلطان والجبروت والملكوت والكبرياء والعظمة والقدرة والمدحة والرهبة
والرغبة والجود والعلو والحجة والهدى والطاعة والعبادة والأمر والخلق وكل
شيء لك يا رب العالمين يا رب يا رب يا رب أسألك يا رب سؤال الضارعين
المتضرعين المساكين المستكينين الراغبين الراهبين الذين لا يجدون سواك يا من لا يجدون
يجيب المضطر ويكشف الضر ويجيب الداعي ويعطي السائل أسألك يا رب سؤال
من لم يجد لضعفه مقويا ولا لذنبه غافرا ولا لفقره سادا غيرك أسألك سؤال
من اشتدت فاقته وضعفت قوته وكثرت ذنوبه يا ذا الجلال والإكرام يا رب

يا رب يا رب اسئلك يا رب مسئلة كل سائل ورغبة كل راغب تبذل اذا دعيت
ونجي السائلين عليك ونجي صفوتك من عبادك ومنتهى العز من عرشك ومنتهى
الرحمة من كتابك ان لا تسد دوني بخطيئتي ولا تجعل مصيبتي في ديني واذكرني يا رب
برضاك ولا تنسني حين تنشر رحمتك واقبل علي بوجهك الكريم وامنن علي بكرامتك
يا كريم العفو واستجب دعائي وارحم تضرعي فاني بائس فقير خائف مستجير من عذابك
لا اثق بعملي ولكني اثق برحمتك يا رب يا رب يا رب اللهم كن بي حفيا ولا تجعلني
بدعائك رب شقيا وامنن علي بعافيتك واعتق رقبتي من النار فاني لا استغيث
بغيرك واستجيرك فاجرني من كل هول ومشقة وخوف وآمن خوفي وشجع جبني وقو
ضعفي وسد فاقتي واصلح لي جميع اموري يا رب اعوذ بك من هول المطلع ومن
شدة الموقف يوم الدين فانك تجير ولا يجار عليك يا رب يا رب اللهم لا تعرض
عني حين ادعوك ولا تصرف عني وجهك حين اسئلك فلا رب لي سواك واعطني
مسئلتي وآمن خوفي يوم القاك اللهم اني اعوذ بك فاعذني فاني ضعيف خائف
مستجير بائس فقير يا رب يا رب يا رب اللهم اكشف ضر ما استعذتك منه و
البسني رحمتك وجللني عافيتك وآمني برحمتك فانك تجير ولا يجار عليك اللهم
اني اعوذ بك من وحشة القبر ومن خلوته ومن ظلمته وضيقه وعذابه ومن هول
ما اتخوف بعده يا رب العالمين يا رب يا رب اللهم اني اسئلك ان تصلي على
محمد واهل بيته صفوتك وخيرتك من خلقك وان تستجيب لي دعائي وتعطيني سؤلي
واكفني امر آخرتي ودنياي وارحم فاقتي واغفر ذنوبي ما تقدم منها وما تأخر وآتني
في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني برحمتك عذاب النار اللهم ارزقني صلة
قرابتي وحجا مقبولا وعملا صالحا مبرورا ترضيه ممن عمل به واصلح لي اهلي وولدي
واسئلك ان تجعل لي عقبا صالحا تلحقني من دعائهم رضوانا ومغفرة وزيادة
في كرامتك انك على كل شيء قدير وانت ارحم الراحمين يا رب يا رب يا رب اللهم

ولا تنسني حين تنشر برحمتك

وضيقه

وَكُلَّمَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ اَوْ رِيبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ مَرَحٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ فَخْرٍ اَوْ
خُيَلَاءَ اَوْ جُبْنٍ اَوْ خِيفَةٍ اَوْ رِيَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ
عِصْيَانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ مِمَّا لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ اَوْلِيَائَكَ فَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَمْحُوَ
ذٰلِكَ مِنْ قَلْبِي وَاَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ اِيمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ لقضائك
وَوَجَلًا مِنْكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَطُمَأْنِينَةً اِلَيْكَ
وَتَوْبَةً اِلَيْكَ نَصُوحًا يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَمْ اَكُ شَيْئًا مَذْكُورًا لك الحمد
فَاَعِنِّي عَلَى اَهْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ الدَّهْرِ وَنَكَبَاتِ الزَّمَانِ وَكُرُبَاتِ الْآخِرَةِ وَمُصِيبَاتِ
اللَّيَالِي وَالْاَيَّامِ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِي فِي قَدَرِكَ
وَرَضِّنِي بِقَضَائِكَ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنِي شُكْرًا وَتَوْفِيقًا وَ
عِبَادَةً وَخَشْيَةً يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اطَّلِعْ اِلَيَّ الْيَوْمَ اِطِّلَاعَةً
تُدْخِلُنِي بِهَا الْجَنَّةَ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْهُ مِنِّي وَاجْعَلْ دُعَاءً جَامِعًا يُوَافِقُ
بَعْضُهُ بَعْضًا فَاِنَّ كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ شَأْنِكَ فَاِنَّكَ كُلَّ يَوْمٍ
فِي شَأْنٍ اَللّٰهُمَّ وَاكْتُبْهُ لِي فِي عِلِّيِّينَ فِي كِتَابٍ لَا يُمْحَى وَلَا يُبَدَّلُ اِلَى اَنْ تَقُولَ قَدْ غَفَرْتُ
لِعَبْدِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَاَخَّرَ وَاسْتَجَبْتُ لَهُ دَعْوَتَهُ وَوَفَّقْتُهُ وَاصْطَفَيْتُهُ
لِنَفْسِي وَكَرَّمْتُهُ وَفَضَّلْتُهُ وَعَصَمْتُهُ وَهَدَيْتُهُ وَزَكَّيْتُهُ وَاَصْلَحْتُهُ وَاسْتَخْلَصْتُهُ نصحته
وَغَفَرْتُ لَهُ وَعَفَوْتُ عَنْهُ آمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ
اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي خَلَاصِي وَخَلَاصِ وَالِدَيَّ وَ
مَا وَلَدَا وَاَهْلِي وَوُلْدِي وَجَمِيعِ ذُرِّيَّةِ اَبِي وَلِاِخْوَانِي فِيكَ وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكُلِّ وَالِدٍ لِي دَخَلَ فِي الْاِسْلَامِ مِنْ اَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ شَرِّ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ هُمُومِ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاَهْوَالِهَا وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِي عِزَّهَا وَتَصْرِفَ عَنِّي شَرَّهَا وَتُثَبِّتَنِي
بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ اِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ

ذي الحجة

تضرّ بي وتعنتني شرّ كلّ جبّار عنيد وشيطان مريد وشرّ كلّ ضعيف من خلقك وشديد
ومن شرّ السامّة والهامّة واللامّة والخاصّة والعامّة ومن شرّ كلّ دابّة صغيرة أو
كبيرة بالليل والنهار ومن شرّ فسقة العرب والعجم ومن شرّ فسقة الجنّ والإنس إنّك
على كلّ شيء قدير ولا حول ولا قوّة إلّا بالله العليّ العظيم وصلّى الله على خير محاوري دعا إلى
خير معبود اللّهمّ ربّنا وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب
النار يا ربّ يا ربّ يا ربّ اللّهمّ وما كان من خير أو عمل صالح أسئلك به وأكون
في رضوانك وعافيتك وما صلح من ذلك من البرّ فامنن عليّ به إنّي إليك راغب
وبك مستجير اللّهمّ ما استغنيتك منه وما لم أستغفرك منه ويوجب عليّ به النار
وسخطك فعافني منه وما قدّمت من الذنوب يوم الغيبة وسوء المطّلع إلى ما في القبور
فاعفني منه اللّهمّ وما ألمّ عليه من فعل له وأجازي عليه يوم المعاد أو نزل بي
في الدنيا على الحال التي تورث سخطك فأسئلك بوجهك الكريم أن تعظم عافيتي
من جميع ذلك يا وليّ العافية يا ربّ يا ربّ يا ربّ وأسئلك يا ربّ مع ذلك العافية
من جهد البلاء وسوء القضاء وشماتة الأعداء وأن تحمّلني ما لا طاقة لي به وأن
تسلّط عليّ ظالماً أو تبتليني بما لا طاقة لي به ومناقشة الحساب يوم الحساب مناقشة
بمساوي أحوج ما أكون إلى عفوك وتجاوزك فأسئلك بوجهك الكريم أن تعظم
عافيتي في جميع ذلك يا وليّ العافية أي من عفى عن السيّئات ولم يجاز بها ارحم عبدك
يا ربّ يا ربّ يا الله يا الله يا الله نفسي نفسي ارحم عبدك يا سيّداه عبدك
بين يديك يا ربّاه يا ربّاه يا ربّاه يا منتهى رغبتاه يا مجري الدم في عروق عبدك
عبدك يا سيّداه يا مالك عبده يا سيّداه يا مالكاه يا هو يا ربّاه لا حيلة لي ولا غنى
بي عن نفسي ولا أستطيع لها ضرّاً ولا نفعاً ولا رجاء لي ولا أجد أحداً أصانعه
تقطّعت أسباب الخدائع واضمحلّ عنّي كلّ باطل أفردني الدهر إليك فقمت هذا
المقام إلهي بعملك فكيف أنت صانع بي ليت شعري ولا أشعر كيف تقول لدعائي

محمد وآله

أتقول نعم أو تقول لا فان قلت لا فيا ويلتاه يا ويلتاه يا ويلتاه يا عولتاه يا عولتاه
يا عولتاه يا شقوتاه يا شقوتاه يا شقوتاه يا ذلاه يا ذلاه يا ذلاه الى من والى عند
من او كيف او بماذا او الى اي شيء ومن ارجوا ومن يعود علي بأن يرفضني يا واسع
المغفرة وان قلت نعم كما الظن بك فطوبى لي انا السعيد وطوبى لي انا المرحوم يا
مترحم يا مترئف يا متعطف يا متجبر يا متملك يا متسلط لا عمل لي ارجوا به نجاح
حاجتي ولا احد انفع لي منك يا من عرفني نفسه يا من امرني بطاعته يا من دعوا يا
مسئول يا مطلوب اليه رفضت وصيتك التي اوصيتني ولو اطعتك لكفيتني ما
قمت اليك فيه من قبل ان اقوم وانا مع معصيتي لك راج فلا تحل بيني وبين ما رجوتُ
واردد يدي ملأى من خيرك بحقك يا سيدي يا وليي انا من قد عرفت سرّ عبيدك وانت
خير رب يا محيي الانتقام يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله يا محيط بملكوت
السموات والارض اصلحني لدنياي واصلحني لآخرتي واصلحني لأهلي واصلحني لولدي
واصلح لي ما خولتني يا الهي واصلحني من خطاياي يا حنان يا منان تفضل علي برحمتك
وامنن علي بالاجابات وصل على محمد النبي واهله وسلم وحل بيني وبين ما حلت
بينه وبين اهل بيت محمد من الباطل وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة يا ارحم
الراحمين يس بكو بسم الله الرحمن الرحيم والهكم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم
الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض
من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من
علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي
العظيم الم الله لا اله الا هو الحي القيوم هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء
لا اله الا هو العزيز الحكيم الذين يقولون ربنا اننا آمنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب
النار الصابرين والصادقين والقانتين والمنفقين والمستغفرين بالاسحار شهد
الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز

١٩٧٠
نزهة الحمد

الحكيم إن الدين عند الله الإسلام الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى يوم القيامة لا ريب فيه
ومن أصدق من الله حديثا ذلكم الله ربكم لا إله إلا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو
على كل شيء وكيل اتبع ما أوحي إليك من ربك لا إله إلا هو وأعرض عن المشركين قل
يا أيها الناس إني رسول الله إليكم جميعا الذي له ملك السموات والأرض لا إله إلا
هو يحيي ويميت فآمنوا بالله ورسوله النبي الأمي الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوه
لعلكم تهتدون وما أمروا إلا ليعبدوا إلها واحدا لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون
لقد جاءكم رسول من أنفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رؤوف
رحيم فإن تولوا فقل حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم حتى
إذا أدركه الغرق قال آمنت أنه لا إله إلا الذي آمنت به بنو إسرائيل وأنا من المسلمين
فإن لم يستجيبوا لكم فاعلموا أنما أنزل بعلم الله وأن لا إله إلا هو فهل أنتم مسلمون قل
هو ربي لا إله إلا هو عليه توكلت وإليه متاب أن أنذروا أنه لا إله إلا أنا فاتقون
الله لا إله إلا هو له الأسماء الحسنى فاستمع لما يوحى إنني أنا الله لا إله إلا أنا فا
عبدني وأقم الصلوة لذكري إنما إلهكم الله الذي لا إله إلا هو وسع كل شيء علما
وما أرسلنا من قبلك من رسول إلا نوحي إليه أنه لا إله إلا أنا فاعبدون وذا
النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر عليه فنادى في الظلمات أن لا إله
إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك
ننجي المؤمنين فتعالى الله الملك الحق لا إله إلا هو رب العرش الكريم الله لا إله
إلا هو رب العرش العظيم وهو الله لا إله إلا هو له الحمد في الأولى والآخرة وله الحكم
وإليه ترجعون يا أيها الناس اذكروا نعمة الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم
من السماء والأرض لا إله إلا هو فأنى تؤفكون إنهم كانوا إذا قيل لهم لا إله إلا الله
يستكبرون ذلكم الله ربكم له الملك لا إله إلا هو فأنى تصرفون غافر الذنب وقابل
التوب شديد العقاب ذي الطول لا إله إلا هو إليه المصير ذلكم الله ربكم خالق

كُلِّ شَيْءٍ لا اِلٰهَ اِلاّ هُوَ فَاَنّى تُؤْفَكُونَ تَبارَكَ اللهُ رَبُّ الْعالَمينَ لا اِلٰهَ اِلاّ هُوَ يُحْيي وَيُميتُ
رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبائِكُمُ الْاَوَّلينَ فَاعْلَمْ اَنَّهُ لا اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنينَ
وَالْمُؤْمِناتِ وَاللهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْويكُمْ لَوْ اَنْزَلْنا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خاشِعاً
مُتَصَدِّعاً مِنْ خَشْيَةِ اللهِ وَتِلْكَ الْاَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللهُ
لا اِلٰهَ اِلاّ هُوَ عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحيمُ هُوَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلاّ هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الذنب
السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزيزُ الْجَبّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللهِ عَمّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللهُ الْخالِقُ
الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْماءُ الْحُسْنى يُسَبِّحُ لَهُ ما فِي السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزيزُ
الْحَكيمُ اَللهُ لا اِلٰهَ اِلاّ هُوَ وَعَلَى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لا اِلٰهَ اِلاّ
هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكيلاً پس هو عنتم بنبه بكوبل وَاِنَّهُ لَكِتابٌ عَزيزٌ لا يَأْتيهِ الْباطِلُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَلا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزيلٌ مِنْ حَكيمٍ حَميدٍ پس بگو آمَنّا بِاللهِ وَما اُنْزِلَ اِلَيْنا وَما اُنْزِلَ اِلى اِبْراهيمَ
وَاِسْمٰعيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْباطِ وَما اُوتِيَ مُوسى وَعيسى وَما اُوتِيَ النَّبِيُّونَ
مِنْ رَبِّهِمْ لا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ رَبُّنا رَبُّ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ لَنْ
نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ اِلٰهاً لَقَدْ قُلْنا اِذاً شَطَطاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي هَدانا لِهٰذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلا اَنْ هَدانَا اللهُ لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ پس بگو اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ
وَاَمينَهُ عَلى وَحْيِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَنْتَ حُجَّةُ اللهِ عَلى خَلْقِهِ
وَاَمينُهُ عَلى وَحْيِهِ وَبابُ عِلْمِهِ وَوَصِيُّ نَبِيِّهِ وَالْخَليفَةُ مِنْ بَعْدِهِ في اُمَّتِهِ لَعَنَ اللهُ
اُمَّةً غَصَبَتْكَ حَقَّكَ وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ اَنَا بَريءٌ مِنْهُمْ وَمِنْ شيعَتِهِمْ اِلَيْكَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ الْبَتُولُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا زَيْنَ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ
رَسُولِ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكِ وَعَلَيْهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا اُمَّ السِّبْطَيْنِ
الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْكِ حَقَّكِ وَمَنَعَتْكِ ما جَعَلَهُ اللهُ لَكِ حَلالاً اَنَا
بَريءٌ اِلَيْكِ مِنْهُمْ وَمِنْ شيعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنُ الزَّكِيُّ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً

قتلتك وبايعت في امرك وشايعت انا بريء اليك منهم ومن شيعتهم السلام عليك
يا مولاي يا ابا عبد الله الحسين بن علي صلوات الله عليك وعلى ابيك وجدك
محمد المصطفى صلى الله عليه وآله لعن الله امة استحلت دمك ولعن الله امة قتلتك
واستباحت حريمك ولعن الله اشياعهم واتباعهم ولعن الله الممهدين لهم بالتمكين
وإليكم
من قتالكم انا بريء الى الله واليك منهم السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد علي بن
الحسين السلام عليك يا مولاي يا ابا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله
جعفر بن محمد السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن موسى بن جعفر السلام عليك
يا مولاي يا ابا الحسن علي بن موسى الرضا السلام عليك يا مولاي يا ابا جعفر محمد
بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن علي بن محمد السلام عليك يا مولاي يا
ابا محمد الحسن بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا القاسم الحجة بن الحسن صاحب
الزمان صلى الله عليك وعلى عترتك الطاهرة الطيبة يا موالي كونوا شفعائي
عند الله في حط وزري وخطاياي امنت بالله وبما انزل اليكم واتوالى آخركم بما
اتوالى اولكم وبرئت من الجبت والطاغوت واللات والعزى يا موالي انا سلم لمن
سالمكم وحرب لمن حاربكم وعدو لمن عاداكم وولي لمن والاكم الى يوم القيمة ولعن
الله ظالميكم وغاصبيكم ولعن الله اشياعهم واتباعهم واهل مذهبهم و
ابرء الى الله واليكم منهم اللهم اني اشهدك وكفى بك شهيدا واشهد محمدا صلى
الله عليه وآله وعليا والائمة من ذريتهما والثمانية حملة عرشك والاربعة
الاملاك خزنة علمك اني بريء ممن عاداهم فعلى محمد وعلى اهل بيته الطيبين
الطاهرين الصلوة والسلام اللهم اقر عيني بصلاته وصلوة اهل بيته
واجعل ما هديتني اليه من الحق والمعرفة بهم مستقرا لا مستودعا يا ارحم الراحمين
اللهم وعرفني نفسك وعرفني رسلك وعرفني ملائكتك وعرفني ولاة امرك اللهم
اني لا آخذ الا ما اعطيت ولا اوقى الا ما وقيت اللهم لا تحرمني منازل اوليائك

وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ وَهَيِّئْ لِي مِنْ
اَمْرِي رُشْدًا اَللّٰهُمَّ وَعَلِّمْنِي نَاطِقَ التَّنْزِيلِ وَخَلِّصْنِي مِنَ الْمَهَالِكِ اَللّٰهُمَّ وَخَلِّصْنِي
مِنَ الشَّيْطَانِ وَحِزْبِهِ وَمِنَ السُّلْطَانِ وَجُنْدِهِ وَمِنَ الْجِنِّ وَاَنْصَارِهِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
الْمَحْمُودِ وَبِعَلِيٍّ الْمَقْصُودِ وَبِحَقِّ شَبَّرٍ وَشَبِيرٍ وَبِحَقِّ اَسْمَائِكَ الْحُسْنَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
اَفْضَلَ الصَّفْوَةِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا
اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ
يَا مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَيَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ
لَهُ اَنْتَ رَبِّي وَاَنَا عَبْدُكَ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ مُوَفَّقًا مَحْمُودًا وَلَا
تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا وَاَشْرِكْنَا فِي صَالِحِ دُعَاءِ مَنْ دَعَاكَ بِمِنًى وَعَرَفَاتٍ وَمُزْدَلِفَةَ
وَعِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَ زَمْزَمَ وَالْمَقَامِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ رَفَعْتَ وآله
اَقْدَارَنَا عَنْ شَدِّ الزَّنَانِيرِ فِي الْاَوْسَاطِ وَالْخَوَاتِيمِ فِي الْاَعْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ
لَمْ تَجْعَلْنَا زَنَادِقَةً مُضِلِّينَ وَلَا مُتَعَصِّبَةً شَاكِّينَ مُرْتَابِينَ وَلَا مُعَارِضِينَ وَلَا عَنْ
اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُنْحَرِفِينَ اَللّٰهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا هٰذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ
مِنْ شَهْرِنَا وَسَنَتِنَا هٰذِهِ الْمُبَارَكَةِ فَبَلِّغْنَا آخِرَهَا فِي عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا اَعْوَامًا كَثِيرَةً
بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ اَللّٰهُمَّ
مَا قَسَمْتَ لِي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ
مِنْ خَيْرٍ اَوْ بَرَكَةٍ اَوْ عَافِيَةٍ اَوْ مَغْفِرَةٍ اَوْ رَاْفَةٍ اَوْ رَحْمَةٍ اَوْ عِتْقٍ مِنَ النَّارِ اَوْ رِزْقٍ وَاسِعٍ
حَلَالٍ طَيِّبٍ اَوْ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ فَاجْعَلْ لَنَا فِي ذٰلِكَ اَوْفَرَ النَّصِيبِ وَاَجْزَلَ الْحَظِّ اَللّٰهُمَّ
وَمَا اَنْزَلْتَ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ
حَرْقٍ اَوْ شَرْقٍ اَوْ غَرْقٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ رَدْمٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ قَذْفٍ اَوْ رَجْفٍ اَوْ مَسْخٍ اَوْ صَيْحَةٍ
اَوْ زَلْزَلَةٍ اَوْ فِتْنَةٍ اَوْ صَاعِقَةٍ اَوْ بَرَدٍ اَوْ جُنُونٍ اَوْ جُذَامٍ اَوْ بَرَصٍ اَوْ اَكْلِ سَبُعٍ اَوْ مِيتَةِ

سوء

سوء وجميع انواع البلاء في الدنيا والآخرة فاصرفه عنا كيف شئت وانى شئت
وعن جميع المؤمنين في كل دار ومنزل في شرق الارض وغربها عز جارك وجل
ثناؤك ولا اله غيرك وحدك لا شريك لك فاطر السموات والارض عالم الغيب و
الشهادة رب كل شيء ومليكه اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد
ان محمدا صلى الله عليه وآله عبده ورسوله واشهد ان الجنة حق والنار حق وان
الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له عليها احيا وعليها اموت وعليها ابعث حيا ان شاء الله رضيت بالله
ربا وبالاسلام دينا وبمحمد صلى الله عليه وآله نبيا وبعلي وليا وبالقرآن كتابا و
بالكعبة قبلة وبابراهيم لنبينا ابا وبمحمد صلى الله عليه وآله نبيا وبامير المؤمنين
صلوات الله عليه للحق موضحا وللجنة والنار قاسما وبالمؤمنين من شيعته اخوانا
لا اشرك بالله شيئا ولا اتخذ من دونه وليا ولا ادعو معه الها لا اله الا الله وحده
لا شريك له الها واحدا احدا فردا صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا اللهم اني
اسئلك بالعظيم من آياتك والقديم من نعمائك والمخزون من اسمائك وما وارت
الحجب من بهائك ومعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وبك وحدك
لا شريك لك ان تصلي على محمد وآل محمد وان ترحم هذه النفس الجزوعة وهذا
البدن الهلوع الذي لا يطيق حر شمسك فكيف حر نارك ان تعاقبني لا يزيد في ملكك
شيء وان تعف عني لا ينقص من ملكك شيء انت يا رب بخلقك ارحم وبعبادك
اعلم وبسلطانك ارءف وبملكك اقدم وبعفوك اكرم وعلى عبادك انعم لا يزيد
في ملكك طاعة المطيعين ولا ينقص منه معصية العاصين واعف عني يا اكرم
الاكرمين ويا ارحم الراحمين الوذ بعزتك واستظل بفنائك واستجير بقدرتك
واستغيث برحمتك واعتصم بحبلك ولا اثق الا بك ولا الجا الا اليك يا عظيم الرجاء
يا كاشف البلاء يا احق من تجاوز وعفى اللهم ان ظلمي مستجير بعفوك وخوفي مستجير

بإسائتك وفقري مستجير بغناك وجهلي الى علمك مستجير بحلمك انك انت الباقي
الذي لا يفنى ولا يزول يا من لا يشغله شأن عن شأن ولا تجعل مصيبتنا في ديننا
ولا تجعل الدنيا اكبر همنا ولا تسلط علينا من لا يرحمنا وعد بحلمك على جهلنا
وباحسانك على اسائتنا وبقوتك على ضعفنا وبغناك على فقرنا واعذنا من الاذى
والقذى والضر وسوء القضاء وشماتة الاعداء وسوء المنظر في المال والبدن
والاهل والولد وعند معاينة الموت اللهم يا رب نشكو اليك غيبة نبينا عنا
وقلة ناصرنا وكثرة عدونا وشدة الزمان علينا ووقوع الفتن وتظاهر الخلق
علينا اللهم صل على محمد وآل محمد وافرج ذلك بفرج منك تعجله ونصر تعزه
وحق تظهره اللهم وابعث بقائم آل محمد صلى الله عليه وآله للنصر لدينك و
اظهار حجتك والقيام بامرك وتطهير ارضك من ارجاسها برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم اني اعوذ بك ان اوالي لك عدوا او اعادي لك وليا او اسخط لك رضى
او ارضى لك سخطا او اقول للحق هذا باطل او اقول للباطل هذا حق او اقول للذين
كفروا هؤلاء اهدى من الذين آمنوا سبيلا اللهم صل على محمد وآله وآتنا في
الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب النار و سابقا مذکور شد
که عمل استفتاح را در اینروز بعمل آوردن مستحب است فصل سیم در بیان اعمال
ضروریه شب قربان و روزش و ایام تشریق است یعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
بدانکه شب عید اضحی از جمله چهار شبی است که احیای آنها سنت موکد است
و منقولست که در اینشب درهای آسمان بسته نمیشود برای آنکه صداهای دعاهای
حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای مگس
عسل در میان کند و حق تعالی حاجیان را ندا میکند که منم پروردگار شما و شما اید
بندگان من و حق مرا ادا کردید و بر من لازمست که دعای شما را مستجاب گردانم
پس هر که مستحق آمرزش است همه گناهان او را می آمرزد و هر که سزاوار لعنت است گناهان

شب و روز عید قربان

کرم میکند پس هر که با ایشان در عبادت و دعا شریک شود در ثواب با ایشان شریک
خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این شب سنتست
و منقولست که هر که آنحضرت را در اینشب زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش
آمرزیده شود اما اعمال روز عید غسل در این روز سنت مؤکد است و بعضی واجب
دانسته اند و بهتر آنست که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان
غیبت امام ع سنت مؤکد است و بگمان فقیر واجبست بشرایط مقرره و نمازش
بهمان کیفیت است که در عید فطر مذکور شد و دعا پیش از رفتن بنماز عید آنجا
مذکور شد و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است و این رساله
گنجایش ذکر آنها ندارد و بهترین دعاها دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است
و اولش آنست اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا یَوْمٌ مُبارَکٌ و اگر دعای چهل و ششم را که اولش یا مَنْ یَرْحَمُ
مَنْ لا یَرْحَمُهُ العِبادُ است نیز بخواند بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ قدیمه صحیفه
استحباب خواندن آن دعا نیز وارد شده است و دعای ندبه از بهترین دعاهاست و
در این روز و سایر اعیاد سنتست خواندن چنانچه انشاء الله بعد از این در ضمن زیارات
مذکور خواهد شد و در این عید سنتست که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود
و از جمله احکام این عید قربانیست و آن سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب
دانسته اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که اضحیه واجبست بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البته بکن و از برای عیال
خود اگر خواهی بکن و اگر خواهی مکن و از ام سلمه زوجه حضرت رسول صلی الله علیه
و آله منقولست که با نحضرت عرض کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه
ندارم آیا قرض بکنم و اضحیه بکنم حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا ادا میکند
و بهتر آنست که در روز عید بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم نیز میتوان کشت
و اگر در منی باشد روز سیزدهم نیز میتوان کشت و بهتر آنست که در دههٔ ذی الحجه

خریده باشد و مکروهست قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و
میباید که یا شتر یا گاو یا گوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمی
توان کرد و اگر شتر باشد میباید پنجسال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو
یا بز باشد می باید یکسالش تمام باشد و داخل در سال دوم بوده باشد و اگر دو
سال تمام داشته باشد بهتر است و اگر گوسفند باشد ششماهه کافیست و
اگر هفتماهش تمام باشد بهتر است و میباید نقصی در اعضایش نبوده باشد
و کور یک چشم یا هر دو چشم نبوده باشد و بسیار لنگ نباشد که راه رفتن بر آن
دشوار باشد و گوشش بریده نباشد و اگر شق شده باشد و جدا نشده باشد
باکی نیست و اگر شق نیز نباشد بهتر است و باید که مغز شاخش نشکسته باشد
و اگر پوستش نیز نشکسته باشد بهتر است و بهتر آنست که بیمار و بسیار پیر نباشد
و سنتست که فربه باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیه بر گرده اش نباشد و
باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را بریده باشند و مکروهست اگر خصیه اش را
مالیده باشند و اگر بغیر خصی بهم نرسد خصی را قربانی میتوان کرد و سنتست
که اگر قربانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد نر باشد
و سنتست که خود بکشد و اگر نتواند دست بر روی دست قصاب بگذارد و مددی
بکند و طریق کشتن آنست که اگر شتر باشد نحر کند یعنی حربه را مانند کارد یا نیزه
در گودال پایین گردنش فرو برد و اگر بعوض آن ذبح کند حرام میشود و واجبست که
روی بقبله بدارد آنرا و نام خدا ببرد و سنتست که آنرا ایستاده بدارد رو بقبله
و هر دو دستش از سرپا تا زانو بر بندد یا تا سم بر یکدیگر بپیچد و اگر نحر میکند در
جانب راست شتر بایستد و حربه را در نحرش فرو برد و اگر گاو یا گوسفند یا بز باشد
باید که چهار رگرا از گردنش ببرد یعنی حلقوم و دو رگ بزرگ که در دو جانب حلقوم است
و رگی که در پشت حلقومست که آب و علف از آن راه بجوف آن میرود و اگر اینها را

نحر کند حرام میشود و سنتست که دعا بخواند در وقت کشتن چنانچه بسند صحیح از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون قربانی را بخری روی آنرا بقبله مکن و در
وقت نحر یا ذبح بگو وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَوٰتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ پس نحر یا ذبح
بکند و بگوید اللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي و فرمود که تا نمیرد سرش را جدا مکن و چون پوست
بکنند سنتست که یکحصه‌اش را خود و اهل خانه‌اش بخورند و بهتر آنست که خود
بآن افطار کند و یک حصه را بفقرا و سؤال کنندگان بدهد و اگر اکثر را تصدق
کند شاید بهتر باشد و سنتست که پوست و کله و جمیع اجزای خلال آنرا تصدق
بکند و تصرف نکند و بقصاب ندهد مگر آنکه قصاب پریشان باشد و بتصدق
باو بدهد و در حدیث صحیح وارد شده است که پوستش را میتواند دباغت کند
و بر روی آن نماز کند و بنشیند و اگر گوسفند یافت نشود سنتست که قیمت و سطش را
تصدق کند و اگر یک حیوان برای خود و عیال خود بکشد کافیست و اگر یکی از برای
خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعدد عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد بود
و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی کردن خوبست و اگر
از برای حضرت رسول و ائمه صلوات الله علیهم قربانی کند ظاهراً خوبست و
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله دو گوسفند قربانی کردند
و در اول فرمودند که خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است از اهل بیت
من و در دوم فرمودند که این از من و از هر که قربانی نکرده است از امت من و حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام هر سال یک گوسفند قربانی میکرد و میفرمود که خداوندا
این از پیغمبر تست پس گوسفند دیگر از برای خود قربانی میفرمود و اگر جمعی قادر بر
قربانی جدا نباشند جایز است که با یکدیگر شریک باشند تا هفت نفر و حق تعالی

فرموده است که خدا را یاد کنید در ایام معدودات یعنی در روزی چند شمرده شده
ودر احادیث معتبره منقولست که مراد تکبیر گفتن است در ایام تشریق پس هر که در
منی باشد عقب پانزده نماز بگوید که اولش ظهر روز عید است واخرش صبح روز
سیزدهم ودر سایر شهرها عقب ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز
دوازدهم ومشهور استحبابست وبعضی واجب دانسته اند واقلش بعد از هر نماز
یکمرتبه است واگر مکرر بگوید بهتر است وبعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوبست
وطریق تکبیر موافق حدیث صحیح اینست اَللّهُ اَکْبَرُ اَللّهُ اَکْبَرُ لا اِلهَ اِلّا اللّهُ وَاللّهُ اَکْبَرُ
وَلِلّهِ الْحَمْدُ اَللّهُ اَکْبَرُ عَلی ما هَدانا اَللّهُ اَکْبَرُ عَلی ما رَزَقَنا مِنْ بَهیمَةِ الْاَنْعامِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ
عَلی ما اَبْلانا فصل چهارم در فضایل واعمال شب وروز عید غدیر است
وعید غدیر عید عظیم اهل بیت است وعظیم ترین اعیادست واحادیث از طرق خاصه
وعامه در فضیلت این روز واعمال آن زیاده از حد واحصا است ودر این مقام
بچندین حدیث اکتفا مینماید بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که چون روز قیامت شود چهار روز را بنزد عرش الهی برند بزینت تمام مانند
عروسی که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی وروز عید فطر وروز جمعه وروز
عید غدیر وروز غدیر در میان آنها مانند ماه باشد در میان ستارگان وآن روزیست
که حقتعالی ابراهیم خلیل را از آتش نجات داد واین روز را روزه داشت برای شکر
حقتعالی وآن روزیست که خدا در آن روز کامل کردانید دین را بآنکه حضرت رسول
صلی الله علیه واله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را نصب کرد بخلافت وفضیلت
او را ووصی بودن او را ظاهر کردانید بر مردم پس روزه داشت این روز را وروز کامل
شدن دینست وروزیست که بینی شیطان بر خاک مالیده شده است وروزیست
که اعمال شیعیان ودوستان آل محمد صلی الله علیه وآله در این روز مقبول میشود واین روزیست
که حقتعالی عملهای مخالفان ودشمنان را باطل میکرداند مانند ذره‌ها که در میان

فضیلت اعمال روز و شب عید غدیر

هوا پراکنده میشود واین روزیست که خدای عزوجل امر میکند جبرئیل ع را که نصب کند
کرسی کرامت خدا را در برابر بیت المعمور وجبرئیل بر آن کرسی بالا میرود و ملائکه
از جمیع آسمانها نزد او جمع میشوند وثنا میکنند بر محمد وال محمد ص واستغفار
میکنند برای شیعیان امیرالمؤمنین وائمه طاهرین علیهم السلام ودوستان ایشان از
فرزندان ادم واین روزیست که امر میکند حق تعالی ملائکه نویسندگان اعمال را که قلم
بردارند از محبان اهل بیت وشیعیان ایشان تا سه روز از روز غدیر و ننویسند
هیچ از خطاها وگناهان ایشان را برای کرامت محمد وعلی وائمه صلوات الله علیهم
واین روزیست که خدا مخصوص محمد وال او وشیعیان ایشان گردانیده واین روزیست
که خدا زیاده میگرداند مال کسی را که عبادت خدا کند در این روز وتوسعه دهد
روز بر اهل وعیال خود وبرادران مؤمن خود واورا ازاد میگرداند از آتش جهنم واین
روزیست که خدا سعی شیعیان را شکر میکند یعنی مزد میدهد وگناه ایشان را می امرزد
وعمل ایشان را قبول میکند واین روزیست که خدا غمهای شیعیان را زایل میگرداند
وگناهان ایشان را کم میکند وروز بخشش است وروز عطیه است وروز پهن کردن
علم است وروز بشارتست وروز عید بزرگست وروزیست که دعاها در آن
مستجاب میگردد وروز موقف بزرگست وروز پوشیدن جامهای نیکو است
وروز بخشیدن گناهان شیعیان امیرالمؤمنین ع است وروزیست که بسیار
صلوات باید فرستاد بر محمد وال محمد ص وروز خشنودیست وروز عید اهل
بیت محمد است وروز قبول اعمالست وروز طلب زیادتی ثوابست وروز استراحت
مؤمنانست وروز سوداگری ایشانست وروز دوستی کردن شیعیانست
با یکدیگر وروز رسیدن برحمت خدا است وروز ترک کبایر وگناهانست وروز
عبادتست وروز افطار فرمودن روزه دارانست پس هر که روزه داری برادر را امروز
افطار فرماید چنانست که ده فئام را اطعام کرده باشد وهر فئامی صد هزار کس است

و روز تهنیت و مبارکبادا است پس هر مؤمن که دیگری را ملاقات کند چنین تهنیت
کند بگوید الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بولایة امیر المؤمنین والائمة علیهم السلام
یعنی حمد و سپاس خداوندی را سزاست که کردانید ما را از آنها که چنگ زده‌اند
در ولایت و محبت پادشاه مؤمنان و ائمه ع و این روز تبسم است در روی مؤمنان
پس هر که تبسم کند در روی برادر مؤمن خود در روز غدیر حقتعالی نظر کند در روز
قیامت بسوی او برحمت و برآورد هزار حاجت او را و بنا کند در بهشت از برای او
قصری از مروارید سفید و نیکو و نورانی کردانند و این روز زینت است پس هر که
زینت کند برای روز غدیر حقتعالی بیامرزد از برای او هر گناهی که کرده است از
صغیره یا کبیره و بفرستد حق تعالی بسوی او ملکی چند را که بنویسد برای او حسنات
و بلند کنند برای او درجات تا سال آینده مثل این روز پس اگر بمیرد شهید مرده
باشد و ثواب شهیدان داشته باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زندگانی
کند و هر که طعام دهد در این روز مؤمنی را چنان باشد که طعام داده باشد
جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دیدن کند در این روز مؤمنی را داخل کرداند
خدا در قبر او هفتاد نور و قبرش را گشاده میکرداند و زیارت کنند او را در قبر
او هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او را به بهشت و در روز غدیر حق تعالی
عرض کرد ولایت و امامت و محبت ما اهل بیت را بر اهل آسمانهای هفتگانه
پس پیشی گرفتند باقرار بآن اهل آسمان هفتم پس زینت داد آنرا بعرش پس بعد از آن
سبقت گرفتند اهل آسمان چهارم پس زینت آنرا به بیت المعمور پس سبقت گرفت باقرار
بما اهل آسمان اول پس از زینت بخشید بستارگان پس حقتعالی عرض کرد ولایت
ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار بآن مکه معظمه پس زینت داد آنرا بکعبه پس
پیشی گرفت مدینه طیبه پس زینت داد آنرا بمحمد مصطفی صلی الله علیه و آله
پس سبقت گرفت بسوی آن شهر کوفه پس زینت داد آنرا بقبر حضرت امیر المؤمنین ع

پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اوّل کوهی که اقرار کرد سه کوه بود کوه عقیق
و کوه فیروزج و کوه یاقوت و باین سبب این جواهر در آنها بهم رسید پس کوههای دیگر
سبقت گرفتند و باین سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها گردیدند و هر یک
که اقرار نکردند معدن هیچیک نگردید و باز در روز عید غدیر عرض کرد ولایت
ما را بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد شور و تلخ شد پس عرض
کرد ولایت ما را بر مرغان هر مرغ که قبول کرد سخن گو و خوش آواز گردید و هر که قبول
نکرد لال و بد آواز گردید و مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت امیر المؤمنین ع
در روز غدیر مانند ملائکه است در قبول کردن سجدهٔ آدم و مثل آنها که قبول
ولایت آنحضرت نکردند در روز غدیر مانند شیطانست در قبول نکردن سجدهٔ
آدم و در روز غدیر این آیه نازل شد اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِینَکُمْ وَ اَتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ نِعْمَتِی
وَ رَضِیتُ لَکُمُ الْاِسْلَامَ دِیناً یعنی امروز کامل گردانیدم از برای شما دین شما را
و تمام گردانیدم بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس حضرت
فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبری را مگر آنکه وصی و خلیفه خود را در این روز
نصب کرده است و کلینی بسند معتبر روایت کرده است که از حضرت صادق ع
پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی
هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزی است
که نصب کرد خدا امیر المؤمنین ع را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولا و
آقای اویم علی مولی و آقا و پیشوای اوست و آن روز هجدهم ذی الحجه است راوی
گفت چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و
محمد و آل محمد را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا
امیر المؤمنین علیهما و آلهما السلام که این روز را عید گردانند و بروایت دیگر فرمود
که روزهٔ روز عید غدیر کفاره شصت ساله گناه است و بروایت دیگر منقولست که

مفضل از حضرت صادق علیه السلام پرسید که امر میکنی مرا که روز غدیر را روزه
بداریم فرمود آری والله آری والله آری والله بدرستیکه در این روز خدا توبه حضرت
آدم را قبول کرد و بشکر آن این روز را روزه داشت و در این روز خدا حضرت ابراهیم را
از آتش نجات داد و بشکر آن این روز را روزه داشت و در این روز حضرت موسی ع
هرون را وصی خود گردانید و این روز را بشکر این نعمت روزه داشت و در این روز
حضرت عیسی علیه السلام وصیت وصی خود شمعون الصفا را ظاهر گردانید و این روز
را بشکرانه حقتعالی روزه داشت و در این روز حضرت رسول ص امیر المؤمنین علیه السلام
را خلیفه و جانشین خود گردانید و فضیلت و وصایت او را بر خلق ظاهر گردانید
و این روز را بشکر این نعمتها روزه داشت و این روز روزه داشتن است و روز
عبادتست و روز طعام دادنست و روز نیکی کردنست با برادران مؤمن و روز
که خدا از مؤمنان خوشنود میگردد و بینی شیطان بر خاک مالیده میشود و بسند
معتبر از ابن ابی نصر منقولست که گفت روزی در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام
بودم و جماعت بسیار حاضر بودند پس در فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی
از حاضران انکار کردند حضرت فرمود که پدرم از پدرانش روایت کرد که روز
غدیر در آسمان مشهورتر است از زمین و بدرستیکه خدا یتعالی را در فردوس اعلی
قصری هست که یک خشت آن طلا است و یک خشت از نقره و در آن قصر صد هزار
قبه است از یاقوت سرخ و صد هزار خیمه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است
و در آن چهار نهر جاریست نهری از شراب و نهری از آب و نهری از شیر و نهری
از عسل و در دور آن درختها هست از انواع میوهها و بر آن درختان مرغان خوش
الحان هستند بدنهای ایشان از مروارید است و بالهای ایشان از یاقوت و
بانواع نغمها خوانندگی میکنند و چون روز عید غدیر میشود در آن قصر حاضر
میشوند جمیع اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس و تهلیل حقتعالی میکنند و آن مرغان

پرواز میکنند در میان آب وفرو میروند بر آن مشک وعنبر میغلطند وچون ملائکه
جمع میشدند پرواز میکنند و مشک وعنبر بر سر ایشان می افشانند ودر اینروز
نثار حضرت فاطمه صلوات الله علیها راکه در شب زفاف آنحضرت سدرة المنتهی
ودرخت طوبی نثار کردند برای یکدیگر بهدیه میفرستند وچون خازن رون
میشوند ندا از جانب رب اعلی بایشان میرسد که برگردید بسوی درجات و مرتبه‌های خود
پس بتحقیق که ایمن کردیدید از گناهان وخطا ولغزش تا مثل اینروز از سال آینده
برای کرامت محمد وعلی ع پس حضرت فرمود که ای پسر ابی نصر هرجا که باشی سعی
کن که در نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حاضر شوی بدرستیکه خدا در
اینروز می آمرزد از هر مرد مؤمن وزن مؤمنه گناه شصت ساله ایشانرا ودر این
روز آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان وشب
قدر وشب فطر ویکدرهم که در اینروز ببرادران مؤمن بدهی برابر است با هزار
درهم که در اوقات دیگر بدهی واحسان کن در اینروز ببرادران مؤمن خود وشاد
گردان هر مرد مؤمن وزن مؤمنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت اینروز را بدانند
چنانچه باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند وزیارت
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در اینروز فضیلت بسیار دارد از نزدیک ودور
وموافق روایت صفوانی وغیر آن اگر از دور زیارت کند دو رکعت نماز زیارت
بجا آورد ودر رکعت اول سوره انا انزلناه ودر رکعت دوم سوره قل هو الله
بخواند پس این دعا را بخواند اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ وَلِیِّكَ وَاَخی نَبِیِّكَ وَوَزیرِهِ وَحَبیبِهِ
وَخَلیلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَخِیَرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَوَصِیِّهِ وَصِفْوَتِهِ وَخالِصَتِهِ وَاَمینِهِ
وَوَلِیِّهِ وَاَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذینَ آمَنُوا بِهِ وَاَبی ذُرِّیَّتِهِ وَبابِ حِکْمَتِهِ وَالنّاطِقِ
بِحُجَّتِهِ وَالدّاعی اِلىٰ شَریعَتِهِ وَالْماضی عَلىٰ سُنَّتِهِ وَخَلیفَتِهِ عَلىٰ اُمَّتِهِ سَیِّدِ الْمُرْسَلینَ
وَاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِیائِكَ

واوصیاء انبیائک اللهم انی اشهد انه قد بلغ عن نبیک صلی الله علیه وآله ما
حمل ووعی ما استحفظ وحفظ ما استودع وحلل حلالک وحرم حرامک واقام
احکامک ودعا الی سبیلک ووالی اولیائک وعادی اعدائک وجاهد الناکثین
عن سبیلک والقاسطین والمارقین عن امرک صابرا محتسبا مقبلا غیر مدبر لا
تاخذه فی الله لومة لائم حتی بلغ فی ذلک الرضا وسلم الیه القضاء وعبدک مخلصا
ونصح لک مجتهدا حتی اتیه الیقین فقبضته الیک شهیدا سعیدا ولیا تقیا رضیا
زکیا هادیا مهدیا اللهم صل علی محمد وعلیه افضل ما صلیت علی احد من
انبیائک واصفیائک یا رب العالمین واگر اشارت کند بانگشت شهادت
بجانب قبر شریف آنحضرت واین زیارت بخواند بهتر است السلام علیک یا امیر
المؤمنین ورحمة الله وبرکاته السلام علیک یا امین الله فی ارضه وحجته علی عباده
اشهد لقد جاهدت یا امیر المؤمنین فی الله حق جهاده وعملت بکتابه واتبعت
سنن نبیه صلی الله علیه وآله حتی دعاک الله الی جواره فقبضک الیه باختیاره لک
کریم ثوابه والزم اعدائک الحجة فی قتلهم ایاک مع ما لک من الحجج البالغة علی جمیع خلقه
اللهم صل علی محمد وآله واجعل نفسی مطمئنة بقدرک راضیة بقضائک مولعة
بذکرک ودعائک محبة لصفوة اولیائک محبوبة فی ارضک وسمائک صابرة
عند نزول بلائک شاکرة لفواضل نعمائک ذاکرة لسوابغ آلائک مشتاقة الی فرحة
لقائک متزودة التقوی لیوم جزائک مستنة بسنن اولیائک مفارقة لاخلاق
اعدائک مشغولة عن الدنیا بحمدک وثنائک اللهم ان قلوب المخبتین الیک والهة
وسبل الراغبین الیک شارعة واعلام القاصدین الیک واضحة وافئدة العارفین
منک فازعة واصوات الداعین الیک صاعدة وابواب الدعاء لهم مفتحة ودعوة
من ناجاک مستجابة وتوبة من اناب الیک مقبولة وعبرة من بکی من خوفک مرحومة
والاغاثة لمن استغاث بک موجودة والاعانة لمن استعان بک مبذولة وعداتک

لعبادک

لِعِبادِكَ مُنْجَزَةٌ وَزَلّاتِ مَنِ اسْتَقالَكَ مُقالَةٌ وَاَعْمالَ الْعامِلينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَ
اَرْزاقَ الْخَلائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نازِلَةٌ وَعَوائِدَ الْمَزيدِ اِلَيْهِمْ واصِلَةٌ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرينَ
مَغْفُورَةٌ وَحَوائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ وَجَوائِزَ السّائِلينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ وَ
عَوائِدَ الْمَزيدِ مُتَواتِرَةٌ وَمَوائِدَ الْمُسْتَطْعِمينَ مُعَدَّةٌ وَمَناهِلَ الظِّماءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةٌ
اَللّٰهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعائي وَاقْبَلْ ثَنائي وَاجْمَعْ بَيْني وَبَيْنَ اَوْلِيائي وَاَحِبّائي بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّةِ الْحُسَيْنِ اَئِمَّتي اِنَّكَ وَلِيُّ
نَعْمائي وَمُنْتَهى مُنايَ وَغايَةُ رَجائي في مُنْقَلَبي وَمَثْوايَ واگر بعد از نماز این
زیارت را بعمل آورد واخرا دعا را بخواند شاید بهتر باشد وشب غدیر شبی بسیار
مبارکیست ودر شب نیز مناسبست که این زیارت را بعمل آورند ونمازی در آن
شب وارد شده است چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودیم واما فضیلت روزه
داشتن وتصدق کردن وافطار روزه نمودن در این روز در این ابواب احادیث
بسیار است از جمله آنها این روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه
روز غدیر برابر است با روزه عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام عمر دنیا عمر یابد و
روزه بدارد روزه این روز برابر است با ثواب او وروزه اش برابر است با صد
حج وصد عمره واین عید بزرگ خدا است وخدا نفرستاده است پیغمبری را مگر
آنکه این روز را عید کرده است وحرمت آنرا دانسته است ونامش در آسمان
روز عهد معهود است ونامش در زمین روز میثاق مأخوذ است وجمع مشهود است
وهر که مؤمنی را در این روز افطار فرماید ثواب کسی دارد که ده فئام را طعام
دهد که هر فئامی صد هزار کس است وثواب کسی دارد که طعام دهد وآب دهد
باین عدد که مذکور شد از پیغمبران وصدیقان واوصیاء ایشان وشهیدان و
صالحان را در سال قحط ویک درهم که در این روز تصدق کند برابر است با صد
هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق کند پس فرمود که شاید گمان کنی که

خدا روزی خلق کرده است که حرمتش از این روز بیشتر باشد نه والله نه
والله و بروایت دیکر فرمود که روزه اش برابر است با روزه شصت ماه از ما
ههای حرام و فرمود که روز عید و سرور و شادیست و بسند معتبر از فیاض بن
محمد منقولست که کفت در روز عید غدیر در مرو در خدمت حضرت امام رضا
علیه السلام بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصان و خویشان و اصحاب خود را جمع کرده
بود و ایشان را نکاه داشته بود که در شب افطار کنند و بخانهای ایشان طعام
و زرها و خلعتها فرستاده بود حتی انکشتر و کفش نیز فرستاده بود و بایشان
خلعتهای فاخر شفقت فرموده بود و ملازمان و خدمتکاران خود را جامهای نو
بسیار نفیس پوشانیده بود و فضیلت این روز را برای مردم نقل میفرمود از جمله آنها
کفت که در بعضی از سالهای خلافت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روز جمعه
با عید غدیر در یکروز جمع شده بود پس بعد از پنج ساعت که از روز کذشت بر منبر
بالا رفت و خطبه طولانی خواند و فضائل روز عید غدیر را بسیار بیان فرمود و
نامهای بسیار برای این روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع برکردید
بخانهای خود و توسعه دهید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت ببرادران
مؤمن خود و در خانهای خود برادران مؤمن خود را جمع کنید و نیکوئی کنید نسبت
بایشان و یکدیکر را تهنیت و مبارکباد بکوئید و نیکی و احسان کردن در این روز
مال و عمر را زیاد میکرداند و مهربانی با یکدیکر کردن موجب مزید رحمت الهی است
و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال خود و برادران مؤمن خود و اظهار شادی
و خوشحالی کنید و هر که امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر مکنید و ضعیفان
و فقیران و غلامان و کنیزان را با خود برابر کنید بدرستی که دادن یکدرهم در این
روز برابر است با دویست هزار درهم و حق تعالی زیاده نیز عطا میکند و روزه
این روز را حق تعالی سنت کردانیده و ثوابش را مانند ثواب کسی کردانیده که از اول

دنیا تا آخر دنیا عبادت کند با آنکه روزه بدارد و شبها بعبادت بایستد و کسیکه
بر آورد حاجت برادر مؤمن را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش
باو نیکی کند چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد و تمام شبش را عبادت
کرده باشد و هر که در شبش مؤمنی را افطار فرماید چنان باشد که هزار هزار پیغمبر
و صدّیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسی که متکفّل
احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه بشود و هر گاه چنین کند من ضامنم
بر خدا که امان یابد از کافر شدن و فقیر شدن و اگر بمیرد در آن شب یا در آن روز
یا بعد از آن تا عید غدیر آینده بدون آنکه کبیره بسیار بکند البته آمرزیده است
و هر که قرضی بکند در این روز برای برادران مؤمن خود من ضامنم بر خدا که اگر او را
زنده بدارد یا بمیراند آن قرض را از او متحمّل شود و از دوش او بردارد و چون
با یکدیگر ملاقات کنید مصافحه کنید و بزبان یکدیگر را تهنیت بگویید و آنچه
گفتم حاضران بغائبان بگویند و توانگران رعایت کنند فقیران را و اقویا دستگیری
کنند ضعیفان را حضرت رسول صلعم مرا بهمین امر فرمود و بدانکه غسل در اوّل
این روز سنّت مؤکّد است و امّا کیفیّت نماز روز عید غدیر نماز مشهور آنست
که از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که در این روز نیم ساعت پیش
از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت سوره حمد یکمرتبه و قل هو
الله احد و انّا انزلناه و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون هر یک را ده مرتبه بخواند
برابر باشد نزد حقتعالی با صد هزار حجّ و صد هزار عمره و هر حاجت از حاجتهای
دنیا و آخرت که از خداوند کریم سؤال کند البته بعافیت و آسانی بر آورده شود
و چون برادر مؤمن را ملاقات کنی بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَکْرَمَنَا بِهٰذَا الْیَوْمِ وَ جَعَلَنَا
مِنَ الْمُوفِینَ بِعَهْدِهِ الَّذِی عَهِدَهُ اِلَیْنَا وَ مِیثَاقِهِ الَّذِی وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وِلَایَةِ وُلَاةِ
اَمْرِهِ وَ الْقُوَّامِ بِقِسْطِهِ وَ لَمْ یَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِینَ وَ الْمُکَذِّبِینَ بِیَوْمِ الدِّینِ یعنی سپاس

خداوند برامر است آنکه ما را گرامی داشت باین روز و گردانید ما را از وفاکنندگان
بعهد خود که عهد گرفته است بر ما و بر پیمانی که محکم گردانیده است بر ما از ولای
والیان امر امامت و ولایت و آنها که حکم میکنند بعدالت در میان خلق و
نگردانید ما را از انکار کنندگان و تکذیب کنندگان بروز جزا فرمود که بعد از
نماز این دعا بخوانند ربنا اننا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم
فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما
وعدتنا علی رسلک ولا تخزنا یوم القیمة انک لا تخلف المیعاد اللهم انی اشهدک
وکفی بک شهیدا واشهد ملائکتک وانبیائک وحملة عرشک وسکان سمواتک
وارضیک بانک انت الله لا اله الا انت المعبود ولا نعبد سواک فتعالیت عما یقول
الظالمون علوا کبیرا واشهد ان محمدا عبدک ورسولک واشهد ان امیر المؤمنین
عبدک ومولانا ربنا سمعنا واجبنا وصدقنا المنادی رسولک صلی الله علیه وآله
اذ نادی بنداء عنک بالذی امرته ان یبلغ ما انزلت الیه من ولایة ولی امرک و
حذرته وانذرته ان لم یبلغ ما امرته به ان تسخط علیه ولما بلغ رسالاتک عصمته
من الناس فنادی مبلغا عنک الا من کنت مولاه فعلی مولاه ومن کنت ولیه فعلی
ولیه ومن کنت نبیه فعلی امیره ربنا قد اجبنا داعیک النذیر محمدا عبدک ورسولک مولاه
الی الهادی المهدی عبدک الذی انعمت علیه وجعلته مثلا لبنی اسرائیل علی
امیر المؤمنین ومولیهم وولیهم ربنا واتبعنا مولانا وولینا وهادینا وداعینا و
داعی الانام وصراطک المستقیم وحجتک البیضاء وسبیلک الداعی الیک علی
بصیرة هو ومن اتبعه وسبحان الله عما یشرکون واشهد انه الامام الهادی الرشید
امیر المؤمنین الذی ذکرته فی کتابک وقولک الحق وانه فی ام الکتاب لدینا لعلی
حکیم اللهم فانا نشهد بانه عبدک والهادی من بعد نبیک النذیر المنذر و
صراطک المستقیم وامیر المؤمنین وقائد الغر المحجلین وحجتک البالغة ولسانک

المعبر عنك في خلقك وانه القائم بالقسط في بريتك وديان دينك وخازن علمك
وامينك المامون الماخوذ ميثاقه وميثاق رسولك عليهما السلام من جميع خلقك
وبريتك شاهدا بالاخلاص لك والوحدانية والربوبية بانك انت الله لا اله الا
انت وان محمدا عبدك ورسولك وان عليا امير المؤمنين جعلته وليك والاقرار
بولايته تمام وحدانيتك وكمال دينك وتمام نعمتك على جميع خلقك وبريتك
فقلت وقولك الحق اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام
دينا فلك الحمد بموالاته واتمام نعمتك علينا بالذي جددت من عهدك وميثاقك
وذكرتنا ذلك وجعلتنا من اهل الاخلاص والتصديق بميثاقك ومن اهل الوفاء
بذلك ولم تجعلنا من اتباع المغيرين والمبدلين والمحرفين والمبتكين آذان الانعام
والمغيرين خلق الله ومن الذين استحوذ عليهم الشيطان فانساهم ذكر الله وصدهم
عن السبيل والصراط المستقيم اللهم العن الجاحدين والناكثين والمغيرين و
المبدلين والمكذبين بيوم الدين من الاولين والآخرين اللهم فلك الحمد على انعامك
علينا بالهدى الذي هديتنا به الى ولاة امرك من بعد نبيك صلى الله عليه وآله
الائمة الهداة الراشدين واعلام الهدى ومنار القلوب والتقوى والعروة
الوثقى وكمال دينك وتمام نعمتك ومن بهم وبموالاتهم رضيت لنا الاسلام
دينا ربنا فلك الحمد آمنا وصدقنا بمنك علينا وبالرسول النذير المنذر والينا
وليهم وعادينا عدوهم وبرئنا من الجاحدين والمكذبين بيوم الدين اللهم فكما
كان ذلك من شانك يا صادق الوعد يا من لا يخلف الميعاد يا من هو كل يوم في
شان اذ اتممت علينا نعمتك بموالاة اوليائك المسؤول عنهم عبادك فانك
قلت ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم وقلت وقولك الحق وقفوهم انهم مسؤولون
ومننت علينا بشهادة الاخلاص وبولاية اوليائك الهداة بعد النذير المنذر
السراج المنير واكملت لنا بهم الدين واتممت علينا النعمة وجددت لنا عهدك و

ذَكَّرْتَنا مِيثاقَكَ المَأْخُوذَ مِنّا فِي ابْتِداءِ خَلْقِكَ إيّانا وَجَعَلْتَنا مِنْ أَهْلِ الإجابَةِ وَلَمْ
تُنْسِنا ذِكْرَكَ فَإنَّكَ قُلْتَ وَإذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
عَلى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قالُوا بَلى شَهِدْنا بِمَنِّكَ وَلُطْفِكَ فَإنَّكَ أَنْتَ اللهُ لا إلهَ
إلّا أَنْتَ رَبُّنا وَمُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ نَبِيُّنا وَعَلِيٌّ أَمِيرُ المُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ
بِهِ عَلَيْنا وَجَعَلْتَهُ آيَةً لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآيَتَكَ الكُبْرى وَصِراطَكَ
المُسْتَقِيمَ وَالنَّبَأَ العَظِيمَ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ مَسْؤُولُونَ اللّهُمَّ فَكَما كانَ
مِنْ شَأْنِكَ أَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيْنا بِالهِدايَةِ إلى مَعْرِفَتِهِمْ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبارِكَ لَنا فِي يَوْمِنا هذا الَّذِي أَكْرَمْتَنا بِهِ وَذَكَّرْتَنا عَهْدَكَ وَمِيثاقَكَ
وَأَكْمَلْتَ دِينَنا وَأَتْمَمْتَ عَلَيْنا نِعْمَتَكَ وَجَعَلْتَنا بِمَنِّكَ مِنْ أَهْلِ الإجابَةِ لَكَ وَالبَراءَةِ
مِنْ أَعْدائِكَ وَأَعْداءِ أَوْلِيائِكَ المُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ فَأَسْأَلُكَ يا رَبِّ تَمامَ ما
أَنْعَمْتَ وَأَنْ تَجْعَلَنا مِنَ المُوفِينَ وَلا تُلْحِقْنا بِالمُكَذِّبِينَ وَاجْعَلْ لَنا قَدَمَ صِدْقٍ مَعَ
المُتَّقِينَ وَاجْعَلْنا مَعَ المُتَّقِينَ إماماً يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُناسٍ بِإمامِهِمْ وَاحْشُرْنا فِي زُمْرَةِ
أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الأَئِمَّةِ الصّادِقِينَ وَاجْعَلْنا مِنْ أَهْلِ البَراءَةِ مِنَ الَّذِينَ هُمْ دُعاةٌ إلى
النّارِ وَيَوْمَ القِيامَةِ هُمْ مِنَ المَقْبُوحِينَ وَأَحْيِنا عَلى ذلِكَ ما أَحْيَيْتَنا وَاجْعَلْ لَنا مَعَ الرَّسُولِ
سَبِيلاً وَاجْعَلْ لَنا قَدَمَ صِدْقٍ فِي الهِجْرَةِ إلَيْهِمْ وَاجْعَلْ مَحْيانا خَيْرَ المَحْيا وَمَماتَنا خَيْرَ
المَماتِ وَمُنْقَلَبَنا خَيْرَ المُنْقَلَبِ عَلى مُوالاةِ أَوْلِيائِكَ وَمُعاداةِ أَعْدائِكَ حَتّى تَتَوَفّانا
وَأَنْتَ عَنّا راضٍ قَدْ أَوْجَبْتَ لَنا جَنَّتَكَ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَالمَثْوى مِنْ جِوارِكَ
فِي دارِ المُقامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لا يَمَسُّنا فِيها نَصَبٌ وَلا يَمَسُّنا فِيها لُغُوبٌ رَبَّنا اغْفِرْ لَنا
ذُنُوبَنا وَكَفِّرْ عَنّا سَيِّئاتِنا وَتَوَفَّنا مَعَ الأَبْرارِ رَبَّنا وَآتِنا ما وَعَدْتَنا عَلى رُسُلِكَ وَ
لا تُخْزِنا يَوْمَ القِيامَةِ إنَّكَ لا تُخْلِفُ المِيعادَ اللّهُمَّ احْشُرْنا مَعَ الأَئِمَّةِ الهُداةِ مِنْ آلِ رَسُولِكَ
نُؤْمِنُ بِسِرِّهِمْ وَعَلانِيَتِهِمْ وَشاهِدِهِمْ وَغائِبِهِمْ اللّهُمَّ إنِّي أَسْأَلُكَ بِالحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ
عِنْدَهُمْ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ بِهِ عَلى العالَمِينَ جَمِيعاً أَنْ تُبارِكَ لَنا فِي يَوْمِنا هذا الَّذِي

بمانك

المؤمنين

اکرمتنا فیه بالموافاة بعهدک الذی عهدته الینا والمیثاق الذی واثقتنا به من موالاة
اولیائک والبرائة من اعدائک ان تتم علینا نعمتک ولا تجعله مستودعا واجعله
مستقرا ولا تسلبناه ابدا ولا تجعله مستعارا وارزقنا مرافقة ولیک الهادی المهدی
الی الهدی وتحت لوائه وفی زمرته شهداء صادقین علی بصیرة من دینک انک علی
کل شیء قدیر واگر این عمل بر او دشوار باشد باین روایت عمل کند که شیخ مفید و دیگران
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که در روز عید غدیر دو رکعت نماز
بکند در هر وقت که خواهد و اگر نزدیک بزوال بکند که در آن ساعت حضرت رسول
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در غدیر خم برای مردم بامامت و خلافت نصب کرد بهتر است
یعنی هر سوره که خواهد و اگر در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم قل هو الله بخواند
چنانچه در روایت معتبر دیگر وارد شده است بهتر است پس بسجده رود و صد مرتبه
بگوید شکرا لله یا شکرا بگوید و چون سر از سجده بردارد باید که بخواند اللهم انی
اسئلک بان لک الحمد وحدک لا شریک لک وانک واحد احد صمد لم تلد ولم تولد
ولم یکن لک کفوا احد وان محمدا عبدک ورسولک صلواتک علیه وآله یا من هو
کل یوم فی شأن کما کان من شأنک ان تفضلت علی بان جعلتنی من اهل اجابتک
واهل دینک واهل دعوتک ووفقتنی لذلک فی مبدء خلقی تفضلا منک وکرما
وجودا ثم اردفت الفضل فضلا والجود جودا والکرم کرما رأفة منک ورحمة الی ان
جددت ذلک العهد لی تجدیدا بعد تجدیدک خلقی وکنت نسیا منسیا ناسیا ساهیا
غافلا فاتممت نعمتک بان ذکرتنی ذلک ومننت به علی وهدیتنی له فلیکن من شأنک
یا الهی وسیدی ومولای ان تتم ذلک لی ولا تسلبنیه حتی تتوفانی علی ذلک وانت
عنی راض فانک احق المنعمین ان تتم علی نعمتک اللهم سمعنا واطعنا واجبنا
داعیک بمنک فلک الحمد غفرانک ربنا والیک المصیر آمنا بالله وحده لا شریک له
وبرسوله محمد صلی الله علیه وآله وصدقنا واجبنا داعی الله واتبعنا الرسول فی

هو الامام مولینا ومولی المؤمنین علی بن ابی طالب عبد الله واخی رسوله والصدیق
الاکبر والحجة علی بریته المؤید به نبیه ودینه الحق المبین علما لدین الله وخازنا
لعلمه وعیبة غیب الله وموضع سر الله وامین الله علی خلقه وشاهده فی بریته
اللهم ربنا اننا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم فآمنا ربنا فاغفر
لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا علی رسلک
ولا تخزنا یوم القیمة انک لا تخلف المیعاد فانا ربنا بمنک ولطفک اجبنا داعیک
واتبعنا الرسول وصدقناه وصدقنا مولی المؤمنین وکفرنا بالجبت والطاغوت
فولنا ما تولینا واحشرنا مع ائمتنا فانا بهم مؤمنون موقنون ولهم مسلمون آمنا بسرهم
وعلانیتهم وشاهدهم وغائبهم وحیهم ومیتهم ورضینا بهم ائمة وقادة وسادة
وحسبنا بهم بیننا وبین الله دون خلقه لا نبتغی بهم بدلا ولا نتخذ من دونهم ولیجة
وبرئنا الی الله من کل من نصب لهم حربا من الجن والانس من الاولین والآخرین وکفرنا
بالجبت والطاغوت والاوثان الاربعة واشیاعهم واتباعهم وکل من والاهم
من الجن والانس من اول الدهر الی آخره اللهم انا نشهدک انا ندین بما دان به محمد
وآل محمد علیه وعلیهم السلام وقولنا ما قالوا ودیننا ما دانوا به ما قالوا به قلنا
وما دانوا به دنا وما انکروا انکرنا ومن والوا والینا ومن عادوا عادینا ومن لعنوا
لعنا ومن تبرؤا منه تبرأنا منه ومن ترحموا علیه ترحمنا علیه آمنا وسلمنا ورضینا
واتبعنا موالینا صلوات الله علیهم فتمم لنا ذلک ولا تسلبناه واجعله مستقرا ثابتا
عندنا ولا تجعله مستعارا واحینا ما احییتنا علیه وامتنا اذا امتنا علیه آل محمد
ائمتنا فبهم نأتم وایاهم نوالی وعدوهم عدو الله نعادی فاجعلنا معهم فی
الدنیا والآخرة ومن المقربین فانا بذلک راضون یا ارحم الراحمین پس باز بسجده
رود وصد مرتبه الحمد لله وصد مرتبه شکرا لله بگوید پس حضرت فرمود که هر که
اینعمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز غدیر نزد حضرت رسول صلعم

حاضر شده باشد و با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بر ولایت آنحضرت بیعت کرده
باشد و درجهٔ او در بهشت با درجه راست گویان و تصدیق کنندگان باشد
که تصدیق خدا و رسول در آن روز از روی اخلاص مانند سلمان و ابوذر و مقداد کردند
رضی الله عنهم و مانند کسی باشد که شهید شده باشد با حضرت رسول صلی الله علیه و آله و
امیر المؤمنین و حسن و حسین صلوات الله علیهم و مانند کسی باشد که در زیر علم
حضرت صاحب الأمر علیه السلام در زیر خیمهٔ آنحضرت بوده باشد و از نجیبان و نقیبان
و برگزیدگان اصحاب آنحضرت باشد و ایضاً شیخ مفید ره روایت کرده است
که سنّتست که این دعا را در روز عید غدیر بخوانند اللّهمّ انّی اسئلک بحقّ محمّدٍ
نبیّک و علیٍّ ولیّک والشّأن والقدر الّذی خصصتهما به دون خلقک ان تصلّی
علی محمّدٍ و علیٍّ و ان تبدء بهما فی کلّ خیرٍ عاجلٍ اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ و آل محمّدٍ الأئمّة
القادة والدّعاة السّادة والنّجوم الزّاهرة والأعلام الباهرة وساسة العباد و
ارکان البلاد والنّاقة المرسلة والسّفینة النّاجیة الجاریة فی اللّجج الغامرة اللّهمّ
صلّ علی محمّدٍ و آل محمّدٍ خزّان علمک و ارکان توحیدک و دعائم دینک و معادن
کرامتک و صفوتک من بریّتک و خیرتک من خلقک الأتقیاء النّجباء الأبرار و
الباب المبتلی به النّاس من اتاه نجی و من اباه هوی اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ و آل محمّدٍ
اهل الذّکر الّذین امرت بمسئلتهم و ذوی القربی الّذین امرت بمودّتهم و فرضت
حقّهم و جعلت الجنّة معاد من اقتصّ آثارهم اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ و آل محمّدٍ کما امروا
بطاعتک و نهوا عن معصیتک و دلّوا عبادک علی وحدانیّتک اللّهمّ انّی اسئلک
بحقّ محمّدٍ نبیّک و نجیبک و صفوتک و امینک و رسولک الی خلقک و بحقّ امیر
المؤمنین و یعسوب الدّین و قائد الغرّ المحجّلین الوصیّ الوفیّ والصّدّیق الأکبر و
الفاروق بین الحقّ والباطل والشّاهد لک والدّالّ علیک والصّادع بأمرک
والمجاهد فی سبیلک لم تأخذه فیک لومة لائمٍ ان تصلّی علی محمّدٍ و آل محمّدٍ و ان

يجعلني في هذا اليوم الذي عقدت فيه لوليك العهد في أعناق خلقك وأكملت
لهم الدين من العارفين بحرمته والمقرين بفضله ومن عتقائك وطلقائك من
النار ولا تشمت بي حاسدي النعم اللهم فكما جعلته عيدك الأكبر وسميته في
السماء يوم العهد المعهود وفي الأرض يوم الميثاق المأخوذ والجمع المسئول صل
على محمد وآل محمد وأقرر به عيوننا واجمع به شملنا ولا تضلنا بعد إذ هديتنا
واجعلنا لأنعمك من الشاكرين يا أرحم الراحمين الحمد لله الذي عرفنا فضل هذا اليوم
وبصرنا حرمته وكرمنا به وشرفنا بمعرفته وهدانا بنوره يا رسول الله يا أمير المؤمنين
عليكما وعلى عترتكما وعلى محبيكما مني أفضل السلام ما بقي الليل والنهار وبكما أتوجه
إلى الله ربي وربكما في نجاح طلبتي وقضاء حوائجي وتيسير أموري اللهم إني أسألك
بحق محمد وآل محمد أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تلعن من جحد حق هذا اليوم وأنكر
حرمته فصد عن سبيلك لإطفاء نورك فأبى الله إلا أن يتم نوره اللهم فرج عن
أهل بيت محمد نبيك واكشف عنهم وبهم عن المؤمنين الكربات اللهم املأ الأرض
بهم عدلاً كما ملئت ظلماً وجوراً وأنجز لهم ما وعدتهم إنك لا تخلف الميعاد واگر
بعد از اينها بسجده رود وصد مرتبه شكراً وصد مرتبه الحمد لله وصد مرتبه با
آنچه تواند بگويد الحمد لله على إكمال الدين وإتمام النعمة ورضى الرب الكريم والحمد
لله رب العالمين والصلوة على خير خلقه محمد وعترته الطاهرين بهتر خواهد بود
چنانكه سيد بن باقي وكفعمي روايت كرده اند اما شيخ مفيد ره اين زياده را نقل
نكرده است فصل پنجم در فضيلت واعمال روز مباهله است تا آخر ماه ذي حجه
روز مباهله ميان علما خلافست واشهر واقوى آنست كه روز بيست وچهارم است
وبعضى بيست وپنجم وبعضى بيست وهفتم وبعضى بيست ويكم نيز گفته اند واگر
در هر يك از اينها اعمال مستحبه را بجا آورند بهتر خواهد بود وآنچه مشهور است
بيست وچهارم است وسبب فضيلت روز مباهله آنست كه چون حضرت رسول صلى الله عليه وآله

فضيلت واعمال روز مباهله

رسولان فرستاد بسوی نصارای نجران که اعظم ترسایان عرب بودند وایشان
بکتب خود رجوع کردند واوصاف حضرت رسول صه را در کتب جمیع انبیا مشاهده
کردند حب دنیا بر اکثر علمای ایشان غالب شد وایمان نیاوردند وهفتاد نفر
از علما وعظمای خود را فرستادند که صفاتیکه در کتب سابقه برای حضرت دیده
اند مشاهده نمایند وچون بمدینه داخل شدند وصفات را موافق یافتند وحضرت
رسول صه حجتهای شافی بر ایشان تمام کرد وباز بعضی از ایشان بجهت حب دنیا
واغراض باطله مضایقه کردند در ایمان آوردن وحق تعالی این آیه کریمه را فرستاد
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ
وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ یعنی
پس هر که با تو مجادله کند در امر عیسی ع بعد از آنچه آمده است بسوی تو از علم وبرهان
والقا کردی بر ایشان وقبول نکردند پس بگو ای محمد بیایید بخوانیم پسران خود
وپسران شما را وزنان خود وزنان شما را وجانهای خود وجانهای شما را یعنی
آنها را که بمنزله جان ما اند وآنها که بمنزله جان شمایند پس تضرع کنیم ودعا
کنیم پس بگردانیم لعنت خدا ودوری از رحمت خدا را بر آنها که دروغ گویند از ما وشما
پس حضرت رسول صه عبای بر دوش مبارک گرفتند وحضرت امیر المؤمنین وفاطمه
وحسن وحسین صلوات الله علیهم را در زیر عبا داخل کرد وگفت پروردگارا هر
پیغمبری را اهل بیتی بوده اند که مخصوصترین خلق بوده اند باو وخداوندا اینها اهل
بیت منند پس از ایشان برطرف کن شک وگناه را وپاک کن ایشان را پاک کردنی پس
جبرئیل نازل شد واین آیه کریمه را در شان ایشان آورد اِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا یعنی نیست جز این نیست که اراده دارد حق تعالی
که زایل گرداند از شما اهل بیت بدی وشک را وپاک گرداند شما را از گناه پاک
گردانیدنی پس حضرت رسول صه وعلی وفاطمه وحسن وحسین صلوات الله علیهم

را با خود بیرون برد از مدینه از برای مباهله و چون نصاری حقیقت آنحضرت را دانسته
بودند و بعد از ایشان حضرت با آن بزرگواران در مقام مباهله آثار نزول عذاب
در زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند که من روئی چند می
بینم که اگر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود هر آینه کنده خواهد شد جرئت نکردند
بر مباهله و استدعای مسالمه و مصالحه کردند و قبول کردند که هر سال جزیه بدهند
و حضرت ایشان را نفرین نکرد و بامر الهی بر ایشان جزیه قرار داد حضرت فرمود بخدا
سوگند که هلاک و عذاب آویخته شد بر اهل نجران که اگر مباهله میکردیم هر آینه همه
این جماعت میمون و خوک میشدند و این وادی بر ایشان آتش میشد و سرایت میکرد
بنجران و همه ترسایان نجران میسوختند و پیش از آنکه سال تمام شود جمیع نصاری
میمردند و یک نصرانی بر روی زمین زنده نمیماند و باین سبب چندین امر بر علما
ظاهر شد اول حقیقت آنحضرت زیرا که اگر اعتماد بر حقیقت خود نمیداشت خود را
و عزیزترین اهل خود را در معرض مباهله بد دعا نمی آورد و اگر آنجماعت حقیقت آن
حضرت بر ایشان ظاهر نشده بود مباهله میکردند و مذلت خواری جزیه بر خود
قرار نمیدادند دوم آنکه ظاهر شد که آل عبا علیهم السلام بزرگوارترین خلق بودند
که آنحضرت ایشان را با خود شریک گردانید سیم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند
نزد آنحضرت که برای اظهار حقیقت خود ایشان را در معرض نفرین بلا آورد زیرا که
بسیار است که آدمی خود را بمهالک می افکند اما اعزه عیال خود را راضی نمیشود
که در معرض خطر در آورد چنانچه صاحب کشاف و غیر او از متعصبان سنیان اعتراف
باین نموده اند چهارم آنکه حسن و حسین علیهما السلام فرزند حقیقی آنحضرت اند و رتبه
ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده نزد خدا و رسول با آن صغر سن پنجم آنکه حضرت
فاطمه زهرا صلوات الله علیها بهترین زنان بوده و از زوجات و قرابات با آنحضرت اخص
و اقرب بوده و منزلت او نزد حقتعالی از همه بیشتر بوده ششم آنکه باتفاق عامه و

وخاصه حضرت امیرالمؤمنین ع در مباهله داخل بودند داخل ابناءنا و نساءنا نیست
پس باید داخل و انفسنا باشد و حقیقت در اینجا مراد نمی تواند بود زیرا که اتحاد
دو نفس محالست پس مراد آنست که اختصاص آنحضرت بحضرت رسالت ص در
کمالات و صفات بمرتبه بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت بود پس هر کمالی که در
حضرت رسول ص بود باید که در آنحضرت باشد بغیر پیغمبری پس باید افضل باشد
از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد با
آنحضرت و اعز خلق باشد نزد او و روایات مفصله این قصه شریفه و فوایدی
که از آن مستفاد میشود در کتاب حیوة القلوب ذکر کرده ام و این رساله گنجایش ذکر
آنها ندارد و از جمله امور که در روز بیست و چهارم واقع شده و موجب مزید فضل
آن گردیده آنست که در این روز حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه در رکوع
نماز انگشتر خود را بسائل بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امامت آنحضرت بر
اصحاب بصیرت هویدا گردید إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ یعنی نیست اولی بامر شما و مالک
اختیار شما مگر خدا و رسول او و آنها که ایمان آورده اند و نماز را برپا میدارند
و چنانچه باید بجا می آورند و زکوة میدهند در رکوع و این آیه نص صریحست بر
امامت آنحضرت چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل سنتست
و زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را در این روز ذکر کرده اند و خواندن
زیارت جامعه مناسبست و زیارت این روز مستحبست و روزه این روز مستحبست
و تاسی بمولای خود امیرالمؤمنین ع کردن و تصدق بر فقرا و ارباب حاجات آنچه
مقدور و میسر باشد مطلوبست و اعمال این روز مبارک بسیار است عمل اول
شیخ طوسی ره از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در این روز پیش
از زوال به نیم ساعت دو رکعت نماز بکند برای شکر نعمت مباهله و در هر رکعت

اعمال

بعد از سورهٔ حمد هر یک از سورهٔ قل هو الله احد و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون
و سورهٔ انّا انزلناه ده مرتبه بخواند که اگر این نماز را بعمل آورد نزد خدا برابر است
با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجتی که از حاجتهای دنیا و آخرت که از حقتعالی
سؤال کند البته برآورده شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز
است که در اعمال روز غدیر مذکور شد عمل دوم در اعمال این روز دعائیست
که شیخ طوسی و سید بن طاوس ره بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کرده اند و آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند
که آنحضرت فرمود که اگر گویم در این دعا اسم اعظم حقتعالی هست هر آینه راست
گفته ام و اگر مردم بدانند که این دعا در اجابت چگونه تاثیر مینماید البته بهر نحو
که مقدور باشد سعی می نمایند در تحصیل آن هر چند باید که قتال کنند و مرا
هر حاجت که عارض میشود این دعا را میخوانم و بعد از آن حاجت خود را از حقتعالی
میطلبم و البته مستجاب میگردد و این دعائیست که در وقتیکه آیهٔ مباهله نازل شد
جبرئیل از جانب خداوند جلیل بر حضرت سید رسل ص نازل شد و این دعا را آورد
و گفت برای مباهله بیرون رو و وصی خود علی بن ابیطالب را و سیدهٔ نساء فاطمهٔ زهرا
و دو نور دیده و فرزند پسندیدهٔ خود حسن و حسین صلوات الله علیهم را با خود ببر
و این دعا را بخوان و بر ترسایان مباهله کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام گفت که هرگاه این دعا را خوانید جهد و سعی کنید در دعا و
تضرع و این دعا را شفیع خود گردانید در حاجتها و از کسی که اهلش نباشد از سفیهان
و منافقان پنهان دارید و بایشان تعلیم منمائید که آن از علمهای مخزونست و
هر کس قابل این گوهر گرانمایه نیست و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ بَهائِکَ
بِاَبْهاهُ وَکُلُّ بَهائِکَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِبَهائِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَلالِکَ
بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ جَلالِکَ جَلیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَلالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ

مِنْ جَمالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمالِكَ جَميلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِجَمالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِها
وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظيمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ
بِاَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
بِاَوْسَعِها وَكُلُّ رَحْمَتِكَ واسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ
كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ كَمالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمالِكَ
كامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِكَمالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِماتِكَ بِاَتَمِّها وَكُلُّ
كَلِماتِكَ تامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِكَلِماتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمائِكَ
بِاَكْبَرِها وَكُلُّ اَسْمائِكَ كَبيرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ
كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّها وَكُلُّ عِزَّتِكَ
عَزيزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِاَمْضاها
وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ ماضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِها عَلى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطيلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَسائِلِكَ بِاَحَبِّها وَكُلُّ مَسائِلِكَ حَبيبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَسْئَلُكَ بِمَسائِلِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّٰهُمَّ
اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَريفٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطانِكَ بِاَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطانِكَ دائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَسْئَلُكَ بِسُلْطانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فاخِرٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني

اللهم اني اسئلك من علائك باعلاه وكل علائك عال اللهم اني اسئلك بعلائك
كله اللهم اني اسئلك من آياتك باعجبها وكل آياتك عجيبة اللهم اني اسئلك
بآياتك كلها اللهم اني اسئلك من منك باقدمه وكل منك قديم اللهم اني اسئلك
بمنك كله اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك بما
انت فيه من الشؤون والجبروت اللهم اني اسئلك بكل شأن وكل جبروت لك اللهم
اني اسئلك بما تجيبني به حين اسئلك فاجبني يا الله يا لا اله الا انت اسئلك ببهاء
لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بجلال لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك
بلا اله الا انت اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك
من رزقك باعمه وكل رزقك عام اللهم اني اسئلك برزقك كله اللهم اني
اسئلك من عطائك باهنئه وكل عطائك هنيء اللهم اني اسئلك بعطائك
كله اللهم اني اسئلك من خيرك باعجله وكل خيرك عاجل اللهم اني اسئلك
بخيرك كله اللهم اني اسئلك من فضلك بافضله وكل فضلك فاضل اللهم
اني اسئلك بفضلك كله اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم
صل على محمد وآل محمد وابعثني على الايمان بك والتصديق برسولك عليه وآله
السلام والولاية لعلي بن ابي طالب والبراءة من عدوه والايتمام بالائمة من آل
محمد عليهم السلام فاني قد رضيت بذلك يا رب اللهم صل على محمد عبدك و
رسولك في الاولين وصل على محمد وآل محمد في الآخرين وصل على محمد وآله في
الملأ الاعلى وصل على محمد وآله في المرسلين اللهم اعط محمدا الوسيلة والشرف
والفضيلة والدرجة الكبيرة اللهم صل على محمد وآل محمد وقنعني بما رزقتني
وبارك لي فيما اعطيتني واحفظني في غيبتي وفي كل غائب هو لي اللهم صل على
محمد وآل محمد واسئلك خير الخير رضوانك والجنة واعوذ بك من شر الشر سخطك
والنار اللهم صل على محمد وآل محمد واحفظني من كل مصيبة ومن كل بلية

وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ
مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ اِلَى الْاَرْضِ فِى هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِى كُلِّ
سَاعَةٍ وَفِى هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِى هٰذَا الْيَوْمِ وَفِى هٰذَا الشَّهْرِ وَفِى هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِى مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ
حَلالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ اِلَى الْاَرْضِ فِى هٰذِهِ
السَّاعَةِ وَفِى هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِى هٰذَا الْيَوْمِ وَفِى هٰذَا الشَّهْرِ وَفِى هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ
اِنْ كَانَتْ ذُنُوبِى قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِى عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِى وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ حَالِى
عِنْدَكَ فَاِنِّى اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِى لا يُطْفَأُ وَبِوَجْهِ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى
وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَبِحَقِّ اَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَغْفِرَ لِى مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِى وَاَنْ تَعْصِمَنِى فِيمَا بَقِىَ مِنْ عُمْرِى وَاَعُوذُ بِكَ
اَللّٰهُمَّ اَنْ اَعُودَ فِى شَىْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ اَبَداً مَا اَبْقَيْتَنِى حَتَّى تَتَوَفَّانِى وَاَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَ
اَنْتَ عَنِّى رَاضٍ وَاَنْ تَخْتِمَ لِى عَمَلِى بِاَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لِى ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَاَنْ تَفْعَلَ بِى مَا
اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَهْلَ التَّقْوَى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِى بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وبعد از آن هر حاجت که دارى از حق تعالى طلب کن که ان شاء الله
برآورده است مؤلف گوید که خواندن زيارت عاشورا در روز مباهله انسب است چنانچه
شيخ طوسى ره در اين روز روايت کرده است و از روايت مذکور مستفاد ميشود
که در همه وقت ميتوان خواندن و در دعا اختلافى هست ميان روايات و آنچه مذکور
شد موافق روايت شيخ است و روايت ديگر را با ترجمه در رساله ديگر ايراد نموده‌ام
و شب و روز بايد دعا در سحرهاى ماه مبارک رمضان و روزهاى آن نيز وارد شده
است با فضيلت بسيار و از عظيم‌ترين دعاها است عمل ششم آنست که شيخ طوسى
و ديگران بسند معتبر از حضرت موسى بن جعفر عليهما السلام روايت کرده‌اند که روز

مباهله روز بیست و چهارم ذی الحجه است ودر این روز آنچه خواهی از نماز بکن و هر
دو رکعت نماز که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر الله ربی واتوب الیه بکو پس
می ایستی و بموضع سجود خود نظر میکنی واین دعا را میخوانی و باید که با غسل باشی
و بروایت دیکر فرمود که این روز را روزه بداری برای شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی
و غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بانچه توانی از بوی خوش خود را خوشبو
کن و باید که با رام دل و آرام تن باشی و اکر در یکی از مشاهد مشرفه حاضر باشی نزد
آن قبر وضریح مقدس حاضر باشی و الا بجای خلوتی بروی یا بر کوه بلندی بر آیی یا
بصحرایی بروی و باید که از منزل خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامهای
خود را بپوشد و چون محل دعا خواندن شود دو رکعت نماز بکند با آداب و شرایط
و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند پس بایستد و بجانب آسمان نظر کند و
این دعا را بخواند و بعد از آن فرمود که پس هر دعایی که خواهی بکنی با زدو رکعت نماز
بکن ودعا اینست الحمد لله رب العالمین الحمد لله فاطر السموات والارض الحمد لله
الذی له ما فی السموات وما فی الارض الحمد لله الذی خلق السموات والارض و
جعل الظلمات والنور ثم الذین کفروا بربهم یعدلون الحمد لله الذی عرفنی ما
کنت به جاهلا ولولا تعریفه ایای لکنت هالکا اذ قال وقوله الحق قل لا اسئلکم
علیه اجرا الا المودة فی القربی فبین لی القرابة وقال سبحانه انما یرید الله لیذهب
عنکم الرجس اهل البیت ویطهرکم تطهیرا فبین لی اهل البیت بعد القرابة ثم قال
تعالی مبینا عن الصادقین الذین امرنا بالکون معهم والرد الیهم بقوله سبحانه یا
ایها الذین امنوا اتقوا الله وکونوا مع الصادقین فاوضح عنهم وابان عن صفتهم
بقوله جل ثناؤه فقل تعالوا ندع ابنائنا وابنائکم ونسائنا ونسائکم وانفسنا و
انفسکم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله علی الکاذبین فلک الشکر یا رب ولک المن حیث
هدیتنی وارشدتنی حتی لم یخف علی الاهل والبیت والقرابة فعرفتنی نساءهم

واولادهم وذرياتهم اللهم اني اتقرب اليك بذلك المقام الذي لا يكون اعظم
منه فضلاً للمؤمنين ولا اكثر رحمة لهم بتعريفك اياهم شأنه وابانتك فضل
اهله الذين بهم ادحضت باطل اعدائك وثبت بهم قواعد دينك ولولا هذا
المقام المحمود الذي انقذتنا به ودللتنا على اتباع المحقين من اهل بيت نبيك
الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو المقال ومدانس الافعال لخصم اهل
الاسلام وظهرت كلمة اهل الالحاد وفعل اولي العناد فلك الحمد ولك المن ولك
الشكر على نعمائك واياديك اللهم فصل على محمد وآل محمد الذين افترضت علينا
طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم واكرمتنا بمعرفتهم وشرفتنا باتباع آثارهم
وثبتنا بالقول الثابت الذي عرفوناه فاعنا على الاخذ بما بصرونا واجز محمداً
عنا افضل الجزاء بما نصح لخلقك وبذل وسعه في ابلاغ رسالاتك واخطر بنفسه
في اقامة دينك وعلى اخيه ووصيه والهادي من بعده الى دينه والقيم بسنته
علي امير المؤمنين صلوات الله عليه وصل على الائمة من ابنائه الصادقين الذين
وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا بشفاعتهم دار الكرامة يا ارحم الراحمين
اللهم هؤلاء اصحاب الكساء والعباء يوم المباهلة اللهم اجعلهم شفعاءنا
واسألك بحق ذلك المقام المحمود واليوم المشهود ان تغفر لي وتتوب علي انك انت
التواب الرحيم اللهم اني اشهد ان ارواحهم وطينتهم واحدة وهي الشجرة التي طاب
اصلها وفرعها واغصانها واوراقها اللهم ارحمنا بحقهم واجرنا من مواقف
الخزي في الدنيا والآخرة بولايتهم واوردنا موارد الامن من اهوال يوم القيامة بحبهم
واقرارنا بفضلهم واتباعنا آثارهم واهتدائنا بهداهم واعتقادنا ما عرفوناه
من توحيدك ووقفونا عليه من تعظيم شأنك وتقديس اسمائك وشكر آلائك
ونفي الصفات ان تحلك والعلم ان يحيط بك والوهم ان يقع عليك فانك اقمتهم
حججاً على خلقك ودلائل على توحيدك وهداة تنبه على امرك وتهدي الى دينك

ونوضحهما اشكل على عبادك وبالمعجزات التي تعجز عنها غيرك وبها تبين حجتك
وندعوا الى تعظيم السفير بينك وبين خلقك وانت المفضل عليهم حيث قربتهم
من ملكوتك واختصصتهم بسرك واصطفيتهم لوحيك واورثتهم غوامض تأويله
رحمة بخلقك ولطفا بعبادك وحنانا على بريتك وعلما بما تنطوي عليه ضمائر
امنائك وما يكون من شأن صفوتك وطهرتهم في منشأهم ومبتدئهم وحرستهم من
نفث نافث اليهم واريتهم برهانا على من عرض بسوء لهم فاستجابوا لامرك وشغلوا
انفسهم بطاعتك وملأوا اجزاءهم من ذكرك وعمروا قلوبهم بتعظيم امرك وجزّأوا اوقاتهم
فيما يرضيك واخلوا دخائلهم من معاريض الخطرات الشاغلة عنك فجعلت قلوبهم
مكامن لارادتك وعقولهم مناصب لامرك ونهيك والسنتهم تراجمة لسنتك ثم
اكرمتهم بنورك حتى فضلتهم من بين اهل زمانهم والاقربين اليهم فخصصتهم بوحيك
وانزلت اليهم كتابك وامرتنا بالتمسك بهم والرد اليهم والاستنباط منهم اللهم
فانا قد تمسكنا بكتابك وبعترة نبيك صلواتك عليهم الذين اقمتهم لنا دليلا وعلما
وامرتنا باتباعهم اللهم فانا قد تمسكنا بهم فارزقنا شفاعتهم حين يقول الخائبون
فما لنا من شافعين ولا صديق حميم واجعلنا من الصادقين المصدقين لهم المنتظرين
لايامهم الناظرين الى شفاعتهم ولا تضلنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك
رحمة انك انت الوهاب امين رب العالمين اللهم صل على محمد نبيك وعلى اخيه
وصنوه امير المؤمنين وقبلة العارفين وعلم المهتدين وثاني الخمسة الميامين الذين
فخر بهم الروح الامين وباهل الله تعالى بهم المباهلين فقال وهو اصدق القائلين
فمن حاجك فيه من بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا
ونساءكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله على الكاذبين ذلك الامام
المخصوص بمؤاخاته يوم الاخاء والمؤثر بالقوت بعد ضر الطوى ومن شكر الله سعيه
في هل اتى ومن شهد بفضله معادوه واقر بمناقبه جاحدوه مولى الانام و

مُکَسِّرُ الْاَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ تَأْخُذْهُ فِي اللهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ
النَّهَارِ وَأَوْرَقَتِ الْأَشْجَارُ وَعَلَى النُّجُومِ الْمُشْرِقَاتِ مِنْ عِتْرَتِهِ وَالْحُجَجِ الْوَاضِحَاتِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ
و باید غسل بجهت سنت کند و مثل ما صح ادعیه است و دیگر از ایام متبرکه روز بیست
و پنجم است و مشهور آنست که در این روز سوره هل اتی در شان حضرت امیر المؤمنین
و فاطمه زهرا و امام حسن و امام حسین علیهم السلام نازل شده است بسبب آنکه حسن و حسین ع
بیمار شدند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله بعیادت ایشان رفت و امر فرمود
که حضرت امیر و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام نذر کردند که اگر خدا ایشان را عافیت
دهد سه روز روزه بگیرند و چون خدا عافیت کرامت کرد آن چهار بزرگوار با فضه
خادمه ایشان روزه گرفتند و نداشتند چیزی که بآن افطار نمایند پس حضرت امیر ع
قدری پشم از شمعون یهودی گرفت با سه صاع از جو که حضرت فاطمه ع هر روز
ثلث آن پشم را بریسد و یکصاع از آن جو را بمزد خود بردارد پس در روز اول حضرت
فاطمه علیها السلام قدر ثلث آن پشم را گرفت و رشت و بمزد آن صاعی از جو را برداشت
و آرد کرد و پنج گرده نان پخت و چون حضرت امیر ع با حضرت رسول ص نماز شام
کرد و بخانه برگشت و حضرت فاطمه ع پنج گرده نان را حاضر کرد و خواستند که افطار
نمایند مسکینی بر در خانه ندا کرد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد ص من مسکینم
از مساکین مسلمانان مرا طعام دهید تا خدا شما را از مائدهای بهشت طعام
دهد پس حضرت امیر ع ابتدا کرد و فرمود که من نان خود را میدهم و سایر اهل
بیت ع با فضه با آنحضرت موافقت کردند و نانهای خود را بسائل دادند و
باب افطار کردند و روز دیگر را روزه داشتند و باز حضرت فاطمه ع بمزد رشتن
یک ثلث دیگر آن پشم یکصاع دیگر را برداشت و آرد کرد و پنج گرده نان دیگر پخت
و چون خواستند افطار کنند سائلی بر در خانه آمد و صدا کرد که السلام علیکم
ای اهل بیت محمد من یتیمی ام از اولاد مهاجرین و پدرم در روز عقبه شهید شد

است مرا طعام دهید تا خدا شما را از خوانهای بهشت طعام دهد پس حضرت
امیر مؤمنان ع اوّل نان خود را داد و بعد از او فاطمهٔ زهرا و بعد از او دو گوشوارهٔ
عرش خدا و بعد از ایشان فضّه سعادتمند همگی نانهای خود را به یتیم دادند و با آب
افطار نمودند و در روز سیم روزه داشتند و از حضرت سیّدة النسآء ع در روز
سیم بقیّه پشم را رشت و بقیّه جو را گرفت و در آسیا خورد کرد و با زیج کرده نان
پخت و چون حضرت امیر کبیر از نماز برگشت و حضرت فاطمه ع طعام را حاضر
ساخت که افطار نمایند ناگاه اسیری از اسیران کافران ندا کرد که السّلام علیکم
ای اهل بیت محمد ص ما را اسیر میکنید و می بندید و طعام نمی دهید که بخوریم
پس بخوشیهای سابق همه گردهای نان را بسایل دادند و با آب تنها افطار فرمودند
چون صبح شد حق تعالی سورهٔ هل اتی را در شأن ایشان فرستاد و در آنسوره اشاره
باین قصه نمود که یُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَیَخَافُونَ یَوْمًا کَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِیرًا وَیُطْعِمُونَ
الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْکِینًا وَیَتِیمًا وَأَسِیرًا إِنَّمَا نُطْعِمُکُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِیدُ مِنکُمْ جَزَاءً
وَلَا شُکُورًا إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا یَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِیرًا یعنی وفا میکنند بنذر و میترسند
از روزیکه شر آن اکثر خلق را فرا گرفته است و میخورانند طعام را با خواهش و محبت
آن با از برای محض محبّت خدا بمسکین و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود و بنیّت
ایشان اینست که ما طعام نمیدهیم شما را مگر از برای رضای خدا نمیخواهیم از شما
نه جزا و نه پاداشی و نه شکر و ثنایی را ما میترسیم از روز قیامت که در نهایت
شدّت و هولست و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجّه بود سورهٔ
هل اتی در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول ص بخانهٔ اهل بیت ع آمد و ایشانرا
باز شدّت و گرسنگی و آنحالت غریب مشاهده نمود گریست و فرمود که این چه
حالتست که در شما مشاهده مینمایم و امام حسن و امام حسین علیهما السّلام را دید که
از نقاهت و بیماری و از گرسنگی مانند جوجه که از تخم بیرون آید میلرزیدند و

حضرت فاطمه علیها السلام در محراب عبادت ایستاده بود و از گرسنگی شکم مبارکش به پشت
چسبیده بود و چشمهایش فرو رفته بود چون از نماز فارغ شد حق تعالی خوانی از بهشت
برای فاطمه فرستاد که در آن کاسه بود و ترید گرم و گوشت در میان آن که میجوشید و بوی
از بوی مشک زیاده ساطع بود پس حضرت فاطمه آن خوان را به نزد حضرت رسول صلعم آورد
حضرت فرمود که ای فاطمه این را از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمده است خدا
هر که را خواهد روزی میدهد بی حساب حضرت فرمود الحمد لله که از دنیا نرفتم تا
در اهل بیت خود شبیه مریم را در عیسی را دیدم پس از آن تناول نمودند تا هفت
روز از آن میخوردند و آخر نمیشد و حضرت صادق علیه السلام فرمود که آن کاسه نزد
ما است و حضرت صاحب الامر علیه السلام آن را ظاهر خواهد کرد و طعام بهشت از آن
تناول خواهد نمود و سنیان نیز این روایت را با نزول مائده بطرق بسیار نقل کرده اند
و تفصیل این قصه را در سایر کتب ذکر کرده ام پس مناسبست که شیعیان اهل بیت ع
در این ایام تاسی نمایند بموالی خود در تصدق کردن بر مساکین و یتیمان و سعی
نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید ره گفته است که مستحبست که این روز را
روزه بدارند برای شکر نزول سوره هل اتی در شان آل عبا علیهم السلام و ایضا مناسبست
غسل زیارت و زیارت ائمه ع و زیارات جامعه را خواندن در این روز مناسبست
و چون بعضی از علما این روز را روز مباهله میدانند دعاهای مباهله را در این روز
خواندن مناسبست و روز بیست و ششم بنا بر مشهور عمر علیه ما علیه را خنجر بر شکمش
زدند و باین سبب نهایت برکت دارد و در روز بیست و هفتم مروان که آخر خلفای
بنی امیه است بجهنم واصل شد و دولت ملعونه بنی امیه لعنهم الله بر طرف شد
پس در این روز شکر این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام علی نقی در
این روز متولد شده است و در روز بیست و نهم بنا بر مشهور عمر باسفل درک سقر
منتقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در روز آخر ذی الحجه که آخر

سال عمر نبت روایت کرده اند که سنّتست دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سورهٔ حمد وده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد وده مرتبه اية الکرسی بخواند وبعد از سلام این دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ ما عَمِلْتُ فی هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنی عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسیتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنی اِلَی التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرآئی عَلَیْكَ اَللّٰهُمَّ فَاِنّی اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لی وَما عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ یُقَرِّبُنی اِلَیْكَ فَاقْبَلْهُ مِنّی وَلا تَقْطَعْ رَجآئی مِنْكَ یا کَریمُ

بیان اعمال ماه محرم الحرام

باب بیست و ششم در بیان اعمال ماه محرّم است و در آن سه فصلست فصل اوّل در اعمال دههٔ محرّمست از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز اوّل محرّم دو رکعت نماز میکردند وچون از نماز فارغ میشدند دست بدعا برمیداشتند وسه مرتبه این دعا را میخواندند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدیمُ وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدیدَةٌ فَاَسْئَلُكَ فیهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّیْطانِ وَالْقُوَّةَ عَلیٰ هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمّارَةِ بِالسُّوٓءِ وَالْاِشْتِغالَ بِما یُقَرِّبُنی اِلَیْكَ یا کَریمُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا ذَخیرَةَ مَنْ لا ذَخیرَةَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ یا حَسَنَ الْبَلاءِ یا عَظیمَ الرَّجآءِ یا عِزَّ الضُّعَفآءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقیٰ یا مُنْجِیَ الْهَلْکیٰ یا مُنْعِمُ یا مُجْمِلُ یا مُحْسِنُ یا مُفْضِلُ اَنْتَ الَّذی سَجَدَ لَكَ سَوادُ اللَّیْلِ وَنُورُ النَّهارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعاعُ الشَّمْسِ وَدَوِیُّ الْمآءِ وَحَفیفُ الشَّجَرِ یا اَللّٰهُ لا شَریكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا خَیْراً مِمّا یَظُنُّونَ وَاغْفِرْ لَنا ما لا یَعْلَمُونَ وَلا تُؤاخِذْنا بِما یَقُولُونَ حَسْبِیَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ اٰمَنّا بِهِ کُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنا وَما یَذَّکَّرُ اِلّا اُولُوا الْاَلْبابِ رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ وچون حضرت سیّد الشهدا صلوات الله علیه در دهم این ماه بسعادت شهادت فایز گردید ودر اکثر این دهه محزون وغمگین بودند واخبار موحشه بایشان میرسید باید که شیعیان ایشان در مجمع این ده روز بلوازم تعزیهٔ آنحضرت قیام نمایند ومحزون واندوهناك باشند واخبار واحادیث که

مشتمل بر ذکر مصائب باشد بخوانند و بعضی از علما گفته اند که ترک بعضی از لذات بکنند و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که ماه محرم ماهی بود که کافران در اینماه جنگ کردن را حرام میدانستند و منافقان این امت در اینماه خون ما را حلال دانستند و هتک حرمت ما کردند و زنان و فرزندان ما را اسیر کردند و آتش در خیمهای ما زدند و اموال و اسباب ما را غارت کردند و حرمت حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله را در باب ما رعایت نکردند بدرستی که مصیبت حضرت امام حسین علیه السلام چشمهای ما را مجروح گردانید و آب دیدهای ما را جاری ساخت و عزیز ما را ذلیل گردانید و واقعهٔ کربلا کرب و بلا برای ما مهیا کرد تا روز قیامت پس باید که بر مصیبت آنحضرت گریه کنندگان بگریند بدرستی که گریه بر آنحضرت گناهان بزرگ را برطرف میکند پس فرمود که پدرم امام موسی علیه السلام چون ماه محرم داخل میشد کسی آنحضرت را خندان نمیدید و اثر حزن و اندوه بر آنحضرت ظاهر میشد و در مجموع دههٔ اول ماه و چون روز دهم میشد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و میگفت امروز روز شهادت حسین علیه السلام است و در حدیث دیگر فرمود که چون جدم حسین علیه السلام شهید شد آسمان خون و خاک سرخ بارید و اگر بر آنحضرت انقدر گریه کنی که آب دیدهٔ تو بر روی تو جاری گردد حق تعالی جمیع گناهان بزرگ و کوچک ترا بیامرزد پس فرمود که اگر خواهی که چون عمری هیچ گناه بر تو نباشد زیارت کن حضرت امام حسین علیه السلام را و اگر خواهی که در غرفهای بهشت با حضرت رسول و آل او باشی لعنت کن قاتلان حسین را و اگر خواهی که ثواب شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت که مصیبت آنحضرت را بیاد آوری بگو یا لیتنی کنت معهم فافوز فوزا عظیما یعنی ای کاشکی میبودم با ایشان پس رستگاری می یافتم رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالیهٔ بهشت با ما باشی از برای اندوه ما اندوهناک باش و از برای شادی ما شاد باش و بدانکه روزهٔ روز اول محرم مستحبست و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست

که در روز اول ماه محرم حضرت زکریا علیه السلام دعا کرد و از خدا فرزند طلبید و حق تعالی دعا
او را مستجاب گردانید و حضرت یحیی را باو عطا کرد پس هر که این روز را روزه دارد
و دعا کند حق تعالی دعای او را مستجاب گرداند چنانچه دعای زکریا را مستجاب کرد
و شیخ مفید ره گفته است که روز سیم محرم روز مبارکیست و در این روز حضرت
یوسف ع از چاه بیرون آمد هر که این روز را روزه دارد حق تعالی کارهای صعب را بر او
آسان گرداند و غمهای او را زایل گرداند و بهتر آنست که روز نهم و دهم را روزه ندارد
زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آنحضرت روزه میداشته
اند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول صلعم بسته
اند و از طرق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این دو روز خصوصا
روز عاشورا وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم اللعنه از برای برکت آذوقه
سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره میکردند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که هر که ترک کند سعی در حوایج خود در روز عاشورا و پی کاری نرود
حق تعالی حوایج دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه
و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده
اش در بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای
منزل خود در آنروز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برای او مبارک نگرداند
و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنه محشور گردد
پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول کاری از کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه
و نوحه و ماتم و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه آنحضرت بدارند
و مشغول ماتم باشند چنانچه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود میباشند و
در آنروز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز
بعد از عصر افطار کند اگر چه بیک شربت آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه

در خصوص آن روز روزه واجب داشته باشد که بنذر یا مثل آن بر او واجب شده
باشد که آن روز را باید روزه بگیرد و در آن روز آذوقه در خانه ذخیره ننماید و نخندد
و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آنحضرت لعنت کند بگوید
اللّهمّ العن قتلة الحسین و در روایتی وارد شده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که
در روز عاشورا هزار مرتبه قل هو الله احد بخواند خداوند رحمن نظر رحمت بسوی
او بکند و هر که خدا نظر رحمت بسوی او کند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا
نیز باید احیا کند بگریه و اندوه و حزن برای تاسی بحضرت امام حسین علیه السلام و
اصحاب او که در آن شب در صحرای کربلا در میان سی هزار نفر از کافران بیحیا تا صباح
احیا کردند و عبادت و تهیه سعادت شهادت میکردند فضیلت و در زیارت
مشهور آنحضرت در روز عاشورا و فضیلت زیارت آنحضرتست در شب و
روز عاشورا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب عاشورا را
نزد قبر شریف آنحضرت باشد و آنحضرترا زیارت کند در روز قیامت محشور گردد
بخون خود آلوده و بهیئت شهدای کربلا در میان ایشان محشور گردد و هر که در شب
و روز عاشورا زیارت کند آنحضرترا چنان باشد که در پیش روی آنحضرت شهید
شده باشد و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین ع را
در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب گردد و اما زیارت مشهور شیخ
طوسی ره و ابن قولویه و غیر ایشان ره روایت کرده اند از سیف بن عمیره و صالح بن
عقبه و هر دو از محمد بن اسمعیل و علقمة بن محمد حضرمی و هر دو از مالک جهنی که حضرت
امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در
روز دهم ماه محرم یا نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند در روز قیامت
با ثواب دو هزار هزار حج و دو هزار هزار عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یک را با
رسول خدا و ائمه طاهرین علیهم السلام کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثوابست

زیارت عاشورا

برای کسی که در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت
فرمود که چون روز عاشورا در آید بیرون رود بصحرایی یا برود بر بام بلند در خانه
خود و اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتل آنحضرت
و بعد از آن دو رکعت نماز بکند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین پس
ندبه و نوحه و گریه کند بر حسین ع و امر کند هر که را که در خانه اوست و از او تقیه نکند
بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی بر پا دارد با ظهار جزع بر آنحضرت
و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را در خانهای خود بگریه کردن و تعزیه گویند
بمصیبت آنحضرت پس ضامنم بر خدا که هرگاه این کارها را بکند حق تعالی جمیع آن
ثوابها را بایشان عطا نماید مالک گفت تو ضامنی و کفیلی از برای ایشان باین
ثواب فرمود بلی پرسید که چگونه یکدیگر را تعزیه بگویند فرمود که میگویند عظم
اللّٰه اجورنا بمصابنا بالحسین علیه السلام وجعلنا وایاکم من الطالبین بثاره مع
ولیه الامام المهدی من آل محمد علیهم السلام و اگر توانی در آنروز از برای هیچ کار
از خانه بیرون مرو که آنروز نحسی است که حاجت هیچ مؤمنی در آنروز بر آورده نشود
و اگر بر آورده شود از برای او مبارک نیست و در آن خیری و رشدی نخواهد دید
و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز از برای منزل خود چیزی ذخیره کند
از برای او مبارک نیست آنچه ذخیره کرده است و اهلش که از برای ایشان ذخیره کرده
است مبارک نخواهد بود از برای او و پس کسی که چنین کند از برای او نوشته شود ثواب
هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد که همه را با رسول خدا کرده باشد
و از برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی
که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتیکه خدا دنیا را خلق کرده است تا روز
قیامت علقمة بن محمد گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر علیه السلام که تعلیم نما بمن
دعایی که بخوانم در این روز هرگاه خواهم که آنحضرت را زیارت کنم از نزدیک و دعایی

که هرگاه در شهرهای دور خواهم که آنحضرت را زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمه هرگاه
بکنی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کرده باشی بجانب آنحضرت بسلام وگفته
باشی بعد از اشاره و نماز آن قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود
بدعائی که ملائکه میخوانند در وقتی که زیارت آنحضرت میکنند و مینویسد خدا برای
تو باین زیارت هزار هزار حسنه و محو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از برای
تو در بهشت هزار هزار درجه و خواهی بود از آنها که شهید شده باشند با حسین
بن علی صلوات الله علیهما تا آنکه شوی با ایشان در درجات ایشان و نشناسند
ترا مگر از آنها که با آنحضرت شهید شده اند و نوشته شود برای تو ثواب هر پیغمبری
و رسولی و ثوابِ زیارت هر که آنحضرت را زیارت کرده است از روزیکه شهید شد
است میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ
نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ
عَلَی الْاَرْواحِ الَّتی حَلَّتْ بِفِنائِکَ عَلَیْکُمْ مِنّی جَمیعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ
اللَّیْلُ وَالنَّهارُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصیبَةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلی
جَمیعِ اَهْلِ الْاِسْلامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصیبَتُکَ فِی السَّمواتِ عَلی جَمیعِ اَهْلِ السَّمواتِ
فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ
مَقامِکُمْ وَاَزالَتْکُمْ عَنْ مَراتِبِکُمُ الَّتی رَتَّبَکُمُ اللهُ فیها وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکُمْ وَلَعَنَ اللهُ
الْمُمَهِّدینَ لَهُمْ بِالتَّمْکینِ مِنْ قِتالِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْیاعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ
وَاَوْلِیائِهِمْ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ وَلَعَنَ
اللهُ آلَ زِیادٍ وَآلَ مَرْوانَ وَلَعَنَ اللهُ بَنی اُمَیَّةَ قاطِبَةً وَلَعَنَ اللهُ ابْنَ مَرْجانَةَ وَلَعَنَ اللهُ عُمَرَ
بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللهُ شِمْراً وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ وَتَهَیَّاَتْ لِقِتالِکَ
بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی لَقَدْ عَظُمَ مُصابی بِکَ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذی اَکْرَمَ مَقامَکَ وَاَکْرَمَنی بِکَ

ان يرزقني طلب ثاري مع امام منصور من اهل بيت محمد صلى الله عليه واله اللهم
اجعلني عندك وجيها بالحسين عليه السلام في الدنيا والآخرة يا ابا عبد الله اني
اتقرب الى الله والى رسوله والى امير المؤمنين والى فاطمة والى الحسن واليك بموالاتك
وبالبراءة ممن قاتلك ونصب لك الحرب وبالبراءة ممن اسس اساس الظلم والجور عليكم
وابرء الى الله ممن اسس اساس ذلك وبنى عليه بنيانه وجرى في ظلمه وجوره عليكم والى رسوله
وعلى اشياعكم برئت الى الله واليكم منهم واتقرب الى الله ثم اليكم بموالاتكم وموالاة
وليكم وبالبراءة من اعدائكم والناصبين لكم الحرب وبالبراءة من اشياعهم واتباعهم
اني سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم وولي لمن والاكم وعدو لمن عاداكم فاسئل الله
الذي اكرمني بمعرفتكم ومعرفة اوليائكم ورزقني البراءة من اعدائكم ان يجعلني معكم
في الدنيا والآخرة وان يثبت لي عندكم قدم صدق في الدنيا والآخرة واسئله ان
يبلغني المقام المحمود الذي لكم عند الله وان يرزقني طلب ثاري مع امام مهدي ظاهر
ناطق منكم واسال الله بحقكم وبالشان الذي لكم عنده ان يعطيني بمصابي بكم افضل
ما يعطي مصابا بمصيبته يا لها مصيبة ما اعظمها واعظم رزيتها في الاسلام وفي
جميع اهل السموات والارض اللهم اجعلني في مقامي هذا ممن تناله منك صلوات
ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا محمد وال محمد ومماتي ممات محمد وال محمد اللهم
ان هذا يوم تبركت به بنو امية وابن اكلة الاكباد اللعين ابن اللعين على لسان
نبيك صلى الله عليه واله في كل موطن وموقف وقف فيه نبيك صلوات الله عليه
واله اللهم العن ابا سفيان ومعاوية بن ابي سفيان ويزيد بن معوية عليهم منك
اللعنة ابد الآبدين وهذا يوم فرحت به ال زياد وال مروان بقتلهم الحسين صلوات
الله عليه اللهم ضاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهم اني اتقرب اليك
في هذا اليوم وفي موقفي هذا وايام حيوتي بالبراءة منهم واللعنة عليهم وبالموالاة
لنبيك وال نبيك عليهم السلام پس صد مرتبه مبگوئی اللهم العن اول ظالم

حق محمد وآل محمد وآخر تابع له على ذلك اللهم العن العصابة التي جاهدت الحسين
وشايعت وبايعت على قتله اللهم العنهم جميعا پس صد مرتبه میگوئی السلام
عليك يا ابا عبد الله وعلى الارواح التي حلت بفنائك عليك مني سلام الله ابدا
ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا جعله الله آخر العهد مني لزيارتك السلام على
الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى اصحاب الحسين پس میگوئی اللهم خص انت اول
ظالم باللعن مني وابدء به اولا ثم الثاني ثم الثالث ثم الرابع اللهم العن يزيد
بن معاوية خامسا والعن عبيد الله بن زياد وابن مرجانة وعمر بن سعد وشمرا وآل
ابي سفيان وآل زياد وآل مروان الى يوم القيمة پس بسجده میروی و میگوئی اللهم
لك الحمد حمد الشاكرين لك على مصابهم الحمد لله على عظيم رزيتي اللهم ارزقني شفاعة
الحسين عليه السلام يوم الورود وثبت لي قدم صدق عندك مع الحسين واصحاب
الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه السلام علقمه گفت که امام محمد باقر علیه السلام
فرمود که اگر توانی هر روز آنحضرت را باین کیفیت زیارت کنی بکن که جمیع این ثوابها
از برای تو خواهد بود وروایت کرد محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت
من و صفوان جمال و جماعتی از اصحاب خود رفتیم بسوی نجف بعد از آنکه حضرت صادق
علیه السلام بیرون رفته بودند از حیره بمدینه پیش از ما پس چون از زیارت حضرت
امیر المؤمنین ع فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین ع
وگفت زیارت کنید حضرت امام حسین ع را در اینمکان از بالای سر امیر المؤمنین ع
که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چنین کرد در وقتیکه من در خدمت آنحضرت باین
مکان شریف آمده بودم پس خواند صفوان زیارتی را که علقمه از حضرت امام محمد باقر ع
برای روز عاشورا روایت کرده است پس دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین ع
ووداع کرد بعد از نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و رو بجانب امام حسین ع کرد و
آنحضرت را نیز وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از آن دو رکعت خواند این دعا بود

يا الله يا الله يا الله يا مجيب دعوة المضطرين يا كاشف كرب المكروبين يا غياث
المستغيثين ويا صريخ المستصرخين ويا من هو أقرب إليّ من حبل الوريد ويا من يحول
بين المرء وقلبه ويا من هو بالمنظر الأعلى وبالأفق المبين ويا من هو الرحمن الرحيم
على العرش استوى ويا من يعلم خائنة الأعين وما تخفي الصدور ويا من لا
تخفى عليه خافية ويا من لا تشتبه عليه الأصوات ويا من لا تغلطه الحاجات
يا من لا يبرمه إلحاح الملحين يا مدرك كل فوت ويا جامع كل شمل ويا بارئ النفوس
بعد الموت ويا من هو كل يوم في شأن يا قاضي الحاجات يا منفس الكربات يا معطي
السؤالات يا ولي الرغبات يا كافي المهمات يا من يكفي من كل شيء ولا يكفي منه السؤالات
شيء في السماوات والأرض أسألك بحق محمد وعلي وبحق فاطمة بنت نبيك وبحق
الحسن والحسين فإني بهم أتوجه إليك في مقامي هذا وبهم أتوسل وبهم أتشفع
إليك وبحقهم أسألك وأقسم وأعزم عليك وبالشأن الذي لهم عندك وبالقدر
الذي لهم عندك وبالذي فضلتهم على العالمين وباسمك الذي جعلته عندهم
وبه خصصتهم دون العالمين وبه أبنتهم وأبنت فضلهم من فضل العالمين حتى
فاق فضلهم فضل العالمين أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تكشف عني غمي وهمي
وكربي وتكفيني المهم من أموري وتقضي عني ديني وتجيرني من الفقر وتجيرني من
الفاقة وتغنيني عن المسألة إلى المخلوقين وتكفيني هم من أخاف همه وجور من أخاف
جوره وعسر من أخاف عسره وحزونة من أخاف حزونته وشر من أخاف شره ومكر
من أخاف مكره وبغي من أخاف بغيه وجور من أخاف جوره وسلطان من أخاف
سلطانه وكيد من أخاف كيده ومقدرة من أخاف بلاء مقدرته علي وترد عني
كيد الكيدة ومكر المكرة اللهم من أرادني بسوء فأرده ومن كادني فكده واصرف
عني كيده ومكره وبأسه وأمانيه وامنعه عني كيف شئت وأنى شئت اللهم
اشغله عني بفقر لا تجبره وببلاء لا تستره وبفاقة لا تسدها وبسقم لا تعافيه وذل

لا تغيره وتمكنه لا تجبرها اللهم اضرب بالذل نصب عينيه وادخل عليه الفقر في
منزله والعلة والسقم في بدنه حتى تشغله عني بشغل شاغل لا فراغ له وانسه ذكري
كما انسيته ذكرك وخذ عني بسمعه وبصره ولسانه ويده ورجله وقلبه وجميع جوارحه
وادخل عليه في جميع ذلك السقم ولا تشفه حتى تجعل ذلك له شغلا شاغلا به
عني وعن ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي سواك فانك الكافي لا كافي سواك و
مفرج لا مفرج سواك ومغيث لا مغيث سواك وجار لا جار سواك خاب من كان رجاؤه
سواك ومغيثه سواك ومفزعه الى سواك ومهربه وملجاؤه الى غيرك ومنجاه من مخلوق
غيرك فانت ثقتي ورجائي ومفزعي ومهربي وملجائي ومنجاي فبك استفتح وبك
استنجح وبمحمد وال محمد اتوجه اليك واتوسل واتشفع فاسئلك يا الله يا الله يا
الله فلك الحمد ولك الشكر واليك المشتكى وانت المستعان فاسئلك يا الله بحق محمد
وال محمد ان تصلي على محمد وال محمد وان تكشف عني غمي وهمي وكربي في مقامي هذا
كما كشفت عن نبيك همه وغمه وكربه وكفيته هول عدوه فاكشف عني كما كشفت عنه
وفرج عني كما فرجت عنه واكفني كما كفيته واصرف عني هول ما اخاف هوله
ومؤنة ما اخاف مؤنته وهم ما اخاف همه بلا مؤنة على نفسي من ذلك واصرفني
بقضاء حوائجي وكفاية ما اهمني همه من امر اخرتي ودنياي يا امير المؤمنين ويا
ابا عبد الله عليكما مني سلام الله ابدا ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا جعله الله
اخر العهد من زيارتكما ولا فرق الله بيني وبينكما اللهم احيني حيوة محمد وذريته
وامتني مماتهم وتوفني على ملتهم واحشرني في زمرتهم ولا تفرق بيني وبينهم طرفة
عين ابدا في الدنيا والاخرة يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله اتيتكما زائرا ومتوسلا الى
الله ربي وربكما ومتوجها اليه بكما ومستشفعا بكما الى الله في حاجتي هذه فاشفعا
لي فان لكما عند الله المقام المحمود والجاه الوجيه والمنزل الرفيع والوسيلة
اني انقلب عنكما منتظرا لتنجز الحاجة وقضائها ونجاحها من الله بشفاعتكما لي الى

توجه
اکرا

الله فی ذلک ولا اخیب ولا یکون منقلبی منقلباً خائباً خاسراً بل یکون منقلبی منقلباً راجحاً مفلحاً منجحاً مستجاباً بقضاء جمیع حوائجی وتشفعاً لی الی الله انقلب علی ما شاء الله ولا حول ولا قوة الا بالله مفوضاً امری الی الله ملجئاً ظهری الی الله ومتوکلاً علی الله واقول حسبی الله وکفی سمع الله لمن دعی لیس لی وراء الله وورائکم یا سادتی منتهی ما شاء الله کان وما لم یشأ لم یکن ولا حول ولا قوة الا بالله استودعکما الله ولا جعله الله آخر العهد منی الیکما انصرفت یا سیدی یا امیر المؤمنین ومولای وانت یا ابا عبد الله یا سیدی وسلامی علیکما متصل ما اتصل اللیل والنهار واصل ذلک الیکما غیر محجوب عنکما سلامی ان شاء الله واسئله بحقکما ان یشاء ذلک ویفعل فانه حمید مجید انقلبت یا سیدی عنکما تائباً حامداً لله شاکراً راجیاً للاجابة غیر آیس ولا قانط آئباً عائداً راجعاً الی زیارتکما غیر راغب عنکما ولا من زیارتکما بل راجع عائد ان شاء الله ولا حول ولا قوة الا بالله یا سادتی رغبت الیکما والی زیارتکما بعد ان زهد فیکما وفی زیارتکما اهل الدنیا فلا خیبنی الله مما رجوت وما املت فی زیارتکما انه قریب مجیب سیف بن عمیره گفت من بصفوان گفتم که علقمه این زیارت را از امام محمد باقر علیه السلام برای ما روایت کرد این دعا را نقل نکرد صفوان گفت من وارد شدم با سید خودم امام جعفر صادق علیه السلام باینمکان پس کرد آنچه ما کردیم در زیارت واین دعا را خواند در هنگام وداع بعد از آنکه آن دو رکعت نماز را کرد وآن وداع را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق ع بمن گفت که تعاهد نما این زیارت را وبخوان این دعا را وباین نحو زیارت بکن که من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند واین دعا را بخواند از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول باشد وسعیش مزد داده شود وسلامش بآنحضرت برسد ومحجوب نگردد وهر حاجت که از خدا بطلبد برآورده شود هرچند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضامنی از پدرم شنیدم وپدرم از علی بن الحسین ع با همین ضامنی واو از امام حسین ع با همین ضامنی واو از

امام حسن علیه السلام با همین ضامنی و او از پدرش امیر المؤمنین علیه السلام با همین ضامنی و
امیر المؤمنین از رسول خدا صلی الله علیه و آله با همین ضامنی و رسول خدا صلعم از جبرئیل
با همین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالمیان با همین ضامنی و بتحقیق که حقتعالی قسم
بذات مقدس خود خورده است که هر که امام حسین علیه السلام را باین روش زیارت
کند از نزدیک یا دور و این دعا را بخواند زیارت او را قبول کنم و هر حاجت که بطلبد
برآورم هر چند بزرگ باشد و هر سؤال که بکند عطا کنم و از درگاه من نا امید برنگردد
و او را برگردانم شاد و خوشحال بیرآمدن حاجتش و فایز شدن به بهشت و آزاد شدن
از آتش جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را قبول کنم مگر کسی که دشمن ما
اهل بیت باشد و گواه گرفت ما را خدا بر آنچه گواه گرفته بود بر آن ملائکه ملکوت
خود را پس جبرئیل گفت یا رسول الله صلعم مرا بسوی تو فرستاده است برای بشارت
و سرور و خوشحالی تو و شادی و بشارت علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و حسین
و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای
صفوان هر گاه ترا حاجتی بسوی خدا بهم رسد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را
بخوان و از پروردگار خود حاجت خود را بطلب که البته برآورده میشود و حقتعالی خلف
وعدهٔ خود نمیفرماید مؤلف گوید که چون عبارت حدیث تشویش عظیم دارد و قابل
احتمال بسیار هست اگر اول زیارت السلام علیک یا ابا عبد الله انا و آل نبیک علیهم
السلام بخواند و نماز زیارت بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر
بعد از صد مرتبه لعن بار دیگر نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام بار دیگر نماز بکند
و متصل بسجده رود و بعد از سجده نیز نماز بکند شاید بجمیع احتمالات عمل کرده باشد
و اگر یکی از زیارات بعید را بعمل آورد و نماز بکند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد
ظاهرا کافی باشد و اگر زیارت امیر المؤمنین ع با این زیارت ضم کند بهتر است خصوصا
هرگاه این زیارت را نزد ضریح امیر المؤمنین ع بعمل آورد و چون حدیث بنحو بزرگ کردن این

زیارت دیگر هم وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا کند بجای اِنَّ هٰذا یَوْمٌ
تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ یَوْمَ قَتْلِ الْحُسَیْنِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَیْهِ یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ
بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ فضل بسیار در سایر زیارات این روز است و از جمله آنها نماز زیارتیست که
بسند معتبر عبدالله بن سنان روایت کرده است که رفتم بخدمت حضرت صادق
علیه السلام در روز عاشورا و آنحضرت را شکسته رنگ و اندوهناک یافتم و آب از دیدهای
مبارک آنحضرت مانند مروارید میریخت گفتم یابن رسول الله سبب گریه شما چیست
خدا هرگز دیدهای شما را گریان نگرداند حضرت فرمود که مگر غافلی و نمیدانی که در
مثل این روز [illegible] علیه السلام شهید شده است گفتم ای سید من چه میفرمائی
از روزه امروز [illegible] روزه بدار بی آنکه شب نیت روزه بکنی و افطار مکن نه از روی
شماتت [illegible] روزه مکن و باید که افطار تو بعد از ظهر بیکساعت بشربتی
از آب [illegible] بر طرف شد از آل رسول ص و در زمین سی نفر از اهل
بیت و موالیان [illegible] مصیبت در آنها حضرت رسول ص بود که
اگر آنحضرت [illegible] آنحضرت را برای ایشان تعزیت بگویند پس آنحضرت
چندان گریه [illegible] اش تر شد پس حضرت فرمود که بهتر کاری
که در این روز بکنی آنست که جامه‌های پاکیزه بپوشی و بندها را بگشای و آستینها را
تا مرفق بالا کنی بروش مصیبت زدگان پس بیرون رو بسوی بیابانی یا مکانی که کسی ترا
نبیند یا خانه خالی از برای تقیه از سنیان در وقت چاشت پس چهار رکعت نماز
بجا آوری با خشوع و خضوع و رکوع و سجود نیکو و بعد از هر دو رکعت سلام بگوئی و در
رکعت اول بعد از حمد سوره قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ بخوان و در رکعت دوم سوره قُلْ
هُوَ اللهُ و در دو رکعت دیگر در رکعت اول بعد از حمد سوره احزاب بخوان و در رکعت
دوم سوره اِذَا جَاءَکَ الْمُنَافِقُونَ و اگر اینها را ندانی هر سوره که توانی بخوان پس بگردان
روی خود را بجانب روضه مقدسه آنحضرت و بخاطر آور شهادت آن امام مظلوم را

واولاد واقارب واصحاب آنجناب براو وسلام کنی وصلوات فرستی براو ولعنت کنی بر قاتلان
ایشان وبروایت دیگر هزار مرتبه لعنت کنی بر قاتلان آنحضرت که بهر لعنی هزار
حسنه برای تو نوشته میشود وهزار گناه از تو محو میشود وهزار درجه در بهشت
از برای تو بلند میشود وبهتر آنست که هزار مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ
وَاَصْحَابِهِ پس فرمود بعد از آن از موضعی که ایستاده چند گام پیش روی وبگوئی
اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ رِضًى بِقَضَائِهِ وَتَسْلِيمًا لِاَمْرِهِ واگر هفت مرتبه چنین کنند
بهتر است وفرمود که در جمیع این احوال باید که محزون وغمناک وگریان باشی
پس بجای خود برگردی وبگوئی اَللّٰهُمَّ عَذِّبِ الْفَجَرَةَ الَّذِينَ شَاقُّوا رَسُولَكَ وَحَارَبُوا
اَوْلِيَائَكَ وَعَبَدُوا غَيْرَكَ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَكَ وَالْعَنِ الْقَادَةَ وَالْاَتْبَاعَ وَمَنْ كَانَ
مِنْهُمْ فَخَبَّ وَاَوْضَعَ مَعَهُمْ اَوْ رَضِيَ بِفِعْلِهِمْ لَعْنًا كَثِيرًا اَللّٰهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَاسْتَنْقِذْهُمْ مِنْ اَيْدِي الْمُنَافِقِينَ الْمُضِلِّينَ وَ
الْكَفَرَةِ الْجَاحِدِينَ وَافْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا يَسِيرًا وَاَتِحْ لَهُمْ رَوْحًا وَفَرَجًا قَرِيبًا وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ
عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِمْ سُلْطَانًا نَصِيرًا پس دست بدعا بردار وفصد کن دشمنان
آل محمد را وبگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْاُمَّةِ نَاصَبَتِ الْمُسْتَحْفَظِينَ مِنَ الْاَئِمَّةِ وَكَفَرَتْ بِا
لْكَلِمَةِ وَعَكَفَتْ عَلَى الْقَادَةِ الظَّلَمَةِ وَهَجَرَتِ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ وَعَدَلَتْ عَنِ الْحَبْلَيْنِ اللَّذَيْنِ
اَمَرْتَ بِطَاعَتِهِمَا وَالتَّمَسُّكِ بِهِمَا فَاَمَاتَتِ الْحَقَّ وَحَادَتْ عَنِ الْقَصْدِ وَمَالَاَتِ الْاَحْزَابَ
وَحَرَّفَتِ الْكِتَابَ وَكَفَرَتْ بِالْحَقِّ لَمَّا جَائَهَا وَتَمَسَّكَتْ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْتَرَضَهَا وَضَيَّعَتْ
حَقَّكَ وَاَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتَلَتْ اَوْلَادَ نَبِيِّكَ وَخِيَرَةَ عِبَادِكَ وَحَمَلَةَ عِلْمِكَ وَوَرَثَةَ
حِكْمَتِكَ وَوَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ فَزَلْزِلْ اَقْدَامَ اَعْدَائِكَ وَاَعْدَاءِ رَسُولِكَ وَاَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ
اَللّٰهُمَّ وَاَخْرِبْ دِيَارَهُمْ وَافْلُلْ سِلَاحَهُمْ وَخَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَفُتَّ فِي اَعْضَادِهِمْ
وَاَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَاضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَارْمِهِمْ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَطُمَّهُمْ بِالْبَلَاءِ
طَمًّا وَقُمَّهُمْ بِالْبَلَاءِ قَمًّا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا نُكْرًا وَخُذْهُمْ بِالسِّنِينَ وَالْمَثُلَاتِ الَّتِي

اَهلَكتَ بِها اَعدائكَ اِنَّكَ ذُو نِقمَةٍ مِنَ المُجرِمينَ اَللّهُمَّ اِنَّ سُنَّتَكَ ضائِعَةٌ واَحكامَكَ
مُعَطَّلَةٌ وعِترَةَ نَبِيِّكَ فِي الاَرضِ هائِمَةٌ اَللّهُمَّ فَاَعِنِ الحَقَّ واَهلَهُ واَقمَعِ الباطِلَ واَهلَهُ
ومُنَّ عَلَينا بِالنَّجاةِ واهدِنا اِلَى الاِيمانِ وعَجِّل فَرَجَنا وانظِمهُ بِفَرَجِ اَولِيائِكَ واجعَلهُم
لَنا وُدّاً واجعَلنا لَهُم وَفداً اَللّهُمَّ واَهلِك مَن جَعَلَ يَومَ قَتلِ ابنِ نَبِيِّكَ وخِيَرَتِكَ عِيداً
واستَهَلَّ بِهِ فَرَحاً ومَرَحاً وخُذ آخِرَهُم كَما اَخَذتَ اَوَّلَهُم وضاعِفِ اللّهُمَّ العَذابَ والتَّنكيلَ
عَلى ظالِمي اَهلِ بَيتِ نَبِيِّكَ واَهلِك اَشياعَهُم وقادَتَهُم واَبِر حُماتَهُم وجَماعَتَهُم اَللّهُمَّ
وضاعِف صَلَواتِكَ ورَحمَتَكَ وبَرَكاتِكَ عَلى عِترَةِ نَبِيِّكَ العِترَةِ الضّائِعَةِ الخائِفَةِ
المُستَذَلَّةِ بَقِيَّةٍ مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزّاكِيَةِ المُبارَكَةِ واَعلِ اللّهُمَّ كَلِمَتَهُم واَفلِج حُجَّتَهُم
واكشِفِ البَلاءَ واللَّأواءَ وحَنادِسَ الاَباطيلِ والعَمى عَنهُم وثَبِّت قُلُوبَ شيعَتِهِم و
حِزبِكَ عَلى طاعَتِكَ ووِلايَتِهِم ونُصرَتِهِم ومُوالاتِهِم واَعِنهُم وامنَحهُمُ الصَّبرَ عَلَى الاَذى
فيكَ واجعَل لَهُم اَيّاماً مَشهُودَةً واَوقاتاً مَحمُودَةً مَسعُودَةً تُوشِكُ فيها فَرَجَهُم وتُوجِبُ
فيها تَمكينَهُم ونَصرَهُم كَما ضَمِنتَ لِاَولِيائِكَ فِي كِتابِكَ المُنزَلِ فَاِنَّكَ قُلتَ وقَولُكَ
الحَقُّ وَعَدَ اللّهُ الَّذينَ آمَنُوا مِنكُم وعَمِلُوا الصّالِحاتِ لَيَستَخلِفَنَّهُم فِي الاَرضِ كَمَا استَخلَفَ
الَّذينَ مِن قَبلِهِم ولَيُمَكِّنَنَّ لَهُم دينَهُمُ الَّذِي ارتَضى لَهُم ولَيُبَدِّلَنَّهُم مِن بَعدِ خَوفِهِم اَمناً
يَعبُدُونَني لا يُشرِكُونَ بي شَيئاً اَللّهُمَّ فَاكشِف غُمَّتَهُم يا مَن لا يَملِكُ كَشفَ الضُّرِّ اِلّا هُوَ يا
واحِدُ يا اَحَدُ يا حَيُّ يا قَيُّومُ واَنَا يا اِلهي عَبدُكَ الخائِفُ مِنكَ والرّاجِعُ اِلَيكَ السّائِلُ
لَكَ المُقبِلُ عَلَيكَ اللّاجِئُ اِلى فِنائِكَ العالِمُ بِاَنَّهُ لا مَلجَاَ مِنكَ اِلّا اِلَيكَ اَللّهُمَّ فَتَقَبَّل
دُعائي واسمَع يا اِلهي عَلانِيَتي ونَجوايَ واجعَلني مِمَّن رَضيتَ عَمَلَهُ وقَبِلتَ نُسُكَهُ و
نَجَّيتَهُ بِرَحمَتِكَ اِنَّكَ اَنتَ العَزيزُ الكَريمُ اَللّهُمَّ وصَلِّ اَوَّلاً وآخِراً عَلى مُحَمَّدٍ وآلِ مُحَمَّدٍ وبارِك
عَلى مُحَمَّدٍ وآلِ مُحَمَّدٍ وارحَم مُحَمَّداً وآلَ مُحَمَّدٍ بِاَكمَلِ واَفضَلِ ما صَلَّيتَ وبارَكتَ وتَرَحَّمتَ
عَلى اَنبِيائِكَ ورُسُلِكَ ومَلائِكَتِكَ وحَمَلَةِ عَرشِكَ بِلا اِلهَ اِلّا اَنتَ اَللّهُمَّ ولا تُفَرِّق
بَيني وبَينَ مُحَمَّدٍ وآلِ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيهِ وعَلَيهِم واجعَلني يا مَولايَ مِن شيعَةِ مُحَمَّدٍ و

طریقهٔ نماز غفیله و آن دو رکعت است

در میان نماز مغرب و عشا بعد از حمد در رکعت اول بخواند وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

و در رکعت دوم بعد حمد بخواند وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ و در قنوت بخواند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا بجای کذا و کذا حاجت خود را طلب نماید

يَا وَارِثَ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَىٰ رُوحِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

و بگوید اللهم انت ولی نعمتی والقادر
علی طلبتی وتعلم حاجتی فاسئلک بحق محمد
واله وعلیهم السلام لما قضیتها لی یا ارحم
الراحمین وصلی الله علی محمد واله الطاهرین
پس برکوع رود و سلام نماز را دهد و بهتر این است
این دو رکعت را بجای دو رکعت نافله مغرب بجا
آورد مخصوصا التماس دعا دارم

وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةِ الْمُنْتَجَبَةِ وَهَبْ لِيَ التَّمَسُّكَ بِحَبْلِهِمْ
وَالرِّضَا بِسَبِيلِهِمْ وَالْأَخْذَ بِطَرِيقَتِهِمْ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ پس بسجده برو و دو طرف روی
خود را بر خاک بگذار و بگو يَا مَنْ يَحْكُمُ مَا يَشَاءُ وَيَفْعَلُ مَا يُرِيدُ أَنْتَ حَكَمْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ مَحْمُوداً
مَشْكُوراً فَعَجِّلْ يَا مَوْلَايَ فَرَجَهُمْ وَفَرَجَنَا بِهِمْ فَإِنَّكَ ضَمِنْتَ إِعْزَازَهُمْ بَعْدَ الذِّلَّةِ وَتَكْثِيرَهُمْ
بَعْدَ الْقِلَّةِ وَإِظْهَارَهُمْ بَعْدَ الْخُمُولِ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَأَسْأَلُكَ
يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي مُتَضَرِّعاً إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ بَسْطَ أَمَلِي وَالتَّجَاوُزَ عَنِّي وَقَبُولَ قَلِيلِ
عَمَلِي وَكَثِيرِهِ وَالزِّيَادَةَ فِي أَيَّامِي وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ الْمَشْهَدَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدْعَى فَيُجِيبُ إِلَى
طَاعَتِهِمْ وَمُوَالاتِهِمْ وَنَصْرِهِمْ وَتُرِيَنِي ذَلِكَ قَرِيباً سَرِيعاً فِي عَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
پس سر خود را بسوی آسمان بلند کن و بگو أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَكَ
فَأَعِذْنِي يَا إِلَهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ چون چنین کنی این عمل بهتر است از برای تو از حجهای
بسیار و عمرهای بسیار که مال بسیار در آنها صرف نمایی و بدن خود را در آنها بتعب
افکنی و از اهل و عیال و فرزندان خود جدا شوی و بدانکه کسی که این نماز را در این روز
بکند و این دعا را از روی اخلاص بخواند و این عمل را با یقین و تصدیق بجا آورد حقتعالی
ده خصلت باو عطا کند که از جمله آنها آنست که او را از مردنهای بد حفظ کند مانند
غرق شدن و سوختن و در زیر عمارت ماندن و امثال اینها و تا مردن دشمنی بر او
مسلط نکرده و نگاه دارد او را از پریشانی و خوره و پیسی در خودش و فرزندانش تا چهار
پشت و شیطان را و دوستان او را و اتباع شیطان را مسلط نگرداند بر او و بر نسل او تا چهار
پشت زیارت دیگر زیارتیست که مشتمل است بر زیارت شهدا و متضمن تعزیت حضرت
رسول خدا و ائمه هدی صلی الله علیهم هست و مناسبست که در این روز خوانده شود
شاید انسب باشد و زیارت اینست اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك يا وارث علي امير المؤمنين السلام عليك
يا وارث الحسن الشهيد سبط رسول الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك
يا ابن البشير النذير وابن سيد الوصيين السلام عليك يا ابن فاطمة سيدة نساء العالمين
السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا خيرة الله وابن خيرته السلام عليك
يا ثار الله وابن ثاره السلام عليك ايها الوتر الموتور السلام عليك ايها الامام الهادي
الزكي وعلى ارواح حلت بفنائك واقامت في جوارك ووفدت مع زوارك السلام
عليك مني ما بقيت وبقي الليل والنهار فلقد عظمت بك الرزية وجل المصيبة
في المؤمنين والمسلمين وفي اهل السموات اجمعين وفي سكان الارضين فانا لله و
انا اليه راجعون وصلوات الله وبركاته وتحياته عليك وعلى آبائك الطيبين
المنتجبين وعلى ذراريهم الهداة المهديين السلام عليك يا مولاي وعليهم وعلى روحك
وعلى ارواحهم وعلى تربتك وعلى تربتهم اللهم لقهم رحمة ورضوانا وروحا وريحانا
السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله يا ابن خاتم النبيين ويا ابن سيد الوصيين ويا ابن
سيدة نساء العالمين السلام عليك يا شهيد يا ابن الشهيد يا اخا الشهيد يا ابا الشهداء
اللهم بلغه عني في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا الوقت وفي كل وقت تحية كثيرة
وسلاما سلام الله عليك ورحمة الله وبركاته يا ابن سيد العالمين وعلى المستشهدين
معك سلاما متصلا ما اتصل الليل والنهار السلام على الحسين بن علي الشهيد السلام
على علي بن الحسين الشهيد السلام على العباس بن امير المؤمنين الشهيد السلام على
الشهداء من ولد امير المؤمنين السلام على الشهداء من ولد الحسن السلام على الشهداء من
ولد الحسين السلام على الشهداء من ولد جعفر وعقيل السلام على كل مستشهد معهم من المؤمنين
اللهم صل على محمد وآل محمد وبلغهم عني تحية كثيرة وسلاما السلام عليك يا رسول الله
احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين السلام عليك يا فاطمة احسن الله لك العزاء في ولدك
الحسين السلام عليك يا امير المؤمنين احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين السلام عليك

اعمال ماه صفر

یا اَبا مُحَمَّدٍ اَلْحَسَنِ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَکَ الْعَزاءَ فی اَخیکَ الْحُسَیْنِ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اِنّا ضَیْفُ اللّٰهِ وَضَیْفُکَ وَجارُ اللّٰهِ وَجارُکَ وَلِکُلِّ ضَیْفٍ وَجارٍ قِرًی وَقِرایَ فی هٰذَا الْوَقْتِ اَنْ تَسْئَلَ اللّٰهَ سُبْحانَهُ وَتَعالی اَنْ یَرْزُقَنی فَکاکَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ اِنَّهُ سَمیعُ الدُّعاءِ قَریبٌ مُجیبٌ و شیخ مفید ره گفته است که در بیست و یکم ماه محرم زفاف حضرت فاطمه و حضرت امیر المؤمنین ع واقع شد باید که آن روز را برای شکر این نعمت عظمی روزه بدارند و شیخ طوسی ره گفته است که روز هفدهم ماه محرم اصحاب فیل که بجهت خراب کردن کعبه برگشتند و عذاب بر ایشان نازل شد و روز بیست و پنجم این ماه حضرت امام زین العابدین علیه السلام بعالم بقا ارتحال نمود باب هفتم در اعمال ماه صفر است و این ماه مشهور است بنحوست و دو وجه میتوان داشت اول آنکه موافق قول علمای شیعه وفات حضرت رسالت پناه ص در این ماه واقع شده است دوم آنکه در سه ماه متوالی که اشهر حرم بودند چون عرب قتال نمیکرده اند و در این ماه شروع بقتال میکرده اند لهذا نحس شمرده اند و در احادیث شیعه ندیده ام چیزی که دلالت بر نحوست کند و در روایات غیر معتبره عامه وارد شده است و سید بن طاوس ره از بعضی از کتب معتبره روایت کرده است که در روز سیم این ماه مستحبست که دو رکعت نماز بجا آورند در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا بخوانند و در دوم سوره توحید و بعد از سلام صد مرتبه بگویند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ آلَ اَبی سُفْیانَ و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و روز بیستم این ماه مشهور است بروز اربعین یعنی روز چهلم شهادت حضرت سید الشهدا صلوات الله علیه و در کتب معتبره از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه و یک رکعت از فریضه و نافله در شب و روز و زیارت اربعین و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده شکر بر خاک گذاشتن و بلند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ را

زيارت اربعين

بلند کفتن وکیفیت زیارت بسند معتبر چنانست از صفوان جمال که کفت مولای من حضرت صادق علیه السلام بمن کفت در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنکامیکه روز بلند شده باشد ومیکوئی اَلسَّلامُ عَلیٰ وَلِیِّ اللهِ وَحَبیبِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ خَلیلِ اللهِ وَنَجیبِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ صَفِیِّ اللهِ وَابْنِ صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَسیرِ الْکُرُباتِ وَقَتیلِ الْعَبَراتِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِیُّکَ وَابْنُ وَلِیِّکَ وَصَفِیُّکَ وَابْنُ صَفِیِّکَ الْفائِزُ بِکَرامَتِکَ اَکْرَمْتَهُ بِالشَّهادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعادَةِ وَاجْتَبَیْتَهُ بِطیبِ الْوِلادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَیِّداً مِنَ السّادَةِ وَقائِداً مِنَ الْقادَةِ وَذائِداً مِنَ الذّادَةِ وَاَعْطَیْتَهُ مَواریثَ الْاَنْبِیاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلیٰ خَلْقِکَ مِنَ الْاَوْصِیاءِ فَاَعْذَرَ فِی الدُّعاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فیکَ لِیَسْتَنْقِذَ عِبادَکَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَیْرَةِ الضَّلالَةِ وَقَدْ تَوازَرَ عَلَیْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْیا وَباعَ حَظَّهُ بِالْاَرْذَلِ الْاَدْنیٰ وَشَریٰ اٰخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْاَوْکَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدّیٰ فی هَواهُ وَاَسْخَطَکَ وَاَسْخَطَ نَبِیَّکَ وَاَطاعَ مِنْ عِبادِکَ اَهْلَ الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبینَ النّارَ فَجاهَدَهُمْ فیکَ صابِراً مُحْتَسِباً حَتّیٰ سُفِکَ فی طاعَتِکَ دَمُهُ وَاسْتُبیحَ حَریمُهُ اَللّٰهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبیلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَلیماً اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ سَیِّدِ الْاَوْصِیاءِ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَمینُ اللهِ وَابْنُ اَمینِهِ عِشْتَ سَعیداً وَمَضَیْتَ حَمیداً وَمُتَّ فَقیداً مَظْلُوماً شَهیداً وَاَشْهَدُ اَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَکَ ما وَعَدَکَ وَمُهْلِکٌ مَنْ خَذَلَکَ وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَکَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ وَفَیْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَجاهَدْتَ فی سَبیلِ اللهِ حَتّیٰ اَتاکَ الْیَقینُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَکَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشْهِدُکَ اَنّی وَلِیٌّ لِمَنْ والاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یَابْنَ رَسُولِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ الطّاهِرَةِ لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجاهِلِیَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْکَ الْمُدْلَهِمّاتُ مِنْ ثِیابِها وَاَشْهَدُ اَنَّکَ مِنْ دَعائِمِ الدّینِ وَاَرْکانِ الْمُسْلِمینَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنینَ وَ

اشهد انك الامام البر التقي الرضي الزكي الهادي المهدي و
اشهد ان الائمة من ولدك كلمة التقوى واعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل
الدنيا واشهد اني بكم مؤمن وبإيابكم موقن بشرايع ديني وخواتيم عملي وقلبي لقلبكم
سلم وامري لامركم متبع ونصرتي لكم معدة حتى ياذن الله لكم فمعكم معكم لا مع عدوكم
صلوات الله عليكم وعلى ارواحكم واجسادكم وشاهدكم وغائبكم وظاهركم
وباطنكم آمين رب العالمين و دو ركعت نماز ميكني و هر دعا كه خواهي ميكني و بر
ميگردي و سيد بن طاوس گفته است كه من براى اين زيارت وداعى نيافته
ام كه مخصوص است باين زيارت بايد كه بايستى پيش روى ضريح و بگويى السلام
عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن علي المرتضى وصي رسول الله السلام
عليك يا ابن فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام عليك يا وارث الحسن
الزكي السلام عليك يا حجة الله في ارضه وشاهده على خلقه السلام عليك
يا ابا عبد الله الشهيد السلام عليك يا مولاي وابن مولاي اشهد انك قد اقمت
الصلوة وآتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله
حتى اتيك اليقين واشهد انك على بينة من ربك اتيتك يا مولاي زائرا وافدا
راغبا مقرا لك بالذنوب هاربا اليك من الخطايا لتشفع لي عند ربك يا ابن رسول
الله صلى الله عليك حيا وميتا فان لك عند الله مقاما معلوما وشفاعة مقبولة
لعن الله من ظلمك ولعن الله من حرمك وغصب حقك ولعن الله من قتلك ولعن الله
من خذلك ولعن الله من دعوته فلم يجبك ولم يعنك ولعن الله من منعك من حرم
الله وحرم رسوله وحرم ابيك وحرم اخيك ولعن الله من منعك من شرب ماء
الفرات لعنا كثيرا يتبع بعضها بعضا اللهم فاطر السموات عالم الغيب والشهادة
انت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون وسيعلم الذين ظلموا اي منقلب
ينقلبون اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارته وارزقنيه ابدا ما بقيت وحييت
يا رب وان مت فاحشرني في زمرته يا ارحم الراحمين و اگر اخر زيارت روز عاشورا را

زیارت آنجناب

در این روز بخوانند مناسبتست و بدانکه مشهور آنست که سبب تأکید زیارت آنحضرت
در این روز آنست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام با سائر اهل بیت در این روز
بعد از مراجعت از شام بکربلای معلی وارد شدند و سرهای مقدس شهدا را با بدنهای
ایشان ملحق کردند و این بسیار بعید است از جهات بسیار که ذکر آنها موجب
تطویل است و بعضی گفته اند در این روز اهل بیت علیهم السلام وارد مدینهٔ طیبه شدند
و این نیز بسیار بعید است و بعضی گفته اند که شاید حضرت امام زین العابدین ع
باعجاز طی الارض مخفی بکربلا رفته باشد از شام و سرها را با بدنها ملحق کرده باشد
و این ممکنست اما در این باب روایتی بنظر نرسیده است بلکه بعضی از روایات
منافی است فی الجمله این وارد و وجهی که از احادیث ظاهر میشود آنست که اول کسی که از صحابهٔ
حضرت رسالت صلی الله علیه و آله بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصاری بود و او
در این روز بکربلا رسید و آنحضرت را با شهدا زیارت کرد و چون جابر از اکابر صحابه
بود و اساس این امر عظیم گذاشت میتوانند بود که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت
در این روز شده باشد و شاید وجوه دیگر باشند که بر ما مخفی باشد و چون
فرموده اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد و تفحص سببش ضرور نیست و مشهور
میان علمای امامیه آنست که وفات حضرت سید انبیا صلی الله علیه و آله در روز
بیست و هشتم ماه صفر شد و شیخ طوسی ره و جمعی دیگر گفته اند که وفات حضرت
امام حسن علیه السلام در این روز واقع شد پس قیام بمراسم تعزیت این دو بزرگوار و زیارت
ایشان از نزدیک و دور مناسبست و بدانکه در میان عوام بلکه خواص نحوست چهارشنبه
اخر ماه صفر شهرت تمام دارد و در کتب خاصه و عامه چیزی که دلالت بر این کند
بنظر نرسیده و احادیث در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصا چهارشنبه آخر
هر ماه وارد شده است و چون بنا بر اسبابی که مذکور شد فی الجمله نحوستی دارد ممکنست
که چهارشنبه آخر آن از سایر چهارشنبه ها نحوستش بیشتر باشد اگر در آن روز از قبیل

در فضایل و اعمال ماه ربیع الاول

احتراز از طیره استدفاع بلا بتصدق و ادعیه و استعاذات که از ائمه معصومین ع
وارد شده است بکنند و توکل کنند بر جناب مقدس الهی تع که آن کفاره طیره است
مناسبست و اگر بلایی متوجه باشد باینها دفع میشود نه اینکه بروش جهال عجم متابعت
مجوسان کنند و بلهو و لعب و سور و سرود و ساز و اعمال قبیحه مشغول شوند که موجب تزاید
استحکام قضاهای سماوی و تقدیرات ربانی گردد باب هشتم در فضایل و اعمال
ماه ربیع الاولست و در آن دو فصلست فصل اول در فضیلت و اعمال روز اول
تا روز شانزدهم است شیخ مفید و شیخ طوسی و دیگران ره گفته اند که حضرت
رسالت ص در شب اول ماه ربیع الاول اراده هجرت نمود از مکه معظمه بسوی مدینه مشرفه
و در آن شب بغار رفت و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام جان شریف خود را فدای جان
مقدس حضرت رسول ص کرد و در جای آنحضرت خوابید و از شمشیرهای کین قبایل
پروا نکرد و فضل او بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمیان بر همگان ظاهر گردید و حق تعالی
بملائکه سموات با نحضرت مباهات نمود و آیه کریمه وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللهِ در شان او نازل گردید چنانکه تفصیلش در کتاب حیات القلوب
مذکور است و چون حق تعالی آن دو جان مقدس را از کید کافران حفظ کرد گفته اند
که روزش را که روز اول ماه ربیع الاولست مستحبست که برای شکر این نعم عظیمه روزه
بدارند و هرچند علما در این روز زیارت ذکر نکرده اند اما زیارت حضرت رسول ص
و امیر المؤمنین ع در این روز مناسبست بجهاتی که مذکور شد و شیخ طوسی ره در
مصباح گفته است در روز اول اینماه حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بعالم
بقا رحلت نمود و حضرت صاحب الامر علیه السلام بمنصب جلیل امامت فایز گردید پس
زیارت آن دو امام عالیمقام در این روز مناسبست اما شیخ ره در تهذیب و کلینی و
محمد بن جریر طبری و ابن الخشاب و شیخ مفید ره گفته اند که وفات حضرت امام حسن عسکری ع
در روز هشتم اینماه بود پس در آن روز زیارت آن دو امام انسبست و اما روز نهم اینماه بدانکه

میان علمای خاصه و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب خلافست و مشهور میان
فریقین آنست که قتل آن ملعون در روز بیست و ششم ماه ذی الحجه واقع شد چنانچه اشاره
بآن شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند این دو قول نقل مورخانست
و از کتب معتبره چنان معلوم میشود که چنانچه الحال میان عوام شیعه مشهور است
قتل او در نهم ماه ربیع الاول واقع شده است و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه
نیز چنین مشهور بوده است و سید بزرگوار علی بن طاوس ره در کتاب اقبال اشاره
نموده است باینکه ابن بابویه ره روایتی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کرده است که آن ملعون در نهم ماه ربیع الاول بدرک اسفل جحیم متوجه شده است
و از نقل او چنان مفهوم میشود که شیخ صدوق ره چنین اعتقاد داشته است و هر
چند سید خود آن حدیث را تاویلات نموده است و ایضا سید ذکر کرده است
که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته آن روز را باین سبب تعظیم و تکریم مینموده اند
و خلف بزرگوار سید علی بن طاوس ره در کتاب زوائد الفوائد این مذهب را تقویت
کرده است و روایتی معتبره در این باب ایراد نموده است چنانچه گفته است که
روایت کرده اند محمد بن علاء همدانی و یحیی بن محمد بن جریح بغدادی که روزی ما منازعه
کردیم در باب قتل عمر بن الخطاب و رفتیم بشهر قم بنزد احمد بن اسحق قمی که از خواص
اصحاب حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری ع بود و بخدمت حضرت صاحب
الامر ع نیز رسیده بود و چون در را کوبیدیم دختر عراقیه بیرون آمد و احوال احمد را
از او پرسیدیم گفت امروز مشغول اعمال عید است و آن روز نهم ماه ربیع الاول
بود گفتیم سبحان الله عیدها مؤمنان چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر
و روز جمعه آن دختر گفت که احمد بن اسحق از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت میکند
که امروز عید است و بهترین عیدها است نزد اهل بیت رسالت ص و شیعیان
ایشان ما گفتیم که رخصت بطلب که ما بنزد او آئیم چون آن دختر او را خبر کرد بیرون

امد بسوی ما و لنگی بسته بود و عبائی بر خود پیچیده بود و بوی مشک از او ساطع بود
ما گفتیم که این چه حالتست که ما در تو مشاهده میکنیم گفت الحال از غسل عید فارغ
شده ام گفتیم امروز مگر عید است گفت بلی و ما را بخانهٔ خود در آورد و بر کرسی
نشانید و گفت روزی ما با جمعی از برادران مؤمن بنزد مولای خود حضرت امام
حسن عسکری علیه السلام رفتیم در سُرّ من رای در مثل این روز که شما بنزد من آمده
اید چون رخصت یافتیم بخدمت حضرت رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود را
آراسته و مجمره در پیش خود گذاشته است و بدست مبارک خود عود در آن مجمره
می اندازد و مجلس خود مزین گردانیده است و بر غلامان و خدمتکاران خود جامهای
فاخر پوشانیده است گفتم یا ابن رسول الله پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از
برای اهل بیت امروز فرح تازهٔ رو داده است حضرت فرمود که کدام روز حرمتش
از این روز نزد اهل بیت عظیمتر است بدرستی که خبر داد مرا پدرم که حذیفة بن یمان
در روز نهم ماه ربیع الاول داخل شد بر جدم رسول خدا صلعم حذیفه گفت که دیدم
حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین صلوات الله علیهم
را با حضرت رسالت پناه صلعم طعام تناول مینمودند و آنحضرت بروی ایشان تبسم می
نمود و با امام حسن و امام حسین ع میگفت بخورید گوارا باد برای شما برکت و
سعادت این روز بدرستی که این روزیست که حقتعالی هلاک میکند در این روز دشمن
خود و دشمن جد شما را و مستجاب میگرداند در این روز دعای مادر شما را بخورید
که این روزیست که حقتعالی در این روز قبول میکند اعمال شیعیان و محبان شما را
بخورید که این روزیست که ظاهر میشود گفتهٔ خدا راستی آنکه میفرماید فتلک بیوتهم خاویة
بما ظلموا یعنی اینست خانهای ایشان که خالی گردیده است بسبب ستمهای ایشان
بخورید که این روزیست که شکسته میشود در این روز شوکت دشمن جد شما و بابای
کنندهٔ دشمن شما بخورید که این روزیست که در این روز هلاک میشود فرعون اهل

بیت من وستم کننده بر ایشان و غصب کننده حق ایشان بخود بلکه این روز بیشتر که ۲۲۴
حقتعالی عملهای دشمنان شما را هبا و باطل میکرداند حذیفه گفت که من گفتم یا رسول
الله آیا در میان امت تو کسی خواهد بود که هتک این حرمتها نماید حضرت فرمود که
ای حذیفه بتی از منافقان بر ایشان سرکرده خواهد شد و دعوی ریاست در
میان ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد نمود و تازیانه ظلم و
ستم را بر دوش خود خواهد گرفت و مردم را از راه خدا منع خواهد کرد و کتاب خدا را تحریف
خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد داد و میراث فرزندان مرا متصرف خواهد شد
و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و زیادتی بر وصی من علی بن ابیطالب ع خواهد
کرد و مالهای خدا را بناحق بر خود حلال خواهد کرد و در غیر طاعت خدا صرف
خواهد کرد و مرا و برادر من و وزیر من علی را بدروغ نسبت خواهد داد و دختر مرا
از حق خود محروم خواهد کردانید پس دختر من او را نفرین خواهد کرد و حقتعالی
نفرین او را در آن روز مستجاب خواهد کردانید حذیفه گفت یا رسول الله چرا دعا
نمیکنی که حقتعالی او را در حیوة تو هلاک کرداند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست
نمیدارم که جرات کنم بر قضای خدا و از او طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشته
باشد و لیکن از حقتعالی سؤال کردم که فضیلت دهد آن روز را که در آن روز او
بجهنم میرود بر سایر روزها تا آنکه احترام آن روز سنتی کردد در میان دوستان
من و دوستان شیعیان اهل بیت من پس حقتعالی وحی بسوی من فرستاد
که ای محمد در علم سابق من گذشته است که در یابد ترا و اهل بیت ترا محنتها و بلاهای
دنیا و ستمهای منافقان و غصب کنندگان از بندگان من آن منافقان که تو خیر
خواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو با ایشان راستی کردی و ایشان
با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی و ایشان دشمنی ترا بدل گرفتند و
تو ایشانرا خوشنود کردانیدی و ایشان ترا تکذیب کردند و تو ایشانرا برگزیدی و ایشان

ترا در بلیّه گذاشتند و سوکند یاد میکنم بحول و قوّت و پادشاهی خود که البتّه بکشایم
بر روی کسی که غصب کند حق علی را که وصی تست بعد از تو هزار در از پست‌ترین
طبقهای جهنّم که آنرا فیلوق میکویند و او را و اصحاب او را در قعر جهنّم جا دهم
که شیطان از مرتبهٔ خود بر او مشرف شود و او را لعنت کند و آن منافقان را در قیامت
عبرتی کردانم برای فرعونهای که در زمان پیغمبران دیکر بوده‌اند و برای سایر
دشمنان دین و ایشان را و دوستان ایشان را بسوی جهنّم برم با دیدهای کبود و رویهای
ترش با نهایت مذلّت و خواری و پشیمانی و ایشان را ابد الآباد در عذاب خود
بدارم ای محمّد نمیرسد علی بمنزلت مکر بانچه میرسد باو از بلاها از فرعون او و
غصب کنندهٔ حق او که جرات میکند بر من و کلام مرا بدل میکند و شرک بمن می‌آورد
و مردم را منع میکند از راه رضای من و کوساله از برای امّت تو برپا میکند که آن
ابوبکر است و کافر میشود بر من در عرش عظمت و جلال من بدرستی که من امر کرده
ام ملائکهٔ هفت آسمان خود را که برای شیعیان و محبّان دین شما عید کنند آن
روز را که آن ملعون کشته میشود و امر کرده‌ام ایشان را که کرسی کرامت مرا نصب کنند
در برابر بیت المعمور و ثنا کنند بر من و طلب آمرزش نمایند برای شیعیان و محبّان
شما از فرزندان آدم و امر کرده‌ام ملائکهٔ نویسندکان اعمال را که از این روز تا سه
روز قلم از مردم بردارند و ننویسند کناهان ایشان را برای کرامت تو و وصی تو ای
محمّد این روز را عید کرده‌ام برای تو و اهل بیت تو و برای هرکه تابع ایشان باشد
از مؤمنان و شیعیان ایشان و سوکند یاد میکنم بعزّت و جلال خود و علوّ منزلت و
مکان خود که عطا کنم کسی را که عید کند این روز را برای من ثواب آنها که بدور عرش
احاطه کرده‌اند و قبول کنم شفاعت او را در خویشان او و زیاد کنم مال او را اکر
کشادکی دهد بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد هزار هزار
کس از موالیان و شیعیان شما را از آتش جهنّم آزاد کردانم و اعمال ایشان را قبول کنم

وکنا هان ایشان را بنام مردم حذیفه گفت که پس برخواست رسول خدا صم و بجانب
ام السلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بودم در کفر عمر تا آنکه بعد از وفات رسول
خدا صم دیدم که او چه فتنها برانگیخت و کفر اصلی خود را اظهار نمود و از دین برگشت
و دامان بیحیائی در قلحت برای غصب امامت و خلافت برزد و قرآن را تحریف کرد
و آتش در خانه وحی رسالت زد و بدعتها در دین خدا پیدا کرد و ملت پیغمبر را تغییر
داد و سنتهای آنحضرت را بدل کرد و شهادت حضرت امیر المؤمنین را رد کرد و فاطمه
دختر رسول خدا صم را بدروغ نسبت داد و فدک را غصب کرد و یهود و نصاری
و مجوس را از خود راضی کرد و نور چشم مصطفی را بخشم آورد و رضا جوی اهل بیت
رسالت نکرد و جمیع سنتهای رسول را بر طرف کرد و بنا برگشتن خلافت امیر المؤمنین علیه السلام
کرد و جور و ستم را در میان مردم علانیه کرد و هرچه خدا حلال کرده بود حرام کرد و هرچه
خدا حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از پوست شتر دینار و درهم بسازند
و خرج کنند و لگد بر شکم فاطمه زهرا ع زد و بر منبر حضرت رسالت ص بغصب و جور بالا
رفت و بر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام افترا بست و با آنحضرت معارضه کرد و
آنحضرت را بسفاهت نسبت داد حذیفه گفت که پس حق تعالی دعای برگزیده خود و
دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق مستجاب کردانید و قتل او را بر دست کشنده
او وجه الله جاری ساخت پس رفتم بخدمت حضرت امیر المؤمنین ع که آنحضرت را تهنیت
و مبارکباد بگویم بآنکه آن منافق کشته شد و بعذاب حق تعالی واصل کردید چون حضرت
مرا دید گفت ای حذیفه آیا در خاطر داری آن روز را که آمدی بنزد سید من رسول
خدا صم و من و دو سبط او حسن و حسین نزد او نشسته بودیم و با او طعام میخوردیم
پس ترا دلالت کرد بر فضیلت این روز و گفتم بلی ای برادر رسول خدا صم حضرت فرمود
که بخدا سوگند که این روزیست که حق تعالی در آن دیده آل رسول را روشن گردانید
و من برای آن روز هفتاد و دو نام میدانم حذیفه گفت یا امیر المؤمنین میخواهم که آن

زامرها واله از نوبت دوم حضرت فرمود که این روز استراحت است که مؤمنان از شر آن
منافق استراحت یافتند و روز زایل شدن کرب و غم است و روز غدیر دوم است
و روز تخفیف گناهان شیعیان است و روز اختیار نیکو برای مؤمنان است و روز
برداشتن قلم از شیعیان است و روز برهم شکستن بنای کفر و عدوان است و روز
عافیت است و روز برکت است و روز طلب خونهای مؤمنان است و روز عید بزرگ
خدا است و روز مستجاب شدن دعا است و روز موقف اعظم است و روز وفا
بعهد است و روز شرط است و روز کندن جامهای سیاه است و روز ندامت ظالم
است و روز شکسته شدن شوکت مخالفان است و روز نفی هموم است و روز
فتح است و روز عرض اعمال آن کافر است و روز قدرت خدا است و روز عفو از
گناهان شیعیان است و روز فرح ایشان است و روز توبه است و روز انابت بسوی
حق تعالی است و روز زکوة بزرگ است و روز فطر دوم است و روز اندوه یا غیبتست
و روز گره شدن آب در گلوی مخالفان است و روز خوشنودی مؤمنان است و روز
عید اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر فرعون است و روز مقبول
شدن اعمال شیعیان است و روز پیش فرستادن تصدقات است و روز زیادتی
ثوابها است و روز قتل منافق است و روز وقت معلوم است و روز سرور اهل بیت
است و روز مشهود است و روز قهر بر دشمنان است و روز خراب شدن بنیان ضلالت است
و روزیست که ظالم انگشت ندامت بدندان میگیرد و روز تنبیه است و روز
شرف است و روز خنک شدن دلهای مؤمنان است و روز شهادت است و روز در
گذشتن از گناه مؤمنان است و روز تازگی بستان اهل ایمان است و روز شیرینی کلام
ایشان است و روز خوشی دلهای مؤمنان است و روز برطرف شدن پادشاهی منافقان است
و روز توفیق اهل ایمان است و روز رهایی مؤمنان است از شر کافران و روز مظاهره است
و روز مفاخره است و روز تبجیل و تعظیم است و روز نحله و عطا است و روز شکر

حق تعالی است و روز یاری مظلومانست و روز زیارت کردن مؤمنانست و روز
محبت کردن ایشانست و روز رسیدن برحمتهای خدا است و روز پاک کردانیدن اعمال
و روز فاش کردن رازها است و روز برطرف شدن بدعتها است و روز ترک گناهان
کبیره است و روز تدارک کردن نعمتست و روز وعظ و نصیحتست و روز انقیاد پیشوایان
دینست خدا پس گفت پس از خدمت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام برخواستم و گفتم که
اگر نبود برای من از افعال خیر و آنچه امید ثواب از آن دارم مگر محبت این روز و ثواب دانستن
فضیلت این را هر آینه منتهای آرزوهای من خواهد بود پس محمد و یحیی و راویان حدیث
گفتند که چون این حدیث را از احمد بن اسحق شنیدیم بهر یک برخواستیم و سر او را بوسیدیم
و گفتیم حمد و شکر میکنیم خداوند را که برانگیخت ترا برای ما تا آنکه فضیلت این روز را
بما رسانیدی پس بخانهای خود برگشتیم و این روز را عید کردیم و صاحب کتاب زوائد
الفوائد گفته است که این حدیث را از خط محمد بن علی بن طی ره نوشتم و در کتب دیگر
که تتبع کردم چندین روایت دیگر موافق این یافتم پس اعتماد بر این روایات نمودم
و سزاوار است شیعیان را که این روز را تعظیم نمایند و اظهار سرور و شادی در
این روز بکنند و شیخ ابراهیم بن علی کفعمی در کتاب مصباح گفته است که صاحب کتاب
مسار الشیعه روایت کرده است که هر که روز نهم ماه ربیع الاول چیزی انفاق کند
حق تعالی گناهان او را بیامرزد و مستحبست در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشبو
کردن ایشان و توسعه دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن جامهای نو و شکر و عبادت
حق تعالی و این روز برطرف شدن غمها است و روز روزه داشتن نیست مؤلف گوید
که از نقل این بزرگواران معلومست که بر فضیلت این روز و وقوع این قضیه مبارکه
در آن احادیث بسیار وارد شده است و در اعصار سابقه میان شیعیان مشهور
بوده است و بر خلافش روایتی بنظر این قاصر نرسیده است و اتفاق مورخان
عامه با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کسی استبعاد کند که چنین واقعه

عظیمی بر سبب جزئی جمعی بر سر جمعی گردد چون میتواند بود که مضبوط نمانند جواب
آنست که این واقعه از واقعه وفات حضرت رسول صلعم و شهادت حضرت امیرالمؤمنین
عظیمتر نیست و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه و عامه هست و در واقعه اول
اتفاق دارند عامه بر خلاف آنچه مختار شیعه است و اگر گویند که باعث بر افترای
ایشان در اینجا نیست جواب گوییم که شبهه در هر دو جاریست و باعث نیز در اینجا
هست زیرا که ممکن است که برای رفع شماتت شیعیان اخفای آن نموده باشند و
علی ای حال چون مدار علمای خاصه و عامه بر آنست که در مستحبات بر احادیث ضعیفه
متمسک میشوند بنا بر احادیث صحیحه که از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین
وارد شده است که هر که ثوابی از خدا باو برسد بر عملی و آنرا بجا آورد آن ثواب باو
داده میشود هر چند چنان نباشد که باو رسیده است پس اگر اعمال این روز را
که نوعش از شارع رسیده باشد و مخالفتی با آیات و اخبار نداشته باشد کسی
بعمل آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی میگویند که عمر
سعد علیه اللعنه در این روز بجهنم واصل شده است اگر چنین باشد این شرافت
نیز از برای آن کافیست و شیخ مفید ره گفته است که در روز دهم این ماه حضرت
رسول صلعم خدیجه کبری رض را تزویج نموده و مستحبست برای شکر این مواصلت عظیم
البرکات شیعیان روزه بدارند و گفته است که در روز دوازدهم این ماه حضرت
رسول صلعم داخل مدینه طیبه شد و از شر دشمنان ایمن گردید و باینجهت روز مبارکیست
و ایضا دولت بنی مروان که از بقیه بنی امیه و از دشمنان اهل بیت ع بودند در این
روز دولت ایشان بنهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است برای
این روز و اکثر سنیان ولادت با سعادت حضرت رسول صلعم در این روز میدانند و
محمد بن یعقوب کلینی ره از علمای امامیه نیز در کافی نیز قائل شده است و بعضی از
ارباب حساب موافق فتوای بعضی از روایات نیز ظاهر میدانند و اگرچه خلاف مشهور

میان علمای امامیه است اما اگر روزه و غسل و زیارت و سایر اعمال که در روز
هفدهم مذکور خواهد شد در این روز نیز بعمل آورند باحتیاط اقربست و سید بن
طاوس ره از بعضی از علمای عجم روایت کرده است که سنتست که در روز دوازدهم
اینماه دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون
و در رکعت دوم سه مرتبه قل هو الله احد بخوانند و ایضا شیخ مفید و شیخ طوسی ره
روایت کرده اند که یزید پلید علیه اللعنة والعذاب الشدید در روز چهاردهم
اینماه باسفل درک جحیم منتقل شده باید که شیعیان این روز را بر خود مبارک دانند و
شکر حقتعالی بر این نعمت عظمی ادا کنند و بعضی روزه این روز را سنت دانسته اند
فصل دوم در فضائل و اعمال روز هفدهم اینماهست و مشهور میان علمای
شیعه آنست که ولادت کثیر السعادت حضرت رسول ص در روز جمعه هفدهم ماه
ربیع الاول واقع شد و در بعضی از روایات وارد شده است که عروج آنحضرت
باسمانها نیز در شب هفدهم واقع شده است و شب و روزش هر دو مبارکست
و در هر دو زیارت حضرت رسول ص و امیر المؤمنین ع مناسبست و علما ذکر
کرده اند و روزه روزان فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید ره گفته است که این روز
شریفی است و پیوسته فرقه محقه شیعه از قدیم الایام الی الان تعظیم آن میکرده اند
و حق آنرا میشناخته اند و روزه میداشته اند و از ائمه هدی علیهم السلام روایت کرده اند
که هر که این روز را روزه بدارد ثواب روزه یکسال نوشته شود و مستحبست که تصدقات
بارباب حاجات بدهند و مؤمنان و مؤمنات را شاد گردانند و بزیارت مشاهد
مشرفه بروند خصوصا مرقد مطهر حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و ضریح منور
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و شیخ مفید و شیخ شهید ره و سید بن طاوس ره گفته
اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول ص را زیارت کنی غسل بکن
و شبیه بقبری در پیش روی خود بنا و اسم مبارک آنحضرترا بر آن بنویس و بایست

ودل خود را متوجه آنحضرت گردان وبگوی اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک
له واشهد ان محمدا عبده ورسوله وانه سید الاولین والآخرین وانه سید الانبیاء
والمرسلین اللهم صل علیه وعلی اهل بیته الطیبین پس بگو السلام علیک یا رسول
الله السلام علیک یا خلیل الله السلام علیک یا نبی الله السلام علیک یا صفی الله
السلام علیک یا رحمة الله السلام علیک یا خیرة الله السلام علیک یا حبیب الله السلام
علیک یا نجیب الله السلام علیک یا خاتم النبیین السلام علیک یا سید المرسلین
السلام علیک یا قائما بالقسط السلام علیک یا فاتح الخیر السلام علیک یا معدن
الوحی والتنزیل السلام علیک یا مبلغا عن الله السلام علیک ایها السراج المنیر
السلام علیک یا مبشر السلام علیک یا نذیر السلام علیک یا منذر السلام
علیک یا نور الله الذی یستضاء به السلام علیک وعلی اهل بیتک الطیبین الطاهرین
الهادین المهدیین السلام علیک وعلی جدک عبد المطلب وعلی ابیک عبد الله ا
لسلام علیک وعلی امک آمنة بنت وهب السلام علیک وعلی عمک حمزة سید
الشهداء السلام علیک وعلی عمک وکفیلک ابی طالب السلام علی ابن عمک
جعفر الطیار فی جنان الخلد السلام علیک یا محمد السلام علیک یا احمد السلام
علیک یا حجة الله علی الاولین والآخرین والسابق فی طاعة رب العالمین والمهیمن
علی رسله والخاتم لانبیائه والشاهد علی خلقه والشفیع الیه والمکین لدیه و
المطاع فی ملکوته الاحمد من الاوصاف المحمد لسائر الاشراف والکریم عند الرب
والمکلم من وراء الحجب الفائز بالسباق والفائت عن اللحاق تسلیم عارف بحقک
معترف بالتقصیر فی قیامه بواجبک غیر منکر ما انتهی الیه من فضلک موقن با
لمزیدات من ربک مؤمن بالکتاب المنزل علیک محلل حلالک محرم حرامک اشهد
یا رسول الله مع کل شاهد واتحملها عن کل جاحد انک قد بلغت رسالات ربک
ونصحت لامتک وجاهدت فی سبیل ربک وصدعت بامره واحتملت الاذی

في جنبه ودعوت الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة الجميلة وادّيت الحقّ الذي
كان عليك وانّك قد رؤفت بالمؤمنين وغلظت على الكافرين وعبدت الله
مخلصاً حتّى اتيك اليقين فبلغ الله بك اشرف محلّ المكرّمين واعلى منازل المقرّبين
وارفع درجات المرسلين حيث لا يلحقك لاحق ولا يفوقك فائق ولا يسبقك سابق
ولا يطمع في ادراكك طامع الحمد لله الذي استنقذنا بك من الهلكة وهدانا بك
من الضلالة ونوّرنا بك من الظلمة فجزاك الله يا رسول الله من مبعوث افضل ما
جزى نبيّاً عن امّته ورسولاً عمّن ارسل اليه بابي انت وامّي يا رسول الله زرتك
عارفاً بحقّك مقرّاً بفضلك مستبصراً بضلالة من خالفك وخالف اهل بيتك
عارفاً بالهدى الذي انت عليه بابي انت وامّي ونفسي واهلي ومالي وولدي
انا اصلّي عليك كما صلّى الله عليك وصلّى عليك ملائكته وانبياؤه ورسله
صلوة متتابعة وافرة متواصلة لا انقطاع لها ولا امد ولا اجل صلّى الله عليك
وعلى اهل بيتك الطيّبين الطاهرين كما انتم اهله پس دستها را بگشا و بگو اللّهمّ
اجعل جوامع صلواتك ونوامي بركاتك وفواضل خيراتك وشرائف تحيّاتك و
تسليماتك وكراماتك ورحماتك وصلوات ملائكتك المقرّبين وانبيائك
المرسلين وائمّتك المنتجبين وعبادك الصالحين واهل السموات والارضين
ومن سبّح لك يا ربّ العالمين من الاوّلين والآخرين على محمّد عبدك ورسولك
وشاهدك ونبيّك ونذيرك وامينك ونجيّك ومكينك ونجيبك وخليلك و
حبيبك وصفيّك وصفوتك وخاصّتك وخالصتك ورحمتك وخير خيرتك من
خلقك نبيّ الرحمة وخازن المغفرة وقائد الخير والبركة ومنقذ العباد من الهلكة باذنك
وداعيهم الى دينك القيّم بامرك اوّل النبيّين ميثاقاً وآخرهم مبعثاً الذي غمسته في
بحر الفضيلة والمنزلة الجليلة والدرجة الرفيعة والمرتبة الخطيرة واودعته
الاصلاب الطاهرة ونقلته منها الى الارحام المطهّرة لطفاً منك له وتحنّناً منك

عليه اذ وكلت لصونه وحراسته وحفظه وحياطته من قبل رتلت عينا عاصمة
حجبت بها عنه مدانس العهر ومعائب السفاح حتى رفعت به نواظر العباد واحييت
به ميت البلاد بان كشفت عن نور ولادته ظلم الاستار والبست حرمك به حلل
الانوار اللهم فكما خصصته بشرف هذه المرتبة الكريمة وذخر هذه النعمة
العظيمة صل عليه كما وفى بعهدك وبلغ رسالاتك وقاتل اهل الجحود على توحيدك
وقطع رحم الكفر في اعزاز دينك ولبس ثوب البلوى في مجاهدة اعدائك واوجبت
له بكل اذى مسه او كيد احس به من الفئة التي حاولت قتله فضيلة تفوق
الفضائل وتملك به الجزيل من نوالك وقد اسر الحسرة واخفى الزفرة وتجرع الغصة
ولم يتخط ما مثل له وحيك اللهم صل عليه وعلى اهل بيته صلوة ترضيها لهم
وبلغهم منا تحية كثيرة وسلاما وآتنا من لدنك في موالاتهم فضلا واحسانا
ورحمة وغفرانا انك ذو الفضل العظيم پس چهار ركعت نماز بجا آورد بكن بدو سلام
با هر سوره كه ميخواهى وچون فارغ شوى تسبيح حضرت فاطمه زهرا عليها السلام بخوان
پس بگو اللهم انك قلت لنبيك محمد صلى الله عليه واله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم
جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ولم احضر
زمان رسولك عليه واله السلام اللهم وقد زرته راغبا تائبا من سيئ عملي
ومستغفرا لك من ذنوبي ومقرا لك بها وانت اعلم بها مني ومتوجها اليك
بنبيك نبي الرحمة صلواتك عليه واله فاجعلني اللهم بمحمد واهل بيته عندك
وجيها في الدنيا والاخرة ومن المقربين يا محمد يا رسول الله بابي انت وامي يا نبي الله
يا سيد خلق الله اني اتوجه بك الى الله ربك وربي ليغفر لي ذنوبي ويتقبل مني عملي
ويقضي لي حوائجي فكن لي شفيعا عند ربك وربي فنعم المسئول المولى ربي ونعم
الشفيع انت يا محمد عليك وعلى اهل بيتك السلام اللهم واوجب لي منك المغفرة و
الرحمة والرزق الواسع الطيب النافع كما اوجبت لمن اتى نبيك محمدا صلواتك

عليه واله وهو حيّ فاقر له بذنوبه واستغفر له رسولك عليه واله السلام فغفرت
له برحمتك يا ارحم الراحمين اللهمّ وقد امّلتك ورجوتك وقمت بين يديك و
رغبت اليك عمّن سواك وقد امّلت جزيل ثوابك واني لمقرّ غير منكر وتائب اليك
ممّا اقترفت وعائذ بك في هذا المقام ممّا قدّمت من الاعمال التي تقدّمت اليّ
فيها ونهيتني عنها واوعدت عليها العقاب واعوذ بكرم وجهك ان تقيمني
مقام الخزي والذلّ يوم تهتك فيه الاستار وتبدو فيه الاسرار والفضائح
وترعد فيه الفرائص يوم الحسرة والندامة يوم الآفكة يوم الآزفة يوم التغابن يوم
الفصل يوم الجزاء يوماً كان مقداره خمسين الف سنة يوم النفخة يوم ترجف
الراجفة تتبعها الرادفة يوم النشر يوم العرض يوم يقوم الناس لربّ العالمين
يوم يفرّ المرء من اخيه وامّه وابيه وصاحبته وبنيه يوم تشقّق الارض واكناف
السماء يوم تأتي كلّ نفس تجادل عن نفسها يوم يردّون الى الله مولاهم فينبّئهم بما
عملوا يوم لا يغني مولى عن مولى شيئاً ولا هم ينصرون الّا من رحم الله انّه هو العزيز الرحيم
يوم يردّون الى عالم الغيب والشهادة يوم يردّون الى الله مولاهم الحقّ يوم يخرجون
من الاجداث سراعاً كانّهم الى نصب يوفضون وكانّهم جراد منتشر مهطعين الى الداع
الى الله يوم الواقعة يوم ترجّ الارض رجّاً يوم تكون السماء كالمهل وتكون الجبال
كالعهن ولا يسئل حميم حميماً يوم الشاهد والمشهود يوم تكون الملائكة صفّاً صفّاً
اللهمّ ارحم موقفي في ذلك اليوم بموقفي في هذا اليوم ولا تخزني في ذلك الموقف
بما جنيت على نفسي واجعل يا ربّ في ذلك اليوم مع اوليائك منطلقي وفي زمرة محمّد و
اهل بيته عليهم السلام محشري واجعل حوضه موردي وفي الغرّ الكرام مصدري و
اعطني كتابي بيميني حتّى افوز بحسناتي وتبيّض به وجهي وتيسّر به حسابي وترجّح به ميزاني
وامضي مع الفائزين من عبادك الصالحين الى رضوانك وجنانك اله العالمين اللهمّ
انّي اعوذ بك من ان تفضحني في ذلك اليوم بين يدي الخلائق بجريرتي او ان القى الخزي

والندامة بخطيئتي او ان تظهر فيه سيئاتي على حسناتي او ان تحول بيني وبين الخلق
سيدي يا كريم العفو العفو الستار اللهم واعوذ بك من ان يحبسني في ذلك
في مواقف الاشرار موقفي او في مقام الاشقياء مقامي اذا ميزت بين خليقتك
فسقت كلا باعمالهم زمرا الى منازلهم فسقني برحمتك في عبادك الصالحين وفي زمرة
اوليائك المتقين الى جناتك يا رب العالمين پس وداع كن حضرت را وبگو السلام
عليك يا رسول الله السلام عليك ايها البشير النذير السلام عليك ايها السراج
المنير السلام عليك ايها السفير بين الله وبين خلقه اشهد يا رسول الله انك كنت
نورا في الاصلاب الشامخة والارحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية بانجاسها ولم
تلبسك من مدلهمات ثيابها واشهد يا رسول الله اني مؤمن بك وبالائمة من اهل
بيتك موقن بجميع ما اتيت به راض مؤمن واشهد ان الائمة من اهل بيتك اعلام
الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارة
نبيك عليه وآله السلام وان توفيتني فاني اشهد في مماتي على ما اشهد عليه في
حيوتي انك انت الله لا اله الا انت وحدك لا شريك لك وان محمدا عبدك ورسولك
وان الائمة من اهل بيته اولياؤك وانصارك وحججك على خلقك وخلفاؤك في
عبادك واعلامك في بلادك وخزان علمك وحفظة سرك وتراجمة وحيك اللهم
صل على محمد وآل محمد وابلغ روح نبيك محمد وآله في ساعتي هذه وفي كل ساعة
تحية مني وسلاما والسلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته لا جعله الله آخر
تسليمي عليك مؤلف گويد كه اين زيارت اگرچه سندش بنظر نرسيده ولهذا در
تحفة الزائر ذكر نكرده ام اما زيارت جامع كاملست ودر همه اوقات بجا ميتوان آورد
واگر كسي نتواند زيارت مختصر كه بعد از اين مذكور خواهد شد ان شاء الله بعمل آورد
وعلما ذكر كرده اند كه زيارت حضرت امير المؤمنين عليه السلام درا ين روز سنت است
وخصوص اين زيارت را در اين روز ذكر كرده اند واز بعضي از روايات خصوص اين روز

معلوم نمیشود وبهتر بن زیارات است از جهت لفظ ومعنی وبسند بسیار معتبر منقولست
ودر همه ایام واوقات از نزدیک ودور میتوان کرد خصوصا در این روز چنانچه شیخ مفید
وشیخ شهید وسید بن طاوس ره روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در هفدهم ماه ربیع الاول باین زیارت وتعلیم
فرمودند وتعلیم فرمود زیارت را براوی ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقفی که چون بیایی
بمشهد امیر المؤمنین علیه السلام غسل بکن وپاکیزه ترین جامهای خود را بپوش وبقدری
بوی خوش خود را خوشبو کن وبرو باد با آرام دل وآرام تن پس چون برسی بباب السلام
یعنی درگاه روضهٔ مقدسه که ضریح مقدس نمایان میشود پس رو بقبله بایست
وسی مرتبه الله اکبر بگو وبگو اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی خِیَرَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَی
الْبَشیرِ النَّذیرِ السِّراجِ الْمُنیرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی اَنْبِیاءِ اللهِ الْمُرْسَلینَ وَعِبادِ
اللهِ الصّالِحینَ اَلسَّلامُ عَلی مَلائِکَةِ اللهِ الْحافّینَ بِهذَا الْحَرَمِ وَبِهذَا الضَّریحِ اللّائِذِ
بِهِ پس بنزدیک قبر برو وبگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَصِیَّ الْاَوْصِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِمادَ
الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ الْاَوْلِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا آیَةَ اللهِ الْعُظْمی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خامِسَ اَهْلِ الْعَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قائِدَ
الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِصْمَةَ الْاَوْلِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا زَیْنَ الْمُوَحِّدینَ
النُّجَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خالِصَ الْاَخِلّاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا والِدَ الْاَئِمَّةِ الْاُمَناءِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْحَوْضِ وَحامِلَ اللِّواءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قَسیمَ الْجَنَّةِ وَاللَّظی اَ
لسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَکَّةُ وَمِنیً اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَحْرَ الْعُلُومِ وَکَهْفَ الْفُقَراءِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ وُلِدَ فِی الْکَعْبَةِ وَزُوِّجَ فِی السَّماءِ بِسَیِّدَةِ النِّساءِ وَکانَ شُهُودُها
الْمَلائِکَةَ السَّفَرَةَ الْاَصْفِیاءَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مِصْباحَ الضِّیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَنْ خَصَّهُ النَّبِیُّ بِجَزیلِ الْحِباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ باتَ عَلی فِراشِ خاتَمِ الْاَنْبِیاءِ
وَوَقاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْاَعْداءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسامی شَمْعُونَ

الصفا السلام عليك يا من نجى الله سفينة نوح باسمه واسم اخيه حيث التطم الماء
حولها وطمى السلام عليك يا من تاب الله به وباخيه على آدم اذ غوى السلام عليك
يا فلك النجاة الذي من ركبه نجى ومن تاخر عنه هوى السلام عليك يا من خاطب
الثعبان وذئب الفلا السلام عليك يا امير المؤمنين السلام عليك ورحمة الله و
بركاته السلام عليك يا حجة الله على من كفر واناب السلام عليك يا امام ذوي
الالباب السلام عليك يا معدن الحكمة وفصل الخطاب السلام عليك يا من عنده
علم الكتاب السلام يا ميزان يوم الحساب السلام عليك يا فاصل الحكم الناطق با
لصواب السلام عليك ايها المتصدق بالخاتم في المحراب السلام عليك يا من كفى الله
المؤمنين القتال به يوم الاحزاب السلام عليك يا من اخلص لله الوحدانية واناب
السلام عليك يا قاتل خيبر وقالع الباب السلام عليك يا من دعاه خير الانام للمبيت
على فراشه فاسلم نفسه للمنية واجاب السلام عليك يا من له طوبى وحسن مآب
ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي عصمة الدين ويا سيد السادات السلام
عليك يا صاحب المعجزات السلام عليك يا من نزلت في فضله سورة العاديات
السلام عليك يا من كتب اسمه في السماء على السرادقات السلام عليك يا مظهر العجائب والآيات
السلام عليك يا امير الغزوات السلام عليك يا مخبرا بما غبر وبما هو آت السلام
عليك يا مخاطب ذئب الفلوات السلام عليك يا خاتم الحصى ومبين المشكلات
السلام عليك يا من عجبت من حملاته في الوغا ملائكة السموات السلام عليك
يا من ناجى الرسول فقدم بين يدي نجواه الصدقات السلام عليك يا والد الائمة
البررة السادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا تالي المبعوث السلام عليك
يا وارث علم خير موروث ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا امام المتقين السلام
عليك يا غياث المكروبين السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر
البراهين السلام عليك يا طه ويس السلام عليك يا حبل الله المتين السلام

عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلوتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمِسْكِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ
الْقَلِيبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ الْمَعِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللهِ النَّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِسَانَهُ
الْمُعَبِّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ اَجْمَعِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ
الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَصَاحِبَ لِوَاءِ الْحَمْدِ وَسَاقِيَ اَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَوَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيءِ وَجَنْبِهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْاِمَامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاِمَامِ اَبِي
الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَمَصَابِيحِ الدُّجٰى وَاَعْلَامِ التُّقٰى
وَمَنَارِ الْهُدٰى وَذَوِي النُّهٰى وَكَهْفِ الْوَرٰى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةِ عَلَى اَهْلِ الدُّنْيَا
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى نُورِ الْاَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْجَبَّارِ وَوَالِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَطْهَارِ وَقَسِيمِ
الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْاٰثَارِ الْمُدَمِّرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَنْقِذِ الشِّيعَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْاَ
وْزَارِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ التَّقِيَّةِ ابْنَةِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي
الْاَسْتَارِ الْمُزَوَّجِ فِي السَّمَاءِ بِالْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ ابْنَةِ الْاَطْهَارِ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى النَّبَاِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَ
عَنْهُ يُسْئَلُونَ اَلسَّلَامُ عَلَى نُورِ اللهِ الْاَنْوَرِ وَضِيَائِهِ الْاَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللهِ وَخَاصَّتَهُ اَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللهِ لَقَدْ جَاهَدْتَ
فِي سَبِيلِ اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَاجَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَحَلَّلْتَ
حَلَالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَهُ وَشَرَعْتَ اَحْكَامَهُ وَاَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا
عِنْدَ اللهِ عَظِيمَ الْاَجْرِ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَاَزَالَكَ عَنْ
مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ اُشْهِدُ اللهَ وَمَلٰئِكَتَهُ وَاَنْبِيَائَهُ وَرُسُلَهُ
اَنِّي وَالِيٌ لِمَنْ وَالَاكَ وَعَادٍ لِمَنْ عَادَاكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس خود را

بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو اَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ كَلامي وَتَشْهَدُ مَقامي وَاَشْهَدُ لَكَ
يا وَلِيَّ اللهِ بِالْبَلاغِ وَالْاَداءِ يا مَوْلايَ يا حُجَّةَ اللهِ يا اَمينَ اللهِ يا وَلِيَّ اللهِ اِنَّ بَيْني وَ
بَيْنَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ ذُنُوباً قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْري وَمَنَعَتْني مِنَ الرُّقادِ وَذِكْرُها يُقَلْقِلُ اَحْشائي
وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَى اللهِ عَزَّوَجَلَّ وَاِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلى سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ
وَقَرَنَ طاعَتَكَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَكَ بِمُوالاتِهِ كُنْ لي اِلَى اللهِ شَفيعاً وَمِنَ النّارِ مُجيراً
وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهيراً پس باز خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو يا وَلِيَّ اللهِ يا حُجَّةَ
اللهِ يا بابَ حِطَّةِ اللهِ وَلِيُّكَ وَزائِرُكَ وَاللّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنّازِلُ بِفِنائِكَ وَالْمُنيخُ
رَحْلَهُ في جِوارِكَ يَسْئَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَى اللهِ في قَضاءِ حاجَتِهِ وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيا
وَالْاخِرَةِ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ الْجاهَ الْعَظيمَ وَالشَّفاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْني يا مَوْلايَ مِنْ هَمِّكَ
وَاَدْخِلْني في حِزْبِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى ضَجيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَ
عَلى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ
پس از روی خضوع و خشوع هر حاجت که داری از حق تعالی بطلب مؤلف گوید که
چون از دور زیارت کند در بِهذَا الْحَرَمِ وَبِهذَا الضَّريحِ قصد روضه و ضریح حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام میکند و زیارتها و دعاها را متصل بیکدیگر میخوانند و نزدیک
رفتن و بوسیدن نمیباشد یعنی بعوض آنها در کار نیست چیزی که بعمل آورد و سید بن
طاوس ره گفته است که مستحبست که در این روز دو رکعت نماز بکند و در هر دو رکعت بعد
از سوره فاتحه ده مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ بخواند و چون سلام بگوید
در جای نماز خود بنشیند و این دعا بخواند اَنْتَ حَيٌّ لا تَمُوتُ وَخالِقٌ لا تُغْلَبُ وَ
بَدِيٌّ لا تَنْفَدُ وَقَريبٌ لا تَبْعُدُ وَقادِرٌ لا تُضادُّ وَغافِرٌ لا تَظْلِمُ وَصَمَدٌ لا تُطْعَمُ
وَقَيُّومٌ لا تَنامُ وَعالِمٌ لا تُعَلَّمُ وَقَوِيٌّ لا تَضْعُفُ وَعَظيمٌ لا تُوصَفُ وَوَفِيٌّ لا تُخْلِفُ
وَغَنِيٌّ لا تَفْتَقِرُ وَحَكيمٌ لا تَجُورُ وَمَنيعٌ لا تُقْهَرُ وَمَعْرُوفٌ لا تُنْكَرُ وَوَكيلٌ لا تَخْفى وَغالِبٌ
لا تُغْلَبُ وَوِتْرٌ لا تَسْتَشيرُ وَوَهّابٌ لا تَمَلُّ وَسَريعٌ لا تَذْهَلُ وَجَوادٌ لا تَبْخَلُ وَعَزيزٌ

لا يَذِلُّ وَحافِظٌ لا يَغْفُلُ وَقائِمٌ لا يَزُولُ وَمُحْتَجِبٌ لا يُرى وَدائِمٌ لا يَفْنى وَباقٍ لا يَبْلى
وَواحِدٌ لا يُشْبِهُ وَمُقْتَدِرٌ لا يُنازَعُ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَقُدْرَتِكَ
عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ اَنْ تُحْيِيَني ما عَلِمْتَ الْحَيوةَ خَيْراً لي وَاَنْ تَتَوَفّاني اِذا كانَتِ الْوَفاةُ خَيْراً
لي وَاَسْئَلُكَ الْخَشْيَةَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَ
الرِّضا وَاَسْئَلُكَ نَعيماً لا يَنْفَدُ وَاَسْئَلُكَ الرِّضا بَعْدَ الْقَضاءِ وَاَسْئَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ
بَعْدَ الْمَوْتِ وَاَسْئَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ اِلى وَجْهِكَ الْكَريمِ امينَ رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ الْكَبيرِ وَفَضْلِكَ الْعَظيمِ اَنْ تَغْفِرَ لي وَتَرْحَمَني يا لَطيفُ اُلْطُفْ بي في كُلِّ
ما تُحِبُّ وَتَرْضى اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ فِعْلَ الْخَيْراتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَراتِ وَحُبَّ الْمَساكينِ وَ
مُخالَطَةَ الصّالِحينَ وَاَنْ تَغْفِرَ لي وَتَرْحَمَني وَاِذا اَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً فَتَوَفَّني غَيْرَ مَفْتُونٍ
وَاَسْئَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُني اِلى حُبِّكَ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبيبِكَ وَبِحَقِّ اِبْراهيمَ خَليلِكَ وَصَفِيِّكَ وَبِحَقِّ مُوسى كَليمِكَ وَ
بِحَقِّ عيسى رُوحِكَ وَاَسْئَلُكَ بِصُحُفِ اِبْراهيمَ وَتَوْرٰيةِ مُوسى وَاِنْجيلِ عيسى وَزَبُورِ
داوُدَ وَفُرْقانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ وَحْيٍ اَوْحَيْتَهُ وَبِحَقِّ كُلِّ قَضاءٍ
قَضَيْتَهُ وَبِكُلِّ سائِلٍ اَعْطَيْتَهُ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ اَنْزَلْتَهُ في كِتابِكَ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ
الَّتِي اسْتَقَلَّ بِها عَرْشُكَ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ الَّتي وَضَعْتَها عَلَى النّارِ فَاسْتَنارَتْ
وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ الَّتي وَضَعْتَهُ عَلَى اللَّيْلِ فَاَظْلَمَ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ الَّتي وَضَعْتَها
عَلَى النَّهارِ فَاَضاءَ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ الَّتي وَضَعْتَها عَلَى الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذي مَلَأَ اَرْكانَ كُلِّ شَيْءٍ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الطُّهْرِ الطّاهِرِ الْمُبارَكِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحيمُ وَاَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ
مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَبِاَسْمائِكَ الْعِظامِ وَجَدِّكَ الْاَعْلى وَكَلِماتِكَ
التّامّاتِ اَنْ تَرْزُقَنا حِفْظَ الْقُرْآنِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالطّاعَةَ لَكَ وَالْعَمَلَ الصّالِحَ وَاَنْ
تُثْبِتَ ذٰلِكَ في اَسْماعِنا وَاَبْصارِنا وَاَنْ تَخْلِطَ ذٰلِكَ بِلَحْمي وَدَمي وَمُخّي وَشَعْري وَاَنْ

وشعري

ربيع الأول ١٢٥٧

تستعمل بذلك بدني وقوتي فانه لا يقوى على ذلك الا انت وحدك لا شريك لك يا الله
الواحد الرب العدير يا الله الخالق البارئ المصور يا الله الباعث الوارث يا الله
الفتاح العزيز العليم يا الله الملك القادر المقتدر اغفر لي وارحمني انك انت ارحم
الراحمين اللهم انت قلت وقولك الحق ادعوني استجب لكم فاسئلك يا الله با
سمك الذي دعاك به آدم صلى الله عليه فاوجبت له الجنة واسئلك باسمك
الذي دعاك به شيث بن آدم فجعلته وصي ابيه بعده ان تستجيب دعائنا وان ترزقنا
انفاذ كل وصيته لاحد عندنا وان تفلح وصيتنا امامنا واسئلك باسمك الذي
دعاك به ادريس فرفعته مكانا عليا ان ترفعنا الى احب البقاع اليك وتمن علينا
برضائك وتدخلنا الجنة برحمتك واسئلك باسمك الذي دعاك به نوح فنجيته
من الغرق واهلكت القوم الظالمين وان تنجينا مما نحن فيه من البلاء واسئلك
باسمك الذي دعاك به هود عليه السلام فنجيته من الريح العقيم ان تنجينا من بلاء
الدنيا والآخرة وعذابهما واسئلك باسمك الذي دعاك به صالح فنجيته من خزي
يومئذ ان تنجينا من خزي الدنيا والآخرة وعذابهما واسئلك باسمك الذي دعاك
به لوط فنجيته من المؤتفكة والمطر السوء ان تنجينا من مخازي الدنيا والآخرة واسئلك
باسمك الذي دعاك به شعيب فنجيته من عذاب يوم الظلة ان تنجينا من العذاب
الى روحك ورحمتك واسئلك باسمك الذي دعاك به ابراهيم فجعلت النار عليه
بردا وسلاما ان تخلصنا كما خلصته وان تجعل ما نحن فيه بردا وسلاما كما جعلتها
عليه واسئلك باسمك الذي دعاك به اسمعيل عند العطش فاخرجت من زمزم
الماء الروي ان تجعل مخرجنا الى خير وان ترزقنا المال الواسع برحمتك واسئلك
باسمك الذي دعاك به يعقوب فرددت عليه بصره وولده وقرة عينه ان
تخلصنا وتجمع بيننا وبين اولادنا واهالينا واسئلك باسمك الذي دعاك به يوسف
فاخرجته من السجن ان تخرجنا من السجن وتملكنا بنعمتك التي انعمت بها علينا و

أسئلك باسمك الذي دعاك به الأسباط فتبت عليهم وجعلتهم أنبياء أن تتوب
علينا وترزقنا طاعتك وعبادتك والخلاص مما نحن فيه وأسئلك باسمك
الذي دعاك به أيوب إذ حل به البلاء فقال رب إني مسني الضر وأنت أرحم الراحمين
فاستجبت له وكشفت عنه ضره ورددت عليه أهله ومثلهم معهم رحمة منك و
ذكرى للعابدين اللهم إني أقول لك كما قال رب إني مسني الضر وأنت أرحم الراحمين
فاستجب لنا وارحمنا وخلصنا ورد علينا أهلنا ومالنا ومثلهم معهم رحمة منك
واجعلنا من العابدين لك وأسئلك باسمك الذي دعاك به موسى وهرون فقلت
عزت من قائل قد أجيبت دعوتكما أن تستجيب دعاءنا وتنجينا كما نجيتهما وأسئلك با
سمك الذي دعاك به داود فغفرت ذنبه وتبت عليه أن تغفر ذنبي وتتوب علي
إنك أنت التواب الرحيم وأسئلك باسمك الذي دعاك به سليمان فرددت عليه ملكه
وأمكنته من عدوه وسخرت له الجن والإنس والطير أن تخلصنا من عدونا وترد علينا
نعمتك وتستخرج لنا من أيديهم حقنا وتخلصنا منهم إنك على كل شيء قدير وأسئلك
باسمك الذي دعاك به الذي عنده علم من الكتاب على عرش ملكة سبا أن يحمل إليه
فإذا هو مستقر عنده أن تحملنا من عامنا هذا إلى بيتك الحرام حجاجا وزوارا لقبر
نبيك عليه وآله السلام وأسئلك باسمك الذي دعاك به يونس بن متى في الظلمات
أن لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فاستجبت له ونجيته من بطن الحوت
ومن الغم وقلت عزت من قائل وكذلك ننجي المؤمنين فنشهد أنا مؤمنون و
نقول كما قال لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فاستجب لي ونجني من غم
الدنيا والآخرة كما ضمنت أن تنجي المؤمنين وأسئلك باسمك الذي دعاك به زكريا
وقال رب لا تذرني فردا وأنت خير الوارثين فاستجبت له ووهبت له يحيى وأصلحت
له زوجه وجعلتهم يسارعون في الخيرات ويدعونك رغبا ورهبا وكانوا لك خاشعين
فإني أقول كما قال رب لا تذرني فردا وأنت خير الوارثين فاستجب لي وأصلح لي شأني

وجميع ما انعمت به علي وخلصني مما انا فيه وهب لي كراهة الدنيا والآخرة ولا دا صليحز
برثوني واجعلنا ممن يدعوك رغبا ورهبا ومن الخاشعين المطيعين لك واسئلك با
سمك الذي دعاك به يحيى فجعلته برد الفهم ولم يعمل معصية ولم يهم بها ان تعصمني
من اقتراف المعاصي حتى نلقاك طاهرين لئن لك قبلنا معصية واسئلك باسمك
الذي دعتك به مريم فنطق ولدها بحجتها ان توفقنا وتخلصنا بحجتنا عندك وعند
كل مسلم حتى نظهر حجتنا على ظالمينا واسئلك باسمك الذي دعاك به عيسى بن مريم
فاحيى به الموتى وابرء الاكمه والابرص ان تخلصنا وتبرئنا من كل سوء وآفة والم وتحيينا
حيوة طيبة في الدنيا والآخرة وان ترزقنا العافية في ابداننا واسئلك باسمك
الذي دعاك به الحواريون فاعنتهم حتى بانوا عن عيسى ما امرتهم به وصرفت عنهم
كيد الجبارين وتوليتهم ان تخلصنا وتجعلنا من الدعاة الى طاعتك واسئلك باسمك
الذي دعاك به جرجيس فرفعت عنه الم العذاب ان ترفع عنا الم العذاب في الدنيا
والآخرة وان لا تبتلينا وان ابتليتنا فصبرنا والعافية احب الينا واسئلك باسمك
الذي دعاك به الخضر حتى ابقيته ان تفرج عنا وتنصرنا على من ظلمنا وتردنا الى مامنك
واسئلك باسمك الذي دعاك به حبيبك محمد صلى الله عليه وآله فجعلته سيد
المرسلين وايدته بعلي سيد الوصيين ان تصلي عليهما وعلى ذريتهما الطاهرين و
ان تقيلني في هذا اليوم عثرتي وتغفر لي ما سلف من ذنوبي وخطاياي ولا تصرفني
من مقامي هذا الا بسعي مشكور وذنب مغفور وعمل مقبول ورحمة ومغفرة ونعيم
موصول بنعيم الآخرة برحمتك يا حنان يا منان يا ذا الجلال والاكرام انك على كل شيء
قدير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم **باب سيزدهم در اعمال ماه ربيع الثاني
وجمادي الاولى وجمادي الثانيه است ودرآن سه فصلست فصل اول در اعمال
ماه ربيع الثانيست** سيد بن طاوس ره روايت كرده است كه در روز اول اين ماه مستحبست
كه اين دعا بخواند اللهم انت اله كل شيء وخالق كل حي ورب كل شيء اسئلك با

اعمال ماه ربيع الثاني

الْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَالْغَايَةِ وَالْمُنْتَهَى وَبِمَا خَالَفْتَ بِهِ بَيْنَ الْأَنْوَارِ وَالظُّلُمَاتِ وَالْجَنَّةِ وَ
النَّارِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِأَعْظَمِ أَسْمَائِكَ فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَأَتَمِّ أَسْمَائِكَ فِي التَّوْرٰيةِ
نُبْلًا وَأَظْهَرِ أَسْمَائِكَ فِي الزَّبُورِ عِزًّا وَأَجَلِّ أَسْمَائِكَ فِي الْإِنْجِيلِ قَدْرًا وَأَرْفَعِ أَسْمَائِكَ
فِي الْقُرْاٰنِ ذِكْرًا وَأَعْظَمِ أَسْمَائِكَ فِي الْكُتُبِ الْمُنَزَّلَةِ وَأَفْضَلِهَا وَأَسَرِّ أَسْمَائِكَ فِي نَفْسِكَ
الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَأَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَبِالْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَمَا حَمَلَ وَبِالْكُرْسِيِّ
الْكَرِيمِ وَمَا وَسِعَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتُنْجِيَ لِي مِنْ عِنْدِكَ فَرَجَكَ الْقَرِيبَ الْعَظِيمَ
الْأَعْظَمَ اَللّٰهُمَّ أَتْمِمْ عَلَيَّ إِحْسَانَكَ الْقَدِيمَ الْأَقْدَمَ وَتَابِعْ إِلَيَّ مَعْرُوفَكَ الدَّائِمَ الْأَدْوَمَ
وَانْعَشْنِي بِعِزِّ جَلَالِكَ الْكَبِيرِ الْأَكْرَمِ وَالْمُكْرَمِ إِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُ
لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ الٓمّٓ اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ هُوَ
الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ وَالْمَلٰئِكَةُ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ وَأُولُوا الْعِلْمِ
إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ اِتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ
وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلٰهًا وَاحِدًا لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ وَ
تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتّٰى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ اٰمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا الَّذِي اٰمَنَتْ بِهِ بَنُوا إِسْرٰئِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ يُنَزِّلُ الْمَلٰئِكَةَ
بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ وَإِنْ تَجْهَرْ
بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَا
سْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى إِنَّنِي أَنَا اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ

نسخہ

اللّٰه الذي لا إله إلا هو وسع كل شيء علماً وما أرسلنا من قبلك من رسول إلا نوحي
إليه أنه لا إله إلا أنا فاعبدون وذا النون إذ ذهب مغاضباً فظن أن لن نقدر
عليه فنادى في الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فتعالى
اللّٰه الملك الحق لا إله إلا هو رب العرش الكريم اللّٰه لا إله إلا هو رب العرش العظيم
وهو اللّٰه لا إله إلا هو له الحمد في الأولى والآخرة وله الحكم وإليه ترجعون ولا
تدع مع اللّٰه إلهاً آخر لا إله إلا هو كل شيء هالك إلا وجهه له الحكم وإليه ترجعون
يا أيها الناس اذكروا نعمة اللّٰه عليكم هل من خالق غير اللّٰه يرزقكم من السماء و
الأرض لا إله إلا هو فأنى تؤفكون ذلكم اللّٰه ربكم لا إله إلا هو فأنى تصرفون
غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذي الطول لا إله إلا هو إليه المصير
ذلكم اللّٰه ربكم خالق كل شيء فأنى تؤفكون ذلكم اللّٰه ربكم فتبارك اللّٰه رب العالمين
هو الحي لا إله إلا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد للّٰه رب العالمين رب
السموات والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين لا إله إلا هو يحيي ويميت ربكم
ورب آبائكم الأولين فأنى لهم إذا جاءتهم ذكراهم فاعلم أنه لا إله إلا اللّٰه و
استغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات هو اللّٰه الذي لا إله إلا هو عالم الغيب
والشهادة هو الرحمن الرحيم هو اللّٰه الذي لا إله إلا هو الملك القدوس السلام
المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان اللّٰه عما يشركون اللّٰه لا إله إلا هو و
على اللّٰه فليتوكل المؤمنون اللهم إني أسألك عفواً ليس بعده عقوبة ورضى
ليس بعده سخط وعافية ليس بعدها بلاء وسعادة ليس بعدها شقاء وهدى
لا يكون بعده ضلالة وإيماناً لا يداخله كفر وقلباً لا يداخله فتنة اللهم إني
أسألك السعة في القبر والحجة البالغة والقول الثابت وأن تنزل على الأمان
والفرج والسرور ونضرة النعيم اللهم صل على محمد وآل محمد وعرفني بركة هذا
الشهر ويمنه وارزقني خيره واصرف عني شره واجعلني من الفائزين برحمتك

لا إله إلا هو

يا ارحم الراحمين اللهم انت وهاب الخير فهب لي شوقا الى لقائك واشفاقا من
عذابك وحياء منك وتوقيرا واجلالا حتى يوجل من ذلك قلبي ويقشعر منه
جلدي ويتجافى له جنبي ويدمع منه عيني ولا اخلو من ذكرك في ليلي ونهاري
يا ارحم الراحمين اللهم اني اتي عليك وما عسى ان يبلغ مدحي وثنائي مع قلة
عملي وقصر رائي وانت الخالق وانا المخلوق وانت المليك وانا المملوك وانت الرب
وانا العبد وانت العزيز وانا الذليل وانت القوي وانا الضعيف وانت الغني
وانا الفقير وانت المعطي وانا السائل وانت الحي الذي لا يموت وانا خلق اموت
فاغفر لي وارحمني واعطني سؤلي في دنياي وآخرتي ومماتي وبعثي وعن جميع المؤمنين
والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات اللهم صل على محمد
عبدك ورسولك ونبيك وصفيك وخيرتك من خلقك اللهم ارفع درجته
وكرم مقامه واجزل ثوابه وافلج حجته واظهر عذره وعظم نوره وادم كرامته
والحق به امته وذريته واقرر بذلك عينه اللهم اجعل محمدا اكرم النبيين تبعا
واعظمهم منزلة واشرفهم كرامة واعلاهم درجة وافسحهم في الجنة منزلا اللهم
بلغ محمدا درجة الوسيلة وشرف بنيانه وعظم نوره وبرهانه وتقبل شفاعته في
امته وتقبل صلوة امته عليه اللهم صل على محمد كما بلغ رسالاتك وتلا اياتك
ونصح لعبادك وجاهد في سبيلك حتى اتاه اليقين اللهم زد محمدا مع كل شرف
شرفا ومع كل فضل فضلا ومع كل كرامة كرامة ومع كل سعادة سعادة حتى تجعل
محمدا في الشرف الاعلى من الدرجات العلى اللهم صل على محمد وآل محمد وسهل لي
محبتي وبلغني امنيتي ووسع علي في رزقي واقض عني ديني وفرج عني غمي وهمي
وكربي ويسر لي ارادتي واوصلني الى بغيتي سريعا عاجلا يا ارحم الراحمين شيخ
مفيد ره گفته است كه در روز دهم ماه ربيع الآخر دويست وسی و دو از هجرت
نبوی ص امام حسن عسكری ع متولد شده است و روز شريف بسيار مباركيست

و مستحبّست که بشکرانهٔ این نعمت عظمی روزه بدارند مؤلّف گوید که زیارت آنحضرت و سائر اعمال خیر در این روز بابرکت مناسبست فصل دوّم در اعمال ماه جمادی الاولی است سیّد بن طاوس ره از بعضی از کتب معتبره نقل کرده است که در روز اوّل این ماه مستحبّ است که این دعا را بخوانند اَللّهُمَّ اَنْتَ اللهُ وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ وَاَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ وَاَنْتَ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَیْمِنُ وَاَنْتَ الْعَزیزُ وَاَنْتَ الْجَبّارُ وَاَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ الْخالِقُ وَاَنْتَ الْبارِئُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ الْعَزیزُ الْحَكیمُ وَاَنْتَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظّاهِرُ وَالْباطِنُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنٰى اَسْئَلُكَ یا رَبِّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْماءِ وَبِحَقِّ اَسْمائِكَ كُلِّها اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآتِنا اللّهُمَّ فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَاخْتِمْ لَنا بِالسَّعادَةِ وَالشَّهادَةِ فی سَبیلِكَ وَعَرِّفْنا بَرَكَةَ شَهْرِنا هٰذا وَیُمْنَهُ وَارْزُقْنا خَیْرَهُ وَاصْرِفْ عَنّا شَرَّهُ وَاجْعَلْنا فیهِ مِنَ الْفائِزینَ وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ پس این آیات را بخوانند اَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی خَلَقَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذینَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُونَ هُوَ الَّذی خَلَقَكُمْ مِنْ طینٍ ثُمَّ قَضٰى اَجَلاً وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ وَهُوَ اللهُ فِی السَّمٰواتِ وَفِی الْاَرْضِ یَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَیَعْلَمُ ما تَكْسِبُونَ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتابَ وَلَمْ یَجْعَلْ لَهُ عِوَجاً قَیِّماً لِیُنْذِرَ بَأْساً شَدیداً مِنْ لَدُنْهُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَهُ ما فِی السَّمٰواتِ وَما فِی الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكیمُ الْخَبیرُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ فاطِرِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ جاعِلِ الْمَلائِكَةِ رُسُلاً اُولی اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلاثَ وَرُباعَ یَزیدُ فِی الْخَلْقِ ما یَشاءُ اِنَّ اللهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ما یَفْتَحِ اللهُ لِلنّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلا مُمْسِكَ لَها وَما یُمْسِكْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزیزُ الْحَكیمُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی هَدانا لِهٰذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللهُ لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی وَهَبَ لی عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعیلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبّی لَسَمیعُ الدُّعاءِ اَلْحَمْدُ لِلّهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لا یَعْلَمُونَ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی نَجّانا مِنَ الْقَوْمِ الظّالِمینَ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی فَضَّلَنا عَلٰى كَثیرٍ

مِن عِبادِهِ المؤمنين الحمد لله سيريكم آياته فتعرفونها وما ربّك بغافلٍ عمّا تعملون الحمد
لله الذي أذهب عنّا الحزن إنّ ربّنا لغفورٌ شكور الحمد لله الذي صدقنا وعده وأورثنا
الأرض نتبوّأ من الجنّة حيث نشاء فنعم أجر العاملين وترى الملائكة حافّين من حول العرش
يسبّحون بحمد ربّهم وقضي بينهم بالحقّ وقيل الحمد لله ربّ العالمين فلله الحمد ربّ السّموات
وربّ الأرض ربّ العالمين وله الكبرياء في السّموات والأرض وهو العزيز الحكيم الحمد لله
الذي لم يتّخذ ولدًا ولم يكن له شريكٌ في الملك ولم يكن له وليٌّ من الذّلّ وكبّره تكبيرًا
اللّهمّ اغفر لي ما سلف من ذنوبي وتداركني فيما بقي من عمري وقوّ ضعفي للّذي خلقتني
له وحبّب إليّ الإيمان وزيّنه في قلبي قد دعوتك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني اللّهمّ
أصبحت لك عبدًا لا أستطيع دفع ما أكره ولا أملك ما أرجو وأصبحت مرتهنًا بعملي
لا فقير أفقر منّي إليك يا ربّ العالمين أسئلك أن تستعملني عمل من استيقن حضور
أجله لا بل عمل من قد مات فرأى عمله ونظر إلى ثواب عمله إنّك على كلّ شيءٍ قدير اللّهمّ
هذا مكان العائذ برحمتك من عذابك وهذا مكان العائذ بمعافاتك من غضبك
اللّهمّ اجعلني ممّن دعاك فأجبته وسألك فأعطيته وآمن بك فهديته وتوكّل
عليك فكفيته وتقرّب إليك فأدنيته وافتقر إليك فأغنيته واستغفرك فغفرت
له ورضيت عنه وأرضيته وهديته إلى مرضاتك واستعملته بطاعتك ولذلك
فرّغته أبدًا ما أحييته فتب عليّ يا ربّ وأعطني سؤلي ولا تحرمني شيئًا ممّا سئلتك و
اكفني شرّ ما يعمل الظّالمون في الأرض وأستغفر الله الذي لا إله إلّا هو الذي لا يغفر
الذّنوب إلّا هو اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ وأعنّي على الدّنيا وارزقني خيرها وكرّه إليّ الكفر
والفسوق والعصيان واجعلني من الرّاشدين اللّهمّ قوّني لعبادتك واستعملني في طاعتك
وبلّغني الذي أرجو برحمتك يا أرحم الرّاحمين اللّهمّ إنّي أسئلك الرّيّ يوم الظّماء
والنّجاة يوم الفزع الأكبر والفوز يوم الحساب والأمن يوم الخوف وأسئلك النّظر إلى و
جهك الكريم والخلود في جنّتك في دار المقام من فضلك والسّجود يوم يكشف عن ساق

وَالظِّلِّ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ وَمُرَافَقَةَ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا
قَدَّمْتُ مِنْ ذُنُوبِي وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي وَمَا أَنْتَ
أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَارْزُقْنِي التُّقٰى وَالْهُدٰى وَالْعَفَافَ وَالْغِنٰى وَوَفِّقْنِي لِلْعَمَلِ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ
أَصْلِحْ لِي دِينِيَ الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِيَ
الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلَبِي وَاجْعَلِ الْحَيٰوةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوْءٍ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ الْمُلُوكِ أَنْ تَرْحَمَنِي
وَتُسْتَجِيبَ لِي وَتُصْلِحَنِي فَإِنَّهُ لَا يُصْلِحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ عِبَادِكَ إِلَّا أَنْتَ فَإِنَّكَ أَنْتَ رَبِّي وَثِقَتِي
وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَمَلْجَائِي وَلَا رَاحِمَ لِي غَيْرُكَ وَلَا مُغِيثَ لِي سِوَاكَ وَلَا مَالِكَ سِوَاكَ وَلَا
مُجِيبَ إِلَّا أَنْتَ أَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ الْخَاطِئُ الَّذِي وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ وَأَنْتَ
الْعَالِمُ بِحَالِي وَحَاجَتِي وَكَثْرَةِ ذُنُوبِي وَالْمُطَّلِعُ عَلَى أُمُورِي كُلِّهَا فَأَسْئَلُكَ بِأَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي وَمَا تَأَخَّرَ اَللّٰهُمَّ لَا تَدَعْ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا
إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًى إِلَّا قَضَيْتَهَا وَلَا عَيْبًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ اَللّٰهُمَّ وَآتِنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ أَعِنِّي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا
وَبَوَائِقِ الدُّهُورِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ اَللّٰهُمَّ وَاحْرُسْنِي مِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ إِيمَانًا ثَابِتًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا
وَدُعَاءً مُسْتَجَابًا وَيَقِينًا صَادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا
اَللّٰهُمَّ انْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِيهَا وَذِكْرَهَا وَشَهْوَتَهَا مِنْ قَلْبِي اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ بِكَرَمِكَ
تَشْكُرُ الْيَسِيرَ مِنْ عَمَلِي فَاعْفُ لِيَ الْكَثِيرَ مِنْ ذُنُوبِي وَكُنْ لِي وَلِيًّا وَنَصِيرًا وَمَنِيعًا وَحَافِظًا
اَللّٰهُمَّ هَبْ لِي قَلْبًا أَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبِي وَلِسَانًا أَدْوَمَ ذِكْرًا لَكَ مِنْ لِسَانِي وَ
جِسْمًا أَقْوٰى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ جِسْمِي اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ
وَمِنْ فُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ تَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ
وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَسُوْءِ الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ

بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا وَيَا مُطْلِقَ الْاُسَارٰى
وَيَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ وَيَا كَاشِفَ الْعَذَابِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا غَانِمًا
وَاَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ مِنًّا وَاَنْ تَجْعَلَ اَوَّلَ شَهْرِي هٰذَا صَلَاحًا وَاَوْسَطَهُ فَلَاحًا وَ
اٰخِرَهُ نَجَاحًا اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ مؤلف گوید که کلینی بسند صحیح از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که حضرت فاطمه علیها السلام هفتاد و پنج روز بعد از حضرت
رسالت صلی الله علیه و آله زنده بود پس بنا بر مشهور که وفات حضرت فاطمه ع در سیزدهم
یا چهاردهم یا پانزدهم ماه جمادی الاولی باشد پس زیارت آنحضرت در این ایام مستحبست
خصوصا در چهاردهم که ظاهر تر است و شیخ مفید ره گفته است که در شب پانزدهم
اینماه حضرت امام زین العابدین علیه السلام متولد شده است و روز شریفیست و مستحب است
که روزه بدارند و اعمال خیر از عبادات و تصدقات بجا آورند و شیخ طوسی ره گفته
است که فتح بصره برای امیر المؤمنین علیه السلام نیز در این روز میسر شد مؤلف گوید که زیارت
هر دو امام ع در این روز مناسبست و اگر زیارت جامعه در این قسم ایام بخوانند چنانکه
مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی بهتر است فصل ششم در اعمال ماه جمادی الثانیه است
سید بن طاوس ره روایت کرده است که در اینماه در هر روز که خواهد سنتست که
چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از سوره فاتحه یکمرتبه آیة
الکرسی بخواند و بیست و پنجمرتبه سوره انا انزلناه و در رکعت دوم بعد از حمد یکمرتبه
الهیکم التکاثر و بیست و پنجمرتبه قل هو الله و در رکعت سیم بعد از حمد یکمرتبه
قل یا ایها الکافرون و بیست و پنجمرتبه قل اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم بعد
از حمد یکمرتبه اذا جاء نصر الله و بیست و پنجمرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و بعد از سلام
رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ و
و هفتاد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ پس سر بسجده بگذارد و سه مرتبه بگوید یَا حَيُّ یَا قَيُّومُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ

اعمال ماه جمادی الثانی

الإکرام یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس هر حاجت که دارد از حق تعالی طلب نماید
که هر که چنین کند خدا از خود شر اعدا و اشرار را بگرداند و فرزندان او و دین و دنیای او را حفظ
کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت میرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد و شیخ
بزرگوار محمد بن جریر طبری در کتاب دلائل الامامه بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده است که ولادت باسعادت حضرت فاطمه در بیستم ماه جمادی الثانیه
واقع شد و شهادت آنحضرت در سیم ماه واقع شد و شیخ طوسی ره و سید بن طاوس ره
و دیگران چنین ذکر کرده اند و اگرچه وفات منافی روایتی است که سابقا ذکر کردیم
اما چون مشهور است و روایت معتبره دارد باید که در روز سیم مراسم تعزیت آنحضرت
قیام نمایند و زیارت آنحضرت بکنند و لعن بسیار بر قاتلان آنحضرت و غاصبان حق او
بکنند خصوصا ابوبکر و عمر و قنفذ غلام عمر و در روز بیستم آنحضرت را زیارت کنند
و چنانچه شیخ مفید ره گفته است اظهار سرور و خوشحالی بکنند و روزه بدارند و
تصدقات و اعمال خیر بکنند و زیارت آنحضرت بدو طریق وارد شده است اول
آنکه سید بن طاوس ره روایت کرده است که هر که آنحضرت را زیارت کند باین زیارت
که بگوید السَّلامُ عَلَیکِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ العالَمینَ السَّلامُ عَلَیکِ یا والِدَةَ الحُجَجِ عَلَی النّاسِ
اَجمَعینَ السَّلامُ عَلَیکِ اَیَّتُهَا المَظلومَةُ المَمنوعَةُ حَقُّها پس بگوید اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَمَتِکَ
وَابنَةِ نَبِیِّکَ وَزَوجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّکَ صَلوةً تُزلِفُها فَوقَ زُلفی عِبادِکَ المُکرَمینَ مِن اَهلِ
السَّمواتِ وَالاَرَضینَ پس طلب آمرزش کند از خدا حق تعالی گناهان او را بیامرزد و او را
داخل بهشت گرداند و این زیارت مختصر معتبریست و همه وقت میتوان کردن دوم
زیارت مبسوطیست که علما ذکر کرده اند در کتب زیارات و سندش بنظر فقیر نرسید
و آن زیارت اینست السَّلامُ عَلَیکِ یا بِنتَ رَسولِ اللهِ السَّلامُ عَلَیکِ یا بِنتَ نَبِیِّ اللهِ ا
لسَّلامُ عَلَیکِ یا بِنتَ حَبیبِ اللهِ السَّلامُ عَلَیکِ یا بِنتَ خَلیلِ اللهِ السَّلامُ عَلَیکِ یا بِنتَ
صَفِیِّ اللهِ السَّلامُ عَلَیکِ یا بِنتَ اَمینِ اللهِ السَّلامُ عَلَیکِ یا بِنتَ خَیرِ خَلقِ اللهِ السَّلامُ

عليكِ يا بنتَ افضل انبياء الله السلام عليكِ يا بنتَ خير البريّة السلام عليكِ يا سيّدة ٢٦٨
نساء العالمين من الاوّلين والآخرين السلام عليكِ يا زوجة وليّ الله وخير خلقه بعد
رسول الله السلام عليكِ يا امّ الحسن والحسين سيّدي شباب اهل الجنّة السلام عليكِ
يا امّ المؤمنين السلام عليكِ ايّتها الصدّيقة الشهيدة السلام عليكِ ايّتها الرضيّة
المرضيّة السلام عليكِ ايّتها الفاضلة الزكيّة السلام عليكِ ايّتها الصادقة الرشيدة
السلام عليكِ ايّتها الحوراء الانسيّة السلام عليكِ ايّتها التقيّة النقيّة السلام عليكِ
ايّتها المحدّثة العليمة السلام عليكِ ايّتها المظلومة المعصومة السلام عليكِ ايّتها الطاهرة
المطهّرة السلام عليكِ ايّتها المضطهدة المغصوبة السلام عليكِ ايّتها الغرّاء الزهراء
السلام عليكِ يا فاطمة بنت محمّد رسول الله ورحمة الله وبركاته صلّى الله عليكِ يا مولاتي
وابنة مولاي وعلى روحكِ وبدنكِ اشهد انّكِ مضيتِ على بيّنة من ربّكِ وانّ
من سرّكِ فقد سرّ رسول الله ومن جفاكِ فقد جفا رسول الله صلّى الله عليه وآله ومن
آذاكِ فقد آذى رسول الله ومن وصلكِ فقد وصل رسول الله ومن قطعكِ فقد
قطع رسول الله لانّكِ بضعة منه وروحه التي بين جنبيه كما قال عليه افضل الصلوة
واكمل السلام اشهد الله وملائكته انّي وليّ لمن والاكِ وعدوّ لمن عاداكِ وحرب لمن
حاربكِ انا يا مولاتي بكِ وبابيكِ وبعلكِ والائمّة من ولدكِ موقن وبولايتهم مؤمن
ولطاعتهم ملتزم اشهد انّ الدين دينهم والحكم حكمهم وهم قد بلّغوا عن الله عزّ وجلّ
ودعوا الى سبيل الله بالحكمة والموعظة الحسنة لا تأخذهم في الله لومة لائم صلوات الله
عليكِ وعلى ابيكِ وبعلكِ وذرّيّتكِ الائمّة الطاهرين اللّهمّ صلّ على محمّد واهل بيته
وصلّ على البتول الطاهرة الصدّيقة المعصومة التقيّة النقيّة الرضيّة الزكيّة الرشيدة
المظلومة المقهورة المغصوبة حقّها الممنوعة ارثها المكسورة ضلعها المظلوم بعلها
المقتول ولدها فاطمة بنت رسولك وبضعة لحمه وصميم قلبه وفلذة كبده والنخبة
منك له والتحفة التي خصصت بها وصيّه وحبيبة المصطفى وقرينة المرتضى و

سَيِّدَةِ النِّسَاءِ وَمُبَشِّرَةِ الْأَوْلِيَاءِ حَلِيفَةِ الْوَرَعِ وَالزُّهْدِ وَتُفَّاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتِي
شَرَّفْتَ مَوْلِدَهَا بِنِسَاءِ الْجَنَّةِ وَسَلَلْتَ مِنْهَا أَنْوَارَ الْأَئِمَّةِ وَأَرْخَيْتَ دُونَهَا حِجَابَ النُّبُوَّةِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَاةً تَزِيدُ فِي مَحَلِّهَا عِنْدَكَ وَشَرَفِهَا لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتِهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلِّغْهَا
مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَاماً وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي حُبِّهَا فَضْلاً وَإِحْسَاناً وَرَحْمَةً وَغُفْرَاناً إِنَّكَ ذُو
الْعَفْوِ الْكَرِيمِ وسيد ابن طاوس ره گفته است پس نماز زیارت بکن و اگر توانی نماز آن
حضرت را بجا آور و آن دو رکعتست و در هر رکعت بعد از فاتحه شصت مرتبه قل هو الله احد
بخوان و اگر نتوانی دو رکعت بکن و در رکعت اول بعد از فاتحه یکمرتبه سوره قل هو الله
بخوان و در رکعت دوم یکمرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخوان و بعد از نماز تسبیح آنحضرت را
بگو و این دعا را بخوان اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ
وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمُ الَّذِي لَا يَعْلَمُ كُنْهَهُ سِوَاكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَكَ
عَظِيمٌ وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ أَدْعُوَكَ بِهَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي أَمَرْتَ
بِهِ إِبْرَاهِيمَ أَنْ يَدْعُوَ بِهِ الطَّيْرَ فَأَجَابَتْهُ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي قُلْتَ لِلنَّارِ بِهِ كُونِي بَرْداً
وَسَلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ فَكَانَتْ وَبِأَحَبِّ الْأَسْمَاءِ إِلَيْكَ وَأَشْرَفِهَا وَأَعْظَمِهَا لَدَيْكَ وَأَسْرَعِهَا
إِجَابَةً وَأَنْجَحِهَا طَلِبَةً وَبِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَأَرْغَبُ
إِلَيْكَ وَأَتَضَرَّعُ وَأُلِحُّ عَلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُتُبِكَ الَّتِي أَنْزَلْتَهَا عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ فَإِنَّ فِيهَا اسْمَكَ الْأَعْظَمَ
وَبِمَا فِيهَا مِنْ أَسْمَائِكَ الْعُظْمَى أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُفَرِّجَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَشِيعَتِهِمْ
وَمُحِبِّيهِمْ وَعَنِّي وَتَفْتَحَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ لِدُعَائِي وَتَرْفَعَهُ فِي عِلِّيِّينَ وَتَأْذَنَ فِي هَذَا
الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ بِفَرَجِي وَإِعْطَائِي أَمَلِي وَسُؤْلِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ
أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ وَقُدْرَتُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ سَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ وَكَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَاخْتَارَ
لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ يَا مَنْ سَمَّى نَفْسَهُ بِالاسْمِ الَّذِي يُقْضَى بِهِ حَاجَةُ مَنْ يَدْعُوهُ وَ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ ذَلِكَ الِاسْمِ فَلَا شَفِيعَ أَقْوَى لِي مِنْهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِيَ لِي

حوائجی وتسمع بمحمّدٍ وعلیٍّ وفاطمة والحسن والحسین وعلیّ بن الحسین ومحمّد بن علیّ وجعفر
بن محمّدٍ وموسی بن جعفرٍ وعلیّ بن موسی ومحمّد بن علیٍّ وعلیّ بن محمّدٍ والحسن بن علیٍّ والحجّة
المنتظر لاذنک صلواتک وسلامک ورحمتک وبرکاتک علیهم صوبی لیشفعوا الیک
وتشفعهم فیَّ ولا تردّنی خائباً بحقّ لا اله الّا انت پس حاجتهای خود را طلب کن که برآورده
است انشاء الله باب دهم در اعمال هر ماه هست بدانکه در وقت دیدن ماه نو خواه
در شب اوّل وخواه دوّیم وخواه سیّم مستحبّ است که دعاهای منقوله را بخوانند و
بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است که دعای چهل وسیّم است وهفت مرتبه سورهٔ
حمد خواندن برای درد چشم منقول است واندک پنیر خوردن گفته اند مستحبّ است واز
حضرت صادق علیه السّلام منقول است که نیکو لقمه ایست پنیر دهان را خوشبو میکند و
اشتهای طعام می آورد وباعث هضم طعام میشود وهر که در اوّل ماه بخورد حاجتش
اورده میشود واز حضرت صادق علیه السّلام منقول است که هر که در شب اوّل ماه دو رکعت
نماز بکند ودر هر رکعت بعد از فاتحه سورهٔ انعام بخواند واز حق تعالی سؤال کند که او را
از هر دردی وترسی ایمن گرداند نبیند در اینماه امری که مکروه او باشد واز حضرت
امام محمّد تقی علیه السّلام که چون ماه تازه در آید در روز اوّل ماه دو رکعت نماز بکن ودر رکعت
اوّل بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد بخوان ودر رکعت دوّم بعد از حمد سی مرتبه
سورهٔ انّا انزلناه بخوان وبعد از نماز تصدّقی بکن چون چنین کنی سلامتی اینماه را
از حقّ تعالی خریده ودر روایت دیگر وارد شده است که مستحبّ است که بعد از این دو
رکعت نماز این دعا را بخوانند بسم الله الرّحمن الرّحیم وما من دابّة فی الارض الّا علی الله
رزقها ویعلم مستقرّها ومستودعها کلّ فی کتاب مبین بسم الله الرّحمن الرّحیم وان
یمسسک الله بضرّ فلا کاشف له الّا هو وان یردک بخیر فلا رادّ لفضله یصیب به من
یشاء من عباده وهو الغفور الرّحیم بسم الله الرّحمن الرّحیم سیجعل الله بعد عسر یسراً
ما شاء الله لا قوّة الّا بالله حسبنا الله ونعم الوکیل وافوّض امری الی الله انّ الله بصیر

در اعمال هر ماه

منقول است

بالعباد

بالعباد لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین رب انی لما انزلت الیّ من خیر فقیر
رب لا تذرنی فرداً و انت خیر الوارثین و بدانکه از جملهٔ سنتهای مؤکده که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله بران مواظبت نمود تا از دنیا رفت روزهٔ سه روز در هر ماه هست و آن موافق
مشهور پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه اول از دههٔ میان ماه هست
و در بعضی از روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی چهارشنبه اول و چهارشنبه از
آخر و پنجشنبه اول از دههٔ میان و اول اشهر و بهتر است و سنن آنحضرت تالی واجبات است
در فضیلت و تاکید و آنحضرت نماز سنت را در هر شب و روز دو برابر نماز واجب
مقرر فرمود هشت رکعت نافلهٔ پیش از نماز ظهر و هشت رکعت پیش از نماز عصر و
چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت وتیره بعد از نماز خفتن و چون نشسته کرده
میشود برابر یک رکعت است و یازده رکعت نماز شب و دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها
متمم فریضه اند و در ثواب و تاکید مثل و مانند فریضه اند اگر ترک کند سنت است که قضا
کند و از برای ترک آن کفاره یک مد از گندم یا جو برای نافلهٔ روز و یک مد از برای نافلهٔ شب
مقرر کرده اند و همچنین روزهٔ سنت دو برابر روزهٔ واجب است که تمام ماه شعبان است
و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنت است که قضا کنند و اگر در تابستان
دشوار باشد سنت است که در زمستان قضا کنند و اگر دشوار باشد بدل هر روزی یک درهم
بدهند که بحساب زر ده دانگی سه بیستی و سه نار باشد و بحساب زرهای ناقص این زمان
احوط چهار غازبکی است یا یک مد گندم که بحساب وسط صد درم بوزن [illegible] صفاهان
باشد و اگر صد درم شاه بدهند احوط است و درهم دادن بهتر است و بسند صحیح از
حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله مدتی روزهٔ سنت را نفله گرفت
که مردم گمان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد و مدتی افطار کرد که گمان کردند که هرگز
دیگر روزهٔ سنت نخواهد گرفت پس مدتی روزهٔ حضرت داود گرفت که یک روز
روزه میداشت و یک روز افطار میکرد پس در آخر عمر اکتفا نمود بروزهٔ سه روز در هر ماه

بغیر دیگر گذشت تا آنکه بر امت آسان باشد متابعت آنحضرت و فرمود که این روزه
ثوابش برابر است با روزه تمام سال و وساوس شیطان را از سینه برطرف میکند راوی
پرسید که کدام روزها است فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه اول از دهه دوم و
پنجشنبه آخر پرسید که چرا این روزها را روزه میدارند فرمود که برای آنکه عذاب بر امتهای
سابق در این روزها نازل میشده است پس امر کرد که در این روزها روزه بدارند برای
دفع عذاب و در روایت دیگر فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال
بندگان را در این روز بر خدا عرض میکنند و چهارشنبه میان را برای این روزه میدارند
که آتش جهنم در روز چهارشنبه خلق شده است و روزه سپر آتش جهنم است و بروایت
دیگر هر عذابیکه بر امتهای گذشته نازل میشده است در چهارشنبه میان ماه نازل شده
است و اگر در دهه اول دو پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه اول را گرفتن بهتر است و اگر میسر
نشود پنجشنبه دوم را بگیرند و اگر در دهه آخر دو پنجشنبه بوده باشد موافق مشهور پنجشنبه
دوم افضلست چنانکه در حدیث صحیح وارد شده است و در روایت دیگر وارد شده
است که پنجشنبه اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند بر صورتی که محتمل باشد که پنجشنبه دوم
اول ماه دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلم منقولست که کسی که در هر ماه این
سه روز را روزه دارد باید که با هیچکس مجادله نکند و سفاهت و تندخوئی و بیخردی نکند
و مبادرت نکند بسوگند خوردن بخدا و اگر کسی با او سفاهت و بیخردی کند در گذرد و معارضه
نکند و اگر در این ایام روزه باشد و بخانه برادر مؤمن وارد شود و او تکلیف کند افطار
کردن بهتر است از روزه داشتن بهفتاد برابر یا نود برابر چنانچه در حدیث معتبر از
حضرت صادق ع منقولست و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادر
مؤمن خود و روزه باشد و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که بر او منت گذارد
حق تعالی ثواب روزه یکسال برای او بنویسد و اگر این سه روز را در اول ماه یا میان ماه
یا آخر ماه بعمل آورد خوبست و فی الجمله متابعت سنت کرده است و ثواب روزه سال می

باید چنانچه حق تعالی فرموده است مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا یعنی هر که حسنه‌ای برای
خدا بیاورد برای او هست ده برابر آن و این مضمون در احادیث بسیار وارد شده است
امّا بهتر آنست که بنحوی باشد که در اوّل مذکور شد و از جملهٔ روزهای سنّت هر ماه روزهٔ
ایّام البیض است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت روزهٔ
این سه روز از طریقهٔ عامّه و خاصّه منقولست و در بعضی از روایات وارد شده است
که حضرت آدم ع مرتکب آن مکروه شد در بهشت و او را بزمین فرستادند بدنش سیاه بود تا بعد
از قبول توبه خط سیاهی از سر تا پای او مانده بود چون ملائکه این حالت را دیدند
خروش بر آوردند و گریستند و استغاثه کردند بدرگاه حق تعالی پس منادی از آسمان ندا کرد
که امروز را روزه بدار و آن روز سیزدهم ماه بود و چون روزه داشت ثلث آن سیاهی بر
طرف شد و در روز چهاردهم ندا رسید که امروز را نیز روزه بدار چون روزه داشت ثلث
دیگر برطرف شد پس در روز پانزدهم باز باو ندا رسید چون روزه داشت تمام آن سیاهی
برطرف شد پس باو ندا رسید از آسمان که ای آدم روزهٔ این سه روز را برای تو و فرزندان
تو مقرّر کردم که هر که در هر ماه این سه روز را روزه بدارد چنان باشد که در تمام عمر
خود روزه باشد و ابن بابویه گفته است که روز دو پنجشنبه و چهارشنبه بدل ایّام
البیض مقرّر شده است و منافات ندارد که هر دو سنّت باشد و دو پنجشنبهٔ اوّل
و آخر و چهارشنبهٔ میان بهتر باشد امّا اکثر احادیث ایّام البیض از طرق عامّه است و ابن
طاوس ره از حضرت رسول صلعم روایت کرده است که جبرئیل ع بر من نازل شد و گفت بگو بعلی
که روزه بدارد از هر ماه سه روز تا نوشته شود برای تو بسبب روزهٔ روز اوّل روزهٔ ده
هزار سال و بروزهٔ روز دوّم سی هزار سال و بروزهٔ روز سیّم صد هزار سال حضرت
امیر ع گفت یا رسول الله این مخصوص منست یا برای همه کس است حضرت فرمود که هر که
از شیعیان تو این روزها را روزه بدارد این ثواب برای او خواهد بود گفت کدام روزهاست
از ماه فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و از جملهٔ روزهای مرغوب روزهٔ روز

چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسی که حاجتی داشته باشد چنانکه در ربیع الا
سابیع در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام و مشهور میان علما آنست که هر پنجشنبه و هر جمعه
را روزه گرفتن سنت است مگر آنکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکروهه واقع شود و بسند
صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسی که اراده عمل خیر داشته باشد مانند
تصدق کردن و روزه داشتن و مثل اینها باید که در روز جمعه بعمل آورد زیرا که ثواب عمل
در روز جمعه مضاعف است و ابن جنید ره گفته است که مستحب نیست روز جمعه را تنها
روزه گرفتن و اگر ملحق سازد بآن یک روز پیش را یا یک روز بعد را جایز است و گفته است
که استحباب روزه روز دوشنبه و پنجشنبه منسوخ است و روزه شنبه نهی از آن وارد شده
است مؤلف گوید که اکثر آنچه ابن جنید ره گفته است خلاف مشهور است میان علما ره
و شیخ طوسی ره در مصباح گفته است که ترغیب در روزه جمعه وارد شده است و بهتر
آنست که آنرا تنها روزه ندارد مگر آنکه یک روز پیشتر روزه بدارد و گمان فقیر آنست که نهی
از تنها گرفتن روزه روز جمعه محمول بر تقیه است زیرا که سنیان این حدیث را از ابوهریره
نقل کرده اند و بعضی از علما نهی از روزه جمعه را حمل کرده اند بر آنکه کراهت آن در صورتیست
که او را ضعیف گرداند از فرایض و نوافل و دعاهای روز جمعه و این حمل بد نیست و
اما روز دوشنبه احادیث بر نهی از روزه آن وارد شده است و بهتر ترک است خصوصاً هرگاه
بقصد برکت روز دوشنبه باشد مگر آنکه با روزهای متبرکه از روزهای ماه موافق شود مثل
غدیر و مبعث و مولود و امثال اینها و نهی از روزه شنبه بنظر فقیر نرسیده است اما
فضیلتی هم در روزه آن بخاطر ندارم مگر آنچه شیخ مفید ره روایت کرده است که هر که
در یکی از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعده و ذی الحجه و محرم پنجشنبه و جمعه و شنبه را
روزه بدارد حق تعالی برای ثواب عبادت نهصد سال بنویسد باب پانزدهم در بیان
زیارات حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است بغیر آنچه سابقاً مذکور زیارات
شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی ص در همه اوقات از نزدیک و دور

مستحبست و اگر بعد از غسل باشد افضلست خصوصاً در شب و روز جمعه و سایر
ایام و لیالی متبرکه و در کتاب تحفة الزائر بتفصیل ذکر کرده ام و در این مقام بذکر چند
زیارت بعید و زیارت جامعه و دعای ندبه و صلوات فرستادن بر ایشان اکتفا
می نمایم اما زیارت حضرت رسالت ص از حضرت رسول ص منقولست که خدا را ملکی
چند هست که میگردند در زمین و هر که از امت من بر من سلام میفرستد بمن میرسانند
و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که ملکی از ملائکه از خدا سؤال نمود که هر چه
بندگان خدا گویند او بشنود و حق تعالی باو عطا کرد پس آن ملک ایستاده است تا روز قیامت
و هر که از مؤمنان بگوید صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ البته آن ملک میگوید وَ عَلَیْکَ یعنی
بر تو باد نیز سلام پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانیده است
بر شما پس حضرت میفرمایند وَ عَلَیْهِ السَّلَامُ یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که در هر جای زمین
بر من سلام کند بمن میرسد و هر که نزد قبر من بر من سلام کند من میشنوم و در حدیث
حسن از حضرمی منقولست که حضرت صادق ع مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا
بسیار نماز کنم تا توانم فرمود که ترا همیشه میسر نمیشود که باین مکان شریف بیائی فرمود که
بنزد قبر رسول خدا ص میروی گفتم بلی فرمود که بدرستی که سلامی که از نزدیک میکنی
آنحضرت میشنود و اگر دور باشی سلامت بآنحضرت میرسد و در حدیث معتبر دیگر
منقولست که بروید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا ص هر چند صلوات مؤمنان
در هر جا که بفرستند بآنحضرت میرسد و در حدیث صحیح از آنحضرت منقولست که صلوات
فرستید بر حضرت رسول ص در پهلوی قبر آنحضرت هر چند صلوات مؤمنان هر جا که باشند
بآنحضرت میرسد و این حدیث احتمال نماز هدیه دارد که در نزدیک و دور نماز کنند
و ثوابش را هدیه بروح مقدس آنحضرت کنند و احادیث صلوات و سلام بر آنحضرت
در شهرهای دور بسیار است و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخدمت حضرت

صلوات بر آنحضرت

امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
باید فرستاد فرمود که میگوئی السلام علیک یا رسول الله و رحمة الله و برکاته السلام
علیک یا محمد بن عبد الله السلام علیک یا خیرة الله السلام علیک یا حبیب الله السلام
علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امین الله اشهد انک رسول الله و اشهد انک
محمد بن عبد الله و اشهد انک قد نصحت لامتک و جاهدت فی سبیل ربک و عبدته
مخلصا حتی اتیک الیقین فجزاک الله یا رسول الله افضل ما جزی نبیا عن امته اللهم
صل علی محمد و آل محمد افضل ما صلیت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید و
در روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که خواهد زیارت کند قبر حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و قبر حضرت امیر المؤمنین ع و فاطمه و حسن و حسین را و قبرهای حجتهای خدا را و
او در شهر خود باشد پس غسل کند در روز جمعه و جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود
بصحرائی پس چهار رکعت نماز بگذارد با هر سوره که میسر شود پس بایستد رو بقبله و
بگوید السلام علیک ایها النبی و رحمة الله و برکاته السلام علیک ایها النبی المرسل
و الوصی المرتضی و السیدة الزهراء و السبطان المنتجبان و الاولاد الاعلام و الامناء
المنتجبون جئت انقطاعا الیکم و الی آبائکم و ولدکم الخلف علی برکة الحق فقلبی لکم مسلم و نصرتی
لکم معدة حتی یحکم الله لدینه فمعکم معکم لا مع عدوکم انی لمن القائلین بفضلکم
مقر برجعتکم لا انکر لله قدرة و لا ازعم الا ما شاء الله سبحان الله ذی الملک و
الملکوت یسبح الله باسمائه جمیع خلقه و السلام علی ارواحکم و اجسادکم و السلام
علیکم و رحمة الله و برکاته و در روایت دیگر وارد است که این زیارت را در بام خانه
بکن و زیارت حضرت فاطمه صلوات الله علیها سابقا مذکور شد اما زیارت حضرت
امام حسین ع بسند معتبر از سدیر صراف منقولست که گفت حضرت صادق ع بمن فرمود
که چه مانع است ترا از اینکه زیارت کنی قبر حضرت امام حسین علیه السلام در هر هفته پنجشنبه
یا در هر روز یکمرتبه گفتم فدای تو شوم میان من و آنحضرت فرسخهای بسیار هست فرمود

زیارات ۲۷

السلام علیک

که بالا میروی ببام خانه خود پس ملتفت میشوی بجانب راست و چپ خود پس سر خود را بسوی
آسمان بلند میکنی پس رو بجانب قبر آنحضرت میگردانی و میگوئی السّلام علیک یا ابا
عبد اللّهِ السّلامُ علیکَ یا بنَ رسولِ اللّهِ و رحمةُ اللّهِ و برکاتُهُ تا نوشته شود برای تو ثواب
حجی و عمرهٔ سید بن کفت که بسیار است که من در روزی زیاده از بیست مرتبه چنین زیارت میکنم
و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که کسی که ناحیه اش بعید و خانه اش دور باشد از ما پس
بالا رود ببام خانهٔ خود و دو رکعت نماز بکذارد و اشاره کند بسلام بسوی قبرهای ما که آن
سلام بما میرسد و در حدیث معتبر منقولست از سلیمن بن عیسی که کفت بپدرم عرض کرد
بخدمت حضرت صادق ع که چکونه زیارت کنم هرگاه قادر بر آمدن بخدمت تو نباشم فرمود
که ای عیسی هرگاه قادر نباشی بر آمدن چون روز جمعه شود غسل کن یا وضو بساز و بالا
رو بر بام خانهٔ خود و دو رکعت نماز بکن و متوجه شو بسوی من بدرستی که هر که زیارت کند
مرا در حیات من چنانست که مرا زیارت کرده است بعد از موت من و کسی که مرا زیارت
کند بعد از موت من چنانست که مرا زیارت کرده است در حیات من مؤلف کوید که این حدیث
دلالت میکند بر اینکه در این زمانها حضرت صاحب الامر صلوات اللّه علیه را در همه موضع
زیارت توان کردن و اکر رو بسامره کند در وقت زیارت بهتر است و بعضی از زیارات
مخصوصهٔ آنحضرت مذکور خواهد شد انشاء اللّه تعالی و در حدیث معتبر دیکر مرویست
که حضرت صادق علیه السلام بسدیر فرمود که بسیار زیارت میکنی قبر حسین بن علی علیهما السلام
را کفت از بسیاری شغل مرا مقدور نمیشود فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم نمایم
که هرگاه بکنی از برای تو ثواب زیارت آنحضرت نوشته شود کفت بلی فدای تو شوم فرمود
که غسل کن در خانهٔ خود و بالا رو ببام خانهٔ خود و اشاره کن بجانب آنحضرت بسلام کردن
تا نوشته شود برای تو ثواب زیارت و در حدیث معتبر دیکر منقولست که حنان بن سدیر
رفت بخدمت حضرت صادق علیه السلام و نزد آنحضرت جماعتی از اصحاب آنحضرت بودند
پس فرمود که ای حنان زیارت امام حسین علیه السلام میکنی هر ماهی یکمرتبه کفت نه فرمود که

هر دو ماه گفت نه فرمود که هر سال گفتم نه گفت نه فرمود که چه بسا جفا کار بدبختید و
آقای خود گفت یا ابن رسول الله مانع من کمی توشه و دوری مسافتست فرمود که میخواهی که شما را
دلالت کنم بر زیارتی که مقبول باشد هرچند زیارت کننده دور باشد گفت چگونه زیارت
کنم یا ابن رسول الله فرمود که غسل کن در روز جمعه یا هر روز که خواهی و بپوش پاکیزه ترین
جامهای خود را و بالا رو بر بلندترین بامهای خانهٔ خود یا برو بصحرائی و رو بجانب قبر کن و بگو
السّلام علیک یا مولای و ابن مولای و سیّدی و ابن سیّدی السّلام علیک یا مولای
یا قتیل بن القتیل الشّهید بن الشّهید السّلام علیک و رحمة الله و برکاته انا زائرک یا ابن رسول
الله بقلبی و لسانی و جوارحی و ان لم ازرک بنفسی و المشاهدة لقبّتک السّلام علیک
یا وارث آدم صفوة الله و وارث نوح نبیّ الله و وارث ابراهیم خلیل الله و وارث موسی
کلیم الله و وارث عیسی روح الله و کلمته و وارث محمّد حبیب الله و نبیّه و رسوله و وارث
علیّ امیر المؤمنین و وصیّ رسول الله و خلیفته و وارث الحسن بن علیّ وصیّ امیر المؤمنین
لعن الله قاتلیک و جدّد علیهم العذاب فی هذه السّاعة و فی کلّ ساعة انا یا سیّدی
متقرّب الی الله جلّ و عزّ و الی جدّک رسول الله و الی ابیک امیر المؤمنین و الی اخیک الحسن
و الیک یا مولای علیک سلام الله و رحمته و برکاته بزیارتی لک بقلبی و لسانی و جمیع
جوارحی فکن یا سیّدی شفیعی لقبول ذلک منّی و انا بالبرائة من اعدائک و اللعنة لهم
و علیهم اتقرّب الی الله و الیکم اجمعین فعلیک صلوات الله و رضوانه و رحمته پس اشاره
میکردی بجانب چپ خود و رو میگردانی بسوی قبر علیّ بن الحسین ع که او نزد پای پدر خود
مدفونست و سلام میکنی بر او مثل این سلام پس دعا میکنی و میطلبی حاجتهای دنیا و
آخرت خود را پس چهار رکعت نماز میگذاری که نماز زیارت هشت رکعتست یا شش رکعت
یا چهار رکعت یا دو رکعت و بهترش هشت رکعتست پس رو میکنی بجانب قبر امام حسین ع
و میگوئی انا مودّعک یا مولای و ابن مولای و سیّدی و ابن سیّدی یا علیّ بن الحسین و
مودّعکم یا ساداتی یا معشر الشّهداء فعلیکم سلام الله و رحمته و برکاته و رضوانه مؤلف

گویا چون عبارت بحار بسیار پریشان و اضطرابی دارد و چند احتمال دارد بهتر آنست که همین زیارت را با وداع چنانچه رو بقبر شریف میخواند رو بقبله نیز بکند و بخواند تا آنکه بهمه احتمالات عمل کرده باشد و در زیارت حضرت علی بن الحسین ع بجای یا وارث در همه جا یا بن وارث بخواند یا از وارث فصل بگذراند تا امامت و خلافت نکند زیرا که آن حضرت امام نبوده است و بدانکه این حدیث دلالت میکند بر اینکه از دور که زیارت کنند نماز زیارت را بعد از زیارت باید که بکنند و احادیث پیش دلالت کرد بر آنکه پیش باید کرد و دور نیست که مخیر باشند و اگر این زیارت را بکنند بهمین نحو که وارد شده است میکنند و از احادیث معلوم شد که غسل از برای زیارت بعید مستحب است و از بعضی هم مفهوم شد که بی‌غسل نیز میتوان کرد و از بعضی از عمومات مستفاد میشود که بر هر حالی توان کرد چنانچه اکثر علما گفته‌اند و اگر در بام خانه زیارت کند اگر بصحرا رود و او فیها احوط و اولی است و در حدیث معتبر از حسین بن ثویر منقولست که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که من بسیار حضرت امام حسین علیه السلام را یاد میکنم در آن وقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ که سلام تو به آنحضرت میرسد از نزدیک و دور و شیخ طوسی ره ذکر کرده است که زیارت میتوان کرد ائمه هدی علیهم السلام را از دور چنانچه ایشان را از نزدیک زیارت میکنند اما در جایی که اَتَیْتُکَ زائِراً باشد نگوید بلکه بگوید قَصَدْتُکَ بِقَلْبی زائِراً اِذْ عَجَزْتُ عَنْ حُضُورِ مَشْهَدِکَ وَ وَجَّهْتُ اِلَیْکَ سَلامی لِعِلْمی اَنَّهُ یُبَلِّغُکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ جَلَّ وَ عَزَّ و دعا کن آنچه خواهی و بعضی از اکابر علما ذکر کرده است از ابو الحسن فارسی که گفته من بسیار بزیارت حضرت امام حسین ع میرفتم پس چندی بسبب پیری و کمی مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم پس شبی حضرت رسول ص را در خواب دیدم که حضرت امام حسین و امام حسن علیهما السلام در خدمت آنحضرت بودند چون من نزدیک ایشان رسیدم امام حسین علیه السلام گفت یا رسول الله این مرد مرا بسیار زیارت میکرد اکنون ترک کرده است حضرت رسول ص متوجه من گردید و فرمود که آیا ترک زیارت

مثل حسین هیوان کرد گفتم یا رسول الله قلّت مالی وپیری مرا مانع ادراک این سعادت مکرر ملده؛
است حضرت فرمود که هر شب بر بام خانهٔ خود برو و بانگشت شهادت بسوی قبر آنحضرت
اشاره کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلیٰ جَدِّکَ وَاَبیکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلیٰ اُمِّکَ وَاَخیکَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ بَنیکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ الدَّمْعَةِ السّاکِبَةِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْمُصیبَةِ الرّاتِبَةِ لَقَدْ اَصْبَحَ کِتابُ اللهِ فیکَ مَهْجُوراً وَرَسُولُ اللهِ فیکَ مَوْتُوراً
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَنْصارِ اللهِ وَخُلَفائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اُمَناءِ اللهِ وَ
اَحِبّائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَعادِنِ حِکْمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ کِتابِ اللهِ وَ
اَوْصِیاءِ نَبِیِّ اللهِ وَذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس هر حاجت
که خواهی از خدا سؤال کن پس اگر چنین کنی زیارت تو از نزدیک و دور هر دو مقبولست
واما زیارت سایر ائمه علیهم السلام از نزدیک و دور بهترین آنها زیارت جامعه است که ابن
بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که شخصی از امام علی النقی علیه السلام سؤال نمود
که ای فرزند رسول خدا بمن تعلیم نما سخن بلیغ کاملی را که آنرا بخوانم هر گاه زیارت کنم
یکی از شما را فرمود چون بدر گاه برسی بایست و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا
شَریکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ و باید که با غسل باشی پس چون داخل شوی صلّی الله علیه وآله
و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ بگو پس راه برو با آرام دل و با آرام تن و گامها را نزدیک
بیکدیگر بگذار پس بایست و سی مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ بگو پس نزدیک قبر برو و چهل مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ
بگو که صد تکبیر تمام شود پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسالَةِ وَ
مُخْتَلَفَ الْمَلائِکَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْیِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزّانَ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَی الْحِلْمِ وَاُصُولَ
الْکَرَمِ وَقادَةَ الْاُمَمِ وَاَوْلِیاءَ النِّعَمِ وَعَناصِرَ الْاَبْرارِ وَدَعائِمَ الْاَخْیارِ وَساسَةَ الْعِبادِ
وَاَرْکانَ الْبِلادِ وَاَبْوابَ الْاِیمانِ وَاُمَناءَ الرَّحْمٰنِ وَسُلالَةَ النَّبِیّینَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلینَ جمیعاً
وَعِتْرَةَ خِیَرَةِ رَبِّ الْعالَمینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَئِمَّةِ الْهُدیٰ وَمَصابیحِ الدُّجیٰ
وَاَعْلامِ التُّقیٰ وَذَوِی النُّهیٰ وَاُولِی الْحِجیٰ وَکَهْفِ الْوَریٰ وَوَرَثَةِ الْاَنْبِیاءِ وَالْمَثَلِ الْاَعْلیٰ

وَالدَّعوَةِ الحُسنى وَحُجَجِ اللهِ عَلى اَهلِ الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَالاُولى وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ
عَلى مَحالِّ مَعرِفَةِ اللهِ وَمَعادِنِ حِكمَةِ اللهِ وَمَساكِنِ بَرَكَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتابِ اللهِ
وَاَوصِياءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ
عَلَى الدُّعاةِ اِلَى اللهِ وَالاَدِلّاءِ عَلى مَرضاةِ اللهِ وَالمُستَقِرّينَ في اَمرِ اللهِ وَالتّامّينَ في مَحَبَّةِ اللهِ
وَالمُخلِصينَ في تَوحيدِ اللهِ وَالمُظهِرينَ لِاَمرِ اللهِ وَنَهيِهِ وَعِبادِهِ المُكرَمينَ الَّذينَ لا
يَسبِقُونَهُ بِالقَولِ وَهُم بِاَمرِهِ يَعمَلُونَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الاَئِمَّةِ الدُّعاةِ
وَالقادَةِ الهُداةِ وَالسّادَةِ الوُلاةِ وَالذّادَةِ الحُماةِ وَاَهلِ الذِّكرِ وَاُولِي الاَمرِ وَبَقِيَّةِ اللهِ
وَخِيَرَتِهِ وَحِزبِهِ وَعَيبَةِ عِلمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِراطِهِ وَنُورِهِ وَبُرهانِهِ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ
اَشهَدُ اَن لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ كَما شَهِدَ اللهُ لِنَفسِهِ وَشَهِدَت لَهُ
المَلائِكَةُ وَاُولُوا العِلمِ مِن خَلقِهِ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ العَزيزُ الحَكيمُ وَاَشهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبدُهُ المُنتَجَبُ
وَرَسُولُهُ المُرتَضى اَرسَلَهُ بِالهُدى وَدينِ الحَقِّ لِيُظهِرَهُ عَلَى الدّينِ كُلِّهِ وَلَو كَرِهَ المُشرِكُونَ
وَاَشهَدُ اَنَّكُمُ الاَئِمَّةُ الرّاشِدُونَ المَهدِيُّونَ المَعصُومُونَ المُكَرَّمُونَ المُقَرَّبُونَ المُتَّقُونَ
الصّادِقُونَ المُصطَفَونَ المُطيعُونَ لِلّٰهِ القَوّامُونَ بِاَمرِهِ العامِلُونَ بِاِرادَتِهِ الفائِزُونَ
بِكَرامَتِهِ اصطَفاكُم بِعِلمِهِ وَارتَضاكُم لِغَيبِهِ وَاختارَكُم لِسِرِّهِ وَاجتَباكُم بِقُدرَتِهِ
وَاَعَزَّكُم بِهُداهُ وَخَصَّكُم بِبُرهانِهِ وَانتَجَبَكُم لِنُورِهِ وَاَيَّدَكُم بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُم خُلَفاءَ
في اَرضِهِ وَحُجَجاً عَلى بَرِيَّتِهِ وَاَنصاراً لِدينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلمِهِ وَمُستَودَعاً
لِحِكمَتِهِ وَتَراجِمَةً لِوَحيِهِ وَاَركاناً لِتَوحيدِهِ وَشُهَداءَ عَلى خَلقِهِ وَاَعلاماً لِعِبادِهِ وَ
مَناراً في بِلادِهِ وَاَدِلّاءَ عَلى صِراطِهِ عَصَمَكُمُ اللهُ مِنَ الزَّلَلِ وَآمَنَكُم مِنَ الفِتَنِ وَطَهَّرَكُم
مِنَ الدَّنَسِ وَاَذهَبَ عَنكُمُ الرِّجسَ وَطَهَّرَكُم تَطهيراً فَعَظَّمتُم جَلالَهُ وَاَكبَرتُم شَأنَهُ وَمَجَّدتُم
كَرَمَهُ وَاَدَمتُم ذِكرَهُ وَوَكَّدتُم ميثاقَهُ وَاَحكَمتُم عَقدَ طاعَتِهِ وَنَصَحتُم لَهُ فِي السِّرِّ وَالعَلانِيَةِ
وَدَعَوتُم اِلى سَبيلِهِ بِالحِكمَةِ وَالمَوعِظَةِ الحَسَنَةِ وَبَذَلتُم اَنفُسَكُم في مَرضاتِهِ وَصَبَرتُم عَلى ما
اَصابَكُم في جَنبِهِ وَاَقَمتُمُ الصَّلوٰةَ وَآتَيتُمُ الزَّكوٰةَ وَاَمَرتُم بِالمَعرُوفِ وَنَهَيتُم عَنِ المُنكَرِ

وجاهدتم في الله حق جهاده حتى اعلنتم دعوته وبينتم فرائضه واقمتم حدوده ونشرتم
شرايع احكامه وسننتم سنته وصرتم في ذلك منه الى الرضا وسلمتم له القضاء و
صدقتم من رسله من مضى فالراغب عنكم مارق واللازم لكم لاحق والمقصر في حقكم
زاهق والحق معكم وفيكم ومنكم واليكم وانتم اهله ومعدنه وميراث النبوة عندكم
واياب الخلق اليكم وحسابهم عليكم وفصل الخطاب عندكم وآيات الله لديكم وعزائمه
فيكم ونوره وبرهانه عندكم وامره اليكم من والاكم فقد والى الله ومن عاداكم فقد
عادى الله ومن احبكم فقد احب الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله ومن اعتصم بكم فقد
اعتصم بالله انتم السبيل الاعظم والصراط الاقوم وشهداء دار الفناء وشفعاء دار
البقاء والرحمة الموصولة والآية المخزونة والامانة المحفوظة والباب المبتلى به الناس
من اتاكم فقد نجى ومن لم ياتكم فقد هلك الى الله تدعون وعليه تدلون وبه تؤمنون
وله تسلمون وبامره تعملون والى سبيله ترشدون وبقوله تحكمون سعد والله من والاكم
وهلك من عاداكم وخاب من جحدكم وضل من فارقكم وفاز من تمسك بكم وامن من
لجا اليكم وسلم من صدقكم وهدي من اعتصم بكم من اتبعكم فالجنة ماويه ومن خالفكم
فالنار مثويه ومن جحدكم كافر ومن حاربكم مشرك ومن رد عليكم في اسفل درك من
الجحيم اشهد ان هذا سابق لكم فيما مضى وجار لكم فيما بقي وان ارواحكم ونوركم و
طينتكم واحدة طابت وطهرت بعضها من بعض خلقكم الله انوارا فجعلكم بعرشه
محدقين حتى من علينا بكم فجعلكم في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه وجعل
صلواتنا عليكم وما خصنا به من ولايتكم طيبا لخلقنا وطهارة لانفسنا وتزكية لنا
وكفارة لذنوبنا فكنا عنده مسلمين بفضلكم ومعروفين بتصديقنا اياكم فبلغ الله
بكم اشرف محل المكرمين واعلى منازل المقربين وارفع درجات المرسلين حيث لا يلحقه
لاحق ولا يفوقه فائق ولا يطمع في ادراكه طامع حتى لا يبقى ملك مقرب ولا نبي مرسل
ولا صديق ولا شهيد ولا عالم ولا جاهل ولا دني ولا فاضل ولا مؤمن صالح ولا فا

طالح ولا جبار عنيد ولا شيطان مريد ولا خلق فيما بين ذلك شهيد الا عرفهم جلالة
امركم وعظم خطركم وكبر شانكم وتمام نوركم وصدق مقاعدكم وثبات مقامكم وشرف
محلكم ومنزلتكم عنده وكرامتكم عليه وخاصتكم لديه وقرب منزلتكم منه بابي انتم
وامي واهلي ومالي واسرتي اشهد الله واشهدكم اني مؤمن بكم وبما آمنتم به كافر
بعدوكم وبما كفرتم به مستبصر بشانكم وبضلالة من خالفكم موال لكم ولاوليائكم
مبغض لاعدائكم ومعاد لهم سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم محقق لما حققتم مبطل لما
ابطلتم مطيع لكم عارف بحقكم مقر بفضلكم محتمل لعلمكم محتجب بذمتكم معترف بكم
مؤمن بايابكم مصدق برجعتكم منتظر لامركم مرتقب لدولتكم آخذ بقولكم عامل
بامركم مستجير بكم زائر لكم عائذ بكم لائذ بقبوركم مستشفع الى الله عز وجل بكم ومتقرب
بكم اليه ومقدمكم امام طلبتي وحوائجي وارادتي في كل احوالي واموري مؤمن بسركم
وعلانيتكم وشاهدكم وغائبكم واولكم وآخركم ومفوض في ذلك كله اليكم ومسلم
فيه معكم وقلبي لكم مسلم ورايي لكم تبع ونصرتي لكم معدة حتى يحيي الله تعالى دينه
بكم ويردكم في ايامه ويظهركم لعدله ويمكنكم في ارضه فمعكم معكم لا مع عدوكم
آمنت بكم وتوليت آخركم بما توليت به اولكم وبرئت الى الله عز وجل من اعدائكم ومن
الجبت والطاغوت والشياطين وحزبهم الظالمين لكم والجاحدين لحقكم والمارقين
من ولايتكم والغاصبين لارثكم والشاكين فيكم والمنحرفين عنكم ومن كل وليجة
دونكم وكل مطاع سواكم ومن الائمة الذين يدعون الى النار فثبتني الله ابدا ما
حييت على موالاتكم ومحبتكم ودينكم ووفقني لطاعتكم ورزقني شفاعتكم وجعلني
من خيار مواليكم التابعين لما دعوتم اليه وجعلني ممن يقتص آثاركم ويسلك
سبيلكم ويهتدي بهداكم ويحشر في زمرتكم ويكر في رجعتكم ويملك في دولتكم
ويشرف في عافيتكم ويمكن في ايامكم وتقر عينه غدا برؤيتكم بابي انتم وامي ونفسي
واهلي ومالي من اراد الله بدأ بكم ومن وحده قبل عنكم ومن قصده توجه بكم موالي

لا أحصي ثناءكم ولا أبلغ من المدح كنهكم ومن الوصف قدركم وأنتم نور الأخيار وهداة
الأبرار وحجج الجبار بكم فتح الله وبكم يختم وبكم ينزل الغيث وبكم يمسك السماء أن تقع
على الأرض إلا بإذنه وبكم ينفس الهم وبكم يكشف الضر وعندكم ما نزلت به رسله
وهبطت به ملائكته وإلى جدكم بعث الروح الأمين واگر زيارت أمير المؤمنين عليه السلام
باشد بجاى وإلى جدكم بعث الروح الأمين بگو وإلى أخيك بعث الروح الأمين پس بگو
آتاكم الله ما لم يؤت أحداً من العالمين طأطأ كل شريف لشرفكم وبخع كل متكبر لطاعتكم
وخضع كل جبار لفضلكم وذل كل شيء لكم وأشرقت الأرض بنوركم وفاز الفائزون
بولايتكم بكم يسلك إلى الرضوان وعلى من جحد ولايتكم غضب الرحمن بأبي أنتم وأمي
ونفسي وأهلي ومالي ذكركم في الذاكرين وأسماؤكم في الأسماء وأجسادكم في الأجساد
وأرواحكم في الأرواح وأنفسكم في النفوس وآثاركم في الآثار وقبوركم في القبور فما
أحلى أسمائكم وأكرم أنفسكم وأعظم شأنكم وأجل خطركم وأوفى عهدكم وأصدق
وعدكم كلامكم نور وأمركم رشد ووصيتكم التقوى وفعلكم الخير وعادتكم الإحسان
وسجيتكم الكرم وشأنكم الحق والصدق والرفق وقولكم حكم وحتم ورأيكم علم وحلم
وحزم إن ذكر الخير كنتم أوله وأصله وفرعه ومعدنه ومأواه ومنتهاه بأبي أنتم وأمي
ونفسي كيف أصف حسن ثنائكم وأحصي جميل بلائكم وبكم أخرجنا الله من الذل و
فرج عنا غمرات الكروب وأنقذنا بكم من شفا جرف الهلكات ومن النار بأبي أنتم
وأمي ونفسي بموالاتكم علمنا الله معالم ديننا وأصلح ما كان فسد من دنيانا وبموالاتكم
تمت الكلمة وعظمت النعمة وائتلفت الفرقة وبموالاتكم تقبل الطاعة المفترضة و
لكم المودة الواجبة والدرجات الرفيعة والمقام المحمود والمكان المعلوم عند الله عز
وجل والجاه العظيم والشأن الكبير والشفاعة المقبولة ربنا آمنا بما أنزلت واتبعنا
الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ربنا لا تزغ قلوبنا بعد إذ هديتنا وهب لنا من لدنك
رحمة إنك أنت الوهاب سبحان ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا يا ولي الله إن بيني

وبين الله عزّ وجلّ ذنوباً لا يأتي عليها إلّا رضاكم فبحقّ من ائتمنكم على سرّه واسترعاكم أمر خلقه
وقرن طاعتكم بطاعته لمّا استوهبتم ذنوبي وكنتم شفعائي فإنّي لكم مطيع من أطاعكم
فقد أطاع الله ومن عصاكم فقد عصى الله ومن أحبّكم فقد أحبّ الله ومن أبغضكم
فقد أبغض الله اللّهمّ إنّي لو وجدت شفعاء أقرب إليك من محمّد وأهل بيته الأخيار
الأئمّة الأبرار لجعلتهم شفعائي فبحقّهم الّذي أوجبت لهم عليك أسألك أن تدخلني
في جملة العارفين بهم وبحقّهم وفي زمرة المرحومين بشفاعتهم إنّك أرحم الراحمين وصلّى
الله على محمّد وآله الطاهرين وسلّم تسليماً كثيراً وحسبنا الله ونعم الوكيل مؤلّف گوید
که این زیارت کاملترین زیارتها است از برای نزدیک، ودور وچون منظور عمده در
این رساله زیارت بعید است زیارت وداع را ذکر نکردیم وچون این زیارت مشتمل است
بر مجملی از جمیع احادیثی که در مناقب ائمّه علیهم السلام وارد شده است اگر در هر هفته بلکه هر روز
این زیارت را بخوانند وتدبّر وتفکّر در معانی آن بکنند موافق آنچه فقیر مجملاً ترجمه کرده و
والد مرحوم علیه الرحمه مفصّلاً شرح نموده برای کمال معرفت ایشان لبیا نافع خواهد بود
وعمده ارکان ایمان معرفت ایشانست ع وزیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام بطرق بسیار
منقول شده ودر کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام ودر اینمقام زیارت مختصری با تجدید
عهد امامت وولایت آنحضرت ع ایراد مینمایم که امام خود را پیوسته یاد نمایند و
از برکات هدایات آنحضرت بهره مند گردند سیّد بن طاوس ره ذکر کرده است که مستحبّ
است که هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب الامر ع را چنین زیارت کنند اللّهمّ
بلّغ مولاي صاحب الزمان صلوات الله عليه عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق
الأرض ومغاربها وبرّها وبحرها وسهلها وجبلها حيّهم وميّتهم وعن والديّ و
ولدي وعنّي من الصلوات والتحيّات زنة عرش الله ومداد كلماته ومنتهى رضاه
وعدد ما أحصاه كتابه وأحاط به علمه اللّهمّ إنّي أجدّد له في هذا اليوم وفي كلّ يوم
عهداً وعقداً وبيعةً له في رقبتي اللّهمّ كما شرّفتني بهذا التشريف وفضّلتني بهذه

الفضيلة وخصصتني بهذه النعمة فصل على مولاي وسيدي صاحب الزمان و
اجعلني من انصاره واشياعه والذابين عنه واجعلني من المستشهدين بين يديه طائعا
غير مكره في الصف الذي نعت اهله في كتابك فقلت صفا كانهم بنيان مرصوص على
طاعتك وطاعة رسولك وآله عليهم السلام اللهم هذه بيعة له في عنقي الى يوم
القيمة و بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه هر كه چهل صباح اين عهد را بخواند
از انصار قائم ما باشد واگر پيش از ظهور آنحضرت بميرد خدا او را از قبر بيرون آورد كه
در خدمت آنحضرت باشد وحق تعالى بهر كلمه هزار حسنه او را كرامت فرمايد وهزار گناه
از او محو كند وآن عهد اينست اللهم رب النور العظيم ورب الكرسي الرفيع ورب البحر
المسجور ومنزل التورية والانجيل والزبور ورب الظل والحرور ومنزل القرآن العظيم و
رب الملائكة المقربين والانبياء والمرسلين اللهم اني اسئلك بوجهك الكريم وبنور
وجهك المنير وملكك القديم يا حي يا قيوم اسئلك باسمك الذي اشرقت به السموات
والارضون وباسمك الذي يصلح به الاولون والآخرون يا حي قبل كل حي ويا حي بعد
كل حي ويا حي حين لا حي يا محيي الموتى ومميت الاحياء يا حي لا اله الا انت اللهم بلغ
مولانا الامام الهادي المهدي القائم بامرك صلوات الله عليه وعلى آبائه الطاهرين
عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها وسهلها وجبلها وبرها
وبحرها وعني وعن والدي من الصلوات زنة عرش الله ومداد كلماته وما احصاه علمه
واحاط به كتابه اللهم اني اجدد له في صبيحة يومي هذا وما عشت من ايامي عهدا و
عقدا وبيعة له في عنقي لا احول عنها ولا ازول ابدا اللهم اجعلني من انصاره واعوانه
والذابين عنه والمسارعين اليه في قضاء حوائجه والممتثلين لاوامره والمحامين عنه
والسابقين الى ارادته والمستشهدين بين يديه اللهم ان حال بيني وبينه الموت الذي
جعلته على عبادك حتما فاخرجني من قبري مؤتزرا كفني شاهرا سيفي مجردا قناتي
ملبيا دعوة الداعي في الحاضر والبادي اللهم ارني الطلعة الرشيدة والغرة الحميدة

واكحل

واكحل ناظري بنظرة مني إليه وعجّل فرجه وسهّل مخرجه وأوسع منهجه واسلك بي محجّته
وأنفذ أمره واشدد أزره واعمر اللهم به بلادك وأحي به عبادك فإنك قلت وقولك
الحق ظهر الفساد في البرّ والبحر بما كسبت أيدي الناس فأظهر اللهم لنا وليّك وابن بنت
نبيك المسمّى باسم رسولك حتى لا يظفر بشيء من الباطل إلا مزّقه ويحقّ الحق ويحقّقه
واجعله اللهم مفزعاً لمظلوم عبادك وناصراً لمن لا يجد له ناصراً غيرك ومجدّداً لما
عطّل من أحكام كتابك ومشيّداً لما ورد من أعلام دينك وسنن نبيك صلى الله عليه
وآله واجعله اللهم ممن حصّنته من بأس المعتدين اللهم وسرّ نبيك محمداً صلى الله
عليه وآله برؤيته ومن تبعه على دعوته وارحم استكانتنا بعده اللهم اكشف هذه
الغمّة عن الأمّة بحضوره وعجّل لنا ظهوره إنهم يرونه بعيداً ونريه قريباً برحمتك يا أرحم
الراحمين پس سه مرتبه دست بر ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی العجل یا
مولای یا صاحب الزمان و أمّا دعای ندبه که مشتملست بر عقاید حقّه و تأسّف
بر غیبت حضرت قائم آل محمد صلوات الله علیه و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقولست که سنّتست این دعا را در چهار عید بخوانند یعنی در روز جمعه
و روز عید فطر و روز عید قربان و روز عید غدیر الحمد لله الذی لا إله إلا هو وله
الحمد ربّ العالمين وصلى الله على محمد نبيه وآله وسلم تسليماً اللهم لك الحمد على ما
جرى به قضاؤك في أوليائك الذين استخلصتهم لنفسك ودينك إذ اخترت لهم جزيل
ما عندك من النعيم المقيم الذي لا زوال له ولا اضمحلال بعد أن شرطت عليهم الزهد
في درجات هذه الدنيا الدنية وزخرفها وزبرجها فشرطوا لك ذلك وعلمت منهم
الوفاء به فقبلتهم وقرّبتهم وقدّمت لهم الذكر العليّ والثناء الجليّ وأهبطت عليهم
ملائكتك وكرّمتهم بوحيك ورفدتهم بعلمك وجعلتهم الذرائع إليك والوسيلة
إلى رضوانك فبعض أسكنته جنتك إلى أن أخرجته منها وبعض حملته في فلكك ونجّيته
مع من آمن معه من الهلكة برحمتك وبعض اتخذته لنفسك خليلاً وسألك لسان صدق

فِي الآخرين فاجبته وجعلت ذالك عليّاً وبعض كلّمته من شجرة تكليماً وجعلت له من اخيه
ردءاً ووزيراً وبعض اولدته من غير اب وآتيته البيّنات وايّدته بروح القدس وكلّاً شرعت
له شريعة ونهجت له منهاجاً وتخيّرت له اوصياء مستحفظاً بعد مستحفظ من مدّة الى مدّة
اقامة لدينك وحجّة على عبادك ولئلّا يزول الحقّ عن مقرّه ويغلب الباطل على اهله ولا
يقول احد لولا ارسلت الينا رسولاً منذراً واقمت لنا علماً هادياً فنتّبع آياتك من قبل
ان نذلّ ونخزى الى ان انتهيت بالامر الى حبيبك ونجيبك محمّد صلّى الله عليه وآله فكان
كما انتجبته سيّد من خلقته وصفوة من اصطفيته وافضل من اجتبيته واكرم من اعتمدته
قدّمته على انبيائك وبعثته الى الثقلين من عبادك واوطأته مشارقك ومغاربك
وسخّرت له البراق وعرجت بروحه الى سمائك واودعته علم ما كان وما يكون الى
انقضاء خلقك ثمّ نصرته بالرعب وحففته بجبرئيل وميكائيل والمسوّمين من ملائكتك
ووعدته ان تظهر دينه على الدين كلّه ولو كره المشركون وذلك بعد ان بوّأته مبوّأ صدق
من اهله وجعلت له ولهم اوّل بيت وضع للناس للّذي ببكّة مباركاً وهدى للعالمين
فيه آيات بيّنات مقام ابراهيم ومن دخله كان آمناً وقلت انّما يريد الله ليذهب عنكم
الرجس اهل البيت ويطهّركم تطهيراً ثمّ جعلت اجر محمّد صلواتك عليه وآله مودّتهم
في كتابك فقلت قل لا اسألكم عليه اجراً الّا المودّة في القربى وقلت ما سألتكم من اجر
فهو لكم وقلت ما اسألكم عليه من اجر الّا من شاء ان يتّخذ الى ربّه سبيلاً فكانوا هم
السبيل اليك والمسلك الى رضوانك فلمّا انقضت ايّامه اقام وليّه عليّ بن ابي طالب
صلواتك عليهما وآلهما هادياً اذ كان هو المنذر ولكلّ قوم هاد فقال والملأ امامه من
كنت مولاه فعليّ مولاه اللّهمّ وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل
من خذله وقال من كنت انا نبيّه فعليّ اميره وقال انا وعليّ من شجرة واحدة وسائر النّاس
من شجر شتّى واحلّه محلّ هرون من موسى فقال له انت منّي بمنزلة هرون من موسى
الّا انّه لا نبيّ بعدي وزوّجه ابنته سيّدة نساء العالمين واحلّ له من مسجده ما حلّ

له وسدّ الأبواب إلّا بابه ثمّ أودعه علمه وحكمته فقال أنا مدينة العلم وعليّ بابها فمن أراد
المدينة والحكمة فليأتها من بابها ثمّ قال له أنت أخي ووصيّي ووارثي لحمك من لحمي ودمك
من دمي وسلمك سلمي وحربك حربي والإيمان مخالط لحمك ودمك كما خالط لحمي ودمي
وأنت غداً على الحوض خليفتي وأنت تقضي ديني وتنجز عداتي وشيعتك على منابر من نور
مبيضّة وجوههم حولي في الجنّة وهم جيراني ولولا أنت يا عليّ لم يعرف المؤمنون بعدي
وكان بعده هدىً من الضلال ونوراً من العمى وحبل الله المتين وصراطه المستقيم
لا يسبق بقرابة في رحم ولا بسابقة في دين ولا يلحق في منقبة من مناقبه يحذو حذو
الرسول صلّى الله عليهما وآلهما ويقاتل على التأويل ولا تأخذه في الله لومة لائم قد
وتر فيه صناديد العرب وقتل أبطالهم وناوش ذؤبانهم وأودع قلوبهم أحقاداً بدريّة
وخيبريّة وحنينيّة وغيرهنّ فأضبّت على عداوته وأكبّت على مبارزته حتّى قتل الناكثين
حتّى قتل الناكثين والقاسطين والمارقين ولمّا قضى نحبه وقتله أشقى الأشقياء من
الأوّلين والآخرين يتبع أشقى الأوّلين لم يمتثل أمر الرسول صلّى الله عليه وآله في الهادين
بعد الهادين والأمّة مصرّة على مقته مجتمعة على قطيعة رحمه وإقصاء ولده إلّا القليل
ممّن وفى لرعاية الحقّ فيهم فقتل من قتل وسبي من سبي وأقصي من أقصي وجرى القضاء لهم
بما يرجى له حسن المثوبة إذ كانت الأرض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتّقين
وسبحان ربّنا إن كان وعد ربّنا لمفعولاً ولن يخلف الله وعده وهو العزيز الحكيم فعلى الأ
طائب من أهل بيت محمّد وعليّ صلّى الله عليهما وآلهما فليبك الباكون وإيّاهم فليندب
النادبون ولمثلهم فلتذر الدموع وليصرخ الصارخون ويضجّ الضاجّون ويعجّ
العاجّون أين الحسن أين الحسين أين أبناء الحسين صالح بعد صالح وصادق بعد صادق
أين السبيل بعد السبيل أين الخيرة بعد الخيرة أين الشموس الطالعة أين الأقمار المنيرة أين
الأنجم الزاهرة أين أعلام الدين وقواعد العلم أين بقيّة الله التي لا تخلو من العترة الطاهرة
أين المعدّ لقطع دابر الظلمة أين المنتظر لإقامة الأمت والعوج أين المرتجى لإزالة

منابذته

فلتدرّ

الجور والعدوان أين المدّخر لتجديد الفرائض والسنن أين المتخيّر لإعادة الملّة والشريعة أين
المؤمّل لإحياء الكتاب وحدوده أين محيي معالم الدين وأهله أين قاصم شوكة المعتدين أين
هادم أبنية الشرك والنفاق أين مبيد أهل الفسوق والعصيان أين حاصد فروع الغيّ و والطغيان
الشقاق أين طامس آثار الزيغ والأهواء أين قاطع حبائل الكذب والافتراء أين مبيد
العتاة والمردة أين مستأصل أهل العناد والتضليل والإلحاد أين معزّ الأولياء ومذلّ الأعداء
أين جامع الكلم على التقوى أين باب الله الذي منه يؤتى أين وجه الله الذي إليه يتوجّه
الأولياء أين السبب المتّصل بين الأرض والسماء أين صاحب يوم الفتح وناشر راية الهدى
أين مؤلّف شمل الصلاح والرضا أين الطالب بذحول الأنبياء وأبناء الأنبياء أين
الطالب بدم المقتول بكربلا أين المنصور على من اعتدى عليه وافترى أين المضطرّ الذي المطالب
يجاب إذا دعا أين صدر الخلائق ذو البرّ والتقوى أين ابن النبيّ المصطفى وابن عليّ المرتضى الخلائق
وابن خديجة الغرّاء وابن فاطمة الزهراء الكبرى بأبي أنت وأمّي ونفسي لك الوقاء والحمى يا
ابن السادة المقرّبين يا ابن النجباء الأكرمين يا ابن الغطارفة الأنجبين يا ابن الهداة المهديّين المهديّين
يا ابن الخيرة المهذّبين يا ابن الخضارمة المنتجبين يا ابن القماقمة الأكرمين يا ابن الأطائب المعظّمين
المطهّرين يا ابن البدور المنيرة يا ابن السرج المضيئة يا ابن الشهب الثاقبة يا ابن الأنجم الزاهرة
يا ابن السبل الواضحة يا ابن الأعلام اللائحة يا ابن العلوم الكاملة يا ابن السنن المشهورة يا ابن
المعالم المأثورة يا ابن المعجزات الموجودة يا ابن الدلائل المشهودة يا ابن الصراط المستقيم يا
ابن النبأ العظيم يا ابن من هو في أمّ الكتاب لدى الله عليّ حكيم يا ابن الآيات والبيّنات يا ابن الدلائل
الظاهرات يا ابن البراهين الواضحات الباهرات يا ابن الحجج البالغات يا ابن النعم السابغات
يا ابن طه والمحكمات يا ابن يس والذاريات يا ابن الطور والعاديات يا ابن من دنى فتدلّى
فكان قاب قوسين أو أدنى دنوّاً واقتراباً من العليّ الأعلى ليت شعري أين استقرّت بك
النوى بل أيّ أرض تقلّك أو ثرى أبرضوى أم غيرها أم ذي طوى عزيز عليّ أن أرى الخلق
ولا ترى ولا أسمع لك حسيساً ولا نجوى عزيز عليّ أن لا يحيط بي دونك البلوى ولا ينالك

مني ضجيج ولا شكوى بنفسي انت من مغيب لم يخل منا بنفسي انت من نازح ما نزح عنا بنفسي
انت امنية شائق يتمنى من مؤمن ومؤمنة ذكرا فحنا بنفسي انت من عقيد عز لا يسامى
بنفسي انت من اثيل مجد لا يجارى بنفسي انت من تلاد نعم لا تضاهى بنفسي انت من نصيف
احار — شرف لا يساوى الى متى احار فيك يا مولاي والى متى واي خطاب اصف فيك واي
نجوى عزيز علي ان اجاب دونك واناغى عزيز علي ان ابكيك ويخذلك الورى عزيز علي
ان يجري عليك دونهم ما جرى هل من معين فاطيل معه العويل والبكاء هل من
عذيت — جزوع فاساعد جزعه اذا خلا هل قذيت عين فساعدتها عيني على القذى هل اليك
يا ابن احمد سبيل فتلقى هل يتصل يومنا منك بعدة فنحظى متى نرد مناهلك الروية
فنقر منها عيننا — فنروى متى ننتقع من عذب مائك فقد طال الصدى متى نغاديك ونراوحك فنقر
عيوننا متى ترانا ونراك وقد نشرت لواء النصر ترى اترانا نحف بك وانت تام
الملا وقد ملأت الارض عدلا واذقت اعداءك هوانا وعقابا وابرت العتاة و
جحدة الحق وقطعت دابر المتكبرين واجتثثت اصول الظالمين ونحن نقول الحمد لله رب
العالمين اللهم انت كشاف الكرب والبلوى واليك استعدي فعندك العدوى
وانت رب الآخرة والاولى فاغث يا غياث المستغيثين عبيدك المبتلى واره سيده
يا شديد القوى وازل عنه به الاسى والجوى وبرد غليله يا من على العرش استوى
ومن اليه الرجعى والمنتهى اللهم ونحن عبيدك التائقون الى وليك المذكر بك
وبنبيك خلقته لنا عصمة وملاذا واقمته لنا قواما ومعاذا وجعلته للمؤمنين منا اماما
فبلغه منا تحية وسلاما وزدنا بذلك يا رب اكراما واجعل مستقره لنا مستقرا
جنانك — ومقاما واتمم نعمتك بتقديمك اياه امامنا حتى توردنا جنانك ومرافقة الشهداء
السيد — من خلصائك اللهم صل على حجتك وولي امرك وصل على جده محمد رسولك الاكبر
وصل على ابيه السيد القسور وحامل اللواء في المحشر وساقي اوليائه من نهر
شكره — الكوثر والامير على سائر البشر الذي من آمن به فقد ظفر ومن لم يؤمن به فقد خطر

وکم صلی الله علیه وعلی اخیه وعلی نجلیهما المیامین الغرر ما طلعت شمس وما اضاءت ٢٩٢
قمر وعلی جدتهم الصدیقة الکبری فاطمة الزهراء بنت محمد المصطفی وعلی من اصطفیت
من آبائه البررة وعلیه افضل واکمل واتم وادوم واکثر واوفر ما صلیت علی احد من اصفیائک
وخیرتک من خلقک وصل علیه صلوة لا غایة لعددها ولا نهایة لمددها ولا نفاد لامدها
اللهم واقم به الحق وادحض به الباطل وادل به اولیائک واذلل به اعدائک وصل اللهم واعز
بیننا وبینه وصلة تؤدی الی مرافقة سلفه واجعلنا ممن یاخذ بحجزتهم ویمکث فی ظلهم
واعنا علی تادیة حقوقه الیه والاجتهاد فی طاعته والاجتناب عن معصیته وامنن علینا
برضاه وهب لنا رافته ورحمته ودعائه وخیره ما ننال به سعة من رحمتک وفوزا
عندک واجعل صلواتنا به مقبولة وذنوبنا به مغفورة ودعائنا به مستجابا واجعل ارزاقنا
به مبسوطة وهمومنا به مکفیة وحوائجنا به مقضیة واقبل الینا بوجهک الکریم واقبل
تقربنا الیک وانظر الینا نظرة رحیمة نستکمل بها الکرامة عندک ثم لا تصرفها عنا بجودک
واسقنا من حوض جده صلی الله علیه وآله بکاسه وبیده ریا رویا هنیئا سائغا لا
ظما بعده یا ارحم الراحمین و اما طریق صلوات فرستادن بر ایشان شیخ طوسی ره بسند
معتبر روایت کرده است که عبدالله بن محمد گفت که سؤال کردم از حضرت امام حسن عسکری
علیه السلام که املا نماید بر من کیفیت صلوات فرستادن بر حضرت رسول صلعم و اوصیای آن
حضرت صلعم را و با خود حاضر کرده بودم کاغذ بزرگی را پس بر من املا فرمود بی آنکه از کتابی
املا کند باین نحو اللهم صل علی محمد کما حمل وحیک وبلغ رسالاتک وصل علی محمد کما وآل محمد
احل حلالک وحرم حرامک وعلم کتابک وصل علی محمد کما اقام الصلوة وآتی الزکوة وآل محمد
ودعا الی دینک وصل علی محمد کما صدق بوعدک واشفق من وعیدک وصل علی محمد وآل محمد
کما غفرت به الذنوب وسترت به العیوب وفرجت به الکروب وصل علی محمد کما دفعت وآل محمد
به الشقاء وکشفت به الغماء واجبت به الدعاء ونجیت به من البلاء وصل علی محمد کما وآل محمد
رحمت به العباد واحییت به البلاد وقصمت به الجبابرة واهلکت به الفراعنة وصل وآل محمد وآل محمد

وآل محمد
وآل محمد
وآل محمد

عَلى مُحَمَّدٍ كَما اَضْعَفْتَ بِهِ الْأَمْوالَ وَحَذَّرْتَ بِهِ مِنَ الْأَهْوالِ وَكَسَرْتَ بِهِ الْأَصْنامَ وَرَحِمْتَ
بِهِ الْأَنامَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ كَما بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْأَدْيانِ وَاَعْزَزْتَ بِهِ الْاِيمانَ وَتَبَرَّأْتَ بِهِ الْأَوْثانَ
وَعَظَّمْتَ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرامَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرينَ الْأَخْيارِ وَسَلِّمْ تَسْليماً اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ اَخي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ
عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعي اِلى شَريعَتِهِ وَخَليفَتِهِ في اُمَّتِهِ وَ
مُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هارُونَ
مِنْ مُوسى اَللّٰهُمَّ والِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَ
الْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْصِياءِ
اَنْبِيائِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدّيقَةِ فاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبيبَةِ حَبيبِكَ وَنَبِيِّكَ
وَاُمِّ اَحِبّائِكَ وَاَصْفِيائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَها وَفَضَّلْتَها وَاخْتَرْتَها عَلى نِساءِ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ كُنِ
الطّالِبَ لَها مِمَّنْ ظَلَمَها وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّها وَكُنِ الثّائِرَ اَللّٰهُمَّ بِدَمِ اَوْلادِها اَللّٰهُمَّ وَكَما جَعَلْتَها
اُمَّ اَئِمَّةِ الْهُدى وَحَليلَةَ صاحِبِ اللِّواءِ وَالْكَريمَةَ عِنْدَ الْمَلَأِ الْأَعْلى فَصَلِّ عَلَيْها وَعَلى اُمِّها
صَلاةً تُكْرِمُ بِها وَجْهَ اَبيها مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُقِرُّ بِها اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِها وَاَبْلِغْهُمْ عَنّي في هٰذِهِ
السّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ
رَسُولِكَ وَسِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْلادِ
النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيّينَ وَوَصِيِّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ يَا بْنَ اَميرِ
الْمُؤْمِنينَ اَمينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمينِهِ عِشْتَ مَظْلُوماً وَمَضَيْتَ شَهيداً وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْإِمامُ
الزَّكِيُّ الْهادِي الْمَهْدِيُّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنّي في هٰذِهِ السّاعَةِ اَفْضَلَ
التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ قَتيلِ الْكَفَرَةِ وَطَريحِ الْفَجَرَةِ وَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَمَضَيْتَ شَهيداً وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ تَعالى

الطالب بثارك ومنجز ما وعدك من النصر والتأييد في هلاك عدوك وإظهار دعوتك و
أشهد أنك وفيت بعهد الله وجاهدت في سبيل الله وعبدت الله مخلصا حتى أتاك اليقين
لعن الله أمة قتلتك ولعن الله أمة خذلتك ولعن الله أمة ألبت عليك وأبرأ إلى الله تعالى ممن أكذبك
واستخف بحقك واستحل دمك بأبي أنت وأمي يا أبا عبد الله لعن الله قاتلك ولعن الله خاذلك
ولعن الله من سمع داعيتك فلم يجبك ولم ينصرك ولعن الله من سبى نساءك أنا إلى الله منهم
بريء وممن والاهم ومالأهم وأعانهم عليه أشهد أنك والأئمة من ولدك كلمة التقوى و
باب الهدى والعروة الوثقى والحجة على أهل الدنيا وأشهد أني بكم مؤمن وبمنزلتكم موقن
ولكم تابع بذات نفسي وشرائع ديني وخواتيم عملي ومنقلبي في دنياي وآخرتي اللهم صل
على علي بن الحسين سيد العابدين الذي استخلصته لنفسك وجعلت منه أئمة الهدى
الذين يهدون بالحق وبه يعدلون اخترته لنفسك وطهرته من الرجس واصطفيته و
جعلته هاديا مهديا اللهم فصل عليه أفضل ما صليت على أحد من ذرية أنبيائك حتى
تبلغ به ما تقر به عينه في الدنيا والآخرة إنك عزيز حكيم اللهم صل على محمد بن علي الباقر
العلم وإمام الهدى وقائد أهل التقوى والمنتجب من عبادك اللهم وكما جعلته علما لعبادك
ومنارا لبلادك ومستودعا لحكمتك ومترجما لوحيك وأمرت بطاعته وحذرت من معصيته
فصل عليه يا رب أفضل ما صليت على أحد من ذرية أنبيائك وأصفيائك ورسلك و
أمنائك يا رب العالمين اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق خازن العلم الداعي إليك
بالحق النور المبين اللهم وكما جعلته معدن كلامك ووحيك وخازن علمك ولسان
توحيدك وولي أمرك ومستحفظ دينك فصل عليه أفضل ما صليت على أحد من أصفيائك
وحججك إنك حميد مجيد اللهم صل على الأمين المؤتمن موسى بن جعفر البر الوفي الطاهر
الزكي النور المبين المجتهد المحتسب الصابر على الأذى فيك اللهم وكما بلغ عن آبائه ما
استودع من أمرك ونهيك وحمل على المحجة وكابد أهل العزة والشدة فيما كان يلقى من
جهال قومه رب فصل عليه أفضل وأكمل ما صليت على أحد ممن أطاعك ونصح لعبادك

إنك غفور رحيم اللهم صل على علي بن موسى الذي ارتضيته ورضيت به من شئت من
خلقك اللهم وكما جعلته حجة على خلقك وقائما بأمرك وناصرا لدينك وشاهدا على
عبادك وكما نصح لهم في السر والعلانية ودعا إلى سبيلك بالحكمة والموعظة الحسنة فصل
عليه أفضل ما صليت على أحد من أوليائك وخيرتك من خلقك إنك جواد كريم اللهم
صل على محمد بن علي بن موسى علم التقى ونور الهدى ومعدن الوفاء وفرع الأزكياء
وخليفة الأوصياء وأمينك على وحيك اللهم وكما هديت به من الضلالة واستنقذت
به من الحيرة وأرشدت به من اهتدى وزكيت به من تزكى فصل عليه أفضل ما
صليت على أحد من أوليائك وبقية أوصيائك إنك عزيز حكيم اللهم صل على علي
أوليائك
بن محمد وصي الأوصياء وإمام الأتقياء وخلف أئمة الدين والحجة على الخلائق أجمعين
اللهم وكما جعلته نورا يستضيء به المؤمنون فبشر بالجزيل من ثوابك وأنذر بالأليم
من عقابك وحذر بأسك وذكر بآياتك وأحل حلالك وحرم حرامك وبين شرائعك
وفرائضك وحض على عبادتك وأمر بطاعتك ونهى عن معصيتك فصل عليه أفضل
ما صليت على أحد من أوليائك وذرية أنبيائك يا إله العالمين اللهم صل على الحسن
ابن علي البر التقي الصادق الوفي النور المضيء خازن علمك والمذكر بتوحيدك وولي
أمرك وخلف أئمة الدين الهداة الراشدين والحجة على أهل الدنيا فصل عليه يا رب أفضل
ما صليت على أحد من أصفيائك وحججك وأولاد رسلك يا إله العالمين اللهم صل على
وليك وابن أوليائك الذين فرضت طاعتهم وأوجبت حقهم وأذهبت عنهم الرجس وطهرتهم
تطهيرا اللهم انصره وانتصر به لدينك وانصر به أولياءك وأولياءه وشيعته وأنصاره
واجعلنا منهم اللهم أعذه من شر كل باغ وطاغ ومن شر جميع خلقك واحفظه من بين يديه
ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله واحرسه وامنعه من أن يوصل إليه بسوء واحفظ
فيه رسولك وآل رسولك وأظهر به العدل وأيده بالنصر وانصر ناصريه واخذل
خاذليه واقصم به جبابرة الكفرة واقتل به الكفار والمنافقين وجميع الملحدين حيث كانوا

مِنْ مَشارِقِ الْأَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلاً وَاَظْهِرْ بِهِ دينَ نَبِيِّكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَاجْعَلْنِي اللّهُمَّ مِنْ اَنْصارِهِ وَاَعْوانِهِ وَاَتْباعِهِ وَشيعَتِهِ وَاَرِني في آلِ
مُحَمَّدٍ ما يَأْمُلُونَ وَفي عَدُوِّهِمْ ما يَحْذَرُونَ اِلهَ الْحَقِّ آمينَ باب [illegible] هم در بیان نمازهائی
واجبست که مخصوص روزی وماهی نیست ونمازهای سنت که اختصاص بوقتی ندارند
واعمالی که بغیر ماهها عربی تعلق دارند ودر آن هشت فصلست فصل اول در بیان
نماز آیاتست بدانکه این نماز واجبست نزد کسوف وخسوف ماه خواه کل بگیرد وخواه بعضی
ودر زلزله که زمین بلرزد ومشهور آنست که هر آیتی که از جانب آسمان حادث شود که موجب
خوف غالب خلق گردد این نماز واجب میشود مانند بادهای سیاه باشد بلکه برخلاف عادت
باشد خواه رنگین باشد وخواه نباشد وصاعقهای عظیم ورعدهای [illegible] باشد یا تاریک
شدن هوا وامثال اینها واین قول قویست وکیفیت این نماز آنست که قصد کند که نماز
آفتاب گرفتن یا ماه گرفتن یا زلزله یا آیات میکنم ادا از جهت آنکه واجبست برای رضای خدا یا
قربة الی الله پس تکبیر احرام بگوید وحمد ویکسوره بخواند پس برکوع کند پس سر بردارد وسنتست
که در سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد وسوره بخواند پس برکوع کند تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد
واز رکوع پنجم که سر بردارد سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ بگوید بعد از آن بسجود رود ودو سجده بجا آورد
پس برخیزد ویکرکعت دیگر بجا آورد بدستور رکعت اولی ودر سر برداشتن از رکوع دهم
بجای تکبیر سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ بگوید واگر در رکعت اول بعد از حمد بعضی از سوره را بخواند
وبرکوع رود وبعد از سر برداشتن باقی سوره را بخواند اعاده حمد نمیکند واگر سوره که
پنج آیه باشد تفریق کند بر رکوعها بلکه حمد که در رکوع اول خوانده اکتفا میکند وهمچنین در
رکعت دوم بلکه حمد وسوره که چنین تفریق کند اکتفا میتوان کرد وبهتر آنست که بطریق اول
بکند وبلکه حمد وده سوره بجا آورد اگر وقت تنگ نباشد واول وقت نماز کسوف و
خسوف ابتداء گرفتن است وآخر وقت بقول مشهور ابتداء منجلی شدنست واظهر نزد فقیر
وجمعی از محققین آنست که تا تمام منجلی نشود وقتش باقیست ونماز زلزله وآیات که وقتش وفا

نماز آیات

بنماز نکند که موافق مشهور در تمام عمر اداست واگر کسی ترک کند نماز مذکور را با حدوث
یکی از اسباب مذکوره مشهور میان علما آنست که قضا میکند این نماز را مطلقا وجمعی گفته اند
که بر ناسی که فراموش کرده باشد قضا نیست مادامیکه تمام قرص گرفته باشد وعمل بمشهور
احوط است واگر مطلع نشود تا وقت بدر رود ومشهور میان علما واصحاب آنست که قضای
کسوفین واجب نیست مگر آنکه تمام قرص گرفته باشد وجمعی گفته اند قضا واجبست مطلقا
وقول اول اقوی وثانی احوط است ومستحب است که این نماز را بجماعت بجا آورند وطول بدهند
بقدر زمان کسوف وخسوف وهرگاه از نماز فارغ شود وانجلا نشده باشد اشهر واقوی
آنست که اعاده نماز سنت است وبعضی واجب دانسته اند ومستحب است خواندن سورههای
طولانی با وسعت وقت وبرابر ساختن رکوع وسجود با قرائت ومستحب است قنوت پیش از رکوع
دوم وچهارم وششم وهشتم ودهم واگر در ایام زلزله مکرر این آیه را بخوانند مناسب است اِنَّ
اللهَ یُمْسِکُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ اَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَکَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ کَانَ
حَلِیمًا غَفُورًا واز حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هرگاه در وقت خواب این آیه بخواند
خانه بر سرش خراب نشود فصل دویم در بیان نماز استسقا است یعنی نماز طلب باران در وقتی
که باران کم آید وآب چشمهها وچاهها کم شود وکیفیت این نماز مثل نماز عید است که سابقا
مذکور شد وبجماعت باید کرد ودر قنوتها پیش طلب رحمت واستغفار از گناه وطلب باران
باید کرد وبهترین دعاها دعای صحیفه کامله است واکثر گفته اند که وقتش میان طلوع
آفتاب تا زوال است وباید که امام امر کند مردم را که سه روز روزه بدارند وروز سیم
ایشان را بیرون برد وبهتر آنست که روز سیم جمعه باشد یا دوشنبه وبعضی بیرون بروند
پای برهنه با سکینه ووقار ومؤذنان عصاها بدست گرفته پیش روی امام بروند
وچون امام از نماز فارغ شود بر منبر بالا رود وردا را مکرر دارد بانکه جانب راست را بجانب چپ
آورد وجانب چپ را بجانب راست پس رو بقبله کند وباواز بلند صد مرتبه اللهُ اَکْبَرُ
بگوید وبجانب راست بگردد وصد مرتبه سبحان الله بگوید پس بجانب چپ بگردد

نماز استسقا

نماز حضرت رسول صلعم

وصد مرتبه لا اله الا الله بگوید پس رو بمردم کند وصد مرتبه الحمد لله بگوید وگفته اند که
مردم در ذکرها موافقت کنند با او نه در گشتن پس دو خطبه بخواند ومبالغه کند در استغفار
ودعا وطلب رحمت وخطبهای منقوله بهتر است ودور نیست که اگر آن ذکرها را بعد از
خطبه بخواند باز خوبست فصل سیم در بیان نماز حضرت رسول صلعم است سید بن طاوس
بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند از
نماز جعفر طیار حضرت فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلعم شاید حضرت رسول صلعم
نماز جعفر را نکرده باشد وشاید جعفر نماز آنحضرت را کرده باشد راوی گفت پس آن نماز
را تعلیم کن بمن پس حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی ودر هر رکعت یکمرتبه سوره فاتحه
وپانزده مرتبه سوره انا انزلناه میخوانی پس در رکوع وبعد از سر برداشتن ودر سجده
اول وبعد از سر برداشتن ودر سجده دوم وبعد از سر برداشتن هر یک پانزده مرتبه
سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی وسلام میگوئی وچون فارغ شوی میان تو وخدا
گناهی نمیماند مگر آنکه آمرزیده شده است وهر حاجتی که بطلبی روا است وبعد از آن
این دعا میخوانی لا اله الا الله ربنا ورب آبائنا الاولین لا اله الا الله الها واحدا ونحن
له مسلمون لا اله الا الله لا نعبد الا ایاه مخلصین له الدین ولو کره الکافرون لا اله الا
الله وحده وحده انجز وعده ونصر عبده واعز جنده وهزم الاحزاب وحده فله الملک
وله الحمد وهو علی کل شیء قدیر اللهم انت نور السموات والارض ومن فیهن فلک الحمد
وانت قیام السموات والارض ومن فیهن فلک الحمد وانت الحق ووعدک الحق وقولک
حق وانجازک حق والجنة حق والنار حق اللهم لک اسلمت وبک آمنت وعلیک توکلت
وبک خاصمت والیک حاکمت یا رب یا رب یا رب اغفر لی ما قدمت وما اخرت
واسررت واعلنت انت الهی لا اله الا انت صل علی محمد وآل محمد واغفر لی وارحمنی وتب
علی انک انت التواب الرحیم مؤلف گوید که این نماز از نمازهای مشهور است وعامه
وخاصه در کتب خود روایت کرده اند وبعضی این نماز را از نمازهای روز جمعه شمرده اند

قیام

و از روایات اختصاص معلوم نمیشود و ظاهر ادر سایر ایام میتوان کرد فصل چهارم در بیان
نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام ابن بابویه و عیاشی و کلینی و شیخ و دیگران بسندهای
صحیح و حسن و معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز
بکذارد یعنی بدو سلام و در هر رکعت بعد از سوره فاتحه پنجاه مرتبه قل هو الله احد
بخواند و چون فارغ گردد میان او و حق تعالی گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شده باشد
و سید و شیخ از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز امیر
المؤمنین علیه السلام را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده
بود و حاجتهای او بر آورده شود و در هر رکعت سوره حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید
و چون فارغ شود این دعا بخواند که تسبیح آنحضرت است سُبْحانَ مَنْ لا تَبيدُ مَعالِمُهُ سُبْحانَ
مَنْ لا تَنْقُصُ خَزائِنُهُ سُبْحانَ مَنْ لا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْفَدُ ما عِنْدَهُ سُبْحانَ
مَنْ لا انْقِطاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يُشارِكُ اَحَداً فى اَمْرِهِ سُبْحانَ مَنْ لا اِلهَ غَيْرُهُ پس این دعا
بخوان يا مَنْ عَفى عَنِ السَّيِّئاتِ وَلَمْ يُجازِ بِها اِرْحَمْ عَبْدَكَ يا اَللهُ يا اَللهُ نَفْسى نَفْسى اَنَا عَبْدُكَ
يا سَيِّداهُ اَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ يا رَبّاهُ بِاِلهِيَّتِكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ يا اَمَلاهُ يا رَجاءاهُ يا رَحْماناهُ
يا غِياثاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لا حيلَةَ لَهُ يا مُنْتَهى رَغْبَتاهُ يا مُجْرِىَ الدَّمِ فى عُرُوقى عَبْدُكَ عَبْدُكَ
يا سَيِّداهُ يا مالِكاهُ اَيا هُوَ اَيا هُوَ يا هُوَ يا رَبّاهُ عَبْدُكَ لا حيلَةَ لى وَلا غِنى بى عَنْ نَفْسى
وَلا اَسْتَطيعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفْعاً وَلا اَجِدُ مَنْ اُصانِعُهُ تَقَطَّعَتْ اَسْبابُ الْخَدائِعِ عَنّى وَاضْمَحَلَّ
كُلُّ مَظْنُونٍ عَنّى اَفْرَدَنِى الدَّهْرُ اِلَيْكَ فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هذَا الْمَقامَ يا اِلهى بِعِلْمِكَ هذا
كانَ كُلُّهُ فَكَيْفَ اَنْتَ صانِعٌ بى وَلَيْتَ شِعْرى كَيْفَ تَقُولُ لِدُعائى اَتَقُولُ نَعَمْ اَمْ تَقُولُ لا
فَاِنْ قُلْتَ لا فَيا وَيْلى يا وَيْلى يا وَيْلى يا عَوْلى يا عَوْلى يا عَوْلى يا شِقْوَتى يا شِقْوَتى يا شِقْوَتى
يا ذُلّى يا ذُلّى يا ذُلّى اِلى مَنْ وَمِمَّنْ اَوْ عِنْدَ مَنْ اَوْ كَيْفَ اَوْ ماذا اَوْ اِلى اَىِّ شَىْءٍ اَلْجَاُ وَمَنْ
اَرْجُو وَمَنْ يَجُودُ عَلَىَّ بِفَضْلِهِ حينَ تَرْفُضُنى يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَاِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَما هُوَ الظَّنُّ بِكَ
وَالرَّجاءُ لَكَ فَطُوبى لى اَنَا السَّعيدُ وَاَنَا الْمَسْعُودُ فَطُوبى لى وَاَنَا الْمَرْحُومُ يا مُتَرَحِّمُ يا مُتَرَئِّفُ

یا متعطف یا متجبر یا منان یا مقیل لا عمل لی مع نجاحی حاجتی أسألک باسمک الذی
جعلته فی مکنون غیبک واستقر عندک فلا یخرج منک الی شیء سواک اللهم به وبک
وبک وبه فانه اجل واشرف اسمائک لا شیء لی غیر هذا ولا احد اعود علیّ منک یا کینون
یا مکنون یا من عرفنی نفسه یا من امرنی بطاعته یا من نهانی عن معصیته یا مدعوّ یا
مسئول یا مطلوبا الیه رفضت وصیتک التی اوصیتنی بها ولو اطعتک وان اطعتک
فیما امرتنی لکفیتنی ما قمت الیک فیه وانا مع معصیتی لک راج فلا تحل بینی وبین ما رجوت
یا مترحم لی اعذنی من بین یدیّ ومن خلفی ومن فوقی ومن تحتی ومن کل جهات الاحاطة
بی اللهم بمحمد سیدی وبعلی ولیی وبالائمة الراشدین علیهم السلام اجعل علینا صلواتک
ورأفتک ورحمتک واوسع علینا من رزقک واقض عنا الدین وجمیع حوائجنا یا الله
یا الله یا الله انک علی کل شیء قدیر پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بکند و این دعا را
بخواند هیچ گناهی میان او و خدا نماند مگر آنکه آمرزیده شود فصل بیست و دوم در بیان فضیلت
وکیفیت نماز حضرت فاطمه علیها السلام است سید بن طاوس ع بسند معتبر از حضرت صادق ع
روایت کرده است که فرمود مادرم فاطمه ع دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل ع تعلیم او کرده بود
ودر رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم صد مرتبه سوره
توحید میخواند وچون سلام میگفت این دعا میخواند سبحان ذی العزّ الشامخ المنیف سبحان
ذی الجلال الباذخ العظیم سبحان ذی الملک الفاخر القدیم سبحان من لبس البهجة
والجمال سبحان من تردّی بالنور والوقار سبحان من یری اثر النمل فی الصفا سبحان من
یری وقع الطیر فی الهواء سبحان من هو هکذا ولا هکذا غیره وسید ره گفته است که
در روایت دیگر وارد شده است که بعد از نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه ع را که بعد
از هر نماز خوانده میشود بخوانند وبعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد بفرستند
وشیخ ره این نماز را مرسل روایت کرده است وگفته است که چون سلام بگوئی تسبیح فاطمه ع
را بخوان واین دعا را بخوان یعنی دعائی که پیش مذکور شد پس گفته است که سزاوار است

نماز حضرت فاطمه علیها

در مصباح

نماز جعفر طیار

برای کسی که این نماز را میکند و از این دعا فارغ شود زانوها و ذراعهای خود را برهنه کند
و بسجده رود و جمیع مساجد سبعه را بخاک برساند که جامه در میان مانع نباشد و دعا
کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در سجده مایند دعا بخوانند یا من لیس غیره ربٌّ
یُدعی یا من لیس فوقه اله یُخشی یا من لیس دونه ملکٌ یُتّقی یا من لیس له وزیرٌ یُؤتی یا من
لیس له حاجبٌ یُرشی یا من لیس له بوّابٌ یُغشی یا من لا یزداد علی کثرة السؤال الا کرماً وجوداً
و علی کثرة الذنوب الا عفواً و صفحاً صلّ علی محمدٍ و آل محمدٍ و افعل بی کذا و کذا پس بجای
افعل بی کذا و کذا حاجتهای خود را یاد کند فصل ششم در بیان فضیلت و کیفیت و
احکام نماز حضرت جعفر طیار است بدانکه این نماز از جمله متواترات است و خاصه و عامه
بسندهای بسیار روایت کرده اند مخالفین این نماز را مستحب میدانند مگر نادری از
ایشان اما اکثر ایشان باعتبار عداوت باطنی که با امیر المؤمنین علیه السلام و اقارب آنحضرت
دارند این نماز را بعباس عم حضرت رسول صلی الله علیه و آله نسبت داده اند و بعد از نوافل شبانروزی
نمازی بحسب صحت سند و کثرت ثواب باین نماز نمیرسد و بسند معتبر از حضرت امام
زین العابدین علیه السلام منقولست که چون جعفر طیار برادر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از
هجرت حبشه مراجعت نمود در روزی آمد که فتح خیبر بدست امیر المؤمنین علیه السلام شده بود
حضرت رسول صلی الله علیه و آله بقدر مسافت یک تیر پرتاب استقبال او نمود چون نظر جعفر بر جمال
عدیم المثال آنحضرت افتاد ... تا آنکه بخدمت آنحضرت دوید پس آنحضرت او را در بر گرفت
و دست در گردن او آورد و ساعتی با او سخن گفت پس بر ناقه عضبا سوار شد و جعفر را
ردیف خود ساخت و چون ناقه براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر میخواهی
بخشش بتو کنم نسبت بتو میخواهی ترا عطیه کرامتهای بدهم میخواهی ترا برگزینم مردم گمان
کردند که مالی جزیل از غنایم خیبر باو عطا خواهد فرمود جعفر گفت بلی پدر و مادرم فدای
تو باد پس حضرت نماز و تسبیح را باو تعلیم نمود و حضرت صادق علیه السلام فرمود که صفتش
اینست که آن چهار رکعت است بدو تشهد و بدو سلام و در رکعت اول بعد از حمد سوره اذا

زلزلت میخوانند و در رکعت دوم سورهٔ والعادیات و در رکعت سیم سورهٔ اذا جاء نصر الله
و در رکعت چهارم قل هو الله احد و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه میگوید
سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ و در رکوع همین تسبیحها را ده مرتبه میگوید
و چون سر از رکوع بر میدارد ده مرتبه و در سجدهٔ اولی ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده
مرتبه و در سجدهٔ دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه و در چهار
رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه میشود و هزار و دویست تسبیح بوده باشد و بروایت
معتبر دیگر حضرت رسول فرمود که اگر هر روز بکنی بهتر است از برای تو از دنیا و آنچه در آن
هست و اگر هر روز یکبار بکنی گناهان که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و بروایات
معتبرهٔ دیگر اگر بعدد ریگ دریاها و بعدد ریگ بیابان گناهی بر تو باشد حق تعالی بیامرزد
و اگر از جنگ گریخته باشی که بدترین گناهان است خدا ترا بیامرزد و بروایت دیگر اگر توانی هر
روز بکن و اگر نتوانی هفتهٔ یکبار و اگر نتوانی ماهی یکبار و اگر نتوانی سالی یکبار و اگر نتوانی
در عمر خود یکبار بکن تا خدا گناهان کبیره و صغیره و تازه و کهنه و عمده و خطای ترا بیامرزد
و اما دعاها که در این نماز مستحب است کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت
کرده است که در سجدهٔ آخر نماز جعفر طیار از تسبیحات فارغ شوی بگو سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ
وَالْوَقَارَ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ
مَنْ اَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ
التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ پس حاجات خود را ذکر کند
و شیخ در مصباح این دعا را روایت کرده است با این زیادتی سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ
وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
تا آخر دعا و ایضاً شیخ و سید رضی از مفضل بن عمر روایت کرده‌اند که گفت دیدم روزی
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نماز جعفر را بجا آوردند پس این دعا را خواندند یا رب

و اگر در هر جمعه بکنی یا در هر ماهی
یکمرتبه یا در سالی یکمرتبه بکنی هر
گناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود

یا رحیم یا رحیم یا ز
یکنفس ٤
لمجدک

یا ربِّ بقدر یکنفس و فا کند یا ربّاه یا ربّاه بقدر یکنفس و ربِّ ربِّ یا زبقدر یکنفس
یا اللّه یا اللّه یا زبقدر یکنفس یا رحمن یا رحمن هفت مرتبه یا ارحم الرّاحمین هفتمرتبه
پس این دعا خواند اللّهمّ انّی افتتح القول بحمدک وانطق بالثّناء علیک وامجّدک و
ولا غایة لمدحک واثنی علیک ومن یبلغ غایة ثنائک وامد مجدک وانّی لخلیقتک کنه
معرفة مجدک وایّ زمن لم تکن ممدوحاً بفضلک موصوفاً بمجدک عوّاداً علی المذنبین
بحلمک تخلّف سکّان ارضک عن طاعتک فکنت علیهم عطوفاً بجودک جواداً بفضلک
عوّاداً بکرمک یا لا اله الّا انت المنّان ذو الجلال والاکرام پس حضرت فرمود که ای
مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن واین دعا را بخوان وحوائج
خودرا از خدا طلب کن که برآورده میشود انشاء اللّه تعالی دعای دیگر بعد از این نماز بروایت
شیخ و سید ره سبحان من لبس العزّ وتردّی به سبحان من تعطّف بالمجد وتکرّم
به سبحان من لا ینبغی التّسبیح الّا له جلّ جلاله سبحان من احصی کلّ شیء بعلمه وخلقه
بقدرته سبحان ذی المنّ والنّعم سبحان ذی القدرة والکرم اللّهمّ انّی اسئلک
بمعاقد العزّ من عرشک ومنتهی الرّحمة من کتابک وباسمک الاعظم وکلماتک التّامّة
الّتی تمّت صدقاً وعدلاً ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد الطّیّبین الطّاهرین وان تجمع لی
خیر الدّنیا والآخرة بعد عمر طویل اللّهمّ انت الحیّ القیّوم العلیّ العظیم الخالق الرّازق
المحیی الممیت البدیء البدیع لک الکرم ولک المجد ولک المنّ ولک الجود ولک الامر
وحدک لا شریک لک یا واحد یا احد یا صمد یا من لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفواً احد
یا اهل التّقوی ویا اهل المغفرة یا ارحم الرّاحمین یا عفوّ یا غفور یا ودود یا شکور وانت
ابرّ بی من ابی وامّی وارحم بی من نفسی ومن النّاس اجمعین یا کریم یا جواد اللّهمّ انّی
صلّیت هذه الصّلوة ابتغاء مرضاتک وطلب نائلک ومعروفک ورجاء رفدک
وجائزتک وعظیم عفوک وقدیم غفرانک اللّهمّ فصلّ علی محمّد وآل محمّد وارفعها
فی علّیّین وتقبّلها منّی واجعل نائلک ومعروفک ورجاء ما ارجو منک فکاک

رقبتی من النار والفوز بالجنة وما جمعت من انواع النعیم ومن حسن الحور العین واجعل
جائزتی منک العتق من النار وغفران ذنوبی وذنوب والدیّ وما ولدا وجمیع اخوانی
واخواتی المؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات الاحیاء منهم والاموات وان
تستجیب دعائی وترحم صرختی وندائی ولا تردنی خائبا خاسرا واقلبنی منجحا مفلحا مرحوما
مستجابا دعائی مغفورا لی یا ارحم الراحمین یا عظیم یا عظیم یا عظیم قد عظم الذنب من
عبدک فلیحسن العفو من عندک یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة
یا نفاحا بالخیرات یا معطی المسئولات یا فکاک الرقاب من النار صل علی محمد
وآل محمد وفک رقبتی من النار واعطنی سؤلی واستجب دعائی وارحم صرختی و
تضرعی وندائی واقض لی حوائجی کلها الدنیا والاخرة ودینی ما ذکرت منها وما لم
اذکر واجعل لی فی ذلک الخیرة ولا تردنی خائبا خاسرا واقلبنی مفلحا منجحا مستجابا لی
دعائی مغفورا لی مرحوما یا ارحم الراحمین یا محمد یا ابا القاسم یا رسول الله یا امیر المؤمنین
انا عبدکما ومولاکما غیر مستنکف ولا مستکبر بل خاضع ذلیل عبد مقر متمسک بحبلکما
معتصم من ذنوبی بولایتکما اتقرب الی الله تعالی بکما واقدمکما
بین یدی حوائجی الی الله عز وجل فاشفعا لی فی فکاک رقبتی من النار وغفران ذنوبی
واجابة دعائی اللهم فصل علی محمد وآل محمد وتقبل دعائی واغفر لی یا ارحم الراحمین
اما احکام این نماز در چند مقصد ایراد میشود اول بدانکه مشهور میان علما واقوی
آنست که نماز جعفر را بجای نوافل شبانه روزی میتوان کرد که بهر دو حساب شود وهم
چنین به نیت قضای نوافل میتوان کرد واحادیث بر این مضامین وارد شده است
وبعضی تجویز کرده اند که نماز فریضه را ادا وقضا بکیفیت نماز جعفر بکنند ولیکن خالی
از قوتی نیست واحوط ترک است ی قسم روایات وارد شده واکثر علما گفته اند که کسی که ضرورتی
وتعجیلی داشته باشد میتواند نماز جعفر را بدون تسبیحات بجا آورد وتسبیحات را در راه
بخواند سیم حدیث صحیح وارد شده است که کسی که دو رکعت نماز جعفر را بکند واورا

عبادک
مبلغ
السؤلات

امر ضروری روی دهد می‌تواند پی آن کار برود و دو رکعت دیگر را در وقت دیگر
بکند و اگر بدون عذر چنین نکند و همه را با هم بکند بهتر است چهارم روایت
معتبری از حضرت قائم علیه السلام وارد شده است که کسی نماز جعفر را در موضعی فراموش تسبیحات ص
کند هر وقت که بخاطرش آید بخواند و از علما کسی متعرض این حکم نشده است و اگر
باین روایت عمل کند ظاهرا بد نباشد پنجم خلافست در تعیین سورها که مستحب
است که در این نماز خوانده شود و مشهور آنست که در رکعت اول اذا زلزلت و در دوم و
العادیات و در سیم اذا جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله بخواند و ابن بابویه و بعضی
در رکعت اول والعادیات و در رکعت دوم اذا زلزلت گفته اند و در روایتی در اول
اذا زلزلت و در دوم اذا جاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید وارد شده است
و در روایت صحیحی وارد شده است که در هر رکعت قل یا ایها الکافرون و قل هو الله
احد هر دو را بخواند و در روایتی وارد شده است که هر سوره که خواهد بخواند و ابن
بابویه گفته است که همه را با سوره توحید میتوان کرد و ظاهرا همه خوبست اگر چه اول
و سیم افضل است ششم مشهور آنست که تسبیحات بعد از سجده دوم در رکعت اول و
سیم را نشسته میخواند و بعضی گفته اند بعد از برخاستن برکعت دیگر پیش از قرائت
میخواند و عمل بمشهور اولی است هفتم بعضی گفته اند که چهار رکعت را بیک سلام میکند
و اشهر و اقوی دو سلام است چنانچه گذشت هشتم مشهور میان علما آنست که تسبیحات
این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قرائت میباید خواند و ابن بابویه ره موافق بعضی
از روایات قائل شده است که مخیر است میان آنکه پیش از قرائت بخواند یا بعد از قرائت
و عمل بمشهور اقوی و اولیست فصل هفتم در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است فضیلت و اعمال روز نوروز
بدانکه میان علما در تعیین روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند دهم ایار رومی است
از ماههای رومی و بعضی گفته اند نهم شباط است و مشهور آنست که اول انتقال شمس
ببرج حمل چنانچه در این زمان معمولست و این مطلب را در کتاب بحار الانوار بسط عظیمی داده ام

و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بگمان فقیر نوروزی که در این ازمنه مشهور است
اقرب است بصواب و با ضبط است در حساب اگر بنای اعمال را بر این بگذارند ظاهرا بد نیست
و اما فضایل و اعمال این روز باسانید معتبره از معلی بن خنیس که از خواص اصحاب حضرت
صادق علیه السلام بوده است منقولست که گفت در روز نوروز بخدمت حضرت امام جعفر
صادق ع رفتم فرمود که آیا میشناسی این روز را گفتم فدای تو شوم این روزیست که
عجم آنرا تعظیم میکنند و در این روز تحفها و هدیها برای یکدیگر میفرستند حضرت
فرمود که سوگند یاد میکنم بحق خانه کعبه که در مکه معظمه است که این تعظیم کردن نیست
مگر برای امر قدیمی که تفسیر میکنم آنرا برای تو تا بفهمی آنرا گفتم ای سید و آقای من دانستن
این را از برکت شما بهتر است نزد من از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند
حضرت فرمود که ای معلی بدرستی که روز نوروز روزیست که حق سبحانه و تعالی در این روز
پیمان بندگان را گرفت از ارواح ایشان در روز الست که او را بیگانگی بپرستند و
برای او شریکی قرار ندهند و در بندگی و پرستیدن هیچ چیز را شریک او نگردانند و
ایمان بیاورند به پیغمبران و رسولان و حجتهای او بر خلق و امامان و پیشوایان دین و ائمه
معصومین صلوات الله علیهم اجمعین و این اول روزیست که در آن آفتاب طلوع کرده است
و بادهای آبستن کننده درختان وزیده است و گلها و شکوفهای زمین آفریده
شده است و در این روز کشتی حضرت نوح ع بعد از طوفان بر کوه جودی قرار گرفته است و
این روزیست که حق تعالی جمعی را زنده بخشید چند هزار کس را که از مرگ گریختند یعنی از طاعون
و بیک رفعه خداوند فرمود همه را بمیرانید پس بعد از مدتها که استخوان شده بودند پیغمبری
از پیغمبران خدا بر آن استخوانها گذشت و از پروردگار خود سؤال کرد که باو بنماید که
چگونه این استخوانهای پوسیده را زنده میگرداند پس حق تعالی وحی فرستاد بسوی او که
آب بریز بر استخوانهای ایشان در همان جاهای که هستند پس چنین کرد همه بقدرت
الهی زنده شدند و این اول سالهای فرس و عجم است و باین سبب سنت شده که

که در این روز آب بر یکدیگر بریزند و با آب بر خود بریزند و غسل کنند و حق تعالی در قرآن
مجید اشاره باین قصه نموده است در آنجا که فرموده است أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ و مفسرون گفته‌اند که
آن پیغمبر حضرت حزقیل ع بود و حضرت فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود
که در این روز جبرئیل بر حضرت رسول خدا ص بوحی نازل شد یعنی نوروز موافق روز بعثت
بوده که بیست و هفتم ماه رجب المرجب است و فرمود که این روزیست که حضرت رسالت پناه
بتهای کفار قریش در مکه شکست و حضرت ابراهیم ع نیز در این روز بتهای کفار را
شکست و اول اشاره است بر آنکه سنی و شیعه روایت کرده‌اند بطرق بسیار که شبی
حضرت رسالت امیر المؤمنین ع را با خود بمسجد الحرام آورد و حضرت امیر را امر کرد
که بر دوش آنحضرت بالا رفت و بتهای کفار را بزیر آورد و شکست پس مراد اینست که
در شب این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول ص امر کرد اصحاب خود را که بیعت کنند
با امیر المؤمنین ع و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنان است یعنی روز غدیر این روز بوده یا
آنروز که سرکرده‌ها اصحاب را گفت بروید و بر علی سلام کنید و بگوئید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ این روز بوده و فرمود که در این روز حضرت رسول ص حضرت امیر ع را فرستاد بوادی
جنیان که از ایشان بیعت از برای او بگیرد و فرمود که این روز روزیست که خلافت با امیر المؤمنین ع
برگشت و بار دیگر بعد از کشته شدن عثمان با آنحضرت بیعت کردند و در این روز حضرت
امیر علیه السلام با خارجیان نهروان جنگ کرد و بر ایشان ظفر یافت و سرکرده ایشان را که ذو
الثدیه میگفتند کشت و در این روز قائم آل محمد ص ظاهر خواهد شد و در این روز امامان
دیگر بدنیا رجعت خواهند کرد و در این روز قائم ما ظفر خواهد یافت بر دجال و در کناسه که
محله ایست از محلات کوفه او را بر دار خواهند کشید و در هیچ روز نوروزی نیست مگر
آنکه ما انتظار فرج میکشیم زیرا که آن از روزهای ما و روزهای شیعیان ما است آن روز را
عجمان حفظ کردند و حرمت آنرا رعایت کردند و شما عربان آنرا ضایع کردید پس حضرت

فرمود معلی که چون روز نوروز شود غسل بکن و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و
بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان و در این روز روزه بدار پس چون از نماز
پیشین و پسین و نافله‌های آنها فارغ شوی چهار رکعت نماز بکن و بعد از هر دو رکعت
یک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ اِنّا اَنزلناه بخوان و در رکعت دوم
ده مرتبه سورهٔ قُل یا اَیُّها الکافرون و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله
اَحَد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل اعوذ بربّ الفلق و قل اعوذ برب
الناس بخوان و بعد از نماز سجدهٔ شکر بکن و این دعا را بخوان اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ الاَوصیاءِ المَرضیّینَ وَ عَلیٰ جَمیعِ اَنبیائِکَ وَ رُسُلِکَ بِاَفضَلِ صَلَواتِکَ وَ بارِکْ عَلَیهِم
بِاَفضَلِ بَرَکاتِکَ وَ صَلِّ عَلیٰ اَرواحِهِم وَ اَجسادِهِم اَللّٰهُمَّ بارِکْ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بارِکْ
لَنا فی یَومِنا هٰذَا الَّذی فَضَّلتَهُ وَ کَرَّمتَهُ وَ شَرَّفتَهُ وَ عَظَّمتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ بارِکْ لی فیما اَنعَمتَ
بِهِ عَلَیَّ حَتّیٰ لا اَشکُرَ اَحَداً غَیرَکَ وَ وَسِّعْ عَلَیَّ فی رِزقی یا ذَا الجَلالِ وَ الاِکرامِ اَللّٰهُمَّ ما غابَ
عَنّی فَلا یَغیبَنَّ عَنّی عَونُکَ وَ حِفظُکَ وَ ما فَقَدتُ مِن شَیءٍ فَلا تُفقِدنی عَونَکَ عَلَیهِ حَتّیٰ
لا اَتَکَلَّفَ ما لا اَحتاجُ اِلَیهِ یا ذَا الجَلالِ وَ الاِکرامِ پس چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله
تو آمرزیده شود و بسیار بگو یا ذَا الجَلالِ وَ الاِکرامِ و در غیر کتب مشهوره روایت کرده‌اند
که در وقت تحویل این دعا را بسیار خوانند و بعضی سیصد و شصت و شش مرتبه گفته‌اند
یا مُحَوِّلَ الحَولِ وَ الاَحوالِ حَوِّل حالَنا اِلیٰ اَحسَنِ الحالِ و بروایت دیگر یا مُقَلِّبَ القُلوبِ وَ
الاَبصارِ یا مُدَبِّرَ اللَّیلِ وَ النَّهارِ یا مُحَوِّلَ الحَولِ وَ الاَحوالِ حَوِّل حالَنا اِلیٰ اَحسَنِ الحالِ و
بعضی روایت کرده‌اند که این دعا را نیز در روز نوروز بعد از تمام سال بخوانند اَللّٰهُمَّ
هٰذِهِ سَنَةٌ جَدیدَةٌ وَ اَنتَ مَلِکٌ قَدیمٌ اَسئَلُکَ خَیرَها وَ خَیرَ ما فیها وَ اَعوذُ بِکَ مِن شَرِّها
وَ شَرِّ ما فیها وَ اَستَکفیکَ مَؤنَتَها وَ شُغلَها یا ذَا الجَلالِ وَ الاِکرامِ و اگر چه منعی در دعا نیست
اما آن دعای اول را خواندن هر چند نمازش کرده نشود چون سند معتبر دارد بهتر است
فصل هشتم در اعمال ماههای رومی است سید جلیل علی بن طاوس رحمه الله روایت کرده است

کرده

که روزی جمعی از صحابه نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلعم داخل شد و بر ایشان
سلام کرد و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود میخواهید تعلیم نمایم شما را دوائی
که جبرئیل ع مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطبا نبوده باشم پس حضرت امیر المؤمنین ع
و سلمان فارسی رح و دیگران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول صلعم بحضرت
امیر المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان روی آب باران میگیری و سوره
فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد مرتبه میخوانی و بروایت دیگر سوره انا انزلناه فی لیلة
القدر را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگوئی
و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز بامداد و پسین از آن آب
می آشامی بحق آن خداوندیکه مرا براستی بخلائق مبعوث کرده است که سوگند یاد میکنم که
جبرئیل ع گفت که حق تعالی بردارد از کسی که این آب را بیاشامد هر دردی که در بدنش باشد و
عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و از استخوانهای او و اگر در لوح از برای
او دردی مقدر شده باشد محو نماید بحق پروردگاری که مرا بخلق فرستاده که اگر
فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد و آب نیسان را باین نیت بیاشامد او را فرزند
روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب باین نیت بیاشامد فرزند
از او بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر و از این آب بیاشامند مقصود ایشان
بعمل آید چنانچه حق تعالی میفرماید یهب لمن یشاء اناثا و یهب لمن یشاء الذکور او یزوجهم
ذکرانا و اناثا و یجعل من یشاء عقیما یعنی حق تعالی می بخشد هر کرا خواهد دختران و
می بخشد هر کرا خواهد پسران یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران را یعنی هر دو را
بایشان عطا میکند و هر کرا خواهد عقیم و بی فرزند میگرداند پس حضرت فرمود که اگر
درد سر داشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد
چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره از آن آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را

از این آب بشوید باذن خدا شفا یابد و آشامیدن این آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را
خوشبو کند و لعاب بن دندانها را برطرف میکند و تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و آشامیدن
آب بهم نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند
و از زکام آزار نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زایل گرداند و
محتاج بحجامت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف
وقی نجات یابد و کور و لال و کر و زمین گیر نشود و آب سیاه بر دیدهاش نزول نکند و دردی
که موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسهای جنیان
و شیاطین متاذی نگردد پس حضرت رسالت صلعم فرمود که جبرئیل ع گفت که هرکه از این آب
بیاشامد و بجمیع دردهائی که در بدن میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل
گفت بحق خداوندی که ترا براستی فرستاده که هرکه این آیات را بر این آب بخواند حق تعالی
مملو گرداند دلش را از نور و روشنی و الهام خود را بر دل او وارد سازد و حکمت را بر زبان او
جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و عطا کند از کرامتها آنچه با احدی از عالمیان
عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار برکت بر او فرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد
و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب از دل او بر دارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان
نجات یابد و موجب شفای جمیع امراض او گردد مؤلف گوید که این روایت مشهور بعبدالله
پسر عمر علیه اللعنة منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیفست و فقیر بخط شیخ شهید ره
دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سورها
و اینها آیات و اذکار را باین روش ذکر کرده است بخوانی بر آب نیسان فاتحة الکتاب و آیة الکرسی
و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
و قل هو الله احد هریک را هفتاد مرتبه و میگوئی هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله
اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله
الا الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن بیاشامد

از جنس نجاسات باید و سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این نوع
نیز مذکور است و آب باران مطلقا مبارکست و منفعت دارد خواه در نیسان ببارد و خواه
در غیر آن چنانچه حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بیاشامید آب آسمان را
که پاکیزه کننده بدن شما است و دردها را دفع میکند چنانچه حق تعالی میفرماید وَیُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ وَلِیَرْبِطَ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَیُثَبِّتَ
بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی میفرستد حق تعالی بر شما از آسمان آبرا تا آنکه پاک گرداند شما را بآن آب
و زایل گرداند از شما وسوسه شیطان را و دلهای شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بآن
قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر آنست که اگر جمعی بخوانند هر یک مجموع آن سورها
و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش بیشتر امید
و در این سالها بعد از بیست و سه روز که از نوروز میگذرد تقریبا داخل ماه نیسان رومی
میشوند و ماه نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم حزیران
رومی البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران هشتاد و چهارم نوروز است
و آن نیز سی روز است و حزیران ماه نحسیست چنانچه در حدیث معتبر منقولست که نزد
حضرت صادق ع ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمودند که اینماهیست که حضرت موسی ع در اینماه
نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یکشب و یکروز سیصد هزار کس از ایشان مردند و باز بسند معتبر
از آنحضرت منقولست که حق تعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند یعنی موت در آن بسیار
میباشد و بدانکه ماههای رومی بنابر حرکت آفتابست و عدد آنها دوازده هست باین ترتیب
تشرین الاول و تشرین الآخر کانون اول و کانون آخر شباط آذر و نیسان ایار حزیران تموز
آب ایلول و چهار ماه را سی میگیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت میگیرند
و در سال چهارم که سال کبیسه ایشانست بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد و شصت
و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشانست در این سالها موافق نوزده
درجه میزانست و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث

احکام اموات

مذکور شد ماست مجملی در اینجا ایراد نمودیم باب سیزدهم در بیان احکام اموات است
و در آن پنج فصل است فصل اول در بیان آداب و احکام حال احتضار و برداشتن میت است
باید که چون در بیمار آثار موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از گناهان خود توبه
کند و بر گذشتها نادم و پشیمان شود و عازم گردد که اگر زنده بماند مرتکب معصیت الهی
نگردد پس وصیت کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمه او باشد ادا کند و بدیگران نگذارد
پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که بخویشان پریشان و فقرا و مساکین و سایر وجوه
بر صرف نمایند پس ابرای ذمت از برادران مؤمن بطلبد و هر کرا غیبت کرده باشد یا
اذیتی رسانیده باشد اگر حاضر باشند از ایشان التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب
باشند از حاضران التماس نماید که ایشان را از او راضی کرده باشند و از برای ایشان استغفار
نماید پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب مقدس الهی بامینی بگذارد
و وصیی برای اولاد صغیر خود تعیین نماید پس کفن خود را حاضر سازد و شهادتین و اقرار
بائمه علیهم السلام و ادعیه که وارد شده است که سنت است که بر کفن نوشته شود بغیر ما
که بتربت حضرت امام حسین علیه السلام بنویسند اگر پیشتر کفن را مهیا نکرده باشند اما مؤمن
را سنت است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که کفنش با او باشد در خانه اش او را از غافلان ننویسند و هر گاه که نظرش بر آن کفن
افتد برای او حسنه نوشته شود و باید که در آن وقت امیدوار رحمت حق تعالی و شفاعت
رسول خدا و ائمه هدی علیهم السلام بوده باشد و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست
که هر که در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص مروت و مرگ اوست
گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود که چون نزدیک وفات او شود و مردم نزد
او جمع شوند بگوید اللّهمّ فاطر السّموات والارض عالم الغیب والشّهادة الرّحمن الرّحیم
انّی اعهد الیک انّی اشهد ان لا اله الّا انت وحدک لا شریک لک وانّ محمّدا صلّی
الله علیه و آله عبدک و رسولک و انّ السّاعة آتیة لا ریب فیها و انّک تبعث من

فِي الْقُبُورِ وَاَنَّ الْحِسابَ حَقٌّ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَما وَعَدَ اللهُ فيها مِنَ النَّعيمِ مِنَ الْمَأكَلِ وَالْمَشْرَبِ
وَالنِّكاحِ حَقٌّ وَاَنَّ النّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْايمانَ حَقٌّ وَاَنَّ الدّينَ كَما وَصَفْتَ وَاَنَّ الْاِسْلامَ كَما
شَرَعْتَ وَاَنَّ الْقَوْلَ كَما قُلْتَ وَاَنَّ الْقُرْآنَ كَما اَنْزَلْتَ وَاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ الْحَقُّ الْمُبينُ وَاِنّي اَعْهَدُ
اِلَيْكَ في دارِ الدُّنْيا اَنّي رَضيتُ بِكَ رَبّاً وَبِالْاِسْلامِ ديناً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
نَبِيّاً وَبِعَلِيٍّ اِماماً وَبِالْقُرْآنِ كِتاباً وَاَنَّ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ اَئِمَّتي اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ ثِقَتي عِنْدَ شِدَّتي وَرَجائي عِنْدَ كُرْبَتي وَعُدَّتي عِنْدَ الْاُمُورِ الَّتي تَنْزِلُ بي وَاَنْتَ
وَلِيّي في نِعْمَتي وَاِلٰهي وَاِلٰهُ آبائي صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَكِلْني اِلى نَفْسي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً
وَآنِسْ في قَبْري وَحْشَتي وَاجْعَلْ لي عِنْدَكَ عَهْداً يَوْمَ اَلْقاكَ مَنْشُوراً پس حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرمود که این عهد و پیمان میت است با خدا در روزی که میخواهد
وصیت کند و وصیت لازم است و واجب بر هر مسلمانی و صحیفهٔ اعتقادش چنانچه در
حلیة المتقین ذکر کرده‌ام درست کند و بمهر گواهان برساند تا در میان کفن او بگذارند
و چون آثار احتضار ظاهر شود اینها را مکرر بخوانند اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الْكَثيرَ مِنْ مَعاصيكَ
وَاقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ مِنْ طاعَتِكَ تا جان کندن بر او آسان گردد و باید که اولاد و خویشان و
برادران مؤمن در این حالت او را تنها نگذارند و نزد او قرآن و دعا بخوانند و سورهٔ
یس و صافات نزد او بخوانند و اعتقاد بوحدانیت خدا و صفات کمالیهٔ الهی و رسالت
حضرت رسول ص و امامت ائمهٔ هدی ص بتفصیل و اعتقاد بمعاد و بهشت و دوزخ و سؤال
قبر و سایر اعتقادات حق را مکرر تلقین او کنند و بیاد او آورند و اگر تواند خواند نزد
او بخوانند و دعای عدیله را بر او بخوانند و اگر عربی نداند مضامین را بر او القا کنند
که در این وقت شیطان بر او دست نیابد که او را از دین برگرداند و باید که کلمهٔ طیبهٔ
لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بسیار بگویند و مکرر تلقین او کنند زیرا که حدیث معتبر وارد است که هر که
آخر سخن او لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ باشد داخل بهشت شود و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام مرویست که تلقین کنید مردگان خود را بکلمهٔ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بدرستی که گناهان

اورا در هم میشکنند و مولش مؤمنست در حال حیوة و نزد مردن و نزد مبعوث شدن
و هر که در وقت مردن این کلمهٔ طیبه را بگوید داخل بهشت گردد و احوط آنست که در این
حال پای اورا بجانب قبله بگردانند تا ملائکهٔ رحمت باو رو آورند و در اینوقت حایض و
جنب نزد او نباشند که ملائکه از ایشان نفرت کنند و اگر بغیر ایشان کسی نباشد جایز است
که برای ضرورت پرستاری او نمایند و چون نزدیک شود که جانش بر آید بیرون روند
و در احادیث معتبره وارد شده است که اگر جان کندن بر او دشوار شود اورا ببرند بآ
نجائیکه همیشه نماز میکرده است یا بخوابانند اورا بر روی جانمازی که بران نماز میکرده است
زیرا که اگر امید شفا هست شفا می یابد و الا جانش باسانی بر می آید و از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که زنهار که در حال احتضار دست بر او مگذارید و اگر دست
و پا را حرکت دهد مانعش مشوید چنانچه جاهلان میکنند و نزد او قرآن بخوانید و یاد
خدا کنید و صلوات بر رسول خدا ص و آل او بفرستید و در حدیث دیگر منقولست
که فرزندی از حضرت صادق علیه السلام در احتضار بود و حضرت امام محمد باقر ع در کنار
خانه نشسته بود و هر که نزد او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست بر او مگذارید که او
در اینحال در نهایت ناتوانیست و هر که دست بر او میگذارد چنانست که اورا کشته است
و در حدیث صحیح از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هرگاه کسی را در وقت جان کندن
بیابید کلمات فرج را تلقین او کنید و کلمات فرج اینست لا اله الا الله الحلیم الکریم لا
اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع و ما
فیهن و ما بینهن و رب العرش العظیم و الحمد لله رب العالمین و در حدیث معتبر دیگر منقولست
که چون این کلمات را تلقین کسی میکردند حضرت امیر المؤمنین ع میفرمود که برو که دیگر بر تو
باکی نیست و حضرت رسول ص این کلمات را تلقین او کرد و چون او خواند حضرت فرمود که
الحمد لله که خدا اورا از آتش نجات داد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هیچکس نیست
مگر آنکه شیطان در وقت مردن جمعی از شیاطین را موکل میگرداند باو که اورا

بلغزانند از یاد در دین خود تا جانش مفارقت کند و اگر مؤمن کامل باشد نمیتواند براو دست
یافت پس در آن حال تلقین ایشان بکنند کلمات فرج را و شهادت بوحدانیت خدا و اقرار
بحضرت رسالت و ائمه طاهرین علیهم السلم را یک یک بخصوص تا از سخن گفتن باز مانند و ایضا
سنتست که برای آسانی جان کندن اینها را تلقین کنند یا من یقبل الیسیر ویعفو عن
الکثیر اقبل منی الیسیر واعف عنی الکثیر انک انت الغفور وبروایتی دیگر انک انت
العفو الغفور و چون روح او مفارقت کند سنتست که دهانش بر هم گذارند و چانه
اش را ببندند و چشمهایش را بهم آورند و دستهایش را بر پهلوهایش بکشند و او را بچادر
یا جامه بپوشانند و قرآن نزد او بخوانند و زودش بردارند مگر بقید جمع شدن مؤمنان
اگر اشتباه در موت او نباشد و اگر مشتبه باشد تا یقین نشود مرگش بر ندارند و از حضرت صادق
علیه السلم منقولست که سزاوار آنست که برادران مؤمن را خبر کنند بمردن او تا بجنازه او حاضر
گردند و براو نماز کنند و از برای او استغفار کنند و میت و ایشان هم ثواب برند و در
حدیث حسن از حضرت صادق ع منقولست که چون مؤمن را بقبر میگذارند آواز میکنند
که اول عطائی که ترا داده بهشتست و اول عطای که داده برای آنها را که با جنازه تو آمدند
آمرزش گناهانست و در حدیث دیگر فرموده که اول تحفه که بمؤمن میدهند در قبر آنست
که می آمرزند هر کس را که همراه جنازه او بوده است و در حدیث دیگر فرموده است
که هر که همراهی جنازه مؤمنی بکند تا او را دفن کنند حق تعالی در قیامت هفتاد ملک
براو گمارد که همراه او باشند و استغفار برای او کنند از قبر تا موقف حساب و فرمود
که هر که یکطرف جنازه بگیرد بیست و پنج گناه کبیره اش آمرزیده شود و اگر چهار طرف جنازه
را بگیرد از گناهان بیرون آید و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر آنست برای کسی که
تشییع جنازه کند اول دست راست میت را که جانب چپ جنازه است بدوش راست
خود بردارد پس پای راست میت را بدوش راست بردارد پس از پشت جنازه برود
و پای چپ میت را بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ میت را که در جانب راست

جنازه است بدوش چپ بردارد و چون خواهد که باردیگر تربیع کند از پیش جنازه نرود
بلکه از جانب پشت جنازه برگردد و باز بهمان روش تربیع بجا آورد و اکثر علما برعکس
گفته اند که اول ابتدا بدست راست جنازه میکنند پس بپای راست پس بپای چپ
پس بدست چپ و اول موافق احادیث معتبره اولی است و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است
و افضل آنست که عقب جنازه یا پهلوی آن راه رود و پیش جنازه نرود و ظاهر اکثر احادیث
آنست که اگر جنازه مؤمن باشد پیش آن راه رفتن خوبست و در جنازه خلاف مذهب
خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند و با جنازه سواره رفتن
مکروهست و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که جنازه را ببیند و این دعا را
بخواند اَللّهُمَّ اَکْبَرُ هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّهُ وَرَسُولُهُ اَللّهُمَّ زِدْنَا
اِیمَاناً وَتَسْلِیماً اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَقَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ هیچ ملکی در آسمان
نماند مگر آنکه گریه کنند از برای ترحم بر او و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
در حال برداشتن جنازه ابتدا بخواند بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام هرگاه
جنازه را میدید میگفت اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی لَمْ یَجْعَلْنِی مِنَ السَّوَادِ الْمُخْتَرَمِ و زنان از تشییع جنازه
منع شده اند و بعضی گفته اند که جنازه را بشتاب بردن مکروهست و مجمره بردن
با جنازه کراهت دارد و در روز چراغ بردن خوب نیست و اسرافست و در شب خوبست
و مکروهست کسی را که بجنازه حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن فصل دویم
در غسل دادن میت است بدانکه احکام میت از غسل دادن و کفن کردن و نماز کردن
و دفن کردن و احکام پیش همه واجب کفائیست یعنی بر همه واجبست و اگر یکی بکند از همه
ساقط میشود و اگر همه ترک کنند همه معاقب میشوند و مشهور میان علما آنست که ولایت
اینمعنی تعلق بوارث میت دارد و بیرخصت او دیگری متوجه اینها نمیتواند شد و مردان
ورثه اولی اند از زنان و شوهر اولیست از دیگران و احوط آنست که بیضرورت خود غسل

ندهند وغسل ونماز وسایر احکام میت واجبست برای میت شیعهٔ اثنی عشری ودیگر
سنی وسایر فرق مسلمانان خلافست وظاهر او واجب نباشد مگر در حال تقیه وشهید
که در جهاد با امام یا نایب امام کشته شده باشد ودر معرکه مرده باشد اورا غسل نمیدهند
وکفن نمیکنند بلکه نماز میکنند وبا جامه‌های که پوشیده است دفن میکنند وبعضی
گفته اند که در هر جهاد حقی که کشته شود چنین است وخالی از قوتی نیست ومشهور
میان اصحاب آنست که هرگاه از میت عضوی یافت شود که در آن استخوان باشد غسل میدهند
وکفن میکنند ودفن میکنند وبعضی سه کفن را در اینجا واجب دانسته اند واگر عضوی باشد
که دل در آن باشد نماز هم میباید کرد واحوط آنست که اگر سینه را تنها بیابند بازچنین
کنند وهمچنین اگر جمیع استخوانهای میت را بیابند وعضوی که بی استخوان باشد
مشهور آنست که در لته می پیچند ودفن میکنند وبعضی لته پیچیدن را واجب نمیدانند
وبچه که از شکم ساقط شود هرگاه چهار ماه زیاده داشته باشد غسل میدهند وکفن
میکنند ودفن میکنند وبر او نماز نیست وبعضی گفته اند به سه جامه کفن میکنند وحنوط
میکنند وهرگاه چهار ماه نداشته باشد مشهور آنست که در لته می پیچند ودفن میکنند
ودر روایت دیگر لته پیچیدن مذکور نیست وبعضی تمام شدن خلقت طفل را اعتبار
کرده اند در غسل وکفن نه چهار ماه واین احوط است واگر عضوها استخوان دار را از زنده
بریده باشند احوط آنست که غسل وکفن ودفن بکنند اگرچه اظهر عدم وجوبست واگر
طفلی در شکم مادر مرده باشد ومادر زنده باشد واگر نتوانند درست بیرون آورند
والا پاره پاره میکنند وبیرون می آورند واگر مادر بمیرد وطفل زنده باشد شکم مادر
را میشکافند از جانب چپ وطفل را بیرون می آورند وبهتر آنست که شکم را بدوزند
وواجبست که مرد را مرد غسل دهد وزن را زن الا در چند موضع اول زن وشوهر که
بقول اشهر واقوی هریک دیگری را می تواند غسل داد واحوط آنست که از زیر جامه
غسل دهد ونظر بعورت نکند وبهتر آنست که بدون ضرورت غسل ندهد خصوصاً

مرد زنا یعنی محارم جایز است که اما کنیز خود را غسل دهد هرگاه زن کسی یا در عدهٔ کسی نباشد
و در غسل کنیز آقا را خلافست سیم جایز است که غسل دهد مرد اجنبی دختر سه ساله را
برهنه و زن اجنبیه پسر سه ساله را برهنه و بعضی در پنج ساله نیز تجویز کرده‌اند چهارم
هرگاه مردی فوت شود و مردی نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل میتواند داد
از زیر جامه و هم چنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر اد در حال اختیار نیز محارم را
بلکه بکر را غسل میتوانند داد از زیر جامه اما احوط آنست که تا ممکن باشد زن را زن و مرد را
مرد غسل دهد و اما کیفیت غسل بهتر آنست که پیش از غسل کفن را مهیا کنند و اول حبره را
و بعد از آن ستر را سری و بعد از آن پیراهن را پهن کند و نصف بالای پیراهن را برگرداند
و لنگ را و بعد از آن ران [illegible] را بجای خود پهن کند پس متوجه غسل شود و اگر میسر باشد
که میت را در وقت غسل بر روی تختی یا تخته بخوابانند بهتر است و مستحبست که در
وقت غسل پای میت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی واجب دانسته‌اند و در
سایر احوال باید که چنین باشد مگر در حال نماز و دفن و باید رختهایش را بکنند و اگر
خواهد با پیراهن غسل دهد و اگر خواهد لنگ ببندد و پیراهن را بکند و بر هر تقدیر
واجبست که در وقت غسل دادن عورتین میت را بپوشانند و مشهور آنست که واجب است
که اول ازالهٔ نجاست از میت بکند و سنتست که برای حرمت میت پیراهن را از طرف پا
بیرون کنند و اگر تنگ باشد باذن ورثه بشکافند و سنتست که در زیر سقفی یا خیمه غسل
دهد که برابر آسمان نباشد و سنتست که دو نفر باشند غسل دهنده یکی آب بریزد و دیگری
میت را بگرداند و مستحبست که انگشتان میت را بمدارا نرم کند و اگر دشوار باشد و خوف
شکستن باشد دست بردارد و واجبست که میت را سه غسل بدهد اول باب سدر و بعد
از آن باب کافور و بعد از آن باب خالص و سنتست که اول دستهای میت را تا نصف
ذراع سه مرتبه بشوید بنا بر بعضی از روایات پس عورت میت را بشوید و احوط آنست که چون
خواهد عورت را بشوید لته بر دست بپیچد که دستش بعورت نرسد و اگر دست چپ

بشوید

بشوید بهتر است و سنّت است که اوّل عورت میّت را بکف سدر و اشنان سه مرتبه
بشوید و آب بسیار بریزد تا خوب پاک شود پس دست بر بالای شکمش بگذارد و بنرمی و
همواری پایین کشد که اگر فضله باشد بیرون آید باز مخرج را بشوید و اگر زن حامله باشد
و خوف افتادن فرزند باشد دست بر شکمش نکشد و علما گفته اند که سنّت است که سر و ریش
را پیش از غسل بکف سدر بشوید پس سنّت است که دستهای خود را تا مرفق بشوید یعنی آن
کسی که دست بر میّت میگذارد پس وضو دهد میّت را بروش وضوی زندگان بآب خالص
و بعضی واجب دانسته اند و نیّت کند که وضو میدهم این میّت را قربة الی الله پس رو و دستها
یش را بشوید و سر و پاهایش را مسح کند پس ابتدا کند بغسل و احوط آنست که آب بریزند که
و کردانند اگر دو کس غاسل باشند هر دو نیّت کنند و بهتر آنست که نیّت همه را در اوّل
بکنند و از برای غسل کافور و قراح نیز نیّت جدا بکنند پس اوّل نیّت میکنند که این میّت را
غسل میدهم بآب سدر و کافور و قراح جهت آنکه واجب است از برای رضای خدا یا قربة
الی الله پس سر میّت را بآب سدر بشوید و احوط آنست که اوّل بجانب راست سر میّت
آب بریزد و بعد از آن بجانب چپ و سنّت است که سر و هر دو جانب را سه مرتبه بشوید پس
میّت را بر پهلوی چپ بخوابانند و جانب راست را بشوید و سنّت است که سه مرتبه بشوید
و هر سمتی را که میریزد قطع نکند تا بپا برساند و اگر آنکه میّت را میگردانند در هنگام آب
ریختن دست بر پشت و شکمش مالد بهمواری که آب خوب برسد بهتر است و دست میّت
را از پهلو جدا کند تا آب بزیر آن برسد و چنان کند که آب بزیر لنگ و عورت [illegible] و سایر
اعضا خوب برسد و جاری شود پس میّت را بگردانند و بر پهلوی راست بخوابانند و پهلوی
چپ را بهمان طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سدر سمتی کافیست و مشهور
آنست که حدّی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت برگ سدر باشد و بعضی یک
رطل و بعضی یک رطل و نیم گفته اند که نزدیک به بیست و پنج درهم وزن بوده باشد
و گویا این زیادتیها برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنست

کدر آب غسل انقدر داخل نکنند که صاف شود و آبش نگویند و در بعضی اخبار
در شستن هر جانب شستن نصف سر نیز وارد شده است و شاید بد نباشد و
اگرچه خلاف مشهور است پس میت را بر پشت بخوابانند و ظرفها را میشویند که اثر سدر
از آنها برطرف شود و اندک کافور را ریزه میکنند و داخل آب میکنند و غسل دهنده دستهای
خود را تا مرفق میشوید و بهتر آنست که دستهای میت را نیز تا نصف ذراع سه مرتبه با آب
کافور بشوید و فرجش را نیز سه مرتبه بشوید بهمان نحو که گذشت با دستمالی بر دست پیچید و
دست بر شکم میت بکشد بهمواری و بهتر آنست که در وقتی که دست بر شکم میکشد سر
میت را بلند کند که نجاست از آن طرف بیرون نرود پس احتیاطا آب بریزند و گرداننده
هر دو نیت میکنند که این میت را غسل میدهم با آب کافور از برای آنکه واجبست از برای
تقرب بخدا پس سر را بشوید و سنتست که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا بجانب راست سر
بکند و گرداننده هم و ابتدا بدستها کند پس جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه
بنحوی که در غسل سدر مذکور شد بشوید پس میت را بر پشت بخوابانند و باز دستهای خود را
تا مرفقین بشوید و ظرفها را خوب بشویند که اثر از سدر و کافور در آنها نماند و اگر سبوی
دیگر برای آب قراح مهیا کنند بهتر است و احوط آنست که آب غسل قراح را از سبوئی که آب
سدر و کافور در آن ریخته شده است بر ندارند و از آبی بردارند که اینها مطلقا در آن
داخل نشده باشد پس دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه با آب خالص بشویند ا
ستحبابا و فرج میت را نیز با آب خالص سه مرتبه بشویند و اگر در این وقت نیز بار دیگر میت
را وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاطا نیت کنند که غسل میدهم این میت را با آب
قراح از جهت آنکه واجبست قربة الی الله پس سر را سه مرتبه و جانب راست را سه مرتبه و جانب
چپ را سه مرتبه بشویند که یکمرتبه واجبست و دو مرتبه سنت و بهتر آنست که گرداننده
بدن را مکرر داند و در وقت آب ریختن دستی بکشد بر بدن میت پیش از غسل و در اثنای این
غسل دست بر شکم میت نمیکشد و چون از این هر سه غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی

غسل میت

بوده باشد قبل از آنکه پنبه در دبرش داخل کند و همچنین در دهان و بینی او قدری از ۳۲۱
پنبه داخل کند اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاستی بوده باشد پس سنتست که
بدنش را بجامهٔ خشک کنند بعد از آن او را بردوز جامهای کفن بگذارند و سنتست که
هر مرتبه که میت را از جانبی بجانبی گردانند این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا بَدَنُ عَبدِکَ
اَلْمُؤمِنِ وَقَدْ اَخرَجْتَ رُوحَهُ مِنهُ وَفَرَّقْتَ بَینَهُما فَعَفوَکَ عَفوَکَ و اگر زن باشد بگوید
اِنَّ هٰذا بَدَنُ اَمَتِکَ الْمُؤمِنَةِ و اگر هر دو را بگوید بهتر است و در سایر احوالِ غسل
مکرر بگوید رَبِّ عَفوَکَ عَفوَکَ تا غسل او را بانجام رساند و سنتست که هر چه از عیوب میت
بر او ظاهر شود بکسی نقل نکند تا حق تعالی گناهان او را بیامرزد چنانکه از مادر متولد
شده و مستحبست که غسل دهنده از جانب راست بایستد و گودالی در برابر قبله بکنند
و تخت سر از بیر باشد که آب غسل در آن گودال رود و مکروهست که آب غسل را بجائی که
در آن بول و غایط کنند بریزند و اگر چاه باشد که کثافات خانه را در آن ریزند ضرری
ندارد و مکروهست میت را به آب گرم غسل دادن مگر در حال ضرورت و مکروهست که
میت را در میان پاهای خود بگیرد و ایضاً مکروهست که ناخن میت را بگیرد یا موی او را بگیرد
یا شانه کند و اگر بگیرد ناخن و موی او را و یا در اثنای غسل جدا شود باید که در میان کفن گذارد
و با میت دفن کند حتی منقولست که دندانی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام کند مثل حضرت
صادق ع داد و فرمود که با من دفن کن در قبر و اگر سدر و کافور بهم نرسد یکمرتبه با آب قراح
غسل دهند و احوط آنست که سه مرتبه غسل دهند و اگر پیش از دفن بهم رسد احوط آنست
که مرتبه دیگر او را سه غسل دهند و اگر آب بهم نرسد یا میت را غسل نتوان داد که خوف
آن باشد که بدن میت از هم بپاشد تیمم دهند او را و ظاهر آنست که یک تیمم کافیست و سه تیمم
احوطست و بهتر آنست که تیمم را چنین بدهند که نیت کنند تیمم میدهم این میت را بدل
از غسلهای سدر و کافور و قراح از جهت آنکه واجبست از برای رضای خدا و تیمم دیگر را
قصد کند که تیمم میدهم این میت را بدل از غسل کافور واجباً قربةً الی الله و همچنین قراح

و چون نیت کند دست خود را بر خاک زند و بر پیشانی میت کشد و دیگر بر پشت دست
راست میت کشد و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر بدو ضرب تیمم دهد یکی برای رو
و یکی برای دستها خوبست و اگر میت محرم باشد او را غسل کافور ندهند و حنوط نکنند
فصل ستم در کفن کردن میت است واجبست که میت را سه کفن کنند و اکثر علما گ
گفته اند که اول آنها لنگ است که از ناف تا بعضی از ساق را بپوشد و بعضی گفته اند که
سنتست که سینه اش را بپوشد و تا پاها برسد و دوم پیراهن است و سیم سرتاسری که
جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علما گفته اند که پیراهن سنتست و دو سرتاسری و جایز است که بجای
پیراهن یک سرتاسری دیگر کنند که مجموع سه سرتاسر باشد و این قول اظهر است و احادیث
معتبره بر این دلالت دارد و احوط آنست که با اینها لنگ نیز بکنند و با ضرورت یک سرتاسری
کافیست و باید که کفن حریر محض نبوده باشد و احوط آنست که کفن از پوست نبوده
باشد و بهتر آنست که از ابریشم و مو نیز نبوده باشد و مستحبست که از پنبه سفید بوده
باشد و سنتست که سرتاسری بالا از جمله دو سرتاسری حبره باشد و آن جامه بوده از یمن می آورده
اند و الحال معلوم نیست و دور نیست که اگر بجای آن قطنی سفید بکنند بد نباشد و
علما گفته اند که سنتست که اول جانب چپ لفافه را بر جانب راست میت اندازند و بعد
از آن جانب راست لفافه را بر جانب چپ میت و بهتر آنست که خرقه طولانی که عرضش یک شبر
و نیم و طولش اولا سه ذرع و نیم باشد بذراع دست زیاده کنند برای ران پیچ با آنکه سر
آنرا بشکافند و بر کمر میت ببندند و پنبه بسیار بر دبر و فرج آن میت بگذارند و اگر زن باشد
پنبه بیشتر بگذارند و اگر بر پنبه قدری کافور بپاشند شاید بد نباشد و سر دیگر خرقه را
از میان پاها بدر آورند و از زیر آنچه بر کمرش بسته اند بیرون آورند و محکم بکشند که فرج
او را و پنبه که گذاشته اند فرا گیرد و پاها را بهم آورند و رانهای او را با یکدیگر با آن خرقه سخت
ببندند و بپیچند تا زانوها و بهر جا که منتهی بشود سرش را در آنچه پیچیده اند فرو برند و
سنتست که عمامه از برای مرد زیاد کنند که بر دور سرش بگردانند و موافق مشهور بر زن

و احوط آنست که کفن زنان نیز غیر حریر محض نبوده باشد و

حنک بگردانند و سرهای عمامه را از هر دو طرف بدر آورند و بر سینهٔ میت بیندازند
چپ را بر جانب راست و راست را بر جانب چپ و بدل عمامهٔ مرد برای زن مقنعهٔ زیاد
کنند و پارچه بر سینهٔ زن ببندند که پستانهای او را بگیرد و بر پشتش گره زنند و مکروهست
که کفن از کتان باشد یا پیراهنی که تازه پاره کنند آستین داشته باشد اما اگر میت را در پیراهن
خودش کفن کنند در کار نیست بریدن آستین و با آستین باکی نیست و اما تکمهها و
بندهایش را ببرند و سنتست که میت را کفن کنند در پیراهنی که در آن نماز میکرده است
و اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا نیز کفن کنند شاید بد نباشد و مستحبست که در جامه
که در آن احرام بسته است از حج یا عمره کفن کنند و مستحبست که کفن خوش قماش و صاحب
قیمت باشد چنانچه در حدیث وارد شده است که نیکو کفن کنید کفنهای مردگان خود
را که زینت ایشانست و با آن کفنها در قیامت مبعوث میشوند و سنتست که در قیمت کفن
مضایقه و تقصیری نکنند و کفن از مال بسیار حلال و بی شبهه باشد و سنتست موافق
مشهور که بر کفن شهادتین و اقرار بائمه عم بنویسند و دعای جوشن و غیر آن در بعضی روایات
وارد شده است و سنت است که بتربت حضرت امام حسین علیه السلام بنویسند و علما
گفته اند که سنتست که کفن را بریسمانی که از آن بیرون آورده اند بدوزند و بآب دهن
تر نکنند و سنتست که در وقتی که غسل دهنده خواهد که میت را کفن کند دستهایش را
تا دوشها یا تا مرفق بشوید و بعد از آن شروع کند در کفن کردن و واجبست حنوط کردن
میت را بآنکه بر هفت موضع سجدهٔ او یعنی پیشانی و کف دستها و زانوها و انگشتهای بزرگ
پاها کافور بمالند اگر چه اندکی باشد و بهتر آنست که سر بینی را نیز بمالند و بر سینه اش
بریزند و اگر کهنهٔ دال پایین کردن و بندهای پا و بندگاه دست و مرفقها و زیر بغلها
و بیخ ران و بند انگشتان و سایر بندها را بمالند احوطست و بهتر آنست که کافور
حنوط کافور خام جو دانه باشد و مقدارش بقدر یک مثقال شرعی باشد که چهار دانگ و نیم
مثقال است و بهتر از این آنست که سه مثقال باشد و بهتر از این آنست که سیزده درهم

وبلندی بوده باشد و موافق خطوط حضرت رسول صلعم که تقریبا هفت مثقال صیرفی بوده باشد
و بهتر آنست که کافور غسل از این مقدار تمام باشد و سنت مؤکد است که دو چوب
تازه با میت بگذارند و در اخبار بسیار وارد شده است که تا این چوبها تر است میت را
عذاب نمیکنند و بهتر آنست که چوب درخت خرما بوده باشد و اگر یافت نشود چوب درخت
بید و اگر یافت نشود چوب درخت انار و اگر بهم نرسد هر چوب تری خوبست و باید تر
باشد و تازه از درخت بریده باشد و چوب خشک هر چند از درخت خرمای اماکن
شریفه باشد فایده نمیکند و باید که هر یک بقدر یک شبر بوده باشد یا یک ذراع درست
و بعضی گفته اند بقدر استخوان ذراع که از یک شبر بیشتر است و ظاهراً همه خوبست
و بعضی گفته اند که پنبه بر آنها بپیچند تا رطوبتشان بیشتر بماند و یکی را از جانب راست
بگذارند و سرش را چنبر کردن گذارند و ملصق به بدن سازند و دیگری را از جانب چپ در
میان پیراهن و سر تا سری بگذارند و سر آنرا نیز چنبر کردن گذارند و ملصق به بدن نسازند
و بعضی گفته اند که سنتست که بر جریدتین شهادتین بنویسند بتربت شریف و اگر
تقیه باشد و جریدتین نتوان در کفن گذاشت در میان قبر بیندازند و اگر بعد از پر
کردن قبر بخاطرشان آید در میان قبر فرو برند و بدانکه کفن واجب میت از اصل مال
اوست مقدم بر دین و وصیت و میراث و اگر چیزی نداشته باشد رختهای او را تطهیر
کنند و بآنها کفن کنند و اگر آن هم نباشد برهنه دفن کنند و بعضی گفته اند که از زکوة
واجب کفن میت میتوان کرد و خالی از قوتی نیست و سنت مؤکد است که مسلمانان
او را کفن کنند چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که
کفن کند مؤمنی را چنانست که ضامن جامه او شده باشد تا روز قیامت و هر که قبری
بکند از برای مؤمنی چنانست که او را در خانه موافق نیکویی جا داده باشد تا روز
قیامت و کفن زن بر شوهر واجبست هرچند زن مالدار باشد و همچنین کفن بنده
بر صاحبش واجبست و اگر از میت نجاستی بیرون بیاید بدن او را بشویند و اگر

سدر و اگر یافت نشود چوب درخت

۳۲۵ کفن آلوده شده باشد تا در قبر نگذاشته‌اند میشویند و اگر بقبر برده باشند مشهور آنست
که آنموضع را مقراض میکنند و کفن را از یکدیگر میکشانند تا بدن میت پوشیده شود و
بعضی گفته‌اند که اگر ممکن باشد شستن در اندرون قبر بآنکه طشت و آفتابه برند بشویند
بهتر است خصوصاً هرگاه بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم باشد کفن را نیز
بآن عنوان بشویند و این احوط است و جمعی گفته‌اند مکروه است کفن را با آهن بریدن و
گفته‌اند از مشایخ چنین شنیده‌ایم و در حال کفن نیز سنت است که پاهایش بجانب قبله باشد
و کسی که در غیر جهاد با امام کشته شده باشد خون جراحتهای بدنش را ازاله میکنند و غسل
میدهند و اگر مجروح باشد در هر غسل اول جراحتها را میشویند و آخر بدنرا و بعضی گفته‌اند
که اگر خون بند نشود گل پست میریزند تا بند شود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
در حکم چنین کسی که اول خونرا میشویند و آب براو میریزند در غسل و دست بر بدنش نمیمالند
و بر جراحتهایش پنبه و کافور میگذارند و محکم می بندند و همچنین اگر گردنش بریده شده
باشد و جدا نشده باشد کافور میپاشند بموضع جراحت و پنبه بر آن میگذارند و بخرقه
می بندند که خون بیرون نیاید و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را میشویند
و بعد از آن بدنرا و پنبه بر بالای گردنش میگذارند و بعد از آن سر را بر روی گردن میگذارند
و در میان کفن می پیچند و در هنگام دفن سر را با بدن میگیرند و در لحد میگذارند و رویشرا
بجانب قبله میگردانند فصل چهارم در نماز میت است و این نماز واجبست بر همه
مسلمانان که علم بفوت شخصی بهم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد از دیگران ساقط میشود
و واجبست نماز بر هر شیعه اثنی عشری که بالغ باشد بخلاف و اشهر و اقوی آنست که بر
طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجبست و ظاهراً بقصد قربت اکتفا توان
کرد و کمتر از شش ساله را اگر زنده متولد شده باشد بعضی سنت دانسته‌اند و بعضی بدعت
و احوط نماز نکردنست و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبیان که عداوت اهل
بیت علیهم السلام داشته باشند و غالیان که ائمه علیهم السلام را خدا دانند یا گویند که خدا در ایشان

ملول کرده است و بر مرتد و بر آنها که خدا را جسم میدانند و بر غیر ایشان از مخالفان خلاف اولی
و ظاهراً مخیر باشد میان آنکه نماز نکند یا بکند و چهار تکبیر بگوید در تکبیر چهارم نفرین
و لعنت کند و در موضع تقیه ترک نباید کرد و سزاوارترین مردم بنماز بر میت وارث اوست
بنا بر مشهور و بعضی گفته اند که بی رخصت ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و بانفراد میتوان
کرد و احوط آنست که تا توان از ایشان رخصت گرفتن بی رخصت نکنند و شوهر از همه خویشان
اولیست نسبت بزن و مردان اولی اند از زنان و وارث اگر خود قابلیت پیشنمازی نداشته
باشد هر که را اعتقاد داشته باشد و بهتر داند مقدم دارد و جایز است که زن پیشنمازی
زنان بکند و با مأمومان در یک صف بایستند و مرد باید که پیش بایستد اگر چه مأموم یکنفر
باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند زنان در عقب مردان بایستند و اگر حایض باشد
سنتست که در صف جدائی بایستد و واجبست که نمازکنارنده رو بقبله بایستد و سر
جنازه بجانب راست او باشد اگر امام باشد و در مأموم در کار نیست و احوط در منفرد
آنست که از برابر جنازه بیرون نباشد و واجبست که میت را بر پشت بخوابانند و در این نماز
طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حایض و بیوضو این نماز را میتوانند کرد و احوط
آنست که سایر شروط نماز یومیه را در این نماز رعایت کنند از پوشانیدن عورت و نجس
نبودن جامه و بدن و حریر نبودن جامه و غیر اینها اگر چه اظهر آنست که هیچیک در کار نیست
مگر چیزی چند که حرام باشد و ازالهٔ آنها منافی افعال نماز باشد مانند طلا و حریر برای مردان
و جامهٔ غصبی و سنتست که با وضو باشد و اگر آب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت
تنگ باشد سنتست که تیمم کند و ظاهر بعضی آنست که بدون عذر نیز تیمم مستحبست و
نباید که از جنازه بسیار دور باشد مگر آنکه در نماز جماعت باشد و صفها در میان باشد
و نماز بر میت نمیتوان کرد تا او را غسل و کفن نکنند اگر ممکن باشد و اگر کفن نداشته باشد
او را بقبر گذارند و عورتش را بپوشانند و نماز کنند و سنتست که پیشنماز برابر میان مرد
بایستد و سینهٔ زن بنا بر مشهور و سنتست که کفش را بکنند و اگر موزه در پا داشته باشد

در کار نیست کندن و اگر پا برهنه باشد بهتر است و واجبست که نیت کند و بهتر آنست
که چنین نیت کند که نماز بر این میت حاضر میکنم از برای آنکه واجبست قربة الی الله و پنج تکبیر
بگوید و سنتست که در هر تکبیر دستها را بردارد تا محاذی گوشها و بعضی در غیر تکبیر اول
سنت نمیدانند دست برداشتن را و اول اقوی است و در وجوب دعا در میان تکبیرها
خلافست و احوط وجوبست و ظاهر اهر دعایی مجزی باشد و مشهور آنست که بعد از
تکبیر اول اگر بگوید اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ
اللّٰهِ و بعد از دوم اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ و بعد از سیم اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ
و بعد از چهارم اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ و تکبیر پنجم را بگوید و فارغ شود مجزیست و موافق
مشهور بهتر آنست که چنین کند بعد از نیت بگوید اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيراً وَنَذِيراً بَيْنَ يَدَيِ
السّاعَةِ پس بگوید اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبارِكْ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ عَلىٰ اِبْراهِيمَ وَآلِ اِبْراهِيمَ
اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَصَلِّ عَلىٰ جَمِيعِ الْاَنْبِياءِ وَالْمُرْسَلِينَ پس بگوید اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِماتِ الْاَحْياءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ تابِعْ بَيْنَنا وَبَيْنَهُمْ
بِالْخَيْراتِ اِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَواتِ اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا عَبْدُكَ
وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّا لا نَعْلَمُ مِنْهُ اِلَّا خَيْراً
وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّا اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي اِحْسانِهِ وَاِنْ كانَ مُسِيئاً فَتَجاوَزْ عَنْهُ
وَاغْفِرْ لَهُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَكَ فِي اَعْلىٰ عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ عَلىٰ اَهْلِهِ فِي الْغابِرِينَ وَارْحَمْهُ بِرَحْمَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس میگوید اَللّٰهُ اَكْبَرُ و فارغ میشود و اگر زن باشد میگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ
هٰذِهِ اَمَتُكَ وَابْنَةُ اَمَتِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّا لا نَعْلَمُ مِنْها اِلَّا خَيْراً وَاَنْتَ وَابْنَةُ عَبْدِكَ
اَعْلَمُ بِها مِنّا اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ فِي اِحْسانِها وَاِنْ كانَتْ مُسِيئَةً فَتَجاوَزْ عَنْها وَ
اغْفِرْ لَها اَللّٰهُمَّ اجْعَلْها عِنْدَكَ فِي اَعْلىٰ عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ عَلىٰ اَهْلِها فِي الْغابِرِينَ وَارْحَمْها

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ واگر بعد از چهار تکبیر این دعا بخواند خوبست اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْمُسَجّٰى قُدَّامَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
وَقَدْ قَبَضْتَ رُوحَهُ اِلَيْكَ وَقَدِ احْتَاجَ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا
نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ اِلَّا خَيْرًا وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِسَرِيرَتِهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ وَاِنْ كَانَ
مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ واگر زن باشد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ الْمُسَجّٰاةَ قُدَّامَنَا اَمَتُكَ
وَابْنَةُ عَبْدِكَ وَقَدْ قَبَضْتَ رُوحَهَا اِلَيْكَ وَقَدِ احْتَاجَتْ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ
عَذَابِهَا اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهَا اِلَّا خَيْرًا وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِسَرِيرَتِهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً
فَزِدْ فِي اِحْسَانِهَا وَاِنْ كَانَتْ مُسِيئَةً فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهَا بلکه موافق جمع بین الاحادیث
بهتر است واگر بعد از هر تکبیر این دعا را بخواند نیز خوبست اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ
الْهُدَاةِ وَاغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا
رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِاَحْيَائِنَا وَاَمْوَاتِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاَلِّفْ قُلُوبَنَا
عَلٰى قُلُوبِ اَخْيَارِنَا وَاهْدِنَا لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ اِفْتَقَرَ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاسْتَغْنَيْتَ
عَنْهُ اَللّٰهُمَّ فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ وَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ وَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَنَوِّرْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ
حُجَّتَهُ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهُ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ واگر زن باشد
از اول دعا میخواند تا اینجا که اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اَللّٰهُمَّ اَمَتُكَ ابْنَةُ عَبْدِكَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا
اِفْتَقَرَتْ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاسْتَغْنَيْتَ عَنْهَا اَللّٰهُمَّ فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهَا وَزِدْ فِي حَسَنَاتِهَا وَاغْفِرْ
لَهَا وَارْحَمْهَا وَنَوِّرْ لَهَا فِي قَبْرِهَا وَلَقِّنْهَا حُجَّتَهَا وَاَلْحِقْهَا بِنَبِيِّهَا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا
اَجْرَهَا وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهَا اَبَدًا و در بعضی روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز
بگوید رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ واگر برسنی وخلاف

مذهب نماز کند بضرورت بعد از تکبیر چهارم بلکه بعد از هر تکبیری او را لعنت و نفرین کند
و بهتر اینست چنین بگوید اَللّٰهُمَّ اَخْزِ عَبْدَکَ فی عِبادِکَ وَ بِلادِکَ اَللّٰهُمَّ اَصْلِهِ حَرَّ نارِکَ
اَللّٰهُمَّ اَذِقْهُ اَشَدَّ عَذابِکَ فَاِنَّهُ کانَ یُوالی اَعْداءَکَ وَ یُعادی اَوْلِیاءَکَ وَ یُبْغِضُ اَهْلَ بَیْتِ
نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ و اگر میت مستضعف باشد که ضعیف العقل باشد و تمیز
میان مذاهب نکند و باین سبب سنی باشد یا مخالف حق باشد و عناد با شیعیان نداشته
یا اعتقاد باهل بیت علیهم السلام داشته باشد و با دشمنان ایشان بد نباشد و در نماز بر او بگوید
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذینَ تابُوا وَ اتَّبَعُوا سَبیلَکَ وَ قِهِمْ عَذابَ الْجَحیمِ و اگر مذهب میت معلوم
نباشد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ النَّفْسَ اَنْتَ اَحْیَیْتَها وَ اَنْتَ اَمَتَّها اَللّٰهُمَّ وَلِّها ما تَوَلَّتْ وَ
احْشُرْها مَعَ مَنْ اَحَبَّتْ و اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِاَبَوَیْهِ وَ لَنا سَلَفاً
وَ فَرَطاً وَ اَجْراً و مشهور در همه آنست که دعاهای سه تکبیر اول را میخوانند بنحوی که گذشت
و این دعاها را بعد از تکبیر چهارم میخوانند و بر سنی اگر نماز کند تکبیر پنجم را نمیگوید و سنت است
که بر جای خود بایستند تا جنازه را بردارند خصوصا پیشنماز و نماز جنازه را در مسجد
میتوان کرد و مشهور آنست که اگر در مسجد نکنند بهتر است و بر یک جنازه دو مرتبه نماز
کردن خلافست در جواز آن و دور نیست که کسی نماز نکرده باشد تواند کرد و کسی که
در اثنای نماز برسد بقصد وجوب ملحق میشود و دعاها که خودش را باید خواند میخواند
و چون پیشنماز فارغ شود بقیه را با دعاهای مختصر بخواند اگرچه جنازه را بردارند
و اگر دور شود یا بگردد تکبیرها را بی دعا پیاپی بگوید و اگر میتی را بی نماز دفن کرده باشند
احوط آنست که بر قبر او نماز کنند هر چند مدتی گذشته باشد و همه وقت نماز جنازه
میتوان کرد مگر آنکه وقت حاضره تنگ شود که حاضره را مقدم میدارد و بهتر آنست که
با وسعت وقت نیز حاضره را مقدم دارد مگر آنکه خوف فوت نماز جنازه بوده باشد
یا خوف ضایع شدن میت فصل پنجم در آداب دفن میت است و آداب بعد از آن سنت است
که تا میت را در قبر نگذارند ننشینند و واجبست کفایة دفن کردن میت و قدر واجب

آنست که میت را در گودی پنهان کنند بحیثیتی که بوی بد او از مردم مستور گردد و جسد او
از درندگان ایمن باشد و خوابانیدن او بجانب راست رو بقبله واجبست بقول مشهور
و بعضی مستحب دانسته اند و مستحب است کندن قبر بقدر قامتی یا تا چنبر گردن و سنتست
کندن لحد از طرف قبله و مستحبست که آنقدر فراخ باشد که کسی در آن تواند نشست و اگر
زمین سست باشد و لحد نتوان کندن بعضی گفته اند که مانند لحد بسازند و اگر نتوان
قبر را شق کنند بانکه از میان قبر بقدر جسد میت فرو برند آنقدر که تواند نشست و دو طرف
داشته باشد که خشت بر روی آن توان گذاشت که خاک بر میت ریخته نشود و احوط آنست
که در مانند سردابه و تابوت و صندوق نگذارند و شخصی که در دریا بمیرد اگر ممکن باشد
بخشکی برسانند والا در میان خم گذارند و سرش را ببندند و در دریا اندازند اگر ممکن باشد
والا او را سنگین کنند و رو بقبله در آب اندازند و چون جنازه نزدیک قبر رسد سنتست
که او را نزد پای قبر بگذارند اگر مرد باشد و اگر زن باشد برابر قبله قبر بگذارند و مشهور آنست
که زمانی میگذارند و سه مرتبه او را نقل میکنند و مرتبه چهارم او را بقبر میبرند و آنچه
در روایت معتبر وارد شده است آنست که چون میت را بقبر رسانی او را بناگاه بقبر مبر که از را
براو سنگین مکن و پایین تر از قبر بگذار و بقدر یک ذراع یا سه ذراع بگذار و ساعتی صبر بکن تا اهبه خود را
بگیرد برای سؤال قبر زیرا که قبر را هولهای عظیم هست و دعا کن که خدا او را پناه دهد
از اهوال قبر و سنتست که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر سراشیب بقبر برند و جمعی از
علما گفته اند که زن را از پیش قبله میگیرند و بعرض بقبر میبرند و سراشیب نمیکنند چنانکه در
بعضی از روایات وارد شده است و سنتست که شخصی که بقبر میرود که میت را بقبر
بگذارد بندهای قبا را بگشاید و بالاپوش و ردا را بیندازد و سر و پایش برهنه باشد
و جایز است که یک کس برود یا زیاده خواه طاق باشد و خواه جفت و اکثر علما گفته اند که
مکروه است که اگر میت مرد باشد خویش او او را بقبر برد و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنست
که پدر را مکروه است که در قبر فرزند داخل شود و فرزند و سایر اقارب باکی نیست و اگر

میت زن بوده باشد احوط آنست که محرم او را بقبر برد و اگر محرم نبوده باشد زنی صالحه
ببرد و اگر زن نبوده باشد مرد صالح ببرد و در رفتن و بیرون آمدن سنتست که از پیش پا
قبر باشد و سنتست که چون میت را نزدیک قبر بگذارد بگوید اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ
وَابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ و چون میت را بردارند که بقبر برد بگوید بِسْمِ اللّٰهِ
وَبِاللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اِلٰى رَحْمَتِكَ لَا اِلٰى عَذَابِكَ اَللّٰهُمَّ
اَفْسِحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَثَبِّتْهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ وَقِنَا وَاِيَّاهُ عَذَابَ الْقَبْرِ و چون در
قبر گذارند سنتست که بندهای کفن را بگشاید و روی میت را باز کند و طرف راست او را بر
زمین برسانند و اگر زیر سرش را از خاک بلندتر کنند بد نیست و خشتی بر پشتش بگذارد که بر
پشت نغلطد و سنتست که قدری از تربت حضرت امام حسین علیه السلام در برابر روی او بگذارد
و اگر تربت آنحضرت در کفن با او نیز بگذارد بهتر است و بگوید اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ پس سوره فاتحه و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و آیة
الکرسی را بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است پس بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي
سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ
اَفْسِحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ
وَاِنْ كَانَ مُسِيئًا فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَتَجَاوَزْ عَنْهُ پس بگوید اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ
وَصَاعِدْ عَمَلَهُ وَلَقِّهِ مِنْكَ رِضْوَانًا پس بگوید اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ
نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ وَقِهِ شَرَّ
مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ و ایضاً بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَاَلْحِقْهُ
بِنَبِيِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ اِلَّا خَيْرًا وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ و بروایت معتبر دیگر بگوید اَللّٰهُمَّ
يَا رَبِّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي
اِحْسَانِهِ وَاِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَالِحِ

شيعته واهدنا وايّاه الى صراط مستقيم اللهم عفوك عفوك وبروايت معتبر ديگر اين
دعا بخواند اللهم انّ هذا عبدك فلان وبجاى فلان نام او را ببرد وابن عبدك قد
نزل بك وانت خير منزول به فقد احتاج الى رحمتك اللهم ولا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم
بسريرته ونحن الشهداء بعلانيته اللهم فجاف الارض عن جنبيه ولقّنه حجّته واجعل
هذا اليوم خير يوم اتى عليه واجعل هذا القبر خير بيت نزل فيه وصيّره الى خير ما كان
فيه ووسّع له من مدخله وآنس وحشته واغفر ذنبه ولا تحرمنا اجره ولا تضلّنا بعده
وسنّتست كه در اينحال عقايد حقّ را تلقين او كنند خصوصا ولايت ائمّه معصومين ع
وبهتر آنست كه بدست راست دوش راست ميّت را بردارد وبدست چپ دوش چپ او را
و او را حركت دهد وتلقين كند واگر باين نحو بگويد بجا معتبر است اسمع افهم اسمع افهم
يا فلان ابن فلان ونام او ونام پدر را بگويد هل انت على العهد الذى فارقتنا عليه
من شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وانّ محمّدا صلّى الله عليه وآله عبده
ورسوله سيّد النبيّين وخاتم المرسلين وانّ عليّا امير المؤمنين وسيّد الوصيّين
وامام افترض الله طاعته على العالمين وانّ الحسن والحسين وعلىّ بن الحسين ومحمّد بن
علىّ وجعفر بن محمّد وموسى بن جعفر وعلىّ بن موسى ومحمّد بن علىّ وعلىّ بن محمّد و
الحسن بن علىّ والقائم الحجّة المهدىّ صلوات الله عليهم ائمّة المؤمنين وحجج الله على الخلق
اجمعين وائمّتك ائمّة هدى ابرار يا فلان بن فلان اذا اتاك الملكان المقرّبان رسولين
من عند الله تبارك وتعالى وسئلاك عن ربّك وعن نبيّك وعن دينك وعن كتابك
وعن قبلتك وعن ائمّتك فلا تخف وقل فى جوابهما الله جلّ جلاله ربّى ومحمّد صلّى الله
عليه وآله نبيّى والاسلام دينى والقرآن كتابى والكعبة قبلتى وامير المؤمنين علىّ بن
ابى طالب امامى والحسن بن علىّ المجتبى امامى والحسين بن علىّ الشهيد بكربلاء امامى
وعلىّ زين العابدين امامى ومحمّد باقر علم النبيّين امامى وجعفر الصادق امامى و
موسى الكاظم امامى وعلىّ الرضا امامى ومحمّد الجواد امامى وعلىّ الهادى امامى و

الحسن العسکری امامی والحجة المنتظر امامی هؤلاء صلوات الله علیهم اجمعین ائمتی وسادتی
وقادتی وشفعائی بهم اتولّی ومن اعدائهم اتبرّأ فی الدنیا والآخرة ثم اعلم یا فلان بن فلان
ان الله تبارک وتعالی نعم الرب وان محمداً صلی الله علیه وآله نعم الرسول وان امیر
المؤمنین علی بن ابی طالب واولاده الائمة الاحد عشر نعم الائمة وان ما جاء به محمد صلی
الله علیه وآله حق وان الموت حق وسؤال منکر ونکیر فی القبر حق والبعث حق والنشور
حق والصراط حق والمیزان حق وتطایر الکتب حق والجنة حق والنار حق وان الساعة آتیة
لا ریب فیها وان الله یبعث من فی القبور پس بگوید افهمت یا فلان در حدیث است که میت در
جواب میگوید بلی فهمیدم پس بگوید ثبتک الله بالقول الثابت هداک الله الی صراط مستقیم
عرّف الله بینک وبین اولیائک فی مستقر من رحمته پس بگوید اللهم جاف الارض عن جنبیه
واصعد بروحه الیک ولقّه منک برهاناً اللهم عفوک عفوک پس خشت بر لحد بگذارد و
آجر پخته نیز خوبست وخشت خام بهتر است اگر خشت بزرگ باشد راست بگذارد وبر رخنه
خشتها خشت دیگر بگذارد یا میل رخنه را بگیرد واگر خشتهای کوچک باشد همه کند وبر
هر نقبه پر رخنها را محکم کند که خاک بر میت نریزد ودر وقت چیدن خشتها این دعا بخواند
اللهم صل وحدته وآنس وحشته وآمن روعته واسکن الیه من رحمتک رحمة تغنیه
بها عن رحمة من سواک فانما رحمتک للظالمین وبروایت دیگر رحمة یستغنی بها عن
رحمة من سواک واحشره مع من کان یتولاه ومکروه است فرش قبر بچوب وتخته کردن یا میت را پای
تابوت گذاشتن مگر آنکه زمین آب برآورده یا نم بسیار داشته باشد وچون از پیش پای
قبر بیرون آید بگوید انا لله وانا الیه راجعون والحمد لله رب العالمین اللهم ارفع درجته
فی اعلی علیین واخلف علی عقبه فی الغابرین وعندک نحتسبه یا رب العالمین پس
سنتست که حاضران بپشت کف خاک در قبر بریزند واگر بشکم دست کفها را پر کنند وبریزند
نیز خوبست وسنتست که سه مرتبه بریزند ودر وقت ریختن بگویند اللهم ایماناً بک
وتصدیقاً بکتابک هذا ما وعدنا الله ورسوله وما زادنا الا ایماناً وتسلیماً ودر حدیث

که هر که چنین کند و این دعا بخواند حق تعالی بعدد هر ذره از خاک حسنه برای او بنویسد و
مکروه هست که خویشان میت خاک بر قبر وی بریزند که مورث قساوت قلبست و دوری از رحمت الهی
و سنتست که از غیر خاک قبر بر میت نریزند که بار است بر میت و سنتست که قبر را بقدر چهار
انگشت بلند کنند بعضی چهار انگشت گشاده و بعضی بهم آورده گفته اند و ظاهرا هر دو
خوب باشد و دور نیست که یک شبر نیز مجوز باشد و مستحبست که قبر را چهار گوشه کنند و
روی آن را پهن کنند و خرپشته نکنند بنحویکه سنیان میکنند و بعد از آن آب بر قبر بریزند و در
خبر است که تا تری در قبر هست میت را عذاب نمیکنند و سنتست که آب ریزنده رو بقبله
باشد و ابتدا از پیش سر بکند و بر یک جانب قبر بریزد تا پیش پا و بگرداند بجانب دیگر و بریزد
تا پیش سر و بعد از آن بر میان قبر بریزد و سنتست که آب را قطع نکند و متصل بریزد تا تمام شود
و مستحب است که بعد از آب ریختن دست بر قبر گذارند در حالتی که انگشتان ایشان گشاده
باشد و قوت کنند تا اثر انگشتان در گل بماند و رو بقبله باشند و از بعضی روایات
مفهوم میشود که نزدیک سر او بنشینند و این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ جافِ الْأَرْضَ عَنْ جَنْبَیْهِ
وَاصْعِدْ اِلَیْکَ رُوحَهُ وَلَقِّهِ مِنْکَ رِضْوٰاناً وَاَسْکِنْ قَبْرَهُ مِنْ رَحْمَتِکَ مٰا تُغْنِیهِ بِهٰا عَنْ
رَحْمَةِ مَنْ سِوٰاکَ و هفت مرتبه اِنّٰا اَنْزَلْنٰاهُ بخوانند و اگر میت زن باشد در جمیع دعاها که
گذشت ضمیر مؤنث بیاورند چنانچه سابق نوشته شده است و سنتست که ولی میت
یعنی اقرب خویشان او بعد از آنکه مردم برگردند نزد سر میت بنشیند و باواز بلند آن تلقین
که گذشت بار دیگر بکند و اگر دیگری را نایب کند نیز خوبست و در اخبار وارد شده است
که چون این تلقین را بکنند منکر بنکیر میگوید بیا برویم تلقین حجتش کردند احتیاج بما
نیست پس بر میگردند و سؤال نمیکنند و مکروه هست عمارت بر سر قبر و گچ کردن بر سر قبر و بسیار
ماندن و کج مالیدن بر قبور مگر قبور انبیاء و ائمه و بعضی گفته اند که قبور علما و صلحا
نیز این حکم دارد و مکروه هست تازه کردن قبر بعد از مندرس شدن و در خبر است که حق تعالی
دوست میدارد دلهای شکسته و قبرهای مندرس شده را و مکروه هست در حال

اختیار دو میت را در یک قبر کذاشتن و میت را از بلدی که در انجا مرده است بشهرهای دیگر بردن مگر بمشاهد مشرفهٔ ائمهٔ معصومین ع و بعضی استثنا کرده اند نقل بمقبرهٔ صلحا و علما و شهدا را نیز مکروهست بر روی قبر نشستن و راه رفتن مگر بواسطهٔ زیارت قبور که ضرور شود و مشهور آنست که جایز نیست شکافتن قبور مگر در چند صورت یکی انکه در قبر مال صاحب قیمتی افتاده باشد دیگر انکه در زمین غصبی دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن کرده باشند دیگر انکه او را بی غسل و کفن در خاک کرده باشند و از هم نپاشیده باشد و مشهور آنست که جایز نیست نقل کردن مردگان بعد از دفن و بعضی استثنا کرده اند نقل بمشاهد مشرفهٔ حضرات ائمهٔ معصومین ع را و مشهور آنست که جایز نیست کریبان چاک کردن و جامه دریدن برای غیر برادر و پدر و بر ایشان جایز است بلکه از بعضی اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد خصوصا بر پدر و بعضی تجویز کرده اند زنان را مطلقا و احوط ترکست و جایز نیست خراشیدن رو و کندن و بریدن مو و احوط آنست که طپانچه بر رو و زانو و غیر آن نزنند و بعضی از علما موافق روایتی قائل شده اند که زنی که موی سر خود را در مصیبتی ببرد واجبست کفاره بدهد چنانچه در خاتمه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و بعضی گفته اند گناه دارد و کفاره بر او نیست و دور نیست که سنت باشد و احوط دادن کفاره است و بعضی تراشیدن مو را الحاق کرده اند ببریدن مو در وجوب کفاره و همچنین اکثر علما قائل شده اند که واجبست کفارهٔ قسم بر زنی که موی سر را بکند در مصیبت یا روی خود را بخراشد که خون بر آید و در مردی که در مرگ فرزند خود یا زن خود جامه چاک کند بر او کفارهٔ یمین لازم خواهد بود و کفارهٔ یمین انشاء الله مذکور خواهد شد و بعضی واجب نمیدانند و احوط عمل بمشهور است و لازمست اصحاب مصیبت را که صبر کنند بلکه بقضای الهی راضی باشند و بدانند که حق تعالی صابران را اجر بیحساب کرامت میفرماید و باید که صاحب مصیبت بسیار بگوید اِنّا لله وَ اِنّا اِلَیهِ راجِعُونَ تا گناهان گذشتهٔ او آمرزیده شود و هرگاه که آن مصیبت بخاطرش آید این کلمه را بگوید تا گناهان ما بین دو کلمه آمرزیده

شود و بسند معتبر منقولست که هر که مصیبتی را بخاطر آورد اگرچه بعد از مدتی باشد و بگوید
إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ أْجُرْنِي عَلَى مُصِيبَتِي وَاخْلُفْ عَلَيَّ أَفْضَلَ
مِنْهَا ثواب همان مصیبت را دیگر باو داده میشود و سنتست که دیگران تعزیت ایشان بکنند
و ایشان را بصبر و شکیبائی امر کنند پیش از دفن و بعد از دفن و مبالغه در بعد از دفن بیشتر است
و اقل تعزیه آنست که بروند تا صاحب عزا ایشان را ببیند و منقولست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که
صبر فرماید اندوهناک را در صحرای محشر که همه برهنه اند خدا او را حلهٔ نیکو از جامهای
بهشت بپوشاند که موجب سرور او گردد و هر که مصیبت زده را صبر فرماید حق تعالی او را
ثواب آن صاحب مصیبت کرامت فرماید بی آنکه از اجر او چیزی کم شود و فرمود که ثواب تعزیه
و صبر فرمودن بهشت او راست مستحبست که صاحب مصیبت تغییر وضع خود بکند تا او را
بشناسند و جایز است گریه و ناله کردن که نیکیهای میت را بشمارند و نوحه کردن
بحق جایز است که دروغ نگویند و چیزهای باطل از برای میت اظهار نکنند و بهتر آنست که نوحه
گر نیاورند و مستحبست که تا سه روز دیگران خصوصا همسایگان برای صاحبان مصیبت
طعام بفرستند و زیاده از سه روز تعزیه نگیرند مگر زنی که چهار ماه و ده روز برای شوهر
ماتم میگیرد بآنکه جامه های رنگین نمیپوشد و زینت نمیکند و سنت مؤکد است زیارت قبور مؤمنان
خصوصا خویشان و چون داخل قبرستان شود بگوید السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُسْلِمِينَ أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ و بروایتی بگو السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ
الدِّيَارِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ رَحِمَ اللّٰهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللّٰهُ بِكُمْ
لَاحِقُونَ و بروایتی بگو السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنْ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَنْتُمْ
لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ لَكُمْ تَبَعٌ وَرَحِمَ اللّٰهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ و در احادیث بسیار وارد شده است که هر که نزد قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه
سورهٔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخواند از ترس روز قیامت ایمن گردد و بروایتی دیگر خدا او را و
صاحب قبر را بیامرزد و سنتست که در وقت خواندن دست بر قبر گذارد و رو بقبله

باشد و سنتست که این دعا بخواند اللهم جاف الارض عن جنوبهم و صاعد الیک ارواحهم
ولقهم منک رضوانا واسکن الیهم من رحمتک ما تصل به وحدتهم وتونس به وحشتهم انک
علی کل شیء قدیر و بروایت معتبر دیگر این دعا بخواند اللهم ارحم غربته وصل وحدته وانس
وحشته وامن روعته واسکن الیه من رحمتک ما یستغنی بها عن رحمة من سواک والحقه
بمن کان یتولاه و بروایت دیگر مستحبست که نزد قبر سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و آیة الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سوره انا انزلناه را هفت مرتبه
بخواند و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که در قبرستان بگذرد و سوره قل هو الله احد را یازده
مرتبه بخواند و ثوابش را هدیه کند آن قبرستان ببخشد بعدد آن مردگان اجر و ثواب یابد و بروایت
دیگر هر که آیة الکرسی بخواند و ثوابش را هدیه اهل قبور کند حق تعالی بعدد هر حرفی ملکی
خلق کند که تسبیح گویند برای او تا روز قیامت و در عصر روز پنجشنبه و جمعه زیارت قبور
مستحبست و در احادیث معتبره وارد شده است که هر که را مصیبتی وارد شود مصیبت
حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله را بیاد آورد که صعب ترین مصیبتها است و در احادیث
بسیار وارد شده است که هر که در وقت مصیبت دست بر ران خود زند ثوابش حبط
میشود و نباید فریاد و شیون کند و وا ویلاه و وا ثکلاه نگوید و در حدیث معتبر منقولست
که هر که یک فرزند از او برود و صبر کند بهتر است از برای او از آنکه هفتاد فرزند از او بمانند
که همه سوار شوند و در راه خدا جهاد کنند و منقولست که هر که را خدا دوست میدارد
بهترین فرزندان او را میگیرد و منقولست که ثواب مؤمن از مردن فرزندش بهشت است خواه
صبر کند و خواه نکند و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبت
این دعا میخواند الحمد لله الذی لم یجعل مصیبتی فی دینی والحمد لله الذی لو شاء جعل
مصیبتی اعظم مما کانت والحمد لله علی الامر الذی شاء ان یکون فکان و باید که مردگان را
فراموش نکنند زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردیده و از جانب فرزندان و
خویشان و برادران مؤمن امیدوارند و احسان ایشان را چشم براهند خصوصا دعا

کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه و در مشاهد مشرفه و پدر و مادر را زیاده از
دیگران باید دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل باید آورد که در خبر است که بسا فرزندی که در حال
حیوة پدر و مادر عاق ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکوکار گردد بسبب اعمال خیری
که از برای ایشان بعمل آورد و بسا فرزندی که در حال حیوة پدر و مادر نیکوکار باشد
و بعد از فوت ایشان عاق گردد بسبب آنکه اعمال خیر برای ایشان کم بعمل آورد و عمده خیرات
برای پدر و مادر و سایر خویشان آنست که قرضهای ایشان را ادا کند و ایشان را از حقوق
خدا و خلق بری گرداند و حج و سایر عبادات که از ایشان فوت شده باشد سعی کند
باستیجار یا تبرع بجا آورد و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق ع در هر شب برای
فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول انا انزلناه
و در رکعت دوم انا اعطیناک الکوثر میخواندند و بسند صحیح منقولست از حضرت صادق ع
که بسا باشد میت در تنگی و شدت بوده باشد حق تعالی براو وسعت دهد و تنگی را
از او بردارد پس باو گویند که این فرج که ترا رو داد بسبب نماز بیست که فلان برادر مومن برای
تو کرد راوی پرسید که دو میت را در دو رکعت نماز شریک میتوان کرد فرمود بلی و فرمود
که میت شاد میشود و فرح می یابد بدعا و استغفاری که برای او بکنند چنانچه زنده شاد
میشود بهدیه که برای او برند و فرمود که بر میت داخل میشود در قبرش نماز و روزه و حج
و تصدق و سایر اعمال خیر و دعا و ثواب آن اعمال برای کسی که کرده و برای مرده هر دو
نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که از مسلمانان برای میتی عمل صالحی بکند
خدا ثواب او را مضاعف میگرداند و میت باین عمل منتفع میگردد و در روایتی وارد
شده است که هرگاه شخصی بنیت میتی تصدقی بکند حق تعالی جبرئیل را امر مینماید
که با هفتاد هزار ملک نزد قبر او میروند و هر یک طبقی در دست دارند از نعمتهای الهی
و هر یک باو میگویند السلام علیک ای دوست خدا این هدیه فلان مومنست برای
تو پس قبر او روشن میشود و حق تعالی هزار شهر در بهشت باو کرامت میفرماید و هزار حور

باو ترویج مینماید و هزار رحمت باو میپوشانند و هزار حاجت او را روا میکردانند و در حدیث معتبر
منقولست که شش چیز است که مؤمن میرسد بعد از وفات او اول فرزندی که از جهت او استغفار
کند دوم مصحفی یا کتابی از کتب علمی که از او بماند و مردم بعد از او بخوانند سیم درختی که
بکارد و مردم از آن نفع یابند چهارم آبی که جاری سازد پنجم چاهی که حفر نماید که خلق خدا
منتفع کردند ششم سنتی است که مردم بآن عمل نمایند از ارشاد و هدایت خلق یا تصنیف
کتب یا مانند آن باب چهاردهم در مجملی از احکام زکوة و خمس و اعتکاف است و در آن سه
فصلست فصل اول در زکوة است و آیات و احادیث بر وجوب آن و عقاب ترک کننده
آن یا آنکه حق تعالی میفرماید که والذین یکنزون الذهب والفضة ولا ینفقونها فی سبیل الله
فبشرهم بعذاب الیم یوم یحمی علیها فی نار جهنم فتکوی بها جباههم وجنوبهم وظهورهم
هذا ما کنزتم لانفسکم فذوقوا ما کنتم تکنزون یعنی آنکسانی که جمع میکنند طلا و نقره را
وحقوق الهی را نمیدهند و در راه خیر صرف نمینمایند پس بشارت ده ایشانرا بعذابی
دردناک در روزی که سرخ کنند آن طلا و نقره را در آتش جهنم و داغ کنند بآنها پیشانیها و
پهلوها و پشتهای ایشانرا و بایشان گویند اینست مالهای که از برای خود جمع کرده بودید
الحال بچشید عذاب آنها را و از حضرت صادق منقولست که هرکه ندهد قیراطی از زکوة
واگر بیست و یک دینار است نه مؤمنست و نه مسلمان و در وقت مردن استغاثه میکند که
مرا برگردانید تا زکوة را بدهم چنانچه حق تعالی فرموده است حتی اذا جاء احدهم الموت
قال رب ارجعون لعلی اعمل صالحا فیما ترکت یعنی تا وقتی که بیاید یکی از ایشانرا مرگ
گوید پروردگارا برگردان مرا شاید عمل شایسته بکنم در آنمالی که بعد از خود گذاشتهام
و از حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم بطرق صحیحه منقولست که
کسی که طلا و نقره داشته باشد و زکوة آنرا ندهد حق تعالی او را در روز قیامت حبس
نمود در زمین لغزنده که پا بند نشود بر آن و مسلط سازد بر او مار بیشه را که زهرش از مارها
های دیگر عظیمتر است و در عقب او رود و او از وی گریزد چون باو رسد و داند که از

احکام زکوة و خمس و اعتکاف

خلاصی ندارد دست خود را بدهان او دهد پس بدندان بگیرد او را مانند شتر نری که چیزی را
بدندان فرو برد پس طوقی گردد در گردن او و اینست معنی قول حق تعالی سَیُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا
بِهِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ پس بزودی طوق کرده شوند در گردن ایشان آن چیزرا که بخل ورزیدند در دنیا
بآن و در راه خدا ندادند در روز قیامت و هرکس شتر یا گاو یا گوسفند داشته باشد
و زکوة آنرا ندهد حق تعالی حبس کند او را در صحرای لغزنده و پامال کنند او را هر حیوانی
که سمی داشته باشد بسم خود و گزند او را بدندان و نیش هر صاحب نیشی بنیش خود و هر که درخت
خرما یا باغ خرما و انگور داشته باشد و زکوة آنرا نداده باشد آن قطعه زمین را
تا طبقه هفتم طوق کرده در گردن او و اندازند و آن همه آتش گردد تا روز قیامت و بروایت
معتبر دیگر هر که زکوة مالش را ندهد حق تعالی آن مالرا اژدهای کرده اند در گردن او که
دماغش را خورد و گوشش را بدندان کند تا از حساب خلایق فارغ شوند و در حدیث دیگر
حضرت صادق علیه السلام فرمود که هیچ مالی در صحرا و دریا تلف نمیشود مگر به ندادن زکوة و
حق تعالی میفرماید که مَثَلُ الَّذِینَ یُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِی سَبِیلِ اللّٰهِ کَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ
سَنَابِلَ فِی کُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللّٰهُ یُضَاعِفُ لِمَنْ یَشَاءُ یعنی مثل جماعتی که صرف مینمایند
مالهای خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و حج و غیر آنها مانند دانه ایست که برویند
از آن هفت خوشه و در هر خوشه از آن صد دانه بوده باشد که مجموع هفتصد برابر میشود
و حق تعالی مضاعف میگرداند باضعاف این برای هر که خواهد و آیات و اخبار در این باب
بسیار است و آنچه مذکور شد برای کسی که ایمان بفرموده خدا و رسول داشته باشد
کافیست و اما اجناسی که در آنها زکوة واجب میشود پس نه جنس است اول طلا هرگاه
بمقدار بیست اشرفی باشد و سکه داشته باشد و یکسال بماند که مبدل نکنند و تغیر
ندهند بمقدار چهل و یک آنرا بزکوة میباید داد و بعد از آن هر چهار اشرفی که زیاد شود و
بعد از آن چهل و یک میباید داد دوم نقره است هرگاه بدویست درهم برسد که بحسب
دوازده هزار و ششصد دینار عجمی باشد موافق ذرده دانگی و سکه داشته باشد و

یکسال تمام خود بماند بعد از آن سال چهل و یک میباید داد و هم چنین هرچند چهل درهم
زیاد شود که دو هزار و پانصد و بیست دینار باشد چهل یک آنرا میباید داد سیم شتر است
و نصاب آن دوازده است اول پنج شتر است و در آن یک گوسفند است دوم ده شتر است
و در آن دو گوسفند است سیم پانزده شتر است و در آن سه گوسفند است چهارم بیست
شتر است و در آن چهار گوسفند است پنجم بیست و پنج شتر و در آن پنج گوسفند است
و گوسفندی که دهند بهتر آنست که هفتماهه یا در هشت باشد و کمتر نباشد اگر گوسفند
دهند و اگر بز دهند یکساله یا در دو باشد ششم بیست و شش شتر است و باید که شتر
ماده یکساله یا در دو بدهند و اگر نداشته باشد شتر نر دو ساله یا در سه بدهند هفتم سی
و شش است و باید که شتر ماده دو ساله یا در سه بدهند هشتم چهل و شش است و باید
شتر ماده سه ساله یا در چهار بدهند نهم شصت و یک است و باید که شتر ماده چهار ساله
یا در پنج بدهند دهم هفتاد و شش است و باید دو شتر ماده دو ساله یا در سه بدهند
یازدهم نود و یک است و باید دو شتر ماده سه ساله یا در چهار بدهند دوازدهم صد و بیست
و یک است و هرچه زیاده شود در هر پنجاه شتر یک شتر ماده سه ساله میدهد و در هر چهل شتر
یک شتر ماده دو ساله میدهد چهارم گاو است و در هر سی گاو یک گوساله ماده یا نر
یکساله یا در دو میدهد و در هر چهل گاو یک ماده دو ساله یا در سه میدهد پنجم
گوسفند است و در چهل گوسفند یک گوسفند واجبست و در صد و بیست و یک
گوسفند دو گوسفند و در دویست و یک گوسفند سه گوسفند واجبست و در سیصد و
یک گوسفند احوط آنست که چهار گوسفند بدهند و چون بچهار صد گوسفند برسد هرچه زیاد
شود از هر صد گوسفند یک گوسفند میدهد و در زکوة هر یک از شتر و گاو و گوسفند
شرطست که در علف صحرا چریده باشند در تمام سال پس اگر علف معلوف خورده باشند زکوة
واجب نیست و اگر بعضی از سال چریده باشند و بعضی علف ملک خورده باشند احوط آنست
که اگر چریدنش بیشتر باشد زکوة بدهند و بچه‌ها تا شیر میخورند حساب نمیباید کرد بنا

بر مشهور و احتیاط آنست که از روزی که متولد میشوند حساب کنند و در طلا و نقره و حیوانات
همه شرطست که سال بر ایشان بگردد و سال زکوة یازده ماهست که چون ماه دوازدهم
داخل شد زکوة واجب میشود و در گاو و شتر شرطست که کارکن نباشد پس اگر کار کنند یا
شخم کنند زکوة واجب نیست و گوسفند و بز را بر سر هم حساب و گاو و گاومیش را بر سر هم
حساب میکنند و شتر نر و ماده و لوک را بر سر هم حساب میکنند ششم هفتم هشتم نهم
گندم و جو و خرما و مویز است و شرطست که هر یک بنصاب برسند و نصاب سیصد و
هفت من و پنجاه درم است بسنگ تبریز و انگور هرگاه نه صد و بیست و یک من باشد و
احوط آنست که زکوة بدهند و شرطست که این غلات در ملک و بحد نصاب رسیده باشد
پس اگر گندم و جو را بعد از درو کردن بخرد زکوة بر فروشنده واجب است و اگر زمین را
اجاره گرفته باشد زکوة بر مستاجر واجبست و اگر بمزارعه بگیرد بنصف یا ثلث یا ربع
یا ده چهار زکوة حصه مالک بر مالک واجبست و زکوة حصه عامل بر عامل اگر حصه
هر یک بتنهائی بنصاب رسیده باشد و اگر زراعت و باغ آب باران یا آب روان یا آب
قنات یا آب رود خورده باشد ده یک میدهند و اگر آب دست یا گاو یا شتر یا چرخ آب
خورده باشد بیست یک میدهند و اگر از هر دو خورده باشد بیشتر اعتبار دارد و اگر
هر دو مساوی باشد پانزده یک میدهند و احوط و اقوی آنست که بغیر از خراج پادشاه
چیزی از خراج زراعت را کم نکنند بعد دادن زکوة و چون اکثر علما بر آنند که تعلق زکوة
بانگور در وقت غوره شدنست پس احوط آنست که اول ارباب خبره را بیاورند که تخمین کنند
میوه یا غیر آن که چه مقدار است و یا خود مقدار رساند که باز نسبت زکوة خواهم داد تا
آنچه خورد از غوره و انگور حلال باشد یا آنچه بر دارد بکشد و حساب نگاه دارد یا آنچه بر دارد
عشر غوره را بدهد و هم چنین گندم و جو در وقتی که خام بینند و بعضی از علما گفته اند
که زکوة واجبست در حبوب مانند برنج و ماش و عدس و نخود و امثال اینها هرگاه بنصاب
گندم و جو برسند یعنی بشرایط و مقداری که گذشت و مشهور آنست که زکوة اینها سنت

و در مادیان که در علف مباح چرا کنند و سال بر او بگذرد زکوة سنتست پس اگر پدر و مادر
عربی باشند در سالی دو اشرفی به چهار دانگ و نیم صیرفی دهد و اگر یابو باشد که از یکی از پدر
و مادرش عربی باشد یک اشرفی میدهد و در زکوة تجارت جمعی بوجوب قائل شده اند و
مشهور آنست که سنتست و آن مالیست که مالک شود از بعنوان معاوضه و در وقت مالک
شدن قصد اکتساب و تجارت بآن داشته باشد و میباید که قیمت آن بیکی از نصاب طلا
و نقره برسد و در تمام سال بر نصاب باقی باشد و در تمام سال از مایه کمتر نشود که با مایه
یا بیشتر بخرند و اگر چند سال بگذرد که مایه در کمی باشد سنتست که زکوة یکساله بدهد
و اگر بر مایه باقی باشد هر سال چهل یک را بدهد و اگر متاع را عوض کند در اثنای سال
بقصد تجارت خلافست و احوط آنست که باز بدهد و سنتست که در وقت درو کردن
اگر فقیر حاضر باشد هر فقیر را دسته سنبلی بدهد و بگذارد خوشه چین را بدهد و در وقت
چیدن خرما و انگور یکمشت بهمه بدهد زکوة هست ایشانرا و بعضی واجب دانسته اند و احوط
آنست که ترک نکند اما مستحق زکوة پس هشت طایفه اند اول و دوم فقرا و مساکین
و ایشان کسانیند که قوت سالیانه خود و عیال خود نداشته باشند و قادر بر کسبی نباشند
که معاش خود و عیال خود توانند کرد را بدهند و احوط آنست که صالح باشند و گدا و سائل
بکف نباشد سیم کسیست که امام ع نصب میکند برای گرفتن زکوة و حصه او میدهند
و در این زمان آن هم نباشد غالبا و هم چنین چهارم که مؤلفة قلوبهم اند در این زمان نمی
باشند غالبا پنجم صرف کردن در آزادی بندگانست مثل آنکه آقای غلام خود را مکاتب
کرده است که مالی بدهد و آزاد شود و او عاجز باشد از دادن آن اگر بر آقا زکوة واجب شده
باشد باید که قدری از زکوة را بمال کتابت و حساب نماید و الا دیگران از زکوة حصه
باو بدهند که با آقا بدهد و آزاد شود یا غلامی که از دست آقا در تعب و شدت باشد از
مال زکوة بخرند و آزاد کنند ششم قرضدارانند که قرض کرده باشند و در معصیت صرف
نکرده باشند در ادای قرض ایشان میتوان داد هفتم فی سبیل الله است یعنی صرف در راههای

خل اما مانند جهاد فی سبیل الله و یاری حاجیان و زائران ائمّهٔ معصومین ع و بناء منازل ۳۴۴
و پلها و امثال اینها و بعضی گفته اند که مخصوص جهاد است در زمانی که جهاد حق باشد
و این احوط است هشتم ابن السبیل است و آن کسی است که بغربت افتاده باشد و خرج رفتن
بخانهٔ خود را نداشته باشد آن مقدار را بوی میدهند که بخانهٔ خود برسد اگر سفرش معصیت
نباشد و باید کسی که زکوة باو میدهند غیر مؤلفه شیعهٔ اثنی عشریه باشد و احوط آنست
که اجتناب از گناهان کبیره کنند خصوصاً شراب خوردن دیگر شرطست که واجب النفقهٔ
مالک نباشند مثل پدر و جد و جدّه هر چند بالا روند و فرزندان و فرزندزادگان
هر چند پایین روند و زن و مملوک و بهتر آنست که زکوة را بخویشان پریشان بدهند غیر
آنها که مذکور شد اگر شرایط مذکوره را داشته باشند و غیر سیّد بسیّد زکوة نمیتواند داد و
اما سیّد زکوة خود را بسیّد و غیر سیّد هر دو میتواند داد و غیر سیّد احوط آنست که
بشریفهم ندهد و بهتر آنست که زکوة را بمجتهد یا عالمی که مصارف زکوة را داند
بدهند که او بمصرف برساند فصل سیّم در خمس است بدانکه خمس در هفت چیز واجب میشود
اوّل غنیمتی که از کافران در جنگ بگیرند خواه در جنگ گاه باشد و خواه در بیرون آن دوم
معادنست مانند طلا و نقره و مس و سرب و یاقوت و زبرجد و سرمه و عنبر و قیر و نفط
و کبریت بعد از آنکه خرج بیرون آوردن بیرون رود پنج یک آنرا باید داد و مشهور آنست که
نصاب ندارد و بعضی گفته اند نصابش یک دینار است تا یک دینار نرسد خمس واجب نمیشود
و بعضی بیست دینار گفته اند و بعضی بیست شرفی که نصاب اول طلا است و اکثر
متاخرین باین قائل شده اند و خالی از قوّتی نیست و اگر چند کس شریک باشند باید حصّهٔ
هر یک جدا بنصاب برسد سیّم گنجست یعنی مالی که در زمین پنهان کرده باشند پس اگر
گنج را در بلاد کفّار بیابند که در آنجا مسلمانی نباشد هر چند سکّهٔ اسلام داشته باشد
یا در دار الاسلام بیابند و سکّه نداشته باشد و به بیست دینار یعنی بیست شرفی
برسد اگر طلا باشد خمس آنرا میدهند و باقی از او ست و اگر نقره باشد باید ببیست

خمس

درهم برسد که موافق نزد ده دانکی دوازده هزار و ششصد دینار است و اکر غیر طلا و نقره
باشد قیمت آن بیکی از این دو معتبر برسد و اکر سکهٔ اسلام داشته باشد یا علامتی که
دلالت کند بر آنکه از مسلمانان بوده است مشهور میان علما آنست که حکم لقطه دارد می
باید یکسال تعریف کند اکر صاحبش پیدا شود بصاحبش بدهد و الا مخیر است میان مالک
شدن و تصدق کردن و بامانت نکاه داشتن و اکر در صورت اول صاحبش پیدا
شود و راضی نباشد عوض بدهد و ظاهر اخبار آنست که اکر از روی زمین یافته است
لقطه است و اکر زیر زمین بوده است کنجست خواه اثر اسلام داشته باشد و خواه
نداشته باشد و جمعی باین قائل شده اند و این قول اقوی نیست و اکر کنجی را در زمین خود
بیابد که از دیگران بوده و رسیده باشد از او نیست و اکر خمس او را بدهد احوط است و اکر زمین
را خریده باشد تعریف میکند ببایع نزد ملک و دو اکر نشانی بدهند که ظن صدق ایشان
حاصل شود بایشان میدهد علی الاشهر و الا از او نیست و با آن احوط آنست که خمس آن را بدهد
و همچنین اکر حیوانی بخرد چون شتر و کاو و در شکم آن چیزی بیابد تعریف میکند بایع
و اکر نشان ندهد از او نیست و احوط اخراج خمس است و اکر در شکم ماهی بیابد خمس
میدهد احتیاطا و باقی از او نیست و بآن ملحق کرده اند حیوانات شکاری را مانند آهو
و اکر محتمل باشد که در خانهٔ مالک سابق خورده باشد احوط آنست که تعریف باو بکند
چهارم چیزیست که بغواصی از دریا بیرون می آورند مانند مروارید و مرجان و در آن
نصاب معتبر است و مشهور آنست که نصابش یکدینار است یعنی یک مثقال شرعی تمام و
بعضی بیست دینار کفته اند و اکر چند مرتبه در آورد همه را در نصاب باهم حساب
میکنند هر چند در میان ترک غواصی کرده باشد علی الاحوط و اکر چند کس شریک باشند
حصهٔ هر یک میباید بنصاب برسد و عنبر را اکر از دریا بغوص در آورند حکم مروارید
دارد و اکر از روی آب یا ساحل بردارند مشهور آنست که حکم معدن دارد و احوط آن
است که بهر حال خمس آن را بدهند و رعایت نصاب نکنند در آن پنجم فاضل مؤنت

سالیانه است از ارباح تجارتها و زراعتها و صنعتها و کسبها و مشهور آنست که در میراث و
بخشش و هدیه خمس نمیباشد و خرج سالیانه را که بیرون میکنند قدر وسط مناسب حال
آن شخص را اعتبار کرده‌اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس آنچه اسراف کرده است بیرون
میکند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد آنرا هم بیرون میکند علی المشهور و احوط آنست
که از هر چیز زیاد آمده باشد بدهد بلکه مناسب احتیاط آنست که هرچه حاصل شود
خرج بکند تا زیاد نیاید بیرون برود خمس بدهد و اگر در اثنای سال اخراجات ضروریه
واقع شود مثل خرج که خدا ای و حج بیت الله و زیارت رسول الله و ائمه ع و امثال اینها
همه را بقدر وسط بیرون میکنند و همچنین تحفها و زیادتیها که ظلمه کنند جمیع را
بیرون میکنند و خمس بقیه را میدهند و ابو الصلاح ره قائل شده است که در میراث
وهبه و هدیه نیز خمس واجبست و در حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی جایزه عظیمی
باو برسد یا میراثی از جائی که گمان نداشته باشد باو برسد یا مالی از دشمنان دین باو برسد
خمس میباید داد و عمل باین روایت احوطست مشهور میان علما است که یهودیان و نصرانیان
و مجوسیان از مسلمانی بخرند خمس آن زمین را یا خمس قیمت آنرا با رضای خود میگیرند و اگر خانه یا
باغ بخرند مشهور میان علما آنست خمس زمین آنها را میگیرند و اگر زمینها متعرض این نوع
خمس نشده‌اند هفتم مال حلالیست که مخلوط شده باشد بحرام و صاحب آنرا ندانند و
مقدار حرام را ندانند خمس آنرا میدهند بفقرای سادات و غیر ایشان و بعضی آنرا مخصوص
سادات میدانند و بعضی گفته‌اند بسادات نمیتوان داد و ظاهرا هر دو میتوان داد و
اگر بشریف بدهند بهتر است و اگر مقدار حرام را و صاحبش را نیز دانند آنمقدار را واجب
که بصاحبش بدهند و اگر صاحبش را دانند و مقدار را ندانند با صاحب میباید که صلح کنند
و بعضی گفته‌اند که در این صورت خمس آنرا بصاحب میدهند و بعضی گفته‌اند که آنمقدار را که
علم دارد بصاحب میدهد و ما بقی را بصاحب صلح میکند احتیاطا و این احوطست و اگر
مقدار را دانند و صاحب را ندانند سعی میکنند تا صاحب را بهم رسانند و اگر بهم نرسد از برای

او تصدق میکند و این صورت و صورت ثانی قول مشهور است برد مظالم و اگر خمس را بدهد یا تصدق
کند کل را یا بعض را و بعد از آن صاحبش پیدا شود خلافست که آیا باید باز بصاحبش بدهد یا نه
و احوط آنست که بدهد و اما مستحق خمس مشهور میان علما آنست که شش حصه میشود چنانچه
ظاهر آیه کریمه است و حصه خدا و رسول و ذوی القربی که نصف خمس است بعد از حضرت
رسول از امام زمان علیه السلام است و نصف دیگر که سه حصه میشود بر یتیمان سادات و
مسکینان و ابناء سبیل سادات میدهند و مراد از سید موافق مشهور کسیست که منسوب
باشد از جانب پدر بعبد المطلب و تفسیر مسکین و ابن سبیل در زکوة گذشت و در یتیم احوط
آنست که پریشان باشد و ابن سبیل را نفقه میدهند تا بشهر خود رود و از احادیث معتبره
ظاهر میشود که در زمان حضور امام جمیع خمس را بخدمت آنحضرت میبرده اند و حضرت نصف را
خود بر میداشته اند و نصف را با آن سه فرقه سادات میداده اند که مذکور شد و بهر یک بقدر
کفاف ایشان در یکسال میداده اند و آنچه زیادتی میآمده خود بر میداشته اند و اگر وفا نمیکرده
از حصه خود تتمه را میداده اند و ایشان بمنزله عیال امام بوده اند و در زمان غیبت احوط
آنست که حصه سادات را بعالم عادل اثنی عشری بدهند که بسادات پریشان بقدر احتیاج ایشان
و اما نصف دیگر خمس که حصه آنحضرت است در زمان غیبت خلافست مشهور آنست که بعالم عادل
میباید داد که بر سبیل تتمه بیتامی آنحضرت بسادات بدهد و اگر چیزی زیاد آید حفظ کند
و بعد از خود بعالم دیگر بدهد که اگر سید پریشانی بیابد بدهد و الا از برای آنحضرت ضبط
کند و این فرض در این زمانها بسیار نادر است زیرا که سادات پریشان بسیارند و خمس
دهندگان کمند و جمعی گفته اند که در زمان غیبت ائمه علیهم السلام این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند
و این سخن بی وجه است زیرا که از حضرت صاحب الامر علیه السلام روایت صریحی نرسیده است
که بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلافش ظاهر است زیرا که در زمان غیبت صغری که
هفتاد سال و کسری بود نایبان آنحضرت یعنی عثمان عمری و پسرش محمد و حسین بن روح
و علی بن محمد سمری رضی الله عنهم حصه آنحضرت را بلکه جمیع خمس را از شیعیان میگرفته

ونفرموده حضرت بمردم مبادا کنند وظاهر آنست که در این زمان نیز نایب عام آنحضرت که
عالم ربانی و محدث شان و حاملان علوم ایشانند باید بگیرند و بسادات که عیال آنحضرت‌اند
برسانند والا باید که سادات که اشرف خلق‌اند یا از گرسنگی بمیرند یا سائل بکف شوند و از
همه کس ذلیل باشند زیرا که زکوة و صدقات واجبه بر ایشان حرام است و خمس را بعوض آن با
ایشان داده‌اند و بسبب اختلافی که در میان علما بهم رسیده است بعضی از علمای عصر
اغنیا را اجازت داده‌اند بر منع خمس باعث این شده است که اکثر سادات بفقر و فاقه مبتلا شده‌اند
و حقوق ایشان و اجداد ایشان بر دست اغنیا مانده و بر تقدیریکه امام بر ایشان رحم
کرده باشد در زمانهای تقیه و خوف و شدایدیکه از خلفای جور بر ایشان واقع میشد
و حلال کرده باشد ایشان چگونه بر خود هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب امام
خود را در فقر و اضطرار بینند و بر ایشان رحم نکنند و باز در قیامت امید شفاعت از
ایشان داشته باشند و حال آنکه فرموده‌اند که بدترین احوال مردم در روز قیامت وقتی
خواهد بود که صاحبان خمس برخیزند و بگویند پروردگارا خمس حق [illegible] حضرت
صادق علیه السلام فرموده که من یک درهم خمس را از شما میگیرم و حال آنکه مال من از همه اهل مدینه
بیشتر است و نمیگیرم مگر از برای آنکه پاک شوید از گناه و حقوق ما و حضرت رسول صلعم فرموده
که هر که احسانی با یکی از اهل بیت من بکند من مکافات میدهم او را در روز قیامت و اکثر علما
بر آنند که صاحب مال خود حصه امام ع را بسادات بدهد بری الذمه نمیشود مگر آنکه بدست
بعالم محدث برسد و بگمان فقیر همه خمس این حکم را دارد فصل نهم در بیان فضیلت
و کیفیت اعتکاف بدانکه اعتکاف مکث است در مسجد جامع جهت عبادت و آن سنت مؤکد است
بمقتضای آیات و اخبار خصوصا در دهه آخر ماه رمضان چنانکه حضرت سید المرسلین صلی
الله علیه و آله همیشه در دهه آخر ماه مبارک اعتکاف مینمودند مگر یکسال که در آن جنگ بدر
واقع شده و در سال بعد از آن بیست روز اعتکاف داشتند ده روز قضای سال گذشته و ده
روز ادا و از آنحضرت صلعم منقولست که اعتکاف دهه آخر ماه رمضان برابر است با دو حج و دو عمره

واعتکاف بنذر و شبه آن مانند عهد و قسم و اجاره دادن خود بغیر خود واجب میشود و اگر بر پدر
واجب شده باشد و نکرده باشد احوط آنست که پسر بزرگ قضا کند و بعضی گفته اند که بعد
از نیت و شروع کردن واجب میشود و بعضی گفته اند روز سیم واجب میشود و هم چنین ششم
و نهم و دوازدهم و پانزدهم و هر چه بالا رود باین نسبت و بعضی گفته اند مطلقا واجب نمیشود
تا آن اسباب وجوب بعمل نیاید و این قول قویست و احوط آنست که در اول شبهای مذکور
تجدید نیت بکند و بقصد قربت و مستحب است که معتکف شرط کند بیرون رفتن خود که
اگر مانع عارض شود بیرون تواند رفت از اعتکاف و ظاهر قول جمعی آنست که جایز است
اشتراط رجوع باختیار بی تقیید بعارض و مانع و بعضی در این مقام بقید کرده اند و ظاهر ا
عارض و مانع اعم از عذر ضروریست و محل این شرط در اعتکاف سنت نزد نیت اعتکاف
و دخول در آن و جماعتی از اصحاب ذکر کرده اند که محل آن در اعتکاف واجب نذر نزد گفتن
صیغه نذر است و خالی از اشکال نیست و فایده شرط آنست که نزد عارض یا مطلقا
اگر خواهد رجوع تواند کرد اگرچه در روز سیم باشد و فایده دیگر آنکه اگر با شرط رجوع کند
قضا بر او واجب نیست و اما مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته اند که در غیر مسجد مکه و
مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف نمیباشد و بعضی بجای مسجد بصره
مسجد مداین را گفته اند و بعضی هر دو را گفته اند و خلاف در این باب بسیار است و مسجد
مداین در این زمانها گویا معلوم نیست و مسجد بصره در این اوقات در دریا بان واقع است
و اعتکاف در آن مشکل است و گفته اند مراد بمسجد مکه و مدینه آن قدریست که در زمان
حضرت رسول صلعم مسجد بوده نه آنچه بعد از آن الحاق کرده اند و ظاهر اذ هر مسجد جامع اعتکاف
توان کرد و مراد بمسجد جامع مسجد بزرگیست در بلده که در آنجا نماز جماعت کنند مخصوص
محله نباشد و از اکثر محلات شهر بآنجا برای اقامه جمعه یا جماعت حاضر شوند گو متعدد باشد
مثل مسجد جامع عباسی و مسجد جامع قدیم در اصفهان و سایر آنها مثل مسجد آقا نور و
مسجد عباس آباد محل تامل است و احوط آنست که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشند در غیر

از مساجد مخصوصه واقع نسازند و در بلاد دیگر احوط آنست که در مسجد کبیر بلد که مشهور
بجامع باشد بجا آورند و اگر مسجد بزرگ شهر باشد بهتر است و غایة احتیاط آنست که
قصد کند که اعتکاف میکنم در این مسجد اگر مطلوب شارع باشد بعنوان اعتکاف مقرر فیها
والا در مسجد عبادت میکنم از برای رضای خدا قربة الی الله و شرطست در اعتکاف لبث
سه روز یا بیشتر و مشهور آنست که دو شب میان داخلند و بعضی گفته اند شب اول نیز
داخلست و احوط آنست که نزدیک بغروب آفتاب نیت اعتکاف بکند تا شام روز سیم و
اگر تا صبح روز چهارم فصل کند نهایت احتیاطست و شرطست در اعتکاف که معتکف روزه
باشد خواه روزه واجب و خواه سنت و در روزه سنت باید رخصت کسانی باشد که رخصت ایشان
در روزه سنت شرطست مانند اذن شوهر زن را و اذن مالک بنده را و احوط آنست که فرزند
بی رخصت پدر و مادر اعتکاف سنت نکند و مهمان بی رخصت مهماندار و بر عکس واقع نسازند
و نیت در اعتکاف شرطست و ظاهر فصل قریب کافیست و واجبست که بیرون نرود
از مسجدیکه در آن اعتکاف میکند بدون ضرورت مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد کنند
یا عبادت بیمار مؤمن یا حاضر شدن در جنازه مؤمن یا قضای حاجت مؤمن یا برای حاجت
ضروری خود مانند بیت الخلا رفتن و غسل جنابت اگر محتلم شده باشد و در غسل جمعه بنا بر
قول باستحباب آن و سایر اغسال مستحبه اگر در مسجد نتوان کرد اشکالی هست و مشهور
آنست که نمیتوان و همچنین جایز است بیرون رفتن از برای تحصیل آب و نان و سایر ضروریات
اگر کسی نداشته باشد که برای او تحصیل نماید و همچنین جایز است بیرون رفتن از برای
گواهی دادن و گواه شدن اگر دیگری نباشد و نتوان در مسجد بجا آوردن و چون بدر
رود در جایی ننشیند تا برگردد بمسجد و بهتر آنست که در زیر سقف راه نرود تا ممکن باشد
و از راههای نزدیکتر بمطلب رود و به بیت الخلای نزدیکتر برود اگر ممکن باشد و توقف بسیار
زیاد از ضرورت واقع نسازد و چون وقت نماز شود نماز را در جای دیگر غیر آن مسجد که محل
اعتکاف او است نکند مگر در مکه معظمه که در همه جا میتواند کرد و اگر وقت تنگ شود در

در جای دیگر میتواند کرد و اگر سهواً از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود مگر آنکه زمانی
بسیار بگذرد که او را معتکف نگویند و همچنین اگر بجبر او را بیرون ببرند و احوط آنست که جبر و بلا
نیز از مسجد بیرون نکشند و بعضی منع کرده اند از رفتن ببام مسجد و ظاهراً اگر داخل مسجد باشد
قصوری ندارد و بدانکه حرامست بر معتکف جماع کردن با زنان در روز و شب و همچنین حرامست
بوسیدن و دست ببدن او مالیدن بشهوت و احتیاط اجتناب است از هر دو اگرچه بشهوت
نباشد و حرام است طلب منی کردن و اگرچه بگفتگو باشد هرگاه عادتش آن باشد که از او
منی آید بسبب آن و احوط آنست که بعبث دست بر ذکر نمالد و حرامست بوی خوش بو کردن
و گل بوییدن هر گلی که باشد علی المشهور و با جدال و نزاع با کسی نکند و احوط آنست که مباحثهٔ
علمی نیز نکند مگر بقصد اظهار حق و خرید و فروش نکند مگر برای ضرورت خود و عیال خود و
احوط آنست که وکیلی برای خود قرار دهد که اینها را بکند و احوط آنست که مطلق معاملات
خود را واقع نسازد حتی عقد و نکاح را و جمیع آنها را که در اعتکاف حرامست در روزها
و شبها هم حرامست مگر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است نه در روز و هرچه روزه
را باطل میسازد اعتکاف را نیز باطل میکند اگر در روز بعمل آورد و در شب افطار میتواند
کرد و مفطرات غیر جماع و استمنا را واقع میتواند ساختن و اولی اجتناب است از غیر اکل و شرب
و اگر جماع کند اعتکاف را باطل میشود و کفاره میدهد و اگر اعتکاف واجب باشد و در
روز اول و دوم اعتکاف سنت خلافست و احوط کفاره است اگرچه جماع در شب واقع
شود و احوط آنست که هرچه روزه را باطل میکند اگر آنها را در روز واقع سازد کفاره بدهد
احتیاطاً و کفاره بنده آزاد کردنست اگر تواند والا دو ماه پی در پی روزه گرفتن والا شصت
مسکین را طعام دادن و بعضی گفته اند مخیر است میان اینها و اول احوطست بلکه اظهر پس
اگر جماع در شب واقع شود یک کفاره میدهد و اگر در روز ماه رمضان واقع شود دو کفاره
میدهد یکی مرتبه و دیگری مخیره و بعضی گفته اند اگر در روز غیر رمضان واقع شود باز دو
کفاره میدهد و آن بیوجه است و بیع و شرا و سایر محرمات غیر از جماع سبب بطلان

اعتکاف میشود وکفاره بآنها واجب نمیشود ودر بطلان باستمنا وکفاره بسبب آن خلافست
واحوط اتمام است وکفاره اکر در شب واقع شود واکر در روز واقع شود استمنا باطل میکند
اعتکاف را البته وکفاره میدهد احتیاطا واحکام اعتکاف بسیار است وبآنچه ضرور بود اکتفا
کردیم خاتمه در بیان کفاراتست بدانکه کفاره بر دو نوعست اول کفارات احرام حج وعمره
وآنها را در رساله حج بیان کردیم دوم ساير کفاراتست وآنها بسیار است بعضی متفق علیه
وبعضی مختلف فیه وبعضی واجب وبعضی سنت وبعضی بترتیب وبعضی بتخییر وهمه را باید ذکر
بر سبیل اجمال برای طالبان ذرائع سعادات ابدی ومحصلان نجات عقوبات اخروی بیان
مینمايد اول کفاره افطار روز شماه مبارک رمضانست وآن واجب میشود بخوردن وآشامیدن
چیزی که خوردن یا آشامیدن آن متعارف ومعتاد باشد اتفاقا ودر غیر معتاد خلافست
واشهر واقوی وجوبست وبجماع کردن در قبل زن اتفاقا ودر دبر زن علی الاقوی وبدایر
چیزها که مذکور شد در بیان فاسد شدن برجنابت عمدا تا طلوع صبح علی الاقوی وبخوابیدن
بجنابت بی نیت غسل علی الاحوط وبخوابیدن بعد از بیدار شدن بمرتبه یا زیاده تا صبح علی الاحوط
وبرسانیدن غبار غلیظ بحلق بنا بر قول جمعی وبطلب منی کردن ودست بازی کردن
یا مکرر نظر کردن بزنی تا منی بیاید علی الاحوط وبقی کردن عمدا بنا بر قول بعضی وبحقنه کردن
ومثاث عمل کردن بنا بر قول بعضی وبدروغ بر خدا ورسول وائمه هدی بنا بر قول بعضی
هرکاه یکی از این امور را بعمل آورد عمدا ومسئله را داند کفاره باید داد ودر بعضی اجماعا
ودر بعضی احتیاطا واکر از روی سهو باشد کفاره ندارد واکر مسئله نداند در کفاره خلافست
واحوط کفاره است واکر افطار بحلال باشد کفاره یک بنده آزاد کردنست یا دو ماه
پیاپی روزه کرفتن یا شصت مسکین را طعام دادن وبعضی بترتیب قائل شده اند یعنی
اکر قادر باشد بر بنده آزاد کردن آن مقدم است والا دو ماه روزه کرفتن واکر از این نیز
عاجز باشد شصت مسکین را طعام بدهد وقول اول اقوی وثانی احوطست واکر افطار
بحرام کرده باشد مانند شراب ولحم خنزیر ومال مغصوب وزنا ولواطه بعضی از علما قائل

قائل شده اند که هر سه کفاره بر او واجب میشود و بعضی مانند افطار بحلال میدانند و اول
احوطست دوم هرگاه در قضای روزهٔ ماه رمضان بعد از زوال افطار کند مشهور آنست
که کفاره واجبست و بعضی سنت میدانند و اشهر و اقوی آنست که کفاره طعام دادن
ده مسکین است و اگر عاجز شود سه روز روزه میگیرد و بعضی مخیر میان این دو میدانند
و بعضی کفارهٔ قسم و بعضی کفاره افطار ماه رمضان لازم میدانند سیم کفارهٔ ظهار است
که کسی با زن خود بگوید اَنتِ عَلَیَّ کَظَهرِ اُمّی یعنی تو بر من مانندِ پشت مادر منی یا خواهر
یا سایر محارم علی الاشهر اگر این را بگوید در وقتیکه زن حایض نباشد و در آن طهر با او
جماع نکرده باشد و در حضور دو عادل بگوید پس اگر خواهد جماع کند باید که کفاره بدهد
و اگر بدون کفاره جماع کند دو کفاره واجب میشود بنا بر مشهور و کفاره یک بنده آزاد
کردنست و اگر عاجز باشد دو ماه پیاپی روزه داشتن و با عجز شصت مسکین را طعام کردن
چهارم کفارهٔ ایلاست یعنی قسم بخورد که زوجهٔ دائمهٔ خود را چهار ماه یا زیاده وطی نکند
و زن او را بنزد حاکم شرع برد و حاکم حکم کند که او را طلاق بگوید یا وطی کند و اگر اختیار
وطی نماید باید که کفاره بدهد و کفاره اش کفارهٔ قسم است که بعد از این مذکور میشود
انشاء الله پنجم کفارهٔ مخالفت قسم است بآنکه قسم بخورد باسماء مقدسهٔ خدا بر کردن
فعلی که ترکش رجحان نداشته باشد یا نکردن فعلی که فعلش رجحان نداشته باشد و
مخالفت آن قسم نماید و کفاره اش آنست که یک بنده آزاد کند یا ده مسکین را جامه
بپوشاند یا ده مسکین را طعام کند و اگر از هر سه عاجز شود سه روز پیاپی روزه بدارد
ششم کفارهٔ مخالفت نذر است مانکه نذر کند فعل امری را که راجح باشد یا ترک امری را
که مرجوح باشد و مخالفت نماید و کفاره اش بعضی گفته اند مانند کفارهٔ قسمست و
بعضی گفته اند مانند افطار ماه رمضانست یک بنده آزاد کردن یا دو ماه روزه گرفتن
یا شصت مسکین را طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر تعلق بروزه داشته باشد
کفاره اش کفارهٔ افطار ماه رمضانست و اگر تعلق بغیر روزه داشته باشد کفاره اش

کفاره قسم است و این قول خالی از قوتی نیست و احوط کفاره ماه رمضان است مطلقا هفتم ۲
کفاره عهد است که با خدا کرده باشد که امر راجحی یا غیر مرجوحی را بعمل آورد یا ترک کند امر
غیر راجحی یا مرجوحی را و مخالفت آن عهد کند، و در کفاره اش مانند کفاره نذر خلاف است
و احوط آنست که در نذر و عهد مذکور شد هشتم کفاره قسم خوردن است بعنوان بیزاری از خدا
و رسول و ائمه هدی است و در حرام بودن چنین قسمی خلافی نیست ولیکن در وجوب کفاره
در چنین قسمی یاد کردن خلاف هست بعضی گفته اند کفاره اش کفاره ظهار است اول بنده
آزاد کردن و با عجز از آن دو ماه روزه داشتن و با عجز از آن شصت مسکین طعام کردن
یا کسوه دهد و اگر عاجز شود ده مسکین اطعام دهد و اگر عاجز شود سه روز متوالی روزه
بدارد و بعضی گفته اند که کفاره اش کفاره نذر است و ابن بابویه گفته است سه روز
روزه بدارد و ده مسکین اطعام بدهد و بعضی گفته اند گناه کرده است و کفاره ندارد
و در حدیث صحیح وارد شده است که صفار بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام نوشت
که مردی سوگند یاد کرده به بیزاری از خدا و رسول و مخالفت کرد توبه و کفاره او چیست
حضرت فرمودند ده مسکین اطعام میدهد هر مسکینی یک مد و طلب آمرزش میکند از خدا
و بعضی از علما باین مضمون قائل شده اند و خالی از قوتی نیست و ایضا خلاف کرده اند
که این کفاره برای اصل سوگند خوردن است یا برای مخالفت سوگند کردن و باید که چنین سوگند
یاد نکند و اگر بکند بمحض سوگند عمل بقول اول بکند اگر چه ظاهر آنست که عمل بروایت مجزیست
نهم بعضی از علما قائل شده اند که زنیکه در مصیبت موی سر خود را ببرد کفاره افطار
ماه رمضان بدهد بترتیب بر قول بعضی و بتخییر بر قول بعضی و بعضی گفته اند گناه دارد
و کفاره ندارد و در روایت وارد شده است که کفاره افطار ماه رمضان لازمست و احوط
عمل بروایتست و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق کرده اند بریدن دهم در وجوب کفاره
هرگاه زنی در مصیبت موی خود را بکند یا روی خود را بخراشد یا مردی جامه خود را در مرگ
فرزند خود یا زوجه خود چاک کند کفاره قسم لازم میشود بنا بر قول بعضی و روایتی باین مضمون

وارد

وارد شده است واحوط تکفیر است هر چند وجوب ثابت نیست یازدهم مردی که زن یا متعه
یا کنیز خود را در ایام حیض جماع کند در قبل بعضی کفاره واجب دانسته اند و بعضی سنت
و مشهور میان علما آنست که اگر در اول حیض باشد یک اشرفی تصدق میکند و در وسط
حیض نیم اشرفی و در آخر حیض ثلث اشرفی واحوط عدم ترک کفاره است دوازدهم
کسی که بخواب رود و نماز نکرده باشد تا نصف شب بگذرد و بعضی گفته اند واجبست آن
روز را روزه بدارد و اشهر استحبابست و بعضی خاطر مدعا سو را نیز ملحق کرده اند و مشهور
آنست که بر تقدیر وجوب اگر روزه ندارد گناه کرده است و کفاره ندارد و بعضی لازم دانسته
اند کفاره ماه رمضان را و این قول ضعیفست واحوط آنست که یک روز قضا بگیرد سیزدهم
کفاره قتل عمد است که دانسته کسی را بکشد یا کاری که غالبا کشنده باشد نسبت بکسی واقع
سازد و او کشته شود گو قصد کشتن نداشته باشد کفاره اش آنست که یک بنده آزاد کند
و دو ماه متوالی روزه بدارد و شصت مسکین را طعام بدهد چهاردهم کفاره قتل خطا
که کسی را بنادانی بکشد یا آنکه قصد قتل نداشته باشد و کاری کند که غالبا کشنده نباشد مثلا
و او کشته شود مانند آنکه طفلی را برای تادیب بزند و بمیرد یا تیری بسوی آهو بیندازد
و بشخصی بخورد و کشته شود یا در راه بر کسی خورد و او بیفتد و بمیرد و اگر خود مباشر قتل
نباشد و کاری کند که سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در راهی بکند و کسی در آنجا افتد
و بمیرد یا سنگی بر سر راهی بگذارد و باعث قتل کسی شود مشهور آنست که کفاره لازم
نمیشود هر چند دیت لازم شود و کفاره بنده آزاد کردن است و بعد از عاجز شدن از آن
دو ماه متوالی روزه داشتن و بعد از عجز از آن شصت مسکین را طعام دادن پانزدهم
اگر کسی زنی را که در عده دیگریست تزویج کند میباید از آن زن مفارقت کند و بقول بعضی
از علما پنج صاع آرد تصدق میکند واحوط آنست که اگر زن دیگر را عقد کند نیز این
کفاره را بدهد یا پنج درهم تصدق کند شانزدهم کسی که مملوک خود را زیاده از حد شرعی
بزند بعضی از علما گفته اند موافق بعضی از روایات که واجبست که آن مملوک را بکفاره

آن عمل آزاد کند و این احوطست و اگر او را بکشد بعمد کفارهٔ جمع میدهد و اگر بخطا بکشد ۲۵۶
کفارهٔ قتل خطا میدهد بنا بر مشهور هفتم هر کسیکه روزه ماه رمضان را افطار کند بسبب
بیماری اگر تا ماه رمضان دیگر بیمار باشد اشهر و اقوی آنست که قضا ساقط میشود و
برای هر روز یکمد یا دو مد طعام میدهد علی الخلاف و بعضی گفته اند قضا میکند و
این جمله احتیاطا هر دو را میکند و اگر در ما بین دو رمضان آزارش برطرف شود و قادر
بر روزه باشد و قید و بی عذری تاخیر کند تا آنکه ماه رمضان دیگر بیاید اشهر و اقوی آنست
که بعد از ماه رمضان هم قضا میکند و هم برای هر روز یکمد یا دو مد میدهد و بعضی کفاره
را واجب ندانسته اند و بعضی گفته اند کفاره در صورتیست که عزم بر قضا نداشته باشد
اگر عازم بر قضا باشد و بعد از تنگ شدن وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود قضا
باید کرد و کفاره نیست و قول اول قوی تر است هشتم در نوادر کفاراتست از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که کفارهٔ عمل سلطان قضای حوائج مؤمنانست و کفارهٔ غیبت
آنست که برای آنشخص که او را غیبت کرده است استغفار کند و کفارهٔ مجلس آنست که
چون از مجلس برخیزد بگوید سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ و کفارهٔ خنده آنست که بگوید اَللّٰهُمَّ لا تَمْقُتْنِي یعنی خداوندا
مرا دشمن مدار و بر من غضب مکن و در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
که هر کس بدیگری بگوید لا اَبَ لَكَ وَلا اُمَّ لَكَ یعنی ترا پدر مباد یا مادر مباد باید که چیزی تصدق
کند و کسیکه بگوید نه بحق پدرم یا بجان پدرم کفاره اش آنست که بگوید لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و
خلافست در این نوع از قسم مثل بجان خودم یا بجان تو یا بحق پدرم و بعضی حرام دانسته اند
و اشهر کراهتست و احوط ترکست تتمه احکام کفارات مذکوره پس در چند فصل مذکور
میشود اول هرگاه بنده باید آزاد کرد در کفارهٔ قتل میباید آن بنده مؤمن باشد و در
باقی کفارات خلافست و احوط رعایت ایمانست و در کفارهٔ قتل احوط آنست که بالغ
باشد و در غیر آن مرد و زن و بالغ و نابالغ مجزیست و باید که آن بنده کور و صاحب خوره

ومؤمن کبیر نباشد ومولی چه احتیاط با او نباید که باشد که موجب عتق او باشد وبعضی گفته اند
که باید خصی ولال وکر نباشد وولد الزنا نباشد ومشهور اجزا است واحوط ترک است و
غلام کبیر بخته را مشهور آنست که آزاد میتوان کرد تا علم بمرگش بهم رسد وبعضی شرط کرده اند
که خبری از او برسد وبعضی شرط کرده اند که ظن حیات او باشد ودر کفارهٔ مرتبه تا
از بنده آزاد کردن عاجز نشود بروزه منتقل نمیشود وهر گاه که روزه دو ماه باشد میباید که
متوالی بگیرد وتوالی یکماه ویک روز که متصل بگیرد بعمل می آید باین معنی که اگر بعد از آن بدون
عذر افطار کند نباید از سر بگیرد وآیا تفریق جایز است بعد ازین یا حرام است اول
اظهر است وثانی احوط است واگر پیش از یکماه ویک روز بی عذر افطار کند از سر میگیرد
واگر بعذری باشد مانند حیض ونفاس وبیهوشی ودیوانگی وبیماری وسفر ضروری
بعد از زوال عذر بنا میگذارد وتمام میکند وهمچنین اگر مجبور شود در افطار روزه
بنا بر اقوی وهر جا که کفارهٔ دو ماه متوالی باشد اگر کفاره دهنده بنده باشد یکماه پی
در پی میگیرد علی الاقوی ستیم هر جا که اطعام لازم شود مشهور آنست که بهر یک آنقدر
طعام بخوراند که سیر شود وبهتر آنست که نان خورشی با نان ضم کند مانند خرما یا گوشت
یا سرکه وبعضی گفته اند میباید چاشت وشام هر دو بهر مسکینی بخوراند آنقدر که سیر شود
واحوط اینست اگرچه اظهر آنست که بیک وقت اکتفا توان نمود واگر خواهد طعام را بمسکین
میتوان داد ودر مقدار آن خلافست بعضی یکمد گفته اند وبعضی دو مد واحوط دو مد است
وبهتر آنست که با آن نان خورشی نیز بدهد چنانچه بعضی واجب دانسته اند ودر طعام
دادن کوچک وبزرگ تفاوت نمیکند واحوط آنست که حصهٔ اطفال را بولی شرعی ایشان
بدهند واگر طعام بخوراند ظاهرا صغیر وکبیر را با هم ضم توان کرد واگر دو طفل را بجای
یکمرد حساب کنند احوط است ودر یک کفاره دو حصه را بیک مسکین نمیتوان داد مگر
آنکه مسکین یافت نشود واحوط آنست که تا ممکن شود بغیر مؤمن ندهد وبی‌ریشان نباید
بدهد که مسکین بر او صادق باشد ومد چهار یک صاع است ویک صاع یکمن تبریز آ

وچهار دانگ مثقال ونیم بنابر مشهور وچون احادیث اختلافی در تحدید صاع ومد هست
احوط آنست که بجای هر مدی نیم من شاهی تقریبا بدهد چهار مد در جایی که کسوه باید داد
در زن پیراهن ومقنعه با هم مجزیست ودر مرد بعضی بیک جامه مانند پیراهن اکتفا کرده اند
وبعضی دو جامه لازم میدانند وبهتر آنست که قبا وپیراهن بدهد یا قبا وبالاپوش و
بهتر آنست که نو باشد وجامه طفل را بهتر آنست که برخصت ولی بر او بپوشانند پنجم
هرگاه از عتق رقبه عاجز باشد وشروع کند در روزه وبعد از آن قادر شود بر بنده آزاد
کردن روزه او را مجزیست وبهتر آنست که ترک کند روزه را وبنده آزاد کند خصوصا
هرگاه کمتر از یکماه ویکروز داشته باشد وجمعی از اصحاب قائل شده اند که هرگاه بر کسی
دو ماه متوالی روزه واجب شود وعاجز باشد از گرفتن آن هیجده روز روزه میدارد
واگر نتواند برای هر روز مدی از طعام میدهد واگر نتواند استغفار میکند واشهر
واقوی آنست که از هر کفاره که عاجز شود استغفار بدل آن میشود مگر کفاره ظهار که
بعضی گفته اند تا کفاره ندهد وطی زن بر او حلال نمیشود هرچند عاجز باشد واگر بعد
از عجز واستغفار بر کفاره قدرت بهم رساند احوط آنست که باز کفاره را بعمل بیاورد وچون
اکثر مردم جاهلند بر کفارات واحکام آنها وبر ایشان لازم میشود وبعد از آن مشغول
الذمه بحق الهی میمانند قدری از احکام آنها در این رساله کثیر الفائده ایراد نمودم ملتمس از برادران
ایمانی آنست که هر که از این رساله منتفع گردد در حال حیات یا بعد از وفات این شکسته
بدعای رحمت ومغفرت این مسکین دعا را یاد کند وختم بفضل الله سبحانه وتأییده فی شهر
الله المعظم شهر رمضان سنة سبع وثمانین والف من الهجرة المقدسة علی ید مؤلفه الراجی الی رحمة
الکریم المنان فی محروسة اصبهان صینت عن طوارق الحدثان مع وفور الاشغال واختلال الاحوال
وتوزع البال والحمد لله اولا وآخرا وظاهرا وباطنا والصلوة علی سید المرسلین محمد وآله
الاطهرین الاقدسین ولعنة الله علی اعدائهم اجمعین از روی نسخه صحیحی که در عصر مؤلف طاب
ثراه مستنسخ ومصحح شده بود بنده آثم عبدالرحیم تبریزی نوشته وبتمام دقت مقابله نموده شد